

Projekt z dn. 28.03.2018 r.

U S T A W A

z dnia 2018 r.

o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem stosowania rozporządzenia 2016/679 ¹⁾

-
- ¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej; ustawę z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, ustawę z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach, ustawę z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela, ustawę z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu, ustawę z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze, ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, ustawę z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze, ustawę z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, ustawę z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustawę z dnia 14 lutego 1991 r. - Prawo o notariacie, ustawę z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, ustawę z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich, ustawę z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych, ustawę z dnia 14 czerwca 1991 r. o Krajowej Szkole Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego, ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, ustawę z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, ustawę z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach, ustawę z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, ustawę z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, ustawę z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, ustawę z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, ustawę z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ustawę z dnia 5 stycznia 1995 r. o fundacji - Zakład Narodowy imienia Ossolińskich, ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, ustawę z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, ustawę z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie, ustawę z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, ustawę z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym, ustawę z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny wykonawczy, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o ustroju sądów wojskowych, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi, ustawę z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, ustawę z dnia 17 lipca 1998 r. o pożyczkach i kredytach studenckich, ustawę z dnia 13 października 1998 r. - Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ustawę z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 25 czerwca 1999 r. o Polskiej Organizacji Turystycznej, ustawę z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim, ustawę z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym, ustawę z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji i restrukturyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”, ustawę z dnia 15 września 2000 r. o referendum lokalnym, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. - Prawo atomowe, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o

Inspekcji Handlowej, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, ustawę z dnia 3 lutego 2001 r. o ochronie dziedzictwa Fryderyka Chopina, ustawę z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawę z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, ustawę z dnia 9 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawę z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze, ustawę z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, ustawie z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, ustawę z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, ustawę z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej, ustawę z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, ustawę z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, ustawę z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, ustawę z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego, ustawę z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, ustawę z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych, ustawę z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii, ustawę z dnia 1 lipca 2005 r. o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów, ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 13 lipca 2006 r. o dokumentach paszportowych, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawę dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, ustawę z dnia 15 czerwca 2007 r. o lekarzu sądowym, ustawę z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego, ustawę z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, ustawę z dnia 5 września 2008 r. o komercjalizacji państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej „Poczta Polska”, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ustawę z dnia 17 października 2008 o zmianie imienia i nazwiska, ustawę z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta, ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, ustawę z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego, ustawę z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, ustawę z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego, ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, ustawę z dnia 7 maja 2009 r. o zadośćuczynieniu rodzinom ofiar zbiorowych wystąpień wolnościowych w latach 1956–1989, ustawę z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, ustawę z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej, ustawę z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, ustawę z dnia 2 grudnia

Art.1 . W ustawie z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich (Dz. U. z 2016 r. poz. 1207) po art. 19 dodaje się Rozdział III w brzmieniu:

2009 r. o izbach lekarskich, ustawę z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, ustawę z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie, ustawę z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, ustawę z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych, ustawę z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, ustawę z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych, ustawę z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. — Kodeks wyborczy, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, ustawę z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, ustawę z dnia 25 marca 2011 r. o Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia, ustawę z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, ustawę z dnia 11 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, ustawę z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej, ustawę z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych, ustawę z dnia 28 czerwca 2012 r. o spłacie niektórych niezaspokojonych należności przedsiębiorców, wynikających z realizacji udzielonych zamówień publicznych, ustawę z dnia 14 września 2012 r. o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych, ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, ustawę z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych, ustawę z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych, ustawę z dnia 24 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków, ustawę z dnia 28 listopada 2014 r. - Prawo o aktach stanu cywilnego, ustawę z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny, ustawę z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, ustawę z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych, ustawę z dnia 10 lipca 2015 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, ustawę z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, ustawę z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji, ustawę z dnia 9 października 2015 r. o wykonywaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA, ustawę z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, ustawę z dnia 25 marca 2016 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawę z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, ustawę z dnia 29 kwietnia 2016 r. o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań z zakresu informatyzacji działalności organów Krajowej Administracji Skarbowej, ustawę z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym, ustawę z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, ustawę z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, ustawę z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, ustawę z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturze Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi, ustawę z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym, ustawę z dnia 16 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym, ustawę z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia, ustawę z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami, ustawę z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego przewozu towarów, ustawę z dnia 21 kwietnia 2017 r. o zwalczaniu dopingu w sporcie, ustawę z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym, ustawę z dnia 25 maja 2017 r. o restytucji narodowych dóbr kultury, ustawę z dnia 7 lipca 2017 r. o Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej, ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. o Krajowym Zasobie Nieruchomości, ustawę z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, ustawę z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń, ustawę z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze skróceniem okresu przechowywania akt pracowniczych oraz ich elektroniczną.

„Rozdział III

Przetwarzanie i udostępnianie danych osobowych

Art. 19a. 1. Izby morskie są administratorami, w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej "rozporządzeniem 679/2016", w zakresie danych osobowych przetwarzanych w postępowaniach przed izbami morskimi.

2. Do przetwarzania danych osobowych w postępowaniach przed izbami morskimi przepis art. 175f ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 23, 3, 106 i 138) stosuje się odpowiednio.

Art. 19b. 1. Nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych w postępowaniach przed izbami morskimi wykonują:

- 1) w zakresie działalności Izby Morskiej przy Sądzie Okręgowym w Szczecinie oraz Izby Morskiej przy Sądzie Okręgowym w Gdańsku z siedzibą w Gdyni - Przewodniczący Odwoławczej Izby Morskiej Sądzie Okręgowym w Gdańsku z siedzibą w Gdyni;
- 2) w zakresie działalności Odwoławczej Izby Morskiej Sądzie Okręgowym w Gdańsku z siedzibą w Gdyni - Prezes Sądu Okręgowego w Gdańsku.

2. Do nadzoru, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 175g § 2-4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych stosuje się odpowiednio.

Art. 19c. 1. Administratorami, w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia 679/2016, danych osobowych:

- 1) ławników izb morskich i osób ubiegających się o tę funkcję oraz
 - 2) delegatów ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej przy izbach morskich i osób ubiegających się o tę funkcję
- przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień dotyczących powołania ławników i ustanowienia delegatów, skreślenia z listy ławników albo odwołania z funkcji delegata, prowadzenia list ławników oraz wyznaczania ławników do orzekania są przewodniczący właściwych izb morskich oraz minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w zakresie realizowanych zadań.

2. Do przetwarzania danych osobowych osób, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 168a § 2-6 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych stosuje się odpowiednio.

Art. 19d. Ilekroć w przepisach szczególnych mowa o możliwości udostępnienia danych osobowych sądom i prokuraturom przepisy te stosuje się odpowiednio do możliwości udostępnienia tych danych izmom morskim w zakresie niezbędnym do wykonywania przez nie ustawowych zadań.”.

Art. 2. . W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201, 1475, 1954 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 138 i 398) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, organ sprawujący nadzór, o którym mowa w art. 23, organ uprawniony do prowadzenia kontroli na podstawie art. 25 § 2, organ prowadzący Rejestr Należności Publicznoprawnych, wierzyciel i organ egzekucyjny, będący administratorami danych osobowych, przetwarzają dane osobowe wyłącznie w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w ustawie, przez okres niezbędny do osiągnięcia tych celów.

§ 2. Na administratorach danych osobowych ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1430):

1) po art. 49a dodaje się art. 49b w brzmieniu:

„Art. 49b.1. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 49 i 49a, przepisów art. 12 ust. 3 i 4, art. 13, 14, 17-22 oraz art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016 r., str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się.

2. Wyłączenia, o których mowa w ust. 1, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień,

o których mowa w art. 4.

3. Przepisu art. 16 rozporządzeniem 2016/679 nie stosuje się, o ile przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania.

4. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.”;

2) w art. 133a ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W celu realizacji pomocy, o której mowa w ust. 1, przetwarza się następujące dane osobowe:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) imię ojca;
- 3) stopień wojskowy;
- 4) datę i przyczynę zwolnienia z czynnej służby wojskowej;
- 5) numer PESEL;
- 6) miejsce zamieszkania;
- 7) numer telefonu kontaktowego;
- 8) numer, datę i nazwę organu wydającego decyzję przyznającą (odmawiającą) pomocyna przekwalifikowanie zawodowe;
- 9) wysokość pomocy na przekwalifikowanie zawodowe;
- 10) nazwę przekwalifikowania zawodowego.”.

Art. 4 . W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r., poz. 1666) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 221 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22¹. §1. Pracodawca żąda od osoby ubiegającej się o zatrudnienie podania danych osobowych obejmujących:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) datę urodzenia;
- 3) dane kontaktowe wskazane przez taką osobę;
- 4) wykształcenie;
- 5) przebieg dotychczasowego zatrudnienia.

§2. Pracodawca żąda od pracownika podania dodatkowo danych osobowych obejmujących:

- 1) adres zamieszkania;
- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) inne dane osobowe pracownika, a także dane osobowe dzieci pracownika i innych członków jego najbliższej rodziny, jeżeli podanie takich danych jest konieczne ze względu na korzystanie przez pracownika ze szczególnych uprawnień przewidzianych w prawie pracy.

§3. Pracodawca żąda podania innych danych osobowych niż określone w §1 i 2, gdy jest to niezbędne do wypełniania obowiązku pracodawcy nałożonego przepisem prawa.

§4. Udostępnienie pracodawcy danych osobowych następuje w formie oświadczenia osoby, której one dotyczą. Pracodawca może żądać udokumentowania danych osobowych osób, o których mowa w §1 i 2, w zakresie niezbędnym do ich potwierdzenia.

- 2) po art. 22¹ dodaje się art. 22² - 22⁵ w brzmieniu:

„Art. 22². §1. Przetwarzanie przez pracodawcę innych danych osobowych niż wymienione w art. 221 §1 i 2 jest dopuszczalne za zgodą osoby ubiegającej się o zatrudnienie lub pracownika i tylko wtedy, gdy jest to dla nich korzystne.

§2. Brak zgody, o której mowa w §1 lub jej wycofanie, nie może być podstawą niekorzystnego traktowania osoby ubiegającej się o zatrudnienie lub pracownika, a także nie może powodować wobec nich jakichkolwiek negatywnych konsekwencji, zwłaszcza nie może stanowić przyczyny uzasadniającej odmowę zatrudnienia, wypowiedzenie umowy o pracę lub jej rozwiązanie bez wypowiedzenia przez pracodawcę.

§3. Przetwarzanie, o którym mowa w §1, dotyczy danych osobowych udostępnianych przez osobę ubiegającą się o zatrudnienie lub pracownika na wniosek pracodawcy lub danych osobowych przekazanych pracodawcy z inicjatywy osoby ubiegającej się o zatrudnienie lub pracownika.

Art. 22³. §1. Przetwarzanie danych osobowych, o których mowa w art. 9 ust. 1 i art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia

dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy jest to niezbędne do wypełniania obowiązku pracodawcy nałożonego przepisem prawa.

§2. Przetwarzanie danych biometrycznych pracownika jest dopuszczalne także wtedy, gdy podanie takich danych jest niezbędne ze względu na kontrolę dostępu do szczególnie ważnych informacji, których ujawnienie może narazić pracodawcę na szkodę lub dostępu do pomieszczeń wymagających szczególnej ochrony.

Art. 22⁴. §1. Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa pracowników lub ochrony mienia lub kontroli produkcji lub zachowania w tajemnicy informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę, pracodawca może wprowadzić szczególny nadzór nad terenem zakładu pracy lub terenem wokół zakładu pracy w postaci środków technicznych umożliwiających rejestrację obrazu (monitoring).

§2. Monitoring nie obejmuje pomieszczeń sanitarnych, szatni, stołówek, palarni lub pomieszczeń udostępnianych zakładowej organizacji związkowej, chyba, że stosowanie monitoringu w tych pomieszczeniach jest niezbędne do realizacji celu określonego § 1 i nie naruszy to godności oraz innych dóbr osobistych pracownika, a także zasady wolności i niezależności związków zawodowych, w szczególności poprzez zastosowanie technik uniemożliwiających rozpoznanie przebywających w tych pomieszczeniach osób.

§ 3. Nagrania obrazu pracodawca przetwarza wyłącznie do celów, dla których zostały zebrane i przechowuje przez okres nieprzekraczający 3 miesięcy.

§4. W przypadku, w którym nagrania obrazu stanowią dowód w postępowaniu lub pracodawca powziął wiadomość, iż mogą one stanowić dowód w postępowaniu, termin określony w §3 ulega przedłużeniu do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

§5. Po upływie okresów, o których mowa w §3 lub 4, uzyskane w wyniku monitoringu nagrania obrazu, podlegają zniszczeniu.

§6. Cele, zakres oraz sposób zastosowania monitoringu ustala się w układzie zbiorowym pracy lub w regulaminie pracy albo w obwieszczeniu, jeżeli pracodawca nie jest objęty układem zbiorowym pracy lub nie jest obowiązany do ustalenia regulaminu pracy.

§7. Pracodawca informuje pracowników o wprowadzeniu monitoringu, w sposób przyjęty u danego pracodawcy, nie później niż 2 tygodnie przed jego uruchomieniem.

§8. Pracodawca przed dopuszczeniem pracownika do pracy przekazuje mu na piśmie informacje, o których mowa w § 6.

§9. W przypadku wprowadzenia monitoringu pracodawca oznacza pomieszczenia monitorowane w sposób widoczny i czytelny, za pomocą odpowiednich znaków lub ogłoszeń dźwiękowych, nie później niż jeden dzień przed jego uruchomieniem.

§10. Przepis §9 nie narusza art. 12 i 13 rozporządzenia 2016/679.

Art. 22⁵. §1. Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia organizacji pracy umożliwiającej pełne wykorzystanie czasu pracy oraz właściwego użytkowania udostępnionych pracownikowi narzędzi pracy, pracodawca może wprowadzić kontrolę służbowej poczty elektronicznej pracownika (monitoring poczty elektronicznej).

§ 2. Monitoring poczty elektronicznej nie może naruszać tajemnicy korespondencji oraz innych dóbr osobistych pracownika.

§ 3. Przepis art. 224§6 - 10 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Przepisy §1 – 3 stosuje się odpowiednio do innych form monitoringu, jeśli ich zastosowanie jest konieczne do realizacji celów, określonych w §1.”.

3) w art. 229:

a) w §1¹ pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przyjmowane do pracy u innego pracodawcy na dane stanowisko w ciągu 30 dni po rozwiązaniu lub wygaśnięciu poprzedniego stosunku pracy, jeżeli posiadają aktualne orzeczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań do pracy w warunkach pracy opisanych w skierowaniu na badania lekarskie i pracodawca ten stwierdzi, że warunki te odpowiadają warunkom występującym na danym stanowisku pracy, z wyłączeniem osób przyjmowanych do wykonywania prac szczególnie niebezpiecznych.”,

b) po §1² dodaje się § 1³ w brzmieniu:

„§1³. Pracodawca żąda od osoby, o której mowa w §1¹ pkt 2 oraz w §1², aktualnego orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań do pracy na danym stanowisku oraz skierowania na badania będące podstawą wydania tego orzeczenia.”,

c) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§7. Pracodawca przechowuje orzeczenia wydane na podstawie badań lekarskich, o których mowa w § 1, 2 i 5, orzeczenia i skierowania uzyskane na podstawie §1³ oraz skierowania, o których mowa w § 4a.”,

d) po § 7 dodaje się §7¹ w brzmieniu:

„§7¹. W przypadku stwierdzenia, że warunki określone w skierowaniu, o którym mowa w § 1³, nie odpowiadają warunkom występującym na danym stanowisku pracy, pracodawca zwraca osobie przyjmowanej do pracy to skierowanie oraz orzeczenie lekarskie wydane w wyniku tego skierowania.”.

Art. 5. .W ustawie z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (Dz. U. z 2016 r. poz. 38) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Podmiot uprawniony do nadania odznaki honorowej na podstawie rozporządzenia wydanego na podstawie art. 4 ust. 1, 2 lub ust. 4 albo uprawniony do nadania odznaki honorowej przez organ jednostki samorządu terytorialnego, zgodnie z art. 4 ust. 3, albo uprawniony przez naczelne organy organizacji spółdzielczych lub organizacji społecznych, zgodnie z art. 4 ust. 5, w celu nadania odznaki honorowej oraz ewidencjonowania osób wyróżnionych odznaką, przetwarza w niezbędnym zakresie dane osobowe osób przedstawionych do odznaki oraz osób, którym odznaka honorowa została nadana, w tym dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”.

2.Podmiot uprawniony do nadania odznaki honorowej, o którym mowa w ust. 1, jest administratorem danych osobowych przetwarzanych na podstawie ust. 1.

3.Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 13 i 14 rozporządzenia 2016/679.

4.Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, o ile nie wynikają one z przepisów odrębnych, w szczególności dotyczących terminów.

5.Na administratorze, o którym mowa w ust. 2, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6.Administrator wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.”

Art. 6 . W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2017 r. poz. 1189 i 2203) w art. 85w ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Administratorem danych zgromadzonych w rejestrze jest minister właściwy do spraw oświaty i wychowania.”.

Art. 7. . W ustawie z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu (Dz. U. z 2016 r. poz. 2050) po art. 20e dodaje się art. 20f i art. 20g w brzmieniu:

„Art. 20f. 1. Trybunał Stanu jest administratorem danych osobowych przetwarzanych w ramach prowadzonych przez niego postępowań.

2. Do przetwarzania danych osobowych w ramach postępowań prowadzonych przez Trybunał Stanu przepisów art. 13-16 oraz art. 18-21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1) nie stosuje się.

Art. 20g. 1. Nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych przez Trybunał Stanu w ramach prowadzonych przez niego postępowań wykonuje Krajowa Rada Sądownictwa.

2. Do nadzoru, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 175dd § 2-4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 23, 3, 5, 106 i 138) stosuje się odpowiednio.”.

Art. 8 . W ustawie z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 2368 i 2400) po dziale I dodaje się dział I a w brzmieniu:

„DZIAŁ IA

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 16a. 1. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy są odpowiednio:

- 1) Minister Sprawiedliwości – w przypadku danych osobowych przetwarzanych:
 - a) w toku postępowań administracyjnych i innych, prowadzonych na podstawie ustawy w Ministerstwie Sprawiedliwości,
 - b) w ramach kontroli uchwał organów adwokatury oraz organów izb adwokackich,

- c) podczas wykonywania przewidzianych przez ustawę kompetencji nadzorczych nad postępowaniami dyscyplinarnymi w sprawach adwokatów i aplikantów adwokackich,
 - d) na potrzeby wykonywania zadań związanych z działalnością zespołu do przygotowania pytań testowych na egzamin wstępny dla kandydatów na aplikantów adwokackich i radcowskich oraz zespołu do przygotowania zadań na egzamin adwokacki, a także komisji egzaminacyjnych do spraw aplikacji adwokackiej przy Ministrze Sprawiedliwości, komisji egzaminacyjnych do przeprowadzenia egzaminu adwokackiego oraz komisji egzaminacyjnych II stopnia przy Ministrze Sprawiedliwości;
- 2) Naczelna Rada Adwokacka – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w toku prowadzonych przez organy adwokatury oraz organy izb adwokackich:
- a) postępowań administracyjnych, postępowań w zakresie skarg i wniosków oraz innych przewidzianych przez ustawę lub wydane na podstawie ustawy akty prawne organów samorządu adwokackiego postępowań dotyczących adwokatów, aplikantów adwokackich lub osób ubiegających się o wpis na listę adwokatów lub listę aplikantów adwokackich, a także osób przystępujących do egzaminu wstępnego na aplikację adwokacką i egzaminu adwokackiego,
 - b) w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji zadań publicznych określonych w ustawie oraz nadzoru wynikającego z ustawy,
 - c) postępowań dyscyplinarnych wobec adwokatów i aplikantów adwokackich;
- 3) okręgowe rady adwokackie – w przypadku danych osobowych przetwarzanych:
- a) w toku prowadzonych postępowań administracyjnych, postępowań w zakresie skarg i wniosków oraz innych przewidzianych przez ustawę lub wydane na podstawie ustawy akty prawne organów samorządu adwokackiego postępowań dotyczących adwokatów, aplikantów adwokackich lub osób ubiegających się o wpis na listę adwokatów lub listę aplikantów adwokackich, a także osób przystępujących do egzaminu wstępnego na aplikację adwokacką i egzaminu adwokackiego,

- b) w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji zadań publicznych określonych
w ustawie oraz nadzoru wynikającego z ustawy;
- 4) komisje egzaminacyjne do spraw aplikacji adwokackiej przy Ministrze Sprawiedliwości, komisje egzaminacyjne II stopnia przy Ministrze Sprawiedliwości – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w toku postępowania o dopuszczenie do egzaminu wstępnego na aplikację adwokacką i egzaminu adwokackiego oraz w toku postępowania odwoławczego od wyników tych egzaminów;
- 5) adwokaci – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w ramach wykonywania zawodu.

2. Do przetwarzania danych osobowych niezbędnych dla zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków i uprawnień, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13-15 ust. 1 i 3, art. 18, art. 19 i art. 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (rozporządzenie ogólne o ochronie danych osobowych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016 r.), zwanego dalej: „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się.

3. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, o ile przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania.

4. Dane osobowe pozyskane i przetwarzane przez podmioty, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

Art. 16b. Obowiązek zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 6, nie ustaje w przypadku, gdy z żądaniem ujawnienia informacji uzyskanych przez adwokata w związku z udzielaniem pomocy prawnej występuje Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, o którym mowa w ustawie z dnia..... o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2018 r. poz....).

Art. 16c. 1. Okres przechowywania danych osobowych przez podmioty, o których mowa w art. 16a ust. 1 wynosi:

- 1) 5 lat od zakończenia realizacji celu, dla którego dane osobowe były przetwarzane – w przypadkach, o których mowa w art. 16a ust. 1 pkt 2 lit. b, pkt 3 lit. b oraz pkt 4;
- 2) 10 lat od zakończenia realizacji celu, dla którego dane osobowe były przetwarzane – w przypadku, o którym mowa w art. 16a ust. 1 pkt 2 lit. a, pkt 3 lit. a oraz pkt 5;
- 3) 15 od zakończenia realizacji celu, dla którego dane osobowe były przetwarzane – w przypadku, o którym mowa w art. 16a ust. 1 pkt 1 lit. c oraz pkt 2 lit. c.

2. Po upływie okresów, o których mowa w ust. 1, w przypadkach określonych w art. 16a ust. 1 pkt 5 dane osobowe ulegają usunięciu. W pozostałych przypadkach stosuje się przepisy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870 i 2400 oraz z 2018 r. poz. 138) po rozdziale 1 dodaje się Rozdział 1a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 1A

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 5a. 1. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy są odpowiednio:

- 1) Minister Sprawiedliwości – w przypadku danych osobowych przetwarzanych:
 - a) w toku postępowań administracyjnych i innych, prowadzonych na podstawie ustawy w Ministerstwie Sprawiedliwości,
 - b) w ramach kontroli uchwał organów samorządu radców prawnych,
 - c) podczas wykonywania przewidzianych przez ustawę kompetencji nadzorczych nad postępowaniami dyscyplinarnymi w sprawach radców prawnych i aplikantów radcowskich,
 - d) na potrzeby wykonywania zadań związanych z działalnością zespołu do przygotowania pytań testowych na egzamin wstępny dla kandydatów na aplikantów adwokackich i radcowskich oraz zespołu do przygotowania zadań na egzamin radcowski, a także komisji egzaminacyjnych do spraw aplikacji radcowskiej przy Ministrze Sprawiedliwości, komisji egzaminacyjnych do przeprowadzenia egzaminu radcowskiego i komisji egzaminacyjnych II stopnia przy Ministrze Sprawiedliwości;
- 2) Krajowa Rada Radców Prawnych – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w toku prowadzonych przez organy samorządu radców prawnych:
 - a) postępowań administracyjnych, postępowań w zakresie skarg i wniosków oraz innych przewidzianych przez ustawę lub wydane na podstawie ustawy akty

- prawne organów samorządu radców prawnych postępowań dotyczących radców prawnych, aplikantów radcowskich lub osób ubiegających się o wpis na listę radców prawnych lub listę aplikantów radcowskich, a także osób przystępujących do egzaminu wstępnego na aplikację radcowską i egzaminu radcowskiego,
- b) w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji zadań publicznych określonych w ustawie oraz nadzoru wynikającego z ustawy,
 - c) postępowań dyscyplinarnych wobec radców prawnych i aplikantów radcowskich;
- 3) rady okręgowych izb radców prawnych – w przypadku danych osobowych przetwarzanych:
- a) w toku prowadzonych postępowań administracyjnych, postępowań w zakresie skarg i wniosków oraz innych przewidzianych przez ustawę lub wydane na podstawie ustawy akty prawne organów samorządu radcowskiego postępowań dotyczących radców prawnych, aplikantów radcowskich lub osób ubiegających się o wpis na listę radców prawnych lub listę aplikantów radcowskich, a także osób przystępujących do egzaminu wstępnego na aplikację radcowską i egzaminu radcowskiego,
 - b) w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji zadań publicznych określonych w ustawie oraz nadzoru wynikającego z ustawy;
- 4) komisje egzaminacyjne do spraw aplikacji radcowskiej przy Ministrze Sprawiedliwości, komisje egzaminacyjne do przeprowadzenia egzaminu radcowskiego i komisje egzaminacyjne II stopnia przy Ministrze Sprawiedliwości – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w toku postępowania o dopuszczenie do egzaminu wstępnego na aplikację radcowską i egzaminu radcowskiego oraz w toku postępowania odwoławczego od wyników tych egzaminów;
- 5) radcowie prawni wykonujący zawód w kancelarii radcy prawnego lub spółce, o której mowa w art. 8 ust. 1 – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w ramach wykonywania zawodu.

2. Do przetwarzania danych osobowych niezbędnych dla zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków i uprawnień, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13-15 ust. 1 i 3, art. 18, art. 19 i art. 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady

(UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (rozporządzenie ogólne o ochronie danych osobowych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016 r.), zwanego dalej: „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się.

3. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, o ile przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania.

4. Dane osobowe pozyskane i przetwarzane przez podmioty, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

Art. 5b. Obowiązek zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 3 ust. 3, nie ustaje w przypadku, gdy z żądaniem ujawnienia informacji uzyskanych przez radcę prawnego w związku z udzielaniem pomocy prawnej występuje Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych o którym mowa w ustawie z dnia..... o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2018 r. poz.....).

Art. 5c. 1. Okres przechowywania danych osobowych przez podmioty, o których mowa w art. 5a ust. 1, wynosi:

- 1) 5 lat od zakończenia realizacji celu, dla którego dane osobowe były przetwarzane – w przypadkach, o których mowa w art. 5a ust. 1 pkt 2 lit. b, pkt 3 lit. b oraz pkt 4;
- 2) 10 lat od zakończenia realizacji celu, dla którego dane osobowe były przetwarzane – w przypadku, o którym mowa w art. 5a ust. 1 pkt 2 lit. a, pkt 3 lit. a oraz pkt 5;
- 3) 15 od zakończenia realizacji celu, dla którego dane osobowe były przetwarzane – w przypadku, o którym mowa w art. 5a ust. 1 pkt 1 lit. c oraz pkt 2 lit. c.

2. Po upływie okresów, o których mowa w ust. 1, w przypadkach określonych w art. 5a ust. 1 pkt 5 dane osobowe ulegają usunięciu. W pozostałych przypadkach stosuje się przepisy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2017 r. poz. 1007) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 25 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wpis dotyczący osoby fizycznej uprawnionej według treści prawa lub roszczenia bądź osoby fizycznej, której roszczenie zostało zabezpieczone przez wpis

ostrzeżenia, obejmuje jej imię/imiona i nazwisko/nazwiska, numer PESEL, chyba że odrębne przepisy nie przewidują nadawania tego numeru, oraz imię ojca i imię matki.”;

- 2) w art. 682 po ust. 5 dodaje się ust. 5¹ w brzmieniu:

„5¹. W przypadku gdy administratorem hipoteki jest osoba fizyczna w księdze wieczystej wpisuje się jej imię/imiona i nazwisko/nazwiska, numer PESEL, chyba że odrębne przepisy nie przewidują nadawania tego numeru, oraz imię ojca i imię matki.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2017 r., poz. 1560 i 1569) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 93a dodaje się art. 93b w brzmieniu:

„Art. 93b. 1. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w związku z realizacją zadań o których mowa w art. 93a:

- 1) wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;

- 2) nie stosuje:

- a) art. 13 ust. 3 w przypadkach gdy:

- dokumentacja zawierająca dane osobowe przekazywana jest do właściwego archiwum zakładowego lub do archiwum państwowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. 2018 r. poz. 217) lub,
- dane osobowe udostępniane są innym podmiotom na podstawie przepisów odrębnych w związku z wykonywaniem przez te podmioty zadań ustawowych,

- b) art. 15 ust. 3, art. 18 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,

- c) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,
- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy,
- 6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa informuje o ograniczeniach, o których mowa w § 1 pkt 1 i 2 oraz w § 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Organy i podmioty dokonują weryfikacji przetwarzanych

danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na organach i podmiotach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.”.

Art. 12. . W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2018 r. poz. 217, 357 i 398) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 18e dodaje się art. 18f w brzmieniu:

„Art. 18f. W związku z przeprowadzaniem naboru i zatrudnianiem na stanowisku Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych i jego zastępcy, odpowiednio Prezes Rady Ministrów, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego lub Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych przetwarzają następujące dane osobowe kandydatów:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) obywatelstwo;
- 3) adres zamieszkania albo adres do korespondencji;
- 4) numer telefonu i adres poczty elektronicznej, jeśli kandydat je posiada i podał do wykorzystania;
- 5) wykształcenie, kompetencje, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe niezbędne do zajmowania stanowiska;
- 6) informację o niekaralności za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.”;

- 2) w art. 20 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W związku z powoływaniem członków Rady Archiwalnej minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych przetwarzają następujące dane osobowe kandydatów:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania albo adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej, jeśli kandydat je posiada i podał do wykorzystania;
- 4) wykształcenie, kompetencje, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe.”;

3) w art. 21:

a) w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) wykonywanie i koordynowanie zadań w dziedzinie informatyzacji, telekomunikacji i teleinformatyki oraz zarządzania informacją podległych mu archiwów państwowych, w szczególności w zakresie:

a) zakupu, projektowania, budowy, wdrażania, utrzymania, serwisu, rozwoju, integracji i eksploatacji systemów informatycznych i teleinformatycznych wyposażonych w środki zabezpieczające dane osobowe przetwarzane w tych systemach, w tym udostępniania tych systemów archiwom państwowym oraz realizacji dostaw i robót budowlanych niezbędnych do wykonywania tych zadań,

b) wymiany danych pomiędzy systemami, o których mowa w lit. a;”;

b) w ust. 1a wyrazy „ust. 1 pkt 1 i 4” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 1, 4-6, 9 i 10”;

4) art. 22a otrzymuje brzmienie:

„Art. 22a. Podmioty, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2-3a oraz ust. 2, w zakresie prowadzonej działalności archiwalnej mogą, na podstawie umowy albo porozumienia zawartych z Naczelnym Dyrektorem Archiwów Państwowych lub właściwym archiwum państwowym, nieodpłatnie korzystać z systemów informatycznych i teleinformatycznych, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 10.”;

5) po art. 22a dodaje się art. 22b-22e w brzmieniu:

„Art. 22b. 1. W związku z prowadzeniem postępowań w sprawach zezwoleń, o których mowa w art. 14, Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych przetwarza następujące dane osobowe osób, których te postępowania dotyczą:

- 1) imię i nazwisko;

- 2) adres zamieszkania albo adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres elektroniczny, w tym adres poczty elektronicznej, serwisu społecznościowego lub komunikatora – o ile wnioskodawca je posiada i podał do wykorzystania;
- 4) inne informacje identyfikujące osoby fizyczne, zawarte w materiałach archiwalnych będących przedmiotem postępowań.

2. Naczelný Dyrektor Archiwów Państwowych w ramach realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1a, 1b, 1e i 1g, art. 14 ust. 2 i 3, art. 21 ust. 1 pkt 4-6 i 8-11, art. 43a i art. 44, przetwarza następujące dane osobowe osób, których dotyczą jego działania określone w tych przepisach:

- 1) imię i nazwisko lub pseudonim;
- 2) adres zamieszkania albo adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres elektroniczny, w tym adres poczty elektronicznej, serwisu społecznościowego lub komunikatora – o ile osoba je posiada i podała do wykorzystania;
- 4) miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełniona funkcja;
- 5) wizerunek;
- 6) informacje identyfikujące osoby fizyczne, zawarte w materiałach archiwalnych albo dokumentacji niearchiwalnej, będących przedmiotem tych działań.

3. Naczelný Dyrektor Archiwów Państwowych w ramach realizacji zadań, o których mowa w art. 21 ust. 2, oraz archiwa państwowe w ramach realizacji zadań, o których mowa w art. 28 ust. 1 pkt 3, przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko oraz stanowisko osoby upoważnionej do przeprowadzenia kontroli;
- 2) imię i nazwisko kierownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub upoważnionej przez niego osoby oraz stanowiska lub funkcje tych osób;
- 3) imię i nazwisko oraz stanowisko lub funkcja osoby, której przypisuje się odpowiedzialność za nieprawidłowości stwierdzone podczas kontroli;
- 4) związane z kontrolą informacje identyfikujące osoby fizyczne inne niż wymienione w pkt 1-3, uzyskane podczas kontroli lub zawarte w materiałach archiwalnych albo dokumentacji niearchiwalnej.

4. Jednostki, o których mowa w art. 22, oraz inne podmioty prowadzące działalność archiwalną, w szczególności z użyciem systemów teleinformatycznych, do

prowadzenia działalności archiwalnej w rozumieniu art. 23 oraz postępowania z dokumentacją niearchiwalną, w szczególności realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1a, 1b, 1e i 1g, art. 12a, art. 16-16e, art. 28 ust. 1 pkt 1 i art. 44, przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) informacje identyfikujące osoby fizyczne, zawarte w zgromadzonych przez te podmioty materiałach archiwalnych albo w dokumentacji niearchiwalnej;
- 2) informacje identyfikujące osoby fizyczne korzystające z materiałów archiwalnych albo dokumentacji niearchiwalnej:
 - a) imię i nazwisko lub pseudonim,
 - b) rodzaj i numer dokumentu tożsamości,
 - c) adres zamieszkania albo adres do korespondencji,
 - d) numer telefonu i adres elektroniczny, w tym adres poczty elektronicznej, serwisu społecznościowego lub komunikatora – o ile osoba korzystająca je posiada i podała do wykorzystania;
- 3) informacje identyfikujące osoby fizyczne współdziałające w prowadzeniu działalności archiwalnej:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełniona funkcja,
 - c) adres do korespondencji,
 - d) numer telefonu i adres elektroniczny, w tym adres poczty elektronicznej, serwisu społecznościowego lub komunikatora – o ile współdziałający je posiada i podał do wykorzystania.

5. Archiwa państwowe w ramach realizacji zadań, o których mowa w art. 12a, przetwarzają, w związku z realizacją tych zadań, dane osobowe stanowiące informacje identyfikujące osoby fizyczne, zawarte w materiałach archiwalnych będących przedmiotem działań archiwów państwowych.

Art. 22c. 1. Do przetwarzania danych osobowych przez jednostki, o których mowa w art. 22, w zakresie ich działalności archiwalnej ogranicza się stosowanie:

- 1) art. 5 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w

- przypadkach, gdy z istoty tej działalności wynika niemożność wykonania obowiązku albo gdy jego wykonanie wymagałoby nieproporcjonalnie dużego nakładu pracy – szczególnie z przyczyny nieznamomości adresu lub miejsca pobytu osoby, której dotyczą dane;
- 2) art. 14 i 15 rozporządzenia 2016/679, w zakresie w jakim istniejące środki ewidencyjne nie dają – bez zaniedbania ze strony przetwarzającego dane – pewności, że ustalono całość danych albo brak danych dotyczących określonego wnioskodawcy albo gdy takie ustalenie wymagałoby nieproporcjonalnie dużego nakładu pracy;
 - 3) art. 16 rozporządzenia 2016/679, w ten sposób, że przetwarzający przyjmą od osoby, której dane dotyczą, pisemne sprostowanie, w tym uzupełnienie dotyczących jej danych osobowych, ale ze względu na znaczenie integralności i autentyczności składników narodowego zasobu archiwalnego nie dokonają ingerencji w oryginalne dokumenty, lecz informację o wniesieniu tego uzupełnienia zamieszczą w odpowiednich środkach ewidencji;
 - 4) art. 17 i art. 18 rozporządzenia 2016/679, w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zachowania integralności narodowego zasobu archiwalnego bez względu na ewentualne wady jego składników, w szczególności pierwotne zbieranie danych w sposób bezprawny albo nieprawdziwość danych.

2. Przepis ust. 1 pkt 4 nie wyklucza, że przetwarzający dane osobowe może uwzględnić żądanie usunięcia danych albo ograniczenia ich przetwarzania, jeśli stwierdzi, że ich dalsze przetwarzanie jest zbędne do celów działalności archiwalnej albo że cele działalności archiwalnej nie są nadrzędne w stosunku do ochrony danych osobowych osoby, której dane dotyczą.

3. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1, na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.

4. Dane osobowe przetwarzane przez Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych, jednostki, o których mowa w art. 22, oraz inne podmioty prowadzące działalność archiwalną podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań, a następnie podlegają usunięciu.

5. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 4, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania chronionych danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania chronionych danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

Art. 22d. 1. Jednostki, o których mowa w art. 22, w ramach działalności archiwalnej, w szczególności w związku z udostępnianiem danych osobowych, wdrażają niezależnie od przepisów art. 16b ust. 2 zabezpieczenia praw i wolności osób, których dotyczą dane zawarte w materiałach archiwalnych i dokumentacji niearchiwalnej, w szczególności poprzez anonimizację danych osobowych w trakcie ich udostępniania, zawieranie z użytkownikami zasobu archiwalnego umów administracyjnych wyłączających dalsze przetwarzanie danych osobowych, a także poprzez pseudonimizację danych w systemach informatycznych i teleinformatycznych.

2. Stosowanie zabezpieczeń, o których mowa w ust. 1, nie jest obowiązkowe, jeżeli:

- 1) przetwarza się, w tym udostępnia, dane osobowe za zgodą osoby, której dane dotyczą, jej pełnomocnika, przedstawiciela ustawowego lub opiekuna prawnego;
- 2) osoba, której dane osobowe dotyczą, zrzeknie się ich ochrony przez uprzednie dobrowolne i świadome podanie ich do publicznej wiadomości.

Art. 22e. Do jednostek wymienionych w art. 22 prowadzących działalność archiwalną nie stosuje się administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 83 ust. 1-6 rozporządzenia UE.”;

6) w art. 24:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W związku z powoływaniem dyrektorów archiwów państwowych Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania albo adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej, jeśli osoba je posiada i podała do wykorzystania;
 - 4) wykształcenie, kompetencje, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe.”;
- b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W związku z powoływaniem członków organów doradczych i opiniodawczych odpowiednio Naczelnny Dyrektor Archiwów Państwowych lub dyrektor archiwum państwowego przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania albo adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej, jeśli osoba je posiada i podała do wykorzystania;
 - 4) wykształcenie, kompetencje, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe.”;
- 7) w art. 51g po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W związku z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1, 2, 5 i 6, odpowiednio marszałek województwa, Naczelnny Dyrektor Archiwów Państwowych, Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub przedsiębiorca przetwarzają następujące dane osobowe osób, których dotyczą działania tych podmiotów:

- 1) imię i nazwisko lub pseudonim;
 - 2) adres zamieszkania albo adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu i adres elektroniczny, w tym adres poczty elektronicznej, serwisu społecznościowego lub komunikatora – jeśli osoba je posiada i podała do wykorzystania;
 - 4) miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełniona funkcja;
 - 5) wizerunek;
 - 6) informacje identyfikujące osoby fizyczne, zawarte w dokumentacji będącej przedmiotem tych działań.”;
- 8) w art. 51h po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W związku z realizacją zadań, o których mowa w ust. 2, Naczelnny Dyrektor Archiwów Państwowych przetwarza następujące dane osobowe osób, których dotyczą jego działania:

- 1) imię i nazwisko lub pseudonim;
- 2) adres zamieszkania albo adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres elektroniczny, w tym adres poczty elektronicznej, serwisu społecznościowego lub komunikatora – jeśli osoba je posiada i podała do wykorzystania;
- 4) miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełniona funkcja;
- 5) wizerunek;

- 6) informacje identyfikujące osoby fizyczne, zawarte w dokumentacji będącej przedmiotem tych działań.”;
- 9) w art. 51j po ust. 3 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Podmiot przeprowadzający kontrolę przetwarza następujące dane osobowe:

 - 1) imię i nazwisko oraz stanowisko osoby upoważnionej do przeprowadzenia kontroli;
 - 2) imię i nazwisko kierownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub upoważnionej przez niego osoby oraz stanowiska lub funkcje tych osób;
 - 3) imię i nazwisko oraz stanowisko lub funkcja osoby, której przypisuje się odpowiedzialność za nieprawidłowości stwierdzone podczas kontroli;
 - 4) związane z kontrolą informacje identyfikujące osoby fizyczne inne niż wymienione w pkt 1-3 osoby, uzyskane podczas kontroli lub zawarte w dokumentacji.

5. Przepisy ust. 2 i 4 stosuje się odpowiednio do kontroli, o której mowa w art. 51sa.”;
- 10) po art. 51t dodaje się art. 51ta w brzmieniu:

„Art. 51ta. W związku z realizacją zadań określonych w przepisach rozdziału 4a, innych niż zadania, o których mowa w art. 51g ust. 1, 5 i 6 oraz art. 51j ust. 1-3, odpowiednio marszałek województwa, przedsiębiorca oraz podmioty wymienione w art. 51a ust. 2, art. 51ab i art. 51o ust. 2 przetwarzają następujące dane osobowe osób, których dotyczą działania tych podmiotów:

 - 1) imię i nazwisko lub pseudonim;
 - 2) adres zamieszkania albo adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu i adres elektroniczny, w tym adres poczty elektronicznej, serwisu społecznościowego lub komunikatora – jeśli osoba je posiada i podała do wykorzystania;
 - 4) miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełniona funkcja;
 - 5) wizerunek;
 - 6) informacje identyfikujące osoby fizyczne, zawarte w dokumentacji będącej przedmiotem tych działań.”;
- 11) po art. 51z dodaje się art. 51za w brzmieniu:

„Art. 51za. W związku z realizacją zadań, o których mowa w przepisach rozdziału 4b, odpowiednio likwidator pracodawcy, syndyk masy upadłości pracodawcy, podmiot prowadzący działalność w dziedzinie przechowywania dokumentacji, archiwum

państwowe lub Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych przetwarzają następujące dane osobowe osób, których dotyczą działania tych podmiotów:

- 1) imię i nazwisko lub pseudonim;
- 2) adres zamieszkania albo adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres elektroniczny, w tym adres poczty elektronicznej, serwisu społecznościowego lub komunikatora – jeśli osoba je posiada i podała do wykorzystania;
- 4) miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełniona funkcja;
- 5) wizerunek;
- 6) informacje identyfikujące osoby fizyczne, zawarte w dokumentacji będącej przedmiotem tych działań.”.

Art. 13. .W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2222 oraz z 2018 r. poz. 12, 138, 159 i 317) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w pkt 44 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 45 w brzmieniu:
„45) rozporządzenie 2016/679 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1).”;
- 2) w art. 16i w ust. 1:
 - a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) niezwłocznie informować podmiot pobierający opłaty, z którym zawarł umowę, o której mowa w art. 16e ust. 1 pkt 1 albo art. 16h pkt 1, o danych, w tym danych osobowych użytkownika EETS, koniecznych do realizacji tej umowy, w tym dostarczonych użytkownikom EETS urządzeniach, o których mowa w art. 16l ust. 1, oraz przypisaniu tych urządzeń do pojazdu samochodowego i użytkownika EETS;”;
 - b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) współpracować z podmiotem uprawnionym do kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej, o którym mowa w art. 13l ust. 1, w tym przekazywać temu podmiotowi dane osobowe użytkowników EETS naruszających obowiązki, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3, art. 13i ust.

4a lub ust. 4b, na zasadach określonych w umowie, o której mowa w art. 16e ust. 1 pkt 1 oraz art. 16h pkt 1;”;

- 3) po rozdziale 4a dodaje się rozdział 4b w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 4B

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 43b.1. Organy i podmioty w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

- 1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;
- 2) nie stosują:
 - a) art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
 - b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą,
 - c) art. 18 rozporządzenia 2016/679 w związku z:
 - poborem opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, oraz opłat dodatkowych, o których mowa w art. 13f ust. 1,
 - prowadzeniem postępowań administracyjnych w sprawie:
 - wymierzenia kar pieniężnych, o których mowa w art. 29a ust. 1 oraz art. 40 ust. 12 i 14b,
 - przywrócenia pasa drogowego do stanu poprzedniego, o którym mowa w art. 36,
 - przeciwdziałaniem niszczeniu dróg przez ich użytkowników, zgodnie z art. 20 pkt 12.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw z zakresu dróg publicznych uregulowanych w ustawie oraz przepisach odrębnych, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149);
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego;

- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130);
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,
- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy,
- 6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

– organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 2-6 i ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Organy i podmioty dokonują weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na organach i podmiotach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, w związku z realizacją zadań określonych w ustawie wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepisy ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.

Art. 43c. 1. Jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej, właściwy organ lub osoba przez niego upoważniona, na podstawie pisemnego wniosku, udostępnia nieodpłatnie dane osobowe przetwarzane w związku z wykonywaniem zadania, o którym w art. 20 pkt 12 ustawy:

- 1) Policji,
- 2) Inspekcji Transportu Drogowego,
- 3) Żandarmerii Wojskowej,
- 4) Straży Granicznej,
- 5) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- 6) Agencji Wywiadu,
- 7) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu,
- 8) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego,
- 9) Służbie Wywiadu Wojskowego,
- 10) prokuratorowi,
- 11) sądom,
- 12) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektorowi izby administracji skarbowej, naczelnikowi urzędu celno-skarbowego,
- 13) Biurze Nadzoru Wewnętrznego

– w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, wskazuje:

- 1) oznaczenie sprawy;
- 2) okoliczności, z których wynika konieczność pozyskania żądanych danych;
- 3) dane podlegające udostępnieniu.

3. Właściwy organ może wyrazić zgodę na udostępnienie za pomocą środków komunikacji elektronicznej danych osobowych, o których mowa w ust. 1, podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 1 - 4 i 6 - 12, bez konieczności składania pisemnych wniosków, jeżeli jest to uzasadnione rodzajem lub zakresem wykonywanych zadań.

4. Udostępnianie danych osobowych, o których mowa w ust. 1, w sposób określony w ust. 3, następuje po złożeniu przez podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 - 4 i 6 - 12, wniosku zawierającego:

- 1) określenie zakresu danych podlegających udostępnieniu;
- 2) określenie osób uprawnionych do przetwarzania danych, o których mowa w pkt 1;
- 3) oświadczenie, że podmioty te posiadają:
 - a) urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał, oraz
 - b) zabezpieczenie techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania.

5. Właściwy organ udostępnia Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego dane osobowe, o których mowa w ust. 1, w sposób, o którym mowa w ust. 3, jeżeli jednostka organizacyjna Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego będąca odbiorcą danych złoży oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 3.

6. Podmioty, o których mowa w ust. 1, dokonują weryfikacji danych osobowych uzyskanych zgodnie z ust. 1 i 3, pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań danego podmiotu, nie rzadziej niż co 3 miesiące, usuwając dane zbędne.

7. Właściwy organ nie udostępnia na podstawie ust. 1 i 3 danych osobowych, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, chyba że podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest ustawowo upoważniony do przetwarzania tych danych.

Art. 43d. Do danych osobowych, o których mowa w art. 16i pkt 2 i 4, przepisy art. 55a i 55b ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2200 oraz z 2018 r. poz. 12, 79 i 138) stosuje się.”.

Art. 14 . W ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 652 oraz z 2017 r. poz. 60 i 1566):

1) w art. 6d po ust. 25 dodaje się ust. 25a w brzmieniu:

„25a. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie zamieszcza na stronie internetowej wykaz obwodów rybackich, uprawnionych do rybactwa w tych obwodach rybackich, ich dane adresowe lub kontaktowe, oraz okres obowiązywania umów użytkowania obwodu rybackiego.”;

2) po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Art. 26a. 1. Minister właściwy do spraw rybołówstwa, wojewoda, marszałek województwa, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, starosta, jednostki Państwowej Straży Rybackiej oraz jednostki Społecznej Straży Rybackiej przetwarzają dane osobowe w celu realizacji swoich zadań określonych w ustawie.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są administratorami w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), w zakresie danych osobowych, o których mowa w ust. 1.”.

Art. 15 .W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2017 r. poz. 2101) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Organy i podmioty w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;

- 2) nie stosują:
- a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
 - b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą,
 - c) art. 18 rozporządzenia 2016/679 w zakresie:
 - prowadzenia państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, w tym jego tworzenia, ewidencjonowania i utrzymywania oraz aktualizacji i udostępniania danych,
 - przechowywania kopii zabezpieczających baz danych, o którym mowa w art. 7b pkt 4,
 - koordynacji usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu,
 - tworzenia i utrzymywania zintegrowanego systemu informacji o nieruchomościach,
 - nadawania uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii oraz prowadzeniem centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii,
 - prowadzenia postępowań dyscyplinarnych,
 - prowadzenia postępowań administracyjnych w sprawie wymierzenia kar pieniężnych.
2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:
- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
 - 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
 - 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
 - 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,

- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy,
- 6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy i podmioty informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych.

5. Na organach i podmiotach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;

4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 16 W ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2017 r. poz.2291 oraz z 2018 r. poz. 398) w dziale I dodaje się Rozdział 8 w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 8

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 78b. § 1. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy są odpowiednio:

- 1) Minister Sprawiedliwości – w przypadku danych osobowych przetwarzanych:
 - a) w toku postępowań administracyjnych i innych, prowadzonych na podstawie ustawy oraz postępowań w zakresie skarg i wniosków,
 - b) w ramach kontroli uchwał organów samorządu notarialnego,
 - c) podczas wykonywania przewidzianych przez ustawę kompetencji nadzorczych nad notariuszami i organami samorządu notarialnego oraz w toku postępowań dyscyplinarnych przeciwko aplikantom notarialnym, zastępcom notarialnym oraz notariuszom,
 - d) na potrzeby wykonywania zadań związanych z działalnością zespołu do przygotowania pytań testowych oraz zespołu do przygotowania zadań na egzamin notarialny, a także komisji kwalifikacyjnych i odwoławczych;
- 2) Krajowa Rada Notarialna – w przypadku danych osobowych przetwarzanych:
 - a) w toku prowadzonych przez ten organ postępowań administracyjnych, postępowań w zakresie skarg i wniosków oraz innych przewidzianych przez ustawę lub wydane na podstawie ustawy akty prawne organów samorządu notarialnego postępowań dotyczących notariuszy, aplikantów notarialnych, zastępców notarialnych lub osób ubiegających się o powołanie na stanowisko notariusza lub wpis na listę aplikantów notarialnych, a także osób przystępujących do egzaminu wstępnego i notarialnego,

- b) w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji zadań publicznych określonych w ustawie oraz nadzoru wynikającego z ustawy,
 - c) w toku postępowań dyscyplinarnych prowadzonych przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny;
- 3) rady izb notarialnych - w przypadku danych osobowych przetwarzanych:
- a) w toku prowadzonych przez ten organ postępowań administracyjnych, postępowań w zakresie skarg i wniosków, oraz innych przewidzianych przez ustawę lub wydane na podstawie ustawy akty prawne organów samorządu notarialnego postępowań dotyczących notariuszy, aplikantów notarialnych, zastępców notarialnych lub osób ubiegających się o powołanie na stanowisko notariusza lub wpis na listę aplikantów notarialnych a także osób przystępujących do egzaminu wstępnego i notarialnego,
 - b) w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji zadań publicznych określonych w ustawie oraz nadzoru wynikającego z ustawy,
 - c) w toku postępowań dyscyplinarnych prowadzonych przez sąd dyscyplinarny izby notarialnej;
- 4) komisje kwalifikacyjne i odwoławcze – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w toku postępowania o dopuszczenie do egzaminu wstępnego i notarialnego oraz w toku postępowania odwoławczego od wyników tych egzaminów;
- 5) notariusze – w przypadku danych osobowych pozyskanych przy dokonywaniu czynności notarialnych.

§ 2. Do przetwarzania danych osobowych niezbędnych dla zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków i uprawnień, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13-15 ust. 1 i 3, art. 18, art. 19 i art. 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (rozporządzenie ogólne o ochronie danych osobowych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016 r.), zwanego dalej: „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się.

§ 3. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, o ile przepisy szczególnie przewidują odrębny tryb sprostowania.

§ 4. Dane osobowe pozyskane i przetwarzane przez podmioty, o których mowa w § 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

Art. 78c. Obowiązek zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 18 § 1, nie ustaje w przypadku, gdy z żądaniem ujawnienia informacji uzyskanych przy dokonywaniu czynności notarialnych, występuje Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, o którym mowa w ustawie z dnia.... o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2018 r. poz.....)..

Art. 78d. Okres przechowywania danych osobowych zgromadzonych przez Krajową Radę Notarialną oraz rady izb notarialnych przy wykonywaniu zadań określonych w art. 78b § 1 pkt 2 i 3 wynosi 10 lat od zakończenia realizacji celu, dla którego dane zostały zgromadzone. Przepis art. 90 § 1 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 17 . W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2205 oraz z 2018 r. poz. 317) po art. 54 dodaje się rozdział 5 w brzmieniu:

„Rozdział 5

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 54a. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej oraz dyrektor urzędu morskiego przetwarzają dane osobowe w celu realizacji swoich zadań określonych w ustawie oraz ustawach szczególnych, w szczególności:

- 1) ustawie z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich (Dz. U. z 2016 r. 1207);
- 2) z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. 2017 r. poz. 2000);
- 3) ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich;
- 4) ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.²⁾);
- 5) ustawie z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. z 2016 r. poz. 66);
- 6) ustawie z dnia 12 września 2002 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych ze statków (Dz. U. poz. 1361, z późn. zm.³⁾);

2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 785, 898, 1089, 1529, 1566, 1888, 1999, 2056, 2180 i 2290 oraz z 2018 r. poz. 9 i 88.

- 7) ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 8) ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o ustanowieniu programu wieloletniego „Program ochrony brzegów morskich” (Dz. U. z 2016 r. poz. 678);
- 9) ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- 10) ustawie z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1970);
- 11) ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 12) ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1210 i 1387);
- 13) ustawie z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich (Dz. U. z 2016 r. poz. 49 i 1948 oraz z 2018 r. poz. 138);
- 14) ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 15) ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. poz. 2017 r. poz. 2302);
- 16) ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. 2017 r. poz. 1377, 1381 i 1566);
- 17) ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze;
- 18) ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2018 r. poz. 181);
- 19) ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 21);
- 20) ustawie z dnia 31 sierpnia 2012 r. o Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich (Dz. U. poz. 1068, z 2015 r. poz. 1320 oraz z 2017 r. poz. 60 i 1215);
- 21) ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. poz. 1569 oraz z 2017 r. poz. 60, 785 i 2181);

3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. poz. 959, z 2005 r. poz. 1683 oraz z 2010 r. poz. 1508.

- 22) ustawie z dnia 6 lipca 2016 r. o aktywizacji przemysłu okrętowego i przemysłów komplementarnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 387);
- 23) ustawie z dnia 2 grudnia 2016 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. z 2017 r. poz. 32);
- 24) ustawie z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską (Dz. U. poz. 820);
- 25) ustawie z dnia 7 kwietnia 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy lub przebudowy toru wodnego Świnoujście - Szczecin do głębokości 12,5 metra (Dz. U. poz. 990);
- 26) ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne;
- 27) ustawie z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych.

Art. 54b. Podmioty, o których mowa w art. 54a, są administratorami w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), w zakresie danych osobowych, o których mowa w art. 54a."

Art. 18 . W ustawie z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (Dz. U. z 2016 r. poz. 1496) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. Właścicielem i administratorem rejestru, o którym mowa w art. 8, oraz rejestru, o którym mowa w art. 8a, jest okręgowa rada aptekarska.”;

- 2) po art. 39a dodaje się art. 39b w brzmieniu:

„Art. 39b. Właścicielem i administratorem Centralnego Rejestru Farmaceutów, o którym mowa w art. 39a, jest Naczelna Rada Aptekarska.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych (Dz.U. z 2015 r. poz. 295) po art. 11¹ dodaje się art. 11² w brzmieniu:

„Art. 11².1. Administratorami danych osobowych mediatorów oraz osób ubiegających się o wpis na listę mediatorów przetwarzanych w celu prowadzenia list mediatorów jest minister właściwy do spraw pracy w zakresie realizowanych zadań.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13-15 ust. 1 i 3, 16, 18, 19 i 21 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się.

3. Wyłączenia, o których mowa w ust. 2, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień, o których mowa w § 1.

4. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

5. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 14 czerwca 1991 r. o Krajowej Szkole Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1411) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„4a. 1. Administratorem danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań wynikających z ustawy jest dyrektor Szkoły.

2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1 przetwarzane w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 2a oraz w art. 4 obejmują:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) nazwisko rodowe;
- 3) datę i miejsce urodzenia;
- 4) imię ojca;
- 5) numer PESEL;
- 6) adres do korespondencji;
- 7) płeć;
- 8) adres miejsca zamieszkania lub pobytu;
- 9) adres poczty elektronicznej;
- 10) informację o posiadanym obywatelstwie;
- 11) numer telefonu;
- 12) wykształcenie (nazwa uczelni, kierunek i tytuł zawodowy);
- 13) miejsce pracy;
- 14) zajmowane stanowisko;
- 15) formę zatrudnienia;
- 16) staż pracy w administracji publicznej;
- 17) inne dane niezbędne do realizacji zadań Szkoły.

3. Dane osobowe, o których mowa w art. 4a ust. 2, podlegają zabezpieczeniu zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 1688, z 2017 r. poz. 1566 i 1567 oraz z 2018 r. poz. 88) w art. 2 po ust. 3 dodaje się ust 4-12 w brzmieniu:

„4. Organy Inspekcji Ochrony Środowiska są uprawnione do pozyskiwania i przetwarzania danych osobowych podmiotów, w tym, osób fizycznych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w art. 2 ust. 1, w przepisach Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia oraz rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie nadania inspektorom Inspekcji Ochrony Środowiska uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego.

5. Organy Inspekcji Ochrony Środowiska pozyskują, przetwarzają, w tym udostępniają innym właściwym organom następujące dane:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) nazwę podmiotu i jego formę prawną;
- 3) adres miejsca zamieszkania lub adres siedziby;
- 4) numer PESEL;
- 5) seria i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość lub REGON oraz NIP;
- 6) informacje z CEIDG oraz KRS;
- 7) informacje o rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej lub produkcji rolnej, w tym dane o wielkości gospodarstwa, obsadzie zwierząt i rodzaju produkcji roślinnej;
- 8) informacje i dokumenty zgromadzone w toku czynności kontrolnych oraz w toku postępowań prowadzonych w zakresie wynikającym z art. 2 ust. 1”;
- 9) adres poczty elektronicznej;
- 10) adres poczty internetowej;
- 11) numer telefonu;
- 12) numer faksu;
- 13) współrzędne geograficzne.

6. Administratorem danych osobowych przetwarzanych na podstawie ust. 4 jest Główny Inspektor Ochrony Środowiska lub Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska.

7. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 4, przepisów art. 13-15, art. 17-21 i art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), nie stosuje się w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań ustawowych.

8. Administrator danych osobowych informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 7, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.

9. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 4, ustala administrator danych osobowych, zgodnie z celami ich przetwarzania, o ile nie wynikają one z przepisów odrębnych, w szczególności dotyczących terminów.

10. Dane osobowe, o których mowa w ust. 4, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

11. Administrator danych osobowych wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 10.

12. W przypadku stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych administrator danych osobowych w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia wydaje komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.”

Art. 22. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2017 r. poz. 2198, 2203 i 2361) wprowadza się następujące zmiany:

1) w rozdziale 1 po art. 13a dodaje się art. 13b w brzmieniu:

„Art. 13b. 1. Inne formy wychowania przedszkolnego, szkoły, placówki, organy prowadzące, organy sprawujące nadzór pedagogiczny oraz inne podmioty realizujące zadania i obowiązki określone w ustawie przetwarzają dane osobowe w zakresie niezbędnym dla realizacji zadań i obowiązków wynikających z tych przepisów oraz stosują odpowiednie środki techniczne i organizacyjne służące ochronie interesów lub podstawowych praw i wolności osób, których dane dotyczą.

2. Nauczyciele oraz inne osoby pełniące funkcje lub wykonujące pracę w podmiotach, o których mowa w ust. 1, są obowiązani do zachowania w tajemnicy i nieujawniania osobom nieuprawnionym informacji uzyskanych w związku z pełnioną funkcją lub wykonywaną pracą, dotyczących zdrowia, potrzeb rozwojowych i

edukacyjnych, możliwości psychofizycznych, seksualności, orientacji seksualnej, pochodzenia rasowego lub etnicznego, poglądów politycznych, przekonań religijnych lub światopoglądowych uczniów.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się:

- 1) w przypadku zagrożenia zdrowia ucznia;
 - 2) jeżeli uczeń, a w przypadku ucznia niepełnoletniego jego rodzic, wyrazi zgodę na ujawnienie określonych informacji;
 - 3) w przypadkach gdy przewidują to przepisy szczególne.”;
- 2) w art. 92k w ust. 2 w pkt 2 lit. g otrzymuje brzmienie:
- „g) zgodę rodziców uczestnika albo zgodę pełnoletniego uczestnika na przetwarzanie danych osobowych w celu zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony zdrowia uczestnika;”.

Art. 23. W ustawie z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 862 oraz z 2018 r. poz. 152) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6a po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe kandydata lub odznaczonego:

 - 1) imię i nazwisko;
 - 2) datę i miejsce urodzenia;
 - 3) adres zamieszkania albo adres do korespondencji;
 - 4) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
 - 5) opis pracy i zdobyte osiągnięcia w zakresie tworzenia, upowszechniania i ochrony kultury;
 - 6) informacje o posiadanych orderach i odznaczeniach.

2b. Okres przechowywania danych, o których mowa w ust. 2a, wynosi 80 lat.”;
- 2) w art. 7 po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe kandydata lub odznaczonego:

 - 1) imię i nazwisko;
 - 2) datę i miejsce urodzenia;
 - 3) adres zamieszkania albo adres do korespondencji;
 - 4) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;

- 5) informacje o posiadanych orderach i odznaczeniach;
 - 6) stopień i rok nadania Medalu niższego stopnia;
 - 7) opis pracy w zakresie twórczości artystycznej, działalności kulturalnej lub ochrony kultury i dziedzictwa narodowego;
 - 8) opis zasług uzasadniających przyznanie Medalu.
- 4b. Okres przechowywania danych, o których mowa w ust. 4a, wynosi 80 lat.”;
- 3) w art. 7a po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
- „2a. Podmiot przyznający nagrodę przetwarza następujące dane osobowe wnioskodawcy, kandydata lub nagrodzonego:
- 1) imię i nazwisko;
 - 2) pseudonim artystyczny;
 - 3) datę i miejsce urodzenia;
 - 4) imiona rodziców lub opiekunów prawnych;
 - 5) adres zamieszkania albo adres do korespondencji;
 - 6) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
 - 7) numer NIP;
 - 8) numer PESEL;
 - 9) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
 - 10) właściwy urząd skarbowy;
 - 11) numer rachunku bankowego;
 - 12) informacje dotyczące dotychczasowej działalności lub osiągnięcia, uzasadniające przyznanie nagrody.
- 2b. Okres przechowywania danych, o których mowa w ust. 2a, wynosi:
- 1) 6 lat w przypadku danych dotyczących wnioskodawcy i kandydata do nagrody;
 - 2) 80 lat w przypadku danych dotyczących nagrodzonego.”;
- 4) w art. 7b po ust. 2 dodaje się ust. 2a - 2c w brzmieniu:
- „2a. Podmiot przyznający stypendium przetwarza następujące dane osobowe wnioskodawcy lub stypendysty:
- 1) imię i nazwisko;
 - 2) datę i miejsce urodzenia;
 - 3) imiona rodziców lub opiekunów prawnych;
 - 4) adres zamieszkania albo adres do korespondencji;
 - 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;

- 6) numer NIP;
- 7) numer PESEL, a w przypadku jego braku numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 8) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 9) właściwy urząd skarbowy;
- 10) numer rachunku bankowego;
- 11) związane z sytuacją życiową lub zawodową zawarte we wniosku o zmianę terminu realizacji przedsięwzięcia, na które zostało przyznane stypendium, lub terminu rozliczenia stypendium;
- 12) obywatelstwo;
- 13) informacje dotyczące dotychczasowej działalności lub osiągnięcia, uzasadniające przyznanie stypendium.

2b. Dane przekazane przez stypendystę na podstawie ust. 2a pkt 11, nie podlegają dalszemu udostępnianiu.

2c. Okres przechowywania danych, o których mowa w ust. 2a, wynosi:

- 1) 6 lat w przypadku danych dotyczących wnioskodawcy;
 - 2) 80 lat w przypadku danych dotyczących stypendysty.”;
- 5) w art. 14 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W związku z procedurą prowadzenia rejestru instytucji kultury przetwarza się następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko dyrektora instytucji kultury i jego zastępców albo oznaczenie osoby fizycznej, której powierzono pełnienie obowiązków dyrektora albo której powierzono zarządzanie instytucją kultury;
- 2) imiona i nazwiska pełnomocników instytucji kultury uprawnionych do dokonywania czynności prawnych w imieniu instytucji oraz zakres ich upoważnień;
- 3) imię i nazwisko likwidatora;
- 4) imię i nazwisko pełnomocnika organizatora dokonującego wpisu.”;

1b. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1a, są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.”;

- 6) po art. 16a dodaje się art. 16b w brzmieniu:

„Art. 16b. 1. W związku z powoływaniem i odwoływaniem dyrektora instytucji kultury oraz powierzaniem pełnienia obowiązków dyrektora albo powierzaniem

zarządzania instytucją kultury osobie fizycznej organizator przetwarza następujące dane osobowe kandydata na stanowisko dyrektora instytucji kultury, dyrektora instytucji kultury, kandydata na stanowisko pełniącego obowiązki dyrektora instytucji kultury, pełniącego obowiązki dyrektora instytucji kultury oraz osoby fizycznej, której powierzono zarządzanie instytucją kultury:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) adres zamieszkania albo adres do korespondencji;
- 4) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 5) wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe niezbędne odpowiednio do pełnienia funkcji albo prawidłowego wykonania zadania, posiadane tytuły i stopnie naukowe;
- 6) opis pracy i zdobyte osiągnięcia zawodowe.

2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, przechowuje się:

- 1) przez okres procedury konkursowej - w przypadku kandydata na stanowisko dyrektora instytucji kultury;
 - 2) przez okres trwania kadencji - w przypadku dyrektora instytucji kultury;
 - 3) przez okres, na jaki powierzono pełnienie obowiązków dyrektora instytucji kultury - w przypadku powierzenia pełnienia tych obowiązków wyznaczonej osobie;
 - 4) przez okres trwania umowy o zarządzaniu instytucją kultury - w przypadku powierzenia zarządzania instytucją kultury osobie fizycznej.”;
- 7) w art. 34 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Dane, o których mowa w ust. 2, przetwarza organ gminy.”;
- 8) po art. 37d dodaje się art. 37e w brzmieniu:

„Art. 37e. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 1 ust. 2-4, art. 5, art. 9 ust. 3, art. 28 ust. 1a i 1b oraz art. 28a ust.1, minister, kierownik urzędu centralnego, jednostka samorządu terytorialnego oraz instytucja kultury przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania albo adres do korespondencji;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;

- 6) numer NIP;
- 7) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 8) numer rachunku bankowego;
- 9) wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe niezbędne do prawidłowego wykonania zadania.

2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, są przechowywane:

- 1) w przypadku dokumentacji dotyczącej finansowania, dofinansowania lub udzielania dotacji na zadania objęte mecenatem państwa – przez okres 20 lat;
- 2) w przypadku pozostałych zadań – wyłącznie przez okres niezbędny do ich realizacji.

3. Dyrektor instytucji kultury, któremu powierzono prowadzenie niektórych spraw z zakresu właściwości ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza dane osobowe w zakresie spraw przekazanych do prowadzenia, w granicach, w których uprawnienie do przetwarzania danych osobowych w tych sprawach przysługuje ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

4. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, art. 6a ust. 2a, art. 7 ust. 4a, art. 7a ust. 2a, art. 7b ust. 2a, art. 14 ust. 1a oraz art. 16b ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

5. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 4, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. z 2018 r. poz. 400) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. Prezydent oraz podmiot uprawniony do wystąpienia z wnioskiem o nadanie orderu lub odznaczenia na podstawie art. 2, przetwarzają w niezbędnym zakresie dane osobowe zawarte we wnioskach o nadanie orderu, odznaczenia lub tytułu honorowego albo we wnioskach o pozbawienie orderu, odznaczenia lub tytułu honorowego, w tym dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady(UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie

swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w celu realizacji zadań ustawowych.

2. Prezydent oraz podmiot uprawniony do wystąpienia z wnioskiem o nadanie orderu lub odznaczenia są administratorami danych osobowych przetwarzanych na podstawie ust. 1.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 13 i 14 rozporządzenia 2016/679.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, o ile nie wynikają one z przepisów odrębnych, w szczególności dotyczących terminów.

5. Na administratorze, o którym mowa w ust. 2, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Administrator wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.”.

Art. 25 . W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1414 i 2111) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 66 dodaje się art. 66a w brzmieniu:

„Art. 66a. 1. Właściwy wojewoda przetwarza w niezbędnym zakresie dane osobowe, w tym dane wskazane w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 66 ust. 1 i 2 ustawy.

2. Wojewoda jest administratorem danych osobowych przetwarzanych na podstawie ust. 1.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 13-15, art. 18, art. 19 oraz art. 21 rozporządzenia 2016/679.

4. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 3, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.

5. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, o ile nie wynikają one z przepisów odrębnych, w szczególności dotyczących terminów.

6. Na administratorze, o którym mowa w ust. 2, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

7. Administrator wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 6.

8. Wojewoda przetwarza dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

9. Przepisy ust. 1-8 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze od decyzji, o których mowa w art. 66 ust. 1 i 2 oraz organów prowadzących postępowania dotyczące tych decyzji na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257).”.

Art. 26. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 880 i 1089) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art.35² ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wynagrodzenie za użyczenie przysługuje po złożeniu przez podmiot, o którym mowa w art. 28 ust. 5, pisemnego oświadczenia o woli otrzymywania wynagrodzenia za użyczenie, zwanego dalej „oświadczeniem”, zawierającego:

- 1) imię i nazwisko twórcy albo twórców utworu wyrażonego słowem oraz pseudonim, jeżeli był używany w odniesieniu do danego utworu;
- 2) imię i nazwisko tłumacza albo tłumaczy utworu wyrażonego słowem oraz pseudonim, jeżeli był używany w odniesieniu do danego utworu;
- 3) tytuł utworu wyrażonego słowem;

- 4) nazwę wydawcy utworu wyrażonego słowem;
 - 5) rok wydania utworu wyrażonego słowem;
 - 6) imię, nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby składającego oświadczenie;
 - 7) w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 28 ust. 5 pkt 1-3, wskazanie, do której z wymienionych w art. 28 ust. 5 kategorii uprawnionych należy dany podmiot, a także, jeżeli istnieje wielu uprawnionych, wskazanie wielkości udziału uprawnionego składającego oświadczenie, ustalonego w oparciu o umowę zawartą z wydawcą wraz z jej kopią;
 - 8) dane niezbędne do zrealizowania płatności, w tym numer rachunku bankowego;
 - 9) w przypadku wydawców, informację o numerze ISBN utworu wyrażonego słowem;
 - 10) w przypadku spadkobierców uprawnionych, o których mowa w art. 28 ust. 5 pkt 1-3, do oświadczenia dołącza się dokumenty potwierdzające przejście autorskich praw majątkowych do utworu wyrażonego słowem w drodze dziedziczenia oraz wskazuje przysługujący im udział.”;
- 2) w art. 35⁴ uchyla się pkt 3;
 - 3) po rozdziale 13 dodaje się rozdział 13¹ w brzmieniu:

„Rozdział 13¹ Ochrona danych osobowych

Art. 114a. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 35², art. 35⁷, art. 35¹¹ oraz art. 110²⁷ i 110²⁸, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) nazwisko rodowe;
- 3) pseudonim;
- 4) imiona rodziców;
- 5) datę i miejsce urodzenia;
- 6) obywatelstwo;
- 7) numer ewidencyjny PESEL;
- 8) seria i numer dowodu osobistego;
- 9) adres zameldowania lub adres zamieszkania (wykazywany w deklaracji podatkowej);
- 10) adres poczty elektronicznej oraz numer telefonu;

- 11) numer rachunku bankowego, w tym kod SWIFT/BIC w przypadku zagranicznego numeru rachunku bankowego;
- 12) numer identyfikacji podatkowej;
- 13) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko.

2. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 28 ust. 4 i 5 oraz art. 352, organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) nazwisko rodowe;
- 3) pseudonim;
- 4) imiona rodziców;
- 5) datę i miejsce urodzenia;
- 6) obywatelstwo;
- 7) numer ewidencyjny PESEL;
- 8) seria i numer dowodu osobistego;
- 9) adres zameldowania lub adres zamieszkania (wykazywany w deklaracji podatkowej);
- 10) adres poczty elektronicznej oraz numer telefonu;
- 11) numer rachunku bankowego, w tym kod SWIFT/BIC w przypadku zagranicznego numeru rachunku bankowego;
- 12) numer identyfikacji podatkowej;
- 13) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko.

3. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 35⁶ i 35⁷, podmioty wymienione w art. 35⁵ ust. 2 przetwarzają następując dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) nazwisko rodowe;
- 3) pseudonim;
- 4) imiona rodziców;
- 5) datę i miejsce urodzenia;
- 6) obywatelstwo;
- 7) numer ewidencyjny PESEL;
- 8) seria i numer dowodu osobistego;

- 9) adres zameldowania lub adres zamieszkania (wykazywany w deklaracji podatkowej);
- 10) adres poczty elektronicznej oraz numer telefonu;
- 11) numer rachunku bankowego, w tym kod SWIFT/BIC w przypadku zagranicznego numeru rachunku bankowego;
- 12) numer identyfikacji podatkowej;
- 13) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko.

Art. 114b. 1. Dane osobowe, o których mowa w art. 114a, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

2. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 1, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2017 r., poz. 2191, z późn. zm.) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ – 1² w brzmieniu:
 11. Udostępnienie pracodawcy danych osobowych osób uprawnionych do korzystania z Funduszu, o których mowa w art. 2 pkt 5, w celu przyznania ulgowej usługi i świadczenia oraz dopłaty z Funduszu następuje w formie oświadczenia. Pracodawca może żądać udokumentowania danych osobowych w zakresie niezbędnym do ich potwierdzenia. Potwierdzenie może odbywać się w szczególności na podstawie oświadczeń i zaświadczeń o sytuacji życiowej (w tym zdrowotnej), rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej.
 12. Przetwarzanie danych osobowych, o których mowa w ust. 11, może być dokonywane wyłącznie w celu i w zakresie niezbędnym do przyznania ulgowych usług i świadczeń oraz dopłat z Funduszu, a także do ustalenia ich wysokości.
 13. Pracodawca przechowuje dane osobowe, o których mowa w ust. 11, przez okres nie dłuższy niż jest to niezbędne w celu przyznania ulgowej usługi i świadczenia

oraz dopłaty z Funduszu oraz ustalenia ich wysokości, a także przez okres dochodzenia do nich praw lub roszczeń.

2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zasady i warunki korzystania z usług i świadczeń finansowanych z Funduszu, z uwzględnieniem ust. 1 – 12 oraz zasady przeznaczania środków Funduszu na poszczególne cele i rodzaje działalności socjalnej określa pracodawca w regulaminie ustalonym zgodnie z art. 27 ust. 1 albo z art. 30 ust. 50 ustawy o związkach zawodowych. Pracodawca, u którego nie działa zakładowa organizacja związkowa, uzgadnia regulamin z pracownikiem wybranym przez załogę do reprezentowania jej interesów.”.

Art. 28 . W ustawie z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2015 r. poz. 1892 oraz z 2017 r. poz. 1529) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Organy w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej;

2) nie stosują:

- a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
- b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),

2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,

3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),

4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,

5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy,

6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- właściwe organy wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy, o których mowa w ust. 1, informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Organy dokonują weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na organach o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 29. . W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 r. poz. 1332 i 1529 oraz z 2018 r. poz. 12, 317 i 352) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Organy i podmioty w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

- 1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;

- 2) nie stosują:

- a) art. 13 ust. 3, art. 14, art. 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
- b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą,
- c) art. 18 rozporządzenia 2016/679 w zakresie:
 - upoważnień do udzielenia zgody na odstępstwo od przepisów techniczno-budowlanych;
 - wydawania decyzji i postanowień, o których mowa w niniejszej ustawie;
 - rozpatrywania zgłoszeń, o których mowa w art. 30 i 31 oraz art. 71;
 - rozpatrywania zawiadomień o zakończeniu budowy, o których mowa w art. 54;

- wymierzania kar pieniężnych, o których mowa w niniejszej ustawie;
- prowadzenia rejestrów oraz ewidencji, o których mowa w niniejszej ustawie.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),

2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,

3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),

4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,

5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy

6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy i podmioty informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych.

5. Na organach i podmiotach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 30. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1057 oraz z 2018 r. poz.12) w art. 63d po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2f w brzmieniu:

„2a. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad lub drogowa spółka specjalnego przeznaczenia w związku z prowadzeniem kontroli, o której mowa w ust. 1, nie stosują art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 3, art. 18 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”.

2b. Organ lub podmiot, o których mowa w ust. 2a, informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2a, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

2c. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustala organ lub podmiot, o którym mowa w ust. 2a, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Ten organ lub podmiot dokonuje weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

2d. Na organie lub podmiocie, o którym mowa w ust. 2a, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

2e. Organ lub podmiot, o którym mowa w ust. 2a, wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 2d.

2f. Organ lub podmiot, o którym mowa w ust. 2a, przetwarza dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, w związku z prowadzeniem kontroli, o której mowa w ust. 1, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę w trakcie prowadzonej kontroli;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.”.

Art. 31. W ustawie z dnia 5 stycznia 1995 r. o fundacji - Zakład Narodowy imienia Ossolińskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 1881) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 w brzmieniu:

„2. Dla realizacji celów, o których mowa w ust. 1, Zakład przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania albo adres do korespondencji;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 6) numer NIP;

- 7) numer PESEL;
 - 8) numer telefonu lub adres poczty elektronicznej;
 - 9) numer rachunku bankowego;
 - 10) wizerunek;
 - 11) numer karty bibliotecznej.”;
- 2) w art. 9 po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
- „3 W związku z powoływaniem i odwoływaniem organów Zakładu, przetwarza się następujące dane osobowe członków tych organów:
- 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania albo adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu lub adres poczty elektronicznej;
 - 4) wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe niezbędne odpowiednio do pełnienia funkcji oraz posiadane tytuły i stopnie naukowe;
 - 5) opis pracy i zdobyte osiągnięcia zawodowe.
4. Dane osobowe, o których mowa w ust. 3, przechowuje się:
- 1) do czasu powołania organów Zakładu - w przypadku danego kandydata na członka Rady Kuratorów i kandydata na dyrektora;
 - 2) przez okres pełnienia funkcji - w przypadku członka Rady Kuratorów i dyrektora.”;
- 3) w art. 12 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. W związku z wykonywaniem nadzoru, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe:
- 1) imię i nazwisko osoby upoważnionej do przeprowadzenia kontroli;
 - 2) imię i nazwisko Dyrektora Zakładu lub upoważnionej przez niego osoby.”;
- 4) w art. 15 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. W związku z realizacją zadań, o których mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe:
- 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania albo adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu lub adres poczty elektronicznej;
 - 4) wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe niezbędne odpowiednio do pełnienia funkcji oraz posiadane tytuły i stopnie naukowe;

- 5) opis pracy i zdobyte osiągnięcia zawodowe.”;
- 5) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. 1. Dane osobowe, o których mowa w art. 5 ust. 2, art. 9 ust. 3, art. 12 ust. 2a i art. 15 ust. 2a, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

2. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 1, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

3. Dane osobowe, o których mowa w art. 5 ust. 2, art. 12 ust. 2a i art. 15 ust. 2a są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.”.

Art. 32.. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1068 oraz z 2017 r. poz. 60) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:

- a) pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) dane statystyczne - dane dotyczące zjawisk, zdarzeń, obiektów i działalności podmiotów gospodarki narodowej oraz życia i sytuacji osób fizycznych, w tym dane osobowe, pozyskane bezpośrednio od respondentów albo z systemów informacyjnych administracji publicznej, rejestrów urzędowych lub niepublicznych systemów informacyjnych, od momentu ich zebrania na potrzeby wykonywania zadań statystyki publicznej;”.

- b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) operat do badań statystycznych - wykaz objętych badaniami statystycznymi, podmiotów gospodarki narodowej, osób fizycznych oraz innych podmiotów podlegających obserwacji statystycznej uporządkowany według określonych cech, zawierający dane jednostkowe wraz z ich identyfikacją teledadresową;”.

- c) po pkt 11a dodaje się pkt 11b w brzmieniu:

„11b) osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą - osoba fizyczna będąca przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, 1948, 1997 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 460 i 819) i inna osoba fizyczna prowadząca działalność na

własny rachunek w celu osiągnięcia zysku oraz osoba fizyczna prowadząca indywidualne gospodarstwo rolne;”,

- d) w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 15 w brzmieniu:
„15) niepubliczne systemy informacyjne – systemy zbierania, gromadzenia i przetwarzania informacji prowadzone przez podmioty inne niż organy i podmioty, o których mowa w pkt 13, w szczególności podmioty wykonujące działalność w zakresie:
- a) sprzedaży lub dostawy energii elektrycznej,
 - b) zbiorowego odprowadzania ścieków i zbiorowego zaopatrzenia w wodę,
 - c) przesyłu, dystrybucji i obrotu paliwami gazowymi,
 - d) obrotu, przesyłu i wytwarzania energii cieplnej,
 - e) telekomunikacji,
 - f) ubezpieczeń,
 - g) transportu i leasingu,
 - h) zarządzania portami lotniczymi,
 - i) zarządzania i administrowania nieruchomościami.”;

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Służby statystyki publicznej:

- 1) zbierają, gromadzą i opracowują dane od podmiotów gospodarki narodowej i o tych podmiotach oraz ich działalności, a także dane od osób fizycznych i o tych osobach, ich życiu i sytuacji, oraz dane dotyczące zjawisk, zdarzeń i obiektów;
- 2) przechowują, łączą pozyskane dane i wtórnie je wykorzystują w celu realizacji zadań określonych w ustawie.

2. Dostęp służb statystyki publicznej do danych oraz przekazywanie tym służbom danych następuje nieodpłatnie.

3. Przekazywanie danych do celów statystycznych nie stanowi naruszenia tajemnic prawnie chronionych i następuje na podstawie odrębnych ustaw.”;

3) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Służby statystyki publicznej zbierają dane statystyczne, w tym dane osobowe ze wszystkich dostępnych źródeł, określonych w ustawie i wydanych na jej podstawie aktach wykonawczych albo w odrębnych ustawach.

2. W celu realizacji zadań określonych w ustawie, w tym badań statystycznych, służby statystyki publicznej zbierają dane:

- 1) z rejestrów urzędowych;
- 2) z systemów informacyjnych administracji publicznej;
- 3) z niepublicznych systemów informacyjnych;
- 4) od respondentów.

3. Służby statystyki publicznej zbierają również dane z publicznie dostępnych źródeł danych, w tym dużych zbiorów danych, których wielkość stale przyrasta, o zróżnicowanym charakterze i formie, mających różne formaty, pozyskiwanych w sposób zautomatyzowany.

4. Dane są zbierane z wykorzystaniem dostępnych technik, w tym z wykorzystaniem zautomatyzowanych narzędzi elektronicznych lub informatycznych.

5. Dane ze źródeł, o których mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 1-3, są przekazywane lub udostępniane w formatach, o których mowa w art. 18a ust. 2 i 3 ustawy.”;

4) w art. 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W ramach prowadzonych badań statystycznych dane od respondentów są zbierane metodą obserwacji pełnej lub metodą reprezentacyjną na wylosowanej próbie danej zbiorowości lub metodą doboru celowego.”,

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Badania statystyczne z udziałem osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, dotyczące działalności gospodarczej tych osób są prowadzone na zasadzie obowiązku.

5. Badania statystyczne, o których mowa w ust. 3, w których osoby fizyczne udzielają bezpośrednio odpowiedzi, są prowadzone po uprzednim ich poinformowaniu o podstawie prawnej badania, celu badania i gwarancjach zachowania tajemnicy statystycznej oraz czy badanie jest prowadzone na zasadzie obowiązku czy dobrowolności.”;

5) w art. 7 uchyla się ust. 2;

6) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. W przypadku danych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub światopoglądowe, przynależność do związków zawodowych, oraz danych biometrycznych w celu jednoznacznego zidentyfikowania osoby fizycznej i genetycznych, danych dotyczących zdrowia, seksualności lub orientacji seksualnej tej osoby oraz wyroków skazujących i naruszeń

prawa lub powiązanych środków bezpieczeństwa nie mogą być one zbierane na zasadzie obowiązku w badaniach statystycznych prowadzonych z udziałem osób fizycznych.”;

7) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Dane jednostkowe identyfikowalne zebrane przez statystykę publiczną podlegają bezwzględnej ochronie. Dane te mogą być wykorzystywane wyłącznie do opracowań, zestawień i analiz statystycznych oraz do tworzenia przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego operatu do badań statystycznych; udostępnianie lub wykorzystywanie tych danych dla innych niż podane w ustawie celów jest zabronione (tajemnica statystyczna).”;

8) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Organy administracji publicznej, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Narodowy Fundusz Zdrowia, Komisja Nadzoru Finansowego, a także inne państwowe lub samorządowe osoby prawne, organy rejestrowe oraz inne podmioty prowadzące rejestry urzędowe lub niepubliczne systemy informacyjne przekazują lub udostępniają nieodpłatnie służbom statystyki publicznej zgromadzone dane w szczegółowym zakresie, postaci i terminach, określonych w programie badań statystycznych statystyki publicznej w szczególności w postaci zbiorów danych z systemów teleinformatycznych, w tym wyników pomiarów, danych monitoringu środowiska, a w przypadku braku systemu teleinformatycznego - w innej utrwalonej postaci.”;

b) w ust. 3 wstęp do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„3. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem podmiotów prowadzących niepubliczne systemy informacyjne, są obowiązane do:”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego jest uprawniony do zgłaszania organom i podmiotom, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem podmiotów prowadzących niepubliczne systemy informacyjne, wniosków dotyczących zawartości informacyjnej i wymogów jakości danych w nich zawartych w celu umożliwienia wykorzystania tych danych na potrzeby statystyki publicznej.”;

9) w art. 35a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Służby statystyki publicznej, realizując dla dobra publicznego zadania określone ustawą przetwarzają dane osobowe określone w art. 35b ust. 1 w celu statystycznym, w szczególności:

- 1) organizacji i prowadzenia badań statystycznych, w tym spisów powszechnych, o których mowa w art. 18 lub odrębnych ustawach, oraz badań statystycznych, opracowań i analiz, o których mowa w art. 21 ust. 2;
- 2) opracowywania i ogłaszania prognoz demograficznych;
- 3) prowadzenia badań i analiz, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 11;
- 4) opracowywania wyników badań statystycznych, w tym wyników spisów powszechnych;
- 5) prowadzenia analiz i opracowań statystycznych;
- 6) prowadzenia prac naukowych i badawczo-rozwojowych, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 15;
- 7) prowadzenia i aktualizacji operatu do badań statystycznych, o którym mowa w rozdziale 5a;
- 8) realizacji zadań wynikających z uczestnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w Europejskim Systemie Statystycznym (ESS), Europejskim Systemie Banków Centralnych (ESBC) i członkostwa w organizacjach międzynarodowych.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Służby statystyki publicznej przetwarzają dane osobowe do celów prowadzenia i aktualizacji krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej, o którym mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1.”;

10) po art. 35a dodaje się art. 35aa – 35ac w brzmieniu:

„Art. 35aa. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego jest administratorem w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”.

Art. 35ab. Dane osobowe są przetwarzane przez służby statystyki publicznej w operacie do badań statystycznych, o którym mowa w rozdziale 5a.

Art. 35ac. 1. Dane osobowe od momentu ich zebrania bezpośrednio od respondentów albo z systemów informacyjnych administracji publicznej i rejestrów

urzędowych lub niepublicznych systemów informacyjnych na potrzeby wykonywania zadań określonych w ustawie, stają się danymi statystycznymi i objęte są tajemnicą statystyczną, o której mowa w art. 10, z wyłączeniem prowadzenia krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej.

2. Dane osobowe zebrane do celów statystycznych wykorzystywane są wyłącznie do realizacji zadań określonych w ustawie.”;

11) w art. 35b:

a) w ust. 1:

- wstęp do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Służby statystyki publicznej przetwarzają dla celów statystycznych następujące dane osobowe:”;

- pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) imiona i nazwiska;

2) data urodzenia;”;

- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) kraj urodzenia i miejsce urodzenia;”;

- po pkt 5 dodaje się pkt 5a-5c w brzmieniu:

„5a) dane biometryczne;

5b) dane genetyczne;

5c) seksualność lub orientacja seksualna;”;

- po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) pozostawanie osób we wspólnym pożyciu;”;

- po pkt 14 dodaje się pkt 14a i 14b w brzmieniu:

„14a) dochód, w tym wynagrodzenie;

14b) składki na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne;”;

- po pkt 16 dodaje się pkt 16a-16c w brzmieniu:

„16a) użytkowanie gospodarstwa rolnego;

16b) kierowanie gospodarstwem rolnym;

16c) adres miejsca pracy;”;

- pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) adres zameldowania, adres zamieszkania lub adres miejsca pobytu;”;

- po pkt 20 dodaje się pkt 20a i 20b w brzmieniu:

„20a) kraj poprzedniego zamieszkania;

20b) kraj wyjazdu;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, są przetwarzane przez służby statystyki publicznej w ramach badań statystycznych, które dostarczają informacji o życiu i sytuacji osób fizycznych lub o wybranych aspektach życia i sytuacji tych osób, w następujących obszarach:

- 1) ludność, procesy demograficzne i migracje;
- 2) gospodarstwa domowe i rodziny;
- 3) aktywność obywatelską i społeczno-polityczną, członkostwo i wspieranie organizacji społecznych i politycznych;
- 4) pracujący, bezrobotni i bierni zawodowo, według cech społeczno-ekonomicznych;
- 5) prowadzenie działalności gospodarczej, rolnej i leśnej;
- 6) dojazdy do pracy;
- 7) warunki pracy, choroby zawodowe;
- 8) wypadki i poszkodowani;
- 9) czas pracy;
- 10) źródła utrzymania, w tym dochody, wynagrodzenia i ich strukturę;
- 11) składki na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz okresy składkowe i wymiar etatu;
- 12) świadczenia z ubezpieczeń społecznych;
- 13) sytuacja finansowa i zamożność osób oraz gospodarstw domowych i rodzin;
- 14) wydatki i spożycie ilościowe przez osoby i gospodarstwa domowe;
- 15) warunki mieszkaniowe i wyposażenie gospodarstw domowych;
- 16) budżet czasu;
- 17) subiektywne oceny dotyczące jakości życia i sytuacji społeczno-ekonomicznej;
- 18) pomoc społeczną, w tym beneficjentów pomocy społecznej;
- 19) ubóstwo i wykluczenie społeczne;
- 20) wspieranie rodziny i piecza zastępcza;
- 21) świadczenia na rzecz rodziny;
- 22) opiekę nad dziećmi i młodzieżą;

- 23) szkolnictwo wyższe, w tym nauczycieli akademickich, studentów i doktorantów;
- 24) oświata i wychowanie, w tym uczniów i nauczycieli;
- 25) aktywność edukacyjna, w tym kształcenie ustawiczne;
- 26) uczestnictwo ludności w sporcie, rekreacji, turystyce oraz kulturze, w tym wypoczynek dzieci i młodzieży;
- 27) zachorowania i leczenie, korzystanie z usług medycznych, zachowania prozdrowotne i antyzdrowotne;
- 28) ograniczenia wykonywania podstawowych czynności życiowych;
- 29) dostęp i korzystanie z usług społecznych i publicznych;
- 30) ruch graniczny osób i pojazdów;
- 31) kapitał ludzki i społeczny;
- 32) zachowania społeczno-religijne;
- 33) relacje społeczne;
- 34) społeczeństwo informacyjne;
- 35) bezpieczeństwo, zagrożenie przestępczością, przemoc;
- 36) udział w korzystaniu i ochronie środowiska.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Służby statystyki publicznej przetwarzają dane uzyskane w wyniku analizy danych osobowych, o których mowa w ust. 1, w obszarach, o których mowa w ust. 2, (dane wywiedzione i dane wywnioskowane).”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dane, o których mowa w ust. 1, mogą być pozyskiwane bezpośrednio od osoby fizycznej, której dotyczą, lub pełnoletniego domownika albo z systemów informacyjnych administracji publicznej, rejestrów urzędowych lub niepublicznych systemów informacyjnych.”,

e) uchyla się ust. 4;

12) w art. 35c:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1:

- w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) informatyzacji – z rejestru PESEL, centralnej ewidencji pojazdów i rejestru stanu cywilnego,”,

- dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) Ministra Sprawiedliwości z rejestru Centralnej Bazy Danych Ksiąg Wieczystych,”

c) dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Służby statystyki publicznej przetwarzają dane osobowe określone w art. 35b ust. 1 oraz informacje o życiu i sytuacji osób fizycznych lub o wybranych aspektach życia i sytuacji tych osób, o których mowa w art. 35b ust. 2, pochodzące z niepublicznych systemów informacyjnych w szczegółowym zakresie określonym w programie badań statystycznych statystyki publicznej.

3. Służby statystyki publicznej przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 8, zbierane z systemów informacyjnych administracji publicznej, rejestrów urzędowych i niepublicznych systemów informacyjnych bez zgody osoby, której dane dotyczą, zapewniając gwarancje ich pełnej ochrony na zasadach określonych w ustawie.”;

13) art. 35d otrzymuje brzmienie:

„Art. 35d. 1. Dane osobowe po ich zebraniu przez służby statystyki publicznej, jeżeli pozwala na to cel ich przetwarzania, są pseudonimizowane.

2. Pseudonimizacja dokonywana jest niezwłocznie, po określeniu niezbędnego zakresu podmiotowego i przedmiotowego, z wykorzystaniem algorytmów.

3. Sposób i tryb pseudonimizacji danych osobowych określa, w drodze zarządzenia, Prezes Głównego Urzędu Statystycznego.

4. Informacje pozwalające na przypisanie danych konkretnej osobie fizycznej oraz klucz łączący te dane są przechowywane osobno.”;

14) art. 35e otrzymuje brzmienie:

„Art. 35e 1. Dane osobowe, jeżeli jest to niezbędne do realizacji zadań określonych w ustawie, w zakresie dotyczącym celów statystycznych, są łączone z danymi pochodzącymi z różnych badań statystycznych, rejestrów urzędowych, systemów informacyjnych administracji publicznej i niepublicznych systemów informacyjnych.

2. Wykorzystywanie danych do celów innych niż określone w ustawie, w szczególności do podejmowania decyzji lub indywidualnych rozstrzygnięć wobec konkretnej osoby fizycznej – jest zabronione.”;

15) uchyla się art. 35f;

16) art. 35g otrzymuje brzmienie:

„Art. 35g. Przepisy art. 35a, art. 35ac– art. 35c, art. 35d ust. 1 i art. 35h stosuje się do innych organów i podmiotów prowadzących badania statystyczne, o których mowa w art. 20, w zakresie prowadzonych przez nie badań statystycznych.”;

17) po art. 35g dodaje się art. 35h w brzmieniu:

„Art. 35h. 1. W związku z przetwarzaniem danych osobowych w celu wykonywania zadań określonych w ustawie przez służby statystyki publicznej nie stosuje się rozporządzenia 2016/679 art. 15, art. 16, art. 18, art. 21, na podstawie art. 89 ust. 2.

2. W związku z przetwarzaniem danych osobowych w celu wykonywania zadań określonych w ustawie przez służby statystyki publicznej ogranicza się stosowanie następujących przepisów rozporządzenia 2016/679:

- 1) art. 5 ust. 2 w zakresie dokumentowania przetwarzania w przypadku, gdy jego realizacja spowodowałaby nadmierny koszt po stronie służb statystyki publicznej;
- 2) art. 12 stosuje się w ten sposób, że służby statystyki publicznej udzielają informacji osobie fizycznej, której dane dotyczą, na jej wniosek, nie częściej niż raz na sześć miesięcy;
- 3) art. 34 stosuje się w ten sposób, że służby statystyki publicznej zamieszczają informację w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu.”;

18) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego zapewnia przechowywanie zgromadzonych danych zgodnie z zasadami określonymi w art. 10 i art. 35d i rozdziale 5a.”;

19) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Operat do badań statystycznych

Art. 39a. 1. W celu realizacji badań statystycznych Prezes Głównego Urzędu Statystycznego prowadzi operat do badań statystycznych, zwany dalej „OBS”, w którym znajdują się informacje o podmiotach podlegających obserwacji statystycznej według określonych cech.

2. OBS prowadzony jest w systemie teleinformatycznym.

3. Dane osobowe, w zależności od podmiotu podlegającego obserwacji statystycznej, są przechowywane w OBS nie dłużej niż przez 100 lat.

Art. 39b. 1. OBS podlega stałej i bieżącej aktualizacji w celu umożliwienia prowadzenia obserwacji statystycznej podmiotu tej obserwacji w czasie i przestrzeni.

2. OBS jest aktualizowany danymi pochodzącymi z rejestrów urzędowych i systemów informacyjnych oraz badań statystycznych, w tym spisów powszechnych.

Art. 39c. 1. Dane gromadzone w OBS są wykorzystywane wyłącznie przez służby statystyki publicznej do prowadzenia badań statystycznych, w tym spisów powszechnych.

2. Dane gromadzone w OBS mogą być udostępniane wyłącznie w trybie, o którym mowa w art. 20 ust. 4.

3. Dane w OBS są gromadzone, opracowywane i przechowywane z zachowaniem szczególnych warunków bezpieczeństwa i bezwzględnej ochrony danych, o której mowa w art. 10.”;

20) w art. 42 uchyla się ust. 2;

21) w art. 53 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przekazywanie danych w formie i trybie określonym w programie badań statystycznych statystyki publicznej, a w przypadku spisów powszechnych - w odrębnej ustawie, odbywa się odpowiednio na koszt podmiotu obserwacji statystycznej lub gestora systemu informacyjnego administracji publicznej albo prowadzącego rejestr urzędowy albo niepubliczny system informacyjny.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2017 r. poz. 869) po art. 15b dodaje się art. 15c w brzmieniu:

„Art. 15c. Administrator przetwarza dane osobowe zawarte w CRP KEP wyłącznie w celach realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w ustawie, przez okres niezbędny do osiągnięcia tych celów.

2. Na administratorze danych osobowych ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.”.

Art. 34. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2017 r. poz. 1295 oraz z 2018 r. poz. 50) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Minister właściwy do spraw środowiska w celu przeprowadzenia egzaminu ze znajomości wykonywania polowania oraz zasad ochrony przyrody przetwarza następujące dane osobowe osób przystępujących do egzaminu:

- 1) imię;
- 2) nazwisko;
- 3) adres zamieszkania;
- 4) datę i miejsce urodzenia;
- 5) PESEL lub w przypadku cudzoziemców numer identyfikacyjny obowiązujący w kraju zamieszkania;
- 6) telefon kontaktowy;
- 7) wzór podpisu.

2. W celu weryfikacji tożsamości osoba przystępująca do egzaminu ze znajomości wykonywania polowania oraz zasad ochrony przyrody okazuje Komisji Egzaminacyjnej, o której mowa w art. 21 ust. 1, dowód tożsamości.”.

Art. 35. W ustawie z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Dz. U. z 2014 r. poz. 1001) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uprawnienie do świadczenia jest przyznawane decyzją Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych na podstawie wniosku zainteresowanej osoby i dokumentów oraz dowodów potwierdzających rodzaj i okres represji.”;

- 2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać imię lub imiona oraz nazwisko, nazwisko rodowe w przypadku kobiet, datę i miejsce urodzenia, imiona rodziców, aktualne obywatelstwo i obywatelstwo w czasie podlegania represjom, numer PESEL, adres miejsca zamieszkania lub adres korespondencyjny wnioskodawcy, numer telefonu lub adres poczty elektronicznej.”

- 3) uchyla się ust. 3.

Art. 36. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 377) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 5 dodaje się art. 5a i art. 5b w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych jest administratorem danych osobowych przetwarzanych w celach realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień przez tego ministra, jak również związanych z działalnością Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego oraz organizacją egzaminu na doradcę podatkowego.

2. Krajowa Izba Doradców Podatkowych jest administratorem danych osobowych przetwarzanych w celach realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień przez organy samorządu doradców podatkowych.

3. Na administratorach ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

4. Dane osobowe podlegają zabezpieczeniom wynikającym z procedur prawnych, opracowanych przez administratorów danych osobowych.

5. Dane osobowe są przetwarzane przez okres niezbędny do osiągnięcia celów, o których mowa w ust. 1 i 2.”;

2) w art. 37 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie przysługuje prawo dostępu do informacji objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej.”.

Art. 37. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników (Dz. U. z 2017 r. poz. 1055) po art. 38d dodaje się art. 38e w brzmieniu:

„Art. 38e. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki jest administratorem danych osobowych przetwarzanych w celu nieodpłatnego zbycia akcji objętych przez Skarb Państwa uprawnionym pracownikom, rolnikom lub rybakom, a także ich spadkobiercom.

2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1 obejmują:

- 1) imię i nazwisko,
- 2) imiona rodziców,
- 3) serię i numer dowodu osobistego,
- 4) numer PESEL,
- 5) adres do korespondencji lub adres zameldowania lub adres zamieszkania.

3. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przetwarzane do celów archiwalnych w interesie publicznym po zawarciu umowy nieodpłatnego zbycia akcji.”.

Art. 38 W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1289, 2056 i 2361) po art. 4a dodaje się art. 4b w brzmieniu:

„Art. 4b. 1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta realizując zadania związane z utrzymaniem czystości i porządku w gminach przetwarza dane osobowe w zakresie niezbędnym do realizacji tych zadań.

2. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest administratorem danych osobowych przetwarzanych na podstawie ust. 1.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 13, 14 i 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, ogranicza się.

4. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 3, polega na niestosowaniu art. 13 ust. 1 i 2, 14 ust. 1-3, 14 i 18 ust. 1 pkt a rozporządzenia 2016/679

5. Osoba, której dane dotyczą, ma prawo uzyskać o informację o ograniczeniach, o których mowa w ust. 3.

6. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, o ile nie wynikają one z przepisów odrębnych, w szczególności dotyczących terminów.

7. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom fizycznym, technicznym i organizacyjnym zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

9. W przypadku stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia wydaje komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.”

Art. 39.. W ustawie z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2017 r. poz. 972 i 1086 oraz z 2018 r. poz. 369) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. W związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, muzeum przetwarza następujące dane osobowe:
 - 1) w zakresie gromadzenia zabytków:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) adres zamieszkania lub adres do korespondencji,
 - c) numer i serię dowodu osobistego,
 - d) numer telefonu,
 - e) adres poczty elektronicznej,
 - f) numer PESEL,
 - g) numer NIP,
 - h) numer rachunku bankowego;
 - 2) w zakresie katalogowania i naukowego opracowywania zgromadzonych zbiorów:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) numer telefonu,
 - c) adres poczty elektronicznej,
 - d) wizerunek,
 - e) głos,
 - f) pseudonim,
 - g) charakter pisma,
 - h) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 3) w zakresie przechowywania i magazynowania gromadzonych zabytków:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) wizerunek,
 - c) głos,
 - d) charakter pisma;
 - 4) w zakresie zabezpieczania i konserwacji zbiorów:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) numer telefonu,
 - c) adres poczty elektronicznej,
 - d) wizerunek,
 - e) głos,
 - f) seria i numer legitymacji służbowej,

- g) charakter pisma,
 - h) adres zamieszkania lub adres do korespondencji,
 - i) numer i serię dowodu osobistego,
 - j) numer PESEL,
 - k) numer NIP,
 - l) numer rachunku bankowego;
- 5) w zakresie urządzania wystaw:
- a) imię i nazwisko,
 - b) datę i miejsce urodzenia,
 - c) adres zamieszkania lub adres do korespondencji,
 - d) numer telefonu,
 - e) adres poczty elektronicznej,
 - f) numer PESEL,
 - g) numer NIP,
 - h) numer rachunku bankowego - w przypadku odpłatnego wypożyczenia zabytku;
- 6) w zakresie organizowania badań i ekspedycji naukowych:
- a) imię i nazwisko,
 - b) imiona rodziców,
 - c) datę i miejsce urodzenia,
 - d) adres zamieszkania lub adres do korespondencji,
 - e) numer telefonu,
 - f) adres poczty elektronicznej,
 - g) numer PESEL,
 - h) numer NIP,
 - i) numer rachunku bankowego - w przypadku odpłatnego udziału osób fizycznych w badaniach lub ekspedycjach,
 - j) serię i numer prawa jazdy;
- 7) w zakresie prowadzenia działalności edukacyjnej:
- a) imię i nazwisko,
 - b) datę urodzenia,
 - c) imiona rodziców,
 - d) pseudonim,

- e) adres zamieszkania lub adres do korespondencji,
 - f) numer telefonu,
 - g) adres poczty elektronicznej,
 - h) wizerunek,
 - i) głos,
 - j) płeć;
- 8) w zakresie popierania i prowadzenia działalności artystycznej i upowszechniającej kulturę:
- a) imię i nazwisko,
 - b) adres zamieszkania lub adres do korespondencji,
 - c) numer telefonu,
 - d) adres poczty elektronicznej,
 - e) numer i seria dowodu osobistego,
 - f) numer PESEL,
 - g) numer NIP,
 - h) numer rachunku bankowego;
- 9) w zakresie udostępniania zbiorów do celów edukacyjnych i naukowych:
- a) imię i nazwisko,
 - b) datę i miejsce urodzenia,
 - c) adres zamieszkania lub adres do korespondencji,
 - d) numer telefonu,
 - e) adres poczty elektronicznej,
 - f) seria i numer dokumentu tożsamości;
- 10) w zakresie zapewniania właściwych warunków zwiedzania oraz korzystania ze zbiorów i zgromadzonych informacji:
- a) imię i nazwisko,
 - b) pseudonim,
 - c) charakter pisma,
 - d) adres poczty elektronicznej;
- 11) w zakresie prowadzenia działalności wydawniczej:
- a) imię i nazwisko,
 - b) pseudonim,
 - c) imiona rodziców i nazwisko panięńskie matki,

- d) adres zamieszkania lub adres do korespondencji,
- e) numer i serię dowodu osobistego,
- f) numer PESEL,
- g) numer NIP,
- h) numer telefonu,
- i) adres poczty elektronicznej,
- j) numer rachunku bankowego. ”

2) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Dane osobowe, o których mowa w art. 2 ust. 2, art. 5b ust. 2 pkt 3, art. 6a ust. 2a, art. 6b ust. 3 pkt 1, art. 7 ust. 4a, art. 10 ust. 3c, art. 12a ust.1, art. 19 ust. 1a, art. 19a ust. 5, art. 29 ust. 1a, art. 29a ust. 3a, art. 31e ust. 2 pkt 1 i 3 oraz art. 33d ust. 2a, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

2. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 1, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

3. Dane osobowe, o których mowa w art. 2 ust. 2, art. 5b ust. 2 pkt 3, art. 6a ust. 2a, art. 10 ust. 3c, art. 19a ust. 5 art. 29 ust. 1a oraz art. 31e ust. 2 pkt 1 i 3, są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 2 ust. 2, art. 5b ust. 2 pkt 3, art. 6a ust. 2a, art. 6b ust. 3 pkt 1, art. 7 ust. 4a, art. 10 ust. 3c, art. 12a ust.1, art. 19 ust. 1a, art. 19a ust. 5, art. 29 ust. 1a, art. 29a ust. 3a, art. 31e ust. 2 pkt 1 i 3, oraz art. 33d ust. 2a ogranicza się stosowanie przepisu art. 5 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w zakresie obowiązku wykazywania przestrzegania przepisów art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia.

5. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w art. 2 ust. 2, art. 5b ust. 2 pkt 3, art. 6a ust. 2a, art. 6b ust. 3 pkt 1, art. 7 ust. 4a, art. 10 ust. 3c, art.

12a ust.1, art. 19 ust. 1a, art. 19a ust. 5, art. 29 ust. 1a, art. 29a ust. 3a, art. 31e ust. 2 pkt 1 i 3 oraz art. 33d ust. 2a, ogranicza się stosowanie przepisów art. 12 i art. 15 rozporządzenia 2016/679, w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy. W pozostałych przypadkach administrator danych osobowych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

6. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 2 ust. 2, art. 5b ust. 2 pkt 3, art. 6a ust. 2a, art. 6b ust. 3 pkt 1, art. 7 ust. 4a, art. 10 ust. 3c, art. 12a ust. 1, art. 19 ust. 1a, art. 19a ust. 5, art. 29 ust. 1a, art. 29a ust. 3a, art. 31e ust. 2 pkt 1 i 3 oraz art. 33d ust. 2a, ogranicza się stosowanie art. 19 rozporządzenia 2016/679 w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1, art. 5b ust.1, art. 6a ust. 1, art. 6b ust. 2, art. 7 ust. 4, art. 10 ust. 3c, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 ust. 1 i 6, art. 19 ust. 1, art. 19a ust. 1, art. 20 ust. 1 i 2, art. 29 ust. 1, art. 29a ust. 3, art. 31e ust. 1 i 3, art. 33c ust. 1 oraz art. 33d ust. 1 i 2.

7. Do przetwarzania danych osobowych na podstawie art. 2 ust. 2 nie stosuje się art. 15 ust. 3 rozporządzenia 2016/679, w przypadku gdy wykonanie obowiązku wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku związanego z wyszukaniem danych osobowych

8. Stosowanie przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 ogranicza się w ten sposób, że administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

9. Administrator danych osobowych informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 4 - 8, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”;

3) w art. 6a po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W związku z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu lub adres poczty elektronicznej;
- 4) numer PESEL;
- 5) numer NIP.”;

- 4) w art. 6b po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:
- „3a. Podmioty, o których mowa w ust. 2, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w ust. 3 pkt 1.
- 3b. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 3 pkt 1, wynosi 80 lat.”;
- 5) w art. 7 po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:
- „4a. W związku z powoływaniem i odwoływaniem członków Rady do Spraw Muzeów, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe kandydatów na członków oraz członków Rady do Spraw Muzeów:
- 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.
- 4b. Dane osobowe, o których mowa w ust. 4a, przechowuje się:
- 1) do czasu powołania członków - w przypadku kandydatów na członków Rady do Spraw Muzeów;
 - 2) przez okres członkostwa - w przypadku członków Rady do Spraw Muzeów.”;
- 6) w art. 10 po ust. 3b dodaje się ust. 3c w brzmieniu:
- „3c. W celu stwierdzenia uprawnienia do ulgi w opłacie lub zwolnienia z opłaty za wstęp do muzeum, o ile odbywa się ono na wniosek osób, o których mowa w art. 3b, muzeum przetwarza następujące dane osobowe:
- 1) imię i nazwisko;
 - 2) datę urodzenia;
 - 3) obywatelstwo;
 - 4) numer telefonu lub adres poczty elektronicznej.”;
- 7) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:
- „Art. 12a. 1. W związku z powoływaniem i odwoływaniem członków rady muzeum oraz członków kolegium doradczego odpowiednio podmiot, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lub 3, albo dyrektor muzeum przetwarza następujące dane osobowe kandydatów na członków rady muzeum, członków rady muzeum, kandydatów na członków kolegium doradczego oraz członków kolegium doradczego:
- 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;

- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.
2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, przechowuje się:
 - 1) do czasu powołania członków - w przypadku kandydatów na członków rady muzeum lub członków kolegiów doradczych;
 - 2) przez okres członkostwa - w przypadku członków rady muzeum lub członków kolegiów doradczych.”;
- 9) w art. 19 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W związku z powoływaniem i odwoływaniem członków rady powierniczej, organ, o którym mowa w art. 16 i art. 17, przetwarza następujące dane osobowe kandydatów na członów oraz członków rady powierniczej:

 - 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.

1b. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1a, przechowuje się:

 - 1) do czasu powołania członków - w przypadku kandydatów na członków rady powierniczej;
 - 2) przez okres członkostwa - w przypadku członków rady powierniczej.”;
- 10) w art. 19a po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W związku ze zwrotem kosztów przejazdów oraz przyznawaniem wynagrodzenia, muzeum przetwarza następujące dane osobowe:

 - 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
 - 4) numer rachunku bankowego.”;
- 11) w art. 29 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W związku z przenoszeniem muzealium, w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, muzeum lub podmiot, o którym mowa w art. 5 ust. 1, przetwarzają następujące dane osobowe:

 - 1) imię i nazwisko;
 - 2) imiona i nazwiska rodziców;
 - 3) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 4) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
 - 5) numer PESEL;

- 6) numer NIP;
 - 7) rodzaj, serię i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość;
 - 8) numer rachunku bankowego.”;
- 12) w art. 29a po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:
- „3a. W związku z pozwoleniami, o których mowa w ust. 2, wojewódzki konserwator zabytków przetwarza następujące dane osobowe:
- 1) imię i nazwisko lub pseudonim autora muzealium;
 - 2) imię i nazwisko osoby uprawnionej do podpisu wykazu wywożonych muzealiów.
- 3b. Dane osobowe, o których mowa w ust. 3a, wojewódzki konserwator zabytków przetwarza przez 25 lat.”;
- 13) w art. 33d po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
- „2a. W związku z powoływaniem i odwoływaniem członków komisji kwalifikacyjnej, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego i Rada do Spraw Muzeów przetwarzają następujące dane osobowe kandydatów na członków oraz członków komisji kwalifikacyjnej:
- 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.
- 2b. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2a, przechowuje się:
- 1) do czasu powołania członków - w przypadku kandydatów na członków komisji kwalifikacyjnej;
 - 2) przez okres członkostwa - w przypadku członków komisji kwalifikacyjnej.”.

Art. 40. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2017 r. poz. 125, 767 i 2371) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 dodaje się ust. 11 i 12 w brzmieniu:

„11. W celu prawidłowego wykonywania zadań związanych z realizacją stażu podyplomowego lekarzy i lekarzy dentystów, marszałek województwa, Minister Obrony Narodowej oraz wojewoda zgodnie ze swoją właściwością przetwarzają dane lekarzy i lekarzy dentystów, obejmujące:

 - 1) imię i nazwisko;
 - 2) numer PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL – typ i numer dokumentu tożsamości;
 - 3) datę urodzenia;

- 4) adres miejsca zamieszkania;
- 5) numer prawa wykonywania zawodu;
- 6) posiadane specjalizacje;
- 7) powody i okresy absencji w pracy;
- 8) przewidywany i faktyczny termin porodu;
- 9) informację o orzeczonej niepełnosprawności;
- 10) informację o trybie rozwiązania umowy o pracę.

12. Dane, o których mowa w ust. 11 pkt 7–10, nie mogą być przetwarzane w celu innym niż finansowanie stażu podyplomowego, przedłużenie stażu podyplomowego i nadzór nad odbywaniem stażu podyplomowego, a dostęp do nich mogą mieć wyłącznie osoby posiadające szczególne upoważnienie do przetwarzania tych danych wydane przez marszałka województwa, Ministra Obrony Narodowej lub wojewodę.”;

- 2) w art. 16h dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„10. W celu prawidłowego wykonywania zadań związanych z realizacją szkolenia specjalizacyjnego lekarzy i lekarzy dentystów, wojewoda, minister właściwy do spraw zdrowia minister właściwy do spraw wewnętrznych i Minister Obrony Narodowej, zgodnie ze swoją właściwością, przetwarzają dane lekarzy i lekarzy dentystów obejmujące:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL – typ i numer dokumentu tożsamości;
- 3) datę urodzenia;
- 4) adres miejsca zamieszkania;
- 5) numer prawa wykonywania zawodu;
- 6) posiadane specjalizacje;
- 7) powody i okresy absencji w pracy;
- 8) przewidywany i faktyczny termin porodu;
- 9) informację o orzeczonej niepełnosprawności;
- 10) informację o trybie rozwiązania umowy o pracę.

11. Dane, o których mowa w ust. 10 pkt 7–10, nie mogą być przetwarzane w celu innym niż finansowanie szkolenia specjalizacyjnego, przedłużanie szkolenia specjalizacyjnego i nadzór nad odbywaniem szkolenia specjalizacyjnego, a dostęp do nich mogą mieć wyłącznie osoby, posiadające szczególne upoważnienie do

przetwarzania tych danych wydane przez wojewodę, ministra właściwego do spraw zdrowia, ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Ministra Obrony Narodowej.”.

Art. 41. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5d dotychczasową treść oznaczyć jako ust. 1 i dodać ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Rada gminy określa, w drodze uchwały, wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego.

3. Dane osobowe przetwarzane w zakresie niezbędnym do wypłacenia dodatku energetycznego przechowuje się przez okres nie dłuższy niż 5 lat od dnia zaprzestania wypłacania tego dodatku.”;
- 2) w art. 9c ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Operatorzy systemów dystrybucyjnych instalujący u odbiorców końcowych przyłączonych do ich sieci liczniki zdalnego odczytu są obowiązani chronić dane pomiarowe dotyczące tych odbiorców, na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych.”;
- 3) w art. 32d wprowadza się następujące zmiany:
 - a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wykreślenie podmiotu przywożącego z rejestru podmiotów przywożących skutkuje usunięciem z rejestru jego danych.”;
 - b) w ust. 4 słowo „przekazuje” zastępuje się słowem „udostępnia”.

Art. 42. W ustawie z dnia z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 665, 666, 204, 768, 1452, 60, 2217 i 2400 oraz z 2018r. poz. 201):

- 1) w art. 56 dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Właściwy organ gminy oraz podmioty wskazane w § 2, 3 i 4 przetwarzają, na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych, dane osobowe osób skierowanych do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, w zakresie niezbędnym do realizacji obowiązków i uprawnień wynikających z ustawy”;
- 2) w art. 59 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Zakład pracy wskazany w § 1 przetwarza, na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych, dane osobowe osób, wobec których

orzeczono potrącanie określonej części wynagrodzenia za pracę, w zakresie niezbędnym do realizacji obowiązków i uprawnień wynikających z ustawy”.

Art. 43. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260 i 1926 oraz z 2018 r. poz. 79, 106, 138 i 317) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a.1. Organy i podmioty w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

- 1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;
- 2) nie stosują:
 - a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3, art. 18 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
 - b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,

- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy
- 6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy i podmioty informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Organy i podmioty dokonują weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na organach i podmiotach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;

- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”;

2) w art. 80a:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Administrator danych zgromadzonych w ewidencji przetwarza w celu realizacji zadań określonych w art. 80a, następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko,
- 2) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL - serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość,
- 3) data i miejsce urodzenia,
- 4) adres zamieszkania.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a – 5e w brzmieniu:

"5a. Podmioty, o których mowa w art. 80ba ust. 1 oraz art. 80c ust. 1 i ust. 2a:

- 1) przetwarzają dane osobowe, o których mowa w ust. 5, w zakresie w jakim jest to niezbędne dla realizacji ich ustawowych zadań,
- 2) wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych, o których mowa w ust. 5.

5b. Do przetwarzania danych osobowych w zakresie, o którym mowa w art. 80a, przez administratora danych zgromadzonych w ewidencji oraz przez organy, o których mowa w art. 80ba ust. 1, art. 80c ust. 1 i ust. 2a, przepisów art. 18 rozporządzenia 2016/679 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE z 2016 r. L119/1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679, nie stosuje się.

5c. Administrator danych zgromadzonych w ewidencji przechowuje dane osobowe wyłącznie przez okres nie dłuższy niż jest to niezbędne do celów przetwarzania danych osobowych i w zakresie niezbędnym do realizacji tych celów.

5d. Na administratorze danych zgromadzonych w ewidencji, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

5e. Administrator danych i informacji zgromadzonych w ewidencji informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 5b-5e na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”,

c) po ust. 5f dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w interesie publicznym oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, podejmuje działania mające na celu:

- 1) zapewnienie ochrony przed nieuprawnionym dostępem do ewidencji;
- 2) zapewnienie integralności danych w ewidencji;
- 3) zapewnienie dostępności systemu teleinformatycznego, w którym ewidencja jest prowadzona dla podmiotów przetwarzających dane i informacje;
- 4) określenie zasad bezpieczeństwa przetwarzanych danych i informacji, w tym danych osobowych;
- 5) zapewnienie rozliczalności ewidencji.”;

3) w art. 100a:

a) po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Administrator danych zgromadzonych w ewidencji w celu realizacji zadań określonych w art. 100 a przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko,
- 2) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL - serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość,
- 3) data i miejsce urodzenia,
- 4) adres zamieszkania,
- 5) unikalny numer identyfikujący profil kandydata na kierowcę, fotografię,
- 6) wzór podpisu,

- 7) numer telefonu,
- 8) adres poczty elektronicznej
- b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a - 6f w brzmieniu:
 - „6a. Podmioty, o których mowa w art. 100ac ust. 1 oraz art. 100ah ust. 1 i 1a:
 - 1) przetwarzają dane osobowe, o których mowa w ust. 5, w zakresie w jakim jest to niezbędne dla realizacji ich ustawowych zadań,
 - 2) wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych, o których mowa w ust. 5.

6b. Do przetwarzania danych osobowych w zakresie, o którym mowa w art. 100a, przez administratora danych zgromadzonych w ewidencji oraz przez organy, o których mowa w art. 100ac ust. 1, przepisów art. 18 rozporządzenia 2016/679 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE z 2016 r. L119/1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679, nie stosuje się.

6c. Administrator danych i informacji zgromadzonych w ewidencji przechowuje dane osobowe wyłącznie przez okres nie dłuższy niż jest to niezbędne do celów przetwarzania danych osobowych i w zakresie niezbędnym do realizacji tych celów.

6d. Na administratorze danych i informacji zgromadzonych w ewidencji, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6e. Administrator danych i informacji zgromadzonych w ewidencji informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 5b-5e na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”

- c) po ust. 6f dodaje się ust. 7 w brzmieniu:
 - „7. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w interesie publicznym oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, podejmuje działania mające na celu:

- 1) zapewnienie ochrony przed nieuprawnionym dostępem do ewidencji;
- 2) zapewnienie integralności danych w ewidencji;
- 3) zapewnienie dostępności systemu teleinformatycznego, w którym ewidencja jest prowadzona dla podmiotów przetwarzających dane i informacje;
- 4) określenie zasad bezpieczeństwa przetwarzanych danych i informacji, w tym danych osobowych;
- 5) zapewnienie rozliczalności ewidencji.”.

Art. 44. W ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 2012 r. poz. 642 i 908, z 2013 r. poz. 829 oraz z 2017 r. poz. 60 i 1086) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 po ust. 2c dodaje się ust. 2d i 2e w brzmieniu:

„2d. W związku z powoływaniem i odwoływaniem członków Rady do Spraw Narodowego Zasobu Bibliotecznego przetwarza się następujące dane osobowe kandydatów na członków oraz członków Rady do Spraw Narodowego Zasobu Bibliotecznego:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania albo adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 4) wykształcenie, posiadane tytuły i stopnie naukowe, miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełnioną funkcję;
- 5) opis pracy i zdobyte osiągnięcia związane z działalnością biblioteczną.

2e. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2d, przechowuje się:

- 1) do czasu powołania członków - w przypadku kandydatów na członków Rady do Spraw Narodowego Zasobu Bibliotecznego;
- 2) przez okres członkostwa - w przypadku członków Rady do Spraw Narodowego Zasobu Bibliotecznego.”;

- 2) w art. 6a po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. W związku z pozwoleniami, o których mowa w ust. 2, Dyrektor Biblioteki Narodowej przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko lub pseudonim autora materiału bibliotecznego;
- 2) imię i nazwisko osoby uprawnionej do podpisania wykazu wywożonych materiałów bibliecznych, w przypadku pozwolenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 3.

4b. Dane osobowe, o których mowa w ust. 4a, Dyrektor Biblioteki Narodowej przetwarza przez 25 lat.”;

3) po art. 6a dodaje się art. 6b i 6c w brzmieniu:

„Art. 6b. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 4, art. 17 ust. 1 i 2, art. 18 ust. 1, art. 20, art. 20a, art. 21 ust. 1, art. 22 ust. 1 i 2, art. 24, art. 25 oraz art. 26 ust. 1, biblioteki mogą przetwarzać następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) pseudonim;
- 3) datę i miejsce urodzenia;
- 4) obywatelstwo;
- 5) płeć;
- 6) adres zamieszkania albo do korespondencji;
- 7) wykształcenie, zawód, miejsce pracy lub afiliacja, zajmowane stanowisko lub pełnioną funkcję;
- 8) numer PESEL;
- 9) numer NIP;
- 10) rodzaj, serię i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 11) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 12) numer rachunku bankowego;
- 13) adres prowadzenia działalności gospodarczej;
- 14) wizerunek;
- 15) język;
- 16) miejsce i obszar prowadzonej działalności;
- 17) nazwę, pod którą jest prowadzona działalność gospodarcza;
- 18) dotyczące bieżącego udostępniania lub użyczania materiałów bibliotecznych, historii ich udostępniania lub użyczania oraz rezerwacji tych materiałów;
- 19) numer karty bibliotecznej;
- 20) informacje identyfikujące osoby fizyczne, zawarte w zgromadzonych przez bibliotekę materiałach bibliotecznych.

2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań, obowiązków i uprawnień.

Art. 6c. 1. Dane osobowe, o których mowa w art. 6 ust. 2d, art. 6a ust. 4a, art. 6b ust. 1, art. 7 ust. 6a oraz art. 17 ust. 4, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

2. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 1, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
 - 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.”;
- 4) w art. 7 po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. W związku z powoływaniem i odwoływaniem członków Krajowej Rady Bibliotecznej przetwarza się następujące dane osobowe kandydatów na członków oraz członków Krajowej Rady Bibliotecznej:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania albo adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 4) wykształcenie, posiadane tytuły i stopnie naukowe, miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełnioną funkcję;
- 5) opis pracy i zdobyte osiągnięcia związane z działalnością biblioteczną.

6b. Dane osobowe, o których mowa w ust. 6a, są przechowywane:

- 1) do czasu powołania członków - w przypadku kandydatów na członków Krajowej Rady Bibliotecznej;
 - 2) przez okres członkostwa - w przypadku członków Krajowej Rady Bibliotecznej.”;
- 5) w art. 17 po ust. 3 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. W związku z powoływaniem i odwoływaniem członków Rady Naukowej przetwarza się następujące dane osobowe kandydatów na członków oraz członków Rady Naukowej:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania albo adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 4) wykształcenie, posiadane tytuły i stopnie naukowe, miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełnioną funkcję;
- 5) opis pracy i zdobyte osiągnięcia związane z działalnością biblioteczną.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 4, są przechowywane:

- 1) do czasu powołania członków - w przypadku kandydatów na członków Rady Naukowej;
- 2) przez okres członkostwa - w przypadku członków Rady Naukowej.”.

Art. 45. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1393) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Administratorem danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań wynikających z art. 7 jest przewodniczący komisji.

2. Dane osobowe wnioskodawcy przetwarzane w celu realizacji zadań komisji obejmują:

- 1) imię, nazwisko, nazwisko rodowe;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) ostatnio zajmowane stanowisko lub pełnioną funkcję publiczną, w związku z którą jest składany wniosek;
- 5) dane do kontaktu: adres do korespondencji, adres poczty elektronicznej, numer telefonu;
- 6) inne dane wskazane przez wnioskodawcę we wniosku, w szczególności wskazane w nim dane osobowe małżonka wnioskodawcy.

3. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2, mogą być udostępniane w toku postępowania prowadzonego przez komisję właściwym podmiotom i instytucjom.

4. Komisja przetwarza dane osobowe, o których mowa w ust. 2, do celów archiwalnych w interesie publicznym.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny dla prowadzenia postępowania przez komisję.”.

Art. 46. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2243 i 2265 oraz z 2018 r. poz. 3 i 5) po art. 6a dodaje się art. 6b i art. 6c w brzmieniu:

„Art. 6b § 1. Sądy wojskowe są administratorami danych osobowych przetwarzanych w postępowaniach sądowych.

§ 2. Do przetwarzania danych osobowych w postępowaniach sądowych przepisów art. 13-16 oraz art. 18-21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1) nie stosuje się.

Art. 6c. § 1. Nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych w postępowaniach sądowych wykonują:

- 1) w zakresie działalności wojskowego sądu garnizonowego – prezes wojskowego sądu okręgowego;
- 2) w zakresie działalności wojskowego sądu okręgowego – Krajowa Rada Sądownictwa.

§ 2. Do nadzoru, o którym mowa w § 1, przepisy art. 175dd § 2-4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych stosuje się odpowiednio.”.

Art. 47. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2018 r. poz. 121 i 50) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 9a dodaje się art. 9b w brzmieniu:

„Art. 9b. 1. Organy i podmioty w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;

- 2) nie stosują:

- a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
- b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą,
- c) art. 18 rozporządzenia 2016/679 w zakresie prowadzenia postępowań administracyjnych, o których mowa w art. 96 ust. 1, art. 98a ust. 1, art. 107 ust. 4, art.

12, art. 129 ust. 1, art. 142 ust. 1, art. 145 ust. 1, art. 191 ust. 1 oraz art. 194 ust. 1a ustawy.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),

2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,

3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),

4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,

5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy

6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy i podmioty informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Organy i podmioty dokonują weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na organach i podmiotach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 48. W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1371) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Administratorem danych gromadzonych w systemie e-krew jest minister właściwy do spraw zdrowia.”;
- 2) w art. 25a w ust. 4 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji celu kontroli.”.

Art. 49.. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2046 i 1948, z 2017 r. poz. 777, 935 i 1428 oraz z 2018 r. poz. 138 i poz. 2494) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 2a dodaje się art. 2b w brzmieniu:

„Art. 2b. 1. Pracodawca przetwarza na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych dane osobowe, w tym dane o stanie zdrowia osób:

- 1) pozostających z nim w stosunku pracy oraz niepracujących byłych pracowników,
 - 2) niepełnosprawnych wykonujących pracę nakładczą,
 - 3) uczestniczących w procesie rekrutacji, odbywających szkolenie, staż, przygotowanie zawodowe albo praktyki zawodowe lub absolwenckie,
 - 4) należących do grup wymienionych w art. 5 załącznika nr 1 do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. WE L 214 z 09.08.2008, str. 3) oraz do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1),
 - 5) będących członkami rodzin pracowników i niepracujących byłych pracowników,
 - 6) o których mowa w art. 21 ust. 2c i 2e pkt 3 ustawy
- dla celów określonych w ustawie.

2. Przedstawienie pracodawcy dokumentów, potwierdzających dane osobowe o stanie zdrowia jest dobrowolne.

3. Podmioty i osoby realizujące zadania wynikające z ustawy przetwarzają dane osobowe, w tym dane o stanie zdrowia, na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych, jeżeli dane te są wymagane przez przepis prawa. Przetwarzanie tych danych osobowych jest dopuszczalne wyłącznie dla celów realizacji zadań oraz w zakresie niezbędnym do ich wykonania.

4. Podmioty, o których mowa w ust. 3, przetwarzają dane osobowe dotyczące wyroków skazujących pracowników, zatrudnionych w przywieziennych zakładach pracy, dla celów realizacji zadań ustawy.

5. Dane osobowe podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

6. Pracodawcy, o których mowa w ust. 1, podmioty i osoby, o których mowa w ust. 3 i podmioty o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy są zobowiązani do zachowania poufności wszelkich informacji i danych.

7. Pracodawcy, o których mowa w ust. 1, podmioty i osoby o których mowa w ust. 3 i podmioty o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy przechowują dane osobowe wyłącznie przez okres nie dłuższy niż jest to niezbędne i w zakresie koniecznym do realizacji celów przetwarzania danych osobowych.”;

2) w art. 6a po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Powiatowe i wojewódzkie zespoły przetwarzają, na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych, dane osobowe, w tym dane o stanie zdrowia, w celu realizacji ustawowych zadań.

6. Powiatowe i wojewódzkie zespoły reprezentowane przez przewodniczącego przetwarzają, na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych, dane osobowe, w tym dane o stanie zdrowia, w toku wydawania decyzji niebędących orzeczeniami o niepełnosprawności albo stopniu niepełnosprawności i postanowień, w celu realizacji ustawowych zadań.”;

3) w art. 6c ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wojewoda pełni bezpośredni nadzór nad powiatowymi zespołami poprzez wojewódzki zespół. Przepisy ust. 2, 3, 4 pkt 1 i 4 oraz ust. 5 stosuje się odpowiednio.”;

4) w art. 6ca po ust. 4 dodaje się ust. 5 - 7 w brzmieniu:

„5. Powiatowe zespoły w celu wydania legitymacji dokumentującej niepełnosprawność albo legitymacji dokumentującej stopień niepełnosprawności lub ich duplikatów, przetwarzają na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych dane osobowe, w tym dane o stanie zdrowia, osób ubiegających się o wydanie tych legitymacji lub ich duplikatów, a także dane osobowe osób składających w ich imieniu wnioski o wydanie legitymacji lub dokonujących jej odbioru.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5:

1) osób ubiegających się o wydanie legitymacji lub ich duplikatów obejmują:

- a) imię i nazwisko,
- b) adres miejsca zamieszkania,
- c) adres do korespondencji,
- d) adres poczty elektronicznej i numer telefonu,
- e) PESEL,

- f) dane o dokumencie tożsamości,
 - g) dane określone w orzeczeniu o niepełnosprawności lub o stopniu niepełnosprawności;
- 2) osób, które w imieniu osób ubiegających się o wydanie legitymacji lub ich duplikatów składają wniosek o wydanie legitymacji lub dokonują odbioru legitymacji obejmują dane, o których mowa w pkt 1 lit. a-f.

7. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego może określić na swojej stronie Biuletynu Informacji Publicznej wzór wniosku o wydanie legitymacji dokumentującej niepełnosprawność albo stopień niepełnosprawności lub ich duplikatów.”;

- 5) w art. 6d ust. 4b otrzymuje brzmienie:

„4b. Podmioty wymienione w ust. 4a przetwarzają dane udostępnione z systemu w celu, w którym te dane zostały im udostępnione, na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych.”.

Art. 50 . W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 187 i 1334 oraz z 2017 r. poz. 60) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 24a dodaje się ust. 14 w brzmieniu:

14. Marszałek województwa jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych w zakresie prowadzonej kontroli organizatorów szkoleń dla kandydatów na przewodników górskich.

- 2) w art. 25 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

10. Komisja egzaminacyjna powoływana przez marszałka województwa właściwego ze względu na obszar górski jest uprawniona do przetwarzania danych osobowych w zakresie przeprowadzanych egzaminów na przewodnika górskiego.

- 3) w art. 28 ust. 6 otrzymuje brzmienie i dodaje się ust. 7:

6. Informacje o nadanych uprawnieniach przewodnika górskiego wpisywane i przekazywane w postaci elektronicznej przez marszałków województw ministrowi właściwemu do spraw turystyki uprawnionemu do ich przetwarzania są udostępniane w postaci elektronicznej wszystkim marszałkom województw.

7. Marszałek województwa jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych w zakresie nadania, odmowy nadania, zawieszenia i przywrócenia oraz cofania, w drodze decyzji administracyjnej, uprawnień przewodnika górskiego.

- 4) w art. 29 dodaje się ust. 6:

6. Osoby dokonujące kontroli osób wykonujących zadania przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek są uprawnione do przetwarzania danych osobowych tych osób.

5) w art. 35 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Jeżeli jest to uzasadnione zakresem usług hotelarskich, przedsiębiorcy i rolnicy świadczący usługi hotelarskie odpowiednio w obiektach hotelarskich, o których mowa w ust. 1 oraz w innych obiektach, o których mowa w ust. 2 i 3 są administratorami danych osobowych klientów, w tym danych osobowych dotyczących zdrowia.

5. Personel obiektów, o których mowa w ust. 4 jest obowiązany do zachowania w tajemnicy informacji związanych z klientem uzyskanych w związku ze świadczeniem usług hotelarskich.

6) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu:

„Art. 35a. W stosunku do przedsiębiorców i rolników świadczących usługi hotelarskie odpowiednio w obiektach hotelarskich, o których mowa w art. 35 ust. 1 oraz w innych obiektach, o których mowa w art. 35 ust. 2 i 3 ogranicza się stosowanie art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwane dalej „rozporządzenie 2016/679”, w ten sposób, że w celu zawarcia umowy o usługi hotelarskie, jeżeli dane niezbędne do zawarcia umowy pozyskane zostały w sposób inny niż od klientów, przedsiębiorcy i rolnicy świadczący usługi hotelarskie odpowiednio w obiektach hotelarskich, o których mowa w art. 35 ust. 1 oraz w innych obiektach, o których mowa w art. 35 ust. 2 i 3 zobowiązani są podać klientom informacje, o których mowa w art. 14 rozporządzenia 2016/679 najpóźniej w chwili rozpoczęcia świadczenia usługi hotelarskiej.”.

7) w art. 40 dodaje się ust. 7:

„7. Organy wymienione w art. 38 są uprawnione do przetwarzania danych osobowych w ramach prowadzonych w kontroli przestrzegania wymagań, określonych w art. 35.”.

Art. 51. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 119zn:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Wskaźnik ryzyka ustala izba rozliczeniowa w STIR, nie rzadziej niż raz dziennie opierając się na zautomatyzowanym przetwarzaniu, w tym profilowaniu, jeśli zachowane są cele i warunki określone w dziale IIIB.”,

b) dodaje się § 5 i 6 w brzmieniu:

„§ 5. Przetwarzanie, o którym mowa w § 2, może opierać się na danych osobowych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne oraz dane biometryczne.

§ 6. W przypadku przetwarzania, o którym mowa w § 2, administrator zapewnia odpowiednie środki służące ochronie interesu lub podstawowych praw, wolności i prawnie uzasadnionych interesów osoby, której dane dotyczą.”;

2) w art. 119zu § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przetwarzanie danych, o których mowa w art. 119zp § 1 i art. 119zq, oraz informacji o wskaźniku ryzyka w celach i na warunkach określonych w dziale IIIB stanowi wykonanie zadania publicznego zgodnie z art. 4-6 ustawy z dnia ... o ochronie danych osobowych (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 52 . W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. z 2017 r. poz. 1277 i 1343) po rozdziale 11 dodaje się rozdział 11a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 11A

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 94b. 1. Komornik przetwarza dane osobowe stron, uczestników postępowania oraz innych osób wyłącznie w zakresie niezbędnym do wykonywania swoich ustawowych zadań.

2. Komornik jest administratorem przetwarzanych danych osobowych, o których mowa w ust. 1.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13-15 ust.1 i 3, 18, 19 i 21 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 648, 768, 935, 1428, 1537, 2169 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106, 138 i 398.

przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o danych osobowych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzenie 2016/679”, nie stosuje się.

4. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, o ile przepisy szczególnie przewidują odrębny tryb sprostowania.

Art. 94c. 1. Podmioty, o których mowa w art. 94d ust. 1 pkt 1-2 i 5 oraz sędziowie wizytatorzy, mogą przetwarzać dane osobowe komorników i asesorów komorniczych w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w przepisach ustawy, w szczególności w celu wykonywania zadań z zakresu nadzoru nad działalnością komorników.

2. W zakresie niezbędnym do wykonywania zadań z zakresu nadzoru nad działalnością komorników lub w ramach wglądu w czynności komorników osoby powołane do sprawowania nadzoru mogą również przetwarzać dane osobowe stron, uczestników postępowania oraz innych osób zawarte w dokumentacji, o której mowa w art. 37a.

Art. 94d. 1. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy są odpowiednio:

- 1) Minister Sprawiedliwości – w przypadku danych osobowych przetwarzanych:
 - a) w toku postępowań administracyjnych i innych, prowadzonych na podstawie ustawy w Ministerstwie Sprawiedliwości,
 - b) na potrzeby wykonywania zadań związanych z działalnością zespołu do przygotowania pytań testowych i zadań na egzamin konkursowy i komorniczy, a także komisji egzaminacyjnych i odwoławczych;
- 2) Krajowa Rada Komornicza – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w ramach realizacji jej zadań określonych w ustawie;
- 3) izby komornicze – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w toku prowadzonych postępowań administracyjnych, postępowań w zakresie skarg i wniosków oraz innych przewidzianych przez ustawę lub wydane na podstawie ustawy akty prawne organów samorządu komorniczego postępowań dotyczących aplikantów komorniczych lub osób ubiegających się o wpis na listę aplikantów komorniczych, a także osób przystępujących do egzaminu konkursowego i komorniczego;

- 4) komisje egzaminacyjne i odwoławcze – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w toku postępowania o dopuszczenie do egzaminu konkursowego i komorniczego oraz w toku postępowania odwoławczego od wyników tych egzaminów;
- 5) prezesi właściwych sądów – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w ramach realizacji ich zadań określonych w ustawie.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13-art. 15 ust. 1 i 3, 18, 19 i 21 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się.

3. Wyłączenia, o których mowa w ust. 2, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień, o których mowa w ust. 1.

4. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016.679 o ochronie danych nie stosuje się, o ile przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

Art. 94e. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w art. 94d ust. 1, określa administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, o ile nie wynikają one z przepisów odrębnych.”.

Art. 53 . W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2017 r. poz. 1371) po art. 59 dodaje się art. 59a w brzmieniu:

Art. 59a. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 6a i 7, NBP przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę urodzenia;
- 3) numer ewidencyjny PESEL;
- 4) adres zamieszkania lub pobytu;
- 5) miejsce pracy;
- 6) zajmowane stanowisko;
- 7) dane reprezentowanego podmiotu;
- 8) numer NIP;
- 9) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 10) seria i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 11) wzór podpisu;

- 12) informacje o powiązaniach kapitałowych lub personalnych z bankiem, w tym dotyczące stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa z osobą zatrudnioną w banku;
- 13) wielkość zaangażowania akcjonariuszy lub udziałowców;
- 14) wielkość zobowiązania lub należności.

2. Jeżeli jest to konieczne ze względu na wymagania bezpieczeństwa związane z kontrolą dostępu do informacji oraz pomieszczeń, NBP żąda od pracowników, osób świadczących usługi na rzecz NBP, osób realizujących transporty wartości pieniężnych danych biometrycznych w postaci odcisków palców, głosu, geometrii dłoni oraz układu naczyń krwionośnych palców lub dłoni. Dane biometryczne mogą być przechowywane wyłącznie przez okres zatrudnienia pracownika lub na czas realizacji usług świadczonych przez te osoby na rzecz NBP.

3. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań. Okres przechowywania danych osobowych ustala administrator danych zgodnie z celami ich przetwarzania, biorąc pod uwagę przepisy odrębne dotyczące terminów.

4. Do przetwarzania danych osobowych niezbędnych do realizacji zadań określonych w art. 3 ust. 2 pkt 6a i 7:

- 1) nie stosuje się art. 15 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”,
- 2) realizacja art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679 odbywa się poprzez zamieszczenie przez NBP informacji, o których mowa w tych przepisach, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej,
- 3) realizacja art. 16 rozporządzenia 2016/679 odbywa się poprzez ponowne przekazanie do NBP danych w trybie określonym w przepisach odrębnych.

5. NBP informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 4, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, w szczególności poprzez stosowanie proporcjonalnych środków technicznych i organizacyjnych w celu realizacji zasady minimalizacji danych oraz zawieranie z właściwymi podmiotami umów ograniczających lub wyłączających dalsze przetwarzanie danych – jeżeli nie stoi to w sprzeczności z przepisami prawa.

7. Środki techniczne i organizacyjne, o których mowa w ust. 6, polegają w szczególności na:

- 1) dopuszczeniu przez administratora danych do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób do tego uprawnionych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy;
- 3) regularnym testowaniu i doskonaleniu stosowanych środków technicznych i organizacyjnych;
- 4) zapewnieniu bezpiecznej komunikacji w sieciach teleinformatycznych, w szczególności poprzez zagwarantowanie, by proces pozyskiwania i przekazywania danych osobowych podmiotom zewnętrznym wykorzystywał techniki kryptograficzne;
- 5) zapewnieniu ochrony przed nieuprawnionym dostępem do systemów informatycznych NBP;
- 6) zapewnieniu integralności danych w systemach informatycznych NBP;
- 7) określeniu zasad bezpieczeństwa przetwarzanych danych osobowych.”.

Art. 54. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w ust. 1 dodaje się pkt 39 w brzmieniu:
„39) rozporządzenie 2016/679 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1).”;
- 2) art. 105a ust.1 otrzymuje brzmienie:

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2491 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138.

„1. Przetwarzanie przez banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów, instytucje pożyczkowe oraz podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, a także instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4, informacji stanowiących tajemnicę bankową i informacji udostępnionych przez instytucje pożyczkowe oraz podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, w zakresie dotyczącym osób fizycznych może być wykonywane, z zastrzeżeniem art. 104, art. 105 i art. 106-106d:

- 1) w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego;
 - 2) do celów statystycznych i analiz - stanowiących realizację obowiązków określonych w przepisach odrębnych - których wynikiem nie są dane osobowe i wynik ten nie służy za podstawę podejmowania decyzji dotyczących konkretnych osób fizycznych.”;
- 3) art. 106d otrzymuje brzmienie:

„Art. 106d. 1. Banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów, instytucje utworzone na mocy art. 105 ust. 4, instytucje pożyczkowe, podmioty, których podstawowa działalność polega na udostępnianiu składników majątkowych na podstawie umowy leasingu, oraz podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, mogą przetwarzać i wzajemnie udostępniać informacje, w tym informacje objęte tajemnicą bankową, w przypadkach:

- 1) uzasadnionych podejrzeń, o których mowa w art. 106a ust. 3;
- 2) przestępstw lub uzasadnionych podejrzeń popełnienia przestępstw dokonywanych na szkodę banków, innych instytucji ustawowo upoważnionych do udzielania kredytów, instytucji kredytowych, instytucji finansowych, instytucji pożyczkowych oraz podmiotów, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, i ich klientów, w celu i zakresie niezbędnym do zapobiegania tym przestępstwom.

2. Do przetwarzania danych osobowych zgodnie z ust. 1, w zakresie nieuregulowanym w art. 14 ust. 5 rozporządzenia 2016/679, nie stosuje się art. 13 ust. 3 oraz art. 14 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia 2016/679, jeżeli niewykonanie obowiązków określonych w tych przepisach, jest niezbędne dla realizacji celu zapobiegania przestępstwom, o których mowa w ust. 1, oraz wykonanie obowiązków określonych w art. 13 ust. 3 oraz w art. 14 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia 2016/679 uniemożliwi lub

znacząco utrudni prawidłowe wykonanie realizacji tego celu, a interes lub podstawowe prawa lub wolności osoby, której dane dotyczą, nie są nadrzędne w stosunku do interesu wynikającego z realizacji tego celu.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, podmioty wymienione w ust. 1 będące administratorem zapewniają odpowiednie środki służące ochronie interesu lub podstawowych praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

4. Przetwarzanie danych osobowych zgodnie z ust. 1 podlega zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji celu zapobiegania przestępstwom, o których mowa w ust. 1.

5. Podmioty wymienione w ust. 1 będące administratorem są obowiązane bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie miesiąca, poinformować osobę, której dane dotyczą, na jej wniosek, o podstawie nieprzekazania informacji, o których mowa w art. 13 ust. 3 oraz w art. 14 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia 2016/679. „,

4) art. 112b otrzymuje brzmienie:

„Art. 112b. 1. Banki w zakresie realizowanych zadań mogą przetwarzać dla celów prowadzonej działalności bankowej informacje zawarte w dokumentach tożsamości osób fizycznych oraz dane biometryczne, po uzyskaniu wyraźnej zgody osoby, której dotyczą przetwarzane dane biometryczne, w celu zidentyfikowania lub weryfikacji tożsamości osoby fizycznej, a także uwierzytelnienia czynności dokonywanej przez osobę fizyczną.

2. Instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4 mogą przetwarzać informacje zawarte w dokumentach tożsamości osób fizycznych oraz dane biometryczne, po uzyskaniu wyraźnej zgody osoby, której dane biometryczne są przetwarzane, w celu zidentyfikowania lub weryfikacji tożsamości osoby fizycznej.”.

5) po art. 112d dodaje się art. 112e w brzmieniu:

„Art. 112e. 1. Banki oraz instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4, będące administratorami, nie są obowiązane do:

- 1) wykonywania obowiązków określonych w art. 13 ust. 2 lit. f, art. 14 ust. 2 lit. g i art. 15 ust. 1 lit. h rozporządzenia nr 2016/679 – w przypadku przetwarzania danych osobowych, na potrzeby przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zgodnie z art. 106 oraz przeciwdziałania przestępstwom, zgodnie z art. 106a i 106d;

2) zawiadomienia osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych na podstawie art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, jeżeli niewykonanie obowiązku zawiadomienia służy realizacji celu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679, a wykonanie tego obowiązku może spowodować naruszenie stabilności funkcjonowania sektora bankowego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, administrator danych jest obowiązany niezwłocznie podjąć niezbędne działania w celu wdrożenia odpowiednich technicznych i organizacyjnych środków ochrony danych osobowych, których dotyczy naruszenie, zgodnie z art. 34 ust. 3 lit. a i b rozporządzenia nr 2016/679.

3. Uprawnienie do przenoszenia danych, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia 2016/679, nie dotyczy przenoszenia danych, które stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa.

4. Administratorzy, o których mowa w ust. 1, zapewniają odpowiednie środki służące ochronie interesu lub podstawowych praw i wolności osoby, której dane osobowe dotyczą.”.

Art. 55. W ustawie z dnia 17 lipca 1998 r. o pożyczkach i kredytach studenckich (Dz. U. z 2017 r. poz. 357) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego jest administratorem danych osobowych kredytobiorców przetwarzanych w celu realizacji zadań związanych z umarzaniem pożyczek studenckich i kredytów studenckich w przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 2 pkt 1–3.

2. Dane osobowe przetwarzane przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.”.

Art. 56. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. - Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. z 1998 r. poz. 872, z późn. zm.⁶⁾) w art. 73 po ust. 5 dodaje się ust. 6-12 w brzmieniu:

„6. Właściwe organy w związku z realizacją zadań określonych w ust. 1-3:

1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w

⁶⁾ Dz. U. z 1998 r. poz. 1126, z 2000 r. poz. 70, 136, 228, 239, 1312 i 1041, z 2001 r. poz. 497, 1084, 1194 i 1623, z 2009 r. poz. 206 oraz z 2016 r. poz. 2260.

sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;

- 2) nie stosują art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 3, art. 18 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679.

7. Właściwe organy, o których mowa w ust. 6, informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 6 pkt 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

8. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają właściwe organy, o których mowa w ust. 6, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Właściwe organy dokonują weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

9. Na organach, o których mowa w ust. 6, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

10. Organy, o których mowa w ust. 6, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 9.

11. Organy, o których mowa w ust. 6, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, w związku z realizacją zadań określonych w ust. 1-3 wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

12. Przepisy ust. 6-11 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163

ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 57. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778) dodaje się art. 341 w następującym brzmieniu:

„Art. 341. 1. Zakład w stosunku do danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań określonych w art. 68 – 71b oraz art. 33 ust. 1, w tym w szczególności danych osobowych na koncie ubezpieczonego, o których mowa w art. 40 – 40e, oraz na koncie płatnika składek, o których mowa w art. 45, nie stosuje:

- 1) art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, z zastrzeżeniem ust. 2,
- 2) art. 13 ust. 1 i 2 oraz art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji ustawowych zadań oraz wymagany prawem okres archiwizacji danych.

3. Informacje, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679, są zamieszczane na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Zakładu w stosunku do każdej z kategorii osób, których dane dotyczą.

4. Zakład informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 - 3, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Zakładu”.

Art. 58. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. 1383, z późn. zm) w art. 117 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Wniosek, o potwierdzenie okresów, o których mowa w ust. 4, powinien zawierać imię lub imiona oraz nazwisko wnioskodawcy, datę i miejsce urodzenia, imiona rodziców, numer PESEL, adres miejsca zamieszkania lub adres korespondencyjny, numer telefonu lub adres poczty elektronicznej.”.

Art. 59. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1575, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 53h ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmiot będący administratorem bazy materiału genetycznego lub bazy materiału biologicznego przechowywanego w celu identyfikacji tożsamości osób, o których mowa w art. 53b, przekazuje do Instytutu Pamięci informacje i dane, o których mowa w ust. 1, oraz posiadane próbki materiału genetycznego i biologicznego w przypadku zakończenia działalności związanej z identyfikacją tożsamości osób, o których mowa w art. 53b.”.

- 2) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. W działalności Instytutu Pamięci określonej w art. 1, przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z dnia 4 maja 2016, str. 1) stosuje się do prowadzenia Bazy, o której mowa w art. 53f.”.

Art. 60. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1839, z późn. zm.) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Żandarmeria Wojskowa przetwarza dane, o których jest mowa w ust. 2 i 2a, z wyłączeniem ust. 2 pkt 2, dotyczące żołnierzy zawodowych. Dane te przetwarza się w celu realizacji zadań, o których jest mowa w ust. 1:

- 1) na obszarze całego kraju – w Komendzie Głównej Żandarmerii Wojskowej;
- 2) na obszarze właściwości miejscowej – w Oddziałach Żandarmerii Wojskowej.”;

- 2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Dane osobowe, o których mowa w ust. 3, nie stanowią informacji niejawnych. Do ochrony tych danych osobowych mają zastosowanie przepisy regulujące zasady ochrony informacji niejawnych o klauzuli „zastrzeżone.”.

Art. 61. W ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o Polskiej Organizacji Turystycznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 156 oraz z 2017 r. poz. 1089) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Minister właściwy do spraw turystyki jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych w ramach powoływania i odwoływania członków Rady POT.”

2) w art. 9 dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. Minister właściwy do spraw turystyki jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych kandydatów na Prezesa Polskiej Organizacji Turystycznej.”

3) w art. 10 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Prezes Polskiej Organizacji Turystycznej jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych kandydatów na wiceprezesów Polskiej Organizacji Turystycznej.”

Art. 62. W ustawie z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2011 r. poz. 224 i 455, z 2015 r. poz. 1132 oraz z 2017 r. poz. 60) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 3A

Ochrona danych osobowych

Art. 14a. 1. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy są odpowiednio:

- 1) minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w związku z:
 - a) nadawaniem i cofaniem uprawnień do organizowania egzaminów z języka polskiego jako obcego,
 - b) prowadzeniem listy podmiotów uprawnionych,
 - c) powoływaniem i odwoływaniem członków Komisji;
- 2) Dyrektor Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej – w przypadku danych osobowych przetwarzanych przez Komisję w związku z:
 - a) wydawaniem certyfikatów,
 - b) prowadzeniem listy, o której mowa w art. 11f ust. 1,
 - c) wyłanianiem wizytatorów, o których mowa w art. 11l, i zlecaniem im wizytacji;
 - d) kierownik podmiotu uprawnionego – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w związku z organizacją i przeprowadzaniem egzaminu, w tym rejestracją uczestników egzaminu i powoływaniem komisji egzaminacyjnej.

2. Dane osobowe przetwarzane przez administratorów danych osobowych, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub

niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

Art. 14b. 1. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 14a ust. 1 pkt 3, nie stosuje się przepisów art. 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku

z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań określonych w niniejszej ustawie.

2. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeżeli administrator danych osobowych w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

3. Administrator danych osobowych informuje o ograniczeniach ustanowionych zgodnie z ust. 1 i 2 na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”.

Art. 63. W ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 678, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości jest administratorem danych osobowych zgromadzonych w Rejestrze.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do przetwarzania danych osobowych w ramach realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 18, 19 i 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się.”;

2) w art. 8 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 15, 16, 18 i 21 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się.”.

Art. 64. W ustawie z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji i restrukturyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 2017 r. poz. 680 i 1529) po art. 37b dodaje się art. 37c w brzmieniu:

„Art. 37c. 1. Właściwy wojewoda przetwarza w niezbędnym zakresie dane osobowe, w tym dane wskazane w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 34 ust. 1 i 3, art. 35 ust. 1 oraz art. 37a ust. 1 i 2 ustawy.

2. Wojewoda jest administratorem danych osobowych przetwarzanych na podstawie ust. 1.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 13-15, art. 18, art. 19 oraz art. 21 rozporządzenia 2016/679.

4. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 3, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.

5. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, o ile nie wynikają one z przepisów odrębnych, w szczególności dotyczących terminów.

6. Na administratorze, o którym mowa w ust. 2, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

7. Administrator wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 6.

8. Wojewoda przetwarza dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;

- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

9. Przepisy ust. 1-8 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze od decyzji, o których mowa w art. 34 ust. 1 i 3, art. 35 ust. 1 oraz art. 37a ust. 1 i 2 oraz organów prowadzących postępowania dotyczące tych decyzji na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257).".

Art. 65. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. o referendum lokalnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 400 oraz z 2017 r. poz. 850) w rozdziale 1 po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz art. 14 ust. 2 i 4, nie stosuje się art. 12-22 i art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119).”.

Art. 66. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 576 i poz. 935) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 86c dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 w brzmieniu:

„2. Organy i służby realizujące zadania w ramach postępowania w przypadku zdarzeń radiacyjnych oraz w przypadkach, o których mowa w art. 86 i 86a, są uprawnione do przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji tych zadań.”;

- 2) po art. 110 dodaje się art. 110a i art. 110b w brzmieniu:

„Art. 110a. 1. Prezes Agencji może przetwarzać wszelkie informacje, w tym dane osobowe niezbędne do realizacji swoich ustawowych zadań.

2. W związku z prowadzeniem kontroli w zakresie warunków przestrzegania warunków bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej Prezes Agencji jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych niezbędnych do realizacji celu kontroli, w szczególności:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełniona funkcja;

- 3) dawki otrzymane przez pracowników na terenie kontrolowanej jednostki organizacyjnej.

3. W związku z prowadzeniem postępowania w sytuacji zdarzenia radiacyjnego, weryfikacji i analizowania uzyskanych informacji o zdarzeniach radiacyjnych oraz w przypadkach, o których mowa w art. 86 i 86a, Prezes Agencji jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań realizowanych w tych postępowaniach, w szczególności:

- 1) imię i nazwisko, dane kontaktowe osób zgłaszających wystąpienie zdarzenia radiacyjnego i osób poszkodowanych w zdarzeniu radiacyjnym oraz w przypadkach, o których mowa w art. 86 i 86a;
- 2) szacunkowe dawki otrzymane przez osoby poszkodowane w zdarzeniu radiacyjnym oraz w przypadkach, o których mowa w art. 86 i 86a.

Art. 110b. 1. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 110a ust. 2 i 3, przepisy art. 13 i 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, ogranicza się.

2. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, polega na niestosowaniu art. 13 ust. 1 i 2, 14 ust. 1-3 rozporządzenia 2016/679.

3. Prezes Agencji jest administratorem danych osobowych przetwarzanych w związku z wykonywaniem zadań wskazanych w art. 110a.

4. Dane osobowe, o których mowa w art. 110a, podlegają zabezpieczeniom fizycznym, technicznym i organizacyjnym zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

5. Okres przechowywania danych osobowych nie może przekroczyć w przypadku przetwarzania danych, o których mowa w art. 110a:

- 1) ust. 2 - 30 lat od dnia zakończenia działalności związanej z narażeniem na promieniowanie jonizujące, a w przypadku obiektów jądrowych - 30 lat od dnia zakończenia ich likwidacji,
- 2) ust. 3 - 10 lat od dnia rozpoczęcia ich przetwarzania.

6. Osoba, której dane dotyczą ma prawo uzyskać o informację o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1.”

Art. 67. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 1725) po art. 8c dodaje się art. 8d w brzmieniu:

„Art. 8d. 1. Organy i podmioty w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;

2) nie stosują:

- a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
- b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą,
- c) art. 18 rozporządzenia 2016/679 w zakresie prowadzenia list rzeczoznawców budowlanych.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),

2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,

3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),

4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,

5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy

6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy i podmioty informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych.

5. Na organach i podmiotach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 68. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2017 r., poz. 1063) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. 1. Administratorem danych osobowych są według swojej właściwości:

- 1) Prezes Urzędu;
- 2) wojewoda;
- 3) wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

2. Do przetwarzania danych osobowych nie stosuje się art. 13 ust. 1-3, art. 14 ust. 1, 2 i 4 i art. 15 ust. 1-3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1).

3. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2, na swojej stronie internetowej.

4. Dane osobowe podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

5. Okres przechowywania danych osobowych oraz mające zastosowanie zabezpieczenia, ustala administrator.”

Art. 69. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1040, 1555 i 2201 oraz z 2018 r. poz. 317) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a.1. Jednostki dozoru technicznego w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

- 1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej

„rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;

2) nie stosują:

- a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3, art. 18 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
- b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,
- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy
- 6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- jednostki dozoru technicznego i inne organy wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1

lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Jednostki dozoru technicznego informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają jednostki dozoru technicznego zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Jednostki dozoru technicznego dokonują weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na jednostkach dozoru technicznego ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Jednostki dozoru technicznego wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Jednostki dozoru technicznego przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 70. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2128 i 1566)

- 1) w art. 37a po ust. 15 dodaje się ust. 15a -15g w brzmieniu:

„15a. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej przetwarza w postaci kopii protokołów egzaminacyjnych otrzymywanych od właściwych związków sportowych

oraz podmiotów upoważnionych do przeprowadzania egzaminów, następujące dane osobowe osób, które zdały egzamin na uprawnienia w zakresie uprawiania turystyki wodnej:

- 1) imię i nazwisko egzaminatora;
- 2) imię i nazwisko osoby egzaminowanej;
- 3) data i miejsce urodzenia osoby egzaminowanej;
- 4) adres zamieszkania osoby egzaminowanej.

15b. Okres przechowywania danych, o których mowa w ust. 15a wynosi 5 lat.

15c. Dane osobowe, o których mowa w ust. 15a, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niegodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań, obowiązków i uprawnień.

15d. Zabezpieczenia, o których mowa w art. 15c, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

15e. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 15a, ogranicza się stosowanie art. 13 i art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w ust. 15.

15f. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 15a, nie stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, w zakresie obowiązku wykazywania przestrzegania przepisów art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia.

15g. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej informuje o ograniczeniach, o których mowa w art. 15e i 15f, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”.

- 2) w art. 37b po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2f w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej przetwarza następujące dane osobowe kandydata na egzaminatora w podmiocie upoważnionym:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) posiadany tytuł zawodowy trenera lub instruktora sportu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz.U. z 2017 r., poz. 1463) lub tytuł instruktora polskiego związku sportowego;
- 4) oświadczenie, że nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa: przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, przeciwko wiarygodności dokumentów, umyślne przeciwko życiu i zdrowiu, przeciwko wolności seksualnej i obyczajności;
- 5) udokumentowanie odbycia praktyki uprawiania turystyki wodnej (karty rejsu, opinie z rejsów, oświadczenia własne o odbytym rejsie);
- 6) oświadczenie o zgodzie na egzaminowanie w podmiocie ubiegającym się o upoważnienie;
- 7) udokumentowanie stażu szkolenia w zakresie uprawiania turystyki wodnej (oświadczenia, formularze dokumentujące przeprowadzenie szkolenia);
- 8) udokumentowanie stażu egzaminowania na uprawnienia do uprawiania turystyki wodnej (kopie protokołów egzaminacyjnych, oświadczenia podmiotów egzaminujących o udziale w komisji egzaminacyjnej).

2b. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2a, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niegodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań, obowiązków i uprawnień.

2c. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 2b, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

2d. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 2a, ogranicza się stosowanie art. 13 i art. 14 rozporządzenia 2016/679, w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w ust. 2.

2e. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 2a, nie stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, w zakresie obowiązku wykazywania przestrzegania przepisów art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia.

2f. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2d i ust. 2e, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej”.

- 3) w art. 37b ust. 7 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Do przeprowadzenia kontroli podmiotu upoważnionego stosuje się odpowiednio przepisy o kontroli w administracji rządowej.”.

- 4) w art. 37b po ust. 7 dodaje się ust. 7a-7f w brzmieniu:

„7a Minister właściwy do spraw kultury fizycznej przetwarza dane osobowe uzyskane

w trakcie realizacji uprawnień, określonych w art. 37b ust. 6 i 7.

7b. Dane, o których mowa w ust. 15a, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji, zadań, obowiązków i uprawnień.

7c. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 7b, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

7d. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 7a, ogranicza się stosowanie art. 13, art. 14, art. 17 i art. 18 rozporządzenia 2016/679 w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 37b ust. 6 i 7.

7e. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 7a, nie stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, w zakresie obowiązku wykazywania przestrzegania przepisów art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia.

7f. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 7d i ust. 7e, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”.

- 5) po art. 57 dodaje się rozdział 8a w brzmieniu:

„Rozdział 8a

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 57a. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej oraz dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej przetwarzają dane osobowe w celu realizacji swoich zadań określonych w ustawie oraz ustawach szczególnych, w szczególności:

- 1) ustawie z dnia 28 października 2002 r. o Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2095);
- 2) ustawie z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1970);
- 3) ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych;
- 4) ustawie z dnia 6 lipca 2016 r. o aktywizacji przemysłu okrętowego i przemysłów komplementarnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 387);
- 5) ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne;
- 6) ustawie z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. poz. 317).

Art. 57b. Podmioty, o których mowa w art. 57a, są administratorami w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), w zakresie danych osobowych, o których mowa w art. 57a."

Art. 71. W ustawie z dnia 3 lutego 2001 r. o ochronie dziedzictwa Fryderyka Chopina (Dz. U. poz. 168) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 5, Instytut przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) obywatelstwo;
- 4) adres zamieszkania albo do korespondencji;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 6) numer telefonu lub adres poczty elektronicznej;

7) informacje dotyczące działalności w zakresie ochrony dziedzictwa Fryderyka Chopina.

2. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, wynosi 80 lat. Wprowadza się okres obowiązkowego przeglądu przydatności przechowywanych danych – 5 lat. ”;

2) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Osobom fizycznym i jednostkom organizacyjnym wyróżniającym się w ochronie dziedzictwa Fryderyka Chopina, w szczególności w kultywowaniu wiedzy i pamięci o kompozytorze, prowadzeniu badań i współdziałaniu w rozwijaniu wiedzy o twórczości i osobie Fryderyka Chopina, popularyzowaniu jego twórczości, a także pozyskiwaniu, gromadzeniu, zabezpieczaniu i udostępnianiu przedmiotów oraz miejsc związanych z jego życiem i twórczością, nadaje się odznakę honorową „Zasłużony dla Ochrony Dziedzictwa Fryderyka Chopina”, zwaną dalej „Odznaką”.

2. Odznaka może być przyznana tej samej osobie fizycznej lub jednostce organizacyjnej tylko jeden raz.

3. Odznakę nadaje minister z własnej inicjatywy lub na wniosek:

- 1) ministra lub kierownika urzędu centralnego;
- 2) terenowego organu administracji rządowej albo organu jednostki samorządu terytorialnego;
- 3) kierownika placówki zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 161 i 476 oraz z 2018 r. 138);
- 4) podmiotu prowadzącego statutową działalność kulturalną, organizacji społecznej lub stowarzyszenia, działających na rzecz ochrony dziedzictwa Fryderyka Chopina;
- 5) kierownika publicznej albo niepublicznej szkoły artystycznej;
- 6) instytutu badawczego albo innej jednostki naukowej prowadzącej badania naukowe i poszerzającej wiedzę o życiu i twórczości Fryderyka Chopina.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) w przypadku gdy kandydatem jest osoba fizyczna:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) datę i miejsce urodzenia,
 - c) obywatelstwo,

- d) adres zamieszkania albo do korespondencji,
 - e) wykształcenie i posiadane tytuły naukowe,
 - f) miejsce pracy i zajmowane stanowisko,
 - g) numer telefonu lub adres poczty elektronicznej,
 - h) informacje dotyczące działalności w zakresie ochrony dziedzictwa Fryderyka Chopina;
- 2) w przypadku gdy kandydatem jest jednostka organizacyjna:
- a) nazwę,
 - b) siedzibę i adres,
 - c) charakter prowadzonej działalności,
 - d) datę utworzenia,
 - e) osiągnięcia;

3) uzasadnienie wniosku.

5. Okres przechowywania danych osobowych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, wynosi 80 lat. Wprowadza się okres obowiązkowego przeglądu przydatności przechowywanych danych – 5 lat.

6. W związku z procedurą nadawania Odznaki minister przetwarza dane osobowe kandydata lub odznaczonego zawarte we wniosku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1.

7. Wniosek podlega zaopiniowaniu przez komisję do spraw opiniowania wniosków o nadanie Odznaki, zwaną dalej „komisją”, która rekomenduje ministrowi osobę lub jednostkę organizacyjną do nadania Odznaki.

8. W skład Komisji wchodzi od 5 do 9 osób, powoływanych przez ministra na okres roku, uznawanych za autorytety artystyczne i naukowe w dziedzinie badania życia i twórczości Fryderyka Chopina. Członkowie komisji pełnią swoje funkcje społecznie.

9. W Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra w terminie 14 dni przed dniem posiedzenia komisji, o której mowa w ust. 5, ogłasza się termin składania wniosków, o których mowa w ust. 3.

10. Informacje o nadanych Odznakach podaje się do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra. Informacje te zawierają następujące dane osobowe w przypadku, gdy odznaczona jest osoba fizyczna:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) obywatelstwo;
- 3) wykształcenie i posiadane tytuły naukowe;

- 4) miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 5) informacje dotyczące działalności zawodowej z uwzględnieniem działalności w zakresie ochrony dziedzictwa Fryderyka Chopina.

11. Instytut prowadzi ewidencję osób fizycznych oraz jednostek organizacyjnych, którym nadano Odznakę.

12. Ewidencja zawiera dane, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, oraz datę nadania Odznaki.

13. Minister określi, w drodze rozporządzenia, tryb rozpatrywania wniosku o nadanie odznaki honorowej „Zasłużony dla Ochrony Dziedzictwa Fryderyka Chopina”, sposób nadania i noszenia Odznaki, tryb działania komisji do spraw opiniowania wniosków o nadanie Odznaki, w tym sposób wybierania Przewodniczącego i Sekretarza, wzór wniosku o nadanie Odznaki, wzór Odznaki i jej miniatury, wzór legitymacji potwierdzającej nadanie Odznaki, wzór duplikatu Odznaki i legitymacji oraz warunki ich wydawania, uwzględniając sprawne przeprowadzenie postępowania o nadanie Odznaki, ujednolicenie sposobu składania wniosków o nadanie Odznaki, wzornictwo stosowane w polskiej falerystyce oraz godne i uroczyste uhonorowanie osób fizycznych oraz jednostek organizacyjnych, którym jest nadawana Odznaka.”;

- 3) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Dane osobowe, o których mowa w art. 5a ust. 1 oraz w art. 6 ust. 4 pkt 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

2. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 1, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 6 ust. 4 pkt 1, ogranicza się stosowanie przepisu art. 14 rozporządzenia 2016/679, w zakresie w jakim dane te pochodzą od podmiotu wnioskującego o przyznanie odznaki.

4. Minister informuje o ograniczeniu, o którym mowa w ust. 3, na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”.

Art. 72. W ustawie z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 180) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 9a dodaje się art. 9b w brzmieniu:

„Art. 9b. 1. Organy w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej;

2) nie stosują:

a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,

b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),

2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,

3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),

4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,

5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy,

6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy

z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- organy wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosuje art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Organy dokonują weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na organach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 73. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 795 i 1689 oraz z 2017 r. poz. 60) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. 1 Kurator zawodowy przetwarza dane osób, których dotyczy postępowanie oraz innych osób wyłącznie w zakresie niezbędnym do wykonywania swoich ustawowych zadań, w tym również dane w formie zapisu elektronicznego, uzyskane przez podmioty i osoby, o których mowa w art. 9 pkt 5, podmioty lecznicze w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1638, 1948 i 2260), jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 2 pkt 1-8 ustawy – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943 oraz z 2017 r. poz. 60, 949 i 1292) oraz publiczne i niepubliczne szkoły wyższe w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 184 oraz z 2016 r. poz. 60).

2. Administrator danych, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany udostępnić dane osobowe również w zakresie dotyczącym stanu zdrowia, stanu majątkowego, sytuacji bytowej, zatrudnienia, nauki, nałogów lub życia rodzinnego oraz dane dotyczące przestrzegania porządku prawnego, skazań, orzeczeń o ukaraniu i mandatów karnych, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym.

3. Administrator danych udostępnia dane kuratorowi zawodowemu nieodpłatnie.”;

- 2) po art. 35 dodaje się art. 35a i 35b w brzmieniu:

„Art. 35a. 1. Minister Sprawiedliwości, prezes sądu okręgowego, a także prezes sądu rejonowego może przetwarzać dane osobowe osób, o których mowa w ust. 1, w zakresie niezbędnym do prawidłowego realizowania obowiązków i praw pracodawcy, wynikających ze stosunku pracy albo innych stosunków służbowych lub realizacji zadań z zakresu nadzoru administracyjnego nad działalnością sądów.

2. Prezes sądu okręgowego, a także prezes sądu rejonowego może przetwarzać dane osobowe osób, o których mowa w ust. 1, w zakresie niezbędnym do prawidłowego realizowania obowiązków i praw pracodawcy wynikających ze stosunku pracy albo innych stosunków służbowych lub realizacji zadań z zakresu nadzoru administracyjnego nad działalnością sądów.

3. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują również kierownikowi zespołu w związku z wykonywaniem przez niego ustawowych działań w zakresie działań zespołu.

4. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują również Krajowej Radzie Kuratorów oraz okręgowemu zgromadzeniu kuratorów, w zakresie wykonywania przewidzianych przez ustawę zadań organów samorządu kuratorskiego dotyczących kuratorskiej służby sądowej.

5. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują również rzecznikowi dyscyplinarnemu w związku z wykonywaniem przez niego ustawowych zadań określonych w art. 59.

6. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują również sądom dyscyplinarnym pierwszej i drugiej instancji w związku z wykonywaniem przez nie ustawowych zadań.

Art. 35b. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu wykonania zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy są odpowiednio:

- 1) Minister Sprawiedliwości – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w toku postępowań administracyjnych i innych, prowadzonych na podstawie ustawy w Ministerstwie Sprawiedliwości;
- 2) prezesi właściwych sądów;
- 3) Krajowa Rada Kuratorów;
- 4) okręgowe zgromadzenie kuratorów.”;

3) w art. 87 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kuratorowi społecznemu, w związku z wykonywaniem czynności zleconych przez sąd, sędziego lub kuratora zawodowego, przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 9 i art. 9a.”.

Art. 74. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 2245) po art. 47 dodaje się art. 47a w brzmieniu:

„Art. 47a. Właścicielem i administratorem listy diagnostów laboratoryjnych, o której mowa w art. 8 ust. 1, jest Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych.”.

Art. 75 . W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 23, 3, 5, 106 i 138) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 157 po § 2 dodaje się § 2a-2d w brzmieniu:

„§ 2a. Administratorami danych osobowych biegłych sądowych oraz osób ubiegających się o ustanowienie biegłym sądowym przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień dotyczących ustanawiania biegłych sądowych, zwalniania ich z funkcji oraz prowadzenia list biegłych sądowych są prezesi sądów okręgowych oraz Minister Sprawiedliwości w zakresie realizowanych zadań.

§ 2b. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w § 2a, przepisów art. 13, art. 14, art. 15 ust. 1 i 3, art. 18, art. 19 i art. 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się.

§ 2c. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeżeli przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania.

§ 2d. Dane osobowe, o których mowa w § 2a, przechowuje się przez okres ustalony przez administratora zgodnie z przepisami regulującymi procedury prawne, w których toku są przetwarzane, niezbędny ze względu na cel ich przetwarzania.”;

2) po art. 157e dodaje się art. 157ea w brzmieniu:

„Art. 157ea. § 1. Administratorami danych osobowych stałych mediatorów oraz osób ubiegających się o wpis na listę stałych mediatorów przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień dotyczących wpisu na listę stałych mediatorów, skreślenia z tej listy oraz prowadzenia list stałych mediatorów są prezesi sądów okręgowych, prezesi sądów apelacyjnych oraz Minister Sprawiedliwości w zakresie realizowanych zadań.

§ 2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w § 1, przepisów art. 13, art. 14, art. 15 ust. 1 i 3, art. 18, art. 19 i art. 21 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się.

§ 3. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/79 nie stosuje się, jeżeli przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania.

§ 4. Dane osobowe, o których mowa w § 1, przechowuje się przez okres ustalony przez administratora zgodnie z przepisami regulującymi procedury prawne, w których toku są przetwarzane, niezbędny ze względu na cel ich przetwarzania.”;

3) po art. 168 dodaje się art. 168a w brzmieniu:

„Art. 168a. § 1. Administratorami danych osobowych ławników oraz osób ubiegających się o funkcję ławnika przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień dotyczących wyborów ławników, odwołania z funkcji albo stwierdzenia wygaśnięcia mandatu ławnika, prowadzenia list ławników oraz wyznaczania ławników do orzekania są rady gmin, prezesi właściwych sądów oraz Minister Sprawiedliwości w zakresie realizowanych zadań.

§ 2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w § 1, przepisów art. 13, art. 14, art. 15 ust. 1 i 3, art. 18, art. 19 i art. 21 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się.

§ 3. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/79 nie stosuje się, jeżeli przepisy szczególnie przewidują odrębny tryb sprostowania.

§ 4. Dane osobowe, o których mowa w § 1, przechowuje się przez okres ustalony przez administratora zgodnie z przepisami regulującymi procedury prawne, w których toku są przetwarzane, niezbędny ze względu na cel ich przetwarzania.”.

4) w art. 175a:

a) w § 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Administratorami danych osobowych:”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) referendarzy sądowych, asystentów sędziów, dyrektorów sądów oraz ich zastępców, kuratorów sądowych, aplikantów aplikacji sądowej, aplikantów kuratorskich, urzędników oraz innych pracowników sądów,”,

– część wspólna wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„– są prezesi i dyrektorzy właściwych sądów oraz Minister Sprawiedliwości, w zakresie realizowanych zadań.”,

b) uchyla się § 2;”;

5) w art. 175c § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Minister Sprawiedliwości jest administratorem systemu służącego do przetwarzania danych osobowych uzyskanych z systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 213 § 1a Kodeksu postępowania karnego.”;

6) po art. 175d dodaje się art. 175da-175dd w brzmieniu:

„Art.175da. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w systemach teleinformatycznych obsługujących postępowania sądowe, w systemach

teleinformatycznych, w których prowadzone są rejestry sądowe oraz w systemach teleinformatycznych, w których prowadzone są urządzenia ewidencyjne (sądowe systemy teleinformatyczne) są: sądy w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości albo realizacji zadań z zakresu ochrony prawnej, prezesi właściwych sądów oraz Minister Sprawiedliwości w ramach realizowanych zadań.

Art. 175db. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w postępowaniach sądowych są sądy w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości albo realizacji zadań z zakresu ochrony prawnej.

Art. 175dc. Do przetwarzania danych osobowych w postępowaniach sądowych, w rejestrach sądowych albo w sądowych systemach teleinformatycznych, przepisów art. 13-16 oraz art. 18-21 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się.

Art. 175dd. § 1. Nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych, których administratorami są sądy zgodnie z art. 175da i art. 175db, wykonują:

- 1) w zakresie działalności sądu rejonowego – prezes sądu okręgowego;
- 2) w zakresie działalności sądu okręgowego – prezes sądu apelacyjnego;
- 3) w zakresie działalności sądu apelacyjnego – Krajowa Rada Sądownictwa.

§ 2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, organy, o których mowa w § 1:

- 1) rozpatrują skargi związane z operacjami przetwarzania danych osobowych;
- 2) podejmują działania mające na celu upowszechnianie wśród nadzorowanych administratorów i podmiotów przetwarzających wiedzy o obowiązkach wynikających z rozporządzenia 2016/679;
- 3) współpracują z innymi organami sprawującymi nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych w ramach postępowań prowadzonych przez sądy i trybunały oraz z organami nadzorczymi w rozumieniu art. 51 rozporządzenia 2016/679, w tym dzielą się informacjami oraz świadczą wzajemną pomoc, w celu zapewnienia spójnego stosowania rozporządzenia 2016/679.

§ 3. Organy, o których mowa w § 1, są uprawnione do:

- 1) nakazywania administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu albo ich przedstawicielom dostarczenia wszelkich informacji potrzebnych do realizacji zadań tego organu;
- 2) zawiadamiania administratora lub podmiotu przetwarzającego o podejrzeniu naruszenia rozporządzenia 2016/679;

- 3) uzyskiwania od administratora i podmiotu przetwarzającego dostępu do wszelkich danych osobowych i wszelkich informacji niezbędnych organowi nadzorcemu do realizacji swoich zadań;
- 4) uzyskiwania dostępu do wszystkich pomieszczeń administratora i podmiotu przetwarzającego, w tym do sprzętu i środków służących do przetwarzania danych, zgodnie z procedurami określonymi w prawie unijnym lub w prawie państwa członkowskiego;
- 5) wydawania ostrzeżeń administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu dotyczących możliwości naruszenia przepisów rozporządzenia 2016/679;
- 6) udzielania upomnień administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu w przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia 2016/679 przez operacje przetwarzania;
- 7) wzywania administratora lub podmiotu przetwarzającego do dostosowania operacji przetwarzania danych do przepisów rozporządzenia 2016/679.

§ 4. Do przyjmowania i rozpatrywania skarg związanych z operacjami przetwarzania danych osobowych przez sądy w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości albo realizacji zadań z zakresu ochrony prawnej stosuje się odpowiednio przepisy działu I rozdziału 5a.”.

Art. 76. W ustawie z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1067 oraz z 2018 r. poz. 1566) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1.Organy i podmioty w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;

2) nie stosują:

a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3, art. 18 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,

b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),

2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,

3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),

4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,

5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy,

6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy i podmioty informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Organy i podmioty dokonują weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na organach i podmiotach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 77. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. Nr 205, poz. 1203, z późn. zm.) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. W celu realizacji uprawnień wynikających z niniejszej ustawy przetwarza się następujące dane osobowe:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) numer PESEL;
- 3) datę i miejsce urodzenia;
- 4) miejsce zamieszkania, adres do korespondencji;
- 5) numer telefonu kontaktowego;

- 6) informacje o udziale w działaniach poza granicami państwa, w tym: nazwę i rodzaj misji, miejsce, okres przebywania i nazwę zajmowanego stanowiska służbowego lub pełnionej funkcji;
- 7) wysokość uszczerbku na zdrowiu, numer i datę orzeczenia oraz nazwę organu wydającego orzeczenie;
- 8) numer i datę protokołu powypadkowego i nazwę organu sporządzającego protokół;
- 9) numer, datę i nazwę organu wydającego decyzję o przyznaniu świadczeń odszkodowawczych;
- 10) numer i datę decyzji o przyznaniu statusu weterana lub statusu weterana poszkodowanego;
- 11) datę potwierdzenia odbioru decyzji o przyznaniu statusu weterana lub statusu weterana poszkodowanego;
- 12) numer i datę decyzji pozbawiającej statusu weterana lub statusu weterana poszkodowanego;
- 13) wysokość dodatku weterana poszkodowanego, nazwę organu wypłacającego dodatek i datę od kiedy jest on wypłacany;
- 14) serię i numer legitymacji weterana lub weterana poszkodowanego oraz datę jej wydania;
- 15) datę potwierdzenia odbioru legitymacji weterana lub weterana poszkodowanego;
- 16) numer i datę decyzji przyznającej weteranowi poszkodowanemu pomoc na naukę, wysokość przyznanej pomocy i datę jej wypłaty;
- 17) nazwę organu wypłacającego pomoc finansową na naukę;
- 18) numer i datę decyzji wstrzymującej wypłatę pomocy finansowej na naukę;
- 19) numer i datę decyzji o przyznaniu zapomogi weteranowi lub weteranowi poszkodowanemu, datę wypłaty zapomogi, jej wysokość i nazwę organu wypłacającego;
- 20) wysokość zwrotu kosztów udziału w uroczystościach oraz nazwę podmiotu zapraszającego do udziału w uroczystości.”.

Art. 78. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali (Dz. U. z 2001 r. poz. 1196, z 2003 r. poz. 495, 844 i 1325, z 2004 r. poz. 102 i 1252, z 2005 r. poz. 1398 i 1539 oraz z 2007 r. poz. 331) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. Właściwy wojewoda przetwarza w niezbędnym zakresie dane osobowe, w tym dane wskazane w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu

Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 2 oraz art. 29 ust. 1 ustawy.

2. Wojewoda jest administratorem danych osobowych przetwarzanych na podstawie ust. 1.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 13-15, art. 18, art. 19 oraz art. 21 rozporządzenia 2016/679.

4. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 3, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.

5. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, o ile nie wynikają one z przepisów odrębnych, w szczególności dotyczących terminów.

6. Na administratorze, o którym mowa w ust. 2, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

7. Administrator wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 6.

8. Wojewoda przetwarza dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

9. Przepisy ust. 1-8 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze od decyzji, o których mowa w art. 256 ust. 1 oraz organów prowadzących postępowania dotyczące tych decyzji na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257).”.

Art. 79. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U z 2018 r. poz. 430, z późn. zm.), wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. W stosunku do osób ubiegających się o przyjęcie do służby lub pracy w Żandarmerii Wojskowej przeprowadza się postępowanie kwalifikacyjne. W ramach postępowania kwalifikacyjnego można przeprowadzić dobór celowy na stanowiska specjalistyczne, polegający na selekcji pozytywnej, określającej predyspozycje do objęcia stanowiska służbowego w strukturze organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej lub na danym stanowisku specjalistycznym.

2. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej organizuje i prowadzi postępowanie kwalifikacyjne w stosunku do wszystkich kandydatów ubiegających się o przyjęcie do służby lub pracy w Komendzie Głównej Żandarmerii Wojskowej, Centrum Szkolenia Żandarmerii Wojskowej w Mińsku Mazowieckim i Oddziale Zabezpieczenia Żandarmerii Wojskowej w Warszawie oraz w stosunku do kandydatów na stanowiska w korpusie oficerów zawodowych ubiegających się o przyjęcie do służby w pozostałych jednostkach organizacyjnych Żandarmerii Wojskowej. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej może upoważnić właściwego komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej do organizacji lub przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego.

3. Z zastrzeżeniem ust. 2 komendanci jednostek organizacyjnych Żandarmerii Wojskowej podległych bezpośrednio Komendantowi Głównemu Żandarmerii Wojskowej organizują i prowadzą postępowanie kwalifikacyjne w stosunku do kandydatów ubiegających się o przyjęcie do służby lub pracy w podległych im jednostkach organizacyjnych.

4. Postępowanie kwalifikacyjne ma na celu ustalenie, czy kandydat posiada predyspozycje i spełnia warunki do służby lub pracy w Żandarmerii Wojskowej.

5. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub osoby przez niego upoważnione

w ramach postępowania kwalifikacyjnego mogą przeprowadzić:

1) wobec kandydata do pracy:

a) rozmowę kwalifikacyjną,

b) sprawdzenie w Krajowym Rejestrze Karnym i Kartotece Komendy Głównej Policji – Krajowy System Informacji Policyjnej (KSIP) oraz ewidencjach i

kartotekach powszechnie niedostępnych, o których jest mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 412),

- c) wywiad o kandydacie w miejscu zamieszkania i pracy,
 - d) badania psychologiczne oraz badania psychofizjologiczne – w przypadku stanowisk pracowniczych wymagających szczególnych predyspozycji psychofizycznych;
- 2) wobec kandydata do służby, czynności wymienione w pkt 1, oraz:
- a) egzamin ze sprawności fizycznej,
 - b) egzamin z poziomu znajomości języków obcych,
 - c) badania psychologiczne,
 - d) badania psychofizjologiczne.

6. Żandarmeria Wojskowa, w granicach prowadzonych postępowań kwalifikacyjnych, z uwzględnieniem przepisów o ochronie danych osobowych może przetwarzać informacje, w tym dane osobowe kandydatów do służby i pracy w Żandarmerii Wojskowej. Informacje te przetwarza się w zbiorach danych prowadzonych w systemach informatycznych lub w formie drukowanych wykazów lub rejestrów przeznaczonych do przetwarzania danych lub ręcznie wypełnionych arkuszy w celu prowadzenia postępowań kwalifikacyjnych o przyjęcie do Żandarmerii Wojskowej.

7. Informacje, o których jest mowa w ust. 6 mogą obejmować:

- 1) wobec kandydata do pracy:
- a) zdjęcie kandydata,
 - b) nazwisko kandydata,
 - c) nazwiska poprzednie (również nazwisko rodowe) kandydata,
 - d) imiona kandydata,
 - e) imię ojca kandydata,
 - f) imię i nazwisko panińskie matki kandydata,
 - g) imiona poprzednie (w razie ich zmiany) kandydata,
 - h) stan cywilny kandydata,
 - i) datę urodzenia kandydata,
 - j) miejsce urodzenia kandydata,
 - k) posiadane obywatelstwo kandydata,
 - l) posiadane uprzednio obywatelstwa kandydata,

- m) serię i numer dowodu osobistego kandydata,
 - n) PESEL kandydata,
 - o) Numer Identyfikacji Podatkowej (NIP) kandydata,
 - p) posiadany stopień wojskowy kandydata lub inny stopień w instytucji określonej
w art. 17a ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 173, z późn. zm.),
 - r) serię i nr książeczki wojskowej kandydata,
 - s) aktualne miejsce zamieszkania (zameldowanie na pobyt stały) kandydata,
 - t) aktualny adres pobytu czasowego kandydata,
 - u) serię i nr paszportu kandydata,
 - w) aktualne miejsce(a) pracy lub służby kandydata,
 - y) dochody kandydata,
 - z) dane dotyczące służby (zatrudnienia),
 - aa) posiadane wykształcenie kandydata,
 - ab) dane dotyczące ukończenia uczelni, szkół i kursów,
 - ac) wyniki rozmowy kwalifikacyjnej,
 - ad) wyniki wywiadu o kandydacie w miejscu zamieszkania i pracy,
 - ae) wyniki sprawdzeń w kartotekach niedostępnych powszechnie o których jest mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych,
 - af) wynik sprawdzenia w Krajowym Rejestrze Karnym i Kartotece Komendy Głównej Policji – Krajowy System Informacji Policyjnej (KSIP),
 - ag) wynik badania psychologicznego,
 - ah) wyniki badania psychofizjologicznego,
 - ai) wynik postępowania kwalifikacyjnego;
- 2) wobec kandydata do służby, informacje wymienione w pkt 1, oraz:
- a) wyniki testu sprawnościowego,
 - b) wyniki sprawdzianu kwalifikacji językowych.
8. Przepis ust. 5 pkt 2 lit. d stosuje się odpowiednio do żołnierzy Żandarmerii Wojskowej przed wyznaczeniem na stanowiska służbowe.
9. Informacje, o których jest mowa w ust. 7 są przechowywane przez okres 5 lat od zakończenia postępowania kwalifikacyjnego, z wyjątkiem dokumentacji badania

psychologicznego zakończonego wynikiem pozytywnym, którą przechowuje się przez okres 20 lat, licząc od dnia przeprowadzenia badania. Administratorem danych osobowych jest organ właściwy do przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych uzyskanych w postępowaniu kwalifikacyjnym na stanowiska służby i pracy w jednostkach organizacyjnych Żandarmerii Wojskowej w zakresie niezbędnym do działalności kadrowej.

10. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 7 pkt 1 lit. ac, ad, ae, af, ag i ah oraz pkt 2 lit. a i b przepisów art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego

i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016 r., str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowego przebiegu i wyniku postępowania kwalifikacyjnego.

11. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb prowadzenia postępowania kwalifikacyjnego do Żandarmerii Wojskowej oraz wzory ankiety kwalifikacyjnej i wniosku o przeprowadzenie postępowania kwalifikacyjnego.”;

2) po art. 8a dodaje się art. 8b w brzmieniu:

„Art. 8b.1. Analiza oświadczeń o stanie majątkowym polega na:

- 1) porównaniu treści oświadczenia z:
 - a) treścią uprzednio złożonych oświadczeń,
 - b) treścią innych dostępnych dokumentów zawierających informacje o stanie majątkowym, dochodach i zobowiązaniach,
 - c) danymi zawartymi w publicznych rejestrach i urzędach skarbowych wskazującymi na stan majątkowy, dochody i zobowiązania;
- 2) żądaniu od osoby, która złożyła oświadczenie, złożenia wyjaśnień oraz przedłożenia złożonych przez nią zeznań podatkowych oraz innych dokumentów koniecznych do oceny rzetelności oraz prawdziwości oświadczenia.

2. Żandarmeria Wojskowa, w celu realizacji zadania określonego w art. 4 ust. 1 pkt 4a przetwarza informacje, w tym dane osobowe osób zobowiązanych do składania oświadczeń o stanie majątkowym.

3. W przypadku wspólności majątkowej, o której mowa w art. 31 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 682) Żandarmeria Wojskowa przetwarza informacje, w tym dane osobowe małżonków osób zobowiązanych do składania oświadczeń o stanie majątkowym.

4. Informacji, o których jest mowa w ust. 2 nie pobiera się, w przypadku gdy nie są przydatne do analizy oświadczenia o stanie majątkowym.

5. Żandarmeria Wojskowa przetwarza informacje, w tym dane osobowe, również w formie zapisu elektronicznego, uzyskane przez uprawnione organy, służby i instytucje państwowe, bez wiedzy i zgody osoby, której te dane dotyczą. Administratorzy danych, gromadzonych w tych zbiorach są obowiązani do nieodpłatnego ich udostępniania, na podstawie imiennego upoważnienia Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, okazanego przez żołnierza Żandarmerii Wojskowej, wraz z legitymacją służbową.

6. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 2 przepisów art. 15 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do analizy oświadczeń majątkowych.”;

3) w art. 9 skreśla się ust. 1a;

4) w art. 17 po pkt 10a dodaje się pkt 10b w brzmieniu:

„10b) obserwowania i rejestrowania obrazu lub dźwięku podczas wykonywania czynności służbowych;”.

Art. 80. W ustawie z dnia 9 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2200 oraz z 2018 r. poz. 12, 79 i 138) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 3 dodaje się art. 3 w brzmieniu:

„Art. 3a.1. Organy i podmioty, z zastrzeżeniem art. 55a, w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;

2) nie stosują:

- a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3, art. 18 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
- b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,
- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy
- 6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy i podmioty informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Organy i podmioty dokonują weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na organach i podmiotach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”;

- 2) w art. 55a w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Inspekcja jest uprawniona do zautomatyzowanego przetwarzania danych osobowych, w tym do ich profilowania, w związku z realizacją zadań, o których mowa w art. 129g ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym oraz art. 13hb ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.”;

- 3) w art. 55b w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) Biurze Nadzoru Wewnętrznego;”;

- 4) uchyla się art. 82;
- 5) w art. 82g uchyla się ust. 3.

Art. 81 . W ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 283 z późn. zm.) po art. ... dodaje się art. ... w brzmieniu:

"Art. ... 1. Administratorami danych osobowych są:

- 1) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego;
- 2) okręgowi inspektorzy pracy;
- 3) inspektorzy pracy;
- 4) wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej;
- 5) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2. Do przetwarzania danych osobowych nie stosuje się art. 13 ust. 1-3, art. 14 ust. 1, 2 i 4 i art. 15 ust. 1-3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04. 05. 2016, str. 1).

3. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2, na swojej stronie internetowej.

4. Dane osobowe podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

5. Okres przechowywania danych osobowych oraz mające zastosowanie zabezpieczenia, ustala administrator."

Art. 82. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze (Dz. U. z 2017 r. poz. 959 i 1089 oraz z 2018 r. poz. 138) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Minister właściwy do spraw transportu w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

- 1) wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy

95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;

2) nie stosuje:

- a) art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
- b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,
- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy,
- 6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- minister właściwy do spraw transportu wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie

informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

3. Minister właściwy do spraw transportu informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustala minister właściwy do spraw transportu, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Minister właściwy do spraw transportu dokonuje weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na ministrze właściwym do spraw transportu, o którym mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Minister właściwy do spraw transportu, o którym mowa w ust. 1, wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Minister właściwy do spraw transportu, o którym mowa w ust. 1, przetwarza dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”;

- 2) po art. 17b dodaje się art. 17c w brzmieniu:

„Art. 17c. 1. Komisja w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

- 1) wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w

sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;

2) nie stosuje:

- a) art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
- b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,
- 2) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy,
- 3) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- Komisja wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

3. Komisja informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustala Komisja, o której mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Komisja dokonuje weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na Komisji, o której mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Komisja, o której mowa w ust. 1, wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Komisja, o której mowa w ust. 1, przetwarza dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.;

- 3) po art. 21a dodaje się art. 21b w brzmieniu:

„Art. 21b. 1. Prezes Urzędu w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

- 1) wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;

2) nie stosuje:

- a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
- b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą,
- c) art. 18 rozporządzenia 2016/679 w zakresie prowadzenia postępowań administracyjnych w sprawie wymierzenia kar pieniężnych.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,
- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy
- 6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- Prezes Urzędu wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosuje art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Prezes Urzędu informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, Prezes Urzędu ustala zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Prezes Urzędu dokonuje weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na Prezesie Urzędu ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Prezes Urzędu wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Prezes Urzędu przetwarza dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 83. W ustawie z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1874) po dziale IV dodaje się dział IV a w brzmieniu:

„DZIAŁ IVA

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 43a. Do przetwarzania danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy stosuje się odpowiednio

przepisy art. 16a-16 c ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze i art. 5a-5c ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.”.

Art. 84 . W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 1219) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wybrane zasady ochrony danych osobowych osób fizycznych korzystających z usług świadczonych drogą elektroniczną.”;
- 2) w art. 2 po pkt 8 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) rozporządzenie 2016/679 - rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1).”;
- 3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Do uzyskania zgody usługobiorcy zastosowanie mają przepisy o ochronie danych osobowych.”;
- 4) w art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Informację handlową uważa się za zamówioną, jeżeli odbiorca wyraził zgodę na otrzymywanie takiej informacji.”;
- 5) tytuł Rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Wybrane zasady ochrony danych osobowych w związku ze świadczeniem usług drogą elektroniczną”;
- 5) uchyla się art. 16 i 17;
- 6) w art. 18:
 - a) uchyla się ust. 1-4,
 - b) w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Uwzględniając przepisy rozporządzenia 2016/679 w tym zasady wskazane w art. 5, usługodawca w związku ze świadczeniem usług drogą elektroniczną może przetwarzać w szczególności dane charakteryzujące sposób korzystania przez usługobiorcę z usługi świadczonej drogą elektroniczną (dane eksploatacyjne):”;
 - c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Usługodawca nieodpłatnie udostępnia dane, w tym dane eksploatacyjne, przetwarzane w związku ze świadczeniem usług drogą elektroniczną, organom

państwa uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów na potrzeby prowadzonych przez nie postępowań.”;

- 8) w art. 19 uchyla się ust. 1, 2, 4 i 5;
- 9) uchyla się art. 20 - 22.

Art. 85. W ustawie z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2188 oraz z 2018 r. poz. 3) po art. 12 dodaje się art. 12a i art. 12b w brzmieniu:

„Art. 12a. § 1. Sądy administracyjne są administratorami danych osobowych przetwarzanych w postępowaniach sądowych.

§ 2. Do przetwarzania danych osobowych w postępowaniach sądowych przepisów art. 13-16 oraz art. 18-21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1) nie stosuje się.

Art. 12b. § 1. Nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych przez wojewódzkie sądy administracyjne w postępowaniach sądowych sprawuje Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego.

§ 2. Nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych przez Naczelnny Sąd Administracyjny w postępowaniach sądowych sprawuje Krajowa Rada Sądownictwa.

§ 3. Do nadzoru, o którym mowa w § 1 i 2, przepisy art. 175dd § 2-4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, stosuje się odpowiednio.”.

Art. 86. . W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz.U. z 2017 r., poz. 1226) po art. ... dodaje się art. ... w brzmieniu:

"Art. ... 1. Administratorami danych osobowych są:

- 1) wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej;
- 2) inspektorzy pracy;
- 3) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
- 4) organy Inspekcji Ochrony Środowiska;
- 5) Prezes Urzędu Transportu Kolejowego;
- 6) organy nadzoru budowlanego;
- 7) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego;

- 8) wojewódzcy inspektorzy transportu drogowego.
- 9) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 10) okręgowi inspektorzy pracy;
- 11) wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska.

2. Do przetwarzania danych osobowych nie stosuje się art. 13 ust. 1-3, art. 14 ust. 1, 2 i 4 i art. 15 ust. 1-3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04. 05. 2016, str. 1).

3. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2, na swojej stronie internetowej.

4. Dane osobowe podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

5. Okres przechowywania danych osobowych oraz mające zastosowanie zabezpieczenia, ustala administrator.”

Art. 87. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 5A

Ochrona danych osobowych

Art. 36a. 1. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy są odpowiednio:

- 1) Prezes Rady Ministrów – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w związku z:
 - a) przeprowadzaniem wyborów członków Centralnej Komisji, powołaniem jej przewodniczącego oraz w związku ze stwierdzeniem wygaśnięcia mandatu członka Centralnej Komisji,
 - b) przyznawaniem nagród, o których mowa w art. 32 ust. 1 i 3;
- 2) minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego – w przypadku danych osobowych przetwarzanych:
 - a) w wykazach, o których mowa w art. 29c ust. 2a, art. 31a i art. 31b, oraz w bazie,
o której mowa w art. 31d,

- b) w związku z przyznawaniem nagród, o których mowa w art. 32 ust. 4;
- 3) Przewodniczący Centralnej Komisji – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w związku z:
 - a) postępowaniami o przyznanie uprawnienia do nadawania stopnia doktora lub doktora habilitowanego,
 - b) oceną spełniania warunków do nadawania stopnia doktora lub doktora habilitowanego,
 - c) postępowaniami o nadanie tytułu profesora,
 - d) w związku z realizacją obowiązku określonego w art. 36;
- 4) kierownicy jednostek organizacyjnych – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w związku z postępowaniami o nadanie stopnia doktora lub doktora habilitowanego oraz postępowaniami o przyznanie nagród, o których mowa w art. 32 ust. 1 i 4.

2. Dane osobowe przetwarzane przez administratorów danych osobowych, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

Art. 36b. 1. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 36a ust. 1 pkt 1, 2 i 3 lit. a, b i d, nie stosuje się przepisów art. 12 ust. 3 i 4 i art. 14–16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań określonych w niniejszej ustawie.

2. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeżeli administrator danych osobowych, w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych, wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

3. Administrator danych osobowych informuje o ograniczeniach ustanowionych zgodnie z ust. 1 i 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”.

Art. 88. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 i 1566) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Organy i podmioty w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;

2) nie stosują:

- a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
- b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą,
- c) art. 18 rozporządzenia 2016/679 w zakresie, o którym mowa w art. 21, art. 36 ust. 4, art. 37d, art. 59 ust. 3 oraz art. 65 ustawy.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),

2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,

3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),

4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,

5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu

informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy,

6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy i podmioty informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Organy i podmioty dokonują weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na organach i podmiotach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 89. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2117 i 2361) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 9af dodaje się art. 9ag w brzmieniu:

„Art. 9ag. 1. Właściwy wojewoda, w sprawach dotyczących lokalizacji linii kolejowych, realizowanych w trybie niniejszego rozdziału:

- 1) wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;
- 2) nie stosuje:
 - a) art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
 - b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z

2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,

- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy
- 6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- właściwy wojewoda wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosuje art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Właściwy wojewoda informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustala właściwy wojewoda, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Właściwy wojewoda weryfikuje przetwarzane dane osobowe pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Właściwy wojewoda dochowuje najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Właściwy wojewoda wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Właściwy wojewoda przetwarza dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one wyraźnie i dobrowolnie przekazane przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie przepisów niniejszej ustawy.”;

- 2) po art. 13c dodaje się art. 13d w brzmieniu:

„Art. 13d. 1. Prezes UTK w związku z realizacją zadań, o których mowa w art. 13 ust. 1-2, ust. 3c pkt 1-3, ust. 4 i 4a:

- 1) wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;
- 2) nie stosuje:
 - a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
 - b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą,
 - c) art. 18 rozporządzenia 2016/679 w zakresie prowadzenia postępowań administracyjnych w sprawie wymierzenia kar pieniężnych.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),

- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,
- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy,
- 6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- Prezes UTK wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosuje art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Prezes UTK informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustala Prezes UTK zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Prezes UTK weryfikuje przetwarzane dane osobowe pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Prezes UTK dochowuje najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Prezes UTK wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Prezes UTK przetwarza dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one wyraźnie i dobrowolnie przekazane przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do postępowań odwoławczych oraz postępowań prowadzonych na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych przez Prezesa UTK na podstawie przepisów niniejszej ustawy.”;

- 3) po art. 28a dodaje się art. 28aa w brzmieniu:

„Art. 28aa. 1. 1. Komisja w związku z realizacją zadań określonych w niniejszym rozdziale:

- 1) wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;
- 2) nie stosuje:
 - a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
 - b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,
- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy,
- 6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- Komisja wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosuje art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Komisja informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustala Komisja, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Komisja weryfikuje przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Komisja dochowuje najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Komisja wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Komisja przetwarza dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one wyraźnie i dobrowolnie przekazane przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.”.

Art. 90. W ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1496 i 1566) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 3A

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 23a. 1. Organy w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

- 1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;
- 2) nie stosują art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 3, art. 18 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,
- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy

– organy, o których mowa w ust. 1, wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy, o których mowa w ust. 1, informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Organy dokonują weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na organach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w

zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, w związku z realizacją zadań określonych w ustawie wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepisy ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 91. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2060 oraz z 2017 r. poz. 1089) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 98 dodaje się ust. 6-8 w brzmieniu:

„6. Fundusz przetwarza dane osobowe w zakresie niezbędnym do wykonywania przepisów art. 11 ust. 3, art. 14 ust. 4-5, art. 16 ust. 3, art. 19 ust. 2, art. 43, art. 58, art. 84–87, art. 88 ust. 7, art. 90, art. 91, art. 94, art. 98 ust. 1-4, art. 102, art. 102a, art. 110-111 oraz art. 113-114.

7. Fundusz przetwarza dane osobowe dotyczące zdrowia w zakresie niezbędnym do realizacji zadań, o których mowa w art. 98 i art. 102a.

8. Fundusz przetwarza dane osobowe dotyczące naruszeń prawa lub powiązanych środków bezpieczeństwa, w zakresie niezbędnym do:

- 1) dochodzenia zwrotu odszkodowania, o którym mowa w art. 11 ust. 3, art. 43 i art. 58;
- 2) zaspokajania roszczeń, o których mowa w art. 98;

- 3) ustalenia okoliczności zdarzenia oraz rozmiaru szkody, o którym mowa w art. 16 ust. 3, art. 102 ust. 3-4 i 7;
 - 4) kontroli spełnienia obowiązków zawarcia umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych i OC rolników, o której mowa w art. 84 ust. 2 pkt 2 lit. a i ust. 3 pkt 2 lit. b, oraz dochodzenia opłaty za niespełnienie tych obowiązków, o którym mowa w art. 90 i art. 91;
 - 5) realizacji zadań, o których mowa w art. 102a;
 - 6) dochodzenia zwrotu świadczenia i poniesionych kosztów, w przypadkach określonych w art. 110 ust. 1, a także określenia sytuacji materialnej i majątkowej, o którym mowa w art. 94 i art. 110 ust. 2;
 - 7) wypłaty świadczeń, o których mowa w art. 111, art. 113 i art. 114.”;
- 2) po art. 98a dodaje się art. 98b-98d w brzmieniu:

„Art. 98b. Do przetwarzania danych osobowych w celu wykonywania przez Fundusz zadań ustawowych, nie stosuje się:

- 1) art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L119 z 04.05.2016, str.1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań ustawowych;
- 2) art. 19 rozporządzenia 2016/679 - w przypadku danych osobowych przekazanych przez krajowy lub zagraniczny zakład ubezpieczeń;
- 3) art. 34 rozporządzenia 2016/679 - w przypadku gdy realizacja obowiązku wynikającego z tego przepisu spowodowałaby naruszenie ważnego interesu gospodarczego lub finansowego Unii lub Rzeczypospolitej Polskiej, w tym w szczególności stabilności funkcjonowania Funduszu.

Art. 98c. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 84 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 pkt 2, art. 98, art. 102 i art. 102a, Fundusz może podejmować decyzje w indywidualnych przypadkach w oparciu o zautomatyzowane przetwarzanie danych, w tym profilowanie.

2. Przepis ust. 1 stosuje się, o ile Fundusz wdrożył właściwe środki ochrony praw, wolności i prawnie uzasadnionych interesów osoby, której dane dotyczą, w tym w szczególności zapewnił tej osobie prawo do uzyskania interwencji ludzkiej, prawo do

wyrażenia własnego stanowiska oraz zakwestionowania decyzji podjętej w sposób zautomatyzowany.

Art. 98d. W ramach realizowanych zadań ustawowych, Fundusz może zlecać przetwarzanie w jego imieniu danych osobowych lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.”;

- 3) w art. 102 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Fundusz przetwarza dane, o których mowa w art. 102 ust. 2-4 oraz art. 103, w celu kontroli spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego oraz w celu identyfikacji i weryfikacji zjawisk związanych z przestępczością ubezpieczeniową albo dla innych celów, po modyfikacji, która nie pozwoli na ustalenie tożsamości osoby, której dane dotyczą.”;

- 4) w art. 105 uchyla się ust. 3 i 3a;

- 5) w art. 122:

- a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Do zadań Biura należy:”,

- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W ramach realizowanych zadań ustawowych, Biuro może zlecać przetwarzanie w jego imieniu danych osobowych lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.”;

- 6) po art. 136 dodaje się art. 136a-136f w brzmieniu:

„Art. 136a. Biuro przetwarza dane osobowe w zakresie niezbędnym do wykonywania przepisów art. 14 ust. 6, art. 16 ust. 3, art. 19 ust. 3 oraz realizacji zadań, o których mowa w art. 78, art. 83-83b, art. 122 ust. 1 pkt 3-4 i 6-8, art. 123-125 oraz art. 129-136.

Art. 136b. Biuro przetwarza dane osobowe dotyczące zdrowia w zakresie niezbędnym do realizacji zadań, o których mowa w art. 122 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz art. 123 pkt 1 i 2.

Art. 136c. Biuro przetwarza dane osobowe dotyczące naruszeń prawa lub powiązanych środków bezpieczeństwa, w zakresie niezbędnym do:

- 1) ustalenia okoliczności zdarzenia oraz rozmiaru szkody, o którym mowa w art. 16 ust. 3,

- 2) rozpatrzenia zgłoszonego żądania odszkodowawczego oraz podjęcia czynności w celu ustalenia odpowiedzialności za spowodowanie szkody i wysokości odszkodowania, o których mowa w art. 83-83b;
- 3) organizowania likwidacji szkód lub bezpośredniej likwidacji szkód, o których mowa w art. 122 ust. 1 pkt 3-4;
- 4) zaspokajania roszczeń, o których mowa w art. 123-125;
- 5) realizacji zadań, o których mowa w art. 132-136.

Art. 136d. Do przetwarzania danych osobowych w celu wykonywania przez Biuro zadań ustawowych, nie stosuje się:

- 1) art. 19 rozporządzenia 2016/679 - w przypadku, gdy odbiorcą danych było zagraniczne biuro narodowe, krajowy lub zagraniczny zakład ubezpieczeń, zagraniczny organ odszkodowawczy, zagraniczny ośrodek informacji, Fundusz lub zagraniczny fundusz gwarancyjny;
- 2) art. 34 rozporządzenia 2016/679 – w przypadku gdy realizacja obowiązku wynikającego z tego przepisu spowodowałaby naruszenie ważnego interesu gospodarczego lub finansowego Unii lub Rzeczypospolitej Polskiej, w tym w szczególności stabilności funkcjonowania Biura.

Art. 136e. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 122 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz art. 123 pkt 1 i 2, Biuro może podejmować decyzje w indywidualnych przypadkach w oparciu o zautomatyzowane przetwarzanie danych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się, o ile Biuro wdrożyło właściwe środki ochrony praw, wolności i prawnie uzasadnionych interesów osoby, której dane dotyczą, w tym w szczególności zapewniło tej osobie prawo do uzyskania interwencji ludzkiej, prawo do wyrażenia własnego stanowiska oraz zakwestionowania decyzji podjętej w sposób zautomatyzowany.

Art. 136f. Biuro przechowuje otrzymane dane przez 21 lat.”.

Art. 92 . W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 2077 oraz z 2017 r. poz. 60 i 2486) w art. 9 po ust. 1a dodaje się ust. 1aa w brzmieniu:

„1aa. Zakład ubezpieczeń zbiera dane osób fizycznych, o których mowa w ust. 1 i 1a, dotyczące braku skazań za przestępstwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zawarte w informacjach o osobach wydanych z Krajowego Rejestru Karnego lub zaświadczeniach

o niekaralności wydanych przez organy innych państw właściwe do wydawania zaświadczeń o niekaralności.”.

Art. 93. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1828) wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się art. 8b w brzmieniu:

„Art. 8b.1. Centrum przetwarza, na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych, dane osobowe:

- 1) uczestników obejmujące imię i nazwisko, PESEL, datę urodzenia, dane adresowe, stan cywilny, wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe, pochodzenie etniczne, stan zdrowia, nałogi, skazania, orzeczenia o ukaraniu, a także inne orzeczenia wydane w postępowaniu sądowym lub administracyjnym,
- 2) członków rodziny lub przedstawiciela ustawowego uczestnika, obejmujące imię i nazwisko, PESEL, datę urodzenia, dane adresowe w zakresie niezbędnym do realizacji usług określonych w art. 3 ust. 1.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13, 14 i 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań centrum określonych w ustawie.

3. Wyłączenia, o których mowa w ust. 2, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji usług określonych w art. 3 ust. 1.

4. Centrum jest administratorem danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji usług określonych w art. 3 ust. 1.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

5a. Administrator wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

6. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, biorąc pod uwagę przepisy odrębne dotyczące terminów.

7. Centrum i osoby realizujące usługi określone w art. 3 ust. 1 zobowiązane są do zachowania poufności wszelkich informacji i danych, które uzyskały przy realizacji tych usług.”;

2) dodaje się art. 18d w brzmieniu:

„Art. 18d. 1. Podmioty, o których mowa w art. 18 ust. 1, przetwarzają, na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych, dane uczestników klubów integracji społecznej, w tym dane obejmujące : imię i nazwisko, PESEL, datę urodzenia, dane adresowe, stan cywilny, wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe, pochodzenie etniczne, stan zdrowia, nałogi, skazania, orzeczenia o ukaraniu, a także inne orzeczenia wydane w postępowaniu sądowym lub administracyjnym, imię i nazwisko, PESEL, datę urodzenia, dane adresowe członków rodziny lub przedstawiciela ustawowego, w zakresie niezbędnym do prowadzenia reintegracji zawodowej i społecznej.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13, 14 i 18 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań podmiotów, o których mowa w art. 18 ust. 1, określonych w ustawie.

3. Wyłączenia, o których mowa w ust. 2, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do prowadzenia reintegracji zawodowej i społecznej.

4. Podmioty, o których mowa w art. 18 ust. 1, są administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu prowadzenia reintegracji zawodowej i społecznej.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

6. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 2, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, biorąc pod uwagę przepisy odrębne dotyczące terminów.

7. Podmioty, o których mowa w art. 18 ust. 1, zobowiązane są do zachowania poufności wszelkich informacji i danych, które uzyskały przy prowadzeniu działań w ramach reintegracji zawodowej i społecznej.”.

Art. 94 . W ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 982 i 1650, z 2014 r. poz. 1175 i 1682 oraz z 2017 r. poz. 1543) w art. 15 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) art. 34¹, 80–82 i 84 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.”.

Art. 95 . W ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2017 r. poz. 2187 oraz z 2018 poz. 10) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Dane osobowe, o których mowa w art. 8 ust. 1a, art. 14a ust. 1a, art. 22 ust. 7, art. 23 ust. 3, art. 24a ust. 1a, art. 25 ust. 3, art. 27 ust. 2, art. 29 ust. 4a, art. 30 ust. 2a, art. 31 ust. 2a, art. 32 ust. 11, art. 33 ust. 5, art. 34 ust. 2b, art. 35a, art. 36 ust. 9, art. 38 ust. 1c, art. 50a, art. 58a, art. 59a ust. 3, art. 74 ust. 3, art. 81 ust. 3, art. 82a ust. 3a, art. 83 ust. 2, art. 83a ust. 2a, art. 83b ust. 6, art. 90 ust. 5, art. 91 ust. 5 i 6, art. 92 ust. 5b, art. 96 ust. 6 i 7, art. 98 ust. 2a, art. 99a ust.1, art. 100 ust. 1a, art. 105a, art. 106 ust. 5, art. 107ea oraz art. 107j ust. 1 podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

2. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 1, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

3. Dane osobowe, o których mowa w art. 8 ust. 1a, art. 14a ust. 1a, art. 22 ust. 7, art. 23 ust. 3, art. 24a ust. 1a, art. 25 ust. 3, art. 34 ust. 2b, art. 35a, art. 38 ust. 1c, art. 59a ust. 3, art. 98 ust. 2a, są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

4. Dane osobowe, o których mowa w art. 27 ust. 2, art. 29 ust. 4a, art. 30 ust. 2a, art. 31 ust. 2a, art. 32 ust. 11, art. 33 ust. 5, art. 36 ust. 9, art. 50a, art. 58a, art. 74 ust. 3, art. 81 ust. 3, art. 82a ust. 3a, art. 83 ust. 2, art. 83a ust. 2a, art. 107ea, odpowiednio organ, który je przetwarza, przechowuje przez 25 lat.

5. Przepis ust. 3 stosuje się do danych, o których mowa w:

- 1) art. 90 ust. 5, w związku z realizacją zadań, o których mowa w art. 90 ust. 2 pkt 1-4 i pkt 6-14;
- 2) art. 91 ust. 6, w związku z zadaniami, o których mowa w art. 91 ust. 2 pkt 1-3 i 5-9.

6. Przepis ust. 4 stosuje się do danych, o których mowa w:

- 1) art. 90 ust. 5, w związku z realizacją zadań, o których mowa w art. 90 ust. 2 pkt 5;
- 2) art. 91 ust. 6, w związku z zadaniami, o których mowa w art. 91 ust. 4 pkt 4.

7. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w art. 8 ust. 1a, art. 14a ust. 1a, art. 22 ust. 7, art. 23 ust. 3, art. 24a ust. 1a, art. 25 ust. 3, art. 27 ust. 2, art. 29 ust. 4a, art. 30 ust. 2a, art. 31 ust. 2a, art. 32 ust. 11, art. 33 ust. 5, art. 34 ust. 2b, art. 35a, art. 36 ust. 9, art. 38 ust. 1c, art. 50a, art. 58a, art. 59a ust. 3, art. 74 ust. 3, art. 81 ust. 3, art. 82a ust. 3a, art. 83 ust. 2, art. 83a ust. 2a, 83b ust. 6, art. 90 ust. 5, art. 91 ust. 5 i 6, art. 92 ust. 5b, art. 96 ust. 6 i 7, art. 98 ust. 2a, art. 99a ust. 1, art. 100 ust. 1a, art. 105a, art. 106 ust. 5, art. 107ea oraz art. 107j ust. 1 ogranicza się stosowanie przepisów art. 12 i 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy. W pozostałych przypadkach administrator danych osobowych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

8. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 8 ust. 1a, art. 14a ust. 1a, art. 22 ust. 7, art. 23 ust. 3, art. 24a ust. 1a, art. 25 ust. 3, art. 27 ust. 2, art. 29 ust. 4a, art. 30 ust. 2a, art. 31 ust. 2a, art. 32 ust. 11, art. 33 ust. 5, art. 34 ust. 2b, art. 35a, art. 36 ust. 9, art. 38 ust. 1c, art. 50a, art. 58a, art. 59a ust. 3, art. 74 ust. 3, art. 81 ust. 3, art. 82a ust. 3a, art. 83 ust. 2, art. 83a ust. 2a, 83b ust. 6, art. 90 ust. 5, art. 91 ust. 5 i 6, art. 92 ust. 5b, art. 96 ust. 6 i 7, art. 98 ust. 2a, art. 99a ust. 1, art. 100 ust. 1a, art. 105a, art. 106 ust. 5, art. 107ea oraz art. 107j ust. 1 ogranicza się stosowanie przepisów art. 13 i 14 rozporządzenia 2016/679 w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 8 ust. 1, art. 14a ust. 1, art. 22 ust. 1, 2, 4 i 6, art. 23 ust. 1, art. 24a ust. 1, art. 25 ust. 2, art. 27 ust. 1, art. 29 ust. 1, 3 i 4, art. 30 ust. 2, art. 31 ust. 2, art. 32 ust. 2, 3, 5, 7, 8 i 10, art. 33 ust. 2-4, art. 34 ust. 2a, art. 35a, art. 36 ust. 1-3, art. 38 ust. 1 i 1b, art. 42, art. 43, art. 44 ust. 1 i 2, art. 45 ust. 1 i 2, art. 46 ust. 1 i 2, art. 47, art. 48, art. 49 ust. 1, 1a i 3, art. 50 ust. 1, art. 52 ust. 1, art. 53 ust. 1 i 1a, art. 54 ust. 1, art. 55 ust. 1, art. 59a ust. 1, art. 74 ust. 1 i 2, art. 81 ust. 1, art.

82a ust. 1, art. 83 ust. 1, art. 83a ust. 2, art. 83b ust. 4, art. 90 ust. 2, art. 91 ust. 1 i 4, art. 92 ust. 5a, art. 96 ust. 6 i 7, art. 97 ust. 3, art. 98 ust. 3, art. 99 ust. 2, art. 100 ust. 1, art. 103, art. 105 ust. 1, art. 106 ust. 2, art. 107a- e oraz art. 107h.

9. Stosowanie przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 ogranicza się w ten sposób, że administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

10. Administrator danych osobowych informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 7-9 na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”;

- 2) w art. 8 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W związku z prowadzeniem rejestru wojewódzki konserwator zabytków przetwarza następujące dane osobowe właściciela zabytku lub użytkownika wieczystego gruntu, na którym znajduje się zabytek nieruchomy:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji.”;

- 3) w art. 14a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W związku z prowadzeniem Listy Skarbów Dziedzictwa minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe właściciela zabytku:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji.”;

- 4) w art. 22 po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W związku z prowadzeniem ewidencji, o których mowa w ust. 1, 2, 4 i 6, podmioty prowadzące ewidencje przetwarzają następujące dane osobowe właściciela lub posiadacza zabytku:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji.”;

- 5) w art. 23 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W związku z prowadzeniem krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem, Generalny Konserwator Zabytków przetwarza następujące dane osobowe właściciela lub posiadacza zabytku:

- 1) imię i nazwisko;

- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji.”;
- 6) w art. 24a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W związku z prowadzeniem krajowego rejestru utraconych dóbr kultury minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe:

 - 1) imię i nazwisko właściciela, posiadacza lub użytkownika zabytku;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji właściciela, posiadacza lub użytkownika zabytku;
 - 3) imię i nazwisko wnioskodawcy;
 - 4) znajdujące się w kopii zawiadomienia o przestępstwie, o której mowa w art. 24a ust. 6 pkt 1.”;
- 7) w art. 25 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W związku z udostępnianiem dokumentów, o których mowa w ust. 2, wojewódzki konserwator zabytków przetwarza następujące dane osobowe właściciela lub posiadacza zabytku:

 - 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;
- 8) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Na wniosek właściciela lub posiadacza zabytku wojewódzki konserwator zabytków przedstawia, w formie pisemnej, zalecenia konserwatorskie, określające sposób korzystania z zabytku, jego zabezpieczenia i wykonania prac konserwatorskich, a także zakres dopuszczalnych zmian, które mogą być wprowadzone w tym zabytku.

2. W związku z przedstawianiem zaleceń konserwatorskich, wojewódzki konserwator zabytków przetwarza następujące dane osobowe właściciela lub posiadacza zabytku:

 - 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;
- 9) w art. 29 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W związku z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1 i ust. 3-4, odpowiednio wojewódzki konserwator zabytków albo minister właściwy do spraw

kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarzają następujące dane osobowe właściciela lub posiadacza zabytku:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;

10) w art. 30 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W związku z wydawaniem decyzji, o której mowa w ust. 2, wojewódzki konserwator zabytków przetwarza następujące dane osobowe właściciela lub posiadacza zabytku:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;

11) w art. 31 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W związku z wydawaniem decyzji, o której mowa w ust. 2, wojewódzki konserwator zabytków przetwarza następujące dane osobowe osób, których dotyczy postępowanie:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;

12) w art. 32 po ust. 10 dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. W związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 2–3 oraz ust. 5, 7, 8 i 10, odpowiednio wójt (burmistrz, prezydent miasta), wojewódzki konserwator zabytków lub dyrektor urzędu morskiego przetwarzają następujące dane osobowe osoby, która odkryła przedmiot, o którym mowa w ust. 1:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;

13) w art. 33 po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 2-4, odpowiednio wójt (burmistrz, prezydent miasta), wojewódzki konserwator zabytków lub dyrektor urzędu morskiego przetwarzają następujące dane osobowe osoby, która znalazła przedmiot, o którym mowa w ust. 1:

- 1) imię i nazwisko;

- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;
- 14) w art. 34 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
- „2a. Nagrodę przyznaje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków składany za pośrednictwem Generalnego Konserwatora Zabytków.
- 2b. W związku z przyznawaniem nagrody minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, wojewódzki konserwator zabytków oraz Generalny Konserwator Zabytków przetwarzają następujące dane osobowe:
- 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji znalazcy;
 - 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej znalazcy;
 - 4) numer NIP lub numer PESEL;
 - 5) numer rachunku bankowego.”;
- 15) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu:
- „Art. 35a. 1. W celu prowadzenia dokumentacji aukcji, których przedmiotem są zabytki archeologiczne albo przedmioty wykopane z ziemi o cechach zabytku, oraz w celu prowadzenia internetowej bazy danych zawierającej informacje o wybranych stanowiskach archeologicznych minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe:
- 1) imię i nazwisko użytkownika portalu;
 - 2) imię i nazwisko osoby prowadzącej badania archeologiczne.”;
- 16) w art. 36 po ust. 8 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:
- „9. W związku z pozwoleniami, o których mowa w ust. 1-2, odpowiednio wojewódzki konserwator zabytków, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego albo dyrektor urzędu morskiego przetwarzają następujące dane osobowe:
- 1) imię, nazwisko i adres osoby, której dotyczy postępowanie o wydanie pozwolenia;
 - 2) imię, nazwisko i adres osoby kierującej, samodzielnie wykonującej albo sprawującej nadzór inwestorski nad działaniami, o których mowa w art. 36 ust. 1.”;
- 17) w art. 38 po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:
- „1c. W związku z przeprowadzaniem kontroli, odpowiednio wojewódzki konserwator zabytków, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa

narodowego albo Generalny Konserwator Zabytków przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko osoby upoważnionej do przeprowadzenia kontroli;
- 2) imię, nazwisko i adres zamieszkania lub adres do korespondencji kontrolowanej osoby fizycznej albo imię i nazwisko kierownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub upoważnionej przez niego osoby.”;

18) po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Art. 50a. W związku z prowadzeniem postępowań w sprawach decyzji, o których mowa w art. 43, art. 44 ust. 1 i 2, art. 45 ust. 1 i 2, art. 46 ust. 1 i 2, art. 47-48, art. 49 ust. 1, 1a i 3 oraz art. 50 ust. 1, odpowiednio wojewódzki konserwator zabytków, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, dyrektor urzędu morskiego, wojewoda lub Generalny Konserwator Zabytków przetwarzają następujące dane osobowe osób, których dotyczą te postępowania:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;

19) po art. 58 dodaje się art. 58a w brzmieniu:

„Art.58a. W związku z pozwoleniami, o których mowa w art. 52 ust. 1, art. 53 ust. 1 i 1a, art. 54 ust. 1, art. 55 ust. 1, odpowiednio minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, wojewódzki konserwator zabytków albo Dyrektor Biblioteki Narodowej przetwarzają następujące dane osobowe w odniesieniu do osób fizycznych:

- 1) imię i nazwisko, adres zamieszkania lub adres do korespondencji właściciela zabytku;
- 2) imię, nazwisko, adres zamieszkania lub adres do korespondencji wnioskodawcy;
- 3) imię i nazwisko osoby uprawnionej do podpisu wykazu wywożonych zabytków, w przypadku pozwolenia, o którym mowa w art. 55 ust. 1.”;

20) w art. 59a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W związku z prowadzeniem księgi ewidencyjnej, podmiot prowadzący księgę przetwarza dane osób, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, w odniesieniu do osób fizycznych w zakresie:

- 1) imienia i nazwiska;

- 2) numeru NIP lub numeru PESEL, a w odniesieniu do cudzoziemców i osób niemających tych numerów - adres zamieszkania lub adres do korespondencji oraz serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość.”;

21) w art. 74 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W związku z udzielaniem dotacji, o których mowa w ust. 1 i 2, odpowiednio minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego albo wojewódzki konserwator zabytków przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 4) numer NIP lub numer PESEL;
- 5) numer rachunku bankowego;
- 6) wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe wymagane w związku z działaniami przy zabytkach.”;

22) w art. 81 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W związku z udzielaniem dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru, organ stanowiący gminy, powiatu lub samorządu województwa przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 4) numer NIP lub numer PESEL;
- 5) numer rachunku bankowego;
- 6) wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe wymagane w związku z działaniami przy zabytkach.”;

23) w art. 82a po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W związku z udzielaniem dotacji, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 4) numer NIP lub numer PESEL;

- 5) numer rachunku bankowego;
 - 6) wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe wymagane w związku z działaniami przy zabytkach.”;
- 24) art. 83 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 83. 1. Na zasadach określonych w przepisach o zasadach finansowania nauki, minister właściwy do spraw nauki może przyznać środki finansowe na badania konserwatorskie, architektoniczne, archeologiczne lub inne badania naukowe związane z prowadzeniem prac konserwatorskich i restauratorskich przy zabytkach.
2. W związku z przyznawaniem środków finansowych na badania konserwatorskie, architektoniczne, archeologiczne lub inne badania naukowe związane z prowadzeniem prac konserwatorskich i restauratorskich przy zabytkach, minister właściwy do spraw nauki przetwarza następujące dane osobowe:
- 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
 - 4) numer NIP lub numer PESEL;
 - 5) numer rachunku bankowego;
 - 6) wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe wymagane w związku z działaniami przy zabytkach.”;
- 25) w art. 83a po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. W związku z udzielaniem dotacji, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe:
- 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
 - 4) numer NIP lub numer PESEL;
 - 5) numer rachunku bankowego;
 - 6) wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe wymagane w związku z działaniami przy zabytkach.”;
- 26) w art. 83b dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:
- „6. W związku z wykonywaniem zadań dysponenta Narodowego Funduszu Ochrony Zabytków, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa

narodowego, w celu dochodzenia należności tego Funduszu, przetwarza następujące dane osobowe osoby zobowiązanej do uiszczenia nawiazki lub administracyjnej kary pieniężnej oraz jej małżonka odpowiadającego majątkiem wspólnym:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania;
- 3) nr PESEL;
- 4) datę urodzenia;
- 5) imiona rodziców;
- 6) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.

7. Dane osobowe, o których mowa w ust. 6, przechowuje się przez okres 10 lat, jednak nie krócej niż do czasu upływu terminu przedawnienia wykonania nawiazki albo upływu terminu przedawnienia egzekucji administracyjnej kary pieniężnej. ”;

- 27) w art. 90 po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W związku z wykonywanymi zadaniami Generalny Konserwator Zabytków przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;

- 28) w art. 91 po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. W związku z powoływaniem wojewódzkiego konserwatora zabytków oraz jego zastępcy odpowiednio wojewoda i Generalny Konserwator Zabytków albo wojewoda i wojewódzki konserwator zabytków przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 6) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;

6. W związku z wykonywanymi zadaniami wojewódzki konserwator zabytków przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.”;

29) w art. 92 po ust. 5a dodaje się ust. 5b i 5c w brzmieniu:

„5b. W związku z powoływaniem i odwoływaniem kierownika delegatury wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków wojewódzki konserwator zabytków i Generalny Konserwator Zabytków przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 6) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.

5c. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5b, przechowuje się przez okres zajmowania stanowiska kierownika delegatury wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków przez daną osobę.”;

30) w art. 96 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Kierownik instytucji kultury, któremu powierzono prowadzenie niektórych spraw z zakresu właściwości ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego albo wojewody przetwarza dane osobowe w zakresie spraw przekazanych do prowadzenia, w granicach, w których uprawnienie do przetwarzania danych osobowych w tych sprawach przysługuje odpowiednio, ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego albo wojewodzie.

7. Gminny (miejski) konserwator zabytków, powiatowy konserwator zabytków, powiatowo-gminny konserwator zabytków albo metropolitalny konserwator zabytków przetwarza dane osobowe w zakresie spraw przekazanych do prowadzenia, odpowiednio gminie, powiatowi, związkowi gmin, związkowi powiatów, związkowi powiatowo-gminnemu albo związkowi metropolitalnemu, w granicach, w których uprawnienie do przetwarzania danych osobowych w tych sprawach przysługuje wojewodzie.”.

31) w art. 98 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W związku z wykonywaniem swoich zadań Główna Komisja Konserwatorska przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania lub adres do korespondencji.”;

32) po art. 99 dodaje się art. 99a w brzmieniu:

„Art. 99a. 1. W związku z powoływaniem i odwoływaniem członków Rady Ochrony Zabytków, Głównej Komisji Konserwatorskiej i Wojewódzkiej Rady Ochrony Zabytków odpowiednio minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, Generalny Konserwator Zabytków albo wojewódzki konserwator zabytków przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 6) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.

2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, przechowuje się przez okres członkostwa odpowiednio w Radzie Ochrony Zabytków, Głównej Komisji Konserwatorskiej i Wojewódzkiej Radzie Ochrony Zabytków.”;

- 33) w art. 100 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W związku z nadawaniem i cofaniem uprawnień rzeczoznawcy, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) stopień i tytuł naukowy.

1b. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1a, przechowuje się przez 4 lata.”;

- 34) po art. 105 dodaje się art. 105a w brzmieniu:

„Art. 105a. W związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 103 i art. 105 ust. 1, odpowiednio wojewódzki konserwator zabytków lub starosta przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) miejsce zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 3) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 4) stanowisko służbowe.”;

- 35) w art. 106 po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. W związku z procedurą nadawania odznaki honorowej „Za opiekę nad zabytkami” minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego,

wnioskodawca, Generalny Konserwator Zabytków lub minister właściwy do spraw zagranicznych przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko kandydata lub odnaczonego;
- 2) data i miejsce urodzenia kandydata lub odnaczonego;
- 3) obywatelstwo kandydata lub odnaczonego;
- 4) adres zamieszkania lub adres do korespondencji kandydata lub odnaczonego;
- 5) numer telefonu i adres poczty elektronicznej kandydata lub odnaczonego;
- 6) miejsce pracy i zajmowane stanowisko kandydata lub odnaczonego;
- 7) tytuły naukowe, informacje dotyczące całokształtu działalności kandydata lub odnaczonego;
- 8) opis zasług na rzecz ochrony zabytków i dziedzictwa narodowego kandydata lub odnaczonego;
- 9) imię i nazwisko wnioskodawcy;
- 10) adres zamieszkania lub adres do korespondencji wnioskodawcy;
- 11) numer telefonu i adres poczty elektronicznej wnioskodawcy.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, przechowuje się przez 80 lat.”.

- 36) po art. 107e dodaje się art. 107ea w brzmieniu:

„Art. 107ea. W związku z nakładaniem kar pieniężnych, o których mowa w art. 107a-107e odpowiednio wojewódzki konserwator zabytków, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego albo Dyrektor Biblioteki Narodowej przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) miejsce zamieszkania lub adres do korespondencji.”;

- 37) po art. 107i dodaje się art. 107j w brzmieniu:

„Art. 107j. 1. W związku wykonywaniem praw i obowiązków wierzyciela należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych, odpowiednio wojewódzki konserwator zabytków, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego albo Dyrektor Biblioteki Narodowej przetwarza następujące dane osobowe osoby zobowiązanej do uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej oraz jej małżonka odpowiadającego majątkiem wspólnym:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania;
- 3) nr PESEL;

- 4) datę urodzenia;
- 5) imiona rodziców;
- 6) numer telefonu i adres poczty elektronicznej.

2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, przechowuje się do czasu upływu terminu przedawnienia egzekucji administracyjnej kary pieniężnej.”.

Art. 96 . W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 173, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 48:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Dane dotyczące stanu zdrowia, o których mowa w ust. 3 obejmują: badania profilaktyczne i okresowe, badania psychologiczne, orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej oraz zwolnienia lekarskie.”;

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a-6d w brzmieniu:

„6a. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 48 ust. 3 i 4a, przepisów art. 12 ust. 3 i 4, art. 13, 14 i art. 17-22 oraz art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016 r., str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się.

6b. Wyłączenia, o których mowa w ust. 6a, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewniania prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień, o których mowa w art. 48 ust. 2.

6c. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, o ile przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania.

6d. Dane osobowe, o których mowa w art. 48 ust. 3-4a podlegają zabezpieczeniom wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.”.

2) w art. 58:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Oficerowie zawodowi, z wyjątkiem oficerów zajmujących stanowiska służbowe sędziów sądów wojskowych oraz stanowiska służbowe prokuratorów do spraw wojskowych, oraz podoficerowie pełniący zawodową służbę wojskową w

organach finansowych i logistycznych są zobowiązani do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym. Oświadczenie o stanie majątkowym dotyczy majątku osobistego oraz objętego małżeńską wspólnością majątkową.

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 zawiera informacje, w tym dane osobowe, w szczególności obejmujące:

- 1) imiona, nazwisko oraz nazwisko rodowe;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) imiona i nazwiska ojca i matki oraz ich nazwiska rodowe;
- 4) numer PESEL oraz serię i numer dowodu osobistego;
- 5) obywatelstwo i płeć;
- 6) numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej;
- 7) miejsce zatrudnienia, stanowisko lub funkcje;
- 8) posiadane nieruchomości oraz ich adres;
- 9) posiadane zasoby pieniężne;
- 10) posiadane akcje lub udziały w spółkach prawa handlowego;
- 11) nabyte mienie od Skarbu Państwa, innej państwowej osoby prawnej, jednostek samorządu terytorialnego oraz ich związków lub komunalnej osoby prawnej, które podlegało zbyciu w drodze przetargu;
- 12) członkostwo, zatrudnienie lub wykonywanie czynności w zarządzie, radzie nadzorczej, komisji rewizyjnej spółki prawa handlowego, komisji rewizyjnej spółdzielni lub zarządu fundacji prowadzącej działalność gospodarczą;
- 13) prowadzone działalności gospodarcze;
- 14) składniki mienia ruchomego o wartości powyżej 10 000 zł;
- 15) zobowiązania pieniężne o wartości powyżej 10 000 zł;
- 16) wynagrodzenia za pracę i dochody z innej działalności zarobkowej;
- 17) dochody z majątku wspólnego oraz z majątku osobistego;
- 18) dane dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej oraz pełnienia przez małżonka funkcji w spółkach handlowych lub spółdzielniach;
- 19) inne przychody i świadczenia.”;

3) w art. 84 po ust. 1ab dodaje się ust. 1ac w brzmieniu:

„1ac. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 84 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 1a, 1aa i 1ab przepisów art. 12 ust. 3 i 4, art. 13, art. 14, art. 17-22 oraz art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się.”;

4) art. 120 ust. 4f otrzymuje brzmienie:

„4f. W celu realizacji pomocy, o której mowa w ust. 1, przetwarza się następujące dane osobowe:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) imię ojca;
- 3) stopień wojskowy;
- 4) datę i przyczynę zwolnienia;
- 5) numer PESEL;
- 6) miejsce zamieszkania;
- 7) numer telefonu kontaktowego;
- 8) numer, datę i nazwę organu wydającego decyzję przyznającą (odmawiającą) pomocy na przekwalifikowanie zawodowe;
- 9) wysokość pomocy na przekwalifikowanie zawodowe;
- 10) nazwę przekwalifikowania zawodowego;
- 11) numer i datę wydania decyzji kierującej żołnierza na praktykę zawodową;
- 12) nazwę instytucji, do której został skierowany żołnierz na praktykę zawodową.”;

5) w art. 132a:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Dane dotyczące stanu zdrowia, o których mowa w ust. 2 obejmują: badania profilaktyczne i okresowe, badania psychologiczne, orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej oraz zwolnienia lekarskie.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a-5d w brzmieniu:

„5a. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 2 i 3, przepisów art. 12 ust. 3 i 4, art. 13, 14 i 17-22 oraz art. 34 rozporządzenia 2016/679, nie stosuje się.

5b. Wyłączenia, o których mowa w ust. 5a, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień, o których mowa w art. 132a ust. 1.

5c. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, o ile przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania.

5d. Dane osobowe, o których mowa w art. 132a ust. 2-3a podlegają zabezpieczeniom wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.”.

Art. 97. W ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1453, 2203 i 2260 oraz z 2018 r. poz. 317) w art. 43 po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1c w brzmieniu:

„1a. W związku z przyznawaniem dotacji, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania albo do korespondencji;
- 3) numer telefonu lub adres poczty elektronicznej;
- 4) numer NIP;
- 5) numer rachunku bankowego;
- 6) wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe niezbędne do prawidłowego wykonania zadania objętego mecenatem państwa w dziedzinie kultury.

1b. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1a, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań, obowiązków i uprawnień.

1c. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 1b, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.”.

Art. 98. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1518, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 22 w ust. 3 wyrazy „może przetwarzać” zastępuje się wyrazem „przetwarza”;

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1579 oraz z 2017 r. poz. 60, 624, 777, 1321, 1428 i 1543.

2) w art. 23:

a) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Informacje, o których mowa w ust. 8, są przetwarzane przez ministra właściwego do spraw rodziny i wojewodę w celu monitorowania realizacji świadczeń rodzinnych oraz w celu umożliwienia organom właściwym i wojewodom weryfikacji prawa do świadczeń rodzinnych oraz przez podmioty wymienione w ust. 10 w celu, w którym informacje te zostały im udostępnione. Organy właściwe i wojewodowie przekazują dane do rejestru centralnego, wykorzystując oprogramowanie, o którym mowa w ust. 7.”;

b) użyte w ust. 10b wyrazy „może przetwarzać” zastępuje się wyrazem „przetwarza”;

3) w art. 29:

a) użyte w ust. 1 wyrazy „może gromadzić i przetwarzać” zastępuje się wyrazem „przetwarza”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1d w brzmieniu:

„1a. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów, o których mowa w art. 13, 14 i 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1).

1b. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom technicznym i organizacyjnym uniemożliwiającym:

- 1) nadużycia w wykorzystywaniu tych danych, w szczególności przetwarzanie ich niezgodnie z celem lub udostępnianie osobom nieuprawnionym do ich przetwarzania;
- 2) zmianę, utratę, uszkodzenie lub zniszczenie tych danych.

1c. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, zabezpiecza się w sposób odpowiedni do zagrożeń i ryzyka wystąpienia sytuacji, o których mowa w ust. 1b pkt 1 i 2, w tym w szczególności biorąc pod uwagę czy dane osobowe przetwarzane są w sposób zautomatyzowany, czy inny niż zautomatyzowany oraz z uwzględnieniem zapewnienia kontroli nad tym, jakie dane osobowe, kiedy i przez kogo były przetwarzane.

1d. Przetwarzanie danych osobowych, o których mowa w ust. 1 wymaga wydania przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, pisemnych, imiennych upoważnień do dostępu do danych osobowych oraz prowadzenia ewidencji osób upoważnionych do przetwarzania danych.”.

Art. 99. W ustawie z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz.U. z 2016 r., poz. 2047) po art. ... dodaje się art. ... w brzmieniu:

"Art. ... 1. Administratorami danych osobowych są:

- 1) Prezes Urzędu,
- 2) wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

2. Do przetwarzania danych osobowych nie stosuje się art. 13 ust. 1-3, art. 14 ust. 1, 2 i 4 i art. 15 ust. 1-3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04. 05. 2016, str. 1).

3. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2, na swojej stronie internetowej.

4. Dane osobowe podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

5. Okres przechowywania danych osobowych oraz mające zastosowanie zabezpieczenia, ustala administrator."

Art. 100. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1769 i 1985) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 23 ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego może utworzyć rejestr centralny obejmujący dane dotyczące jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, a także dane dotyczące osób i rodzin ubiegających się o świadczenia z pomocy społecznej lub korzystających z tych świadczeń oraz form udzielonej pomocy społecznej, gromadzone przez jednostki organizacyjne pomocy społecznej na podstawie przepisów ustawy, oraz, w przypadku utworzenia rejestru centralnego, przetwarza te dane na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych w celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1. Jednostki organizacyjne pomocy społecznej

przekazują dane do rejestru centralnego, wykorzystując oprogramowanie, o którym mowa w ust. 4.”;

- 2) w art. 25 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Podmioty wymienione w ust. 1, którym zlecono realizację zadania z zakresu pomocy społecznej - a w przypadku wykonywania zleconego zadania poprzez jednostki organizacyjne pomocy społecznej - te jednostki, są administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu udzielania świadczeń z pomocy społecznej przez te podmioty i jednostki.”;

- 3) w art. 100:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podmioty i osoby realizujące zadania w zakresie pomocy społecznej, określone w niniejszej ustawie, przetwarzają dane osobowe osób, do których stosuje się niniejszą ustawę, oraz członków ich rodzin, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań wynikających z niniejszej ustawy.”,

- b) dodaje się ust. 3 - 9 w brzmieniu:

„3. Do przetwarzania danych osobowych osób, do których stosuje się niniejszą ustawę, oraz członków ich rodzin, przepisów art. 13, 14 i 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do realizacji zadań wynikających z niniejszej ustawy oraz w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań ustawowych.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze od decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy, oraz organów prowadzących postępowania dotyczące tych decyzji na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

5. Jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 110, art. 111, art. 112 ust. 1, 2 i 7 oraz art. 113 ust. 1 i 3, są administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu przyznawania i udzielania świadczeń z pomocy społecznej.

6. Dane osobowe osób, do których stosuje się niniejszą ustawę, oraz członków ich rodzin, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

7. Administrator wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 6.

8. Okres przechowywania danych osobowych osób, do których stosuje się niniejszą ustawę, oraz członków ich rodzin, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, biorąc pod uwagę przepisy odrębne dotyczące terminów.

9. Podmioty i osoby realizujące zadania w zakresie pomocy społecznej, określone w niniejszej ustawie, zobowiązane są do zachowania poufności wszelkich informacji i danych, które uzyskały przy wykonywaniu tych zadań.”;

4) po art. 134l dodaje się art. 134m w brzmieniu:

„Art. 134m. 1. Organizacje partnerskie oraz Krajowy Ośrodek są administratorami danych osobowych przetwarzanych w ramach realizacji Programu Operacyjnego.

2. Organizacje partnerskie oraz Krajowy Ośrodek przetwarzają, na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych, dane osobowe osób korzystających z pomocy określonej w Programie Operacyjnym, obejmujące:

- 1) imię i nazwisko, liczba osób wchodzących w skład gospodarstwa domowego, w tym w podziale na: płeć, wiek, przynależność do grupy docelowej Programu Operacyjnego, tj. osoby bezdomne, osoby niepełnosprawne, migranci i osoby obcego pochodzenia, pozostałe osoby;
- 2) dochód osoby lub rodziny;
- 3) powody udzielenia pomocy na podstawie art. 7.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 2, przepisów art. 13, 14 i 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań określonych w Programie Operacyjnym.

4. Wyłączenia, o których mowa w ust. 3, stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań określonych w Programie Operacyjnym.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

6. Administrator wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, biorąc pod uwagę przepisy odrębne dotyczące terminów.

8. Podmioty i osoby realizujące zadania określone w Programie Operacyjnym zobowiązane są do zachowania poufności wszelkich informacji i danych, które uzyskały przy realizacji zadań.”.

Art. 101 . W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1570) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1.Organy i podmioty w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;

2) nie stosują:

- a) art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 3, oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
- b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą,
- c) art. 18 rozporządzenia 2016/679 w zakresie:

- gromadzenia informacji o wynikach zleconych badań próbek, przeprowadzonych kontrolach wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym, wydanych postanowieniach, decyzjach i opiniach,

- krajowego wykazu zakwestionowanych wyrobów budowlanych o którym mowa w art. 15 ustawy,

- decyzji o których mowa w art. 15a ustawy,
- postępowań administracyjnych o których mowa w art. 30-32a ustawy,
- postępowań administracyjnych w sprawie wymierzania kar pieniężnych o których mowa w art. 36a-36i ustawy.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149);
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego;
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130);
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy;
- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy

- organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy i podmioty informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych.

5. Na organach i podmiotach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 102. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065, z późn. zm.⁸⁾ wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 uchyla się ust. 4–6;
- 2) w art. 8 w ust. 1 uchyla się pkt 17a;
- 3) w art. 9 w ust. 1 uchyla się pkt 22;
- 4) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Przetwarzanie danych o rynku pracy

Art. 10a. 1. Publiczne służby zatrudnienia przetwarzają dane o rynku pracy, w tym dane osobowe osób fizycznych, w celu realizacji zadań ustawowych, w tym

⁸ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1292, 1321, 1428, 1543, 2371 i 2494 oraz Dz. U. z 2018 r. poz. 107.

zapewnienia pomocy określonej w ustawie, prowadzenia postępowań kontrolnych i wydawania decyzji, weryfikacji uprawnień i danych, realizacji obowiązków sprawozdawczych i obowiązków w zakresie statystyki publicznej, oraz określania planów dalszych działań, a także badań naukowych.

2. Dane osobowe przetwarzane przez publiczne służby zatrudnienia, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

3. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 2, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

Art. 10b. 1. Minister właściwy do spraw pracy w celu realizacji zadań ustawowych prowadzi w szczególności w systemie teleinformatycznym centralny zbiór danych o rynku pracy, w tym zbiór danych osobowych osób fizycznych, zwany dalej „zbiorem centralnym”.

2. Zbiór centralny jest zbiorem danych pozyskiwanych ze zbiorów danych osobowych osób fizycznych, przetwarzanych przez publiczne służby zatrudnienia oraz danych pozyskiwanych od innych podmiotów określonych w ustawie.

3. W zbiorze centralnym minister właściwy do spraw pracy przetwarza dane osobowe następujących osób fizycznych:

- 1) bezrobotnych;
- 2) poszukujących pracy;
- 3) osób niezarejestrowanych korzystających z pomocy określonej w ustawie udzielanej przez publiczne służby zatrudnienia lub podmioty realizujące pomoc w imieniu publicznych służb zatrudnienia;
- 4) cudzoziemców zamierzających podjąć lub podejmujących pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) poręczycieli pomocy określonej w ustawie;
- 6) przedsiębiorców w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej;
- 7) innych podmiotów, korzystających z form pomocy określonych w ustawie;
- 8) powierzających lub zamierzających powierzyć wykonywanie pracy;
- 9) będących podmiotami powierzającymi wykonywanie pracy cudzoziemcowi;

- 10) osób ubezpieczonych;
- 11) płatników składek;
- 12) pracowników publicznych służb zatrudnienia;
- 13) pracowników Ochotniczych Hufców Pracy, korzystających z systemów informatycznych i narzędzi udostępnianych przez ministra właściwego do spraw pracy.

4. W zbiorze centralnym są przetwarzane następujące kategorie danych osobowych bezrobotnych:

- 1) dane identyfikacyjne osoby;
- 2) dane teleadresowe;
- 3) informacje dotyczące wykształcenia, zainteresowania podjęciem szkolenia i pracy;
- 4) informacje o stanie cywilnym i członkach rodziny;
- 5) informacje dotyczące rodzaju i stopnia niepełnosprawności oraz przeciwwskazań do wykonywania zawodu, jeżeli dotyczy;
- 6) informacje o byciu dłużnikiem alimentacyjnym w rozumieniu przepisów o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, jeżeli dotyczy;
- 7) dane dotyczące doświadczenia zawodowego;
- 8) informacje niezbędne do ustalenia statusu lub udzielenia pomocy określonej w ustawie;
- 9) informacje dotyczące oddalenia od rynku pracy i gotowości do podjęcia pracy;
- 10) informacje o udzielanej pomocy i jej przyjęciu albo odmowie jej przyjęcia;
- 11) informacje o oświadczeniach o wyrażeniu zgody albo jej braku na:
 - a) udział w badaniach rynku pracy prowadzonych przez publiczne służby zatrudnienia, organy administracji rządowej lub samorządowej lub na ich zlecenie,
 - b) przetwarzanie danych osobowych wraz z ich zakresem na podstawie przepisów Unii Europejskiej o sieci EURES;
- 12) informacje o udzielanej pomocy, przekazywane przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, ministra właściwego do spraw rodziny, jednostki organizacyjne pomocy społecznej i jednostki obsługujące świadczenia rodzinne, lub jednostki organizacyjne pomocy społecznej w zakresie określonym w przepisach o pomocy społecznej lub świadczeniach rodzinnych;
- 13) informacje przekazywane przez Państwową Inspekcję Pracy w zakresie określonym w przepisach o Państwowej Inspekcji Pracy.

5. W zbiorze centralnym są przetwarzane następujące kategorie danych osobowych innych osób fizycznych, o których mowa w ust. 3 pkt 2-13, do których należą w przypadku:

- 1) poszukujących pracy – kategorie danych, o których mowa w ust. 4 pkt 1-3, 5, 7, 8, 10-12, a w przypadku opiekunów osób niepełnosprawnych – również dane, o których mowa w ust. 4 pkt 4, w tym dane o osobie lub osobach, którymi się opiekuje: dziecku z orzeczeniem o niepełnosprawności, łącznie ze wskazaniami: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji lub osobie niepełnosprawnej ze znacznym stopniem niepełnosprawności;
- 2) osób niezarejestrowanych korzystających z pomocy określonej w ustawie – kategorie danych, o których mowa w ust. 4 pkt 1-3, 8, 10-11; a w przypadku osób biorących udział w kształceniu ustawicznym finansowanym ze środków Krajowego Funduszu Szkoleniowego – kategorie danych, o których mowa w ust. 4 pkt 1-2, 7, 8, 10 i pkt 11 lit. a;
- 3) poręczycieli pomocy określonej w ustawie – kategorie danych, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2 oraz dane dotyczące ich stanu majątkowego, w szczególności:
 - a) uzyskiwane dochody, z podaniem źródła i kwoty dochodu,
 - b) aktualne zobowiązania finansowe, z podaniem wysokości miesięcznej spłaty zadłużenia;
- 4) cudzoziemców, zamierzających podjąć lub podejmujących pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – dane, o których mowa w art. 90c ust. 8 i 9;
- 5) przedsiębiorców – kategorie danych, o których mowa w ust. 4 pkt 1, 2, 8, 10 i pkt 11 lit. a, oraz:
 - a) numer identyfikacji podatkowej NIP,
 - b) numer identyfikacyjny REGON,
 - c) adres prowadzenia działalności gospodarczej,
 - d) numer faksu i adres strony internetowej, o ile posiada,
 - e) informacje określone w art. 18e ust. 1 i art. 18g, w przypadku gdy przedsiębiorca jest agencją zatrudnienia,

- f) informacje dotyczące prowadzonej działalności szkoleniowej, w przypadku gdy przedsiębiorca jest instytucją szkoleniową w rozumieniu ustawy,
 - g) powiadomienia okręgowego inspektora pracy o stwierdzonych przypadkach naruszenia przepisów ustawy, w tym warunków prowadzenia agencji zatrudnienia,
 - h) informacje określone w art. 50 ust. 14a i 15a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778, z 2018 r. poz. 106, 138 i 357),
 - i) informacje o pomocy udzielanej przez publiczne służby zatrudnienia,
 - j) dane dotyczące doświadczenia zawodowego, w przypadku przedsiębiorców biorących udział w kształceniu ustawicznym finansowanym ze środków Krajowego Funduszu Szkoleniowego;
- 6) innych podmiotów, korzystających z form pomocy określonych w ustawie – kategorie danych, o których mowa w ust. 4 pkt 1, 2, 8, 10 i pkt 11 lit. a, oraz:
- a) numer identyfikacji podatkowej NIP, o ile posiada,
 - b) numer identyfikacyjny REGON, o ile posiada,
 - c) adres prowadzenia działalności,
 - d) numer faksu i adres strony internetowej, o ile posiada,
 - e) powiadomienia okręgowego inspektora pracy o stwierdzonych przypadkach naruszenia przepisów ustawy, w tym warunków prowadzenia agencji zatrudnienia,
 - f) informacje określone w art. 50 ust. 14a i 15a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych,
 - g) informacje o pomocy udzielanej przez publiczne służby zatrudnienia,
 - j) dane dotyczące doświadczenia zawodowego, w przypadku osób biorących udział w kształceniu ustawicznym finansowanym ze środków Krajowego Funduszu Szkoleniowego;
- 7) osób fizycznych powierzających lub zamierzających powierzyć wykonywanie pracy – kategorie danych, o których mowa w ust. 4 pkt 1-2, 8 i pkt 11 lit. a, oraz:
- a) numer identyfikacji podatkowej NIP, o ile posiada,
 - b) numer identyfikacyjny REGON, o ile posiada,
 - c) numer faksu i adres strony internetowej, o ile posiada,

- d) powiadomienia okręgowego inspektora pracy o stwierdzonych przypadkach naruszenia przepisów ustawy, w tym warunków prowadzenia agencji zatrudnienia,
 - e) informacje określone w art. 50 ust. 14a i 15a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych,
 - f) informacje o pomocy udzielanej przez publiczne służby zatrudnienia;
- 8) osób fizycznych będących podmiotami powierzającymi wykonywanie pracy cudzoziemcowi - dane, o których mowa w art. 90c ust. 7;
- 9) osób ubezpieczonych - dane zgromadzone na koncie ubezpieczonego oraz osób ubezpieczonych, które w poprzednim miesiącu zostały zgłoszone do ubezpieczeń społecznych lub ubezpieczenia zdrowotnego, przekazywane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych zgodnie z przepisami o systemie ubezpieczeń społecznych w zakresie określonym w tych przepisach;
- 10) płatników składek – dane zgromadzone na koncie płatnika składek, przekazywane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych zgodnie z przepisami o systemie ubezpieczeń społecznych w zakresie określonym w tych przepisach;
- 11) pracowników publicznych służb zatrudnienia – kategorie danych, o których mowa w ust. 4 pkt 1, oraz:
- a) miejsce pracy i dane teleadresowe wykorzystywane do użytku służbowego,
 - b) nazwa zajmowanego stanowiska,
 - c) ukończone szkolenia, a w przypadku szkoleń inicjowanych przez pracodawcę lub finansowanych albo współfinansowanych ze środków Funduszu Pracy, także koszt szkolenia oraz źródło finansowania,
 - d) dane autoryzacyjne i nadane uprawnienia do systemów teleinformatycznych, jeżeli dotyczy;
- 12) pracowników Ochotniczych Hufców Pracy korzystających z systemów informatycznych i narzędzi udostępnianych przez ministra właściwego do spraw pracy,
- a) miejsce pracy i dane teleadresowe wykorzystywane do użytku służbowego,
 - b) nazwa zajmowanego stanowiska,
 - c) ukończone szkolenia z zakresu korzystania z systemów informatycznych i narzędzi udostępnianych przez ministra właściwego do spraw pracy,

- d) dane autoryzacyjne i nadane uprawnienia do systemów teleinformatycznych, jeżeli dotyczy.

6. Administratorem danych osobowych przetwarzanych w zbiorze centralnym jest minister właściwy do spraw pracy.

Art. 10c. 1. Dane osobowe, o których mowa w art. 10b ust. 3, są przetwarzane w zbiorze centralnym i zbiorach danych, o których mowa w art. 10b ust. 2, przez okres 50 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zakończono udzielanie pomocy.

2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, są pseudonimizowane niezwłocznie po upływie okresu przetwarzania, o którym mowa w ust. 1, i usuwane po upływie 10 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym je spseudonimizowano.

3. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 1 lub 2, zostanie wytoczone powództwo lub zostanie wszczęte postępowanie, w którym przetwarzane dane osobowe stanowią dowód, okres przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 lub 2, przedłuża się do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania.

Art. 10d. 1. Publiczne służby zatrudnienia przekazują dane osobowe do zbioru centralnego oraz mogą z nich korzystać w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie, wykorzystując oprogramowanie, o którym mowa w art. 4 ust. 3, lub narzędzia, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. c.

2. Dane ze zbioru centralnego, o którym mowa w ust. 1, są w pełnym zakresie udostępniane, wyłącznie z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych, publicznym służbom zatrudnienia do przetwarzania w celu i zakresie niezbędnym do realizacji ich zadań ustawowych oraz badań prowadzonych przez publiczne służby zatrudnienia, organy administracji rządowej lub samorządowej lub na ich zlecenie.

3. Prawo dostępu do danych ze zbioru centralnego, o którym mowa w art. 10b ust. 2, za pomocą systemów teleinformatycznych przeznaczonych do komunikowania się z tym zbiorem, oraz ich przetwarzania mają:

- 1) minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, minister właściwy do spraw rodziny, jednostki organizacyjne pomocy społecznej i jednostki obsługujące świadczenia rodzinne – w celu wykonywania zadań z zakresu koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, lub w celu pozyskania informacji o statusie i pomocy udzielanej bezrobotnemu lub poszukującemu pracy opiekunowi osoby niepełnosprawnej przez publiczne służby zatrudnienia i weryfikacji uprawnień i danych dotyczących osób ubiegających się odpowiednio o świadczenia z pomocy

- społecznej lub o świadczenia rodzinne, osób korzystających z tych świadczeń oraz członków ich rodzin;
- 2) sądy, prokuratura, Zakład Ubezpieczeń Społecznych i Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego – w celu zapewnienia im prawidłowej realizacji ich zadań ustawowych, w tym weryfikacji uprawnień i danych dotyczących osób ubiegających się o pomoc lub korzystających z pomocy określonej w tych ustawach;
 - 3) podmioty, o których mowa w art. 90c ust. 11 pkt 1-8, w zakresie określonym w tych przepisach.

4. Przepis ust. 3 stosuje się wobec podmiotów wymienionych w tym przepisie, które spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) posiadają możliwość identyfikacji osoby uzyskującej informacje oraz zakresu, daty i celu ich uzyskania;
- 2) posiadają zabezpieczenia uniemożliwiające wykorzystanie informacji niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) zapewniają, że dostęp do danych osobowych jest nadzorowany i rejestrowany zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

5. Podmioty, o których mowa w ust. 4, mogą przetwarzać dane uzyskane ze zbioru centralnego, nie dłużej, niż jest to niezbędne do prowadzenia postępowania, w związku z którym uzyskały te dane.

Art. 10e. W celu zapewnienia dostępu do informacji niezbędnych do prawidłowej realizacji przez publiczne służby zatrudnienia, a także przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, ich zadań, minister właściwy do spraw pracy w zakresie niezbędnym do realizacji tych zadań, jest uprawniony do nieodpłatnego korzystania i przetwarzania danych, w tym danych osobowych, przetwarzanych przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, ministra właściwego do spraw rodziny, Państwową Inspekcję Pracy, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego oraz inne podmioty, o których mowa w art. 10d ust. 3, oraz w:

- 1) Centralnym Rejestrze Podmiotów – Krajowej Ewidencji Podatników;
- 2) Rejestrze Dłużników Należności Publicznoprawnych,
- 3) rejestrze podatników podatku od towarów i usług;

- 4) krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej REGON, prowadzonym przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;
- 5) Powszechnym Elektronicznym Systemie Ewidencji Ludności;
- 6) Krajowym Rejestrze Sądowym;
- 7) Krajowym Rejestrze Karnym.

Art. 10f. 1. W celu realizacji zadań ustawowych dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy prowadzi zbiór danych o rynku pracy w województwie, w tym zbiór danych osobowych osób fizycznych, zwany dalej „zbiorem danych osobowych wojewódzkiego urzędu pracy”.

2. W zbiorze danych osobowych wojewódzkiego urzędu pracy są przetwarzane dane osobowe:

- 1) bezrobotnych,
- 2) poszukujących pracy,
- 3) osób niezarejestrowanych, korzystających z pomocy określonej w ustawie udzielanej przez publiczne służby zatrudnienia lub podmioty realizujące pomoc w imieniu publicznych służb zatrudnienia,
- 4) przedsiębiorców,
- 5) innych podmiotów, korzystających pomocy określonej w ustawie,
- 6) osób fizycznych powierzających lub zamierzających powierzyć wykonywanie pracy,
- 7) pracowników publicznych służb zatrudnienia,

– o których mowa odpowiednio w art. 10b ust. 4 i 5.

3. Administratorem danych osobowych przetwarzanych w zbiorze, o którym mowa w ust. 2, jest dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy.

4. Przepisy art. 10b ust. 1 dotyczące prowadzenia zbioru oraz art. 10c–10e dotyczące dostępu, przetwarzania, pseudonimizowania i usuwania danych osobowych stosuje się odpowiednio do zbioru danych osobowych wojewódzkiego urzędu pracy.

Art. 10g. 1. W celu realizacji zadań ustawowych dyrektor powiatowego urzędu pracy prowadzi zbiór danych o rynku pracy w powiecie, w tym zbiór danych osobowych osób fizycznych, zwany dalej „zbiorem danych osobowych powiatowego urzędu pracy”.

2. W zbiorze danych osobowych powiatowego urzędu pracy są przetwarzane dane osobowe osób fizycznych, o których mowa w art. 10b ust. 4 i 5.

3. Administratorem danych osobowych przetwarzanych w zbiorze danych osobowych powiatowego urzędu pracy jest dyrektor powiatowego urzędu pracy.

4. Przepisy art. 10b ust. 1 dotyczące prowadzenia zbioru oraz art. 10c–10e dotyczące dostępu, przetwarzania, pseudonimizowania i usuwania danych osobowych stosuje się odpowiednio do zbioru danych osobowych powiatowego urzędu pracy.

Art. 10h. 1. W celu realizacji zadań ustawowych wojewoda prowadzi zbiór danych o rynku pracy w województwie, w tym zbiór danych osobowych osób fizycznych, zwany dalej „zbiorem danych osobowych wojewody”.

2. W zbiorze danych osobowych wojewody są przetwarzane dane osobowe osób fizycznych, o których mowa w art. 10b ust. 4 i ust. 5 pkt 1, 4, 7 i 8.

3. Administratorem danych osobowych przetwarzanych w zbiorze danych osobowych wojewody jest wojewoda.

4. Przepisy art. 10b ust. 1 dotyczące prowadzenia zbioru oraz art. 10c–10e dotyczące dostępu, przetwarzania, pseudonimizowania i usuwania danych osobowych stosuje się odpowiednio do zbioru danych osobowych wojewody.”;

5) w art. 33:

a) po ust. 2d dodaje się ust. 2e i 2f w brzmieniu:

„2e. Profil pomocy dla bezrobotnego ustalany jest przez pracownika powiatowego urzędu pracy na podstawie wywiadu przeprowadzonego z bezrobotnym, wspieranego systemem teleinformatycznym udostępnianym przez ministra właściwego do spraw pracy.

2f. Pracownik powiatowego urzędu pracy nie może ustalać profilu pomocy dla bezrobotnego wyłącznie w sposób polegający na zautomatyzowanym przetwarzaniu informacji o bezrobotnym, w tym jego danych osobowych.”,

b) uchyla się ust. 6–8;

6) w art. 35 uchyla się ust. 2c;

7) w art. 46 uchyla się ust. 5a;

8) po art. 61x dodaje się art. 61y w brzmieniu:

„Art. 61y. 1. Pośrednicy finansowi są administratorami danych osobowych osób składających wnioski o udzielenie pożyczek w zakresie niezbędnym do rozpatrywania wniosków, a także danych osobowych pożyczkobiorców i poręczycieli w zakresie niezbędnym do zawierania umów oraz rozpatrywania wniosków o umorzenie pożyczek.

2. Minister właściwy do spraw pracy i Bank Gospodarstwa Krajowego przetwarzają powierzone im dane osobowe pożyczkobiorców i poręczycieli w zakresie niezbędnym do rozpatrywania wniosków o umorzenie pożyczek.

3. Do przetwarzanych danych osobowych osób składających wnioski o udzielenie pożyczek należą dane, o których mowa w art. 10b ust. 4, w szczególności dane określone w pkt 1, 2, 8, 10 i pkt 11 lit. a, a do danych pożyczkobiorców, jeżeli wymaga tego zabezpieczenie umowy – dane, o których mowa w art. 10b ust. 5 pkt 3.”.

Art. 103. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362) po artykule 11 dodaje się artykuł 11a w brzmieniu:

„Art.11a. 1 W celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy, przetwarzane są dane osobowe, w tym w szczególności dotyczące:

- 1) podmiotów udzielających pomocy,
- 2) podmiotów ubiegających się o pomoc,
- 3) beneficjentów pomocy,
- 4) użytkowników aplikacji lub aplikacji SHRIMP.

2. Administratorem danych osobowych, o których mowa w ust. 1, są według swojej właściwości:

- 1) Prezes Urzędu;
- 2) minister właściwy do spraw rolnictwa;
- 3) minister właściwy do spraw finansów publicznych;
- 4) podmioty udzielające pomocy.

3. W zakresie w jakim dane, o których mowa w ust. 1, są niezbędne do zapewniania prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy, które są niezbędne dla realizacji celów, o których mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str.1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”:

- 1) administrator nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1 - 3 rozporządzenia 2016/679, w zakresie nieuregulowanym w art. 13 ust. 4 rozporządzenia 2016/679;

- 2) administrator nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 14 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia 2016/679, w zakresie nieuregulowanym w art. 14 ust. 5 rozporządzenia 2016/679;
- 3) administrator nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 15 ust. 1-3 rozporządzenia 2016/679, w zakresie nieuregulowanym w art. 15 ust. 4 rozporządzenia 2016/679.

4. Administrator jest obowiązany bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie miesiąca, poinformować osobę, której dane dotyczą, na jej wniosek, o podstawie nieprzekazania informacji, o których mowa w ust. 3.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, administrator zapewnia odpowiednie środki służące ochronie interesu lub podstawowych praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

6. Administrator ustala okres przechowywania danych osobowych oraz zabezpieczenia ich przetwarzania.

7. Dane osobowe dotyczące beneficjentów pomocy lub podmiotów udzielających pomocy mogą zostać ujawnione na stronie internetowej Prezesa Urzędu lub ministra właściwego do spraw rolnictwa.”.

Art. 104. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 56, z 2017 r. poz. 2491 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 po pkt 2d dodaje się pkt 2e w brzmieniu:
„2e) rozporządzeniu 2016/679 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L119 z 04.05.2016, str.1).”;
- 2) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:
„Art. 6a. 1. Fundusz, towarzystwo, ASI i zarządzający ASI, a także podmioty, o których mowa w art. 32 ust. 1 i 2, w zakresie ich działalności, o której mowa w tych przepisach oraz w art. 32 ust. 2b, będące administratorami, nie są obowiązane do:
 - 1) wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 2 lit. f, art. 14 ust. 2 lit. g i art. 15 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2016/679 – w przypadku przetwarzania

danych osobowych na potrzeby przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz zapobiegania przestępstwom;

- 2) wykonywania obowiązków określonych w art. 14 i art. 15 rozporządzenia 2016/679 dotyczących danych osobowych ujawnionych im w związku z realizacją uprawnień przysługujących innym podmiotom;
- 3) zawiadomienia osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych na podstawie art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, jeżeli niewykonanie obowiązku zawiadomienia służy realizacji celu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679, a wykonanie tego obowiązku może spowodować naruszenie stabilności funkcjonowania sektora kapitałowego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 32, administrator danych obowiązany jest niezwłocznie podjąć niezbędne działania w celu wdrożenia odpowiednich technicznych i organizacyjnych środków ochrony danych osobowych, których dotyczy naruszenie, zgodnie z art. 34 ust. 3 lit. a i b rozporządzenia 2016/679.

3. Uprawnienie do przenoszenia danych, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia 2016/679, nie dotyczy przenoszenia danych, które stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa lub tajemnicę zawodową.

4. Podmioty, o których mowa w ust. 1, zapewniają odpowiednie środki służące ochronie interesu lub podstawowych praw i wolności osoby, której dane osobowe dotyczą.”;

- 3) art. 193 otrzymuje brzmienie:

„Art. 193. Fundusz sekurytyzacyjny oraz podmiot, z którym towarzystwo zawarło umowę o zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami zbierają i przetwarzają dane osobowe dłużników sekurytyzowanych wierzytelności jedynie w celach związanych z zarządzaniem wierzytelnościami sekurytyzowanymi.”;

- 4) w art. 281 w ust. 1 dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w związku z toczącym się postępowaniem przed tym organem, jeżeli jest to niezbędne w toczącym się postępowaniu.”.

Art. 105 . W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2017 poz. 1907) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 1 uchyla się pkt 3;
- 2) w art. 78 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) w przypadku abonenta będącego konsumentem:
 - a) dane, o których mowa w art. 169 ust. 1,
 - b) adres miejsca zamieszkania i adres korespondencyjny - jeżeli jest on inny niż adres miejsca zamieszkania,
 - c) numer ewidencyjny PESEL - w przypadku obywatela Rzeczypospolitej Polskiej,
 - d) nazwę, serię i numeru dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej - numer paszportu lub karty pobytu;”;
- 3) w art. 159 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) dane dotyczące użytkownika, z zastrzeżeniem art. 161 ust. 2;”;
- 4) w art. 161:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Przetwarzanie danych osobowych użytkownika - innych niż wskazane w art. 159 ust. 1 pkt 2-5 - będącego osobą fizyczną odbywa się na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych.”;
 - b) uchyla się ust. 3.”;
- 5) art. 174 otrzymuje brzmienie:
 - „Art. 174. Do uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego zastosowanie mają przepisy o ochronie danych osobowych.”;
- 6) uchyla się art. 174a - 174d.

Art. 106 . W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1938, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 32b dodaje się art. 32ba w brzmieniu:
 - „Art. 32ba. Administratorem danych, które są gromadzone przez świadczeniodawcę zgodnie z art. 32b ust. 4, i na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 32b ust. 5, jest świadczeniodawca.”;
- 2) w art. 311 c ust. 1–3 otrzymują brzmienie:
 - „1. Minister właściwy do spraw zdrowia oraz Agencja są uprawnieni do gromadzenia i przetwarzania danych niezbędnych do realizacji zadań Agencji określonych w art. 31n.

2. W celu realizacji zadań Agencji określonych w art. 31n minister właściwy do spraw zdrowia oraz Agencja mają prawo do przetwarzania następujących danych:

- 1) numeru PESEL świadczeniobiorcy, a w przypadku jego braku – rodzaju, serii i numeru dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 2) adresu miejsca zamieszkania świadczeniobiorcy;
- 3) dotyczących udzielania oraz finansowania świadczeń opieki zdrowotnej.

3. Podmioty zobowiązane do finansowania świadczeń opieki zdrowotnej ze środków publicznych udostępniają nieodpłatnie Agencji dane, o których mowa w ust. 2, konieczne do realizacji zadań Agencji określonych w art. 31n.”;

3) w art. 188:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Fundusz przetwarza dane osobowe ubezpieczonych w celu:”,

– w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„11) prowadzenia prac analitycznych i prognostycznych związanych z realizacją świadczeń opieki zdrowotnej.”,

b) w ust. 1a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Fundusz przetwarza dane osobowe osób, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, w celu:”,

c) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Fundusz przetwarza dane osobowe osób, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 i 4, w celu rozliczania kosztów refundacji leków.”,

d) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Fundusz przetwarza dane osobowe osób uprawnionych do świadczeń opieki zdrowotnej na podstawie przepisów o koordynacji oraz umów międzynarodowych w celu:”,

e) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Fundusz przetwarza dane osobowe w celu realizacji zadań określonych w art. 97 ust. 3 pkt 2 i 3a.”,

f) w ust. 2b wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Fundusz przetwarza następujące dane osobowe pacjentów z innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 97a ust. 2 i 5:”,

- g) ust. 2c otrzymuje brzmienie:

„2c. Fundusz przetwarza dane osobowe związane z wystawieniem recept na refundowane leki, środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego i wyroby medyczne oraz z ich realizacją w aptece lub wystawianiem zlecenia na zaopatrzenie w wyroby medyczne, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 38 ust. 4 ustawy o refundacji.”,
- h) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw zdrowia przetwarza dane osobowe.”,
- i) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1-3, minister właściwy do spraw zdrowia i Fundusz przetwarzają następujące dane osobowe.”;
- 4) w art. 188a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W celu realizacji zadań określonych w ustawie Fundusz przetwarza następujące dane osobowe osób wystawiających recepty na refundowane leki, środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego i wyroby medyczne, osób wystawiających zlecenie na zaopatrzenie w wyroby medyczne, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 38 ust. 4 ustawy o refundacji, osób udzielających świadczeń na podstawie umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej oraz ubiegających się o zawarcie takich umów.”;
- 5) w art. 188b wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W celu realizacji zadań określonych w art. 97a ust. 2 pkt 3 Fundusz przetwarza następujące dane dotyczące osób wykonujących zawody medyczne.”;
- 6) w art. 188ba:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz przetwarza dane osobowe osób ubiegających się o nadanie dostępu lub korzystających z aplikacji udostępnianych przez Fundusz świadczeniodawcom oraz niebędącym świadczeniodawcami osobom uprawnionym i osobom przez nie upoważnionym, w celu korzystania z usług informatycznych i komunikacji z Funduszem.”,
 - b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, Fundusz przetwarza następujące dane.”;
- 7) w art. 188c ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Fundusz przetwarza dane w zakresie realizacji programów lekowych, o których mowa w ustawie o refundacji.”;

- 8) po art. 188c dodaje się art. 188 ca w brzmieniu:

„Art. 188ca. Do przetwarzania danych osobowych przez Fundusz przepisu art. 14 ust. 1–4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1) nie stosuje się.”;

- 9) w art. 188d wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jednostka samorządu terytorialnego, w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 9a i art. 9b, przetwarza dane dotyczące.”;

- 10) w art. 191:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw zdrowia przetwarza dane dotyczące ubezpieczenia zdrowotnego w zakresie niezbędnym do realizacji zadań wynikających z ustawy.”;

- b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw zdrowia oraz Fundusz przetwarzają dane osobowe świadczeniobiorców innych niż ubezpieczeni, w celu.”;

- c) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw zdrowia oraz Fundusz przetwarzają następujące dane.”;

- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Obrony Narodowej, Minister Sprawiedliwości, minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz minister właściwy do spraw zdrowia przetwarzają informacje niezbędne do realizacji zadań wynikających z ustawy.”.

Art. 107. W ustawie z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego (Dz. U. z 2017 r. poz. 505) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 4A

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 29a. 1. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy są odpowiednio:

- 1) Minister Sprawiedliwości – w przypadku danych osobowych przetwarzanych:
 - a) w toku postępowań administracyjnych i innych prowadzonych na podstawie ustawy w Ministerstwie Sprawiedliwości,
 - b) podczas wykonywania kompetencji przewidzianych przez ustawę związanych z egzaminem na tłumacza przysięgłego oraz czynnościami zmierzającymi do dokonania wpisu na listę tłumaczy przysięgłych,
 - c) podczas wykonywania kompetencji przewidzianych przez ustawę związanych z odpowiedzialnością zawodową tłumaczy przysięgłych;
- 2) wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamieszkania tłumacza przysięgłego – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w toku prowadzonych kontroli działalności tłumaczy przysięgłych.

2. Do przetwarzania danych osobowych niezbędnych dla zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków i uprawnień, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13-15 ust. 1 i 3, art. 18, art. 19 i art. 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (rozporządzenie ogólne o ochronie danych osobowych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016 r.), zwanego dalej: „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się.

3. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, o ile przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania.

4. Dane osobowe pozyskane i przetwarzane przez podmioty, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

Art. 29b. Obowiązek zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 18 § 1, nie ustaje w przypadku, gdy z żądaniem ujawnienia informacji uzyskanych w związku z tłumaczeniem, występuje Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, o którym mowa w ustawie z dnia... o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2018 r. poz....).".

Art. 107 . W ustawie z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1311 i 2110) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Organy właściwe w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, organy nadzoru nad organami właściwymi w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz zawiadamiający, o których mowa w art. 93, będący administratorami danych osobowych, przetwarzają dane osobowe wyłącznie w celach realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w ustawie.

2. Na administratorach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

3. Dane osobowe są przetwarzane przez okres niezbędny do osiągnięcia celów, o których mowa w ust. 1, a rejestry i akta spraw archiwizowane, zgodne z odrębnymi przepisami.”.

Art. 109 .W ustawie z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1204 oraz z 2015 r. poz. 1324) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. Organy i podmioty w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;

2) nie stosują:

- a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
- b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą,
- c) art. 18 rozporządzenia 2016/679 w zakresie prowadzenia postępowań administracyjnych w sprawie wymierzenia kar pieniężnych , egzekucji opłaty abonamentowej, postępowania prowadzonego na podstawie art. 4 ustawy.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,
- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy
- 6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)
- organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy i podmioty informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami

przetwarzania tych danych. Organy i podmioty dokonują weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na organach i podmiotach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie 10 ust. 1 ustawy.”.

- 2) w art. 5 po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Osoba fizyczna lub podmiot posiadający zarejestrowany odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny może dokonać zgłoszenia zaprzestania tych urządzeń. Operator wyznaczony w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, dokonuje wyrejestrowania odbiorników radiofonicznych lub telewizyjnych.

6. Usunięcie danych osobowych osób fizycznych po wyrejestrowaniu odbiornika następuje po upływie 5 lat licząc od końca roku kalendarzowego, w którym dokonano wyrejestrowania tego odbiornika, pod warunkiem braku zadłużenia w opłatach abonamentowych i gdy nie toczą się postępowania w sprawie zaległości w uiszczaniu opłat abonamentowych albo postępowania egzekucyjne.”.

Art. 110 . W ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U z 2016 r. poz. 438 oraz z 2017 r. poz. 961) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a. Ochrona danych osobowych

Art. 30a. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 6, art. 10, art. 14 ust. 1, 4 i 6, art. 15 ust. 2, art.16, art. 23 ust 1-5 oraz art. 24, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 6) numer NIP;
- 7) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 8) numer rachunku bankowego.

2. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 8, art. 13, art. 14 ust. 6, art. 17, art. 19, art. 22, art. 23 ust. 1–5, art. 24 oraz art. 26 ust. 1 Instytut przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 6) numer NIP;
- 7) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 8) numer rachunku bankowego.

3. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 28 i 30, państwowa instytucja kultury wyspecjalizowana w zakresie ochrony narodowego dziedzictwa kulturalnego w dziedzinie kinematografii przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 6) numer NIP;
- 7) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;

8) numer rachunku bankowego.

4. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 28 ust. 2, filmoteka regionalna przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 5) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 6) numer NIP;
- 7) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 8) numer rachunku bankowego.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1-4, są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, Instytutu oraz podmiotów wymienionych w ust. 3 i 4.

Art. 30b. 1. Dane osobowe, o których mowa w art. 30a ust. 1-4, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań, obowiązków i uprawnień.

2. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 1, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy."

Art. 111. W ustawie z dnia 1 lipca 2005 r. o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów (Dz. U. z 2017 r. poz. 1000) w art. 35 w ust. 5 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji celu kontroli.”.

Art. 112 . W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183 i 2201 oraz z 2018 r. poz. 138) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 34a po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Instytut badawczy, o którym mowa w ust. 2, jest podmiotem przetwarzającym dane osobowe w Systemie POL-on w rozumieniu art. 4 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”.”;

- 2) w art. 49 uchyla się ust. 9;
- 3) w dziale I dodaje się rozdział 8 w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 8

Ochrona danych osobowych

Art. 55a. 1. Wymienione w niniejszej ustawie organy władzy publicznej, organy uczelni i uczelni prowadzonych przez kościoły i związki wyznaniowe, organy Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego, jednostki organizacyjne uprawnione do nadawania stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego, Rada, Komisja, rzecznicy dyscyplinarni i komisje dyscyplinarne mogą, odpowiednio do przyznanych im niniejszą ustawą praw i obowiązków i wyłącznie w celu ich prawidłowego wypełniania, przetwarzać dane osobowe osób fizycznych będących stronami stosunków prawnych regulowanych przepisami niniejszej ustawy, w szczególności:

- 1) członków organów i pracowników uczelni, uczelni prowadzonych przez kościoły i związki wyznaniowe i Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego;
- 2) członków Rady i Komisji;
- 3) Rzecznika Praw Absolwenta;
- 4) kandydatów na funkcje określone w pkt 1–3;
- 5) pracowników jednostek organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego;
- 6) studentów i doktorantów, słuchaczy studiów podyplomowych oraz osób ubiegających się o przyjęcie na studia, studia doktoranckie lub studia podyplomowe;
- 7) osób, które uzyskały stopień naukowy doktora lub doktora habilitowanego;
- 8) cudzoziemców podejmujących i odbywających, na zasadach określonych w niniejszej ustawie, studia, studia doktoranckie i inne formy kształcenia, a także

uczestniczących

w badaniach naukowych lub pracach rozwojowych oraz ubiegających się o przyznanie takich praw;

- 9) osób ubiegających się o pozwolenie na utworzenie uczelni niepublicznej, założycieli uczelni niepublicznych oraz likwidatorów uczelni;
- 10) studentów i doktorantów, w tym cudzoziemców, ubiegających się o stypendia lub świadczenia z zakresu pomocy materialnej;
- 11) kandydatów do nagrody rektora, ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego lub właściwego ministra wskazanego w art. 33 ust. 2;
- 12) uczestników postępowań dyscyplinarnych, rzeczników dyscyplinarnych i komisji dyscyplinarnych.

2. Jeżeli przepisy niniejszej ustawy lub aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie nie stanowią inaczej, zakres przetwarzanych danych osobowych, o których mowa w ust. 1, określa się, kierując się koniecznością jednoznacznej identyfikacji osoby fizycznej oraz zapewnienia innych danych niezbędnych do prawidłowej realizacji celu ich przetwarzania, uwzględniając w szczególności:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku – numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz kraj wydania dokumentu tożsamości;
- 3) numer NIP lub REGON;
- 4) obywatelstwo;
- 5) datę i miejsce urodzenia;
- 6) płeć;
- 7) adres zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 8) adres poczty elektronicznej;
- 9) numer rachunku bankowego;
- 10) wykształcenie;
- 11) tytuł zawodowy, stopień naukowy lub tytuł naukowy;
- 12) informacje o uprawnieniach równoważnych z uprawnieniami doktora habilitowanego nabytych na podstawie art. 21a ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki;
- 13) informacje o podstawowym miejscu pracy i miejscu dodatkowego zatrudnienia;

14) informacje o nieukaraniu karą dyscyplinarną oraz o niekaralności za przestępstwo umyślne lub umyślne przestępstwo skarbowe.

3. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i, jeżeli przepisy niniejszej ustawy lub aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie nie stanowią inaczej, są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

Art. 55b. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego jest administratorem danych osobowych przetwarzanych:

- 1) w Systemie POL-on;
- 2) w związku z realizacją zadań wynikających z niniejszej ustawy, w szczególności:
 - a) nadzorem i kontrolą, o których mowa w art. 33 ust. 1,
 - b) nadawaniem uprawnień do prowadzenia studiów,
 - c) tworzeniem i likwidacją uczelni publicznych,
 - d) obsługą: Rady, Rzecznika Praw Absolwenta, komisji dyscyplinarnych, o których mowa w art. 142 ust. 1 pkt 2 i art. 142a,
 - e) przyznawaniem nagród ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, o których mowa w art. 155 ust. 1,
 - f) przyznawaniem stypendiów ministra za wybitne osiągnięcia, o których mowa w art. 181 ust. 2 i art. 199c ust. 1,
 - g) powoływaniem pierwszego rektora uczelni publicznej, likwidatora uczelni niepublicznej, Rzecznika Praw Absolwenta, członków Komisji, członków komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 142a ust. 1, rzeczników dyscyplinarnych, o których mowa w art. 145 ust. 1a.

2. Właściwy minister wskazany w art. 33 ust. 2 jest administratorem danych osobowych przetwarzanych w związku z realizacją zadań wynikających z niniejszej ustawy w odniesieniu do nadzorowanych uczelni, w szczególności:

- 1) nadzorem i kontrolą, o których mowa w art. 33 ust. 1;
- 2) tworzeniem i likwidacją uczelni publicznych;
- 3) przyznawaniem nagród, o których mowa w art. 155 ust. 1;
- 4) przyznawaniem stypendiów ministra za wybitne osiągnięcia, o których mowa w art. 181 ust. 2 i art. 199c ust. 1;

5) powoływaniem pierwszego rektora uczelni publicznej.

3. Dane osobowe gromadzone w Systemie POL-on mogą być przetwarzane wyłącznie w celu realizacji zadań określonych w przepisach prawa powszechnie obowiązującego, przez organy i podmioty ustawowo uprawnione do dostępu do tych danych.

4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz danych osobowych przetwarzanych w postępowaniach wyjaśniających i dyscyplinarnych nie stosuje się przepisów art. 12 ust. 3 i 4 i art. 14–16 rozporządzenia 2016/679 w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań określonych w niniejszej ustawie.

5. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeżeli minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego lub właściwy minister wskazany w art. 33 ust. 2 w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej obsługującego go urzędu.

6. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego oraz właściwi ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2 informują o ograniczeniach ustanowionych zgodnie z ust. 4 i 5 na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronach internetowych obsługujących ich urzędów.

Art. 55c. Rektor jest administratorem danych osobowych przetwarzanych w związku z realizacją zadań określonych dla rektora oraz uczelni w przepisach prawa powszechnie obowiązującego i statutu.

Art. 55d. 1. Do przetwarzania danych osobowych przez uczelnie i jednostki naukowe prowadzące studia doktoranckie do celów badań naukowych nie stosuje się art. 15, art. 16, art. 18 i art. 21 rozporządzenia 2016/679, jeżeli zachodzi prawdopodobieństwo, że prawa określone w tych przepisach uniemożliwią lub poważnie utrudnią realizację celów badawczych i jeżeli przetwarzanie danych osobowych jest konieczne do osiągnięcia założonych celów badawczych.

2. W zakresie niezbędnym do prowadzenia badań naukowych przez uczelnie i jednostki naukowe prowadzące studia doktoranckie dopuszcza się przetwarzanie danych osobowych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub światopoglądowe, przynależność do związków zawodowych oraz przetwarzanie danych genetycznych, danych biometrycznych w celu

jednoznacznego zidentyfikowania osoby fizycznej lub danych dotyczących zdrowia, seksualności lub orientacji seksualnej tej osoby, pod warunkiem, że publikowanie wyników tych badań następuje w sposób uniemożliwiający identyfikację osób fizycznych, których dane zostały przetworzone.

3. Uczelnie i jednostki naukowe prowadzące studia doktoranckie wdrażają odpowiednie zabezpieczenia praw i wolności osoby, której dane osobowe są zawarte w materiałach badawczych, zgodnie z art. 89 ust. 1 rozporządzenia 2016/679.

4. Do przetwarzania danych osobowych w celu przygotowania pracy dyplomowej lub rozprawy doktorskiej wymaganej do uzyskania odpowiednio dyplomu ukończenia studiów lub stopnia naukowego przepisy ust. 1–3 stosuje się.";

4) po art. 256 dodaje się art. 256a w brzmieniu:

„Art. 256a. 1. Właściwy wojewoda przetwarza w niezbędnym zakresie dane osobowe, w tym dane wskazane w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 37a ust. 1 i 2 ustawy.

2. Wojewoda jest administratorem danych osobowych przetwarzanych na podstawie ust. 1.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 13-15, art. 18, art. 19 oraz art. 21 rozporządzenia 2016/679.

4. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 3, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.

5. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, o ile nie wynikają one z przepisów odrębnych, w szczególności dotyczących terminów.

6. Na administratorze, o którym mowa w ust. 2, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

7. Administrator wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 6.

8. Wojewoda przetwarza dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

9. Przepisy ust. 1-8 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze od decyzji, o których mowa w art. 256 ust. 1 oraz organów prowadzących postępowania dotyczące tych decyzji na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257).”.

Art. 113 . W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości (Dz. U. z 2012 r. poz. 83 oraz z 2015 r. poz. 373) po art. 5a dodaje się art. 5b w brzmieniu:

„Art. 5b. 1. Organy i podmioty w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

- 1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;
- 2) nie stosują:
 - a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
 - b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą,
 - c) art. 18 rozporządzenia 2016/679 w zakresie prowadzenia postępowań administracyjnych, o których mowa w art. 3 ustawy.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,
- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy,
- 6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy i podmioty informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Organy i podmioty dokonują weryfikacji przetwarzanych

danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na organach i podmiotach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.”.

Art. 114 . W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 po pkt 4h dodaje się pkt 4i w brzmieniu:
„4i) rozporządzeniu 2016/679 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1).”;
- 2) po art. 83a dodaje się art. 83b w brzmieniu:
„Art. 83b. 1. Firmy inwestycyjne będące administratorami nie są obowiązane do:
 - 1) wykonywania obowiązków określonych w art. 13 ust. 2 lit. f, art. 14 ust. 2 lit. g i art. 15 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2016/679 – w przypadku przetwarzania danych osobowych, na potrzeby przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz zapobiegania przestępstwom;

- 2) wykonywania obowiązków określonych w art. 14 i 15 rozporządzenia nr 2016/679 dotyczących danych osobowych ujawnionych firmie inwestycyjnej w związku z realizacją uprawnień przysługujących innym podmiotom;
- 3) zawiadomienia osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych na podstawie art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, jeżeli niewykonanie obowiązku zawiadomienia służy realizacji celu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679, a wykonanie tego obowiązku może spowodować naruszenie stabilności funkcjonowania sektora kapitałowego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, administrator danych obowiązany jest niezwłocznie podjąć niezbędne działania w celu wdrożenia odpowiednich technicznych i organizacyjnych środków ochrony danych osobowych, których dotyczy naruszenie, zgodnie z art. 34 ust. 3 lit. a i b rozporządzenia 2016/679.

3. Uprawnienie do przenoszenia danych, o których mowa w art. 20 rozporządzenia 2016/679, nie dotyczy przenoszenia danych, które stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa.

4. Firmy inwestycyjne, o których mowa w ust. 1, zapewniają odpowiednie środki służące ochronie interesu lub podstawowych praw i wolności osoby, której dane osobowe dotyczą.”;

- 3) w art. 149 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:
„14) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji przez niego ustawowych zadań.”.

Art. 115 . W ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o dokumentach paszportowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 758 i z 2018 r. poz. 138) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 45 dodaje się art. 45a w brzmieniu:

„Art. 45a.1. W celu i w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie wojewoda, konsul, minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw zagranicznych oraz minister właściwy do spraw informatyzacji przetwarzają dane osobowe zgodnie z niniejszą ustawą.

2. Do przetwarzania danych osobowych w zakresie, o którym mowa w art. 46 przez organy o których mowa w ust. 1 przepisów art. 18 i 21 rozporządzenia 2016/679 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia

dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE z 2016 r. L119/1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679, nie stosuje się.

3. Administrator, o którym mowa art. 49a ust. 1 przechowuje dane osobowe wyłącznie przez okres nie dłuższy niż jest to niezbędne do celów przetwarzania danych osobowych i w zakresie niezbędnym do realizacji tych celów.

4. Na administratorze, o którym mowa w ust. 3, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

4. Organy o których mowa w ust. 1 informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”;

2) w art. 46:

- a) uchyla się ust. 2,
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
 - „3. W centralnej ewidencji przetwarza się:
- 1) dane, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1-5 i 9 i art. 25;
 - 2) nazwisko rodowe;
 - 3) imiona i nazwiska rodowe rodziców;
 - 4) podpis posiadacza;
 - 5) dane biometryczne w postaci odcisków palców;
 - 6) dane biometryczne w postaci wizerunku twarzy;
 - 7) serię i numer, oznaczenie organu wydającego i datę ważności dowodu osobistego;
 - 8) adres i datę zameldowania na pobyt stały;
 - 9) kraj miejsca zamieszkania;
 - 10) kraj poprzedniego miejsca zamieszkania;
 - 11) datę wymeldowania z miejsca pobytu stałego;
 - 12) adres i datę zameldowania na pobyt czasowy;
 - 13) datę wymeldowania z miejsca pobytu czasowego;
 - 14) datę zgonu;
 - 15) dane dotyczące wniosku o wydanie dokumentu paszportowego:
 - a) numer wniosku;
 - b) nazwę organu realizującego wniosek;

- c) status wniosku oraz datę jego aktualizacji;
- 16) dane dotyczące dokumentu paszportowego:
- a) dane, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 7-8 i 10;
 - b) status dokumentu paszportowego oraz datę jego aktualizacji;
 - c) dane dotyczące wniosku, o którym mowa w art. 17 ust. 1 i w art. 38 ust. 1 pkt 1 i w ust. 3:
 - dane dotyczące tożsamości osoby, której wniosek dotyczy;
 - dane dotyczące organu, który wniosek złożył;
 - sygnaturę i podstawę prawną wniosku;
 - datę wpływu wniosku;
 - datę wycofania wniosku przez uprawniony organ;
 - d) informacje o zastosowaniu oraz uchyleniu lub zmianie przez uprawniony organ środka zapobiegawczego w postaci zakazu opuszczania kraju połączonego z zatrzymaniem dokumentu paszportowego lub o tymczasowym zatrzymaniu dokumentu paszportowego przez uprawniony organ:
 - dane dotyczące tożsamości osoby, wobec której zastosowano środek zapobiegawczy lub tymczasowe zatrzymanie dokumentu paszportowego;
 - dane dotyczące organu, który zastosował środek zapobiegawczy lub zawiadomił o tymczasowym zatrzymaniu dokumentu paszportowego;
 - datę wpływu i sygnaturę akt sprawy;
 - datę wydania oraz dane dotyczące organu, który uchylił lub zmienił środek zapobiegawczy;
 - e) informacje o decyzji wydanej na podstawie art. 39 ust.1:
 - datę i przyczynę wydania decyzji;
 - nazwę organu wydającego decyzję;
 - sygnaturę akt ;
- 17) dane dotyczące książeczek paszportowych paszportów tymczasowych oraz naklejek personalizacyjnych do paszportów tymczasowych utraconych przed spersonalizowaniem lub wybrakowanych w procesie sporządzania:
- a) serię i numer książeczki paszportowej paszportu tymczasowego;
 - b) serię i numer naklejki personalizacyjnej do paszportu tymczasowego;
 - c) datę i przyczynę utraty książeczki paszportowej paszportu tymczasowego lub naklejki personalizacyjnej do paszportu tymczasowego;

- d) datę i przyczynę wybrakowania książeczki paszportowej paszportu tymczasowego lub naklejki personalizacyjnej do paszportu tymczasowego;
- 18) dane dotyczące utraconych niespersonalizowanych książeczek paszportowych, książeczkach paszportowych wybrakowanych w procesie sporządzania, a także dane o dokumentach paszportowych utraconych przed odbiorem przez obywatela polskiego:
- a) serię i numer książeczki paszportowej lub dokumentu paszportowego;
 - b) datę i przyczynę utraty książeczki paszportowej;
 - c) datę i przyczynę wybrakowania książeczki paszportowej w czasie sporządzania;
 - d) datę i przyczynę utraty dokumentu paszportowego
4. Dane osobowe, o których mowa w ust. 3, są przekazywane do centralnej ewidencji z ewidencji wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych zwanych dalej ewidencjami paszportowymi.”;
- 3) w art. 47 :
- a) ust 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Organy paszportowe prowadzi, w zakresie swoich uprawnień, ewidencje paszportowe.”
 - b) uchyla się ust. 2,
 - c) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. W ewidencjach paszportowych przetwarza się dane, o których mowa w art. 46 ust. 3 pkt 1-17 oraz adres do korespondencji.”
- 4) po art. 47 dodaje się art. 47a i 47b w brzmieniu:
- „Art. 47a.1. Danych przetwarzanych w centralnej ewidencji i ewidencjach paszportowych nie usuwa się, za wyjątkiem danych, o których mowa w art. 46 ust. 3 pkt 5.
2. Dane biometryczne w postaci odcisków palców przechowuje się w centralnej ewidencji i ewidencjach paszportowych do czasu wpisania przez organ paszportowy do ewidencji paszportowej potwierdzenia przyjęcia sporządzonego dokumentu paszportowego.
3. W przypadku wydania przez organ paszportowy decyzji o odmowie wydania dokumentu paszportowego, dane biometryczne w postaci odcisków palców przechowuje się w centralnej ewidencji i ewidencjach paszportowych do czasu wpisania przez organ

do ewidencji paszportowej informacji o odmowie wydania dokumentu paszportowego z powodów, o których mowa w art. 17 ust. 1 oraz numeru akt sprawy o wydanie dokumentu paszportowego.

Art. 47b. 1. Organ paszportowy przyjmujący wniosek o wydanie dokumentu paszportowego, dokonuje z urzędu sprawdzenia danych w ewidencjach paszportowych, w centralnej ewidencji oraz w rejestrze PESEL, o którym mowa w ustawie z dnia 24 września 2010 roku o ewidencji ludności (Dz. U. 2017 poz. 657 z późn. zm), porównuje dane w nich zamieszczone z danymi zawartymi we wniosku o wydanie dokumentu paszportowego oraz w przedkładanej dokumentacji.

2. W przypadku stwierdzenia niezgodności danych, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1-5 i 9 oraz w art. 46 ust. 3 pkt 2-3 i 7-14 w ewidencjach i rejestrach, o których mowa w ust. 1, z danymi zawartymi we wniosku o wydanie dokumentu paszportowego oraz przedkładanej dokumentacji organ, który stwierdził niezgodności podejmuje działania celem ich usunięcia, zgodnie z art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz.U. z 2017 r. poz. 657).

3. W przypadku braku bezpośredniego dostępu do rejestru PESEL, o którym mowa w ust. 1, o stwierdzonych niezgodnościach konsulowie niezwłocznie zawiadamiają ministra właściwego do spraw informatyzacji.”;

5) uchyla się art. 48;

6) w art. 49:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Centralna ewidencja i ewidencje paszportowe są prowadzone w systemie teleinformatycznego zbioru danych o osobie i wszystkich sporządzonych dla tej osoby dokumentach paszportowych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organy paszportowe przekazują, w formie elektronicznej za pośrednictwem ewidencji paszportowych do centralnej ewidencji, dane z ewidencji paszportowych, niezwłocznie po rozpatrzeniu wniosku o wydanie dokumentu paszportowego lub wydaniu decyzji o odmowie wydania lub unieważnieniu dokumentu paszportowego.”

7) po art. 49 dodaje się art. 49a – 49c w brzmieniu:

„Art. 49a.1. Utrzymanie i rozwój centralnej ewidencji dla realizacji zadań określonych w ustawie zapewnia minister właściwy do spraw informatyzacji, w tym podejmuje działania mające na celu:

- 1) zapewnienie ochrony przed nieuprawnionym dostępem do centralnej ewidencji;
- 2) zapewnienie integralności danych w centralnej ewidencji;
- 3) zapewnienie dostępności systemu teleinformatycznego, w którym prowadzona jest centralna ewidencja dla podmiotów przetwarzających dane w tej ewidencji;
- 4) przeciwdziałanie uszkodzeniom systemu teleinformatycznego, w którym prowadzona jest centralna ewidencja;
- 5) określenie zasad bezpieczeństwa przetwarzanych danych w tym danych osobowych;
- 6) zapewnienie rozliczalności centralnej ewidencji;
- 7) zapewnienie poprawności danych przetwarzanych w centralnej ewidencji

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na wniosek osoby, której dane dotyczą, udziela informacji, o których mowa w art. 15 rozporządzenia 2016/679.

Art. 49b. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych zapewnia utrzymanie i rozwój systemu teleinformatycznego, za pomocą którego organy paszportowe prowadzą ewidencje paszportowe, w tym podejmuje działania mające na celu:

- 1) zapewnienie ochrony przed nieuprawnionym dostępem do ewidencji;
- 2) zapewnienie integralności danych w ewidencjach;
- 3) zapewnienie dostępności systemu teleinformatycznego, w którym prowadzone są ewidencja dla podmiotów przetwarzających dane w tych ewidencjach;
- 4) przeciwdziałanie uszkodzeniom systemu teleinformatycznego, w którym prowadzone są ewidencje;
- 5) określenie zasad bezpieczeństwa przetwarzanych danych w tym danych osobowych;
- 6) zapewnienie rozliczalności ewidencji.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych zapewnia istnienie wydzielonej sieci zapewniającej łączność elektroniczną umożliwiającą komunikację pomiędzy centralną ewidencją a ewidencjami paszportowymi dla wojewodów, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw zagranicznych i ministra właściwego do spraw informatyzacji.

3. Minister właściwy do spraw zagranicznych zapewnia istnienie wydzielonej sieci zapewniającej łączność elektroniczną umożliwiającą komunikację pomiędzy centralną ewidencją a ewidencjami paszportowymi prowadzonymi przez konsulów.

Art. 49c Dostęp do centralnej ewidencji mają minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw informatyzacji, minister właściwy do spraw zagranicznych, konsul, wojewoda.”

8) uchyla się art. 50-52;

9) w art. 53 po ust 2 dodaje się ust 3 w brzmieniu:

„3. Dokumentację, o której mowa w ust. 1 i przechowuje na zasadach i w trybie określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 6 ust. 2b ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1506, 1948, z 2017 r. poz. 1086).”;

10) w art. 54 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) udostępniania danych i informacji z ewidencji paszportowych, centralnej ewidencji i z dokumentacji, o której mowa w art. 53 ust. 1.”;

11) po Rozdziale 6 dodaje się Rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Udostępnianie danych

Art. 54a. Organy paszportowe na wniosek osoby, której dane dotyczą, złożony w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, wydają zaświadczenie zawierające pełny odpis danych dotyczących tej osoby przetwarzanych w prowadzonych przez nie ewidencjach paszportowych, z wyłączeniem danych biometrycznych w postaci odcisków palców.

2. Zaświadczenie sporządza się, w zależności od żądania wnioskodawcy, w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.

3. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 2, może mieć formę wydruku z systemu teleinformatycznego.

Art. 54b.1. W trybie jednostkowym, z ewidencji paszportowych organy paszportowe udostępnia dane dotyczące dokumentu lub jego posiadacza z wyłączeniem danych biometrycznych w postaci odcisków palców, na jednorazowy wniosek podmiotów, o których mowa w art. 54c, złożony w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.

2. W trybie, o którym mowa w ust. 1, dane udostępnia się nieodpłatnie.

Art. 54c. Dane zgromadzone w centralnej ewidencji, z wyłączeniem danych biometrycznych w postaci odcisków palców, udostępnia minister właściwy do spraw informatyzacji, w zakresie niezbędnym do wykonywania ustawowych zadań:

- 1) Policji;
- 2) Straży Granicznej;
- 3) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 4) Agencji Wywiadu;
- 5) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu;
- 6) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych;
- 7) prokuraturze;
- 8) sądom;
- 9) Służbie Więziennej;
- 10) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego;
- 11) Służbie Wywiadu Wojskowego;
- 12) Żandarmerii Wojskowej;
- 13) Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych;
- 14) Komendantowi Służby Ochrony Państwa.

Art. 54d. Dane z centralnej ewidencji udostępnia się:

- 1) w trybie pełnej teletransmisji danych;
- 2) w trybie jednostkowym.

Art. 54e.1. Minister właściwy do spraw informatyzacji może wyrazić zgodę, w drodze decyzji administracyjnej, na udostępnienie danych zgromadzonych w centralnej ewidencji, podmiotom o których mowa w art. 54c, za pomocą urządzeń teletransmisji danych, po złożeniu jednorazowego, uproszczonego wniosku, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) posiadają urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
- 2) posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem ustawowo określonych zadań.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia udostępnienia danych w trybie pełnej teletransmisji danych, jeżeli podmioty uprawnione nie spełniają wymogów określonych w ust. 1.

Art. 54f.1. W trybie jednostkowym z centralnej ewidencji minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia dane dotyczące dokumentu lub jego posiadacza z wyłączeniem danych biometrycznych w postaci odcisków palców, na jednorazowy wniosek podmiotów, o których mowa w art. 54c, złożony w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.

2. W trybie, o którym mowa w ust. 1 dane udostępnia się nieodpłatnie.

Art. 54g. 1. Organy paszportowe udostępniają dokumentację o której mowa w art. 53 ust 1 znajdującą się w ich posiadaniu.

2. Dokumentację paszportową udostępnia się na uzasadniony wniosek złożony przez osobę, której ta dokumentacja dotyczy albo przez podmiot, o którym mowa w art. 54c, jeżeli uzyskanie danych przez ten podmiot jest uzasadnione zakresem wykonywanych zadań określonych w ustawach szczególnych.

3. Dokumentację paszportową udostępnia się nieodpłatnie.

Art. 54h. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o udostępnienie danych z ewidencji paszportowych i z centralnej ewidencji w trybie jednostkowym;
 - 2) wzór wniosku o udostępnianie danych z centralnej ewidencji w trybie pełnej teletransmisji danych,
 - 3) wzór wniosku o udostępnienie dokumentacji, o której mowa w art. 53 ust 1.
- uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawności i bezpieczeństwa udostępniania danych oraz dokumentacji, o której mowa w art. 53 ust 1.”

Art. 116 . W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196, 724, 791, 819 i 1089 oraz z 2018 r. 2102 i 2486) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Komisja, w celu realizacji ustawowych zadań, przetwarza w rozumieniu art. 4 pkt 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych

oraz uchylecia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, dane osobowe, w tym także bez wiedzy i zgody osoby, której te dane dotyczą.

2. Do przetwarzania danych osobowych przez Komisję przepisów art. 13, art. 14 ust. 1-4, art. 15, art. 17-22 rozporządzenia nr 2016/679 nie stosuje się.

3. Okres przechowywania danych, o których mowa w ust. 1, wynosi 15 lat.”.

Art. 117 . W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1928 z późn. zm.) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a 1. Administratorem danych osobowych są według swojej właściwości:

- 1) Prezes Urzędu,
- 2) wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

2. Do przetwarzania danych osobowych nie stosuje się art. art. 13 ust. 1-3, art. 14 ust. 1, 2 i 4 i art. 15 ust. 1-3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04. 05. 2016, str. 1).

3. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2, na swojej stronie internetowej.

4. Dane osobowe podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

5. Okres przechowywania danych osobowych oraz mające zastosowanie zabezpieczenia, ustala administrator.”

Art.118. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285 i 624) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Wykreślenie wytwórcy z rejestru wytwórców skutkuje usunięciem jego danych z tego rejestru.”;

- 2) w art. 12g po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Wykreślenie podmiotu sprowadzającego z rejestru podmiotów sprowadzających

- skutkuje usunięciem jego danych z tego rejestru.”;
- 3) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Rejestr rolników jest jawny, z wyłączeniem adresów zamieszkania, o których mowa w art. 14 ust. 3 pkt 1.”;
- 4) w art. 19 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Wykreślenie wpisu z rejestru rolników skutkuje usunięciem danych z tego rejestru.”;
- 5) art. 28o po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Wykreślenie administratora systemów certyfikacji z rejestru administratorów systemów certyfikacji skutkuje usunięciem jego danych z tego rejestru.”;
- 6) w art. 28u dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
- „6. Wykreślenie jednostki certyfikującej z rejestru jednostek certyfikujących skutkuje usunięciem jej danych z tego rejestru.”.

Art. 119 . W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2017 r. poz. 229 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po artykule 31d dodaje się artykuł 31e w brzmieniu:
- „Art. 31e 1. Do przetwarzania danych osobowych przez Prezesa Urzędu nie stosuje się art. 13 ust. 1-3, art. 14 ust. 1, 2 i 4 i art. 15 ust. 1-3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04. 05. 2016, str. 1).
2. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1, na swojej stronie internetowej.
3. Dane osobowe podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.
4. Okres przechowywania danych osobowych oraz mające zastosowanie zabezpieczenia, ustala administrator.”
- 2) po artykule 46 dodaje się art. 46a i art. 46b w brzmieniu:
- „Art. 46a. 1. Administratorem danych osobowych przetwarzanych przez rzecznika konsumentów są według swojej właściwości:
- 1) Starosta;
- 2) Prezydent miasta.

2. Do przetwarzania danych osobowych nie stosuje się przepisów art. 13 ust. 1-3, art. 14 ust. 1, 2 i 4 i art. 15 ust. 1-3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str.1).

3. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2, na swojej stronie internetowej.

4. Dane osobowe podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

5. Okres przechowywania danych osobowych oraz mające zastosowanie zabezpieczenia, ustala administrator.

Art. 46b. 1. Do przetwarzania danych osobowych przez organizację konsumencką nie stosuje się przepisów art. 13 ust. 1-3, art. 14 ust. 1, 2 i 4 i art. 15 ust. 1-3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str.1).

2. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1, na swojej stronie internetowej.

3. Dane osobowe podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

4. Okres przechowywania danych osobowych oraz mające zastosowanie zabezpieczenia, ustala administrator.”

Art. 120 . W ustawie dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1210 i 1387) w art. 29b uchyla się ust. 5.

Art. 121 . W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 209 oraz 1566) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 6c dodaje się art. 6d w brzmieniu:

„Art. 6d. 1. W przypadku pracownika zatrudnionego na stanowisku umożliwiającym dostęp do informacji o bezpieczeństwie obiektu infrastruktury krytycznej i osoby ubiegającej się o zatrudnienie na tym stanowisku, operator infrastruktury krytycznej może żądać od pracownika i tej osoby przedłożenia informacji dotyczących karalności, w tym informacji, czy ich dane osobowe są zgromadzone w Krajowym Rejestrze Karnym.

2. Operator infrastruktury krytycznej może żądać od pracownika danych biometrycznych w postaci odcisków palców, głosu, obrazu rogówki i sieci żył palców, jeżeli podanie takich danych jest konieczne ze względu na kontrolę dostępu do informacji o bezpieczeństwie obiektu infrastruktury krytycznej i pomieszczeń.

3. Operator infrastruktury krytycznej ma prawo przechowywania informacji i danych, o których mowa w ust. 1 i 2, wyłącznie przez okres zatrudnienia pracownika, którego te dane dotyczą.”;

2) art. 20a otrzymuje brzmienie:

„Art. 20a. 1. Organy właściwe w sprawach zarządzania kryzysowego oraz dyrektor Centrum mają prawo żądania udzielenia informacji, gromadzenia i przetwarzania danych niezbędnych do realizacji zadań określonych w ustawie.

2. Organy właściwe w sprawach zarządzania kryzysowego oraz dyrektor Centrum w ramach realizacji zadań określonych w ustawie przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania;
- 3) miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełniona funkcja;
- 4) numer telefonu i adres elektroniczny, w tym adres poczty elektronicznej.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 2, nie stosuje się art. 13 i 14 rozporządzenia 2016/679, w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.”.

Art. 122. W ustawie z dnia 15 czerwca 2007 r. o lekarzu sądowym (Dz. U. poz. 849, z 2008 r. poz. 293 i z 2011 r. poz. 622) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Administratorami danych osobowych lekarzy sądowych oraz kandydatów na lekarzy sądowych przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień dotyczących nabycia prawa do wykonywania czynności lekarza

sądowego, utraty tego prawa oraz prowadzenia wykazu lekarzy sądowych są okręgowe rady lekarskie, prezesi sądów okręgowych oraz Minister Sprawiedliwości w zakresie realizowanych zadań.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13, art. 14, art. 15 ust. 1 i 3, art. 18, art. 19 i art. 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1) nie stosuje się.

3. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/79 nie stosuje się, jeżeli przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania.

4. Dane osobowe, o których mowa w § 1, przechowuje się przez okres ustalony przez administratora zgodnie z przepisami regulującymi procedury prawne, w których toku są przetwarzane, niezbędny ze względu na cel ich przetwarzania.”;

2) w art. 15 uchyla się ust. 6.

Art. 123. W ustawie z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 883 oraz z 2018 r. poz. 398) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 3A

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 20a. 1. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy są odpowiednio:

- 1) Minister Sprawiedliwości oraz organy działające w jego imieniu lub na podstawie jego upoważnienia – w przypadku danych osobowych przetwarzanych:
 - a) w toku postępowań administracyjnych i innych, prowadzonych na podstawie ustawy w Ministerstwie Sprawiedliwości,
 - b) w związku z uczestnictwem Ministra Sprawiedliwości w postępowaniach prowadzonych przez inne organy, w których ten udział wynika z ustawy,
 - c) na potrzeby wykonywania zadań związanych z działalnością zespołu do przygotowania pytań i zadań problemowych na egzamin dla osób

ubiegających się o licencję doradcy restrukturyzacyjnego, a także Komisji Egzaminacyjnej;

- 2) Komisja Egzaminacyjna do przeprowadzenia egzaminu dla osób ubiegających się o licencję doradcy restrukturyzacyjnego oraz zespół do przygotowania pytań i zadań problemowych na ten egzamin – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w związku z realizacją przez te podmioty wynikających z ustawy ich zadań związanych z przygotowaniem materiałów egzaminacyjnych, przeprowadzeniem postępowań o dopuszczenie do egzaminu dla osób ubiegających się o licencję doradcy restrukturyzacyjnego oraz z przeprowadzeniem egzaminu;
- 3) prezesi sądów okręgowych w zakresie czynności wynikających z ustawy oraz udzielonych na jej podstawie upoważnień do przyjmowania ślubowania od osób, którym przyznana została licencja doradcy restrukturyzacyjnego;
- 4) doradcy restrukturyzacyjni w zakresie niezbędnym do wykonywania uprawnień i obowiązków wynikających z posiadanej licencji.

2. Do przetwarzania danych osobowych niezbędnych dla zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków i uprawnień, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13-15 ust. 1 i 3, art. 18, art. 19 i art. 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (rozporządzenie ogólne o ochronie danych osobowych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016 r.), zwanego dalej: „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się.

3. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/679 o ochronie danych nie stosuje się, o ile przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania.

4. Dane osobowe pozyskane i przetwarzane przez podmioty, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

Art. 20b. Okres przechowywania danych osobowych zgromadzonych przez doradcę restrukturyzacyjnego, przy wykonywaniu uprawnień i obowiązków wynikających

z posiadanej licencji wynosi 5 lat od zakończenia realizacji celu, dla którego dane zostały zgromadzone. Po upływie tego okresu dane osobowe podlegają usunięciu.”.

Art. 124. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2017 r. poz. 489, 624, 777, 952 i 1428) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15:

a) ust. 8b otrzymuje brzmienie:

„8b. Informacje zawarte w rejestrze centralnym, o którym mowa w ust. 8a, są przetwarzane przez ministra właściwego do spraw rodziny i wojewodę w celu monitorowania realizacji świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz w celu umożliwienia organom właściwym dłużnika i organom właściwym wierzyciela weryfikacji prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz przez podmioty wymienione w ust. 8c w celu, w którym informacje te zostały im udostępnione. Organy właściwe wierzyciela oraz organy właściwe dłużnika przekazują dane do rejestru centralnego, wykorzystując oprogramowanie, o którym mowa w ust. 8.”,

b) w ust. 8cb wyrazy „może przetwarzać” zastępuje się wyrazem „przetwarza”;

2) w art. 22 w ust. 1 wyrazy „mogą gromadzić i przetwarzać” zastępuje się wyrazem „przetwarzają”;

3) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. 1. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 22 ust. 1, nie stosuje się przepisów, o których mowa w art. 13, 14 i 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1).

2. Dane osobowe, o których mowa w art. 22 ust. 1, podlegają zabezpieczeniom technicznym i organizacyjnym uniemożliwiającym:

- 1) nadużycia w wykorzystywaniu tych danych, w szczególności przetwarzanie ich niezgodnie z celem lub udostępnianie osobom nieuprawnionym do ich przetwarzania;
- 2) zmianę, utratę, uszkodzenie lub zniszczenie tych danych.

3. Dane osobowe, o których mowa w art. 22 ust. 1, zabezpiecza się w sposób odpowiedni do zagrożeń i ryzyka wystąpienia sytuacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i

2, w tym w szczególności biorąc pod uwagę czy dane osobowe przetwarzane są w sposób zautomatyzowany, czy inny niż zautomatyzowany oraz z uwzględnieniem zapewnienia kontroli nad tym, jakie dane osobowe, kiedy i przez kogo były przetwarzane.

4. Przetwarzanie danych osobowych, o których mowa w ust. 1, wymaga wydania przez podmiot uprawniony do przetwarzania tych danych osobowych, pisemnych, imiennych upoważnień do dostępu do danych osobowych oraz prowadzenia ewidencji osób upoważnionych do przetwarzania danych.”.

Art. 125. W ustawie z dnia 5 września 2008 r. o komercjalizacji państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej „Poczta Polska” (Dz. U. z 2017 r. poz. 2164) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Spółka, w okresie, gdy pozostaje operatorem wyznaczonym w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138), w związku z realizacją zadań, o których mowa w art. 12-14 ustawy:

- 1) wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;
- 2) nie stosuje art. 15, art. 16 oraz art. 18-21 rozporządzenia 2016/679.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),

- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,
- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy,
- 6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Spółka informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustala Spółka, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Spółka dokonuje weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na Spółce ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Spółka wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Spółka. przetwarza dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.”.

Art. 126. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, 1566 i 1999) w art. 2 po ust. 2 dodaje się ust. 3-10 w brzmieniu:

„3. Władze publiczne, w tym Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska lub regionalni dyrektorzy ochrony środowiska, są uprawnione do pozyskiwania i przetwarzania danych osobowych podmiotów, w tym osób fizycznych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w ustawie.

4. Władze publiczne, w tym Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska lub regionalni dyrektorzy ochrony środowiska, przetwarzają, w tym udostępniają innym właściwym organom następujące dane:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) nazwę podmiotu i jego formę prawną;
- 3) adres miejsca zamieszkania lub adres siedziby;
- 4) adres poczty elektronicznej;
- 5) numer PESEL lub w przypadku cudzoziemców numer identyfikacyjny obowiązujący w kraju zamieszkania;
- 6) seria lub numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, REGON oraz NIP;
- 7) informacje z CEIDG oraz KRS;
- 8) informacje o rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej lub produkcji rolnej;
- 9) numer telefonu.

5. Administratorem danych osobowych przetwarzanych na podstawie ust. 3 są władze publiczne, w tym Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska lub regionalni dyrektorzy ochrony środowiska.

6. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 4, nie stosuje się przepisów art. 13-15, art. 17-21 i art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i

Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w ustawie.

7. Okresy przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 4, ustala administrator danych osobowych, zgodnie z celami ich przetwarzania, o ile nie wynikają one z przepisów odrębnych.

8. Dane osobowe, o których mowa w ust. 4, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

9. Administrator danych osobowych informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 6, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

10. Administrator danych osobowych wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 8.”.

Art. ...127. W ustawie z dnia 17 października 2008 o zmianie imienia i nazwiska (Dz.U 2016 poz. 10) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. Postępowanie administracyjne w przedmiocie zmiany imienia i nazwiska prowadzone jest z wykorzystaniem danych zawartych w rejestrze stanu cywilnego, o którym mowa w art. 2 ust 2 ustawy z dnia 28 listopada 2018 Prawo o aktach stanu cywilnego w zakresie niezbędnym dla wydania rozstrzygnięcia w sprawie.

2) po art. 14a dodaje się art. 14b w brzmieniu:

„Art. 14b 1. W celu i w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie kierownik urzędu stanu cywilnego, zastępca kierownika urzędu stanu cywilnego, wojewoda, minister właściwy do spraw wewnętrznych, przetwarzają dane osobowe zgodnie z niniejszą ustawą.

2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym, przetwarzaniem z naruszeniem ustawy oraz zmianą, utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

Art. 128 . W ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2017 r. poz. 1318) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podmiot udzielający świadczeń zdrowotnych może w drodze umowy powierzyć przetwarzanie danych podmiotowi przetwarzającemu. Umowa taka powinna spełniać wymagania, o których mowa w art. 28 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1).”;

2) w art. 26 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organom władzy publicznej, w tym Rzecznikowi Praw Pacjenta, Rzecznikowi Praw Pacjenta Szpitala Psychiatrycznego, Narodowemu Funduszowi Zdrowia, organom samorządu zawodów medycznych oraz konsultantom krajowym w ochronie zdrowia, w zakresie niezbędnym do wykonywania przez te podmioty ich zadań, w szczególności nadzoru i kontroli;”;

3) w art. 47:

a) w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) ochrona praw pacjentów korzystających ze świadczeń zdrowotnych udzielanych przez szpital psychiatryczny, o którym mowa w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 546, 960 oraz 1245);”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zadanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3a, Rzecznik realizuje w szczególności przy pomocy Rzeczników Praw Pacjenta Szpitala Psychiatrycznego, których zadania i zakres działania określa ustawa z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego.”;

4) po art. 47 dodaje się art. 47a w brzmieniu:

„Art. 47a.1. Rzecznik może przetwarzać wszelkie informacje, w tym dane osobowe niezbędne do realizacji swoich ustawowych zadań.

2. Rzecznik przetwarza dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych

osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), wyłącznie w celu ochrony praw pacjentów przy realizacji zadań, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1 – 3a i 7 – 10.

3. Administratorem danych, o których mowa w ust. 1 i 2 jest Rzecznik.”.

Art. 129. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1889 i 2203 oraz z 2018 r. poz. 106) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Szef Służby Cywilnej może zbierać i wykorzystywać w celu realizacji ustawowych zadań informacje, w tym dane osobowe członków korpusu służby cywilnej. Przetwarzanie informacji stanowiących dane osobowe odbywa się zgodnie z przepisami rozdziału 9a oraz przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych.”;

2) po rozdziale 9 dodaje się rozdział 9a w brzmieniu:

„Rozdział 9a

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 131a. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań wynikających z ustawy są odpowiednio:

- 1) Szef Służby Cywilnej, w zakresie zadań Szefa Służby Cywilnej wynikających z ustawy;
- 2) Rada, w zakresie zadań Rady, określonych w art. 19 ust. 2 i 3;
- 3) dyrektor generalny urzędu, w zakresie zadań dyrektora generalnego urzędu wynikających z ustawy;
- 4) dyrektor Krajowej Szkoły Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego, w zakresie zadań określonych w art. 43;
- 5) Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej, komisja dyscyplinarna działająca w urzędzie obsługującym Głównego Lekarza Weterynarii, komisja dyscyplinarna działająca w urzędzie obsługującym właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii, komisja dyscyplinarna urzędu, wspólna komisja dyscyplinarna, rzecznik dyscyplinarny do spraw dyscyplinarnych osób zajmujących stanowiska dyrektorów generalnych urzędów, rzecznik dyscyplinarny do spraw dyscyplinarnych osób zajmujących stanowiska wojewódzkich lekarzy

weterynarii i ich zastępców, rzecznik dyscyplinarny do spraw dyscyplinarnych osób zajmujących stanowiska powiatowych lekarzy weterynarii i ich zastępców, rzecznik dyscyplinarny urzędu lub wspólny rzecznik dyscyplinarny, w zakresie prowadzonych postępowań określonych w rozdziale 9.

Art. 131b. 1. Dane osobowe, o których mowa w art. 131a pkt 1, gromadzone w celu realizacji zadań, o których mowa w ustawie obejmują:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) nazwisko rodowe;
- 3) datę i miejsce urodzenia;
- 4) imiona rodziców;
- 5) płeć;
- 6) numer PESEL;
- 7) adres do korespondencji;
- 8) adres miejsca zamieszkania lub pobytu;
- 9) status pracowniczy;
- 10) datę i podstawę prawną przeniesienia urzędnika służby cywilnej;
- 11) miejsce pracy;
- 12) wysokość wynagrodzenia;
- 13) wymiar etatu;
- 14) informację dotyczącą okresów niezdolności do pracy;
- 15) zawód;
- 16) wykształcenie (nazwę uczelni, kierunek i specjalność studiów, uzyskany tytuł zawodowy (stopień naukowy, tytuł naukowy), rok ukończenia studiów, informację o ukończeniu Krajowej Szkoły Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego;
- 17) adres poczty elektronicznej;
- 18) numer telefonu;
- 19) dane dotyczące przebiegu pracy zawodowej i posiadanych kwalifikacji zawodowych: informacje o posiadanym stażu pracy lub doświadczeniu zawodowym (miejsca i okresy zatrudnienia lub pracy, nazwy zajmowanych stanowisk), odbyte szkolenia;
- 20) informację o tym, czy była przeprowadzona ocena kompetencji kierowniczych (informację o metodzie);

- 21) wyniki punktowe uzyskane w toku postępowania kwalifikacyjnego;
- 22) informacje o posiadaniu obywatelstwa polskiego lub obywatelstwa Unii Europejskiej (lub innych państw, których obywatelom przysługuje prawo podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej);
- 23) informację o korzystaniu z pełni praw publicznych;
- 24) informację o nieskazaniu prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 25) informację o znajomości języków obcych (określenie języka obcego, nazwy instytucji wydającej dokument potwierdzający znajomość języka obcego, określenie nazwy egzaminu języka obcego, określenie osiągniętego poziomu lub liczby punktów w egzaminie języka obcego, datę wystawienia dokumentu potwierdzającego znajomość języka obcego);
- 26) informację o byciu żołnierzem rezerwy lub niepodleganiu powszechnemu obowiązkowi obrony;
- 27) datę mianowania;
- 28) numer aktu mianowania;
- 29) login do systemu bazy ogłoszeń w służbie cywilnej;
- 30) numer identyfikacyjny konta w bazie ogłoszeń w służbie cywilnej;
- 31) numer identyfikacyjny urzędu w bazie ogłoszeń w służbie cywilnej;
- 32) datę objęcia i uwolnienia stanowiska dyrektora generalnego urzędu;
- 33) podstawę prawną zmiany stanowiska dyrektora generalnego urzędu;
- 34) nazwę stanowiska pracy oraz datę wyznaczenia do pełnienia funkcji zastępczego dyrektora generalnego urzędu;
- 35) informacje na temat dodatkowego zajęcia zarobkowego dyrektora generalnego urzędu;
- 36) informacje na temat przyznanych ocen okresowych;
- 37) informację o wynikach uzyskanych przez kandydata w toku naboru do służby cywilnej;
- 38) inne dane niezbędne do wykonywania zadań Szefa Służby Cywilnej.

2. Dane osobowe, o których mowa w art. 131a pkt 2, gromadzone w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 19 ust. 2 i 3 obejmują:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) nazwisko rodowe;

- 3) datę i miejsce urodzenia;
- 4) imię ojca;
- 5) numer PESEL;
- 6) adres do korespondencji;
- 7) inne dane niezbędne do wykonywania zadań Rady, o których mowa w art. 19 ust. 2.

3. Dane osobowe, o których mowa w art. 131a pkt 3, gromadzone w celu realizacji zadań dyrektora generalnego urzędu, o których mowa w ustawie obejmują:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) nazwisko rodowe;
- 3) datę i miejsce urodzenia;
- 4) imię ojca;
- 5) numer PESEL;
- 6) adres do korespondencji;
- 7) inne dane niezbędne do wykonywania zadań dyrektora generalnego urzędu.

4. Dane osobowe, o których mowa w art. 131a pkt 4, gromadzone w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 43 obejmują:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) nazwisko rodowe;
- 3) datę i miejsce urodzenia;
- 4) numer PESEL;
- 5) adres do korespondencji;
- 6) imiona rodziców;
- 7) miejsce pracy;
- 8) zawód;
- 9) wykształcenie (nazwę uczelni, kierunek i tytuł zawodowy);
- 10) numer telefonu;
- 11) adres poczty elektronicznej;
- 12) dane dotyczące przebiegu pracy zawodowej i posiadanych kwalifikacji zawodowych: informacje o posiadanym stażu pracy (okresy zatrudnienia, nazwy zajmowanych stanowisk), odbyte szkolenia;
- 13) wyniki punktowe uzyskane w toku postępowania kwalifikacyjnego;

- 14) informacje o posiadaniu obywatelstwa polskiego lub obywatelstwa Unii Europejskiej (lub innych państw, których obywatelom przysługuje prawo podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej);
- 15) informację o korzystaniu z pełni praw publicznych;
- 16) informację o nieskazaniu prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 17) informację o znajomości języków obcych (określenie języka obcego, nazwy instytucji wydającej dokument potwierdzający znajomość języka obcego, określenie nazwy egzaminu języka obcego, określenie osiągniętego poziomu lub liczby punktów w egzaminie języka obcego, datę wystawienia dokumentu potwierdzającego znajomość języka obcego);
- 18) informacje o byciu żołnierzem rezerwy lub niepodleganiu powszechnemu obowiązkowi obrony;
- 19) inne dane niezbędne do wykonywania zadań, o których mowa w art. 43 ustawy.

5. Dane osobowe, o których mowa w art. 131a pkt 5, gromadzone w celu realizacji zadań, o których mowa w rozdziale 9 obejmują:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) numer PESEL;
- 3) miejsce pracy;
- 4) zajmowane stanowisko;
- 5) adresy do korespondencji;
- 6) zawód;
- 7) wykształcenie;
- 8) inne dane niezbędne do wykonywania zadań, o których mowa w rozdziale 9.

Art. 131c. Dane osobowe, o których mowa w art. 131b, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.”.

Art. 130 . W ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 262) po art. 62i dodaje się rozdział 8b w brzmieniu:

„Rozdział 8b

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 62j. 1. Minister właściwy do spraw rybołówstwa oraz okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego spożywczych przetwarzają dane osobowe w celu realizacji swoich zadań określonych w ustawie.

2. Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych przetwarzają dane osobowe w celu realizacji zadań Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, o których mowa w 5 ust. 1 pkt 2.

3. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz wojewódzki inspektor inspekcji handlowej przetwarzają dane osobowe w celu realizacji zadań Inspekcji Handlowej, o których mowa w art. 5 ust. 2.

Art. 62k. Podmioty, o których mowa w art. 62j, są administratorami w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), w zakresie danych osobowych, o których mowa w art. 62j."

Art. 131. W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. z 2017 r. poz. 146 i 1139) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły jest administratorem danych osobowych aplikantów, kandydatów na aplikantów, wykładowców i kandydatów na wykładowców Krajowej Szkoły oraz osób objętych szkoleniem lub doskonaleniem zawodowym prowadzonym przez Krajową Szkołę, osób przystępujących do egzaminów przeprowadzanych na podstawie ustawy oraz członków komisji i zespołów powoływanych na podstawie ustawy, a także danych osobowych zawartych w aktach udostępnianych Krajowej Szkole dla celów dydaktycznych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań Krajowej Szkoły.

2. Minister Sprawiedliwości jest administratorem danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy.”.

Art. 132. W ustawie z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1122) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. Właściwy wojewoda w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

- 1) wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;
- 2) nie stosuje:
 - a) art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 3, art. 18 oraz art. 21 rozporządzenia 2016/679,
 - b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,
- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60),

w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy

- 6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- właściwy wojewoda wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

3. Właściwy wojewoda informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustala właściwy wojewoda, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Właściwy wojewoda dokonuje weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na właściwym wojewodzie, o którym mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Właściwy wojewoda, o których mowa w ust. 1, wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Właściwy wojewoda, o którym mowa w ust. 1, przetwarza dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1,

art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 133. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2017 r. poz. 2302 i 1566) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 2A

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 19a. 1. Organy i inwestorzy w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;

2) nie stosują:

- a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
- b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą,
- c) art. 18 rozporządzenia 2016/679.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),

2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,

3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),

4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r.

poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,

5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy

- organy i inwestorzy wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy i inwestorzy informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i inwestorzy, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Organy i inwestorzy dokonują weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na organach i inwestorach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i inwestorzy, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i inwestorzy, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 134. W ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o zadośćuczynieniu rodzinom ofiar zbiorowych wystąpień wolnościowych w latach 1956–1989 (Dz. U. poz. 741, z późn. zm.) w art. 4 w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię lub imiona i nazwisko wnioskodawcy, datę i miejsce urodzenia, imiona rodziców, numer PESEL, numer telefonu lub adres poczty elektronicznej oraz adres miejsca zamieszkania lub adres korespondencyjny oraz stopień pokrewieństwa lub powinowactwa łączący go ze zmarłą ofiarą zbiorowego wystąpienia wolnościowego;”;

2) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) imię lub imiona i nazwisko ofiary zbiorowego wystąpienia wolnościowego, nazwisko rodowe w przypadku kobiet, datę i miejsce urodzenia, imiona rodziców, numer PESEL, jeśli był nadany, datę zgonu;”;

3) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wskazanie formy wypłaty świadczenia pieniężnego wraz z informacją o nazwie banku i numerze rachunku bankowego wnioskodawcy w przypadku wyboru tej formy wypłaty;”.

Art. 135. W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2017 r. poz. 286, 1566 i 1999) w art. 3 po ust. 6 dodaje się ust. 7-15 w brzmieniu:

„7. W celu realizacji zadań Krajowego ośrodka, Krajowy ośrodek przetwarza dane osobowe, w rozumieniu przepisów dotyczących ochrony danych osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w zakresie i celu niezbędnym do realizacji tych zadań. Krajowy ośrodek przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko,
- 2) nazwę podmiotu i jego formę prawną,
- 3) adres miejsca zamieszkania,
- 4) miejsce zameldowania,

- 5) adres siedziby,
- 6) datę i miejsce urodzenia,
- 7) numer PESEL,
- 8) serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość,
- 9) stanowisko służbowe,
- 10 numer identyfikacyjny REGON,
- 11) numer identyfikacji podatkowej przyznany w Polsce lub innym państwie,
- 12) informacje z rejestru Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG),
- 13) informacje z Krajowego Rejestru Sądowego (KRS),
- 14) numer telefonu,
- 15) adres poczty elektronicznej lub adres strony internetowej
- 16) informacje z Krajowego Rejestru Karnego lub rejestrów karnych innych państw.

8. W celu realizacji swoich zadań Krajowy ośrodek może również przetwarzać inne dane zawarte w dokumentach tożsamości osób fizycznych.

9. Administratorem danych osobowych przetwarzanych na podstawie ust. 7 jest Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie.

10. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 7, nie stosuje się przepisów art. 13, 14, 18 i 20 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), w zakresie w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w ustawie.

11. Okresy przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 7, ustala administrator danych osobowych, zgodnie z celami ich przetwarzania, o ile nie wynikają one z przepisów odrębnych.

12. Dane osobowe, o których mowa w ust. 7, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

13. Administrator danych osobowych informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 10, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

14. Administrator danych osobowych wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 12.

15. W przypadku stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych administrator danych osobowych w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia wydaje komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”

Art. 136. W ustawie z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2024) w art. 84 po ust. 10 dodaje się ust. 11-14 w brzmieniu:

„11. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 84 ust. 2-4, przepisów art. 12 ust. 3 i 4, art. 13, 14 i art. 17-22 oraz art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016 r., str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się.

12. Wyłączenia, o których mowa w ust. 11, stosuje się przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień, o których mowa w art. 84 ust. 4-9.

13. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, o ile przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania.

14. Dane osobowe, o których mowa w art. 84 ust. 2-4, podlegają zabezpieczeniom wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.”.

Art. 137. W ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 165) w art. 87 wprowadza się następujące zmiany:

1) po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6e w brzmieniu:

„6a. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) w odniesieniu do zadań realizowanych w formie nagród lub pomocy socjalnej:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) data i miejsce urodzenia,
 - c) pseudonim artystyczny,
 - d) imiona rodziców,

- e) identyfikator podatkowy, o którym mowa art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2017 r. poz. 869 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106),
 - f) adres zamieszkania albo do korespondencji,
 - g) wykształcenie, miejsce pracy i zajmowane stanowisko,
 - h) numer telefonu lub adres poczty elektronicznej,
 - i) właściwy urząd skarbowy,
 - j) numer rachunku bankowego,
 - k) informacje dotyczące dotychczasowej działalności lub osiągnięcia, uzasadniające przyznanie nagrody,
 - l) informacje o dorobku twórczym lub artystycznym twórcy lub artysty ubiegającego się o pomoc socjalną,
 - m) informację o sytuacji materialnej twórcy lub artysty ubiegającego się o pomoc socjalną,
 - n) dane o dochodach uzyskanych w okresie ostatnich dwunastu miesięcy przez twórcę lub artystę ubiegającego się o pomoc socjalną,
 - o) dokumenty potwierdzające zaistnienie okoliczności uprawniających do zwolnienia przyznanej pomocy socjalnej z podatku dochodowego, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 26 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 200, 317 i 398);
- 2) w odniesieniu do pozostałych zadań:
- a) imię i nazwisko,
 - b) adres zamieszkania albo do korespondencji,
 - c) numer telefonu lub adres poczty elektronicznej,
 - d) numer NIP,
 - e) numer rachunku bankowego,
 - f) wykształcenie, doświadczenie lub kwalifikacje zawodowe niezbędne do prawidłowego wykonania zadania.
- 6b. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa:
- 1) w ust. 6a pkt 1 wynosi 6 lat;
 - 2) w ust. 6a pkt 2 wynosi 20 lat.
- 6c. Dyrektor instytucji kultury, któremu minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego powierzył realizację zadań, o których mowa w ust. 4,

przetwarza dane osobowe w zakresie zadań przekazanych do realizacji, w granicach, w których uprawnienie do przetwarzania danych osobowych przysługuje ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

6d. Dane osobowe, o których mowa w ust. 6a, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

6e. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 6d, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.”.
- 2) po art. 86 dodaje się art. 86a w brzmieniu:

"Art. 86a. 1. Dla realizacji zadań, o których mowa w art. 86 ust. 4, oraz przekazywania środków na ten cel z Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej zgodnie z § 7, 10 i 11 rozporządzenia ministra sportu i turystyki z dnia 29 września 2017 r. w sprawie przekazywania środków z Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej (Dz. U. Z 2017 r., poz. 1801), minister właściwy do spraw kultury fizycznej oraz podmioty którym minister powierza realizację zadań o których mowa w art. 86 ust. 4, przetwarzają w szczególności następujące dane osobowe:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) wizerunek twarzy;
- 3) data i miejsce urodzenia;
- 4) imiona rodziców;
- 5) Adres zamieszkania lub korespondencyjny;
- 6) numer PESEL, w przypadku jego braku - rodzaj, seria i numer dokumentu;
- 7) numer telefonu;
- 8) poczty elektronicznej;
- 9) numer rachunku bankowego;
- 10) numer legitymacji i uprawnień trenerskich;
- 11) informacja o stanie zdrowia;
- 12) informacja o niepełnosprawności (w tym rodzaj niepełnosprawności / nr orzeczenia).

2. Dane o których mowa w ust. 1 pkt 11 i 12, nie podlegają dalszemu udostępnianiu.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie przepisów art. 13, art. 14, art. 17 i art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679” w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 86.

4. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1 podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji i kontroli wykonywania zleczanych zadań.

5. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 4, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

6. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 3, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

7. Minister do spraw kultury fizycznej oraz podmioty którym minister powierza realizację zadań o których mowa w art. 86 ust. 4 mogą zlecać przetwarzanie w ich imieniu danych osobowych o których mowa w ust. 1, lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego te dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.

Art. 138 . W ustawie z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich (Dz. U. z 2018 r. poz. 168) w art. 52 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Właścicielem i administratorem Centralnego Rejestru Lekarzy i Rejestru Ukaranych Lekarzy jest Naczelna Rada Lekarska.”.

Art. 139. W ustawie z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. 2017 poz. 1382) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Włączenie do infrastruktury zbiorów i usług danych przestrzennych należących do osób trzecich może nastąpić na ich wniosek, za zgodą właściwego organu wiodącego

lub z inicjatywy organu wiodącego za zgodą osób trzecich, jeżeli jest to zgodne z interesem publicznym, a włączane zbiory i usługi danych przestrzennych są zgodne z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa i odpowiadają obowiązującym standardom technicznym.”.

Art. 140. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki (Dz. U. z 2016 r. poz. 1071 oraz z 2017 r. poz. 1089 i 1556) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 22 ust. 1 i 3, Dyrektor przetwarza następujące dane osobowe ekspertów, o których mowa w art. 22 ust. 1 i 2:

- 1) imię albo imiona i nazwisko;
- 2) imiona rodziców;
- 3) datę urodzenia;
- 4) płeć;
- 5) stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki, tytuł naukowy, tytuł w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy i datę ich uzyskania;
- 6) numer PESEL, a w przypadku jego braku numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 7) NIP;
- 8) adres zamieszkania i adres do korespondencji, numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 9) kraj pochodzenia;
- 10) numer rachunku bankowego;
- 11) adres elektronicznej skrzynki podawczej lub adres ePUAP;
- 12) nazwę i dane adresowe podmiotu zatrudniającego.

2. Administratorem danych osobowych przetwarzanych zgodnie z ust. 1 jest Dyrektor.

3. Dane osobowe przetwarzane zgodnie z ust. 1 podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych

oraz uchylecia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 22 ust. 1 i 3.

5. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w ust. 1 ogranicza się stosowanie art. 15 rozporządzenia 2016/679 w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tym przepisie są realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. W pozostałych przypadkach Dyrektor ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

6. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeżeli Dyrektor w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na stronie podmiotowej Centrum w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej Centrum.

7. Dyrektor informuje o ograniczeniach ustanowionych zgodnie z ust. 4 i 5 na stronie podmiotowej Centrum w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej Centrum.”;

2) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. W celu przyznawania i rozliczania środków finansowych na realizację zadań, o których mowa w art. 20 ust. 1 i w art. 37, a także sprawowania kontroli nad wydatkowaniem przyznanych środków, Dyrektor przetwarza następujące dane osobowe kierowników projektów badawczych i pozostałych członków zespołu badawczego, osób, które uzyskały stypendia doktorskie, osób, które biorą udział w stażach po uzyskaniu stopnia doktora, osób fizycznych zgłaszających do finansowania projekty badawcze zgodnie z art. 27 ust. 3 oraz osób realizujących działania naukowe:

- 1) imię albo imiona i nazwisko;
- 2) stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki, tytuł naukowy, tytuł w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy;
- 3) datę urodzenia;
- 4) numer PESEL, a w przypadku jego braku numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 5) płeć;
- 6) adres zamieszkania i adres do korespondencji, numer telefonu i adres poczty elektronicznej;

- 7) kraj pochodzenia;
- 8) nazwę i dane adresowe podmiotu zatrudniającego;
- 9) informacje o osiągnięciach naukowych.

2. Administratorem danych osobowych przetwarzanych zgodnie z ust. 1 jest Dyrektor.

3. Dane osobowe przetwarzane zgodnie z ust. 1 podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie art. 14 rozporządzenia 2016/679 w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 20 ust. 1 i w art. 37.

5. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w ust. 1 ogranicza się stosowanie art. 15 rozporządzenia 2016/679 w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tym przepisie są realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. W pozostałych przypadkach Dyrektor ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

6. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeżeli Dyrektor w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na stronie podmiotowej Centrum w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej Centrum.

7. Dyrektor informuje o ograniczeniach ustanowionych zgodnie z ust. 4 i 5 na stronie podmiotowej Centrum w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej Centrum.”.

Art. 141 . W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1158, 1452 i 2201) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. Do przetwarzania przez instytut danych osobowych do celów badań naukowych i prac rozwojowych nie stosuje się art. 15, art. 16, art. 18 i art. 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119

z 4.05.2016, str. 1), jeżeli zachodzi prawdopodobieństwo, że prawa określone w tych przepisach uniemożliwią lub poważnie utrudnią realizację celów badawczych i jeżeli przetwarzanie danych osobowych jest konieczne do osiągnięcia założonych celów badawczych.

2. W zakresie niezbędnym do prowadzenia przez instytut badań naukowych i prac rozwojowych dopuszcza się przetwarzanie danych osobowych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub światopoglądowe, przynależność do związków zawodowych oraz przetwarzanie danych genetycznych, danych biometrycznych w celu jednoznacznego zidentyfikowania osób fizycznych lub danych dotyczących zdrowia, seksualności lub orientacji seksualnej, pod warunkiem, że publikowanie wyników tych badań i prac następuje w sposób uniemożliwiający identyfikację osób fizycznych, których dane zostały przetworzone.

3. Instytut wdraża odpowiednie zabezpieczenia praw i wolności osób fizycznych, których dane osobowe są zawarte w materiałach badawczych, zgodnie z art. 89 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1.”;

2) po art. 58 dodaje się art. 58a w brzmieniu:

„Art. 58a. 1. W celu przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego przetwarza się następujące dane osobowe pracowników naukowych i badawczo-technicznych instytutu:

- 1) imię albo imiona i nazwisko;
- 2) stopień naukowy albo stopień w zakresie sztuki lub tytuł naukowy albo tytuł w zakresie sztuki;
- 3) stanowisko służbowe;
- 4) nazwę i adres pracodawcy;
- 5) adres do korespondencji.

2. Administratorem danych osobowych przetwarzanych zgodnie z ust. 1:

- 1) w postępowaniu wyjaśniającym – jest rzecznik dyscyplinarny;
- 2) w postępowaniu dyscyplinarnym – są komisje dyscyplinarne, o których mowa w art. 54 ust. 1.

3. Dane osobowe przetwarzane zgodnie z ust. 1 podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust 1 nie stosuje się przepisów art. 12 ust. 3 i 4 i art. 14–16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań związanych z postępowaniem wyjaśniającym lub postępowaniem dyscyplinarnym.”.

Art. 142. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. z 2017 r. poz. 1447, 1556 i 2201) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

„Art. 33a. 1. W celu przyznawania i rozliczania środków finansowych na realizację zadań, o których mowa w art. 27–30 i w art. 33, a także sprawowania kontroli nad wydatkowaniem przyznanych środków, Dyrektor przetwarza następujące dane osobowe kierowników projektów badawczych i pozostałych członków zespołu badawczego oraz osób fizycznych zgłaszających do finansowania projekty zgodnie z art. 37 ust. 2 i 2a:

- 1) imię albo imiona i nazwisko;
- 2) stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki, tytuł naukowy, tytuł w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy;
- 3) datę urodzenia;
- 4) numer PESEL, a w przypadku jego braku numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 5) płeć;
- 6) adres zamieszkania i adres do korespondencji, numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 7) kraj pochodzenia;
- 8) nazwę i dane adresowe podmiotu zatrudniającego;
- 9) informacje o osiągnięciach naukowych.

2. Administratorem danych osobowych przetwarzanych zgodnie z ust. 1 jest Dyrektor.

3. Dane osobowe przetwarzane zgodnie z ust. 1 podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań o których mowa w art. 27–30 i w art. 33.

5. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie art. 15 rozporządzenia 2016/679 w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tym przepisie są realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. W pozostałych przypadkach Dyrektor ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

6. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeżeli Dyrektor w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na stronie podmiotowej Centrum w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej Centrum.

7. Dyrektor informuje o ograniczeniach ustanowionych zgodnie z ust. 4 i 5 na stronie podmiotowej Centrum w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej Centrum.”.

2) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 38 ust. 2, Dyrektor przetwarza następujące dane osobowe ekspertów, o których mowa w art. 38 ust. 1:

- 1) imię albo imiona i nazwisko;
- 2) imiona rodziców;
- 3) datę urodzenia;
- 4) płeć;
- 5) stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki, tytuł naukowy, tytuł w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy i datę ich uzyskania;
- 6) numer PESEL, a w przypadku jego braku numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 7) NIP;

- 8) adres zamieszkania i adres do korespondencji, numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 9) kraj pochodzenia;
- 10) numer rachunku bankowego;
- 11) nazwę i dane adresowe podmiotu zatrudniającego.

2. Administratorem danych osobowych przetwarzanych zgodnie z ust. 1 jest Dyrektor.

3. Dane osobowe przetwarzane zgodnie z ust. 1 podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie art. 13 rozporządzenia 2016/679 w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań o których mowa w art. 38 ust. 2.

5. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie art. 15 rozporządzenia 2016/679 w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tym przepisie są realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. W pozostałych przypadkach Dyrektor ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

6. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeżeli Dyrektor w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na stronie podmiotowej Centrum w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej Centrum.

7. Dyrektor informuje o ograniczeniach ustanowionych zgodnie z ust. 4 i 5 na stronie podmiotowej Centrum w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej Centrum.”.

Art. 143. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2017 r. poz. 1869 i 2201) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. Do przetwarzania przez jednostki naukowe Akademii danych osobowych do celów badań naukowych i prac rozwojowych nie stosuje się art. 15, art. 16, art. 18 i art. 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych

oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), jeżeli zachodzi prawdopodobieństwo, że prawa określone w tych przepisach uniemożliwią lub poważnie utrudnią realizację celów badawczych i jeżeli przetwarzanie danych osobowych jest konieczne do osiągnięcia założonych celów badawczych.

2. W zakresie niezbędnym do prowadzenia przez jednostki naukowe Akademii badań naukowych i prac rozwojowych dopuszcza się przetwarzanie danych osobowych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub światopoglądowe, przynależność do związków zawodowych oraz przetwarzanie danych genetycznych, danych biometrycznych w celu jednoznacznego zidentyfikowania osób fizycznych lub danych dotyczących zdrowia, seksualności lub orientacji seksualnej, pod warunkiem, że publikowanie wyników tych badań i prac następuje w sposób uniemożliwiający identyfikację osób fizycznych, których dane zostały przetworzone.

3. Jednostki naukowe Akademii wdrażają odpowiednie zabezpieczenia praw i wolności osób fizycznych, których dane osobowe są zawarte w materiałach badawczych, zgodnie z art. 89 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1.”;

2) po art. 114 dodaje się art. 114a w brzmieniu:

„Art. 114a. 1. W celu przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego przetwarza się następujące dane osobowe pracowników jednostek naukowych Akademii:

- 1) imię albo imiona i nazwisko;
- 2) stopień naukowy albo stopień w zakresie sztuki lub tytuł naukowy albo tytuł w zakresie sztuki;
- 3) stanowisko służbowe;
- 4) nazwę i adres pracodawcy;
- 5) adres do korespondencji.

2. Administratorem danych osobowych przetwarzanych zgodnie z ust. 1:

- 1) w postępowaniu wyjaśniającym – jest rzecznik dyscyplinarny;
- 2) w postępowaniu dyscyplinarnym – są komisje dyscyplinarne, o których mowa w art. 110 ust. 1.

3. Dane osobowe przetwarzane zgodnie z ust. 1 podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust 1 nie stosuje się przepisów art. 12 ust. 3 i 4 i art. 14–16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań związanych z postępowaniem wyjaśniającym lub postępowaniem dyscyplinarnym.”.

Art. 144. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2018 r. poz. 87) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu:

- 1) przyznawania i rozliczania środków finansowych na naukę,
- 2) sprawowania kontroli nad wydatkowaniem przyznanych środków finansowych na naukę,
- 3) przyznawania kategorii naukowych,
- 4) przygotowania Krajowego Programu Badań,
- 5) ewaluacji ustanowionych programów i przedsięwzięć

– Minister prowadzi System Informacji o Nauce w ramach Zintegrowanego Systemu Informacji o Nauce i Szkolnictwie Wyższym „POL-on”, zwany dalej „Systemem”.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister jest administratorem danych osobowych przetwarzanych w Systemie.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Instytut badawczy, o którym mowa w ust. 5, jest podmiotem przetwarzającym dane osobowe w Systemie w rozumieniu art. 4 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem

danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”.

d) po ust. 13 dodaje się ust. 13a–13d w brzmieniu:

„13a. Dane osobowe przetwarzane w Systemie podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

13b. Do przetwarzania danych osobowych w Systemie ogranicza się stosowanie art. 12 ust. 3 i 4 oraz art. 14–16 rozporządzenia 2016/679 w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań określonych w ust. 1.

13c. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeżeli Minister w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej obsługującego go urzędu.

13d. Minister informuje o ograniczeniach ustanowionych zgodnie z ust. 13b na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej obsługującego go urzędu.”;

2) po art. 13d wprowadza się art. 13e w brzmieniu:

„Art. 13e. 1. W celu przyznawania i rozliczania środków finansowych na naukę, o których mowa w art. 5 pkt 4, 6–10b, 11 i 11a, oraz sprawowania kontroli nad wydatkowaniem przyznanych środków, Minister przetwarza następujące dane osobowe:

1) kierowników i wykonawców projektów badawczych, kandydatów ubiegających się o stypendia Ministra dla wybitnych młodych naukowców oraz kandydatów do nagród Ministra za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne:

- a) imię albo imiona i nazwisko,
- b) kraj pochodzenia,
- c) płeć,
- d) stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki, tytuł naukowy, tytuł w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy,
- e) numer PESEL, a w przypadku jego braku numer dokumentu potwierdzającego tożsamość,

- f) adres zamieszkania i adres do korespondencji, numer telefonu i adres poczty elektronicznej,
 - g) nazwę i dane adresowe podmiotu zatrudniającego,
 - h) informacje o osiągnięciach naukowych,
 - i) informacje o urlopach związanych z rodzicielstwem udzielonych na zasadach określonych w przepisach Kodeksu pracy oraz o pobieraniu zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego w związku z niezdolnością do pracy – w przypadku młodych naukowców;
- 2) małżonków i dzieci uczestników programów lub przedsięwzięć ustanawianych przez Ministra, jeżeli konieczność taka wynika ze specyfiki programu lub przedsięwzięcia:
- a) imię albo imiona i nazwisko,
 - b) nazwisko rodowe,
 - c) imiona i nazwiska rodowe rodziców,
 - d) kraj pochodzenia,
 - e) płeć,
 - f) datę i miejsce urodzenia,
 - g) numer PESEL, a w przypadku jego braku numer dokumentu potwierdzającego tożsamość,
 - h) adres zamieszkania.

2. Administratorem danych osobowych przetwarzanych zgodnie z ust. 1 jest Minister.

3. Dane osobowe przetwarzane zgodnie z ust. 1 podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie art. 14 rozporządzenia 2016/679 w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań określonych w ust. 1.

5. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie art. 15 rozporządzenia 2016/679 w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tym przepisie są realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. W pozostałych przypadkach Minister ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

6. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeżeli Minister w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej obsługującego go urzędu.

7. Minister informuje o ograniczeniach ustanowionych zgodnie z ust. 4 i 5 na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej obsługującego go urzędu.”;

3) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. W celu przyznawania środków finansowych na naukę na finansowanie działalności, o której mowa w art. 29 ust. 1, Minister przetwarza następujące dane ekspertów i recenzentów sporządzających opinie w sprawach przyznawania i rozliczania środków finansowych na naukę oraz ekspertów przeprowadzających kontrole merytoryczne i finansowe dotyczące realizacji zadań, o których mowa w art. 5:

- 1) imię albo imiona i nazwisko;
- 2) imiona rodziców;
- 3) datę i miejsce urodzenia;
- 4) stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki, tytuł naukowy, tytuł w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy;
- 5) numer PESEL, a w przypadku jego braku numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 6) adres zameldowania, adres zamieszkania i adres do korespondencji;
- 7) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 8) numer rachunku bankowego;
- 9) dane urzędu skarbowego;
- 10) nazwę i dane adresowe podmiotu zatrudniającego.

2. Administratorem danych osobowych przetwarzanych zgodnie z ust. 1 jest Minister.

3. Dane osobowe przetwarzane zgodnie z ust. 1 podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie art. 13 rozporządzenia 2016/679 w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań określonych w ust. 1.

5. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie art. 15 rozporządzenia 2016/679 w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tym przepisie są realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. W pozostałych przypadkach Minister ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

6. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeżeli Minister w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej obsługującego go urzędu.

7. Minister informuje o ograniczeniach ustanowionych zgodnie z ust. 4 i 5 na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej obsługującego go urzędu.”.

Art. 145. W ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2017 r. poz. 1463 i 1600) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„22a. 1. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej przetwarza dane osobowe uzyskane w trakcie realizacji uprawnień, określonych w art. 16 i 22.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji, zadań, obowiązków i uprawnień.

3. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 2, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie art. 13, art. 14, art. 17 i art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)

(Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679” w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 16 i 22.

5. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 4, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”.

2) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

"1. Dla realizacji zadań, o których mowa w art. 27 ust. 1, jednostki samorządu terytorialnego oraz podmioty którym jednostki samorządu terytorialnego powierzają realizację zadań o których mowa w art. 27 ust. 1, przetwarzają w szczególności następujące dane osobowe:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) data urodzenia;
- 3) adres zamieszkania;
- 4) imię i nazwisko opiekuna grupy.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie przepisów art. 13, art. 14, art. 17 i art. 18 rozporządzenia 2016/679 w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 27 ust. 1.

3. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2 na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Jednostki samorządu terytorialnego oraz podmioty którym jednostki samorządu terytorialnego powierzają realizację zadań o których mowa w art. 27 ust. 1, mogą zlecać przetwarzanie w ich imieniu danych osobowych o których mowa w ust. 1, lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego te dane osobowe na zlecenie innego podmiotu."

3) po art. 28 dodaje się art. 28a w brzmieniu:

"1. Dla realizacji zadań, o których mowa w art. 28 ust. 1, jednostki samorządu terytorialnego oraz podmioty którym jednostki samorządu terytorialnego powierzają realizację zadań o których mowa w art. 28 ust. 1, przetwarzają w szczególności następujące dane osobowe:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) data urodzenia;

- 3) adres zamieszkania;
- 4) imię i nazwisko opiekuna grupy.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 13, art. 14, art. 17 i art. 18 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 28 ust. 1.

3. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2 na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Jednostki samorządu terytorialnego oraz podmioty którym jednostki samorządu terytorialnego powierzają realizację zadań o których mowa w art. 28 ust. 1, mogą zlecać przetwarzanie w ich imieniu danych osobowych o których mowa w ust. 1, lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego te dane osobowe na zlecenie innego podmiotu."

- 4) po art. 29a dodaje się art. 29b w brzmieniu:

„1.Dla realizacji zadań, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 7 oraz w art. 29a, minister właściwy do spraw kultury fizycznej oraz podmioty, którym minister powierza realizację zadań na podstawie tych przepisów, przetwarzają w szczególności następujące dane osobowe:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 5) numer NIP lub numer PESEL, w przypadku jego braku – rodzaj, seria i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 7) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 8) numer rachunku bankowego;
- 9) numer licencji sportowej lub trenerskiej lub inny dokument potwierdzający uczestnictwo we współzawodnictwie sportowym, organizowanym przez dany polski związek sportowy;
- 10) informacje o stanie zdrowia.

2. Dane o których mowa w ust. 1 pkt 10, nie podlegają dalszemu udostępnianiu.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie przepisów art. 13, art. 14, art. 17 i art. 18 rozporządzenia 2016/679 w

zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 29 ust. 1-7 i art. 29a.

4. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji i kontroli wykonania zlecanych zadań.

5. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 4, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

6. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 3 na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

7. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej oraz podmioty, którym minister powierza realizację zadań, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 7 oraz w art. 29a mogą zlecać przetwarzanie w ich imieniu danych osobowych, o których mowa w ust. 1, lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego te dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.

5) po art. 29b dodaje się art. 29c w brzmieniu:

1. Dla realizacji zadań, o których mowa w art. 29 ust. 1 oraz art. 29a w stosunku do tworzonych z określeniem ich zakresu i rodzaju, prowadzonych, aktualizowanych baz danych, minister właściwy do spraw kultury fizycznej lub Instytut Sportu - Państwowy Instytut Badawczy z siedzibą w Warszawie przetwarzają w szczególności następujące dane osobowe:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) wizerunek twarzy;
- 3) data i miejsce urodzenia;
- 4) imiona rodziców;
- 5) adres zamieszkania lub korespondencyjny;
- 6) numer NIP lub numer PESEL, w przypadku jego braku rodzaj, seria i numer dokumentu;
- 7) numer telefonu lub adres poczty elektronicznej;

- 8) numer rachunku bankowego;
- 9) numer legitymacji i uprawnień trenerskich;
- 10) staż pracy w latach;
- 11) płeć;
- 12) określenie trenowanych sportów;
- 13) poziom i typ uprawnień;
- 14) zgoda rodziców;
- 15) data rozpoczęcia i zakończenia testu;
- 16) masa/ waga;
- 17) wzrost;
- 18) wynik krótkiego biegu;
- 19) wynik długiego biegu;
- 20) wynik zwisu na drążku;
- 21) informacja o stanie zdrowia;
- 22) informacja o niepełnosprawności.

2. Dane o których mowa w ust. 1 pkt 21 i pkt 22, nie podlegają dalszemu udostępnianiu.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie przepisów art. 13, art. 14, art. 17 i art. 18 rozporządzenia 2016/679 w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 29 i 29a.

4. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1 podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji i kontroli wykonywania zleczanych zadań.

5. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 4, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

6. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 3 na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

6) po art. 32a dodaje się art. 32b w brzmieniu:

„Art. 32b. 1. W związku z przyznawaniem, wstrzymywaniem lub pozbawianiem stypendium sportowego, o którym mowa w art. 32 i art. 32a, minister właściwy do spraw kultury fizycznej i polski związek sportowy przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) imiona rodziców;
- 3) datę i miejsce urodzenia;
- 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 5) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, seria i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 6) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 7) numer rachunku bankowego;
- 8) informacje dotyczące osiągnięć osób – członków kadry narodowej we współzawodnictwie międzynarodowym;
- 9) informacje o karalności za umyślne przestępstwa lub umyślne przestępstwa skarbowe;
- 10) informacje o karach dyscyplinarnych za doping w sporcie;
- 11) informacje o zdolności do uprawiania sportu;
- 12) informacje o stanie zdrowia.

2. Dane o których mowa w ust. 1 pkt 9-12, nie podlegają dalszemu udostępnianiu.

3. Administratorem danych, o których mowa w ust. 1 jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej.

4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie przepisów art. 13, art. 14, art. 17 i art. 18 rozporządzenia 2016/679 w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 32 i art. 32a ustawy.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji i kontroli wykonania zlecanych zadań.

6. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 5, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

7. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 4, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

8. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może zlecać przetwarzanie w swoim imieniu danych osobowych, o których mowa w ust. 1, lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego te dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.”;

7) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. 1. W związku z przyznawaniem ze środków budżetu państwa nagród pieniężnych i wyróżnień, o których mowa w art. 34, minister właściwy do spraw kultury fizycznej lub polski związek sportowy przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 5) numer PESEL, w przypadku jego braku – rodzaj, seria i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 6) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 7) numer rachunku bankowego;
- 8) informacje dotyczące osiągnięć osób fizycznych w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym oraz informację o przyznanych uprzednio nagrodach i wyróżnieniach;
- 9) informacje o karalności za umyślne przestępstwa lub umyślne przestępstwa skarbowe;
- 10) informacje o karach dyscyplinarnych za doping w sporcie;
- 11) informacje o stanie zdrowia.

2. Dane o których mowa w ust. 1 pkt 9-11, nie podlegają dalszemu udostępnianiu.

3. Administratorem danych, o których mowa w ust. 1 jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej.

4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie przepisów art. 13, art. 14, art. 17 i art. 18 rozporządzenia 2016/679 w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 34 ustawy.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji i kontroli wykonania zleczanych zadań.

6. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 5, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

7. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 4, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

8. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może zlecać przetwarzanie w swoim imieniu danych osobowych, o których mowa w ust. 1, lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego te dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.”;

8) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu:

„Art. 35a. 1. W związku z przyznawaniem odznak, o których mowa w art. 35 minister właściwy do spraw kultury fizycznej przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) imiona rodziców;
- 3) datę i miejsce urodzenia;
- 4) okresy pracy zawodowej lub społecznej w sporcie;
- 5) informację o posiadanych odznaczeniach i odznakach (rodzaj, stopień i rok przyznania);
- 6) opis pracy i osiągnięcia w działalności w zakresie sportu;
- 7) informacje o karalności za umyślne przestępstwa lub umyślne przestępstwa skarbowe.

2. W związku z przyznawaniem wyróżnień i nagród pieniężnych, o których mowa w art. 35 minister właściwy do spraw kultury fizycznej przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) imiona rodziców;
- 3) datę i miejsce urodzenia;
- 4) numer PESEL, w przypadku jego braku – rodzaj, seria i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 5) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 6) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 7) numer rachunku bankowego;
- 8) okresy pracy zawodowej lub społecznej w sporcie;
- 9) informacje dotyczące osiągnięć osób fizycznych w pracy w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym oraz informację o przyznanych uprzednio nagrodach i wyróżnieniach;
- 10) opis pracy i osiągnięcia w działalności w zakresie sportu;
- 11) informacje o karalności za umyślne przestępstwa lub umyślne przestępstwa skarbowe.

3. Administratorem danych, o których mowa w ust. 1 i ust. 2 jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej.

4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1 i ust. 2, ogranicza się stosowanie przepisów art. 13, art. 14, art. 17 i art. 18 rozporządzenia 2016/679 się w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 35.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane przez okres 80 lat.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji i kontroli wykonania zlecanych zadań.

7. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 5 i 6, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

8. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 4, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”;

- 9) po art. 36 dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„Art. 36a. 1. W związku z przyznawaniem świadczenia pieniężnego ze środków budżetu państwa, o którym mowa w art. 36, minister właściwy do spraw kultury fizycznej przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 5) numer PESEL, w przypadku jego braku – rodzaj, seria i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 7) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 8) numer rachunku bankowego;
- 9) informacje dotyczące osiągnięć osób fizycznych w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym;
- 10) informacje o uczestnictwie we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez polski związek sportowy;
- 11) informacje o karalności za umyślne przestępstwa lub umyślne przestępstwa skarbowe;
- 12) informacje o karach dyscyplinarnych za doping w sporcie;
- 13) informacje o stanie zdrowia.

2. Dane o których mowa w ust. 1 pkt 11-13, nie podlegają dalszemu udostępnianiu.

3. Administratorem danych, o których mowa w ust. 1 jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej.

4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie przepisów art. 13, art. 14, art. 17 i art. 18 rozporządzenia 2016/679 w

zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 36 ustawy.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji i kontroli wykonania zlecanych zadań.

6. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 5, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

7. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 4, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

8. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej, może zlecać przetwarzanie w swoim imieniu danych osobowych, o których mowa w ust. 1, lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego te dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.”.

Art. 146. W ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 433) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 2A

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 18a. 1. Organy i inwestorzy w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;

2) nie stosują:

- a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,

- b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą,
- c) art. 18 rozporządzenia 2016/679.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),

2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,

3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),

4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,

5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy

- organy i inwestorzy wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy i inwestorzy informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i inwestorzy, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Organy i inwestorzy dokonują weryfikacji przetwarzanych

danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na organach i inwestorach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i inwestorzy, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i inwestorzy, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 147 . W ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1464) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a.1. W celu i w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie organ gminy, wojewoda, konsul, minister właściwy do spraw wewnętrznych i minister właściwy do spraw informatyzacji przetwarzają dane osobowe.

2. Do przetwarzania danych osobowych w zakresie, o którym mowa w art. 56 przez organy o których mowa w ust. 1 przepisów art. 18 i 21 rozporządzenia 2016/679 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE z 2016 r. L119/1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679, nie stosuje się.

3. Administrator, o którym mowa art. 55 ust. 2 przechowuje dane osobowe wyłącznie przez okres nie dłuższy niż jest to niezbędne do celów przetwarzania danych osobowych i w zakresie niezbędnym do realizacji tych celów.

4. Na administratorze, o którym mowa w ust. 3, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

5. Organy, o których mowa w ust. 1, informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej..”;

2) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55.1 Rejestr Dowodów Osobistych jest rejestrem centralnym prowadzonym w systemie teleinformatycznym.

2. Utrzymanie i rozwój Rejestru Dowodów Osobistych dla realizacji zadań określonych w ustawie zapewnia minister właściwy do spraw informatyzacji, w tym podejmuje działania mające na celu:

- 1) zapewnienie ochrony przed nieuprawnionym dostępem do Rejestru Dowodów Osobistych;
- 2) zapewnienie integralności danych w Rejestrze Dowodów Osobistych;
- 3) zapewnienie dostępności systemu teleinformatycznego, w którym rejestr jest prowadzony dla podmiotów przetwarzających dane w Rejestrze Dowodów Osobistych;
- 4) przeciwdziałanie uszkodzeniom systemu teleinformatycznego, w którym rejestr jest prowadzony;
- 5) określenie zasad bezpieczeństwa przetwarzanych danych w tym danych osobowych;
- 6) zapewnienie rozliczalności Rejestru Dowodów Osobistych
- 7) zapewnienie poprawności danych przetwarzanych w Rejestrze Dowodów Osobistych.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji może uczestniczyć w realizacji zadań związanych z rozwojem Rejestru Dowodów Osobistych oraz zapewnieniem poprawności danych przetwarzanych w rejestrze.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych zapewnia istnienie wydzielonej sieci zapewniającej łączność elektroniczną umożliwiającą dostęp do rejestru organom, o których mowa w ust 7, z wyłączeniem konsulów.

5. Minister właściwy do spraw zagranicznych zapewnia istnienie wydzielonej sieci zapewniającej łączność elektroniczną umożliwiającą dostęp konsulom do Rejestru Dowodów Osobistych.

6. Dane do Rejestru Dowodów Osobistych wprowadzają bezpośrednio, w czasie rzeczywistym:

- 1) organ gminy właściwy do wydania dowodu osobistego w zakresie danych:
 - a) zawartych we wniosku o wydanie dowodu osobistego określonych w art. 28 pkt 1-7 ustawy, wraz z zeskanowaną fotografią albo plikiem zawierającym fotografię, oraz danych określonych w art. 56 ust. 1 pkt 3 lit. b, pkt 4 lit. d tiret od trzeciego do szóstego i lit. e ustawy;
 - b) daty i przyczyny pozostawienia wniosku o wydanie dowodu osobistego bez rozpoznania;
 - c) numeru i daty wydania decyzji administracyjnej o odmowie wydania dowodu osobistego, o której mowa w art. 32 ustawy;
 - d) numeru i daty wydania decyzji administracyjnej o stwierdzeniu nieważności dowodu osobistego, o której mowa w art. 52 ustawy.
- 2) minister właściwy do spraw wewnętrznych – w zakresie danych określonych w art. 56 ust. 1 ustawy, z wyłączeniem danych wprowadzonych przez organ gminy.”;

7. Do realizacji zadań określonych w ustawie dostęp do rejestru mają organ gminy, wojewoda, konsul, minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz minister właściwy do spraw informatyzacji.

8. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na wniosek osób, których dane dotyczą, udziela informacji o której mowa w art. 15 rozporządzenia 2016/679.”;

- 3) w art. 56:

- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
- b) dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Danych zgromadzonych w Rejestrze Dowodów Osobistych nie usuwa się.

3. W Rejestrze Dowodów Osobistych gromadzi się dane dotyczące wszystkich dowodów osobistych spersonalizowanych dla danej osoby, w tym nieważnych i spersonalizowanych wadliwie.”;

- 4) po art. 56 dodaje się art. 56a i 56b w brzmieniu:

„Art. 56a. 1. Organ gminy, przyjmując wniosek o wydanie nowego dowodu osobistego, z urzędu dokonuje sprawdzenia danych zawartych we wniosku o wydanie dowodu osobistego z danymi zawartymi w Rejestrze Dowodów Osobistych oraz w rejestrze PESEL, o którym mowa w ustawie z dnia 24 września 2010 roku o ewidencji ludności (Dz. U. 2017 poz. 657 z późn. zm).

2. W przypadku stwierdzenia niezgodności danych zawartych we wniosku z danymi zawartymi w rejestrach o których mowa w ust 1., organ, który stwierdził niezgodność danych, podejmuje działania celem ich usunięcia zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 24 września 2010 roku o ewidencji ludności.

Art. 56b. W przypadku stwierdzenia błędu lub braku danych w Rejestrze Dowodów Osobistych w odniesieniu do danych, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2-4 i 6, organy według swojej właściwości, przekazują niezwłocznie informację o potrzebie ich sprostowania lub uzupełnienia do ministra właściwego do spraw informatyzacji, z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego.”;

- 5) uchyla się art. 57 – 58;

- 6) uchyla się art. 66 ust 4.

Art. 148 . W ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2017 r. poz. 657) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. W celu i w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie organ gminy, kierownik urzędu stanu cywilnego, organy paszportowe, wojewoda, minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz minister właściwy do spraw informatyzacji przetwarzają dane osobowe zgodnie z niniejszą ustawą.

2. Do przetwarzania danych osobowych w zakresie, o którym mowa w art. 8 przez organy o których mowa w ust. 1 przepisów art. 18 i 21 rozporządzenia 2016/679 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE z 2016 r. L119/1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679, nie stosuje się.

3. Administrator, o którym mowa art. 6 ust. 2 przechowuje dane osobowe wyłącznie przez okres nie dłuższy niż jest to niezbędne do celów przetwarzania danych osobowych i w zakresie niezbędnym do realizacji tych celów.

4. Na administratorze, o którym mowa w ust. 3, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania

5. Organy, o których mowa w ust. 1, informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”;

2) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6.1. Rejestr PESEL jest centralnym zbiorem danych, o których mowa w art. 8, prowadzonym w systemie teleinformatycznym.

2. Utrzymanie i rozwój rejestru PESEL dla realizacji zadań określonych w ustawie zapewnia minister właściwy do spraw informatyzacji, w tym podejmuje działania mające na celu:

- 1) zapewnienie ochrony przed nieuprawnionym dostępem do rejestru PESEL;
- 2) zapewnienie integralności danych w rejestrze PESEL;
- 3) zapewnienie dostępności systemu teleinformatycznego, w którym rejestr jest prowadzony dla podmiotów przetwarzających dane w rejestrze PESEL;
- 4) przeciwdziałanie uszkodzeniom systemu teleinformatycznego, w którym rejestr PESEL jest prowadzony;
- 5) określenie zasad bezpieczeństwa przetwarzanych danych w tym danych osobowych;
- 6) zapewnienie rozliczalności rejestru PESEL
- 7) zapewnienie poprawności danych przetwarzanych w rejestrze PESEL.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji może uczestniczyć w realizacji zadań związanych z rozwojem rejestru PESEL oraz zapewnieniem poprawności danych w rejestrze PESEL.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych zapewnia istnienie wydzielonej sieci zapewniającej łączność elektroniczną umożliwiającą dostęp do rejestru organom, o których mowa w ust 7, z wyłączeniem konsulów.

5. Minister właściwy do spraw zagranicznych zapewnia istnienie wydzielonej sieci zapewniającej łączność elektroniczną umożliwiającą dostęp konsulom do rejestru PESEL.

6. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na wniosek osób, których dane dotyczą, udziela z rejestru PESEL informacji, o których mowa w art. 15 rozporządzenia 2016/679.

7. Dostęp do rejestru, do realizacji zadań określonych w ustawie, mają organ gminy, kierownik urzędu stanu cywilnego, organy paszportowe, wojewoda, minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz minister właściwy do spraw informatyzacji.”;

3) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a.1. Rejestr mieszkańców jest prowadzony zgodnie z właściwością miejscową przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), zwanego dalej „organem gminy”.

2. Utrzymanie i rozwój rejestru mieszkańców zapewnia organ właściwy do jego prowadzenia, który w zakresie tego rejestru podejmuje działania wskazane w art. 6 ust. 2.”;

4) w art. 11:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Usuwanie niezgodności może polegać w szczególności na sprostowaniu danych nieprawidłowych lub uzupełnianiu danych.”;

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać imię (imiona) i nazwisko, numer PESEL, adres do korespondencji – jeżeli korespondencja ma być prowadzona drogą pocztową oraz uzasadnienie.”

5) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. Danych zgromadzonych w rejestrze PESEL i rejestrach mieszkańców nie usuwa się, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 6.”;

6) uchyla się art. 45a.

Art. 149. W ustawie z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1846) po art. 61 dodaje się art. 61a w brzmieniu:

„Art. 61a. 1. Właściwy wojewoda przetwarza w niezbędnym zakresie dane osobowe, w tym dane wskazane w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony

osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 61 ust. 1 ustawy.

2. Wojewoda jest administratorem danych osobowych przetwarzanych na podstawie ust. 1.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 13-15, art. 18, art. 19 oraz art. 21 rozporządzenia 2016/679.

4. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 3, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.

5. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, o ile nie wynikają one z przepisów odrębnych, w szczególności dotyczących terminów.

6. Na administratorze, o którym mowa w ust. 2, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

7. Administrator wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 6.

8. Wojewoda przetwarza dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

9. Przepisy ust. 1-8 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze od decyzji, o których mowa w art. 61 ust. 1 oraz organów prowadzących postępowania dotyczące tych decyzji na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257).”.

Art. 150. W ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2136 i 2371 oraz z 2018 r. poz. 317) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Organy i podmioty w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

- 1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;
- 2) nie stosują:
 - a) art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 3, art. 18 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
 - b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,
- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60),

w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy,

- 6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy i podmioty informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Organy i podmioty dokonują weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na organach i podmiotach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 151. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. — Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 15 i 1089 oraz z 2018 r. poz. 4, 130 i 138) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. W celu zapewnienia realizacji zadań określonych w kodeksie w zakresie:

- 1) prowadzenia rejestru wyborców,
- 2) sporządzania spisu wyborców,
- 3) podziału na obwody głosowania i okręgi wyborcze,
- 4) powoływania komisji wyborczych,
- 5) badania sprawozdań finansowych,
- 6) przyjmowania zawiadomień o utworzeniu komitetu wyborczego,
- 7) rejestracji list kandydatów i kandydatów

— organy wyborcze i organy gmin przetwarzają dane osobowe zgodnie z kodeksem i w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w kodeksie.

2. Przetwarzanie danych osobowych następuje z wyłączeniem art. 12-22 oraz art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE z 2016 r. L119/1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”.

3. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym, przetwarzaniem z naruszeniem kodeksu oraz zmianą, utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem i są przechowywane wyłącznie przez okres określony w odrębnych przepisach, a jeżeli okres ten nie jest określony — przez okres niezbędny do realizacji zadań.

4. Informacje o ograniczeniach w stosowaniu rozporządzenia 2016/679 organy, o których mowa w ust. 1, udostępniają na swoich stronach podmiotowych w Biuletynie Informacji Publicznej.”;

2) w art. 143 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Wykaz wpłat obywateli polskich na rzecz komitetu wyborczego organizacji i komitetu wyborczego wyborców Państwowa Komisja Wyborcza i komisarz wyborczy udostępniają do wglądu na wniosek, w trybie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych.”.

Art. 152. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2017 r. poz. 978 i 2418 oraz z 2018 r. poz. 138) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a 1. Organy i podmioty w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

- 1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;
- 2) nie stosują:
 - a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3, art. 18 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
 - b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z

2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,

- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy,
- 6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy i podmioty informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Organy i podmioty dokonują weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na organach i podmiotach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 153. W ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2016 r. poz. 157 oraz z 2017 r. poz. 60 i 1428) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 3a w ust. 2 wyrazy „mogą przetwarzać” zastępuje się wyrazem „przetwarzają”;
- 2) po art. 3a dodaje się art. 3b w brzmieniu:

„Art. 3b. 1. Administratorami danych osobowych, o których mowa w art. 27 ust. 4 i 46 ust. 2, są wójt, burmistrz lub prezydent miasta oraz minister właściwy do spraw rodziny.

2. Minister właściwy do spraw rodziny, wojewoda, a także wójt, burmistrz lub prezydent miasta przetwarzają dane podmiotów prowadzących żłobki i kluby dziecięce podmiotów zatrudniających dziennych opiekunów oraz dziennych opiekunów, w celu realizacji zadań wynikających z niniejszej ustawy oraz do celów statystycznych, a w zakresie adresu poczty elektronicznej również w celu przekazywania informacji związanych z opieką nad dziećmi w wieku do lat 3 oraz innymi uprawnieniami dla rodzin.

3. Dane osobowe, o których mowa w art. 27 ust. 4 i 46 ust. 2, przetwarza się przez okres 10 lat od dnia ich pozyskania i usuwa się niezwłocznie po upływie tego okresu.

4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa art. 27 ust. 4 i 46 ust. 2, nie stosuje się przepisów, o których mowa w art. 13, 14 i 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1).

5. Dane osobowe, o których mowa w art. 27 ust. 4 i 46 ust. 2, podlegają zabezpieczeniom technicznym i organizacyjnym uniemożliwiającym:

- 1) nadużycia w wykorzystywaniu tych danych, w szczególności przetwarzanie ich niezgodnie z celem lub udostępnianie osobom nieuprawnionym do ich przetwarzania;
- 2) zmianę, utratę, uszkodzenie lub zniszczenie tych danych.

6. Dane osobowe, o których mowa w art. 27 ust. 4 i 46 ust. 2, zabezpiecza się w sposób odpowiedni do zagrożeń i ryzyka wystąpienia sytuacji, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2, w tym w szczególności biorąc pod uwagę czy dane osobowe przetwarzane są w sposób zautomatyzowany, czy inny niż zautomatyzowany oraz z uwzględnieniem zapewnienia kontroli nad tym, jakie dane osobowe, kiedy i przez kogo były przetwarzane.

7. Przetwarzanie danych osobowych, o których mowa w art. 27 ust. 4 i 46 ust. 2, wymaga wydania przez administratora danych osobowych, w zakresie, w jakim tymi danymi administruje, pisemnych, imiennych upoważnień do dostępu do danych osobowych oraz prowadzenia ewidencji osób upoważnionych do przetwarzania danych.”.

Art. 154. W ustawie z dnia 25 marca 2011 r. o Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia (Dz. U. z 2016 r. poz. 494) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. Osobom wyróżniającym się w inicjowaniu, wspieraniu i podejmowaniu działań na rzecz dialogu i porozumienia w stosunkach polsko-rosyjskich, w szczególności pracownikom naukowym, studentom oraz osobom wyróżniającym się w działaniach, o których mowa w art. 3 ust. 2, Centrum może ustanawiać i finansować stypendia ze środków z funduszu stypendialnego, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3.

2. Stypendium przyznaje Dyrektor Centrum na wniosek osoby ubiegającej się o jego przyznanie.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) obywatelstwo;
- 4) adres zamieszkania lub do korespondencji;
- 5) wykształcenie i posiadane tytuły naukowe;

- 6) miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 7) krajowy numer identyfikacyjny;
- 8) krajowy numer identyfikacji podatkowej;
- 9) numer rachunku bankowego;
- 10) informacje o osiągnięciach naukowych, popularyzatorskich i artystycznych, mających znaczenie dla polsko-rosyjskiego dialogu i porozumienia, wraz z dokumentacją;
- 11) program stypendium obejmujący zadania, na które ma być przeznaczone stypendium, plan wydatków pokrywanych ze stypendium oraz harmonogram prac w okresie wypłacania stypendium;
- 12) opinię opiekuna naukowego w przypadku wniosku uczestnika studiów doktoranckich.

4. W związku z postępowaniem w sprawie przyznawania, pozbawiania oraz rozliczania stypendium Centrum przetwarza dane osobowe osoby ubiegającej się o jego przyznanie lub osoby, której przyznano stypendium, zawarte we wniosku, o którym mowa w ust. 2 oraz w umowie stanowiącej podstawę wypłaty stypendium.

5. Okres przechowywania danych osobowych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 2, oraz w umowie o przyznanie stypendium wynosi 10 lat.

6. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje i wysokość stypendiów, o których mowa w ust. 1, szczegółowe warunki i tryb ich przyznawania oraz pozbawiania, a także elementy umowy o przyznanie stypendium, uwzględniając znaczenie osiągnięć i inicjatyw dla dialogu i porozumienia w stosunkach polsko-rosyjskich.”;

- 2) w art. 25 po ust. 2 dodaje się ust. 3-7 w brzmieniu:

„3. Wniosek o udzielenie dofinansowania przedsięwzięcia zawiera:

1) w przypadku gdy podmiotem występującym z tym wnioskiem jest osoba fizyczna:

- a) imię i nazwisko,
- b) datę i miejsce urodzenia,
- c) obywatelstwo,
- d) adres zamieszkania lub do korespondencji,
- e) krajowy numer identyfikacyjny,
- f) krajowy numer identyfikacji podatkowej,

- g) numer rachunku bankowego,
 - h) opis planowanego przedsięwzięcia,
 - i) określenie wysokości i formy wnioskowanego dofinansowania,
 - j) budżet przedsięwzięcia, ze wskazaniem źródeł finansowania, w tym wysokości i źródeł własnego wkładu finansowego oraz wysokości i źródeł wkładu finansowego pochodzącego ze środków publicznych,
 - k) oświadczenie o spełnianiu warunków określonych w ust. 1 i 2;
- 2) w przypadku gdy podmiotem występującym z tym wnioskiem jest jednostka organizacyjna:
- a) nazwę,
 - b) wskazanie statusu prawnego,
 - c) adres siedziby oraz adres do korespondencji,
 - d) opis planowanego przedsięwzięcia,
 - e) określenie wysokości i formy wnioskowanego dofinansowania,
 - f) budżet przedsięwzięcia, ze wskazaniem źródeł finansowania, w tym wysokości i źródeł własnego wkładu finansowego oraz wysokości i źródeł wkładu finansowego pochodzącego ze środków publicznych,
 - g) krajowy numer identyfikacyjny,
 - h) krajowy numer identyfikacji podatkowej,
 - i) wskazanie osoby odpowiedzialnej za sporządzenie i złożenie wniosku,
 - j) numer rachunku bankowego,
 - k) oświadczenie o spełnianiu warunków określonych w ust. 1 i 2.

4. Do rozpatrywania wniosków o udzielenie dofinansowania przedsięwzięcia Dyrektor powołuje komisję konkursową. Udział w pracach komisji jest odpłatny.

5. W związku z postępowaniem w sprawie udzielania dofinansowania przedsięwzięcia oraz rozliczania dofinansowania przedsięwzięcia Centrum przetwarza dane osobowe zawarte we wniosku, o którym mowa w ust. 1, oraz w umowie o dofinansowanie przedsięwzięcia.

6. Dane zawarte w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. k i pkt 2 lit. k, nie podlegają dalszemu udostępnieniu.

7. Okres przechowywania danych osobowych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1 oraz w umowie o dofinansowanie przedsięwzięcia wynosi 10 lat.”;

- 3) w art. 26 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) kryteria, warunki i tryb udzielania dofinansowania przedsięwzięcia,
- 2) tryb powoływania i odwoływania członków komisji konkursowej do rozpatrywania wniosków o dofinansowanie przedsięwzięcia,
- 3) dokumenty dołączane do wniosku o dofinansowanie przedsięwzięcia,
- 4) elementy umowy o dofinansowanie przedsięwzięcia

–uwzględniając konieczność realizacji celów, o których mowa w art. 3 ust. 1, efektywnego i skutecznego wykorzystania dofinansowania przedsięwzięcia oraz zapewnienia przejrzystości jego udzielania.”;

- 4) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 3 ust. 2, art. 8 ust. 1, art. 10 ust. 1 i 3, art. 11, art. 12 ust. 2, art. 13, art. 16, art. 17 ust. 1, art. 18 ust. 1, art. 21 ust. 2, art. 24 ust. 1, art. 25, art. 26 ust. 1-3, art. 27 oraz art. 28, odpowiednio minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz Centrum przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) obywatelstwo;
- 4) adres zamieszkania i adres do korespondencji;
- 5) wykształcenie i posiadane tytuły naukowe;
- 6) miejsce pracy i zajmowane stanowisko;
- 7) krajowy numer identyfikacyjny;
- 8) numer rachunku bankowego.

2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, oraz zawarte we wnioskach o przyznanie stypendium, w umowach o przyznanie stypendium, we wnioskach o udzielenie dofinansowania oraz w umowach o udzielenie dofinansowania podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

3. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 2, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;

- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

4. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w ust. 1, oraz zawartych we wnioskach o przyznanie stypendium, w umowach o przyznanie stypendium, we wnioskach o udzielenie dofinansowania oraz w umowach o udzielenie dofinansowania ogranicza się stosowanie art. 12 i 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy. W pozostałych przypadkach administrator danych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

5. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, oraz zawartych we wnioskach o przyznanie stypendium, w umowach o przyznanie stypendium, we wnioskach o udzielenie dofinansowania oraz w umowach o udzielenie dofinansowania ogranicza się stosowanie art. 13 i art. 19 rozporządzenia 2016/679, w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 3 ust. 2, art. 8 ust. 1, art. 10 ust. 1 i 3, art. 11, art. 12 ust. 2, art. 13, art. 16, art. 17 ust. 1, art. 18 ust. 1, art. 21 ust. 2, art. 24 ust. 1, art. 25, art. 26 ust. 1-3, art. 27 oraz art. 28.

6. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 4-5, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.

7. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, oraz zawarte we wnioskach o przyznanie stypendium lub w umowach o przyznanie stypendium przetwarza się w celu przyznawania, pozbawiania i rozliczania stypendium.

8. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, oraz zawarte we wnioskach o udzielenie dofinansowania oraz w umowach o udzielenie dofinansowania przetwarza się w celu przyznawania, pozbawiania oraz rozliczania stypendium.”.

Art. 155. W ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2017 r. poz. 1845) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) administrator danych – administratora danych, o którym mowa w art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.UE L 119 z 4.05.2016, str. 1);”;
- 2) w art. 19:
- a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Dane zawarte w rejestrach medycznych, o których mowa w ust. 1, mogą być udostępniane w celu prowadzenia badań naukowych i do celów statystycznych jedynie w formie uniemożliwiającej ich powiązanie z konkretną osobą fizyczną.”;
- b) uchyla się ust. 9,
- c) w ust. 15 uchyla się zdanie drugie;
- 3) w art. 39 w ust. 5 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
- „4) przetwarzanie danych osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji celu kontroli.”.

Art. 156. W ustawie z dnia 11 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 389) w art. 3 w ust. 2 po pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) sprawuje nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych przez Trybunał Konstytucyjny, Trybunał Stanu, Sąd Najwyższy, Naczelny Sąd Administracyjny oraz sądy apelacyjne, w ramach prowadzonych przez nie postępowań.”.

Art. 157. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 697 i 1292) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7:
- a) użyte w ust. 1 wyrazy „mogą przetwarzać” zastępuje się wyrazem „przetwarzają”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, w celu realizacji zadań z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej przez podmioty i osoby realizujące te zadania, nie stosuje się przepisów, o których mowa w

art. 13, 14 i 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1).”

c) dodaje się ust. 4-7 w brzmieniu:

„4. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, przetwarza się przez okres 25 lat od dnia ich pozyskania i usuwa się niezwłocznie po upływie tego okresu.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom technicznym i organizacyjnym uniemożliwiającym:

- 1) nadużycia w wykorzystywaniu tych danych, w szczególności przetwarzanie ich niezgodnie z celem lub udostępnianie osobom nieuprawnionym do ich przetwarzania;
- 2) zmianę, utratę, uszkodzenie lub zniszczenie tych danych.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, zabezpiecza się w sposób odpowiedni do zagrożeń i ryzyka wystąpienia sytuacji, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2, w tym w szczególności biorąc pod uwagę czy dane osobowe przetwarzane są w sposób zautomatyzowany, czy inny niż zautomatyzowany oraz z uwzględnieniem zapewnienia kontroli nad tym, jakie dane osobowe, kiedy i przez kogo były przetwarzane.

7. Przetwarzanie danych osobowych, o których mowa w ust. 1, wymaga wydania przez podmiot uprawniony do przetwarzania tych danych osobowych, pisemnych, imiennych upoważnień do dostępu do danych osobowych oraz prowadzenia ewidencji osób upoważnionych do przetwarzania danych.”;

- 2) w art. 161 dodaje się ust. 5-8 w brzmieniu:

„5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2 i 3, przetwarza się przez okres 50 lat od dnia ich pozyskania i usuwa się niezwłocznie po upływie tego okresu.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2 i 3, podlegają zabezpieczeniom technicznym i organizacyjnym uniemożliwiającym:

- 1) nadużycia w wykorzystywaniu tych danych, w szczególności przetwarzanie ich niezgodnie z celem lub udostępnianie osobom nieuprawnionym do ich przetwarzania;
- 2) zmianę, utratę, uszkodzenie lub zniszczenie tych danych.

7. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2 i 3, zabezpiecza się w sposób odpowiedni do zagrożeń i ryzyka wystąpienia sytuacji, o których mowa w ust. 6 pkt 1 i

2, w tym w szczególności biorąc pod uwagę czy dane osobowe przetwarzane są w sposób zautomatyzowany, czy inny niż zautomatyzowany oraz z uwzględnieniem zapewnienia kontroli nad tym, jakie dane osobowe, kiedy i przez kogo były przetwarzane.

8. Przetwarzanie danych osobowych, o których mowa w ust. 2 i 3, wymaga wydania przez administratora danych osobowych, w zakresie, w jakim tymi danymi administruje, pisemnych, imiennych upoważnień do dostępu do danych osobowych oraz prowadzenia ewidencji osób upoważnionych do przetwarzania danych.”.

Art. 158 . W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. poz. 1092) w art. 55 w ust. 2 po wyrazach „Kontroler udostępnia akta kontroli po anonimizacji” dodaje się wyrazy „lub pseudonimizacji”.

Art. 159 . W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 123) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 27 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Postępowanie w sprawach określonych w ust. 1 – 6 jest poufne i odbywa się z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.”;

2) w art. 43 po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Administratorem danych osobowych zawartych w rejestrze jest Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych.”.

3) w art. 82 w ust. 4 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 5 w brzmieniu:

„5) przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji celu kontroli.”,

4) w art. 83 w ust. 5 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 8 w brzmieniu:

„8) przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji celu kontroli.”.”

Art. 160 . W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1572 i 1997 oraz z 2017 r. poz. 1089) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Dostawcy i podmioty prowadzące systemy płatności mogą przetwarzać dane osobowe w zakresie niezbędnym do zapobiegania oszustwom związanym z wykonywanymi usługami płatniczymi lub prowadzeniem systemu płatności oraz dochodzenia i wykrywania tego rodzaju oszustw przez właściwe organy.

2. Do przetwarzania danych osobowych zgodnie z ust. 1 nie stosuje się art. 13 ust. 3 i art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w zakresie, w jakim jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

3. Przetwarzanie danych osobowych zgodnie z ust. 1 podlega zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

4. Dostawcy mogą przetwarzać dla celów prowadzonej działalności w zakresie świadczenia usług płatniczych informacje zawarte w dokumentach tożsamości osób fizycznych oraz dane biometryczne, po uzyskaniu wyraźnej zgody osoby, której dane biometryczne są przetwarzane, w celu zidentyfikowania lub weryfikacji tożsamości osoby fizycznej, a także uwierzytelnienia czynności dokonywanej przez osobę fizyczną.”;

2) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Dostawcy będący administratorami nie są obowiązani do:

- 1) wykonywania obowiązków określonych w art. 13 ust. 2 lit f, art. 14 ust. 2 lit g i art. 15 ust. 1 lit h rozporządzenia nr 2016/679 w przypadku przetwarzania danych osobowych w celach określonych w art. 10 ust. 1, a także przetwarzania danych osobowych na potrzeby przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zgodnie z odrębnymi przepisami;
- 2) zawiadomienia osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych na podstawie art. 34 ust. 1 rozporządzenia nr 2016/679, jeżeli niewykonanie obowiązku zawiadomienia służy realizacji celu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679, a wykonanie tego obowiązku może spowodować naruszenie stabilności funkcjonowania sektora bankowego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, administrator danych jest obowiązany niezwłocznie podjąć niezbędne działania w celu wdrożenia odpowiednich

technicznych i organizacyjnych środków ochrony danych osobowych, których dotyczy naruszenie, zgodnie z art. 34 ust. 3 lit. a i b rozporządzenia 2016/679.

3. Uprawnienie do przenoszenia danych, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia 2016/679, nie dotyczy przenoszenia danych, które stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa.

4. Administratorzy danych, o których mowa w ust. 1, zapewniają odpowiednie środki służące ochronie interesu lub podstawowych praw i wolności osoby, której dane osobowe dotyczą.”.

Art. 161. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 169) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Organy i podmioty w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

- 1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;
- 2) nie stosują:
 - a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3, art. 18 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
 - b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),

- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,
- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy,
- 6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy i podmioty informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Organy i podmioty dokonują weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na organach i podmiotach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 162. W ustawie z dnia 28 czerwca 2012 r. o spłacie niektórych niezaspokojonych należności przedsiębiorców, wynikających z realizacji udzielonych zamówień publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 837) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. 1. Generalny Dyrektor w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

- 1) wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;
- 2) nie stosuje art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 3, art. 18 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie oraz przepisach odrębnych, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),

- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,
- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy

– Generalny Dyrektor wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Generalny Dyrektor informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustala Generalny Dyrektor, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Generalny Dyrektor dokonuje weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na Generalnym Dyrektorze ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Generalny Dyrektor wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Generalny Dyrektor przetwarza dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, w związku z realizacją zadań określonych w ustawie wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.”.

Art. 163 . W ustawie z dnia 14 września 2012 r. o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1790) po art. ... dodaje się art. ... w brzmieniu:

”Art. ... 1. Administratorami danych osobowych są:

- 1) wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej;
- 2) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 3) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

2. Do przetwarzania danych osobowych w zakresie wskazanym w ust. 1 i 2 nie stosuje się art. 13 ust. 1-3, art. 14 ust. 1, 2 i 4 i art. 15 ust. 1-3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04. 05. 2016, str. 1).

3. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2, na swojej stronie internetowej.

4. Dane osobowe podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

5. Okres przechowywania danych osobowych oraz mające zastosowanie zabezpieczenia, ustala administrator.”

Art. 164. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 21 oraz z 2017 r. poz. 2422) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 80 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) zapewnia bezpieczeństwo danych i informacji zbieranych i przetwarzanych oraz dokumentów, które otrzymał w związku z prowadzeniem BDO, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.”.
- 2) w art. 80 po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1g w brzmieniu
- „1a. Marszałek województwa w celu realizacji zadań, związanych z prowadzeniem BDO przetwarza dane osobowe.
- 1b. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1a, przepisy art. 13, 14 i 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, ogranicza się.
- 1c. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 2, polega na niestosowaniu art. 13 ust. 1 i 2, 14 ust. 1-3, 14 i 18 ust. 1 pkt a rozporządzenia 2016/679
- 1d. Osoba, której dane dotyczą, ma prawo uzyskać o informację o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2.
- 1e. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 1a, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, o ile nie wynikają one z przepisów odrębnych, w szczególności dotyczących terminów.
- 1f. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1a, podlegają zabezpieczeniom fizycznym, technicznym i organizacyjnym zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.
- 1g. W przypadku stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia wydaje komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.”;
- 3) po art. 167 dodaje się art. 167a w brzmieniu:
- „Art. 167a. 1. Marszałek województwa przetwarza dane osobowe w zakresie niezbędnym do realizacji zadań, o których mowa w art. 164–167.
2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 13, 14 i 18 rozporządzenia 2016/679, ogranicza się.
3. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 2, polega na niestosowaniu art. 13 ust. 1 i 2, 14 ust. 1-3, 14 i 18 ust. 1 pkt a rozporządzenia 2016/679

4. Osoba, której dane dotyczą, ma prawo uzyskać o informację o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2.

5. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ustala administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, o ile nie wynikają one z przepisów odrębnych, w szczególności dotyczących terminów.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom fizycznym, technicznym i organizacyjnym zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

7. W przypadku stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia wydaje komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.”

Art. 165. W ustawie z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 425) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

Art. 11a. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, centralne biuro łącznikowe, biuro łącznikowe, wierzyciel, naczelnik urzędu skarbowego i organ egzekucyjny, będący administratorami danych osobowych, przetwarzają dane osobowe wyłącznie w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w ustawie, przez okres niezbędny do osiągnięcia tych celów.

2. Na administratorach danych osobowych ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.”.

Art. 166. W ustawie z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2176) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Organy i podmioty w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

- 1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu

danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;

2) nie stosują:

- a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
- b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

2.W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,
- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy,
- 6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g

rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy i podmioty informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Organy i podmioty dokonują weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na organach i podmiotach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 167. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków (Dz. U. z 2017 r. poz. 1498 oraz z 2018 r. poz. 138) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a. 1. Organy i podmioty w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

- 1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;
- 2) nie stosują:
 - a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
 - b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą,
 - c) art. 18 rozporządzenia 2016/679 w zakresie prowadzenia centralnego rejestru charakterystyki energetycznej budynków.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,
- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy

6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy i podmioty informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych.

5. Na organach i podmiotach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163

ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 168 . W ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. - Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 2064 i 2017 r. poz. 1524) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rejestracji stanu cywilnego dokonuje się w rejestrze stanu cywilnego w formie aktów stanu cywilnego dla odzwierciedlenia stanu cywilnego danej osoby.”;

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art.5. 1. Rejestr stanu cywilnego jest prowadzony w systemie teleinformatycznym.

2. Utrzymanie i rozwój rejestru stanu cywilnego dla realizacji zadań określonych w ustawie, zapewnia minister właściwy do spraw informatyzacji, w tym podejmuje działania mające na celu:

- 1) zapewnienie ochrony przed nieuprawnionym dostępem do rejestru stanu cywilnego;
- 2) zapewnienie integralności danych w rejestrze stanu cywilnego;
- 3) zapewnienie dostępności systemu teleinformatycznego, w którym rejestr jest prowadzony dla podmiotów przetwarzających dane w rejestrze stanu cywilnego;
- 4) przeciwdziałanie uszkodzeniom systemu teleinformatycznego, w którym rejestr jest prowadzony;
- 5) określenie zasad bezpieczeństwa przetwarzanych danych w tym danych osobowych;
- 6) zapewnienie rozliczalności rejestru stanu cywilnego
- 7) zapewnienie poprawności danych przetwarzanych w rejestrze stanu cywilnego.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji może uczestniczyć w realizacji zadań związanych z rozwojem rejestru stanu cywilnego oraz zapewnieniem poprawności danych przetwarzanych w rejestrze.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych zapewnia istnienie wydzielonej sieci zapewniającej łączność elektroniczną umożliwiającą dostęp do rejestru organom, o których mowa w ust 6.

5. Wpisu w rejestrze stanu cywilnego dokonuje kierownik urzędu stanu cywilnego lub zastępca kierownika urzędu stanu cywilnego.

6. Dostęp do rejestru, do realizacji zadań określonych w ustawie, mają kierownik urzędu stanu cywilnego, zastępca kierownika urzędu stanu cywilnego, wojewoda, minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw informatyzacji.

7. Minister właściwy do spraw informatyzacji, na wniosek osób, których dane dotyczą, udziela informacji o których mowa w art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE z 2016 r. L119/1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”.”;

3) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a 1. W celu i w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie kierownik urzędu stanu cywilnego, zastępca kierownika urzędu stanu cywilnego, wojewoda, minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw informatyzacji przetwarzają dane osobowe zgodnie z niniejszą ustawą.

2. Do przetwarzania danych osobowych w zakresie, o którym mowa w art. art. 19 ust. 2, art. 20 ust. 2, art. 54 ust. 2, art. 58, art. 60, art. 63 ust. 2, art. 63 ust. 11, art. 68 ust. 2, art. 69 ust. 2, art. 70 ust. 5, art. 76 ust. 4, art. 87 ust. 1 i 3, art. 88 ust. 1, art. 90 ust. 2, art. 94 ust. 2, art. 95, art. 96 ust. 2 i 3, art. 98 ust. 2, art. 100 ust. 2 i 3 przez organy o których mowa w ust. 1 przepisów art. 18 i 21 rozporządzenia 2016/679 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE z 2016 r. L119/1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679, nie stosuje się.

3. Administrator, o którym mowa art. 5 ust. 2 przechowuje dane osobowe wyłącznie przez okres nie dłuższy niż jest to niezbędne do celów przetwarzania danych osobowych i w zakresie niezbędnym do realizacji tych celów.

4. Na administratorze, o którym mowa w ust. 3, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania

5. Organy, o których mowa w ust. 1, informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”;

4) w art. 28:

a) ust 3 i 4 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli osoba, której dotyczy akt urodzenia lub akt małżeństwa żyje dłużej niż okres przechowywania tego aktu przez kierownika urzędu stanu cywilnego, akt jest przechowywany do czasu sporządzenia dla tej osoby aktu zgonu lub zarejestrowania informacji o zgonie tej osoby.

4. Po upływie okresów, o których mowa w ust. 1 i 3, akty stanu cywilnego oraz akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego kierownik urzędu stanu cywilnego przekazuje w ciągu 2 lat do właściwego archiwum państwowego.”;

b) po ust 4 dodaje się ust 5 w brzmieniu:

„5. Po upływie okresów, o których mowa w ust. 1 i 3, a przed przekazaniem akt zbiorowych rejestracji stanu cywilnego do właściwego archiwum państwowego, ich udostępnianie następuje zgodnie z art. 26.”;

5) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. Dokumenty z rejestru stanu cywilnego wydaje się przez okresy przechowywania aktów, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 3, a także po upływie tych okresów, a przed przekazaniem aktów stanu cywilnego do właściwego archiwum państwowego.”;

6) w art. 124 ust.8 otrzymuje brzmienie:

„8. Dane zgromadzone w systemie komputerowym na podstawie przepisów dotychczasowych mogą być wykorzystane do przenoszenia do rejestru stanu cywilnego aktu stanu cywilnego sporządzonego w księdze stanu cywilnego prowadzonej na podstawie przepisów dotychczasowych. Po przeniesieniu aktu stanu cywilnego do rejestru stanu cywilnego dane wykorzystane do przeniesienia aktu ulegają trwałemu usunięciu z systemu komputerowego. Do czasu przeniesienia aktu stanu cywilnego do rejestru stanu cywilnego kierownik urzędu stanu cywilnego jest administratorem danych zgromadzonych w systemie komputerowym.”.

Art. 169 . W ustawie z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny (Dz. U. z 2017 r. poz. 1832) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „mogą przetwarzać” zastępuje się wyrazem „przetwarzają”,
- 2) użyte w ust. 1a wyrazy „może przetwarzać” zastępuje się wyrazem „przetwarza”,
- 3) użyte w ust. 4 wyrazy „mogą być przetwarzane” zastępuje się wyrazami „są przetwarzane”,
- 4) dodaje się ust. 6-9 w brzmieniu:

„6. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów, o których mowa w art. 13, 14 i 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1).

7. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom technicznym i organizacyjnym uniemożliwiającym:

- 1) nadużycia w wykorzystywaniu tych danych, w szczególności przetwarzanie ich niezgodnie z celem lub udostępnianie osobom nieuprawnionym do ich przetwarzania;
- 2) zmianę, utratę, uszkodzenie lub zniszczenie tych danych.

8. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, zabezpiecza się w sposób odpowiedni do zagrożeń i ryzyka wystąpienia sytuacji, o których mowa w ust. 7 pkt 1 i 2, w tym w szczególności biorąc pod uwagę czy dane osobowe przetwarzane są w sposób zautomatyzowany, czy inny niż zautomatyzowany oraz z uwzględnieniem zapewnienia kontroli nad tym, jakie dane osobowe, kiedy i przez kogo były przetwarzane.

9. Przetwarzanie danych osobowych, o których mowa w ust. 1, wymaga wydania przez podmiot uprawniony do przetwarzania tych danych osobowych, pisemnych, imiennych upoważnień do dostępu do danych osobowych oraz prowadzenia ewidencji osób upoważnionych do przetwarzania danych.”.

„**Art. 170.** W ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2015 r. poz. 222, z 2016 r. poz. 1948 oraz z 2017 r. poz. 60 i 1273) po art. 114 dodaje się dział IVA w brzmieniu:

„DZIAŁ IVA

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 114a. Minister właściwy do spraw rybołówstwa oraz okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego przetwarzają dane osobowe w celu realizacji swoich zadań określonych w ustawie.

Art. 114b. Podmioty, o których mowa w art. 114a, są administratorami w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), w zakresie danych osobowych, o których mowa w art. 114a."

Art. 171. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2017 r. poz. 1148) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 15 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wykreślenie wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji z rejestru wytwórców energii w małej instalacji skutkuje usunięciem z rejestru jego danych.”;

- 2) w art. 31 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wykreślenie wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego z rejestru wytwórców biogazu rolniczego skutkuje usunięciem z rejestru jego danych.”;

- 3) w art. 121 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz Prezes URE są administratorami danych osobowych przetwarzanych w związku z wydawaniem gwarancji pochodzenia.”

- 4) w art. 159 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes UDT administruje i przetwarza dane zawarte w rejestrach, o których mowa w art. 158 ust. 1, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.”.

Art. 172 . W ustawie z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych (Dz. U. poz. 693) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 po ust 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać imię lub imiona oraz nazwisko wnioskodawcy, datę i miejsce urodzenia, imiona rodziców, numer PESEL, adres miejsca zamieszkania lub adres korespondencyjny, numer telefonu lub adres poczty elektronicznej.

2b. W przypadku wniosków składanych przez członka rodziny zmarłego działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych, oprócz danych, o których mowa w ust. 2a, wniosek powinien zawierać datę zgonu działacza lub osoby represjonowanej, jego imię lub imiona, nazwisko rodowe w przypadku kobiet, datę i miejsce jego urodzenia, imiona rodziców, nr PESEL, jeśli był nadany, oraz stopień pokrewieństwa lub powinowactwa łączący go z osobą wnioskującą.”;

- 2) w art. 8 jego dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2-4 w brzmieniu:

„2. Wniosek o świadczenie pieniężne powinien zawierać imię i nazwisko wnioskodawcy, datę urodzenia, numer PESEL, adres miejsca zamieszkania lub adres korespondencyjny, numer telefonu lub adres poczty elektronicznej oraz nazwę banku i numer rachunku bankowego, na który ma być przekazane świadczenie pieniężne, jeśli wnioskodawca wybiera taką formę wypłaty.

3. Wniosek o przyznanie pomocy pieniężnej powinien zawierać dane, o których mowa w ust. 2, a także imiona, nazwiska, stopień pokrewieństwa oraz dochód netto osób, z którymi wnioskodawca prowadzi gospodarstwo domowe.

4. Do wniosku o przyznanie pomocy pieniężnej należy dołączyć kopie dokumentów, które będą stanowić podstawę ustalenia stanu zdrowia, sytuacji rodzinnej i materialnej osoby występującej o przyznanie pomocy pieniężnej lub osób prowadzących wspólne gospodarstwo domowe z wnioskodawcą, w szczególności:

- 1) orzeczenie o inwalidztwie, o niezdolności do pracy lub o stopniu niepełnosprawności;
- 2) dokument potwierdzający wysokość dochodu netto, w szczególności aktualną decyzję o waloryzacji renty lub emerytury, zaświadczenie pracodawcy o wysokości wynagrodzenia za pracę;
- 3) nakaz płatniczy podatku rolnego oraz zaświadczenie z urzędu gminy o wielkości gospodarstwa rolnego w hektarach przeliczeniowych;

- 4) zaświadczenie o kontynuowaniu przez dziecko wnioskodawcy nauki w gimnazjum, szkole ponadgimnazjalnej, szkole ponadpodstawowej lub szkole wyższej;
 - 5) decyzję o uznaniu lub odmowie uznania danej osoby za bezrobotną oraz utracie statusu bezrobotnego, przyznaniu, odmowie przyznania, wstrzymaniu lub wznowieniu wypłaty oraz utracie lub pozbawieniu prawa do zasiłku, stypendium i innych finansowanych z Funduszu Pracy świadczeń niewynikających z zawartych umów albo oświadczenie o pozostawaniu w ewidencji bezrobotnych lub poszukujących pracy.”;
- 3) w art. 10:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Pomoc pieniężna może być przyznana osobom uprawnionym znajdującym się w trudnej sytuacji materialnej, zdrowotnej lub w związku z zaistnieniem zdarzeń losowych.”,
 - b) w ust. 5 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) w przypadku trudnej sytuacji materialnej, zdrowotnej lub zaistnienia zdarzeń losowych – do wysokości 150% najniższej emerytury,”.

Art. 173. W ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1267) po art. 6 dodaje się art. 6a oraz art. 6b w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Minister właściwy do spraw rybołówstwa przetwarza dane osobowe w celu realizacji swoich zadań określonych w ustawie.

2. Agencja przetwarza dane osobowe w celu realizacji swoich zadań określonych w ustawie, w szczególności w zakresie systemu elektronicznej rejestracji i przechowywania danych, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1.

3. Samorząd województwa przetwarza dane osobowe w celu realizacji zadań określonych w art. 6 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2.

Art. 6b. Podmioty, o których mowa w art. 6a, są administratorami w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanym dalej "rozporządzeniem 679/2016", w zakresie danych osobowych, o których mowa w art. 6a."

Art. 174 . W ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 404) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Organy i inwestorzy w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

- 1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;
- 2) nie stosują:
 - a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3, art. 18 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
 - b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,
- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60),

w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy

- 6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- organy i inwestorzy wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy i inwestorzy informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Organy i inwestorzy dokonują weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na organach i inwestorach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i inwestorzy, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i inwestorzy, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 175 . W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1170, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 1 po pkt 37 dodaje się pkt 37a w brzmieniu:
„37a) rozporządzenie 2016/679 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L119 z 04.05.2016, str.1).”;
- 2) w art. 35 ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie do Polskiej Izby Ubezpieczeń, Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego i Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz osób w nich zatrudnionych w zakresie wykonywania ustawowych zadań.”;
- 3) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu:
„Art. 35a. 1. Zakład ubezpieczeń może przetwarzać dane osobowe, w tym dane osobowe objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy, o którym mowa w art. 35 ust. 1, w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę zakładu ubezpieczeń w celu i zakresie niezbędnym do zapobiegania temu przestępstwu.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń może również przetwarzać dane osobowe osób odpowiedzialnych za zajście zdarzenia losowego zawarte w wyrokach skazujących oraz dokumentach o naruszeniu prawa, na podstawie art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, gromadzonych przez zakład ubezpieczeń w celu ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń z umowy ubezpieczenia.
3. W zakresie nieuregulowanym w art. 14 ust. 5 rozporządzenia 2016/679, zakład ubezpieczeń nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 13 ust. 3 oraz w art. 14

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1089, 1926 i 2102 oraz z 2018 r. poz. 8 i 106.

ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia 2016/679, jeżeli niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 3 oraz w art. 14 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia 2016/679, jest niezbędne dla realizacji celu zapobiegania popełnienia przestępstwa na szkodę zakładu ubezpieczeń oraz przekazanie tych informacji uniemożliwi lub znacząco utrudni prawidłowe wykonanie realizacji tego celu, a interes lub podstawowe prawa lub wolności osoby, której dane dotyczą, nie są nadrzędne w stosunku do interesu wynikającego z realizacji tego celu.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, zakład ubezpieczeń zapewnia odpowiednie środki służące ochronie interesu lub podstawowych praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

5. Zakład ubezpieczeń jest obowiązany bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie miesiąca, poinformować osobę, której dane dotyczą, na jej wniosek, o podstawie nieprzekazania informacji, o których mowa w art. 13 ust. 3 oraz w art. 14 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia 2016/679.”;

- 4) w art. 38 ust. 6 i 8 wyraz „pisemnej” zastępuje się wyrazem „wyraźnej”;
- 5) w art. 39 w ust. 1 skreśla się użyty dwukrotnie w różnym rodzaju i przypadku wyraz „pisemny”;
- 6) w art. 41:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zakład ubezpieczeń zbiera dane ubezpieczonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia, zawarte w umowach ubezpieczenia lub oświadczeniach ubezpieczających składanych przed zawarciem umowy ubezpieczenia, odpowiednio w celu oceny ryzyka ubezpieczeniowego lub wykonania umowy ubezpieczenia.”,
 - b) uchyla się ust. 2.

Art. 176 . W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2017 r. poz. 1148) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 15 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wykreślenie wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji z rejestru wytwórców energii w małej instalacji skutkuje usunięciem z rejestru jego danych.”;
- 2) w art. 31 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wykreślenie wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego z rejestru wytwórców biogazu rolniczego skutkuje usunięciem z rejestru jego danych.”;

- 3) w art. 121 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz Prezes URE są administratorami danych osobowych przetwarzanych w związku z wydawaniem gwarancji pochodzenia.”

- 4) w art. 159 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes UDT administruje i przetwarza dane zawarte w rejestrach, o których mowa w art. 158 ust. 1, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.”.

Art. 177 . W ustawie z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych (Dz. U. poz. 693) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 po ust 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać imię lub imiona oraz nazwisko wnioskodawcy, datę i miejsce urodzenia, imiona rodziców, numer PESEL, adres miejsca zamieszkania lub adres korespondencyjny, numer telefonu lub adres poczty elektronicznej.

2b. W przypadku wniosków składanych przez członka rodziny zmarłego działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych, oprócz danych, o których mowa w ust. 2a, wniosek powinien zawierać datę zgonu działacza lub osoby represjonowanej, jego imię lub imiona, nazwisko rodowe w przypadku kobiet, datę i miejsce jego urodzenia, imiona rodziców, nr PESEL, jeśli był nadany, oraz stopień pokrewieństwa lub powinowactwa łączący go z osobą wnioskującą.”;

- 2) w art. 8 jego dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2-4 w brzmieniu:

„2. Wniosek o świadczenie pieniężne powinien zawierać imię i nazwisko wnioskodawcy, datę urodzenia, numer PESEL, adres miejsca zamieszkania lub adres korespondencyjny, numer telefonu lub adres poczty elektronicznej oraz nazwę banku i numer rachunku bankowego, na który ma być przekazane świadczenie pieniężne, jeśli wnioskodawca wybiera taką formę wypłaty.

3. Wniosek o przyznanie pomocy pieniężnej powinien zawierać dane, o których mowa w ust. 2, a także imiona, nazwiska, stopień pokrewieństwa oraz dochód netto osób, z którymi wnioskodawca prowadzi gospodarstwo domowe.

4. Do wniosku o przyznanie pomocy pieniężnej należy dołączyć kopie dokumentów, które będą stanowić podstawę ustalenia stanu zdrowia, sytuacji rodzinnej i materialnej osoby występującej o przyznanie pomocy pieniężnej lub osób prowadzących wspólne gospodarstwo domowe z wnioskodawcą, w szczególności:

- 1) orzeczenie o inwalidztwie, o niezdolności do pracy lub o stopniu niepełnosprawności;
- 2) dokument potwierdzający wysokość dochodu netto, w szczególności aktualną decyzję o waloryzacji renty lub emerytury, zaświadczenie pracodawcy o wysokości wynagrodzenia za pracę;
- 3) nakaz płatniczy podatku rolnego oraz zaświadczenie z urzędu gminy o wielkości gospodarstwa rolnego w hektarach przeliczeniowych;
- 4) zaświadczenie o kontynuowaniu przez dziecko wnioskodawcy nauki w gimnazjum, szkole ponadgimnazjalnej, szkole ponadpodstawowej lub szkole wyższej;
- 5) decyzję o uznaniu lub odmowie uznania danej osoby za bezrobotną oraz utracie statusu bezrobotnego, przyznaniu, odmowie przyznania, wstrzymaniu lub wznowieniu wypłaty oraz utracie lub pozbawieniu prawa do zasiłku, stypendium i innych finansowanych z Funduszu Pracy świadczeń niewynikających z zawartych umów albo oświadczenie o pozostawaniu w ewidencji bezrobotnych lub poszukujących pracy.”;

3) w art. 10:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pomoc pieniężna może być przyznana osobom uprawnionym znajdującym się w trudnej sytuacji materialnej, zdrowotnej lub w związku z zaistnieniem zdarzeń losowych.”,

b) w ust. 5 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w przypadku trudnej sytuacji materialnej, zdrowotnej lub zaistnienia zdarzeń losowych – do wysokości 150% najniższej emerytury,”.

Art. 178. W ustawie z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1023, 1529 i 1566) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Organy i podmioty w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

- 1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;
- 2) nie stosują:
 - a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
 - b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą,
 - c) art. 18 rozporządzenia 2016/679 w zakresie prowadzenia postępowań, o których mowa w art. 29 ustawy.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,
- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60),

w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy

- 6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy i podmioty informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Organy i podmioty dokonują weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na organach i podmiotach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 179 . W ustawie z dnia 9 października 2015 r. o wykonywaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA (Dz. U. z 2017 r. poz. 1858) w art. 11 dodanie ust 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej i upoważniony organ Krajowej Administracji Skarbowej, będące administratorami danych osobowych, przetwarzają dane osobowe wyłącznie w celach realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w ustawie, przez okres niezbędny do osiągnięcia tych celów.

4. Na administratorach ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania”.

Art. 180 . W ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2016 r. poz. 195, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 13 w ust. 3 wyrazy „może przetwarzać” zastępuje się wyrazem „przetwarza”;
- 2) w art. 14:
 - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Informacje, o których mowa w ust. 2, są przetwarzane przez ministra właściwego do spraw rodziny i wojewodę w celu monitorowania realizacji świadczeń wychowawczych oraz w celu umożliwienia organom właściwym i wojewodom weryfikacji prawa do świadczeń wychowawczych oraz przez podmioty wymienione w ust. 4 w celu, w jakim informacje te zostały im udostępnione. Organy właściwe i

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1579 oraz z 2017 r. poz. 60, 245, 624, 777, 1428 i 1543.

województwie przekazują dane do rejestru centralnego, wykorzystując systemy teleinformatyczne, o których mowa w ust. 1.”,

b) użyte w ust. 4a wyrazy „może przetwarzać” zastępuje się wyrazem „przetwarza”;

3) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. Bank krajowy oraz spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa, o których mowa w art. 13 ust. 5 pkt 3, oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych, na potrzeby złożenia wniosku i załączników do wniosku określonych w art. 13 ust. 4, składanych w postaci elektronicznej za pomocą systemu, o którym mowa odpowiednio w art. 13 ust. 5 pkt 2 lub 3, w imieniu organu właściwego, przetwarzają następujące dane osobowe dotyczące osób ubiegających się o świadczenie wychowawcze oraz członków ich rodzin:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data urodzenia;
- 3) adres miejsca zamieszkania;
- 3) stan cywilny;
- 4) obywatelstwo;
- 5) płeć;
- 6) numer PESEL, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL - numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 7) adres poczty elektronicznej i numer telefonu – w przypadku osoby występującej o przyznanie świadczenia wychowawczego – o ile je posiada;
- 8) dochód;
- 9) informacje wynikające z zaświadczeń i oświadczeń, o których mowa w art. 13 ust. 4 pkt 3.

2. Osoby upoważnione przez bank krajowy, spółdzielczą oszczędnościową kasę kredytową albo Zakład Ubezpieczeń Społecznych do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, w celu umożliwienia złożenia wniosku i załączników do wniosku określonych w art. 13 ust. 4, za pomocą systemu, o którym mowa odpowiednio w art. 13 ust. 5 pkt 2 lub 3, są obowiązane do zachowania tajemnicy w zakresie tych danych osobowych.

3. Bank krajowy, spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych zapewniające możliwość złożenia wniosku i załączników do

wniosku określonych w art. 13 ust. 4, za pomocą systemu, o którym odpowiednio w art. 13 ust. 5 pkt 2 lub 3, zapewniają wszelkie niezbędne środki techniczne i organizacyjne służące jak najlepszemu zapewnieniu bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, w szczególności wynikające z informacji, o której mowa w art. 13 ust. 6, oraz środki określone w art. 32 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1).

4. Bank krajowy, spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych zapewniające możliwość złożenia wniosku i załączników do wniosku określonych w art. 13 ust. 4, za pomocą systemu, o którym odpowiednio w art. 13 ust. 5 pkt 2 lub 3, są obowiązane, w tym zakresie, udzielić, w miarę możliwości, organowi właściwemu wszelkich niezbędnych informacji służących realizacji przez organ właściwy obowiązków wynikających z art. 12, art. 15-20, art. 22 i art. 32-36 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE.

5. Bank krajowy, spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych zapewniające możliwość złożenia wniosku i załączników do wniosku określonych w art. 13 ust. 4, za pomocą systemu, o którym odpowiednio w art. 13 ust. 5 pkt 2 lub 3, udostępniają organowi właściwemu wszelkie informacje służące potwierdzeniu spełniania obowiązków, o których mowa w art. 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE, a także umożliwiają organowi właściwemu przeprowadzenie audytów i inspekcji.

6. W przypadku gdy bank krajowy, spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa lub Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w celu umożliwienia złożenia wniosku i załączników do wniosku określonych w art. 13 ust. 4, za pomocą systemu, o którym mowa w art. 13 ust. 5 pkt 2 lub 3, korzystają z usług innego podmiotu, który będzie przetwarzał dane osobowe, o których mowa w ust. 1, uważa się, że podmiot ten

przetwarza dane osobowe w imieniu organu właściwego. Przepisy ust. 2-5 oraz art. 13 ust. 21 stosuje się odpowiednio.”;

4) w art. 24:

a) użyte w ust. 1 wyrazy „mogą przetwarzać” zastępuje się wyrazem „przetwarzają”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1d w brzmieniu:

„1a. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów, o których mowa w art. 13, 14 i 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE.

1b. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom technicznym i organizacyjnym uniemożliwiającym:

1) nadużycia w wykorzystywaniu tych danych, w szczególności przetwarzanie ich niezgodnie z celem lub udostępnianie osobom nieuprawnionym do ich przetwarzania;

2) zmianę, utratę, uszkodzenie lub zniszczenie tych danych.

1c. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, zabezpiecza się w sposób odpowiedni do zagrożeń i ryzyka wystąpienia sytuacji, o których mowa w ust. 1b pkt 1 i 2, w tym w szczególności biorąc pod uwagę czy dane osobowe przetwarzane są w sposób zautomatyzowany, czy inny niż zautomatyzowany oraz z uwzględnieniem zapewnienia kontroli nad tym, jakie dane osobowe, kiedy i przez kogo były przetwarzane.

1d. Przetwarzanie danych osobowych, o których mowa w ust. 1, wymaga wydania przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, pisemnych, imiennych upoważnień do dostępu do danych osobowych oraz prowadzenia ewidencji osób upoważnionych do przetwarzania danych.”.

Art. 181. W ustawie z dnia 25 marca 2016 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r., poz. 487) po art. 13³ dodaje się art. 13⁴ w brzmieniu:

„Art. 13⁴. Dla realizacji zadań, o których mowa w art. 133 ust. 4, minister właściwy do spraw kultury fizycznej oraz podmioty którym minister powierza realizację zadań o których mowa w art. 133 ust. 4, przetwarzają w szczególności następujące dane osobowe:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) data urodzenia;
- 3) adres zamieszkania;
- 4) imię i nazwisko opiekuna grupy.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, ogranicza się stosowanie przepisów art. 13, art. 14, art. 17 i art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679” w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 133 ust. 4.

3. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Minister do spraw kultury fizycznej oraz podmioty którym minister powierza realizację zadań o których mowa w art. 133 ust. 4 mogą zlecać przetwarzanie w ich imieniu danych osobowych o których mowa w ust. 1, lub pełnić funkcję podmiotu przetwarzającego te dane osobowe na zlecenie innego podmiotu.”.

Art. 182. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz.U. z 2017 r., poz. 1398) po art. ... dodaje się art. ... w brzmieniu:

"Art. ... 1. Administratorami danych osobowych są:

- 1) wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej;
- 2) inspektorzy pracy;
- 3) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
- 4) Prezes Urzędu Transportu Kolejowego;
- 5) organy nadzoru budowlanego;
- 6) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego;
- 7) dyrektorzy urzędów morskich;
- 8) wojewódzcy inspektorzy transportu drogowego;
- 9) dyrektorzy okręgowych urzędów miar.
- 10) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 11) okręgowi inspektorzy pracy;

12) Prezes Głównego Urzędu Miar.

2. Do przetwarzania danych osobowych nie stosuje się art. 13 ust. 1-3, art. 14 ust. 1, 2 i 4 i art. 15 ust. 1-3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04. 05. 2016, str. 1).

3. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2, na swojej stronie internetowej.

4. Dane osobowe podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

5. Okres przechowywania danych osobowych oraz mające zastosowanie zabezpieczenia, ustala administrator.”

Art. 183. W ustawie z dnia 29 kwietnia 2016 r. o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań z zakresu informatyzacji działalności organów Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 781, 1948 i 2260) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przetwarzanie danych w celu realizacji zadań spółki celowej stanowi wykonanie zadania publicznego zgodnie z art. 4-6 ustawy z dnia ... o ochronie danych osobowych (Dz. U. poz. ...).”

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Na administratorze danych osobowych ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.”;

2) w art. 18:

a) ust. 1 i 2 trzymają brzmienie:

„1. Nadzór nad zgodnością przetwarzania danych osobowych gromadzonych przez spółkę celową z ustawą, z przepisami o ochronie danych osobowych oraz przestrzeganiem przepisów o ochronie tajemnic prawnie chronionych sprawuje pełnomocnik.

2. Pełnomocnik wykonuje również uprawnienia i obowiązki inspektora ochrony danych.”

b) ust. 6 utrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku stwierdzenia naruszenia ustawy, przepisów o ochronie danych osobowych lub przepisów o ochronie tajemnic prawnie chronionych pełnomocnik podejmuje działania zmierzające do wyjaśniania okoliczności tego naruszenia, zawiadamiając o tym niezwłocznie zarząd spółki celowej i ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”.

Art. 184. W ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 405) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości jest administratorem danych osobowych zgromadzonych w Rejestrze.”;

2) w art. 17 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a) Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 15, 16, 18 i 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia

27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 96/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), nie stosuje się.”.

Art. 185 . W ustawie z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz.U. poz. 1823) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

"Art. 3a 1. Administratorami danych osobowych są:

- 1) Prezes Urzędu;
- 2) podmioty uprawnione.

2. Do przetwarzania danych osobowych nie stosuje się art. 13 ust. 1-3, art. 14 ust. 1, 2 i 4 i art. 15 ust. 1-3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04. 05. 2016, str. 1).

3. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2, na swojej stronie internetowej.

4. Dane osobowe podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

5. Okres przechowywania danych osobowych oraz mające zastosowanie zabezpieczenia, ustala administrator.”

Art. 186. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. Organ KAS może upoważnić do przetwarzania danych osobowych, osoby zatrudnione lub funkcjonariuszy pełniących służbę w jednostkach organizacyjnych KAS w zakresie niezbędnym do realizacji zadań powierzonych tym osobom. Upoważnienie jest wydawane w formie pisemnej w drodze imiennego upoważnienia, upoważnienia stanowiskowego lub aktu wewnętrznego, w tym statutu, regulaminu lub zarządzenia, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Organ KAS prowadzi rejestr osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych.”.

2) w art. 45 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy KAS, w celu realizacji ustawowych zadań w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2, 6 i 8, mogą zbierać i wykorzystywać informacje, w tym dane osobowe, od osób prawnych, jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej oraz osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, o zdarzeniach mających bezpośredni wpływ na powstanie lub wysokość zobowiązania podatkowego lub należności celnych, oraz je przetwarzać, a także występować do tych podmiotów o udostępnienie dokumentów zawierających informacje, w tym dane osobowe.”,

3) w art. 47:

a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„ – mogą zbierać i wykorzystywać niezbędne informacje zawierające dane osobowe oraz je przetwarzać.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dane, o których mowa w art. 9 i 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. 2255 i z 2017 r. poz. 88, 244, 379, 708, 768, 1086 i 1321.

danych), mogą być zbierane i wykorzystywane oraz przetwarzane przez organy KAS wyłącznie, gdy jest to niezbędne ze względu na zakres lub charakter prowadzonego postępowania lub przeprowadzanych czynności.”;

- 4) po art. 47 dodaje się art. 47a i art. 47b w brzmieniu:

„Art. 47a. 1. Organy KAS będące administratorami danych osobowych przetwarzają dane osobowe, w tym w CRDP, wyłącznie w celach realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w ustawie, przez okres niezbędny do osiągnięcia tych celów.

2. Na administratorach danych osobowych ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

Art. 47b. 1. Prowadzenie działalności analitycznej, prognostycznej i badawczej dotyczącej zjawisk pozostających we właściwości KAS oraz dokonywanie analizy ryzyka, polega na zautomatyzowanym przetwarzaniu danych, w tym profilowaniu, lub na zautomatyzowanym podejmowaniu decyzji, wywołującym skutki prawne wobec osoby profilowanej lub której dane podlegają zautomatyzowanemu przetwarzaniu danych.

2. Przetwarzanie, o którym mowa w ust. 1, może opierać się na danych osobowych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne oraz dane biometryczne.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2, administrator zapewnia odpowiednie środki służące ochronie interesu lub podstawowych praw, wolności i prawnie uzasadnionych interesów osoby, której dane dotyczą.”;

- 5) dodanie art. 145a w brzmieniu:

„Art. 145a., W celu realizacji zadań z zakresu pracy i służby Szef Krajowej Administracji Skarbowej przetwarza informacje, w tym dane osobowe, członków korpusu służby cywilnej i osób zatrudnionych na stanowiskach pracy poza korpusem służby cywilnej oraz funkcjonariuszy odpowiednio zatrudnionych albo pełniących służbę w jednostkach organizacyjnych KAS.”.

Art. 187. W ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072) po art. 35 dodaje się art. 35a i art. 35b w brzmieniu:

„Art. 35a. 1. Trybunał Konstytucyjny jest administratorem danych osobowych przetwarzanych w ramach prowadzonych przez niego postępowań.

2. Do przetwarzania danych osobowych w ramach postępowań prowadzonych przez Trybunał przepisów art. 13-16 oraz art. 18-21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1) nie stosuje się.

Art. 35b. 1. Nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych przez Trybunał w ramach prowadzonych przez niego postępowań wykonuje Krajowa Rada Sądownictwa.

2. Do nadzoru, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 175dd § 2-4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych stosuje się odpowiednio.”.

Art. 188. W ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59, 949 i 2203) wprowadza się następujące zmiany:

1) w rozdziale 1 po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a.1. Inne formy wychowania przedszkolnego, szkoły, placówki, organy prowadzące, organy sprawujące nadzór pedagogiczny oraz inne podmioty realizujące zadania i obowiązki określone w ustawie przetwarzają dane osobowe w zakresie niezbędnym dla realizacji zadań i obowiązków wynikających z tych przepisów oraz stosują odpowiednie środki techniczne i organizacyjne służące ochronie interesów lub podstawowych praw i wolności osób, których dane dotyczą.

2. Nauczyciele oraz inne osoby pełniące funkcje lub wykonujące pracę w podmiotach, o których mowa w ust. 1, są obowiązani do zachowania w tajemnicy i nieujawniania osobom nieuprawnionym informacji uzyskanych w związku z pełnioną funkcją lub wykonywaną pracą, dotyczących zdrowia, potrzeb rozwojowych i edukacyjnych, możliwości psychofizycznych, seksualności, orientacji seksualnej, pochodzenia rasowego lub etnicznego, poglądów politycznych, przekonań religijnych lub światopoglądowych uczniów.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się:

- 1) w przypadku zagrożenia zdrowia ucznia;
- 2) jeżeli uczeń, a w przypadku ucznia niepełnoletniego jego rodzic, wyrazi zgodę na ujawnienie określonych informacji;

- 3) w przypadkach gdy przewidują to przepisy szczególne.”;
- 2) w art. 68 w ust. 1 w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem oraz dodaje pkt 12 w brzmieniu:
- „12) wdraża odpowiednie środki techniczne i organizacyjne zapewniające zgodność przetwarzania danych osobowych przez szkołę lub placówkę z przepisami o ochronie danych osobowych.”;
- 3) po art. 108 dodaje się art. 108a w brzmieniu:

„Art. 108a. 1. Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa uczniów i pracowników lub ochrony mienia dyrektor szkoły lub placówki, w uzgodnieniu z organem prowadzącym szkołę lub placówkę oraz po przeprowadzeniu konsultacji z radą pedagogiczną, radą rodziców i samorządem uczniowskim, może wprowadzić szczególny nadzór nad pomieszczeniami szkoły lub placówki lub terenem wokół szkoły lub placówki w postaci środków technicznych umożliwiających rejestrację obrazu (monitoring).

2. Monitoring nie powinien stanowić środka nadzoru nad jakością wykonywania pracy przez pracowników szkoły lub placówki.

3. Monitoring nie obejmuje pomieszczeń, w których odbywają się zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze, pomieszczeń, w których uczniom jest udzielana pomoc psychologiczno-pedagogiczna, pomieszczeń przeznaczonych do odpoczynku i rekreacji pracowników, pomieszczeń sanitarno-higienicznych, gabinetu profilaktyki zdrowotnej, szatni i przebieralni, chyba że stosowanie monitoringu w tych pomieszczeniach jest niezbędne ze względu na istniejące zagrożenie dla realizacji celu określonego w ust. 1 i nie naruszy to godności oraz innych dóbr osobistych uczniów, pracowników i innych osób, w szczególności zostaną zastosowane techniki uniemożliwiające rozpoznanie przebywających w tych pomieszczeniach osób.

4. Nagrania obrazu oraz dane osobowe uczniów, pracowników i innych osób, których w wyniku tych nagrań można zidentyfikować, szkoła lub placówka przetwarza wyłącznie do celów, dla których zostały zebrane i przechowuje przez okres nie dłuższy niż 30 dni od dnia nagrania. Nagrania dotyczące incydentów mogą być przechowywane do czasu zakończenia odpowiednich postępowań.

5. Po upływie okresów, o których mowa w ust. 4, uzyskane w wyniku monitoringu nagrania obrazu oraz dane osobowe uczniów, pracowników i innych osób, których w wyniku tych nagrań można zidentyfikować, podlegają zniszczeniu.

6. Dyrektor szkoły lub placówki informuje uczniów i pracowników szkoły lub placówki o wprowadzeniu monitoringu, w sposób przyjęty w danej szkole lub placówce, nie później niż 14 dni przed uruchomieniem monitoringu.

7. Dyrektor szkoły lub placówki przed dopuszczeniem pracownika do pracy informuje go na piśmie o stosowaniu monitoringu.

8. W przypadku wprowadzenia monitoringu dyrektor szkoły lub placówki oznacza pomieszczenia i teren monitorowany w sposób widoczny i czytelny, za pomocą odpowiednich znaków lub ogłoszeń dźwiękowych, nie później niż jeden dzień przed jego uruchomieniem.

9. Dyrektor szkoły lub placówki, w uzgodnieniu z organem prowadzącym szkołę lub placówkę, zapewnia odpowiednie środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony przechowywanych nagrań obrazu oraz danych osobowych uczniów, pracowników i innych osób, których w wyniku tych nagrań można zidentyfikować, uzyskanych w wyniku monitoringu.”.

Art. 189. W ustawie z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 2261) po art. 6 dodaje art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Do przetwarzania danych osobowych, w tym danych, o których mowa w art. 9 ust. 1 i art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE 2016) z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1-6, 8, 9 i 12, ust. 3 i 4, art. 6 ust. 1, a także art. 16 ust. 2, art. 38 ust. 1 i 2, 39 ust. 1 i 2, oraz art. 43 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2259 oraz z 2017 r. poz. 624, 1491 i 1529), nie stosuje się przepisów art. 12-15, art. 17-19, art. 21 ust. 1, 4 i 6 oraz art. 34 rozporządzenia 2016/679.

2. Administratorem danych osobowych przetwarzanych w zakresie realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z przepisów ustaw, o których mowa w ust. 1, jest Prezes Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, administrator przechowuje dane osobowe przez okres nie dłuższy niż jest to niezbędne do celów przetwarzania danych osobowych i w zakresie niezbędnym do realizacji celu, o którym mowa w ust. 1.

4. Na administratorze, o którym mowa w ust. 2, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

5. Administrator, o którym mowa w ust. 2, na wniosek osoby, której dane dotyczą, informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1.”.

Art. 190 . W ustawie z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz.U. z 2017 r., poz. 67) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a 1. Do przetwarzania danych osobowych nie stosuje się art. 13 ust. 1-3, art. 14 ust. 1, 2 i 4 i art. 15 ust. 1-3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04. 05. 2016, str. 1).

2.Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1, na swojej stronie internetowej.

3.Dane osobowe podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

4.Okres przechowywania danych osobowych oraz mające zastosowanie zabezpieczenia, ustala administrator.”

Art. 191 W ustawie z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2259, z 2017 r. poz. 624, 1491 i 1529 oraz z 2018 r. poz. 538) po rozdziale 8 dodaje się rozdział 8a w brzmieniu:

„Rozdział 8a

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 44a. 1. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań wynikających z ustawy są odpowiednio:

- 1) Prezes Rady Ministrów w toku organizacji i przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1 lit. h-i oraz art. 21;
- 2) Prezes Rady Ministrów, Rada, podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa, państwowa osoba prawna w zakresie

wykonywania praw z akcji w spółce, organ spółki wobec której spółka z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej jest przedsiębiorcą dominującym w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, organ uprawniony do powoływania członków organu nadzorczego państwowej osoby prawnej – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w celu wydania opinii, o której mowa w art. 24 pkt 1;

- 3) Prezes Rady Ministrów, Rada, organ spółki z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, organ spółki wobec której spółka z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej jest przedsiębiorcą dominującym w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w celu wydania opinii, o której mowa w art. 24 pkt 4;
- 4) Prezes Rady Ministrów, podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowa osoba prawna w zakresie wykonywania praw z akcji w spółce – w przypadku danych osobowych członków organów zarządzających oraz nadzorczych spółek, przetwarzanych w celu realizacji zadań wynikających z ustawy.

2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przetwarzane w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 21, obejmują:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) nazwisko rodowe;
- 3) datę i miejsce urodzenia;
- 4) imię ojca;
- 5) numer PESEL albo nazwę i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość – jeżeli numer PESEL nie został nadany;
- 6) adres do korespondencji lub adres zameldowania lub adres zamieszkania.

3. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 2, mogą przetwarzać następujące dane osobowe:

- 1) imię, nazwisko, nazwisko rodowe, imiona rodziców, datę urodzenia;
- 2) numer PESEL;
- 3) adres zameldowania lub adres zamieszkania;
- 4) dane do kontaktu: adres do korespondencji, adres poczty elektronicznej, numer telefonu;

- 5) dane dotyczące wykształcenia, przebiegu pracy zawodowej, posiadanych uprawnień zawodowych, tytułów zawodowych i naukowych, odbytych kursów oraz szkoleń;
- 6) dane dotyczące funkcji pełnionych w organach innych podmiotów, w tym ewentualnego nieotrzymania absolutorium z wykonywania obowiązków członka organu spółki;
- 7) dane o karalności oraz dane zawarte w oświadczeniu kandydata o prowadzonych przeciwko niemu postępowaniach karnych i postępowaniach w sprawach o przestępstwa skarbowe;
- 8) dane zawarte w oświadczeniu kandydata o sankcjach administracyjnych nałożonych na kandydata;
- 9) inne dane podane przez kandydata na członka organu nadzorczego załączone do wniosku.

4. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 3, mogą przetwarzać następujące dane osobowe:

- 1) imię, nazwisko, nazwisko rodowe, imiona rodziców, datę urodzenia;
- 2) numer PESEL;
- 3) adres zameldowania lub adres zamieszkania;
- 4) dane do kontaktu: adres do korespondencji, adres poczty elektronicznej, nr telefonu;
- 5) dane dotyczące wykształcenia, przebiegu pracy zawodowej, posiadanych uprawnień zawodowych, tytułów zawodowych i naukowych, odbytych kursów oraz szkoleń;
- 6) dane dotyczące funkcji pełnionych w organach innych podmiotów, w tym ewentualnego nieotrzymania absolutorium z wykonywania obowiązków członka organu spółki;
- 7) dane o karalności oraz dane zawarte w oświadczeniu kandydata o prowadzonych przeciwko niemu postępowaniach karnych i postępowaniach w sprawach o przestępstwa skarbowe;
- 8) dane zawarte w oświadczeniu kandydata o sankcjach administracyjnych nałożonych na kandydata;
- 9) dane zawarte w oświadczeniu kandydata o niespełnianiu warunków, o których mowa w art. 22 pkt 2;

10) inne dane podane przez kandydata na członka organu zarządczego, załączone do wniosku.

5. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 4, mogą przetwarzać następujące dane osobowe:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) imiona rodziców;
- 3) datę i miejsce urodzenia;
- 4) numer PESEL;
- 5) adres do korespondencji lub adres zameldowania lub adres zamieszkania;
- 6) adres poczty elektronicznej.

6. Do celów archiwalnych w interesie publicznym przetwarzane są dane osobowe zebrane w toku organizacji i przeprowadzania egzaminów, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1 lit. h-i oraz w art. 21 – po zakończeniu egzaminu.

7. Prezes Rady Ministrów i Rada przetwarzają dane osobowe, o których mowa w ust. 3-4, do celów archiwalnych w interesie publicznym.

8. Prezes Rady Ministrów, podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowa osoba prawna w zakresie wykonywania praw z akcji w spółce przetwarzają dane osobowe, o których mowa w ust. 5, do celów archiwalnych w interesie publicznym.

Art. 44b. 1. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w art. 44a ust. 2-5, ogranicza się stosowanie art. 12 i 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach realizowane są bezpłatnie raz na sześć miesięcy. W pozostałych przypadkach administrator danych ma prawo pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 44a ust. 2-5, przepisów art. 13-14, 17-19 oraz 21 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 44a ust. 1.

3. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeśli administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Dane osobowe, o których mowa w art. 44a ust. 2-5, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.

5. Administrator informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1-3, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji publicznej lub na swojej stronie internetowej.”.

Art. 192 W ustawie z dnia 16 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2260) po art. 109 dodaje się art. 109a w brzmieniu:

„Art. 109a 1. Minister właściwy do spraw gospodarki jest administratorem danych osobowych nabywców akcji i udziałów spółek Skarbu Państwa, będących dłużnikami Skarbu Państwa z tytułu zobowiązań inwestycyjnych.

2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1 obejmują:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) numer PESEL;
- 3) serię i numer dowodu osobistego;
- 4) adres do korespondencji lub adres zameldowania lub adres zamieszkania;
- 5) numer identyfikacji podatkowej NIP;
- 6) numer telefonu.

3. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu. Dane osobowe przetwarzane są przez okres niezbędny do realizacji zobowiązań inwestycyjnych.”.

Art. 193 . W ustawie z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia (Dz. U. z 2017 r. poz. 2093 oraz z 2018 r. poz. 12) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Spółka w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

- 1) wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;
- 2) nie stosuje:
 - a) art. 13 ust. 3 i art. 15 ust. 3 rozporządzenia 2016/679;
 - b) art. 18 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679 w związku z wykonywaniem zadań obejmujących:
 - sporządzanie dokumentacji i występowanie z wnioskami o wydanie decyzji, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 3 i 4,
 - pobieranie opłat za przejazd autostradą, zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 7,
 - przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, zgodnie z art. 20 pkt 12 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.
2. Spółka informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, na swojej stronie internetowej.
3. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustala spółka zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Spółka dokonuje weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.
4. Na spółce ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.
5. Spółka wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 4.
6. Spółka przetwarza dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, w związku z realizacją zadań określonych w ustawie wyłącznie w przypadku, gdy:
 - 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;

- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

7. Jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej, spółka, na podstawie pisemnego wniosku, udostępnia nieodpłatnie dane osobowe przetwarzane w związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 7, a także art. 20 pkt 12 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych:

- 1) Policji,
- 2) Inspekcji Transportu Drogowego,
- 3) Żandarmerii Wojskowej,
- 4) Straży Granicznej,
- 5) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- 6) Agencji Wywiadu,
- 7) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu,
- 8) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego,
- 9) Służbie Wywiadu Wojskowego,
- 10) prokuratorowi,
- 11) sądom,
- 12) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektorowi izby administracji skarbowej, naczelnikowi urzędu celno-skarbowego,
- 13) Biurze Nadzoru Wewnętrznego

– w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań.

8. Wniosek, o którym mowa w ust. 7, zawiera:

- 1) oznaczenie sprawy;
- 2) okoliczności, z których wynika konieczność pozyskania żądanych danych;
- 3) dane podlegające udostępnieniu.

9. Spółka może wyrazić zgodę na udostępnienie za pomocą środków komunikacji elektronicznej danych osobowych, o których mowa w ust. 7, podmiotom, o których mowa w ust. 7 pkt 1-4 i 6-13, bez konieczności składania pisemnych wniosków, jeżeli jest to uzasadnione rodzajem lub zakresem wykonywanych zadań.

10. Udostępnianie danych osobowych, o których mowa w ust. 7, w sposób określony w ust. 9, następuje po złożeniu przez podmioty, o których mowa w ust. 7 pkt 1-4 i 6-13, wniosku zawierającego:

- 1) określenie zakresu danych podlegających udostępnieniu;
- 2) określenie osób uprawnionych do przetwarzania danych, o których mowa w pkt 1;
- 3) oświadczenie, że podmioty te posiadają:
 - a) urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał, oraz
 - b) zabezpieczenie techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania.

11. Spółka udostępnia Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego dane osobowe, o których mowa w ust. 7, w sposób, o którym mowa w ust. 9, jeżeli jednostka organizacyjna Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego będąca odbiorcą danych złoży oświadczenie, o którym mowa w ust. 10 pkt 3.

12. Podmioty, o których mowa w ust. 7, dokonują weryfikacji danych osobowych uzyskanych zgodnie z ust. 7 i 9, pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań danego podmiotu, nie rzadziej niż co 3 miesiące, usuwając dane zbędne.

13. Spółka nie udostępnia na podstawie ust. 7 danych osobowych, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, chyba że podmiot, o którym mowa w ust. 7, jest ustawowo upoważniony do przetwarzania tych danych.”;

2) w art. 7a po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Drogowa spółka specjalnego przeznaczenia staje się administratorem danych osobowych, których administratorem był Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, w związku z decyzjami administracyjnymi i postanowieniami, o których mowa w ust. 1, jak również sprawami, o których mowa w ust. 2, oraz umowami i porozumieniami, o których mowa w ust. 3.”.

Art. 194 . W ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. poz. 648) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, upoważniony przez niego organ Krajowej Administracji Skarbowej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej będące administratorami danych osobowych, przetwarzają dane osobowe wyłącznie w

celach realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w ustawie, przez okres niezbędny do osiągnięcia tych celów.

3. Na administratorach ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.”;

2) w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Raportująca instytucja finansowa wykonuje obowiązki określone w art. 13 rozporządzenia parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1) w terminie pozwalającym na zrealizowanie przez osobę raportowaną jej uprawnień, określonych w art. 15-20 tego rozporządzenia, przed przekazaniem informacji, o których mowa w art. 33 ust. 1 oraz art. 36 ust. 1.”.

Art. 195. W ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego przewozu towarów (Dz. U. poz. 708 oraz z 2018 r. poz. 138) w art. 4 uchyla się ust. 6.

Art. 196. W ustawie z dnia 21 kwietnia 2017 r. o zwalczaniu dopingu w sporcie (Dz. U. poz. 1051), wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 po ust. 10 dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. W związku z przeprowadzaniem naboru, minister właściwy do spraw kultury fizycznej przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) nazwisko;
- 2) imię lub imiona;
- 3) wizerunek twarzy;
- 4) adres miejsca zamieszkania i/lub adres do korespondencji;
- 5) data i miejsce urodzenia;
- 6) numer PESEL;
- 7) serię i numer dokumentu tożsamości;
- 8) obywatelstwo;
- 9) podpis;
- 10) adres poczty elektronicznej;

- 11) numer telefonu;
 - 12) wykształcenie, posiadane tytuły i stopnie naukowe;
 - 13) miejsca pracy i zajmowane stanowiska lub pełnione funkcje;
 - 14) opis pracy, zdobyte osiągnięcia i dorobek zawodowy w zakresie zwalczania dopingu w sporcie;
 - 15) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwa lub umyślne przestępstwa skarbowe;
 - 16) kary dyscyplinarne za doping w sporcie.”;
- 2) w art. 15 po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W związku z powoływaniem i odwoływaniem członków Rady Agencji, minister właściwy do spraw kultury fizycznej i Agencja przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) nazwisko;
 - 2) imię lub imiona;
 - 3) wizerunek twarzy;
 - 4) adres miejsca zamieszkania lub adres do korespondencji;
 - 5) data i miejsce urodzenia;
 - 6) numer PESEL;
 - 7) serię i numer dokumentu tożsamości;
 - 8) podpis;
 - 9) adres poczty elektronicznej;
 - 10) numer telefonu;
 - 11) wykształcenie, posiadane tytuły i stopnie naukowe;
 - 12) miejsca pracy i zajmowane stanowiska lub pełnione funkcje;
 - 13) opis pracy, zdobyte osiągnięcia i dorobek zawodowy członków Rady Agencji, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 5, w dziedzinach medycyny, sportu, etyki biologii lub prawa;
 - 14) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwa lub umyślne przestępstwa skarbowe;
 - 15) kary dyscyplinarne za doping w sporcie.”;
- 3) po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu:
- „Art. 26a. W związku z przeprowadzaniem szkolenia kontrolerów, egzaminu kończącego to szkolenie oraz planowaniem i przeprowadzaniem kontroli

antydingowej w okresie podczas zawodów oraz w okresie poza nimi, Agencja przetwarza następujące dane osobowe:

- 1) nazwisko;
- 2) imię lub imiona;
- 3) wizerunek twarzy;
- 4) adres miejsca zamieszkania;
- 5) data i miejsce urodzenia;
- 6) numer PESEL;
- 7) serię i numer dokumentu tożsamości;
- 8) płeć;
- 9) wizerunek twarzy;
- 10) podpis;
- 11) adres poczty elektronicznej;
- 12) numer telefonu;
- 13) wykształcenie, posiadane tytuły i stopnie naukowe;
- 14) wynik egzaminu kończącego szkolenie kontrolerów;
- 15) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwa lub umyślne przestępstwa skarbowe;
- 16) informacje o przebiegu kariery kontrolera;
- 17) kary dyscyplinarne za doping w sporcie.”;

4) w art. 29:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Agencja, przeprowadzając kontrolę antydingową w okresie podczas zawodów lub w okresie poza nimi, wykonuje zadanie realizowane w interesie publicznym, którego celem jest zapewnienie uczciwości współzawodnictwa sportowego, ujawnienie przestępstw, o których mowa w art. 48 ust. 1 i art. 49, oraz ochrona zdrowia zawodników.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Dane osobowe zawodników podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazaniu.

3b. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 3a, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;

2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dane osobowe zawodników mogą być przetwarzane w systemie teleinformatycznym.”;

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Administratorem danych osobowych zawodników jest Agencja.”;

e) ust. 5-8 otrzymują brzmienie:

„5. Agencja przechowuje dane osobowe zawodników przez okres niezbędny do zakończenia czynności związanych z kontrolą antydopingową oraz ustaleniem odpowiedzialności dyscyplinarnej za doping w sporcie, nie dłużej jednak niż przez okres 10 lat od dnia ich uzyskania.

6. Dane osobowe zawodników, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 2, 8, 13 i 18, Agencja może przechowywać przez okres dłuższy niż określony w ust. 5, jeżeli są one niezbędne dla ustalenia odpowiedzialności dyscyplinarnej za doping w sporcie.

7. Nie rzadziej niż co 18 miesięcy Agencja dokonuje weryfikacji zgromadzonych danych osobowych zawodników, z wyjątkiem danych, o których mowa w ust. 6, które Agencja weryfikuje nie rzadziej niż co 10 lat.

8. Z zastrzeżeniem ust. 6, po upływie terminu, o którym mowa w ust. 5, lub po przeprowadzeniu weryfikacji, o której mowa w ust. 7, zgromadzone dane osobowe zawodników lub dane takie uznane za zbędne podlegają protokolarnemu i komisijnemu zniszczeniu, które zarządza Dyrektor Agencji.”;

f) po ust. 8 dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

9. Do przetwarzania danych osobowych zawodników nie stosuje się art. 14 i art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadania, o którym mowa w ust. 1.

10. Administrator danych osobowych zawodników informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 9, na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”;

5) w art. 38 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W związku z powoływaniem i odwoływaniem członków Panelu, minister właściwy do spraw kultury fizycznej i Agencja przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) nazwisko;
- 2) imię lub imiona;
- 3) wizerunek twarzy;
- 4) adres miejsca zamieszkania lub adres do korespondencji;
- 5) data i miejsce urodzenia;
- 6) numer PESEL;
- 7) serię i numer dokumentu tożsamości;
- 8) podpis;
- 9) adres poczty elektronicznej;
- 10) numer telefonu;
- 11) wykształcenie, posiadane tytuły i stopnie naukowe;
- 12) miejsca pracy i zajmowane stanowiska lub pełnione funkcje;
- 13) opis pracy, zdobyte osiągnięcia i dorobek zawodowy w dziedzinie medycyny, sportu, etyki, biologii lub prawa oraz w zakresie orzekania w sprawach dyscyplinarnych w sporcie;
- 14) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwa lub umyślne przestępstwa skarbowe;
- 15) kary dyscyplinarne za doping w sporcie.”.

Art. 197. W ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. poz. 1089) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. Polska Izba Biegłych Rewidentów, Komisja Nadzoru Audytowego oraz Komisja Nadzoru Finansowego, będące administratorami danych osobowych, przetwarzają dane osobowe wyłącznie w celach realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w ustawie i rozporządzeniu nr 537/2014, przez okres niezbędny do osiągnięcia tych celów.

3. Na administratorach ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

4. Dane osobowe podlegają zabezpieczeniom wynikającym z procedur prawnych, opracowanych przez administratorów danych osobowych.

5. Dane osobowe są przetwarzane przez okres niezbędny do osiągnięcia celów, o których mowa w ust. 1.

6. Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie przysługuje prawo dostępu do informacji objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej, o której mowa w art. 78 ust. 1 i art. 95 ust. 1.”.

Art. 198. W ustawie z dnia 25 maja 2017 r. o restytucji narodowych dóbr kultury (Dz. U. z 2017 r. poz. 1086) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Dane osobowe, o których mowa w art. 39 ust. 6a i art. 43 ust. 5a, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu.

2. Zabezpieczenia, o których mowa w ust. 1, polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 39 ust. 6a i art. 43 ust. 5a, ogranicza się stosowanie przepisu art. 5 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w zakresie obowiązku wykazywania przestrzegania przepisów art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia.

4. W związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w art. 39 ust. 6a i art. 43 ust. 5a, ogranicza się stosowanie przepisów art. 12 i art. 15 rozporządzenia 2016/679, w ten sposób, że prawa osoby, której dane dotyczą, określone w tych przepisach administrator danych osobowych realizuje bezpłatnie raz na sześć miesięcy. W pozostałych przypadkach administrator danych osobowych może pobrać opłatę w wysokości odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych.

5. Stosowanie przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 ogranicza się w ten sposób, że administrator danych osobowych w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

6. Administrator danych osobowych informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 3-5, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.”;

- 2) w art. 39 po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. W związku z pozwoleniem, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, Dyrektor Biblioteki Narodowej i Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres osoby fizycznej będącej wnioskodawcą;
- 2) imię i nazwisko lub pseudonim autora dobra kultury.

6b. Dane osobowe, o których mowa w ust. 6a, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, Dyrektor Biblioteki Narodowej i Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych przetwarzają przez 25 lat.”;

- 3) w art. 43 po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. W związku z pozwoleniem, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, Dyrektor Biblioteki Narodowej i Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych przetwarzają następujące dane osobowe:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres osoby fizycznej będącej wnioskodawcą;
- 2) imię i nazwisko lub pseudonim autora dobra kultury.

5b. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5a, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, Dyrektor Biblioteki Narodowej i Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych przetwarzają przez 25 lat.”.

Art. 199. W ustawie z dnia 7 lipca 2017 r. o Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej (Dz. U. poz. 1530) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 14:

- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dyrektor jest administratorem danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań Agencji, o których mowa w art. 2, w tym danych osobowych przetwarzanych w ramach systemu teleinformatycznego Agencji.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Instytut badawczy, o którym mowa w ust. 5, jest podmiotem przetwarzającym dane osobowe w systemie teleinformatycznym Agencji w rozumieniu art. 4 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”.”;

2) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 2, Dyrektor przetwarza następujące dane osobowe uczestników programów ustanowionych przez Agencję i konkursów ogłoszonych przez Dyrektora:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) płeć;
- 3) imiona rodziców;
- 4) data i miejsce urodzenia;
- 5) numer PESEL, a w przypadku jego braku – numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz kraj wydania dokumentu tożsamości;
- 6) obywatelstwo;
- 7) adres zamieszkania i adres do korespondencji;
- 8) adres e-mail;
- 9) numer telefonu;
- 10) numer NIP lub REGON;
- 11) numer rachunku bankowego;
- 12) wykształcenie;
- 13) nazwa uczelni, rok studiów i nazwa kierunku studiów;
- 14) miejsce zatrudnienia, zawód i zajmowane stanowisko;
- 15) przebieg dotychczasowego zatrudnienia;
- 16) informacje o odbytych stażach naukowych lub językowych;
- 17) dane kontaktowe osoby, którą należy powiadomić w razie konieczności;
- 18) informacje zawarte w dokumentach przekazywanych przez uczestników.

2. Dane osobowe przetwarzane zgodnie z ust. 1 podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań.”.

Art. 200. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. o Krajowym Zasobie Nieruchomości (Dz. U. z 2017 r. poz. 1529, 2161 i 1984) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Organy i podmioty w związku z realizacją zadań określonych w ustawie:

- 1) wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;
- 2) nie stosują:
 - a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679,
 - b) art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,

- 5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy
- 6) wystąpień w ramach konsultacji publicznych projektów aktów normatywnych i innych dokumentów rządowych, w tym zgłoszeń, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

- organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Organy i podmioty informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustalają organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Organy i podmioty dokonują weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na organach i podmiotach, o których mowa w ust. 1, ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, wdrażają środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 1, przetwarzają dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;

- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;
- 4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

8. Przepis ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.”.

Art. 201. W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r. poz. 5) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. § 1. Sąd Najwyższy jest administratorem danych osobowych przetwarzanych w postępowaniach sądowych.

§ 2. Do przetwarzania danych osobowych w postępowaniach sądowych przepisów art. 13-16 oraz art. 18-21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1) nie stosuje się.”;

- 2) po art. 97 dodaje się art. 97a w brzmieniu:

„Art. 97a. 1. Nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych w postępowaniach sądowych wykonuje Krajowa Rada Sądownictwa.

2. Do nadzoru, o którym mowa w § 1, przepisy art. 175dd § 2-4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych stosuje się odpowiednio.”.

Art. 202 . W ustawie z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń (Dz. U. z 2017 r. poz. 2486 ora z 2018 r. poz. 378) w art. 19 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Zakład ubezpieczeń zbiera dane osób fizycznych, o których mowa w ust. 1 i 3, dotyczące braku skazań za przestępstwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zawarte w informacjach o osobach wydanych z Krajowego Rejestru Karnego lub zaświadczeniach o niekaralności wydanych przez organy innych państw właściwe do wydawania zaświadczeń o niekaralności.”.

Art. 203 . W ustawie z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze skróceniem okresu przechowywania akt pracowniczych oraz ich elektroniczną (Dz. U. poz. 357) w art. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w art. 221 w § 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 4 w brzmieniu:

4) numer rachunku płatniczego, jeżeli pracownik nie złożył wniosku o wypłatę wynagrodzenia do rąk własnych.”.

Art. 204 .1. W okresie do dnia 2 listopada 2018 r. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad w związku z realizacją zadań obejmujących pobór opłat za przejazd autostradą, o których mowa w art. 37a ust. 1a pkt 1 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, a także pobór opłaty elektronicznej, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych:

- 1) wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej;
- 2) nie stosuje art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 3, art. 18 oraz art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679.

2. W przypadku rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień związanych z zadaniami obejmującymi pobór opłat za przejazd autostradą, o których mowa w art. 37a ust. 1a pkt 1 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, a także pobór opłaty elektronicznej, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, w tym:

- 1) wniosków o wydanie zaświadczeń, o których mowa w Dziale VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 2) skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII ustawy 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3) petycji, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018 r. poz. 130),
- 4) wniosków o udzielenie dostępu do informacji publicznej, o których mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy,

5) wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r. poz. 352 oraz z 2017 r. poz. 60), w tym wydawaniem decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 tej ustawy,

– Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosuje art. 15 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2016/679, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad informuje o ograniczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

4. Okres przechowywania danych osobowych, o ile nie wynika on z przepisów odrębnych, ustala Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, zgodnie z celami przetwarzania tych danych. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad dokonuje weryfikacji przetwarzanych danych osobowych pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

5. Na Generalnym Dyrektorze Dróg Krajowych i Autostrad ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

6. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad wdraża środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych zgodnie z ust. 5.

7. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad przetwarza dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, w związku z realizacją zadań obejmujących pobór opłat za przejazd autostradą, o których mowa w art. 37a ust. 1a pkt 1 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, a także pobór opłaty elektronicznej, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, wyłącznie w przypadku, gdy:

- 1) zostały one przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie;
- 2) jest to konieczne do weryfikacji prawidłowości danych przekazanych zgodnie z pkt 1;
- 3) z przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania tych danych;

4) jest to niezbędne do wykonania wyroku sądu.

9. Jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad lub osoba przez niego upoważniona, na podstawie pisemnego wniosku, udostępnia nieodpłatnie dane osobowe przetwarzane w związku z realizacją zadań obejmujących pobór opłat za przejazd autostradą, o których mowa w art. 37a ust. 1a pkt 1 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, a także pobór opłaty elektronicznej, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych:

- 1) Policji,
- 2) Inspekcji Transportu Drogowego,
- 3) Żandarmerii Wojskowej,
- 4) Straży Granicznej,
- 5) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- 6) Agencji Wywiadu,
- 7) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu,
- 8) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego,
- 9) Służbie Wywiadu Wojskowego,
- 10) prokuratorowi,
- 11) sądom,
- 12) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektorowi izby administracji skarbowej,
- 13) naczelnikowi urzędu celno-skarbowego,
- 14) Biuru Nadzoru Wewnętrznego

– w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań.

10. Wniosek, o którym mowa w ust. 9, wskazuje:

- 1) oznaczenie sprawy;
- 2) okoliczności, z których wynika konieczność pozyskania żądanych danych;
- 3) dane podlegające udostępnieniu.

11. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad może wyrazić zgodę na udostępnienie za pomocą środków komunikacji elektronicznej danych, o których mowa w ust. 9, podmiotom, o których mowa w ust. 9 pkt 1 – 4 i 6 – 13, bez konieczności składania pisemnych wniosków, jeżeli jest to uzasadnione rodzajem lub zakresem wykonywanych zadań.

12. Udostępnianie danych, o których mowa w ust. 9, w sposób określony w ust. 11, następuje po złożeniu przez podmioty, o których mowa w ust. 9 pkt 1 – 4 i 6 – 13, wniosku zawierającego:

- 1) określenie zakresu danych podlegających udostępnieniu;
- 2) określenie osób uprawnionych do przetwarzania danych, o których mowa w pkt 1;
- 3) oświadczenie, że podmioty te posiadają:
 - a) urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał, oraz
 - b) zabezpieczenie techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania.

13. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad udostępnia Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego dane, o których mowa w ust. 9, w sposób, o którym mowa w ust. 11, jeżeli jednostka organizacyjna Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego będąca odbiorcą danych złoży oświadczenie, o którym mowa w ust. 12 pkt 3.

14. Podmioty, o których mowa w ust. 9, dokonują weryfikacji danych, o których mowa w ust. 9, uzyskanych zgodnie z ust. 9 i 11, pod względem ich niezbędności dla realizacji ustawowych zadań danego podmiotu, nie rzadziej niż co 3 miesiące, usuwając dane zbędne.

15. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad nie udostępnia na podstawie ust. 9 i 11 danych osobowych wskazanych w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, chyba że podmiot, o którym mowa w ust. 9, jest ustawowo upoważniony do przetwarzania tych danych.”.

Art. 205. Do wniosków o udostępnienie danych osobowych złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 206. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

(dołączony wkład MSWIA przekazany w dniu 28.03.2018 r.)

Art... W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 736 i 1169) art. 14h otrzymuje brzmienie:

„Art. 14h. 1. Państwowa Straż Pożarna może przetwarzać dane uzyskane w związku z obsługą zgłoszenia alarmowego, o której mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego, w tym dane osoby zgłaszającej i innych osób, których zgłoszenie dotyczy.

2. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej jest administratorem danych przetwarzanych w SWD PSP w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”.

3. Komendanci wojewódzcy Państwowej Straży Pożarnej, komendanci powiatowi (miejscy) Państwowej Straży Pożarnej, Rektor-Komendant Szkoły Głównej Służby Pożarniczej, komendanci szkół Państwowej Straży Pożarnej, dyrektor Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej i dyrektor Centralnego Muzeum Pożarnictwa, są współadministratorami danych, o których mowa w art. 26 rozporządzenia 2016/679.

4. Przetwarzanie danych osobowych w SWD PSP jest niezbędne do wykonywania zadań wynikających z ustawy dla zapewnienia bezpieczeństwa publicznego oraz służy innym ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym, w tym zdrowiu publicznemu.

5. Kierownicy jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej, o których mowa w ust. 2 i 3, tworzą i aktualizują ewidencję osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych w SWD PSP, a także prowadzą rejestr czynności przetwarzania danych osobowych, o którym mowa w art. 30 rozporządzenia 2016/679.

6. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 12–22 oraz art. 34 rozporządzenia 2016/679.

7. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań wynikających z ustawy, przy uwzględnieniu przepisów właściwych w sprawach zasobu archiwalnego i archiwów. Kierownicy jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej, o których mowa w ust. 2 i 3, dokonują weryfikacji tych danych nie rzadziej niż co 10 lat od dnia ich uzyskania.

8. Administrator, o którym mowa w ust. 2 oraz współadministratorzy, o których mowa w ust. 3, informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 6 i 7, na swoich

stronach podmiotowych w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swoich stronach internetowych.

9. Do przetwarzania danych osobowych przez jednostki ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 ustawy, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 11a ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej.

Art... W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1204, 1321 i 1567 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138) po rozdziale 11 dodaje się rozdział 11a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 11a

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 124o. 1. W celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy jednostki organizacyjne Państwowej Straży Pożarnej przetwarzają w szczególności następujące dane osobowe:

- 1) imię lub imiona i nazwisko oraz nazwisko rodowe lub poprzednie nazwisko w przypadku zmiany;
- 2) data i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców oraz nazwisko rodowe matki;
- 4) stan cywilny;
- 5) obywatelstwo;
- 6) wizerunek;
- 7) adres zamieszkania, adres zameldowania i adres do korespondencji;
- 8) wykształcenie, miejsca służby lub pracy i zajmowane stanowisko, w tym wysokość wynagrodzenia;
- 9) stan zdrowia;
- 10) numer NIP, numer PESEL oraz rodzaj, seria i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 11) numer telefonu i adres poczty elektronicznej;
- 12) numer rachunku bankowego;
- 13) informacje o odznaczeniach i wyróżnieniach;
- 14) informacje o karalności.

2. Administratorami danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających z ustawy są odpowiednio:

- 1) Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w szczególności w trakcie:
 - a) postępowań administracyjnych, sądowych i innych, prowadzonych na podstawie ustaw lub postępowań w zakresie skarg i wniosków,
 - b) kontroli i nadzoru nad jednostkami organizacyjnymi Państwowej Straży Pożarnej,
 - c) kierowania pracą Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej,
 - d) kierowania krajowym systemem ratowniczo-gaśniczym,
 - e) organizowania kształcenia, szkolenia i doskonalenia zawodowego w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej,
 - f) nadzoru nad działalnością rzeczoznawców do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych,
 - g) nadzoru nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych,
 - h) współdziałania z Zarządem Głównym Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej,
 - i) organizowania krajowych oraz międzynarodowych ćwiczeń ratowniczych,
 - j) organizowania działalności sportowej;
- 2) komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w szczególności w trakcie:
 - a) postępowań administracyjnych, sądowych i innych, prowadzonych na podstawie ustaw lub postępowań w zakresie skarg i wniosków,
 - b) kontroli i nadzoru nad podległymi jednostkami organizacyjnymi Państwowej Straży Pożarnej,
 - c) kierowania komendą wojewódzką Państwowej Straży Pożarnej,
 - d) organizowania, dysponowania oraz kierowania siłami i środkami krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze województwa,
 - e) analizowania działań ratowniczych prowadzonych przez podmioty krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze województwa,
 - f) przeprowadzania inspekcji gotowości operacyjnej podmiotów krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze województwa,
 - g) organizowania wojewódzkich ćwiczeń ratowniczych,
 - h) kontroli uzgadniania projektów budowlanych w zakresie ochrony przeciwpożarowej,

- i) nadzoru nad działalnością rzeczoznawców do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych,
 - j) nadzoru nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych,
 - k) organizowania szkolenia i doskonalenia zawodowego, a także w trakcie inicjowania przedsięwzięć w zakresie kultury fizycznej i sportu na obszarze województwa,
 - l) wspierania inicjatyw społecznych w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
 - m) współdziałania z zarządem oddziału wojewódzkiego związku ochotniczych straży pożarnych;
- 3) komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w szczególności w trakcie:
- a) postępowań administracyjnych, sądowych i innych, prowadzonych na podstawie ustaw lub postępowań w zakresie skarg i wniosków,
 - b) kierowania pracą komendy powiatowej (miejskiej) Państwowej Straży Pożarnej,
 - d) organizowania jednostek ratowniczo-gaśniczych,
 - e) organizowania, dysponowania i kierowania siłami i środkami krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze powiatu,
 - f) organizowania i prowadzenia akcji ratowniczej,
 - g) współdziałania z komendantem gminnym ochrony przeciwpożarowej,
 - h) współdziałania z komendantem gminnym związku ochotniczych straży pożarnych,
 - i) rozpoznawania zagrożeń pożarowych i innych miejscowych zagrożeń,
 - j) opracowywania planów ratowniczych na obszarze powiatu,
 - k) nadzoru nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych,
 - l) wykonywania zadań z zakresu ratownictwa,
 - m) wstępnego ustalania przyczyn oraz okoliczności powstania i rozprzestrzeniania się pożaru oraz miejscowego zagrożenia,
 - n) organizowania szkolenia i doskonalenia pożarniczego,
 - o) szkolenia członków ochotniczych straży pożarnych,
 - p) inicjowania przedsięwzięć w zakresie kultury fizycznej i sportu z udziałem podmiotów krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze powiatu,

- r) współdziałania z zarządem oddziału powiatowego związku ochotniczych straży pożarnych,
 - s) przeprowadzania inspekcji gotowości operacyjnej ochotniczych straży pożarnych na obszarze powiatu, pod względem przygotowania do działań ratowniczych;
- 4) Komendant-Rektor Szkoły Głównej Służby Pożarniczej – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w szczególności w trakcie:
- a) postępowań administracyjnych, sądowych i innych, prowadzonych na podstawie ustaw lub postępowań w zakresie skarg i wniosków,
 - b) kierowania pracą Szkoły Głównej Służby Pożarniczej,
 - c) organizowania i kierowania jednostką ratowniczo-gaśniczą,
 - d) organizowania i prowadzenia studiów, szkoleń, kursów, warsztatów oraz zajęć dydaktycznych,
 - e) wykonywania działalności statutowej;
- 5) komendant szkoły Państwowej Straży Pożarnej – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w szczególności w trakcie:
- a) postępowań administracyjnych, sądowych i innych, prowadzonych na podstawie ustaw lub postępowań w zakresie skarg i wniosków,
 - b) kierowania pracą szkoły Państwowej Straży Pożarnej,
 - c) organizowania i kierowania jednostką ratowniczo-gaśniczą,
 - d) organizowania i prowadzenia szkoleń, kursów, warsztatów oraz zajęć dydaktycznych,
 - e) wykonywania działalności statutowej;
- 6) dyrektor Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w szczególności w trakcie:
- a) postępowań administracyjnych, sądowych i innych, prowadzonych na podstawie ustaw lub postępowań w zakresie skarg i wniosków,
 - b) kierowania pracą Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej,
 - c) organizowania i prowadzenia szkoleń, kursów oraz warsztatów,
 - d) wykonywania działalności statutowej;
- 7) dyrektor Centralnego Muzeum Pożarnictwa – w przypadku danych osobowych przetwarzanych w szczególności w trakcie:

- a) postępowań administracyjnych, sądowych i innych, prowadzonych na podstawie ustaw lub postępowań w zakresie skarg i wniosków,
- b) kierowania pracą Centralnego Muzeum Pożarnictwa,
- c) wykonywania działalności statutowej.

3. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 12–22 oraz art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, nie stosuje się.

4. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań wynikających z ustawy, przy uwzględnieniu przepisów właściwych w sprawach zasobu archiwalnego i archiwów. Kierownicy jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej, o których mowa w ust. 2, dokonują weryfikacji tych danych nie rzadziej niż co 10 lat od dnia ich uzyskania.

5. Administratorzy, o których mowa w ust. 2, informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 3–4, na swoich stronach podmiotowych w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swoich stronach internetowych.

7. Z uwzględnieniem struktury organizacyjnej i wielkości jednostki organizacyjnej wyznacza się inspektorów ochrony danych, o których mowa w art. 37 rozporządzenia 2016/679 w: Komendzie Głównej Państwowej Straży Pożarnej, Szkole Głównej Służby Pożarniczej, szkołach Państwowej Straży Pożarnej, Centrum Naukowo-Badawczym Ochrony Przeciwpożarowej, Centralnym Muzeum Pożarnictwa, komendach wojewódzkich Państwowej Straży Pożarnej dla obszaru województwa oraz komendach miejskich Państwowej Straży Pożarnej I kategorii.

Art... W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej

i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2018 r. poz. 132 i 138) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Organy emerytalne, w zakresie uprawnień określonych w ustawie przetwarzają dane osobowe, w tym dane dotyczące zdrowia oraz dane dotyczące wyroków skazujących, o których mowa w art. 10 lub w art. 15c ust. 6, w szczególności funkcjonariuszy zwolnionych ze służby oraz członków ich rodzin, w celu ustalenia prawa do świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego oraz realizacji innych zadań określonych w ustawie.

2. Do przetwarzania danych osobowych przez organy emerytalne nie stosuje się przepisów art. 13, art. 14 oraz art. 17–22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień organów emerytalnych.

3. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, o ile przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania.

4. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeżeli organ emerytalny w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

5. Jeżeli danych osobowych nie pozyskano od osoby, której dane dotyczą, lecz z innych źródeł w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w ustawie, organy emerytalne przetwarzają takie dane osobowe bez zawiadamiania i uzyskiwania zgody osób, których te dane dotyczą.

6. Dane osobowe przetwarzane przez organy emerytalne w ramach ustalania i wypłaty świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego stanowią tajemnicę prawnie chronioną. Do przestrzegania tej tajemnicy obowiązani są pracownicy jednostek obsługujących organy emerytalne.

7. Udostępnianie danych osobowych przetwarzanych przez organy emerytalne następuje wyłącznie na wniosek podmiotów, które są do tego uprawnione na podstawie przepisów innych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ich zadań ustawowych.

8. Dane osobowe przetwarzane przez organy emerytalne przechowywane są przez okres niezbędny do realizacji zadań określonych w ustawie, w szczególności wypłaty świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego oraz przechowywania dla celów archiwalnych określonych kategorii spraw, zgodnie z terminami wskazanymi w jednolitym rzeczowym wykazie akt lub w innym dokumencie określającym te terminy obowiązującym w jednostce obsługującej organ emerytalny.

9. Dane osobowe przetwarzane przez organy emerytalne podlegają zabezpieczeniom wynikającym z procedur, w toku których są przetwarzane, w szczególności zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem przekazywaniu lub dostępowi osób nieupoważnionych.

10. Organy emerytalne informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2–4, na swoich stronach podmiotowych w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swoich stronach internetowych.”;

2) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Organy administracji publicznej, w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, pracodawcy, organy emerytalne i rentowe oraz szkoły i uczelnie wyższe są obowiązane udzielać organom emerytalnym pomocy i informacji, w tym udostępniać dane osobowe, w sprawach świadczeń przewidzianych w ustawie oraz wydawać bezpłatnie, na ich żądanie, wszelkie dokumenty, w tym zaświadczenia, niezbędne do ustalenia prawa do świadczeń lub ich wysokości albo potwierdzenia istnienia prawa do świadczeń.

2. Organy emerytalne są uprawnione do bezpłatnego pozyskiwania drogą elektroniczną informacji niezbędnych do ustalenia prawa do świadczeń lub ich wysokości albo do potwierdzenia istnienia prawa do świadczeń od organów emerytalnych lub rentowych oraz z rejestrów publicznych, w szczególności z rejestru PESEL, o którym mowa w przepisach o ewidencji ludności, z systemu informacji oświatowej, o którym mowa w przepisach o systemie informacji oświatowej, z Centralnego Wykazu Ubezpieczonych oraz z ogólnopolskiego wykazu studentów i ogólnopolskiego wykazu doktorantów, o których mowa w przepisach o szkolnictwie

wyższym, w celu potwierdzenia aktualności posiadanych danych, pozyskania danych kontaktowych lub umożliwienia weryfikacji prawa do świadczeń.

3. W przypadku awarii systemów teleinformatycznych służących do pozyskiwania informacji drogą elektroniczną, zgodnie z ust. 2, organy emerytalne uzyskują te informacje w drodze pisemnej wymiany informacji.”.

Art. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 556 oraz z 2018 r. poz. 138 i 398) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 12, art. 14–22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016 r.) – nie stosuje się.”;

2) w art. 25a ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji umowy.

4. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 12, art. 14–22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016 r.) – nie stosuje się.”.

Art... W ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 481) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 4 dodaje się art. 4a i 4b w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Komisje lekarskie, w zakresie uprawnień określonych w ustawie przetwarzają dane osobowe, w tym dane biometryczne, dane genetyczne i dane dotyczące zdrowia, w szczególności osób objętych orzecznictwem komisji lekarskich, w

celu wydania orzeczenia komisji lekarskiej oraz realizacji innych zadań określonych w ustawie.

2. Do przetwarzania danych osobowych przez komisje lekarskie nie stosuje się przepisów art. 13, art. 14 oraz art. 17–22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień komisji lekarskich.

3. Przepisu art. 16 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, o ile przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania.

4. Przepisu art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się, jeżeli w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wydany zostanie komunikat o naruszeniu i opublikowany na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 22 ust. 1.

5. Jeżeli danych osobowych nie pozyskano od osoby, której dane dotyczą, lecz z innych źródeł, w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w ustawie, komisje lekarskie przetwarzają takie dane osobowe bez zawiadamiania i uzyskiwania zgody, których te dane dotyczą.

6. Dane osobowe przetwarzane przez komisje lekarskie w związku z orzecnictwem lekarskim stanowią tajemnicę prawnie chronioną. Do przestrzegania tej tajemnicy obowiązani są członkowie komisji lekarskich oraz pracownicy, o których mowa w art. 23 ust. 1.

7. Udostępnienie danych osobowych przetwarzanych przez komisje lekarskie następuje wyłącznie na wniosek podmiotów, które są do tego uprawnione na podstawie przepisów innych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ich zadań ustawowych.

8. Dane osobowe przetwarzane przez komisje lekarskie przechowywane są przez okres niezbędny do realizacji zadań określonych w ustawie, w szczególności wydania orzeczenia komisji lekarskiej oraz przechowywania dla celów archiwalnych określonych kategorii spraw, zgodnie z terminami wskazanymi w jednolitym rzeczowym wykazie akt obowiązującym w jednostce organizacyjnej, o której mowa w art. 22 ust. 1.

9. Dane osobowe przetwarzane przez komisje lekarskie podlegają zabezpieczeniom wynikającym z procedur, w toku których są przetwarzane, w szczególności zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem przekazywaniu lub dostępowi osób nieupoważnionych.

10. Komisje lekarskie informują o ograniczeniach, o których mowa w ust. 2–4, na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 22 ust. 1.

Art. 4b. 1. Organy administracji publicznej, w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, pracodawcy oraz organy emerytalne i rentowe są obowiązane udzielać komisjom lekarskim pomocy i informacji, w tym udostępniać dane osobowe, w związku z orzecznictwem lekarskim oraz wydawać bezpłatnie, na ich żądanie, wszelkie dokumenty, w tym zaświadczenia, niezbędne do wydania orzeczenia lekarskiego.

2. Komisje lekarskie są uprawnione do bezpłatnego pozyskiwania drogą elektroniczną informacji niezbędnych do wydania orzeczenia od organów emerytalnych lub rentowych oraz z rejestrów publicznych, w szczególności z rejestru PESEL, o którym mowa w przepisach o ewidencji ludności, z Systemu Informacji Medycznej i innych rejestrów, o których mowa w przepisach o systemie informacji w ochronie zdrowia oraz z Centralnego Wykazu Ubezpieczonych, w celu potwierdzenia aktualności posiadanych danych, pozyskania danych kontaktowych lub umożliwienia wydania orzeczenia.

3. W przypadku awarii systemów teleinformatycznych służących do pozyskiwania informacji drogą elektroniczną, zgodnie z ust. 2, komisje lekarskie uzyskują te informacje w drodze pisemnej wymiany informacji.”;

2) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. Komisje lekarskie, w zakresie nieuregulowanym w art. 4a i 4b, przechowują i udostępniają dokumentację na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2017 r. poz. 1318 i 1524).”.

UZASADNIENIE

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich

Zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c i e rozporządzenia 679/2016 przetwarzanie jest zgodne z prawem wyłącznie w przypadkach, gdy – i w takim zakresie, w jakim – spełniony jest co najmniej jeden z warunków, m.in. przetwarzanie jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze albo przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi.

Natomiast w myśl art. 6 ust. 3 rozporządzenia 679/2016 podstawa przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 lit. c i e, musi być określona:

- a) w prawie Unii; lub
- b) w prawie państwa członkowskiego, któremu podlega administrator.

Cel przetwarzania musi być określony w tej podstawie prawnej lub, w przypadku przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 lit. e – musi być ono niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi.

W związku z powyższym przepis art. 19a ustawy o izbach morskich wskazuje podstawę prawną przetwarzania danych osobowych w ramach postępowań przed izbami morskimi.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia 679/2016 powstaje konieczność jednoznacznego wskazania podmiotu odpowiedzialnego za administrowanie danymi osobowymi.

Zgodnie z art. 4 pkt 7 oraz art. 6 ust. 3 rozporządzenia 679/2016 istnieje możliwość wyznaczenia administratora danych osobowych w przepisach prawa państwa członkowskiego, jeżeli cele i sposoby przetwarzania danych osobowych są wyznaczone w prawie Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego.

W ramach postępowań przed izbami morskimi takim administratorem będą izby morskie.

Proponowane rozwiązania są analogiczne do rozwiązań proponowanych przez Ministra Sprawiedliwości na gruncie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów administracyjnych. Z tego względu projektodawca proponuje odpowiednie ich stosowanie zamiast tworzenia odrębnej regulacji wyłącznie na potrzeby izb morskich.

Podobnie art. 19c ustawy o izbach morskich precyzuje, że administratorami, w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia 679/2016, danych osobowych:

- 1) ławników izb morskich i osób ubiegających się o tę funkcję oraz
- 2) delegatów ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej przy izbach morskich i osób ubiegających się o tę funkcję

- przetwarzanych w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień dotyczących powołania ławników i ustanowienia delegatów, skreślenia z listy ławników albo odwołania z funkcji delegata, prowadzenia list ławników oraz wyznaczania ławników do orzekania są przewodniczący właściwych izb morskich oraz minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w zakresie realizowanych zadań.

Proponowane rozwiązania są analogiczne do rozwiązań proponowanych przez Ministra Sprawiedliwości na gruncie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów administracyjnych. Z tego względu projektodawca proponuje odpowiednie ich stosowanie zamiast tworzenia odrębnej regulacji wyłącznie na potrzeby izb morskich.

Art. 19b ustawy o izbach morskich przewiduje, że nadzór:

1) w zakresie działalności Izby Morskiej przy Sądzie Okręgowym w Szczecinie oraz Izby Morskiej przy Sądzie Okręgowym w Gdańsku z siedzibą w Gdyni – będzie prowadził Przewodniczący Odwoławczej Izby Morskiej Sądzie Okręgowym w Gdańsku z siedzibą w Gdyni;

2) w zakresie działalności Odwoławczej Izby Morskiej Sądzie Okręgowym w Gdańsku z siedzibą w Gdyni – będzie prowadził Prezes Sądu Okręgowego w Gdańsku.

Proponowany zakres nadzoru polegać będzie na ocenie przestrzegania przepisów rozporządzenia 679/2016.

Zakres zadań i uprawnień organów sprawujących nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych w postępowaniach prowadzonych przez izby morskie został określony w oparciu o zadania i uprawnienia organu nadzorczego określone w art. 57 i 58 rozporządzenia RODO, przy czym ich wybór został dokonany z uwzględnieniem specyfiki wymiaru sprawiedliwości oraz konieczności zachowania zasad jego niezależności i niezawisłości. Proponowane rozwiązania są analogiczne do rozwiązań proponowanych przez Ministra Sprawiedliwości na gruncie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów administracyjnych. Z tego względu projektodawca proponuje odpowiednie ich stosowanie zamiast tworzenia odrębnej regulacji wyłącznie na potrzeby izb morskich.

Art. 19d. ustawy o izbach morskich przewiduje, że ilekroć w przepisach szczególnych mowa o możliwości udostępnienia danych osobowych sądom i prokuraturom przepisy te stosuje się odpowiednio do możliwości udostępnienia tych danych izbom morskim w zakresie niezbędnym do wykonywania przez nie ustawowych zadań. Brak stosownej regulacji skutkowałby odmową udostępniania danych izbom morskim jako, że nie są one ani sądami ani prokuraturami mimo, iż realizują podobne zadania.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji

Dodanie art. 5a

Ze względu na wprowadzenie do projektu ustawy o ochronie danych osobowych przepisów art. 4-6 przewidujących możliwość ograniczenia/wyłączenia stosowania niektórych przepisów rozporządzenia 2016/679 w odniesieniu do administratorów realizujących zadania publiczne, nie istnieje potrzeba powielania tych przepisów w zmianach dotyczących ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (dalej „u.p.e.a.”) i ustawy o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych, dalej „ustawy o wzajemnej pomocy”. Projektowane przepisy art. 4-6 ustawy o ochronie danych osobowych będą miały bowiem zastosowanie wprost do organów publicznych i innych podmiotów realizujących zadania publiczne w przypadku zaistnienia przesłanek wskazanych w tych przepisach. Oznacza to, że administratorzy danych realizujący zadania publiczne będą mogli powołać się na treść tych przepisów i w konsekwencji odmowę realizacji praw przysługujących osobie, której dane dotyczą, w szczególności gdy ograniczenie to będzie służyło ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym Unii

lub państwa członkowskiego, w szczególności ważnemu interesowi gospodarczemu lub finansowemu Unii lub państwa członkowskiego, w tym kwestiom pieniężnym, budżetowym i podatkowym, zdrowiu publicznemu i zabezpieczeniu społecznemu (art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679).

Wyłączenia przewidziane w projekcie ustawy o ochronie danych osobowych umożliwiają realizację zadań publicznych wynikających z u.p.e.a. oraz ustawy o wzajemnej pomocy. Natomiast, wprowadzenie zaproponowanych zmian w obu ustawach (u.p.e.a. i ustawie o wzajemnej pomocy) ma na celu realizację warunku wprowadzenia ograniczeń, o którym mowa w art. 23 ust. 2 lit. d i f rozporządzenia 2016/679 poprzez wprowadzenie obowiązku wprowadzenia zabezpieczeń zapobiegających nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu oraz wskazaniu ustawowo określonego okresu przechowywania danych osobowych (okresu koniecznego do realizacji zadań przez podmioty wykonujące zadania z zakresu egzekucji administracyjnej i współpracy międzynarodowej przy dochodzeniu należności).

Podkreślić należy, że przepisy u.p.e.a. oraz ustawy o wzajemnej pomocy zapewniają realizację wymogów określonych w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 w sposób następujący:

a) cele przetwarzania lub kategorie przetwarzania – cele przetwarzania danych osobowych wynikają z treści u.p.e.a. oraz ustawy o wzajemnej pomocy, które określają ustawowe zadania i sposób ich realizacji przez organy administracji publicznej oraz innych uczestników postępowania egzekucyjnego (zabezpieczającego), przetwarzanie danych jest zatem niezbędne do wykonywania zadań realizowanych w interesie publicznym, w ramach sprawowania władzy publicznej;

b) kategorie danych osobowych – zadania realizowane w ramach postępowania egzekucyjnego (zabezpieczającego) oraz postępowania dotyczącego realizacji wniosku o pomoc wymagają przetwarzania bardzo szerokiego zakresu danych osobowych, dlatego też przyjmuje się, że jest to zakres określony w art. 4 pkt 1 rozporządzenia 2016/679. Rodzaj przetwarzanych danych jest jednak zdeterminowany celem postępowania, a więc co do zasady są to przede wszystkim dane identyfikacyjne oraz dane dotyczące sytuacji majątkowej zobowiązanego;

c) zakres wprowadzonych ograniczeń – zakres wprowadzonych ograniczeń odnoszący się do administratora wykonującego zadanie publiczne został określony w projekcie ustawy o

ochronie danych osobowych; zaproponowane przepisy u.p.e.a. oraz ustawy o wzajemnej pomocy nie przewidują dodatkowych wyłączeń;

d) zabezpieczenia zapobiegające nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu – art. 18 u.p.e.a. oraz art. 4 ust. 2 ustawy o wzajemnej pomocy przewidują odpowiednie stosowanie ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.), przepisy kpa regulują natomiast kwestie udostępniania akt zawierających dane osobowe i ograniczają do nich dostęp. Postępowanie jest jawne wyłącznie dla jego stron; dodatkowo w projektowanych przepisach wprowadzono obowiązek dochowania przez administratora najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania;

e) określenie administratora lub kategorii administratorów – zgodnie z art. 4 pkt 7 rozporządzenia 679/2016 administratorem jest m. in. organ publiczny, który samodzielnie lub wspólnie z innymi ustala cele i sposoby przetwarzania danych osobowych. Cele przetwarzania danych osobowych w postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz w postępowaniu dotyczącym pomocy w dochodzeniu należności są zdeterminowane zadaniami organów egzekucyjnych, wierzycieli oraz innych uczestników tych postępowań. Celem podstawowym postępowania egzekucyjnego jest doprowadzenie do wykonania przez zobowiązanych ich obowiązków o charakterze pieniężnym lub obowiązków o charakterze niepieniężnym, a postępowania zabezpieczającego - zabezpieczenie wykonania tych obowiązków. W postępowaniu dotyczącym pomocy w dochodzeniu należności cele są tożsame, jednak dotyczą tylko należności pieniężnych i międzynarodowej współpracy w ich egzekucji;

f) okresy przechowywania oraz mające zastosowanie zabezpieczenia z uwzględnieniem charakteru, zakresu i celów przetwarzania lub kategorii przetwarzania – mając na uwadze konieczność spełnienia tego warunku zaproponowano dodanie w u.p.e.a. art. 5a § 1, a w ustawie o wzajemnej pomocy art. 11a ust. 1. Przepisy te zawierają ograniczenia przetwarzania danych do realizacji zadań ustawowych wskazanych w nich podmiotów oraz wskazują termin ich przechowywania poprzez wskazanie kryterium ustalania tego okresu;

g) ryzyka naruszenia praw lub wolności osoby, której dane dotyczą – organy administracji działają wyłącznie na podstawie i w granicach prawa, stronom postępowania

przysługują określone przepisami uprawnienia, a także środki zaskarżenia działań organów administracji publicznej;

h) prawo osób, których dane dotyczą, do uzyskania informacji o ograniczeniach, o ile nie narusza to celu ograniczenia – ograniczenia stosowania rozporządzenia 679/2016 zostaną co do zasady zawarte w ustawie o ochronie danych osobowych, przy czym ograniczenia te związane są z realizacją przez organy administracji publicznej władztwa publicznego, a więc z realizacją nałożonych na organy obowiązków ustawowych. Prawo do uzyskania informacji, o której mowa w art. 23 ust. 2 lit. f rozporządzenia 679/2016, wynika z art. 4-6 ustawy o ochronie danych osobowych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej

Przepisy dotyczące ochrony danych osobowych powinny być zawarte wyłącznie w normach ustawowych, w związku z tym prerogatywy wymagają przepisy dotyczące pomocy rekonwersyjnej, która realizowana jest na wniosek zainteresowanego, zawierający dane osobowe. Przepisy regulujące te kwestie zawarte są w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 19 listopada 2014 r. w sprawie pomocy w zakresie doradztwa zawodowego, przekwalifikowania, pośrednictwa pracy i odbywania praktyk zawodowych (Dz. U. poz. 1622) oraz zawarte były w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 9 czerwca 2009 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu korzystania przez żołnierzy zwolnionych z czynnej służby wojskowej, a także małżonków oraz dzieci pozostających na utrzymaniu żołnierzy, którzy zaginęli lub ponieśli śmierć w związku z wykonywaniem zadań służbowych, z pomocy w zakresie podnoszenia kwalifikacji, przekwalifikowania, doradztwa zawodowego lub pośrednictwa pracy (Dz. U. Nr 94, poz. 778).

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy

(wnioskodawca projektowanych przepisów przedłożył jedno uzasadnienie dla zmiany przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze skróceniem okresu przechowywania akt pracowniczych oraz ich elektroniczną)

Powyższe zmiany mają na celu przede wszystkim dostosowanie brzmienia obowiązujących przepisów prawa pracy do art. 6 ust. 1 lit c. ogólnego rozporządzenia

o ochronie danych, który wprowadził przesłankę istnienia „obowiązku prawnego” jako podstawy pobierania danych osobowych. Przepisy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych przyznają także państwom członkowskim swobodę w określeniu zasad przetwarzania przez pracodawców danych osobowych pracowników, w tym poprzez uzależnienie ich gromadzenia od wyrażenia zgody osoby ubiegającej się o zatrudnienie bądź pracownika.

Nowe brzmienie przepisów Kodeksu pracy w art. 221 § 1 i 2 wskazuje na kategorie danych osobowych, które są niezbędne do pozyskania przez pracodawcę w związku z podejmowaniem przez niego działań przed zawarciem umowy o pracę oraz po jej zawarciu. W związku z tym, pracodawca żąda ich udostępnienia przez osobę ubiegającą się o zatrudnienie lub pracownika. Udokumentowanie danych osobowych pozyskanych od tych osób może nastąpić tylko w zakresie niezbędnym do ich potwierdzenia.

Inne dane osobowe (niewymienione w katalogu obligatoryjnych danych pozyskiwanych przez pracodawcę) będą mogły być pobierane, gdy będzie to niezbędne do wypełniania obowiązku pracodawcy nałożonego przepisem prawa.

Gromadzenie innych danych osobowych osoby ubiegającej się o zatrudnienie lub pracownika zostało także uzależnione od pozyskania na to ich zgody, jednak ograniczone do sytuacji, w których przetwarzanie takich danych jest korzystne dla tych osób. O tym, czy podanie określonych danych spełnia przesłankę „bycia korzystnym” dla kandydata lub pracownika, będą oceniały obie strony stosunku pracy. Natomiast ostateczną decyzję, czy podanie tych danych rzeczywiście leży w interesie pracownika, będzie podejmował pracownik, udzielając zgody na ich przetwarzanie lub odmawiając jej udzielenia.

Przepisy nie będą jednak przesądzać w jakiej formie ma zostać udzielona zgoda. Zatem w tej kwestii zastosowanie znajdzie bezpośrednio art. 7 rozporządzenia nr 2016/679.

Jednocześnie zgodnie z projektowanymi przepisami brak zgody lub jej późniejsze wycofanie, nie będzie mogło powodować żadnych negatywnych konsekwencji dla osoby ubiegającej się o zatrudnienie lub pracownika w zakresie stosunku pracy.

Przepisy będą także wyraźnie przesądzać, iż pozyskanie danych za zgodą kandydata do pracy lub pracownika, będzie mogło nastąpić zarówno z inicjatywy pracodawcy jak również pracownika. Obejmie to zatem wszystkie dane osobowe, które kandydat do pracy lub pracownik dobrowolnie dostarczy pracodawcy (np. informacje o dodatkowych kwalifikacjach zawodowych), jak również przypadki, w których to pracodawca wystąpi z inicjatywą

pozyskania określonych danych, a ich udostępnienie będzie korzystne dla pracownika (np. informacja dotycząca posiadania przez pracownika prawa jazdy, w sytuacji, w której pracodawca przewiduje na danym stanowisku pracy przyznanie samochodu służbowego a pracownik uzna, iż jest to dla niego korzystne). Kandydat do pracy lub pracownik nie zawsze bowiem muszą mieć świadomość, podanie jakich danych może jeszcze polepszyć ich sytuację pracowniczą.

Ponadto wskazanie w przepisie, iż dane „za zgodą” można pobrać bezpośrednio od kandydata lub pracownika uniemożliwi pracodawcom stosowanie praktyki tzw. „background screening”, czyli pozyskiwania danych osobowych od osób trzecich (np. byłych pracodawców).

Przetwarzanie danych wrażliwych (wyszczególnionych w art. 9 ust. 1 i art. 10 rozporządzenia nr 2016/679) będzie co do zasady niedopuszczalne, chyba, że ich pozyskanie będzie niezbędne do wypełniania obowiązku pracodawcy nałożonego przepisem prawa. Jedynie w przypadku danych biometrycznych projektodawca zaproponował, aby mogły być one także pobierane od pracownika w sytuacjach, w których podanie takich danych będzie niezbędne ze względu na kontrolę dostępu do szczególnie ważnych informacji, których ujawnienie może narazić pracodawcę na szkodę lub dostępu do pomieszczeń wymagających szczególnej ochrony.

Dodatkowo, mając na względzie motyw 42, 43 i 155 ww. rozporządzenia, oraz korzystając z możliwości wprowadzenia przez państwo członkowskie przepisów szczególnych dotyczących przetwarzania danych osobowych w zatrudnieniu (art. 88 ww. rozporządzenia), w przepisach prawa pracy zostanie uregulowana instytucja różnych rodzajów monitoringu, które są obecnie powszechnie stosowane przez pracodawców, pomimo braku wyraźnej regulacji w przepisach prawnych. Ich wprowadzenie pozwoli zatem zabezpieczyć interesy pracowników przed dowolnym ich wykorzystywaniem przez pracodawców.

Co do zasady proponuje się, by przepisy dotyczące monitoringu normowały przesłanki, których wystąpienie umożliwi pracodawcy jego wprowadzenie oraz obowiązki informacyjne pracodawcy z tym związane.

W przypadku monitoringu wizyjnego do przesłanek należeć będzie konieczność zapewnienia bezpieczeństwa pracowników lub ochrony mienia lub kontroli produkcji lub zachowania w tajemnicy informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na

szkodę. Do obowiązków informacyjnych pracodawcy będzie natomiast należało poinformowanie pracowników o wprowadzeniu monitoringu, w sposób przyjęty u danego pracodawcy, nie później niż 2 tygodnie przed jego uruchomieniem, jak również przekazanie każdemu nowemu pracownikowi informacji o celu, zakresie oraz sposobie zastosowania monitoringu, przed dopuszczeniem go do pracy.

Proponuje się także wprowadzić nieprzekraczający 3 miesięcy okres przechowywania nagrań obrazu, z zastrzeżeniem dłuższego okresu tylko w przypadku, w którym nagrania te stanowią dowód w postępowaniu lub pracodawca powziął wiadomość, iż mogą one stanowić dowód w postępowaniu (wtedy okres przechowywania ulegnie przedłużeniu do czasu prawomocnego zakończenia postępowania).

Natomiast szczegółowe zasady stosowania monitoringu (cele, zakres oraz sposób jego zastosowania) pracodawca będzie już ustalał w układzie zbiorowym pracy lub w regulaminie pracy albo w obwieszczeniu, jeżeli pracodawca nie będzie objęty układem zbiorowym pracy lub nie będzie obowiązany do ustalenia regulaminu pracy.

Przesłankami do zastosowania monitoringu poczty elektronicznej będzie natomiast niezbędność zapewnienia organizacji pracy umożliwiającej pełne wykorzystanie czasu pracy oraz właściwego użytkowania udostępnionych pracownikowi narzędzi pracy. Obowiązki informacyjne pracodawcy będą natomiast tożsame z obowiązkami, jakie zostały na pracodawcę nałożone w przypadku wprowadzenia monitoringu wizyjnego. Proponuje się także zastrzec w przepisach, iż monitoring poczty elektronicznej nie będzie mógł naruszyć tajemnicy korespondencji oraz innych dóbr osobistych pracownika. Oznacza to, iż nawet w sytuacji, w której z aktów wewnętrznych pracodawcy będzie wynikał zakaz korzystania z poczty służbowej dla celów prywatnych a pracodawca natknie się na prywatną korespondencję pracownika (który nie dostosuje się do zakazu), nie będzie mógł jej w całości przeczytać.

Przepisy dotyczące monitoringu będą także miały odpowiednie zastosowanie do innych form monitoringu (np. monitoring floty GPS, stron internetowych, smsów).

Jednocześnie każdy pracodawca przed zastosowaniem monitoringu będzie musiał pamiętać o stosowaniu art. 35 rozporządzenia nr 2016/679, który obliguje administratora do dokonania oceny skutków planowanych operacji przetwarzania dla ochrony danych osobowych przed rozpoczęciem przetwarzania, w przypadku, w którym dany rodzaj przetwarzania (w szczególności z użyciem nowych technologii) ze względu na swój

charakter, zakres, kontekst i cele z dużym prawdopodobieństwem może powodować wysokie ryzyko naruszenia praw lub wolności osób fizycznych.

Ponadto trzeba dodać, iż stosowanie monitoringu nie zwolni pracodawcy z realizacji obowiązków informacyjnych wynikających z art. 12 i 13 rozporządzenia nr 2016/679 wobec osób trzecich, które będą objęte monitoringiem.

Mając na względzie konieczność wyjaśnienia spójności przepisów Kodeksu pracy z rozporządzeniem 2016/679 należy wskazać, iż projektowane regulacje opierają się na trzech podstawach prawnych przetwarzania danych osobowych wynikających z ww. rozporządzenia. Pracodawca pozyskując obligatoryjne dane osobowe osoby ubiegającej się o zatrudnienie lub pracownika spełni przesłankę niezbędności wypełnienia „obowiązku prawnego” ciążącego na administratorze, zawartą w art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679. Dane osobowe, które pracodawca będzie przetwarzał na podstawie zgody pracownika, będą zawarte w podstawie określonej w art. 6 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/679. Natomiast stosowanie projektowanych przepisów dotyczących monitoringu będzie oznaczać, iż pracodawca przetwarza dane osobowe pracowników do celów wynikających z prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora (art. 6 ust. 1 lit. f rozporządzenia 2016/679).

Powyższe cele realizują także zmiany zaproponowane w ustawie o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach, uprawnienia do nadawania odznaki honorowej mogą wynikać z rozporządzeń lub decyzji odpowiednich organów. Podmioty uprawnione do nadania odznaki honorowej przetwarzają dane osobowe w celu nadania odznaki honorowej oraz co do zasady prowadzą ewidencje osób, którym odznaka honorowa została nadana. Przetwarzanie danych osobowych jest niezbędne do realizacji obowiązków nałożonych na podmioty uprawnione przez rozporządzenia bądź decyzje odpowiednich organów. Szczegółowy zakres danych osobowych przetwarzanych przez podmioty uprawnione do nadania odznaki honorowej określony został przez organy ustanawiające odznakę w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 6 ust. 1 ww. ustawy.

Zakres danych osobowych zawarty we wnioskach o nadanie odznaczeń resortowych może obejmować informacje o przynależności do związków zawodowych, które stanowią szczególną kategorię danych osobowych, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679.

W ust. 3 proponuje się wprowadzenie ograniczeń w stosowaniu rozporządzenia 2016/679, związanych z realizacją obowiązków informacyjnych wynikających z art. 13 oraz art. 14.

W ocenie Ministerstwa Infrastruktury zaproponowany zakres wyłączenia stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 jest zgodny z zasadami analizowanego aktu prawa Unii Europejskiej.

Przed wszystkim, wskazanym w rozporządzeniu 2016/679 warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadne wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w RODO, czyli w uprawnienie do żądania dostępu, sprostowania czy usunięcia danych gromadzonych przez podmioty określone w art. 4a ust. 1. Projekt ogranicza się tylko i wyłącznie do złagodzenia stosowania niektórych przepisów dotyczących części obowiązków informacyjnych spoczywających na podmiotach określonych w art. 4a ust. 1. Wyłączenia przewidziane w art. 4a ust. 2 w niczym nie uchybiają więc prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie w pewnym stopniu zmniejszają obciążenia administracyjne spoczywające na podmiotach uprawnionych do nadania odznaki honorowej. Przekazywanie informacji wymienionych w art. 13 ust. 1 i 2 oraz 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia osobie, której dane dotyczą, wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku i mogłoby utrudniać realizację celów przetwarzania.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela

Zmiana w art. 85w ust. 4 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela ma charakter dostosowawczy i polega na pominięciu w dotychczasowej treści przepisu powołania ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu

** Uzasadnienie wspólne do zmian projektowanych w następujących ustawach: Ustawa z dnia*

27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych, ustawa z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych, ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, ustawa z dnia 15 czerwca 2007 r. o lekarzu sądowym, ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, ustawa z dnia 11 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, ustawa z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 26 maja 1982r. - Prawo o adwokaturze i ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych

Przepisy rozporządzenia w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE dotyczą w dużej mierze zadań realizowanych na podstawie ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 2368 i 2400) oraz ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870 i 2400 oraz z 2018 r. poz. 138) wykonywanych przez Ministra Sprawiedliwości, organy samorządu zawodowego adwokatów i radców prawnych oraz adwokatów i radców prawnych w ramach prowadzonej działalności zawodowej.

Ustawa z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze oraz ustawa z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych określają zadania publiczne, prowadzące do gromadzenia i przetwarzania danych osobowych, w związku z czym w świetle nowych regulacji prawa Unii Europejskiej celowe jest wprowadzenie stosownych przepisów ustawowych, w których zostaną określone ograniczenia zakresu obowiązków i praw wynikających z rozporządzenia 2016/679.

Przedewszystkim podkreślenia wymaga, że podstawy ograniczeń w zakresie ochrony danych osobowych, do których odwołano się w art. 9 i art. 10 projektowanej ustawy, mieszczą się w katalogu określonym w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, nie wykraczają poza zakres określony w Konstytucji RP, a także są zgodne z zasadą proporcjonalności. Ograniczenia w zakresie ochrony danych osobowych, wprowadzane w objętych projektem ustawach regulujących wykonywanie zawodu adwokata i radcy prawnego nie naruszają także praw i wolności osób, których dane osobowe dotyczą. Ponadto są niezbędne dla prawidłowej realizacji zadań nałożonych przez ustawodawcę zarówno na Ministra Sprawiedliwości sprawującego szeroko rozumiany nadzór nad prawidłowym

wykonywaniem tych zawodów, jak również organy samorządów zawodowych czy przedstawicieli tych zawodów.

W celu wykonania dyrektyw zawartych w art. 23 ust. 2 lit. b, d i f rozporządzenia 2016/679 proponuje się wyraźne wskazanie, że wprowadzone wyłączenia stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień administratorów i podmiotów przetwarzających.

Zakres wprowadzonych ograniczeń proponuje się określić przez wymienienie *expressis verbis* przepisów rozporządzenia, których nie stosuje się w przypadku danych osobowych przetwarzanych w toku procedur ustawowych.

Wyłączenia znajdują umocowanie w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, a ich wprowadzenie uzasadniają: ważne cele leżące w ogólnym interesie publicznym (art. 23 ust. 1 lit. e), zapobieganie naruszeniom zasad etyki w zawodach regulowanych, prowadzenie postępowań w takich sprawach, ich wykrywanie oraz ściganie (art. 23 ust. 1 lit. g) oraz funkcje kontrolne i regulacyjne związane ze sprawowaniem władzy publicznej w przypadkach, o których mowa w lit. e oraz g (art. 23 ust. 1 lit. h).

Zastosowanie podstawy derogacyjnej zawartej w art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 w odniesieniu do samorządów zawodowych, ich organów i przedstawicieli znajduje uzasadnienie w przepisie art. 17 ust. 1 Konstytucji RP, który stanowi, że w drodze ustawy można tworzyć samorządy zawodowe, reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawujące pieczę na należytych wykonywaniu tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Umieszczenie tego przepisu w pierwszym rozdziale Konstytucji RP zatytułowanym „Rzeczpospolita” świadczy o zaliczeniu przez ustawodawcę normy z niego wynikającej do zasad ustrojowych.

Samorządy zawodowe są publicznymi korporacjami, a więc zrzeszeniami, czy też wspólnotami opartymi na więziach zawodowych. Z art. 17 ust. 1 Konstytucji RP wynikają funkcje samorządów zawodowych, do których prawidłowego wykonywania niezbędne jest wyposażenie ich w stosowne ustawowe kompetencje. Funkcje te obejmują reprezentację osób wykonujących dany zawód oraz sprawowanie pieczy nad jego należytych wykonywaniem w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. W tym kontekście Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że „pieczę” samorządów zawodów zaufania publicznego nad należytych wykonywaniem tych zawodów ma charakter działalności (funkcji) o cechach władztwa publicznego (wyrok TK z 18 lutego 2004 r., sygn. akt P 21/02).

Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego ukształtowało zakres podmiotowy przepisu art. 17 ust. 1 Konstytucji RP i nie ulega wątpliwości, że obejmuje on zwłaszcza samorządy zawodowe adwokatów, radców prawnych i notariuszy. Opierając się na treści poglądów Trybunału Konstytucyjnego, opisujących zakres znaczeniowy „zawodu zaufania publicznego”, zawód adwokata można scharakteryzować jako profesję o szczególnej, podlegającej ochronie prawnej nazwie, związaną z ingerencją w prawa i obowiązki innych podmiotów poprzez przyjmowanie od nich informacji dotyczących faktów z życia osobistego i obowiązku zachowania w tym względzie tajemnicy, wykonywaną pod pieczę samorządu zawodowego nie dla zysku, ale dla zaspokojenia interesu publicznego przez osoby starannie wyselekcjonowane i legitymujące się wysokim poziomem etycznym, jak i wiedzą merytoryczną¹².

Wskazana norma konstytucyjna uzasadnia pozycję adwokatów i radców prawnych w zakresie obowiązków dotyczących ochrony danych osobowych. „Uprzywilejowanie” tych grup zawodowych jest jednak wyłącznie pozorne, albowiem w istocie związane ze wzmożoną ochroną tajemnicy zawodowej oraz nadzorem samorządu i Ministra Sprawiedliwości nad wykonywaniem zawodu. W istocie zatem, istniejące w ustawach regulujących wykonywanie tych zawodów rygory i ograniczenia w zakresie dotyczącym przetwarzania i ujawniania danych osobowych osób korzystających z ich usług, uzasadniają wprowadzenie odstępstw od stosowania niektórych przepisów rozporządzenia w zakresie uprawnień samorządów zawodowych i Ministra Sprawiedliwości, co do nadzoru nad dostępem do prawniczych zawodów zaufania publicznego oraz postępowaniami dyscyplinarnymi. Ponieważ jedynie tego zakresu spraw dotyczą proponowane ograniczenia, to właśnie z regulacji Konstytucji RP wynika zachowanie proporcjonalności odstępstw w stosunku do celu i regulacji aktu unijnego.

Podkreślenia wymaga, że funkcje kontrolne Ministra Sprawiedliwości wobec zawodów zaufania publicznego (adwokata czy radcy prawnego) obejmują zarówno proces dochodzenia do tych zawodów, jak również nadzór nad prawidłowym ich wykonywaniem, stąd też, w ramach przesłanki określonej w art. 23 ust. 1 pkt e i h rozporządzenia 2016/679 celowe jest ograniczenie stosowania tego rozporządzenia zarówno przez Ministra Sprawiedliwości, jak i

¹² Kuczma Paweł: Adwokat jako zawód zaufania publicznego w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego, *Palestra*.2012.3-4.146).

powołane przez niego organy (m.in. komisje egzaminacyjne), a także organy samorządów zawodowych uczestniczące, z woli ustawodawcy, w tym procesie.

Usprawnienie wykonywania zadań samorządów i związanych z nimi kompetencji nadzorczych Ministra Sprawiedliwości służy właściwemu wypełnianiu zasady prymatu interesu publicznego, wynikającej bezpośrednio ze wskazanej normy konstytucyjnej. Dotyczy to zarówno postępowań administracyjnych skutkujących nabyciem jak i utratą uprawnień do wykonywania zawodu zaufania publicznego, wszczynanych zarówno na wniosek bądź z urzędu. W tych przypadkach istotny interes publiczny polega na konieczności sprawnego doboru do zawodu osób o odpowiednich kwalifikacjach, jak też wykluczenia z tego grona osób, które utraciły przymiot dawania rękojmi należytego wykonywania zawodu.

Zapobieganie naruszeniom zasad etyki w zawodach regulowanych, prowadzenie postępowań w takich sprawach, ich wykrywanie oraz ściganie (art. 23 ust. 1 pkt g rozporządzenia 2016/679) stanowi z kolei podstawę do wprowadzenia ograniczeń w przypadku przetwarzania danych osobowych przez adwokatów i radców prawnych w związku z dokonywanymi przez te podmioty czynnościami zawodowymi, prowadzonymi przeciwko nim postępowaniami dyscyplinarnymi jak również ma związek z ochroną tajemnicy zawodowej.

Podkreślenia wymaga, że art. 9 i 10 projektu nie wyłączają całkowicie, na podstawie art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, stosowania wskazanych tam przepisów tego rozporządzenia. W istocie bowiem ich stosowanie zostało jedynie ograniczone. Przede wszystkim w projektowanej regulacji określony został zakres spraw, w których ograniczenia mają zastosowanie. Nadto, analiza powołanych wyżej przepisów art. 9 i 10 projektu jednoznacznie wskazuje także, że wprowadzane ograniczenia stosowania nie dotyczą wszystkich przepisów wymienionych w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. Uzasadnione jest zatem stwierdzenie, że zarówno zakres stosowania ograniczeń, jak i same ograniczenia zostały precyzyjnie określone w odniesieniu do określonych danych osobowych, przetwarzanych w określonych przypadkach.

Przepisy te nakładają na administratora danych m.in. obowiązek poinformowania danej osoby o zbieraniu dotyczących jej danych osobowych. Obowiązek ten należy wyłączyć w stosunku do administratorów wskazanych w art. 16a ust. 1 oraz art. 5a ust. 1 ustaw zmienianych w art. 9 i 10 projektu, przy wykonywaniu określonych tam zadań, które realizowane są w opisanym tam ważnym ogólnym interesie publicznym.

Wykonywanie zadań wskazanych w projektowanym art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze oraz art. 5a ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych związane jest z określonymi w przepisach powszechnie obowiązującego prawa obowiązkami i kompetencjami podmiotów wymienionych w tych przepisach. Realizacja tych zadań służy ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym, przejawiającym się w konieczności powierzenia czynności wykonywanych adwokatów i radców prawnych osobom o odpowiedniej wiedzy, doświadczeniu oraz posiadających nieposzlakowaną opinię, a więc dających gwarancję należytej i zgodnej z prawem realizacji swoich kompetencji. Ich osiągnięcie wymaga regulacji zawodu adwokata i radcy prawnego, w szczególności poprzez ścisłą reglamentację przesłanek i trybu przyznania uprawnień od wykonywania tego zawodu, pozbawiania tych uprawnień, a także poprzez wprowadzenie mechanizmu nadzoru nad wykonywaniem przez adwokatów i radców prawnych powierzonych im zadań. Ponadto konieczne jest wyposażenie osób wykonujących te zawody w uprawnienia pozwalające na sprawną i skuteczną realizację zleconych im obowiązków.

Wyłączenie obowiązku informowania ma na celu umożliwienie podmiotom wymienionym w art. 16a ust. 1 i art. 5a ust. 1 ustaw zmienianych w art. 9 i 10 projektu, skutecznego wykonywania zadań ustawowych. Brak takiego wyłączenia mógłby prowadzić do nadużyć, skutkujących nadmiernym przedłużeniem prowadzonych postępowań i niweczyłoby cele, dla wykonywania których podmioty te zostałyby powołane.

Zauważenia wymaga, że adwokat i radca prawny z tej racji stanie się administratorem danych osobowych wszystkich podmiotów, o których dowiedział w ramach wykonywania zawodu. Częściowo ograniczenie obowiązków informacyjnych w takiej sytuacji już jest uregulowane przez wyłączenie zawarte w art. 14 ust. 5 rozporządzenia 2016/679. Jednak motyw 68 tego rozporządzenia pozwala na wzmocnienie tego ograniczenia przez wyraźne wskazanie w przepisach ustrojowych dotyczących wykonywania zawodów zaufania publicznego. Adwokat i radca prawny są obowiązani do zachowania w tajemnicy oraz zabezpieczenia przed ujawnieniem lub niepożądanym wykorzystaniem wszystkiego, o czym dowiedział się w związku z wykonywaniem obowiązków zawodowych. Wynika to z uregulowań ustawowych. Ten obowiązek jest nieograniczony w czasie. Oznacza to, że nawet jeżeli ustanie stosunek łączący adwokata (radcę prawnego) z klientem czy członkostwo w samorządzie zawodowym, to nie spowoduje wygaśnięcia obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej obejmującej uzyskane informacje.

Adwokaci i radcowie prawni będą przetwarzać dane osobowe osób trzecich uzyskane od klientów dla potrzeb prowadzonych spraw, co podlega rygorystycznej tajemnicy adwokackiej (radcowskiej), w tym obrończej. Jest zatem oczywiste, że nałożenie na nich obowiązków wynikających ze wskazanych przepisów rozporządzenia oznaczałoby automatycznie naruszenie interesów prawnych ich klientów, w tym konstytucyjnego prawa do sądu, ale także innych wolności i praw konstytucyjnych oraz środków ich ochrony, którym służy uzyskiwanie pomocy prawnej świadczonej przez profesjonalnych pełnomocników.

Dochodzenie swoich praw przez obywateli wiąże się także z koniecznością przetwarzania przez ich pełnomocników danych osób trzecich, które w te prawa godzą. W tym kontekście jedynie przykładowo można wskazać, że nie do przyjęcia byłoby informowanie sprawcy przestępstwa oszustwa o celu przetwarzania jego danych w momencie uzyskania tych danych od pokrzywdzonego klienta, w celu zawiadomienia organów ścigania o popełnionym przestępstwie, ani informowanie osoby, wobec której ma być wytoczone powództwo o ustalenie ojcostwa, a która ukrywa swoją tożsamość, podobnie jak w przypadku postępowania spadkowego, kiedy od uzyskania określonych danych osobowych zależy ostateczne rozstrzygnięcie sprawy.

Zatem powyższe ograniczenia, niezależnie od tego, że służą ochronie praw i wolności innych osób (art. 23 ust. 1 lit. i rozporządzenia 2016/679), służą też interesowi publicznemu, przez umożliwienie efektywnego korzystania z prawa do pomocy prawnej, a w konsekwencji prawa do sądu.

Proponowane ograniczenia, jak wyżej wskazano, wynikają z konieczności zapewnienia prawidłowego toku prowadzonych postępowań i ich sprawnego przebiegu oraz sprawnego wykonywania przez wymienione organy przypisanych im ustawowo zadań publicznoprawnych. Pozostaje to, co do zasady, w zgodzie z interesem indywidualnym osób, których dotyczą prowadzone postępowania wyrażającym się oczekiwaniem szybkiego przeprowadzenia poszczególnych postępowań administracyjnych, z których większość wszczynana jest na ich wniosek.

Jednocześnie, celowe i niezbędne dla ochrony osób, których dane osobowe są przetwarzane, wydaje się pozostawienie takich uprawnień jak prawo do żądania sprostowania danych osobowych (art. 16 rozporządzenia 2016/679) w sytuacji, gdy przepisy ustaw szczególnych nie regulują tej kwestii, czy prawo do przenoszenia danych osobowych (art. 20 rozporządzenia 2016/679). Regulacja dotycząca sprostowania, przewidziana w

projektowanych art. 9 i 10, ma przede wszystkim na celu usunięcie wszelkich wątpliwości, co do podstaw sprostowania danych osobowych. Ma to znaczenie w szczególności w toku postępowań dyscyplinarnych prowadzonych przeciwko osobom wykonującym zawody prawnicze, w tym zawody zaufania publicznego (adwokaci, radcy prawni). Do postępowań dyscyplinarnych, zgodnie z wolą polskiego ustawodawcy, odpowiednie zastosowanie znajdują przepisy Kodeksu postępowania karnego¹³, zatem również ewentualne sprostowanie danych osobowych powinno zostać dokonane na podstawie przepisów tego Kodeksu, do którego rozporządzenie 2016/679 nie znajduje zastosowania.

Z uwagi na brzmienie art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 nowelizacja wskazanych ustaw powinna określić cele przetwarzania i administratorów, dlatego też proponuje się wskazanie jako cel przetwarzania danych realizację ustawowych zadań, obowiązków lub uprawnień przez samorządy zawodowe adwokatów i radców prawnych oraz Ministra Sprawiedliwości, z jednoczesnym wskazaniem jako administratorów organów, którym są przypisane ustawowo zadania nadzorcze i kontrolne w ramach postępowań, wynikających z nowelizowanych ustaw oraz notariuszy, adwokatów i radców prawnych przetwarzających dane osobowe na potrzeby wykonywanego zawodu.

Jednocześnie należy wskazać, że charakter działań objętych wyłączeniem, w których są przetwarzane dane osobowe, minimalizuje potencjalne ryzyka naruszenia praw lub wolności osoby, której dane dotyczą, stąd nie ma potrzeby dodatkowej regulacji określającej te ryzyka (art. 23 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2016/679). Nie ma również zastosowania dyrektywa zawarta w art. 23 ust. 2 lit. h rozporządzenia 2016/679.

Projektowane przepisy przewidują, że dane osobowe podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

Ponadto proponuje się wprowadzenie przepisu, zgodnie z którym obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej nie ustaje w przypadku, gdy z żądaniem ujawnienia informacji uzyskanych w związku przez adwokata lub radcę prawnego w związku z udzielaniem pomocy prawnej występuje Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Nie oznacza to, że dane osobowe gromadzone przez adwokata, czy radcę prawnego nie będą ochronione. Podstawową ochronę zapewnia im bowiem tajemnica zawodowa, do

¹³ art. 95n ustawy – Prawo o adwokaturze, art. 74¹ ustawy o radcach prawnych, art. 69 ustawy – Prawo o notariacie, art. 28 ustawy o zawodzie tłumacza przysięgłego

przestrzegania której przedstawiciele ww. zawodów są zobowiązani, i za naruszenie której ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną. Kwestia przestrzegania tajemnicy zawodowej podlega wnikliwej kontroli organów nadzoru, realizowanej przez państwo w interesie publicznym¹⁴.

Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej ma charakter publicznoprawny. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego ustanowiono go w interesie klientów, a nie prawniczych zawodów regulowanych, przy czym nie jest on wyrazem uprzywilejowania grupy zawodowej, lecz właśnie obowiązkiem związanym z wykonywaniem zawodu zaufania publicznego¹⁵. Oznacza to, że prawo do prywatności i poufności informacji nie przysługuje notariuszom (radcom prawnym, adwokatom, tłumaczom przysięgłym), lecz ich klientom. Na przedstawicielach tych zawodów ciąży zatem obowiązek respektowania tego prawa, bowiem ich relacje z klientami opierają się właśnie przede wszystkim na zaufaniu. Klienci mają więc prawo oczekiwać, że w każdym przypadku ich prawo do prywatności będzie stanowiło dobro najwyższe podlegające szczególnej ochronie.

Zauważenia wymaga, że tajemnica zawodowa tzw. prawniczych zawodów regulowanych zaufania publicznego była także wielokrotnie przedmiotem analizy Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zwłaszcza w odniesieniu do adwokatów prowadzących własne kancelarie. Prezentowane w tym zakresie rozstrzygnięcia są aktualne także względem radców prawnych¹⁶. Utrwalony jest także kierunek orzecznictwa Trybunału, zgodnie z którym – biorąc pod uwagę kryteria wspólnotowe oraz występujące w przepisach prawa wewnętrznego państw członkowskich – tajemnica zawodowa między notariuszem (adwokatem) a klientem powinna być również przedmiotem ochrony w przepisach unijnych. Konsekwencją takiego stanowiska, jak się wydaje, jest treść regulacji zawartej w art. 90 rozporządzenia 2016/679.

W kontekście powyższego, ponownie podkreślić należy, że brak jest podstaw by przedkładać uprawnienia kontrolne organu nadzorczego nad prawo osób fizycznych lub

¹⁴ wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 14 września 2010 r. w sprawie C-550/07 P

¹⁵ wyrok TK z 10 lipca 2000 r., SK 21/99, OTK 2000, nr 5, poz. 144; wyrok TK z 22 listopada 2004 r., SK 64/03, OTK-A 2004, nr 10, poz. 107

¹⁶ zob. np. wyrok ETS z 18 maja 1982 r. w sprawie C-155/79 *AMS Europe przeciwko Komisji Europejskiej*, ECR 1982, s. 1575; wyrok ETS z 14 września 2010 r. w sprawie C-550/07 P *Akzo Nobel Chemicals Ltd przeciwko Komisji Europejskiej*, Zb. Orz. 2010, s. I-8301 – cyt. za A. Oleszko Komentarz do art. 18 ustawy – Prawo o notariacie

prawnych korzystających z usług przedstawicieli ww. zawodów. Tajemnica zawodowa chroni prawo tych osób w szerokim zakresie, a nadto, chroni ich dane osobowe.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece

Zgodnie z wytycznymi przewidzianymi w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, projektowane przepisy przewidują także okresy przechowywania danych osobowych.

Zmiana w ustawie o księgach wieczystych i hipotece jest podyktowana koniecznością uregulowania w akcie prawnym rangi ustawy zakresu danych osób fizycznych, podlegających ujawnieniu w księdze wieczystej. Obecnie rodzaj danych osobowych wpisywanych w księgach wieczystych określa rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 lutego 2016 r. w sprawie zakładania i prowadzenia ksiąg wieczystych w systemie teleinformatycznym (Dz. U. poz. 312, z późn. zm.). Zaproponowany w projektowanym art. 25 ust. 4 i art. 682 ust. 51 ustawy o księgach wieczystych i hipotece zakres danych jest identyczny jak ten określony w § 33 rozporządzenia w sprawie zakładania i prowadzenia ksiąg wieczystych w systemie teleinformatycznym.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze

Prawo do ochrony danych osobowych nie ma charakteru absolutnego i może podlegać ograniczeniom na zasadach określonych w art. 51 i art. 31 ust. 3 Konstytucji oraz art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W ocenie projektodawcy zaproponowany zakres wyłączeń (ograniczeń) stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 tj. art. 13 ust. 1-3, art. 15 ust. 1 lit. g i ust. 3, art. 18, art. 21 ust. 1 i 4, jest zgodny z przepisami analizowanego aktu prawa Unii Europejskiej. Projektodawca zdecydował się na wprowadzenie tego rodzaju wyłączenia, ponieważ służy ono funkcjom kontrolnym, inspekcyjnym i regulacyjnym związanym z wykonywaniem przez ministra zadań wskazanych w art. 93a ustawy Prawo spółdzielcze. Wskazane wyłączenie spełnia przesłanki zawarte w art. 23 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2016/679. Brak możliwości wprowadzenia ograniczeń w stosowaniu przepisów rozporządzenia 2016/679, mógłby spowodować znaczne ograniczenie albo wręcz uniemożliwienie właściwemu organowi wykonywania ustawowych zadań. Ponadto mogłoby to wpłynąć na wydłużenie postępowania dotyczącego ewentualnego naruszenia prawa w spółdzielni, co byłoby niezgodne z interesem społecznym. W celu zapobiegnięcia przedłużaniu postępowania, o którym mowa w art. 93a ustawy proponuje się wprowadzenie

możliwości realizacji obowiązku z art. 13 ust. 1 - 2 rozporządzenia 2016/679 poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej. Proponuje się wyłączenie art. 13 ust. 3 rozporządzenia 2016/679 ze względu na wymienione dwie przesłanki. Za całkowicie zbędne należy bowiem uznać informowanie danej osoby o przekazaniu danych do archiwum, ponieważ w żaden sposób nie wpływa to na prawa i obowiązki obywateli. Natomiast poinformowanie osoby o przekazaniu jej danych w związku z przekazywaniem informacji służbom i organom państwa, np. Policji, Prokuraturze, Sądom, komornikom, może negatywnie wpłynąć na prowadzenie postępowań przez te organy i byłoby sprzeczne z ważnym interesem publicznym. W odniesieniu do art. 15 ust. 3 rozporządzenia 2016/679 wskazać należy, że konieczność przekazywania kopii dokumentów będzie skutkowałą koniecznością anonimizacji innych danych osobowych, poza tym w przypadku organów administracji mogą być tam również inne informacje wrażliwe, niebędące danymi osobowymi. Uprawnienia wynikające z art. 18 oraz art. 21 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 mogą skutkować uniemożliwieniem lub utrudnieniem prowadzenia postępowania, o którym mowa w art. 93a, które jest postępowaniem prowadzonym z urzędu i ma na celu kontrolę przestrzegania prawa przez spółdzielnie mieszkaniowe. W konsekwencji minister może mieć trudności z realizacją ustawowych uprawnień. W przypadku prowadzenia postępowania na podstawie art. 93a istotne jest też, aby w przypadku stwierdzenia naruszenia prawa przez spółdzielnię reakcja ministra była możliwie szybka, a niewątpliwie korzystanie z uprawnień z art. 18 i 21 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 wydłuży, a czasem może wręcz zablokować prowadzenia takiego postępowania (czasem może być to działanie wręcz celowe). Wyłączenie art. 21 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 czyni zbędnym stosowanie art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679.

Powyższe wyłączenia stosowania wybranych obowiązków informacyjnych nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym wyżej opisanemu ważnemu interesowi gospodarczemu Unii oraz państwa członkowskiego.

Przede wszystkim, wskazanym w Rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w RODO, czyli w uprawnienie do

żądania dostępu, sprostowania czy usunięcia danych gromadzonych przez administratora. Projekt ogranicza się tylko i wyłącznie do ograniczenia stosowania niektórych przepisów dotyczących części obowiązków informacyjnych spoczywających na organach władzy publicznej, a także, wyłącznie w niezbędnych przypadkach, stosowania przez daną osobę prawa do ograniczenia lub sprzeciwu wobec przetwarzania danych. Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w niczym nie uchybiają więc prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie w pewnym zakresie mają na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych spoczywających na organach administracji publicznej. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 Rozporządzenia, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Oznacza to, że mimo zwolnienia organów administracji publicznej z uprzedniego obowiązku poinformowania o przetwarzaniu danych w celu innym niż cel, w którym dane zostały zebrane, osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od tego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c RODO. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na organie władzy publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. składając wnioski o wszczęcie postępowania administracyjnego, wydanie zaświadczenia czy o dostęp do informacji publicznej, wnosząc skargi i petycje, a także kierując wszelkiego innego rodzaju wystąpienia do organów administracji publicznej), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. W przypadku zaś postępowań administracyjnych wszczynanych z urzędu, strona na każdym etapie postępowania ma prawo wglądu do akt sprawy, w tym do zawartych w nich danych osobowych jej dotyczących. Zaproponowane ograniczenia stosowania RODO w zakresie prawa stosowania prawa do sprzeciwu lub prawa do ograniczenia przetwarzania, w żaden też sposób negatywnie nie wpłyną na prawo strony do zaskarżania rozstrzygnięć organów administracji zapadających w sprawach jej dotyczących. Powyższe potwierdza, że wyłączenia stosowania wybranych przepisów RODO nie narusza istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w Rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym

kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspakajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. W tym kontekście zaproponowane ograniczenia stosowania RODO mają na celu umożliwienie organom realizacji podstawowych funkcji, dla których zostały powołane. Z całą pewnością podstawowym oczekiwaniem obywateli w stosunku do organów administracji jest sprawne załatwianie spraw, zarówno o charakterze zbiorowym, jak i indywidualnym. Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należyce wyważono interes publiczny, rozumiany jako zaspakajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu z pełni praw wskazanych w RODO, przy czym proponowane ograniczenia, jak już wyżej wskazano, nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności. Nie można przy tym pominąć faktu, że konieczność stosowania przez organy administracji w każdym przypadku przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 13 ust. 3, prawa do ograniczenia przetwarzania czy prawa do sprzeciwu, nie tylko spowodowałoby spowolnienie pracy urzędów wynikające ze znaczącego wzrostu obciążeń biurokratycznych, lecz również oznaczałby konieczność poniesienia dodatkowych znaczących kosztów, które poniosą wszyscy obywatele.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach

Projekt zmian w ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2018 r. poz. 217, 357 i 398), zwanej dalej „unza”, przewiduje ograniczenia ochrony danych osobowych umotywowane potrzebami działalności archiwalnej, a z wyłączeniem bieżącej działalności administracyjnej jednostek państwowej sieci archiwalnej oraz Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych. Ten drugi rodzaj działalności nie wymaga, w odniesieniu do wymienionych jednostek, interwencji krajowego ustawodawcy.

Celem proponowanych wyjątków od rygorów ochrony danych osobowych jest z jednej strony wskazanie, że działalność archiwalna stanowi obowiązek w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit c rozporządzenia 2016/679, z drugiej - zapewnienie możliwości korzystania z publicznych zasobów informacyjnych, w części stanowiącej państwowy zasób archiwalny w rozumieniu unza. Ustawodawca uznał, że wolny dostęp do nich ma doniosłe znaczenie naukowe i kulturotwórcze, a przez to leży w interesie publicznym. Zasadne są więc wyjątki od wymogów ochronnych, których respektowanie na zasadach ogólnych wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku ze strony jednostek państwowej sieci archiwalnej, określonych w art. 22 unza, albo wręcz uniemożliwiałoby korzystanie ze składników państwowego zasobu archiwalnego zawierających chronione dane osobowe, bez względu na rangę celów takiego działania.

Ograniczenie zasady rozliczalności danych osobowych (art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679), dopuszczono w zakresie, w jakim pełna rozliczalność jest niedostępna dla niektórych jednostek prowadzących działalność archiwalną. Szereg archiwów, w tym tzw. archiwa historyczne, nie używa danych osobowych tak, jak czynią to urzędy administracji i organy władzy publicznej, ale zapewnia warunki korzystania z nich przez osoby trzecie. Dane te, wraz z odpowiednim aparatem wyszukiwawczym archiwa przejmują na ogół od ich pierwotnych dysponentów. Mają więc uogólnioną wiedzę o zawartości swych zasobów informacyjnych. Nie są też w stanie skonkretyzować celu przetwarzania, gdyż ten jest każdorazowo i indywidualnie ustalany przez użytkowników tych zasobów, zgodnie z ustawą. Nie znają adresów ani miejsc pobytu większości osób, których dotyczą dane zgromadzone w ich zasobach archiwalnych, a więc na ogół nie mogłyby przejawiać komunikacyjnej inicjatywy. Właściwości te, które rzutują na stopień ochrony danych, nie są wadą, która mogłaby zostać usunięta, ale wynikają z istoty działalności archiwalnej tych jednostek.

Model funkcjonowania archiwów historycznych, które gromadzą dokumentację pierwotnie wytworzoną przez wiele branżowo wyspecjalizowanych podmiotów jest rozpowszechniony w Europie i na świecie. Uważa się go za należycie realizujący wolność pozyskiwania i rozpowszechniania informacji, prawo do wiedzy, a także wolność badań naukowych. Archiwa, które mają cechę informacyjnego pośrednika (w tym np. archiwa państwowe), nie są z tego względu w pełni skuteczne w zakresie komunikowania się z większością podmiotów danych, niezawodnego wypełniania obowiązków informacyjnych, pełnej oceny adekwatności przetwarzania do jego celu ani całkowicie miarodajnego

zapewnienia niezbędności przetwarzania. Ocenę adekwatności i niezbędności przeprowadzają na znacznym poziomie ogólności, obejmującym wszelkie niezabronione motywacje korzystania z danych przez osoby trzecie – użytkowników zasobu archiwalnego.

Powyższe ma limitacyjne następstwa dla zakresu realizacji prawa, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia 2016/679. Jednak ewentualne negatywne skutki dla osób, których dane dotyczą, moderowane są z przyczyny zakresu obowiązywania tej regulacji. Chroni ona dane, które wyróżniają się wysokim poziomem wyszukiwalności (przetwarzane automatycznie i przetwarzane w zbiorach bądź z zamiarem włączenia do zbioru). Jednostki państwowej sieci archiwalnej obecnie i w przewidywalnej perspektywie przetwarzają relatywnie niewiele danych, które są zorganizowane w stopniu wyróżnionym przez europejską regulację – w sensie czynnika ryzyka.

Stosowanie art. 13 rozporządzenia 2016/679 pozostawiono bez ingerencji krajowego ustawodawcy.

Stosowanie art. 14 i art. 15 rozporządzenia 2016/679 ograniczono w zakresie uzasadnionym wymienioną wyżej zasadą uogólnionej wiedzy archiwów historycznych o zawartości ich zasobów historycznych. Uwzględniono przypadki niemożności wykonania obowiązku informacyjnego oraz niepewności co do jego pełnego wykonania. Wyjątkiem tym nie objęto jednak przypadków, gdy archiwum nie zachowało staranności w rozpoznawaniu swych zasobów informacyjnych.

Stosowanie art. 16 rozporządzenia 2016/679 ograniczono poprzez zastrzeżenie, że sprostowanie (uzupełnienie) danych nie może godzić w integralność ani autentyczność danych „zamrożonych” jako świadectwa przeszłości. Ze względu na interesy osób, których dane dotyczą, sprostowania (uzupełnienia) będą mogły być natomiast składane przy zasobie archiwalnym z wyraźnym ich oznaczeniem jako późniejszych dodatków, a także ujawniane w odpowiednich środkach ewidencji.

Stosowanie art. 17 i art. 18 rozporządzenia 2016/679 ograniczono poprzez zastrzeżenie, że składniki narodowego zasobu archiwalnego nie podlegają usunięciu albo ograniczeniu przetwarzania ze względu na ich nieprawidłowość albo zebranie niezgodnie z prawem, ponieważ dokumentacyjne świadectwa bezprawnych działań i fałszerstw mogą stanowić źródła historycznej wiedzy. Podlegają ewentualnemu sprostowaniu, natomiast postępowanie z nimi nie może naruszać integralności zasobu archiwalnego. Za takim ujmowaniem problemu przemawiają liczne pozytywne uprawnienia informacyjne, wywodzone z wolności

pozyskiwania i rozpowszechniania informacji, wolności badań naukowych, prawa do wiedzy i korzystania z dóbr kultury. Respektowanie kryteriów integralności i autentyczności źródeł historycznej wiedzy wynika z uznawanych przez Polskę standardów międzynarodowych (m.in. z rekomendacji w sprawie ochrony i dostępności dokumentacyjnego dziedzictwa w epoce cyfrowej - przyjęta na 38 sesji Zgromadzenia Ogólnego UNESCO w 2015 r.) Z drugiej strony przewidziano ewentualną rewizję oceny archiwalnej wartości danych, włącznie ze stwierdzeniem zbędności ich przetwarzania w wyniku unormowanych procedur.

Wobec odstąpienia od całkowitego wyłączenia prawa do sprostowania lub usunięcia danych, należy konsekwentnie stosować w zakresie działalności archiwalnej art. 19 rozporządzenia 2016/679.

Ze względu na zawarte w art. 20 rozporządzenia 2016/679 warunki korzystania z prawa do przenoszenia danych, miałyby ono marginalne zastosowanie w działalności archiwalnej jednostek państwowej sieci archiwalnej. Biorąc jednakże pod uwagę, że z prawa tego mogliby korzystać darczyńcy materiałów archiwalnych, należy dopuścić bezpośrednie stosowanie regulacji europejskiej, bez ograniczeń krajowych.

Ze względu na społeczne znaczenie prawa do sprzeciwu wobec przetwarzania danych osobowych, skonfrontowanego w art. 21 rozporządzenia 2016/679 z przesłanką nadrzędnych i prawnie uzasadnionych podstaw przetwarzania, należy uznać, że regulacja europejska zapewnia wystarczającą ochronę działalności archiwalnej. Ranga celów działalności archiwalnej przemawia za ograniczeniem prawa do sprzeciwu wobec przetwarzania danych, niemniej powinno i może dokonywać się to na zasadach rozporządzenia 2016/679. Zarazem nie zamyka to drogi do uwzględniania ważnych interesów obywateli. Także w tym przypadku zbyteczna byłaby więc uzupełniająca regulacja krajowa. Zasoby archiwalne służą zachowaniu zbiorowej pamięci oraz wiedzy o przeszłości społeczeństwa i państwa – co również należy do sfery wolności i praw. Oceniono jednak, że dla ich ochrony jednostki państwowej sieci archiwalnej powinny podejmować próby wykazania, w poszczególnych przypadkach, umocowaną w prawie nadrzędność wolności informacyjnych w stosunku do ochrony danych osobowych.

Zdecydowano się nie modyfikować, poprzez regulację krajową, wykonywania obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 34 rozporządzenia 2016/679. W odniesieniu do działalności archiwalnej faktyczne ograniczenie w tym zakresie wyniknie ze wskazanej okoliczności, że tzw. archiwa historyczne z zasady nie mają wiedzy o adresach i

danych kontaktowych osób, których dane przetwarzane są w zasobie archiwalnym, a także nie mają pewności, czy dane te nadal podlegają ochronie. W tych przypadkach pozostanie wyłącznie przewidziane w rozporządzeniu 2016/679 publiczne ogłoszenie naruszenia bezpieczeństwa danych.

Artykuł 23 ust. 2 oraz art. 89 ust. 3 rozporządzenia 2016/679 zawierają wymagania dotyczące ograniczania praw podmiotów danych. Zostały one spełnione w niniejszej ustawie przez określenie środków zabezpieczenia danych, okresu przechowywania danych oraz przez wskazanie sposobu ogłaszania ograniczeń praw podmiotu danych.

Wobec zgłaszanych wątpliwości co do pomijania w unza zagadnienia usuwania danych osobowych po upływie okresów korzystania z nich, należy wskazać, że dane zawarte w dokumentacji stanowiącej narodowy zasób archiwalny z mocy art. 3 tej ustawy przechowuje się bezterminowo (wieczyście). Odpowiada to treści art. 5 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679. Okresy przechowywania innych danych, niepodlegających wieczystemu przechowywaniu, wskazane są w przepisach odrębnych, regulujących postępowanie z dokumentacją.

Zabezpieczenia, o których mowa w art. 22c ust. 8, polegają co najmniej na dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych oraz pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy. Ponadto należy zauważyć, że celem przetwarzania danych osobowych jest wykonanie określonych zadań w interesie publicznym, w szczególności identyfikacja określonych podmiotów. Wprowadzenie ograniczeń praw podmiotu danych na podstawie art. 23 rozporządzenia 2016/679 jest niezbędne z uwagi na konieczność zapewnienia sprawnego funkcjonowania ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego jako organu administracji publicznej czy Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych. Jednocześnie brak jest możliwości realizacji tychże zadań w sposób odmienny od zaproponowanego w projekcie. Należy zatem uznać, iż wprowadzenie proponowanych ograniczeń jest zgodne z art. 51 Konstytucji RP.

Jednocześnie proponuje się w art. 22d wdrożenie w działalności archiwalnej odpowiednich środków zabezpieczenia, wymaganych przez art. 89 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. Pseudonimizacja danych, występująca w rozporządzeniu 2016/679 jako preferowany środek ochrony danych, znajduje zastosowanie w środowisku cyfrowym, w

odniesieniu do dokumentów, w których technicznie dostępne jest zastąpienie danych kodem, wygenerowanym według określonego klucza i z zastrzeżeniem odwracalności kodowania.

Nie jest to wykonalne w przypadku dokumentów tradycyjnych, a także cyfrowych odwzorowań obrazowych materiałów archiwalnych, powszechnie używanych do prezentacji oraz udostępniania ich w systemach teleinformatycznych. Łatwym do stosowania środkiem ochronnym jest anonimizacja, która polega na nieodwracalnym usuwaniu chronionych danych z udostępnianych dokumentów (a właściwie: ich kopii). Wymaga ona jednak użycia środków technicznych i organizacyjnych, które mogą okazać się nadmierne w odniesieniu do potencjału podmiotów zobowiązanych. Prowadzenie anonimizacji wiąże się przede wszystkim z ogromnym nakładem pracy i może przez to zagrażać realizacji innych statutowych zadań archiwów. Z tego względu w zakresie działalności archiwalnej ukształtowała się praktyka uzgadniania z zainteresowanymi ograniczonego korzystania z danych pozyskanych przez nich w archiwum do celów badań naukowych, historycznych lub statystycznych. W szczególności, zainteresowani zrzekali się publikowania lub innego rozpowszechniania chronionych danych osobowych. Dla usprawnienia tego rodzaju uzgodnień odpowiednia jest formuła umów. Uzasadnione jest ich szczególne zastosowanie w działalności archiwalnej jako efektywnego środka ochrony danych. Wprawdzie osoba zainteresowana, korzystająca z zasobu archiwalnego, ingeruje w ochronę danych w zakresie niezbędnym do realizacji celów badań naukowych, historycznych lub statystycznych, ale zobowiązuje się do minimalizacji przetwarzania, a przez to nie narusza istoty wolności i praw. Szczególne zastosowanie umów pozwoliłoby wyeliminować w tej dziedzinie władcze i proceduralnie złożone formy działania administracji publicznej. Zapewniłoby szybkość i sprawność działania, istotne z punktu widzenia celów udostępniania materiałów archiwalnych. Byłoby zarazem ograniczone do celów pozytywnie wyróżnionych przez rozporządzenie 2016/679.

Dodany w art. 22d ust. 2 pkt 2 równowagę widoczne w rozporządzeniu 2016/679 krytyczne podejście do instytucji zgody domniemanej na przetwarzanie danych oraz powszechnie występującą w działalności archiwalnej trudność (a niekiedy też niecelowość) uzyskiwania wyraźnej zgody osób, których dane dotyczą. Przepis ten bazuje na koncepcji zrzeczenia się ochrony danych przez osobę, której one dotyczą, w drodze czynności faktycznych, polegających na dobrowolnym uprzednim upowszechnieniu tych danych. Dotyczy to w szczególności osób publicznych w zakresie wykonywania przez nie zadań

publicznych. Bezprzedmiotowa byłaby np. ochrona informacji o przekonaniach politycznych osoby, która regularnie głosi je na publicznych zgromadzeniach bądź przy użyciu środków masowej komunikacji. W doktrynie prawa takie wyjątki od ochronnych rygorów są akceptowane (analogicznie: w przypadku ograniczenia prawa do prywatności funkcjonariuszy publicznych w związku z wykonywaniem zadań publicznych). Potrzebne jest niemniej potwierdzenie powyższego w odniesieniu do działań.

Powyżej termin „cel archiwalny”, użyty w art. 89 ust. 3 rozporządzenia 2016/679, utożsamiony został z terminem „działalność archiwalna”, zdefiniowanym przez art. 23 unza. Jego zakres znaczeniowy obejmuje gromadzenie, ewidencjonowanie, przechowywanie, opracowywanie, zabezpieczenie i udostępnianie materiałów archiwalnych oraz prowadzenie działalności informacyjnej. Dodatkowo uwzględniono „cele archiwalne” związane z przetwarzaniem danych zawartych w dokumentacji innej niż materiały archiwalne.

Ma to znaczenie również w sferze nadzoru archiwów państwowych nad postępowaniem z dokumentacją w państwowych i samorządowych jednostkach organizacyjnych, w której to dokumentacji występować mogą dane osobowe. Archiwiści w toku wykonywanych kontroli mogą incydentalnie mieć wgląd również w dane osobowe, a brak takiej możliwości ograniczałby realizację ustawowych zadań. W celu uniknięcia pod tym względem niepewności prawnej, proponuje się treść art. 22 b ust. 3.

Proponuje się także odstąpienie od błędnego zobowiązania Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych do zabezpieczania danych osobowych w systemach teleinformatycznych eksploatowanych w podległych mu jednostkach organizacyjnych. Charakterystyka pojęcia „administrator” w art. 4 pkt 7 rozporządzenia 2016/679 wskazuje bowiem na dyrektorów archiwów państwowych, którzy efektywnie decydują o celach i sposobach przetwarzania danych osobowych. Istotne jest przy tym, że archiwa państwowe stanowią odrębne jednostki organizacyjne i budżetowe, są tworzone w drodze rozporządzenia właściwego ministra i nie są zarządzane bezpośrednio przez Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych. Z tego względu w przepisach zmieniających proponuje się modyfikację art. 21 ust. 1 pkt 10.

Z uwagi na metodykę przyjętą przy opracowaniu projektu nowej ustawy o ochronie danych osobowych, jedynie w ograniczonym zakresie wprowadzającą uniwersalne rozwiązania mające zastosowanie do analogicznych okoliczności przetwarzania danych osobowych (np. przy okazji powoływania na stanowiska, funkcje itp.), konieczne staje się

uregulowanie dodatkowych kwestii związanych z takim przetwarzaniem. Dlatego proponuje się dodatkowe przepisy zmieniające unza.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych

Zmiany zaproponowane w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych wynikają z planowanego wejścia w życie z dniem 25 maja 2018 r. rozporządzenia 2016/679 i mają na celu uregulowanie zasad stosowania niektórych przepisów tego rozporządzenia przez organy realizujące zadania określone w tej ustawie. Powyższe obejmuje przede wszystkim zarządców dróg publicznych oraz ministra właściwego do spraw transportu. Organy te realizują różnego rodzaju zadania z szeroko pojętego zakresu dróg publicznych, w tym prowadzą postępowania administracyjne, pobierają daniny publiczne związane z korzystaniem z dróg oraz wykonują inne zadania z zakresu administracji drogowej. Przetwarzanie danych osobowych na mocy ustawy o drogach publicznych jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym oraz następuje w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi. Jest to więc podstawa do przetwarzania danych osobowych, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679. Uregulowania określające zasady stosowania rozporządzenia 2016/679 przez organy wskazane w ustawie o drogach publicznych wprowadza się w dodawanym art. 43b.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie niektórych praw osoby, której dane osobowe są przetwarzane, ze względu na ważny cel leżący w interesie publicznym, jakim niewątpliwie jest konieczność skutecznego i efektywnego wykonywania zadań z zakresu administrowania drogami, które realizowane są w interesie publicznym. Przykładem realizacji tego typu funkcji jest m.in. wydawanie zezwoleń na zajęcie pasa drogowego i ustalenia wysokości opłaty za to zajęcie, a także postępowania w sprawie kar pieniężnych za zajęcie pasa drogowego niezgodnie z przepisami ustawy o drogach publicznych. Wskazane zadania są realizowane w ważnym interesie publicznym, ponieważ mają na celu uniemożliwienie umieszczenia w pasie drogowym urządzeń i wykonywania w tym pasie czynności, które mogą spowodować zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Wszelkie sprawy związane z działaniami podejmowanymi w pasie drogowym bądź w jego bliskiej odległości dotyczą kwestii bezpieczeństwa ruchu, za które odpowiedzialny jest zarządca drogi. W sytuacji gdy zarządca zostanie pozbawiony wpływu na działania podejmowane na zarządzanym przez niego terenie

nie będzie on mógł wykonywać obowiązków polegających na zapewnieniu odpowiedniej płynności ruchu na zajętym odcinku drogi, a tym samym nie będzie w stanie zapewnić należyty poziom bezpieczeństwa użytkownikom drogi. Należy pamiętać, że zarządca drogi jest odpowiedzialny za utrzymanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Zaś każda ingerencja w pas drogowy może pogorszyć konstrukcję jezdni, co w następstwie może powodować zagrożenie dla uczestników ruchu.

Innym przykładem jest pobór przez zarządców dróg opłat za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania oraz opłat dodatkowych za nieuiszczenie ww. opłat. Opisane opłaty są daninami publicznymi. Strefy płatnego parkowania ustala się na obszarach charakteryzujących się znacznym deficytem miejsc postojowych, jeżeli uzasadniają to potrzeby organizacji ruchu, w celu zwiększenia rotacji parkujących pojazdów samochodowych lub realizacji lokalnej polityki transportowej, w szczególności w celu ograniczenia dostępności tego obszaru dla pojazdów samochodowych lub wprowadzenia preferencji dla komunikacji zbiorowej. Są to więc niewątpliwie opłaty pobierane w ważnym interesie publicznym. Co przy tym istotne, opłaty te dotyczą nieograniczonego kręgu adresatów, jakim są użytkownicy dróg publicznych. Wykonywanie wszystkich przepisów rozporządzenia 2016/679 w praktyce bardzo utrudniłoby albo wręcz uniemożliwiło skuteczny i efektywny pobór opłat za parkowanie. Zaproponowane rozwiązanie jest zasadne ze względu na masowość przetwarzanych przez zarządców dróg danych osobowych w praktyce uniemożliwiającą realizację obowiązków określonych przepisami rozporządzenia 2016/679 bez konieczności poniesienia dodatkowych, bardzo wysokich kosztów przez budżety jednostek samorządu terytorialnego. W przypadku braku powyższych ograniczeń mogłoby również dojść do sytuacji, w której użytkownicy dróg, korzystając z uprawnień określonych w rozporządzeniu 2016/679, utrudnialiby skuteczne egzekwowanie obowiązku uiszczenia opłat za parkowanie.

Wskazać wreszcie należy na zadanie zarządców dróg polegające na przeciwdziałaniu niszczeniu dróg publicznych. Jest to również zadanie realizowane w ważnym ogólnym interesie publicznym, ponieważ ma ono przede wszystkim na celu zapobieżenie poruszaniu się drogami publicznymi pojazdów przeciążonych, które nie tylko niszczą nawierzchnię dróg (co oznacza konieczność wydatkowania środków publicznych na ich remonty), lecz również bezpośrednio zagrażają bezpieczeństwu ruchu. Ograniczenie stosowania niektórych

przepisów rozporządzenia 2016/679 ma na celu umożliwienie zarządom dróg skutecznego wykonywania zadań ustawowych. Brak takiego ograniczenia mógłby prowadzić do nadużyć ze strony użytkowników dróg, którzy na podstawie informacji uzyskanych od właściwego zarządcy drogi unikaliby kontroli prowadzonych przez zarządcę drogi, co niweczyłoby cele, dla których funkcjonują instrumenty mające na celu przeciwdziałanie niszczeniu dróg, takie jak system wag preselekcyjnych wdrażany obecnie przez GDDKiA.

Powyżej opisano jedynie tytułem przykładu zadania realizowane na mocy ustawy o drogach publicznych, przy których wykonywaniu niezbędne jest ograniczenie stosowania przepisów rozporządzenia 2016/679 w zakresie zaproponowanym przez projektodawcę. Istnieje poważne ryzyko, że bez wprowadzenia zaproponowanych ograniczeń prawidłowe wykonywanie zadań przez organy administracji publicznej na podstawie ustawy o drogach publicznych po wejściu w życie rozporządzenia 2016/679 nie będzie możliwe.

Zakres proponowanych ograniczeń jest uzależniony od charakteru zadań, które są wykonywane na podstawie ustawy o drogach publicznych. W przypadku wszystkich tych zadań zaproponowano ograniczenie wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 1-3 (przy czym obowiązki z ust. 1 i 2 będą realizowane poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie internetowej organu) oraz art. 15 ust. 3, co wynika z ogromnej liczby spraw prowadzonych na podstawie ustawy o drogach publicznych. Tytułem przykładu należy wskazać, że w roku 2017 jedynie do urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw transportu wpłynęło ok. 5 tysięcy różnego rodzaju wystąpień z zakresu dróg publicznych. Brak proponowanych ograniczeń nie tylko oznaczałoby spowolnienie prowadzonych spraw wskutek bardzo istotnego zwiększenia obciążeń biurokratycznych ciążących na organach administracji drogowej, lecz również spowodowałoby trudne do oszacowania, ale z pewnością znaczące koszty doręczeń korespondencji zawierającej ww. informacje wymagane rozporządzeniem 2016/679. Powyższe niewątpliwie skutkowałoby wydłużeniem czasu koniecznego na wydanie załatwienie sprawy, co byłoby w zdecydowanej większości przypadków sprzeczne z interesem obywateli, oczekujących jak najszybszego załatwienia sprawy ich dotyczącej, a także negatywnie wpłynęłoby na wykonywanie przez organy wskazane w ustawie o drogach publicznych podstawowych zadań, dla których zostały one powołane.

Dodatkowo, w przypadku postępowań o charakterze sankcyjnym (chodzi tu o nakładanie przez organy administracji drogowej kar pieniężnych lub obowiązków o

charakterze niepieniężnym), poboru danin publicznych oraz zadania polegającego na przeciwdziałaniu niszczeniu dróg zaproponowano wyłączenie stosowania art. 18 (prawo do ograniczenia przetwarzania), a także w każdym przypadku zaproponowano ograniczenie stosowania art. 21 ust. 1 i 4 (prawo do sprzeciwu) rozporządzenia 2016/679. Powyższe rozwiązanie ma na celu zapobieżenie sytuacji, w której osoby fizyczne będą nadużywać ww. praw, co w praktyce mogłoby znacząco utrudnić realizację zadań nałożonych na organy administracji drogowej. Zaproponowane ograniczenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia 2016/679 w odniesieniu do spraw z zakresu dróg publicznych nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym wyżej opisanemu ważnemu interesowi państwa członkowskiego.

Przedewszystkim, wskazanym w rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w rozporządzeniu 2016/679, czyli w uprawnienie do żądania dostępu czy sprostowania danych osobowych gromadzonych przez administratora. Ograniczenie możliwości stosowania prawa do ograniczenia i sprzeciwu wobec przetwarzania danych w żaden sposób nie wpływa na prawa strony, do stosowania przysługujących jej środków zaskarżenia (np. tych które przysługują jej w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego, lub na podstawie przepisów o sądach administracyjnych). Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w zakresie prawa do informacji niczym natomiast nie uchybiają prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie mają na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych spoczywających na organach administracji publicznej wykonujących zadania na podstawie ustawy o drogach publicznych. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od właściwego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679. Oprócz tego, w przypadku postępowań administracyjnych, strona nadal będzie miała prawo do wglądu do akt sprawy na podstawie przepisów Kpa. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na organie władzy publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego

dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. w ramach pism procesowych i innych wystąpień kierowanych do organów, o których mowa w ustawie o drogach publicznych), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. Powyższe potwierdza, że zaproponowane ograniczenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia 2016/679 nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w rozporządzeniu 2016/679 warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspakajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. Nie ulega żadnej wątpliwości, że w interesie wszystkich obywateli jest istnienie rozbudowanej sieci dróg publicznych, które umożliwią szybkie i bezpieczne przemieszczanie się po terytorium państwa zarówno konsumentom, jak i przedsiębiorcom. Temu celowi służą zaś przepisy ustawy o drogach publicznych, nakładające na organy administracji publicznej różnego rodzaju obowiązki z zakresu administrowania drogami. W tym kontekście zaproponowane ograniczenia stosowania rozporządzenia 2016/679 mają na celu umożliwienie organom realizacji podstawowych funkcji, dla których zostały powołane. Z całą pewnością podstawowym oczekiwaniem obywateli w stosunku do organów administracji jest sprawne załatwianie spraw uregulowanych w ustawie o drogach publicznych, zarówno o charakterze zbiorowym (zapewnienie należytego stanu infrastruktury drogowej), jak i indywidualnym (załatwianie spraw poszczególnych obywateli). Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należycie wyważono interes publiczny, rozumiany jako zaspakajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu praw przyznanych w rozporządzeniu 2016/679, oddając w pełni intencję ustawodawcy, który przepisami ustawy o drogach publicznych podjął trud pogodzenia społecznych oczekiwań dotyczących istnienia

rozbudowanej sieci dróg publicznych o należyтым standardzie z ograniczeniem prawa obywateli do swobodnego korzystania z tych dróg. Nie można przy tym pominąć faktu, że konieczność stosowania przez organy administracji w pełnym zakresie przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych, czy prawa do sprzeciwu, nie tylko spowodowałoby spowolnienie pracy urzędów wynikające ze znaczącego wzrostu obciążeń biurokratycznych, lecz również oznaczałby konieczność poniesienia dodatkowych znaczących kosztów, które poniosą wszyscy obywatele. Mając powyższe na względzie, zaproponowane ograniczenia są niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie.

Kolejne przepisy zaproponowane w ustawie o drogach publicznych mają na celu wypełnienie wymagań określonych w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, od których uzależnione jest wprowadzanie ograniczeń w stosowaniu przepisów tego rozporządzenia. Uregulowano w szczególności kwestie związane z zabezpieczeniami mającymi na celu zapobieganie nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, okresach przechowywania oraz prawie osób, której dane dotyczą, do uzyskania informacji o ograniczeniach.

Proponuje się również wprowadzenie w ustawie o drogach publicznych uregulowania dotyczącego przetwarzania przez organy danych wrażliwych, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W projektowanych przepisach w pierwszej kolejności wskazano, że w powyższym zakresie mogą być przetwarzane dane wrażliwe, które zostały przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie. Organy nie mogą bowiem decydować za obywatela, które informacje są istotne dla danej sprawy, a w konsekwencji zakazać przekazywania informacji, które będą miały charakter danych wrażliwych. Kolejny przypadek ma na celu umożliwienie organowi weryfikacji prawidłowości danych, które zostały przekazane dobrowolnie przez daną osobę. Właściwy organ musi mieć możliwość sprawdzenia czy informacje/dowody przedłożone przez stronę odpowiadają rzeczywistości. Przypadek trzeci dotyczy sytuacji, w której z danego przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania danych wrażliwych. Przepisy posługują się bowiem tzw. klauzulami generalnymi (takimi jak „słuszny interes strony” „okoliczności, na które strona nie miała wpływu”). Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w tych przesłankach mieszczą się okoliczności związane ze zdrowiem, możliwościami zarobkowymi, sprawowaniu opieki nad osobami, trybie życia. W tym zakresie zatem organ ma obowiązek zgromadzenia z urzędu

wskazanych informacji, które należy kwalifikować jako dane wrażliwe w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. Ostatni przypadek dotyczy sytuacji, w której sąd nakazuje w wyroku dokonanie organowi określonych czynności wyjaśniających, które mogą również dotyczyć okoliczności obejmujących dane wrażliwe w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W celu zapewnienia prawidłowego wykonania wytycznych zawartych w wyroku opisanym powyżej organy muszą mieć możliwość przetwarzania danych wrażliwych w postępowaniu, które będzie prowadzone z uwzględnieniem wytycznych sądu orzekającego w danej sprawie. Przetwarzanie danych osobowych w powyższym zakresie jest zgodne z art. 9 ust. 2 lit. e-g rozporządzenia 2016/679. Wymienione w projektowanej ustawie przypadki, w których jest dopuszczalne przetwarzanie danych osobowych dotyczy danych osobowych w sposób oczywisty upublicznionych przez osobę, której dane dotyczą, jest niezbędne w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości przez sądy lub jest niezbędne ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, jakim jest prawidłowe załatwianie spraw określonych w ustawie o drogach publicznych, w tym rozpatrywanie podań, wniosków i innych wystąpień kierowanych do organów administracji drogowej.

Jednocześnie proponowane przepisy zapewniają, że w ramach wykonywania zadań określonych w ustawie o drogach publicznych przetwarzane będą jedynie takie dane wrażliwe, które są rzeczywiście niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Projektowane przepisy przewidują, że opisane powyżej regulacje dotyczące przetwarzania danych osobowych będą również miały zastosowanie do organów prowadzących postępowania odwoławcze od decyzji wydanych na podstawie ustawy o drogach publicznych oraz organów prowadzących w tych sprawach postępowania nadzwyczajne uregulowane w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego i przepisach odrębnych.

W projektowanym art. 43c uregulowano tryb udostępniania danych zgromadzonych przez zarządców dróg publicznych w związku z działaniami mającymi na celu przeciwdziałanie niszczeniu dróg (np. system wag preselekcyjnych) uprawnionym organom państwa. Znaczna część ww. danych jest nie tylko niezbędna do wykonywania zadań ustawowych przez ww. podmioty, ale jest również pomocna dla służb nadzorujących przestrzeganie prawa, w tym Krajowej Administracji Skarbowej, która odpowiada za nadzór nad realizacją dochodów z podatków. Niezbędne jest więc stworzenie rozwiązania prawnego na szczeblu ustawowym umożliwiającego gromadzenie i przetwarzanie danych przez

zarządców dróg publicznych działaniami mającymi na celu przeciwdziałanie niszczeniu dróg, a także z informatyzowanie wymiany informacji pomiędzy ww. podmiotami a uprawnionymi organami państwa. Zaproponowane zmiany wpłyną na poprawę efektywności działania organów aparatu administracji publicznej, a także na obniżenie kosztów funkcjonowania systemów informatycznych, obsługujących każdą z instytucji współpracujących. Wskazano zamknięty katalog służb i innych podmiotów, które będą miały dostęp do danych gromadzonych na podstawie ustawy o drogach publicznych w zakresie niezbędnym do realizacji przez nie ustawowych zadań. W powyższym katalogu wymieniono służby i inne podmioty, które wykonują zadania istotne z punktu widzenia interesu publicznego, takie jak ochrona bezpieczeństwa państwa, ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego, ochrona ważnego interesu finansowego RP lub UE. Podkreślić w tym miejscu należy, że proponowane przepisy nie nakładają na podmioty wskazane w ustawie o drogach publicznych obowiązku gromadzenia i przetwarzania danych, które nie są lub nie mogą być pozyskiwane w związku z wykonywaniem zadań ustawowych przez ten organ. Wymaga podkreślenia, że proponowane rozwiązania będą miały zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy odrębne przepisy, regulujące funkcjonowanie właściwych organów państwa, nie określają w inny sposób pozyskiwania przez nie danych. Intencją projektodawców nie jest bowiem w przedmiotowym zakresie wprowadzenie dodatkowych utrudnień dla podmiotów, które już pozyskują obecnie dane w trybie pisemnym. Powinno więc to się odbywać na dotychczas obowiązujących zasadach uregulowanych w przepisach odrębnych. W projektowanych przepisach uregulowano tryb udostępniania danych znajdujących się w posiadaniu właściwych administratorów ze względu na potrzebę zabezpieczenia bezpieczeństwa narodowego i obronności, bezpieczeństwa publicznego, prowadzonych czynności dochodzeniowo-śledczych i prokuratorskich w sprawach karnych oraz ważnego interesu ekonomicznego i finansowego Państwa, za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Zaproponowane rozwiązanie ma na celu przede wszystkim usprawnienie wymiany danych poprzez umożliwienie ich przekazywania w trybie automatycznym. W tym przypadku zastosowano więc inną konstrukcję niż w zakresie udostępniania tych danych w trybie pisemnym. Zasadą więc będzie, że udostępnianie danych w trybie automatycznym będzie następować zgodnie z rozwiązaniami wprowadzanymi w ust. 3-5, a nie przepisami właściwych ustaw regulujących funkcjonowanie poszczególnych organów, służb i innych instytucji państwowej. Jako, że poszczególne ustawy ustrojowe w różny sposób regulują kwestię dostępu ww. podmiotów do danych za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej albo w ogóle nie przewidują

tego typu rozwiązań, zasadnym jest wprowadzenie przepisu umożliwiającego dostęp wszystkim podmiotom wymienionym w projektowanym ust. 3, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, na takich samych zasadach. W celu uzyskania danych w trybie automatycznym właściwe organy muszą spełniać dodatkowe warunki. Zasadą będzie pozyskiwanie danych za pomocą środków komunikacji elektronicznej wyłącznie w przypadku uzyskania stosownej zgody administratora danych osobowych. W celu zapewnienia, że podmioty, który uzyskały dane od administratora, nie przechowują ich przez czas dłuższy niż jest to niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań wprowadzono zasadę, zgodnie z którą rzeczzone podmioty dokonują weryfikacji danych, nie rzadziej niż raz na 3 miesiące, usuwając dane zbędne. Dodatkowo wprowadza się gwarancję, że w ramach udostępniania danych nie będą przekazywane przez zarządców dróg publicznych zgromadzone dane wrażliwe, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 – jedynym wyjątkiem będzie przypadek, w którym podmiot wnioskujący posiada stosowne upoważnienie do przetwarzania tego typu danych na podstawie właściwych przepisów odrębnych.

Dodaje się wreszcie art. 43d, w którym w zakresie przetwarzania danych osobowych w związku z usługą europejskiej usługi opłaty elektronicznej (EETS) proponuje się odwołanie do przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, które regulują kwestie przetwarzania danych osobowych przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego. Organ ten pełni funkcję organu kontrolującego prawidłowość uiszczenia opłaty elektronicznej, a także, od dnia 3 listopada 2018 r., będzie pobierał opłaty za przejazd. Powyższe zadania są w nierozdzielny sposób powiązane ze świadczeniem przez dostawców EETS usług z zakresu EETS.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym

W art. 6d ust. 25a ustawy o rybactwie śródlądowym przewidziano, iż dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie będzie zamieszczał na swojej stronie internetowej, tak jak to jest obecnie praktykowane w ramach udostępniania informacji publicznej, wykaz obwodów rybackich wraz z uprawnionymi do rybactwa w tych obwodach rybackich, ich dane adresowe lub kontaktowe, oraz okres obowiązywania umów użytkowania obwodu rybackiego.

Informacje te są niezbędne do uzyskania od użytkownika rybackiego zezwolenia na amatorski połów ryb, o którym mowa w art. 7 ust. 2a ustawy o rybactwie śródlądowym, a także do celów kontrolnych.

Brak stosownego wskazania w ustawie mógłby prowadzić do kwestionowania podstaw prawnych publicznego zamieszczania takiej informacji (danych osobowych), zwłaszcza w kontekście wymogów z art. z art. 6 ust. 1 lit. c oraz ust. 3 lit. b rozporządzenia 679/2016.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c i e rozporządzenia 679/2016 przetwarzanie jest zgodne z prawem wyłącznie w przypadkach, gdy – i w takim zakresie, w jakim – spełniony jest co najmniej jeden z warunków, m.in. przetwarzanie jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze albo przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi.

Natomiast w myśl art. 6 ust. 3 rozporządzenia 679/2016 podstawa przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 lit. c i e, musi być określona:

- a) w prawie Unii; lub
- b) w prawie państwa członkowskiego, któremu podlega administrator.

Cel przetwarzania musi być określony w tej podstawie prawnej lub, w przypadku przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 lit. e – musi być ono niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi.

W związku z powyższym przepis art. 26a ust. 1 ustawy o rybactwie śródlądowym wskazuje podstawę prawną przetwarzania danych osobowych. Minister właściwy do spraw rybołówstwa, wojewoda, marszałek województwa, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, starosta, jednostki Państwowej Straży Rybackiej oraz jednostki Społecznej Straży Rybackiej przetwarzają dane osobowe w celu realizacji swoich zadań określonych w ustawie.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia 679/2016 powstaje konieczność jednoznacznego wskazania podmiotu odpowiedzialnego za administrowanie danymi osobowymi.

Zgodnie z art. 4 pkt 7 oraz art. 6 ust. 3 rozporządzenia 679/2016 istnieje możliwość wyznaczenia administratora danych osobowych w przepisach prawa państwa członkowskiego, jeżeli cele i sposoby przetwarzania danych osobowych są wyznaczone w prawie Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego.

W związku z powyższym ustawodawca przesądził w art. 26 ust. 2 ustawy o rybnactwie śródlądowym, że podmioty określone w art. 26 ust. 1 mają status administratora danych osobowych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów stawy z 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne

Wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2017 r. poz. 2101) ma na celu umożliwienie prawidłowej realizacji zadań organów i podmiotów określonych w przedmiotowej ustawie poprzez wprowadzenie ograniczeń w stosowaniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „RODO”. Możliwość wprowadzenia tego typu ograniczeń przewiduje art. 23 RODO. Powyższe ograniczenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym ważnemu interesowi gospodarczemu Unii oraz państwa członkowskiego.

Przede wszystkim, wskazanym w RODO warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w RODO, czyli w uprawnienie do żądania dostępu, sprostowania czy usunięcia danych gromadzonych przez administratora. Projekt ogranicza się tylko i wyłącznie do ograniczenia stosowania niektórych przepisów dotyczących części obowiązków informacyjnych spoczywających na organach władzy publicznej, a także, wyłącznie w niezbędnych przypadkach, stosowania przez daną osobę prawa do ograniczenia lub sprzeciwu wobec przetwarzania danych. Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w niczym nie uchybiają więc prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie w pewnym zakresie mają na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych spoczywających na organach administracji publicznej. W szczególności, ograniczeniom nie

będzie podlegał art. 15 ust. 1 (z wyjątkiem lit. g) i 2 RODO, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Oznacza to, że mimo zwolnienia organów administracji publicznej z uprzedniego obowiązku poinformowania o przetwarzaniu danych w celu innym niż cel, w którym dane zostały zebrane, osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od tego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c RODO. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na organie władzy publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. składając wnioski o wszczęcie postępowania administracyjnego, wydanie zaświadczenia czy o dostęp do informacji publicznej, wnosząc skargi i petycje, a także kierując wszelkiego innego rodzaju wystąpienia do organów administracji publicznej), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. W przypadku zaś postępowań administracyjnych wszczynanych z urzędu, strona na każdym etapie postępowania ma prawo wglądu do akt sprawy, w tym do zawartych w nich danych osobowych jej dotyczących. Zaproponowane ograniczenia stosowania RODO w zakresie prawa stosowania prawa do sprzeciwu lub prawa do ograniczenia przetwarzania, w żaden też sposób negatywnie nie wpłyną na prawo strony do zaskarżania rozstrzygnięć organów administracji zapadających w sprawach jej dotyczących. Powyższe potwierdza, że wyłączenia stosowania wybranych przepisów RODO nie narusza istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w RODO warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspakajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. W tym kontekście

zapropomowane ograniczenia stosowania RODO mają na celu umożliwienie organom realizacji podstawowych funkcji, dla których zostały powołane. Z całą pewnością podstawowym oczekiwaniem obywateli w stosunku do organów administracji jest sprawne załatwiania spraw, zarówno o charakterze zbiorowym, jak i indywidualnym. Zapropomowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należyce wyważono interes publiczny, rozumiany jako zaspakajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu z pełni praw wskazanych w RODO, przy czym proponowane ograniczenia, jak już wyżej wskazano, nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności. Nie można przy tym pominąć faktu, że konieczność stosowania przez organy administracji w każdym przypadku przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 13 ust. 3, prawa do ograniczenia przetwarzania czy prawa do sprzeciwu, nie tylko spowodowałoby spowolnienie pracy urzędów wynikające ze znaczącego wzrostu obciążeń biurokratycznych, lecz również oznaczałoby konieczność poniesienia dodatkowych znaczących kosztów, które ponieśli by wszyscy obywatele.

W związku z powyższym zapropomowane przepisy w dodawanym art. 5a ust. 1:

5) doszczegóławiają sposób realizacji obowiązku informacyjnego wskazanego w art. 13 ust. 1 i 2;

6) ograniczają stosowanie następujących przepisów RODO:

g) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4,

h) art. 15 ust. 1 lit. g RODO, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą,

i) art. 18 RODO (w ograniczonym zakresie).

Zapropomowane przepisy przewidują (dodawany art. 5a ust. 2), że w odniesieniu do rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 RODO, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g RODO, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

Czyniąc zadość pozostałym wymogom wynikającym z art. 23 RODO zaproponowane przepisy wskazują m.in. na realizację obowiązku informacyjnego o wprowadzonych ograniczeniach, okresie przechowywania danych, obowiązku dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania (dodawany art. 5a ust. 3-5).

Przepisy wskazują również kiedy można przetwarzać szczególne kategorie danych osobowych, o których mowa w art. 9 ust. 1 RODO (dodawany art. 5 ust. 7).

Ostatni zaproponowany przepis (dodawany art. 5a ust. 8) wskazuje, że przepisy ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. - Prawo o notariacie

Przepisy rozporządzenia w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE dotyczą w dużej mierze zadań realizowanych na podstawie ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2017 r. poz.2291 oraz z 2018 r. poz. 398) wykonywanych przez Ministra Sprawiedliwości, organy samorządu zawodowego notariuszy oraz notariuszy w ramach prowadzonej działalności zawodowej.

Ustawa z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie określa zadania publiczne, prowadzące do gromadzenia i przetwarzania danych osobowych, w związku z czym w świetle nowych regulacji prawa Unii Europejskiej celowe jest wprowadzenie stosownych przepisów ustawowych, w których zostaną określone ograniczenia zakresu obowiązków i praw wynikających z rozporządzenia 2016/679.

Przede wszystkim podkreślenia wymaga, że podstawy ograniczeń w zakresie ochrony danych osobowych, do których odwołano się w art. 17 projektowanej ustawy, mieszczą się w katalogu określonym w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, nie wykraczają poza zakres określony w Konstytucji RP, a także są zgodne z zasadą proporcjonalności. Ograniczenia w

zakresie ochrony danych osobowych, wprowadzane w objętych projektem ustawach regulujących wykonywanie zawodu notariusza nie naruszają praw i wolności osób, których dane osobowe dotyczą. Ponadto są niezbędne dla prawidłowej realizacji zadań nałożonych przez ustawodawcę zarówno na Ministra Sprawiedliwości sprawującego szeroko rozumiany nadzór nad prawidłowym wykonywaniem tych zawodów, jak również organy samorządów zawodowych czy przedstawicieli tych zawodów.

W celu wykonania dyrektyw zawartych w art. 23 ust. 2 lit. b, d i f rozporządzenia 2016/679 proponuje się wyraźne wskazanie, że wprowadzone wyłączenia stosuje się w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień administratorów i podmiotów przetwarzających.

Zakres wprowadzonych ograniczeń proponuje się określić przez wymienienie *expressis verbis* przepisów rozporządzenia, których nie stosuje się w przypadku danych osobowych przetwarzanych w toku procedur ustawowych.

Wyłączenia znajdują umocowanie w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, a ich wprowadzenie uzasadniają: ważne cele leżące w ogólnym interesie publicznym (art. 23 ust. 1 lit. e), zapobieganie naruszeniom zasad etyki w zawodach regulowanych, prowadzenie postępowań w takich sprawach, ich wykrywanie oraz ściganie (art. 23 ust. 1 lit. g) oraz funkcje kontrolne i regulacyjne związane ze sprawowaniem władzy publicznej w przypadkach, o których mowa w lit. e oraz g (art. 23 ust. 1 lit. h).

Zastosowanie podstawy derogacyjnej zawartej w art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 w odniesieniu do samorządów zawodowych, ich organów i przedstawicieli znajduje uzasadnienie w przepisie art. 17 ust. 1 Konstytucji RP, który stanowi, że w drodze ustawy można tworzyć samorzady zawodowe, reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawujące pieczę nad należyтым wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Umieszczenie tego przepisu w pierwszym rozdziale Konstytucji RP zatytułowanym „Rzeczpospolita” świadczy o zaliczeniu przez ustawodawcę normy z niego wynikającej do zasad ustrojowych.

Samorzady zawodowe są publicznymi korporacjami, a więc zrzeszeniami, czy też wspólnotami opartymi na więziach zawodowych. Z art. 17 ust. 1 Konstytucji RP wynikają funkcje samorządów zawodowych, do których prawidłowego wykonywania niezbędne jest wyposażenie ich w stosowne ustawowe kompetencje. Funkcje te obejmują reprezentację osób wykonujących dany zawód oraz sprawowanie pieczy nad jego należyтым wykonywaniem w

granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. W tym kontekście Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że „piecza” samorządów zawodów zaufania publicznego nad należytych wykonywaniem tych zawodów ma charakter działalności (funkcji) o cechach władztwa publicznego (wyrok TK z 18 lutego 2004 r., sygn. akt P 21/02).

Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego ukształtowało zakres podmiotowy przepisu art. 17 ust. 1 Konstytucji RP i nie ulega wątpliwości, że obejmuje on zwłaszcza samorządy zawodowe adwokatów, radców prawnych i notariuszy. Opierając się na treści poglądów Trybunału Konstytucyjnego, opisujących zakres znaczeniowy „zawodu zaufania publicznego”, zawód adwokata można scharakteryzować jako profesję o szczególnej, podlegającej ochronie prawnej nazwie, związaną z ingerencją w prawa i obowiązki innych podmiotów poprzez przyjmowanie od nich informacji dotyczących faktów z życia osobistego i obowiązku zachowania w tym względzie tajemnicy, wykonywaną pod pieczę samorządu zawodowego nie dla zysku, ale dla zaspokojenia interesu publicznego przez osoby starannie wyselekcjonowane i legitymujące się wysokim poziomem etycznym, jak i wiedzą merytoryczną¹⁷.

Wskazana norma konstytucyjna uzasadnia pozycję notariuszy w zakresie obowiązków dotyczących ochrony danych osobowych. „Uprzywilejowanie” tej grupy zawodowej jest jednak wyłącznie pozorne, albowiem w istocie związane ze wzmożoną ochroną tajemnicy zawodowej oraz nadzorem samorządu i Ministra Sprawiedliwości nad wykonywaniem zawodu. W istocie zatem, istniejące w ustawach regulujących wykonywanie tych zawodów rygory i ograniczenia w zakresie dotyczącym przetwarzania i ujawniania danych osobowych osób korzystających z ich usług, uzasadniają wprowadzenie odstępstw od stosowania niektórych przepisów rozporządzenia w zakresie uprawnień samorządów zawodowych i Ministra Sprawiedliwości, co do nadzoru nad dostępem do prawniczych zawodów zaufania publicznego oraz postępowaniami dyscyplinarnymi. Ponieważ jedynie tego zakresu spraw dotyczą proponowane ograniczenia, to właśnie z regulacji Konstytucji RP wynika zachowanie proporcjonalności odstępstw w stosunku do celu i regulacji aktu unijnego.

Stąd też usprawnienie wykonywania zadań samorządów i związanych z nimi kompetencji nadzorczych Ministra Sprawiedliwości służy właściwemu wypełnianiu zasady prymatu interesu publicznego, wynikającej bezpośrednio ze wskazanej normy konstytucyjnej.

¹⁷ Kuczma Paweł: Adwokat jako zawód zaufania publicznego w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego, *Palestra*.2012.3-4.146).

Dotyczy to również postępowań administracyjnych skutkujących nabyciem bądź utratą uprawnień do wykonywania zawodu notariusza, wszczynanych zarówno na wniosek, jak i z urzędu (m.in. o powołanie na stanowisko notariusza i odwołanie z tego stanowiska). W tych przypadkach wskazać należy na istotny interes publiczny, polegający na konieczności sprawnego wykluczenia wykonywania uprawnień publicznoprawnych przez osoby, które w sposób określony obowiązującymi przepisami nimi utraciły przymiot dawania rękojmi należytego ich wykonywania.

Realizacja tych zadań służy ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym (art. 23 ust. 1 lit. e), przejawiającym się w konieczności powierzenia uprawnień do wykonywania zawodu notariusza osobom o odpowiedniej wiedzy i nieskazitelnym charakterze, dającym rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu, a więc dających gwarancję należytej i zgodnej z prawem realizacji swoich kompetencji. Ich osiągnięcie wymaga regulacji zawodu notariusza, w szczególności poprzez ścisłą reglamentację przesłanek i trybu przyznania uprawnień od wykonywania tego zawodu i pozbawiania tych uprawnień, a także poprzez wprowadzenie mechanizmu nadzoru nad wykonywaniem zawodu notariusza. Ponadto konieczne jest wyposażenie osób wykonujących ten zawód w uprawnienia pozwalające na sprawną i skuteczną realizację zleconych im obowiązków, związanych z realizacją zadań publicznych.

W kontekście powyższego zwrócić należy uwagę, że notariusze zajmują w polskim porządku prawnym szczególną pozycję. Stanowią zawód zaufania publicznego, zaś dbałość o należyte wykonywanie zawodu zaufania publicznego jest zadaniem państwa¹⁸. Państwo ma obowiązek zapewnić w interesie publicznym odpowiednie środki zagwarantowania należytego poziomu usług świadczonych przez członków tej korporacji zawodowej. Może to czynić w całości we własnym zakresie, może jednak, na zasadzie decentralizacji, przekazać część kompetencji w tym zakresie samorządowi zawodowemu. W przypadku notariuszy kwestia powoływania i odwoływania pozostawiona została do wyłącznej kompetencji państwa (następuje to w drodze decyzji administracyjnej Ministra Sprawiedliwości), jednakże kompetencje do sprawowania nadzoru zostały częściowo zdecentralizowane – przekazane również samorządowi notarialnemu, który sprawuje nadzór niejako niezależnie od nadzoru sprawowanego przez Ministra Sprawiedliwości.

¹⁸ wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 listopada 2011 r. K 1/10

Notariusz daje pewność transakcji, zapewnia kontrolę państwa nad stosunkami prawnymi pomiędzy podmiotami oraz gwarantuje bezpieczeństwo przechowywanych dokumentów. W świetle powyższego również w przypadku notariuszy, ich zadania realizowane są w interesie publicznych, stąd i przyjęte wyłączenia zmierzają do zapewnienia sprawnej realizacji tych zadań.

Z regulacji tych wynikają zadania, obowiązki i uprawnienia wymagające przetwarzania danych osobowych, o których mowa w projektowanym art. 78b § 1 ustawy. Przepisy ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie określają zatem zakres danych podlegających przetwarzaniu, źródła pozyskiwania tych danych, cel ich przetwarzania czy odbiorców danych. Po wejściu w życie art. 78b § 1 ustawy określona zostanie także tożsamość administratora danych i okres ich przechowywania. Podkreślenia wymaga, że funkcje kontrolne Ministra Sprawiedliwości wobec zawodów zaufania publicznego, w tym zawodu notariusza, nie ograniczają się jedynie procesu dochodzenia do tego zawodu, ale także obejmują nadzór nad prawidłowym jego wykonywaniem, stąd też w ramach przesłanki określonej w art. 23 ust. 1 lit. e i h rozporządzenia 2016/679 celowe jest ograniczenie stosowania rozporządzenia zarówno wobec Ministra Sprawiedliwości, jak i powołane przez niego organy (komisje egzaminacyjne), a także organy samorządów zawodowych, uczestniczące z woli ustawodawcy w tym procesie.

Prowadzone na podstawie ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie postępowania w przedmiocie powołania na stanowisko notariusza, czy odwołania z tego stanowiska, podlegają rygorom Kodeksu postępowania administracyjnego. Wynikające stąd zasady, w szczególności czynnego udziału strony w postępowaniu (art. 10 kpa), obligują organ do informowania strony o wszczęciu postępowania z urzędu, zebranych materiałach i dowodach oraz do umożliwienia jej zapoznania się z aktami sprawy. Osoby, których dotyczą dane przetwarzane w celach określonych w projektowanym art. 78b ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie, posiadają zatem bądź pełną wiedzę o okolicznościach wymienionych w art. 13, 14 i 15 rozporządzenia 2016/679, bądź też z łatwością mogą uzyskać dostęp do takich informacji.

Opisane wyżej okoliczności dają podstawę do wyłączenia realizacji przez administratorów wymienionych w art. 78b § 1 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie, obowiązków wynikających z art. 13, 14, 15 ust. 1 i 3 i 19 rozporządzenia 2016/679 i uzasadniają odstępstwo od nich na zasadzie art. 23 ust. 1 pkt e, g i h (w przypadku art. 14

podstawę odstąpienia może stanowić także ust. 5 lit. b tego przepisu – realizacja zadań z niego wynikających wymagałaby niewspółmiernie dużego wysiłku). Niewątpliwie ograniczenie to – z uwagi na przedstawione wyżej unormowania, zapewniające szeroki dostęp do przetwarzanych danych oraz gwarancje ich wykorzystania tylko w niezbędnym zakresie – nie naruszy istoty podstawowych praw i wolności osób, których dane dotyczą, będzie też środkiem proporcjonalnym do osiągnięcia celu, jakim jest prawidłowa realizacja przez administratorów danych ich podstawowych obowiązków, związanych z wykonywaniem zawodu notariusza.

Zapobieganie naruszeniom zasad etyki w zawodach regulowanych, prowadzenie postępowań w takich sprawach, ich wykrywanie oraz ściganie (art. 23 ust. 1 pkt g rozporządzenia 2016/679) stanowi z kolei podstawę do wprowadzenia ograniczeń w przypadku przetwarzania danych osobowych przez notariuszy w związku z dokonywanymi przez te podmioty czynnościami zawodowymi, prowadzonymi przeciwko nim postępowaniami dyscyplinarnymi jak również ma związek z ochroną tajemnicy zawodowej.

Podkreślenia wymaga także, że art. 17 projektu nie wyłącza całkowicie, na podstawie art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, stosowania wskazanych tam przepisów tego rozporządzenia, ale ogranicza jedynie zakres stosowania wymienionych w nich obowiązków i praw.

W istocie zatem stosowanie wymienionych tam przepisów tego rozporządzenia (art. 13-15 ust. 1 i 3, art. 18, art. 19 i art. 21) zostało jedynie ograniczone. Przede wszystkim w projektowanej regulacji określony został zakres spraw, w których ograniczenia mają zastosowanie. Nadto, analiza powołanych wyżej przepisów art. 17 projektu jednoznacznie wskazuje także, że wprowadzane ograniczenia stosowania nie dotyczą wszystkich przepisów wymienionych w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. Uzasadnione jest zatem stwierdzenie, że zarówno zakres stosowania ograniczeń, jak i same ograniczenia zostały precyzyjnie określone w odniesieniu do określonych danych osobowych, przetwarzanych w określonych przypadkach.

Odnosząc się do wyłączenia art. 18 i 21 rozporządzenia 2016/679, jak wyżej wskazano, realizacja zadań wymienionych w projektowanym art. 78b § 1 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie związana jest z określonymi w przepisach powszechnie obowiązującego prawa, obowiązkami i kompetencjami podmiotów wymienionych w tym przepisie. Realizacja tych zadań służy ważnym celom leżącym w ogólnym interesie

publicznym, przejawiającym się przede wszystkim w konieczności przyznania uprawnień notariusza osobom o odpowiednich kwalifikacjach merytorycznych i etycznych, a także zapewnienia bezpieczeństwa obrotu nieruchomości i ochrony interesów majątkowych stron czynności notarialnych. Działania te podlegają rygorom określonym w przepisach powszechnie obowiązującego prawa, m.in. w ustawie 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie i Kodeksie postępowania administracyjnego, określających m.in. zakres uprawnień i obowiązków, formę i terminy podejmowanych czynności i załatwiania spraw. Ich nieprzestrzeganie może skutkować odpowiedzialnością dyscyplinarną bądź majątkową (nawet karną) pracowników organu albo osób posiadających licencję doradcy restrukturyzacyjnego. Wykorzystanie przez osobę, której dane dotyczą, uprawnień przewidzianych w art. 18 czy 21 rozporządzenia 2016/679 może znacznie utrudnić bądź uniemożliwić realizację przez administratorów danych nałożonych na nie obowiązków. Może zatem dojść do kolizji pomiędzy skutkami zastosowania wymienionych norm rozporządzenia, a powinnościami wynikającymi z innych przepisów, np. regulujących przebieg postępowania administracyjnego.

Wymienione wyżej okoliczności uzasadniają wyłączenie obowiązków z art. 18 i 21 rozporządzenia w oparciu o art. 23 ust. 1 pkt e rozporządzenia 2016/679. Ograniczenie to jest środkiem niezbędnym do zapewnienia prawidłowej realizacji ustawowych zadań przez administratorów danych osobowych, zaś z uwagi na okoliczności wymienione w punkcie poprzednim – nie narusza istoty podstawowych praw i wolności, spełnia też warunek proporcjonalności. Ewentualną podstawę ograniczenia może też stanowić art. 21 ust. 1 tego rozporządzenia.

Uzasadnione jest zatem stanowisko, że powyższe ograniczenia, niezależnie od tego, że służą ochronie praw i wolności innych osób (art. 23 ust. 1 lit. i rozporządzenia 2016/679), służą też interesowi publicznemu, przez umożliwienie efektywnego korzystania z prawa do pomocy prawnej, a w konsekwencji prawa do sądu.

Jednocześnie, celowe i niezbędne dla ochrony osób, których dane osobowe są przetwarzane, wydaje się pozostawienie takich uprawnień jak prawo do żądania sprostowania danych osobowych (art. 16 rozporządzenia 2016/679) w sytuacji, gdy przepisy ustaw szczególnych nie regulują tej kwestii, czy prawo do przenoszenia danych osobowych (art. 20 rozporządzenia 2016/679). Regulacja dotycząca sprostowania przewidziana w art. 17 projektu, ma przede wszystkim na celu usunięcie wszelkich wątpliwości, co do podstaw

sprostowania danych osobowych. Ma to znaczenie w szczególności w toku postępowań dyscyplinarnych prowadzonych przeciwko osobom wykonującym zawody prawnicze, w tym zawody zaufania publicznego (notariusze). Do postępowań dyscyplinarnych, zgodnie z wolą polskiego ustawodawcy, odpowiednie zastosowanie znajdują przepisy Kodeksu postępowania karnego¹⁹, zatem również ewentualne sprostowanie danych osobowych powinno zostać dokonane na podstawie przepisów tego Kodeksu, do którego rozporządzenie 2016/679 nie znajduje zastosowania.

Z uwagi na brzmienie art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 nowelizacja wskazanych ustaw powinna określić cele przetwarzania i administratorów, dlatego też proponuje się wskazanie jako cel przetwarzania danych realizację ustawowych zadań, obowiązków lub uprawnień przez samorządy zawodowe adwokatów i radców prawnych oraz Ministra Sprawiedliwości, z jednoczesnym wskazaniem jako administratorów organów, którym są przypisane ustawowo zadania nadzorcze i kontrolne w ramach postępowań, wynikających z nowelizowanych ustaw oraz notariuszy, adwokatów i radców prawnych przetwarzających dane osobowe na potrzeby wykonywanego zawodu.

Jednocześnie należy wskazać, że charakter działań objętych wyłączeniem, w których są przetwarzane dane osobowe, minimalizuje potencjalne ryzyka naruszenia praw lub wolności osoby, której dane dotyczą, stąd nie ma potrzeby dodatkowej regulacji określającej te ryzyka (art. 23 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2016/679). Nie ma również zastosowania dyrektywa zawarta w art. 23 ust. 2 lit. h rozporządzenia 2016/679.

Projektowane przepisy przewidują, że dane osobowe podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

Ponadto proponuje się wprowadzenie przepisu, zgodnie z którym obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej nie ustaje w przypadku, gdy z żądaniem ujawnienia informacji uzyskanych w związku przez notariusza w związku z dokonywaniem czynności notarialnych występuje Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Nie oznacza to, że dane osobowe gromadzone przez notariusza nie będą ochronione. Podstawową ochronę zapewnia im bowiem tajemnica zawodowa, do przestrzegania której przedstawiciele ww. zawodów są zobowiązani, i za naruszenie której ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną. Kwestia

¹⁹ art. 95n ustawy – Prawo o adwokaturze, art. 74¹ ustawy o radcach prawnych, art. 69 ustawy – Prawo o notariacie, art. 28 ustawy o zawodzie tłumacza przysięgłego

przestrzegania tajemnicy zawodowej podlega wnikliwej kontroli organów nadzoru, realizowanej przez państwo w interesie publicznym²⁰.

Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej ma charakter publicznoprawny. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego ustanowiono go w interesie klientów, a nie prawniczych zawodów regulowanych, przy czym nie jest on wyrazem uprzywilejowania grupy zawodowej, lecz właśnie obowiązkiem związanym z wykonywaniem zawodu zaufania publicznego²¹. Oznacza to, że prawo do prywatności i poufności informacji nie przysługuje notariuszom, lecz ich klientom. Na przedstawicielach tych zawodów ciąży zatem obowiązek respektowania tego prawa, bowiem ich relacje z klientami opierają się właśnie przede wszystkim na zaufaniu. Klienci mają więc prawo oczekiwać, że w każdym przypadku ich prawo do prywatności będzie stanowiło dobro najwyższe podlegające szczególnej ochronie.

Zauważenia wymaga, że tajemnica zawodowa tzw. prawniczych zawodów regulowanych zaufania publicznego była także wielokrotnie przedmiotem analizy Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zwłaszcza w odniesieniu do adwokatów prowadzących własne kancelarie. Prezentowane w tym zakresie rozstrzygnięcia są aktualne także względem radców prawnych²². Utrwalony jest także kierunek orzecznictwa Trybunału, zgodnie z którym – biorąc pod uwagę kryteria wspólnotowe oraz występujące w przepisach prawa wewnętrznego państw członkowskich – tajemnica zawodowa między notariuszem a klientem powinna być również przedmiotem ochrony w przepisach unijnych. Konsekwencją takiego stanowiska, jak się wydaje, jest treść regulacji zawartej w art. 90 rozporządzenia 2016/679.

W kontekście powyższego, ponownie podkreślić należy, że brak jest podstaw by przedkładać uprawnienia kontrolne organu nadzorczego nad prawo osób fizycznych lub prawnych korzystających z usług przedstawicieli ww. zawodów. Tajemnica zawodowa chroni prawo tych osób w szerokim zakresie, a nadto, chroni ich dane osobowe.

Zgodnie z wytycznymi przewidzianymi w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, projektowane przepisy przewidują także okresy przechowywania danych osobowych.

²⁰ wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 14 września 2010 r. w sprawie C-550/07 P

²¹ wyrok TK z 10 lipca 2000 r., SK 21/99, OTK 2000, nr 5, poz. 144; wyrok TK z 22 listopada 2004 r., SK 64/03, OTK-A 2004, nr 10, poz. 107

²² zob. np. wyrok ETS z 18 maja 1982 r. w sprawie C-155/79 *AMS Europe przeciwko Komisji Europejskiej*, ECR 1982, s. 1575; wyrok ETS z 14 września 2010 r. w sprawie C-550/07 P *Akzo Nobel Chemicals Ltd przeciwko Komisji Europejskiej*, Zb. Orz. 2010, s. I-8301 – cyt. za A. Oleszko Komentarz do art. 18 ustawy – Prawo o notariacie

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej

Zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c i e rozporządzenia 679/2016 przetwarzanie jest zgodne z prawem wyłącznie w przypadkach, gdy – i w takim zakresie, w jakim – spełniony jest co najmniej jeden z warunków, m.in. przetwarzanie jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze albo przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi.

Natomiast w myśl art. 6 ust. 3 rozporządzenia 679/2016 podstawa przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 lit. c i e, musi być określona:

- a) w prawie Unii; lub
- b) w prawie państwa członkowskiego, któremu podlega administrator.

Cel przetwarzania musi być określony w tej podstawie prawnej lub, w przypadku przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 lit. e – musi być ono niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi.

W związku z powyższym przepis art. 54a ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej wskazuje podstawę prawną przetwarzania danych osobowych. Przedmiotowa podstawa prawna będzie dotyczyła zadań publicznych organów administracji morskiej i obejmowała m.in. sprawy:

1. bezpieczeństwa żeglugi morskiej;
2. ochrony portów morskich i żeglugi morskiej, w tym związane z wykonywaniem zadań obronnych oraz zadań o charakterze niemilitarnym, w szczególności zapobieganie aktom terroru oraz likwidacji skutków zaistniałych zdarzeń;
3. korzystania z dróg morskich oraz portów i przystani morskich;
4. bezpieczeństwa związanego z badaniami, rozpoznawaniem i eksploatacją zasobów mineralnych dna morskiego;
5. ochrony środowiska morskiego przed zanieczyszczeniem wskutek korzystania z morza oraz przez zatapianie odpadów i innych substancji w zakresie nieuregulowanym przepisami prawa geologicznego i górniczego;

6. ratowania życia, prowadzenia prac podwodnych i wydobywania mienia z morza;
7. nadzoru przeciwpożarowego w polskich obszarach morskich oraz morskich portach i przystaniach;
8. uzgadniania decyzji w sprawie wydawania pozwoleń wodnoprawnych i pozwoleń na budowę dla obiektów budowlanych w polskich obszarach morskich, pasie technicznym, pasie ochronnym oraz portach i przystaniach morskich;
9. budowy, utrzymywania i ochrony umocnień brzegowych, wydm i zalesień ochronnych w pasie technicznym;
10. użytkowania lasów będących własnością Skarbu Państwa położonych w pasie technicznym;
11. nadzoru nad zapewnieniem ochrony przed powodzią od strony wód morskich w tym poprzez budowę, rozbudowę i utrzymywanie budowli hydrotechnicznych oraz umocnień brzegowych w pasie technicznym;
12. wyznaczania dróg morskich, kotwiczowisk i badania warunków ich żeglowności;
13. wykonywania i nadzorowania pomiarów hydrograficznych;
14. prowadzenia zasobów danych hydrograficznych dla obszaru kompetencji właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego;
15. oznakowania nawigacyjnego w polskich obszarach morskich;
16. nakładania grzywien w postępowaniu mandatowym za wykroczenia w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu w sprawach o wykroczenia;
17. wydawania oraz uzgadniania decyzji wynikających z przepisów ustawy o portowych urządzeniach do odbioru odpadów i pozostałości ładunkowych ze statków;
18. sporządzania planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej;
19. wykonywania kontroli w zakresie zgodności z wymaganiami wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów wyposażenia morskiego, rekreacyjnych jednostek pływających i skuterów wodnych;
20. nadawania nazw statkom morskim;
21. organizacji pilotażu morskiego;

22. budowy i utrzymania obiektów infrastruktury zapewniającej dostęp do portów i przystani morskich, z wyłączeniem infrastruktury dostępu służącej wyłącznie na użytek morskich portów wojennych,

23. zarządzania portami niemającymi podstawowego znaczenia dla gospodarki narodowej i przystaniamiorskimi, w których nie powołano podmiotu zarządzającego w trybie przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 1933), w zakresie przewidzianym w tych przepisach;

24. planowania rozwoju portów i przystani morskich;

25. monitorowania i informowania o ruchu statków;

26. ewidencji ładunków i pasażerów;

27. nadzoru nad wprowadzonym do obrotu lub oddanym do użytku wyposażeniem morskim oraz rekreacyjnymi jednostkami pływającymi i skuterami wodnymi, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2017 r. poz. 1398);

28. zarządu nad morzem terytorialnym i morskimi wodami wewnętrznymi oraz nad gruntami pokrytymi tymi wodami, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne;

29. wykonywania zadań w dziedzinie ochrony środowiska morskiego i ochrony przed powodzią zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne;

30. kontroli paliwa żeglugowego dostarczanego na statki oraz paliwa żeglugowego używanego na statkach;

31. związane z wykonywaniem zadań organu krajowego, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1177/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. o prawach pasażerów podróżujących drogą morską i drogą wodną śródlądową oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 1, z późn. zm.), w zakresie usług przewozu drogą morską kwalifikacji członków załóg statków morskich i pilotów morskich;

32. nadzoru nad obszarami Natura 2000 wyznaczonymi na polskich obszarach morskich i sporządzania projektów planów ochrony tych obszarów w trybie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;

33. opiniowania i uzgadniania:

a) dokumentów dotyczących obszarów morskich w ramach postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko,

b) realizacji przedsięwzięć dotyczących obszarów morskich w ramach postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz na obszar Natura 2000

- o których mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

34. ochrony i opieki nad zabytkami znajdującymi się w polskich obszarach morskich w zakresie przewidzianym w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446, z późn. zm.);

35. uzgadniania decyzji wydawanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, w przypadkach przewidzianych w tej ustawie;

36. kontroli podmiotów zarządzających portami morskimi w zakresie zapewnienia przez nie dostępności w porcie punktu bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) określonej w przepisach ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. poz. 317).

W związku z wejściem w życie rozporządzenia 679/2016 powstaje konieczność jednoznacznego wskazania podmiotu odpowiedzialnego za administrowanie danymi osobowymi.

Zgodnie z art. 4 pkt 7 oraz art. 6 ust. 3 rozporządzenia 679/2016 istnieje możliwość wyznaczenia administratora danych osobowych w przepisach prawa państwa członkowskiego, jeżeli cele i sposoby przetwarzania danych osobowych są wyznaczone w prawie Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego.

W związku z powyższym ustawodawca przesądził w art. 54b ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, że podmioty określone w art. 54a mają status administratora danych osobowych w zakresie zadań, o których mowa w tym przepisie.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich

*(wnioskodawca przedstawił jednakowe uzasadnienie dla proponowanych zmian w przepisach o izbach aptekarskich, o diagnostyce laboratoryjnej i o izbach lekarskich) **

W projektowanej zmianie ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 2245) dookreśla się kto jest właścicielem i administratorem danych osobowych gromadzonych przez samorząd zawodowy diagnostów laboratoryjnych. Z uwagi na fakt, że samorząd zbiera dane osobowe w celu realizacji przypisanych mu ustawowo zadań publicznoprawnych, zasadnym jest uznanie samorządu zawodowego diagnostów laboratoryjnych za właściciela i administratora tych danych i wskazać go w przepisach prawa. Analogiczna sytuacja ma miejsce w przypadku zmiany w ustawie z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (Dz. U. z 2016 r. poz. 1496). Przepisy ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich wskazują, że jednym z obowiązków samorządu aptekarskiego jest gromadzenie i przetwarzanie danych osobowych dla celów prowadzenia rejestrów farmaceutów, rejestru uproszczonego oraz Centralnego Rejestru Farmaceutów. Wobec powyższego koniecznym jest wskazanie w przepisach prawa jako właścicieli i administratorów danych osobowych zawartych w ww. rejestrach odpowiednio okręgowej rady aptekarskiej i Naczelnej Rady Aptekarskiej.

Przepisy ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich (Dz. U. z 2018 r. poz. 168) formułują kompetencje Naczelnej Rady Lekarskiej do gromadzenia i przetwarzania danych osobowych nie tylko na potrzeby prowadzenia Centralnego Rejestru Lekarzy lecz również w celu prowadzenia Rejestru Ukaranych Lekarzy. Wobec powyższego zmiana zaproponowana w ustawie z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich ma na celu wskazanie, że Naczelna Rada Lekarska jest właścicielem i administratorem zarówno danych ujętych w Centralnym Rejestrze Lekarzy, jak i w Rejestrze Ukaranych Lekarzy.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych

Zgodnie z motywem 39 preambuły do rozporządzenia 2016/679, dane osobowe powinny być przetwarzane tylko w przypadkach, gdy celu przetwarzania nie można w rozsądny sposób osiągnąć innymi sposobami. Udostępnienie danych osobowych, do celów prowadzenia listy mediatorów jest niezbędne do określenia kręgu ekspertów z dziedziny zbiorowego prawa pracy, do których partnerzy społeczni mają zaufanie, i którym zechcą powierzyć prowadzenie postępowania mediacyjnego zmierzającego do pokojowego rozwiązania sporu zbiorowego

Ustawa z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych nie przewiduje regulacji związanych z ochroną danych osobowych, jednak określa zadania publiczne, prowadzące do gromadzenia i przetwarzania takich danych, w związku z czym w świetle nowych regulacji prawa Unii Europejskiej zajdzie konieczność wprowadzenia stosownych przepisów ustawowych, w których zostaną określone ograniczenia zakresu obowiązków i praw wynikających z rozporządzenia 2016/679. Zakres wprowadzonych ograniczeń w odniesieniu do ustawy o rozwiązywaniu sporów zbiorowych proponuje się określić przez wymienienie przepisów rozporządzenia, których nie stosuje się w przypadku danych osobowych przetwarzanych w toku procedur ustawowych.

Wyłączenia znajdują umocowanie w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679: częściowo w lit. e (ważne cele leżące w ogólnym interesie publicznym). Zastosowanie podstawy derogacyjnej zawartej w art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 w odniesieniu do listy mediatorów wynika z tego, że wykaz osób, które mogą pełnić obowiązki mediatora w sporach zbiorowych jest opracowany przez ministra właściwego do spraw pracy w uzgodnieniu ze związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców, które są reprezentatywne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. poz. 1240). Lista jest jawna. Mediatorami w tym przypadku mogą być osoby zaaprobowane przez partnerów społecznych. Dodatkowo należy nadmienić, że formalną podstawę do podjęcia przez ministra decyzji o wyznaczeniu mediatora stanowi wniosek strony sporu zbiorowego.

Powyższe wyłączenia stosowania wybranych obowiązków informacyjnych nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym wyżej opisanemu ważnemu celowi leżącemu w ogólnym interesie publicznym uregulowanie i nie wykraczają poza to, co konieczne do jego realizacji. Zatem, przyjęć należy, że proponowany zapis ustawy dotyczący ograniczenia stosowania art. 13-15 ust. 1 i 3, 16, 18, 19 i 21 w odniesieniu do prowadzenia listy mediatorów, w której tworzeniu biorą udział partnerzy społeczni, nie spowoduje negatywnych skutków w praktyce.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1991 r. o Krajowej Szkole Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego

W projektowanych zmianach uwzględniono brzmienie przepisu art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony

osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych oraz rodzaj danych osobowych w ramach realizacji zadania ustawowego.

W projektowanym przepisie wskazano dyrektora Krajowej Szkoły Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego jako administratora danych osobowych, przetwarzającego dane osobowe, w celu realizacji zadań wynikających z ustawy z dnia 14 czerwca 1991 r. o Krajowej Szkole Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego. Określono także katalog danych osobowych, jakie mogą być przetwarzane.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji ochrony środowiska

Przedstawiona propozycja dodania w ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 1688, z 2017 r. poz. 1566 i 1567 oraz z 2018 r. poz. 88) w art. 2 po ust. 3 kolejnych przepisów, tj. ust. 4-12 ma na celu wskazanie rodzajów danych osobowych pozyskiwanych i przetwarzanych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska oraz wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska. Są to dane osobowe podmiotów, w tym osób fizycznych w zakresie niezbędnym do realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w art. 2 ust. 1 ustawy o IOŚ, w przepisach Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia oraz przepisach rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie nadania inspektorom Inspekcji Ochrony Środowiska uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego.

Propozycja dodania tych przepisów stanowi spełnienie wymagania zawartego w art. 6 ust. 3 w związku z art. 6 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679, który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty

Dodanie art. 13b

Projektowane dodanie nowego art. 13b w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty ma na celu doprecyzowanie obowiązków jednostek organizacyjnych i innych podmiotów realizujących zadania i obowiązki określone w tej ustawie, związanych z przetwarzaniem danych osobowych. Zmiana uwzględnia przesłanki przetwarzania danych osobowych określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE, zwanym dalej "RODO".

Projektowany przepis art. 13b ust. 2 nakładający na nauczycieli oraz innych pracowników podmiotów wymienionych w ust. 1, realizujących czynności związane z przetwarzaniem tzw. danych wrażliwych, obowiązek zachowania w tajemnicy informacji, które powzięli w toku wykonywania czynności służbowych, stanowi wzmocnienie gwarancji ochrony podstawowych praw i interesów osób, których dane są przetwarzane na podstawie przepisów prawa w celu realizacji praw i obowiązków edukacyjnych.

Zmiana w art. 92k ust. 2 pkt 2 lit. g

Zmiana ma charakter dostosowawczy i polega na pominięciu w dotychczasowej treści przepisu powołania ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej.

W projektowanej zmianie przepisów ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 862 oraz z 2018 r. poz. 152), uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679 (określającego podstawę przetwarzania danych osobowych), zgodnie z którym przepis prawa krajowego powinien określać obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych.

W związku z powyższym w przepisach ustawy zaproponowano zmiany polegające na określeniu zakresu danych przetwarzanych w związku z przyznawaniem przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego odznak, nagród i stypendiów, prowadzeniem rejestru instytucji kultury, a także powoływaniem i odwoływaniem dyrektora instytucji kultury oraz powierzaniem pełnienia obowiązków dyrektora albo powierzaniem zarządzania instytucją kultury osobie fizycznej. Z tego samego

powodu proponuje się wprowadzenie nowych przepisów określających obowiązek przetwarzania danych w związku z wykonywaniem określonych w ustawie zadań przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, jednostki samorządu terytorialnego oraz instytucje kultury. Obowiązek ten dotyczy także przetwarzania danych w związku z wszelkiego typu dofinansowaniem działalności kulturalnej w ramach mecenatu państwa nad działalnością kulturalną.

Ponadto, w związku z potrzebą identyfikacji określonych podmiotów uznano, iż numer telefonu i adres poczty elektronicznej powinny znaleźć się w katalogach przetwarzania danych osobowych. Umieszczenie tych danych w katalogu nie oznacza wprowadzenia obowiązku ich podawania, lecz stwarza podstawę skorzystania z takich danych w sytuacji, gdy zostały one pozyskane w inny sposób niż podanie ich przez podmiot danych (np. znalezione w internecie). Zachowanie tych danych w katalogu jest szczególnie istotne w związku z przyznawaniem nagród, czy stypendiów. Z tych samych przyczyn dane o imionach rodziców oraz dacie i miejscu urodzenia powinny pozostać w katalogu.

Art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 zawiera wymagania dotyczące ograniczania praw podmiotów danych. Zostały one spełnione w projektowanej ustawie przez określenie środków zabezpieczenia danych, okresu przechowywania danych oraz przez wskazanie sposobu ogłaszania ograniczeń praw podmiotu danych. Zabezpieczenia, o których mowa w art. 37e ust. 3, polegają co najmniej na dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych oraz pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

Natomiast w zakresie okresu przechowywania danych osobowych doprecyzowano poszczególne przepisy. Proponuje się wskazanie 80-letniego okresu przechowywania danych osobowych w związku z nadaniem odznaki honorowej „Zasłużony dla Kultury Polskiej”, nadaniem Medalu „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, przyznaniem nagrody za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej, upowszechniania i ochrony kultury oraz przyznaniem stypendium osobom zajmującym się twórczością artystyczną, upowszechnianiem kultury oraz opieką nad zabytkami. Natomiast w przypadku danych dotyczących wnioskodawcy i kandydata do ww. nagrody, a także w przypadku danych dotyczących wnioskodawcy o przyznanie stypendium, proponuje się 6-letni okres przechowywania tych danych.

Dane osobowe laureatów trzystopniowego Medalu „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (złotego, srebrnego i brązowego) i odznaki honorowej „Zasłużony dla Kultury Polskiej” powinny być przechowywane tak długo z kilku powodów. Po pierwsze: każde z tych odznaczeń można otrzymać tylko raz. Nie zawsze jednak wnioskodawca ma wiedzę na temat otrzymanych przez kandydata odznaczeniach i zdarzają się powtórne wnioski o to samo odznaczenie. Po drugie: ustawa o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej określa minimum 5-letni okres między przyznaniem kolejnych stopni Medalu „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, a ich nadanie uzasadnione jest wyłącznie znaczącymi osiągnięciami kandydata po otrzymaniu stopnia niższego. W związku z tym okres przyznania następnego stopnia Medalu może wydłużyć się. Po trzecie: laureaci odznaczeń resortowych lub ich spadkobiercy występują o potwierdzenie przyznania odznaczenia (np. przy wystąpieniach o świadczenia specjalne na podstawie art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych), wydanie miniatury oraz duplikatu medalu i legitymacji nawet po kilkudziesięciu latach. Przykładem jest tu nieistniejąca już od 2005 roku odznaka „Zasłużony Działacz Kultury”, w której sprawie wpływa do MKiDN kilka wystąpień rocznie. Tak długie przechowywanie danych osobowych służyć będzie wyłącznie laureatom odznaczeń resortowych.

Niemniej jednak brak jest możliwości określenia w sposób precyzyjny maksymalnego okresu przechowywania danych osobowych, o których mowa w projektowanym art. 14 ust. 1a i art. 37e ust. 1, z uwagi na fakt, iż każdorazowo jest to czas niezbędny na ustalenie określonego zdarzenia i zareagowanie na nie. Jednocześnie powiązano czas przechowywania danych osobowych z realizacją zadań publicznych, dla których takie przechowywanie jest niezbędne (projektowany art. 14 ust. 1b i art. 37e ust. 2).

Ponadto w art. 37e ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej wprowadzono przepis, w którym upoważniono dyrektora instytucji kultury, któremu powierzono prowadzenie niektórych spraw z zakresu właściwości ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego do przetwarzania danych osobowych w zakresie spraw przekazanych do prowadzenia, w granicach, w których uprawnienie do przetwarzania danych osobowych w tych sprawach przysługuje ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach, ordery i odznaczenia nadaje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej z własnej inicjatywy lub na wniosek innych instytucji lub organów. W celu realizacji obowiązków wynikających z ustawy niezbędne jest przetwarzanie danych osobowych osób ubiegających się o nadanie orderu lub odznaczenia. Informacje dotyczące rodzaju danych osobowych przetwarzanych przez Prezydenta oraz uprawnione osoby są określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 9 ustawy. Wniosek o nadanie orderu lub odznaczenia powinien zawierać szczegółową informację o zasługach i osiągnięciach osoby, której dotyczy, w szczególności niezbędne jest wykazanie zasług po otrzymaniu ostatniego orderu lub odznaczenia. Wnioskodawca przedstawia również we wniosku informację o karalności osoby, której dotyczy wniosek.

Zakres danych osobowych zawartych we wnioskach o nadanie orderu lub odznaczenia może obejmować informacje m.in. o przynależności do związków zawodowych, które stanowią szczególną kategorię danych osobowych, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679

W ust. 3 proponuje się wprowadzenie ograniczeń w stosowaniu rozporządzenia 2016/679, związanych z realizacją obowiązków informacyjnych wynikających z art. 13 oraz art. 14.

W ocenie Ministerstwa Infrastruktury zaproponowany zakres wyłączenia stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 jest zgodny z zasadami analizowanego aktu prawa Unii Europejskiej.

Przede wszystkim, wskazanym w rozporządzeniu 2016/679 warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadne wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w RODO, czyli w uprawnienie do żądania dostępu, sprostowania czy usunięcia danych gromadzonych przez podmioty określone w art. 2a ust. 1. Projekt ogranicza się tylko i wyłącznie do złagodzenia stosowania niektórych przepisów dotyczących części obowiązków informacyjnych spoczywających na podmiotach określonych w art. 2a ust. 1. Wyłączenia przewidziane w art. 2a ust. 2 w niczym nie uchybiają więc prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie w pewnym stopniu zmniejszają obciążenia administracyjne spoczywające na Prezydencie oraz podmiotach uprawnionych do wystąpienia z wnioskiem o nadanie orderu lub odznaczenia. Przekazywanie

informacji wymienionych w art. 13 ust. 1 i 2 oraz 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679 osobie, której dane dotyczą, wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku i mogłoby utrudniać realizację celów przetwarzania.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji

Prawo do ochrony danych osobowych nie ma charakteru absolutnego i może podlegać ograniczeniom na zasadach określonych w art. 51 i art. 31 ust. 3 Konstytucji oraz art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W ocenie Ministra Inwestycji i Rozwoju zaproponowany zakres wyłączenia stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 jest zgodny z przepisami analizowanego aktu prawa Unii Europejskiej. Projektodawca zdecydował się na wprowadzenie tego rodzaju wyłączenia, ponieważ służy ono funkcjom regulacyjnym polegającym na wydawaniu decyzji administracyjnych w sprawie uwłaszczenia PRTV. Istnieje ryzyko, że stosowanie wobec organów właściwych do wydawania powyższych rozstrzygnięć wszystkich obowiązków zawartych w rozporządzeniu 2016/679 może negatywnie wpłynąć na ekonomikę prowadzenia przez nie postępowań w zakresie uwłaszczenia PRTV. W konsekwencji, w ocenie Projektodawcy, zaproponowane wyłączenie spełnia przesłankę zawartą w art. 23 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2016/679.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych

W projektowanych zmianach ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679 (określającego podstawę przetwarzania danych osobowych), który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych oraz wskazywał rodzaj przetwarzanych danych osobowych.

Z tego względu zaproponowano zmiany określające zakres danych przetwarzanych w związku z wynagrodzeniem z tytułu tzw. public lending right (użyczanie egzemplarzy utworów przez biblioteki publiczne), a także wprowadzenie nowych przepisów określających obowiązek przetwarzania danych w związku z wykonywaniem określonych w ustawie zadań przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, organizacje zbiorowego zarządzania oraz podmioty określone w art. 352 ust. 2 ustawy.

W przypadku public lending right, organizacja zbiorowego zarządzania wyznaczona przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego ma zbadać skalę wypożyczeń bibliotecznych egzemplarzy utworów, a następnie – w oparciu o zebrane dane – wypłacać wynagrodzenia podmiotom uprawnionym. Kwota, którą dysponuje organizacja pochodzi z dofinansowania przekazywanego przez ministra ze środków Funduszu Promocji Kultury. Z kolei minister kontroluje prawidłowość wydatkowania dotacji, co również wiąże się z koniecznością przetwarzania danych osobowych.

W odniesieniu do utworów osieroconych, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego na wniosek podmiotów zainteresowanych korzystaniem z utworów (archiwa, instytucje oświatowe, uczelnie itp.) dokonuje rejestracji utworów w bazie utworów osieroconych. Rejestracja poprzedzona jest przeprowadzeniem starannych poszukiwań przez te podmioty, również wymagających przetwarzania danych osobowych. Wskazane powyżej działania wynikają z przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/28/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie niektórych dozwolonych sposobów korzystania z utworów osieroconych.

Podobnie, w przypadku utworów niedostępnych w obrocie handlowym, minister jest odpowiedzialny za tworzenie wykazu tychże utworów. Zarówno baza utworów osieroconych, jak i wykaz utworów niedostępnych w obrocie handlowym są niezbędne dla zapewnienia określonym podmiotom realizacji ich uprawnień.

Brak jest możliwości określenia w sposób ogólny maksymalnego okresu przechowywania danych osobowych w przypadkach określonych w art. 114a, z uwagi na fakt, iż każdorazowo jest to czas niezbędny na ustalenie określonego zdarzenia i zareagowanie na nie, dlatego w art. 114b ust. 1 użyto sformułowania „dane osobowe (...) są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań”. Zabezpieczenia, o których mowa w art. 114b ust. 1, polegają co najmniej na dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych oraz pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych

(wnioskodawca projektowanych przepisów przedłożył jedno uzasadnienie dla zmiany przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o

zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze skróceniem okresu przechowywania akt pracowniczych oraz ich elektroniczną

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali

Prawo do ochrony danych osobowych nie ma charakteru absolutnego i może podlegać ograniczeniom na zasadach określonych w art. 51 i art. 31 ust. 3 Konstytucji oraz art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W ocenie projektodawcy zaproponowany zakres wyłączenia stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679, tj. art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 1 lit. g i ust. 3, oraz art. 21 ust. 1 i 4 jest zgodny z przepisami analizowanego aktu prawa Unii Europejskiej. Projektodawca zdecydował się na wprowadzenie tego rodzaju wyłączenia, ponieważ służy ono funkcjom kontrolnym, inspekcyjnym lub regulacyjnym związanym z określaniem sposobu ustanawiania odrębnej własności samodzielnych lokali mieszkalnych, lokali o innym przeznaczeniu. W konsekwencji wskazane wyłączenie spełnia przesłankę zawartą w art. 23 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2016/679. Istnieje ryzyko, że stosowanie wobec starosty wszystkich obowiązków w zakresie przetwarzania danych osobowych zawartych w przepisach rozporządzenia 2016/679 może negatywnie wpłynąć na wykonywanie przez nie zadań ustawowych w zakresie stwierdzania statusu samodzielnego lokalu mieszkalnego.

Projektowane wyłączenia stosowania wybranych obowiązków informacyjnych nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym wyżej opisanemu ważnemu interesowi gospodarczemu Unii oraz państwa członkowskiego.

Przed wszystkim, wskazanym w rozporządzeniu 2016/679 warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w RODO, czyli w uprawnienie do żądania dostępu, sprostowania czy usunięcia danych gromadzonych przez administratora. Projekt ogranicza się tylko i wyłącznie do ograniczenia stosowania niektórych przepisów dotyczących części obowiązków informacyjnych spoczywających na organach władzy publicznej, a także, wyłącznie w niezbędnych przypadkach, stosowania przez daną osobę prawa do sprzeciwu wobec przetwarzania danych. Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w niczym nie uchybiają więc prawom osób, których dane są

przetwarzane, a jedynie w pewnym zakresie mają na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych spoczywających na organach administracji publicznej. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Oznacza to, że mimo zwolnienia organów administracji publicznej z uprzedniego obowiązku poinformowania o przetwarzaniu danych w celu innym niż cel, w którym dane zostały zebrane, osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od tego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c RODO. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na organie władzy publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. składając wnioski o wszczęcie postępowania administracyjnego, wydanie zaświadczenia czy o dostęp do informacji publicznej, wnosząc skargi i petycje, a także kierując wszelkiego innego rodzaju wystąpienia do organów administracji publicznej), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. W przypadku zaś postępowań administracyjnych wszczynanych z urzędu, strona na każdym etapie postępowania ma prawo wglądu do akt sprawy, w tym do zawartych w nich danych osobowych jej dotyczących. Zaproponowane ograniczenia stosowania RODO w zakresie prawa stosowania prawa do sprzeciwu w żaden też sposób negatywnie nie wpłyną na prawo strony do zaskarżania rozstrzygnięć organów administracji zapadających w sprawach jej dotyczących. Powyższe potwierdza, że wyłączenia stosowania wybranych przepisów RODO nie narusza istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w rozporządzeniu 2016/679 warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspakajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego

wykonywania powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. W tym kontekście zaproponowane ograniczenia stosowania RODO mają na celu umożliwienie organom realizacji podstawowych funkcji, dla których zostały powołane. Z całą pewnością podstawowym oczekiwaniem obywateli w stosunku do organów administracji jest sprawne załatwianie spraw, zarówno o charakterze zbiorowym, jak i indywidualnym. Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należy wyważyć interes publiczny, rozumiany jako zaspakajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu z pełni praw wskazanych w RODO, przy czym proponowane ograniczenia, jak już wyżej wskazano, nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności. Nie można przy tym pominąć faktu, że konieczność stosowania przez organy administracji w każdym przypadku przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 13 ust. 3, czy prawa do sprzeciwu, nie tylko spowodowałoby spowolnienie pracy urzędów wynikające ze znaczącego wzrostu obciążeń biurokratycznych, lecz również oznaczałoby konieczność poniesienia dodatkowych znaczących kosztów, które poniosą wszyscy obywatele.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane

Wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 r. poz. 1332, z późn. zm.) ma na celu umożliwienie prawidłowej realizacji zadań organów i podmiotów określonych w przedmiotowej ustawie poprzez wprowadzenie ograniczeń w stosowaniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „RODO”. Możliwość wprowadzenia tego typu ograniczeń przewiduje art. 23 RODO. Powyższe ograniczenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym ważnemu interesowi gospodarczemu Unii oraz państwa członkowskiego.

Przed wszystkim, wskazanym w RODO warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w RODO, czyli w uprawnienie do żądania dostępu,

sprostowania czy usunięcia danych gromadzonych przez administratora. Projekt ogranicza się tylko i wyłącznie do ograniczenia stosowania niektórych przepisów dotyczących części obowiązków informacyjnych spoczywających na organach władzy publicznej, a także, wyłącznie w niezbędnych przypadkach, stosowania przez daną osobę prawa do ograniczenia lub sprzeciwu wobec przetwarzania danych. Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w niczym nie uchybiają więc prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie w pewnym zakresie mają na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych spoczywających na organach administracji publicznej. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 (z wyjątkiem lit. g) i 2 RODO, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Oznacza to, że mimo zwolnienia organów administracji publicznej z uprzedniego obowiązku poinformowania o przetwarzaniu danych w celu innym niż cel, w którym dane zostały zebrane, osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od tego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c RODO. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na organie władzy publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. składając wnioski o wszczęcie postępowania administracyjnego, wydanie zaświadczenia czy o dostęp do informacji publicznej, wnosząc skargi i petycje, a także kierując wszelkiego innego rodzaju wystąpienia do organów administracji publicznej), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. W przypadku zaś postępowań administracyjnych wszczynanych z urzędu, strona na każdym etapie postępowania ma prawo wglądu do akt sprawy, w tym do zawartych w nich danych osobowych jej dotyczących. Zaproponowane ograniczenia stosowania RODO w zakresie prawa stosowania prawa do sprzeciwu lub prawa do ograniczenia przetwarzania, w żaden też sposób negatywnie nie wpłyną na prawo strony do zaskarżania rozstrzygnięć organów administracji zapadających w sprawach jej dotyczących. Powyższe potwierdza, że wyłączenia stosowania wybranych przepisów RODO nie narusza istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w RODO warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście

zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspakajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. W tym kontekście zaproponowane ograniczenia stosowania RODO mają na celu umożliwienie organom realizacji podstawowych funkcji, dla których zostały powołane. Z całą pewnością podstawowym oczekiwaniem obywateli w stosunku do organów administracji jest sprawne załatwianie spraw, zarówno o charakterze zbiorowym, jak i indywidualnym. Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należyce wyważono interes publiczny, rozumiany jako zaspakajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu z pełni praw wskazanych w RODO, przy czym proponowane ograniczenia, jak już wyżej wskazano, nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności. Nie można przy tym pominąć faktu, że konieczność stosowania przez organy administracji w każdym przypadku przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 13 ust. 3, prawa do ograniczenia przetwarzania czy prawa do sprzeciwu, nie tylko spowodowałoby spowolnienie pracy urzędów wynikające ze znaczącego wzrostu obciążeń biurokratycznych, lecz również oznaczałby konieczność poniesienia dodatkowych znaczących kosztów, które ponieśliby wszyscy obywatele.

W związku z powyższym zakres wprowadzanych ograniczeń (art. 13-15, art. 18 i art. 21) rozporządzenia RODO wynika z charakteru postępowań, o których mowa w art. 11a nowelizowanej ustawy – są one prowadzone w celu zapewnienia nadzoru i kontroli nad przestrzeganiem prawa budowlanego, w szczególności zgodności inwestycji budowlanej z prawem

(m.in. wymaganiami ochrony środowiska, ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, przepisami techniczno-budowlanymi), warunków bezpieczeństwa ludzi i mienia w rozwiązaniach przyjętych w projektach budowlanych, przy wykonywaniu robót budowlanych oraz utrzymywaniu obiektów budowlanych.

W przypadku braku powyższych ograniczeń mogłoby dojść do sytuacji, w której strony korzystając z uprawnień określonych w przepisach rozporządzenia RODO mogłyby utrudniać efektywne prowadzenie postępowań, co byłoby sprzeczne

z interesem publicznym, ponadto stosowanie wprost (bez ograniczeń) niektórych przepisów rozporządzenia RODO mogłoby wydłużyć procedurę wydawania rozstrzygnięć określonych w odpowiednich przepisach ustawy lub spowodować nieterminowe ich wydawanie. Ze względu na znaczną liczbę rozpatrywanych spraw oraz często znacząca liczbę stron postępowania wykonanie prawa do informowania o przetwarzaniu danych osobowych (art. 13 i 14) nie tylko spowodowałaby spowolnienie prowadzonych postępowań wskutek zwiększenie obciążeń biurokratycznych nakładanych na organy prowadzące postępowania, ponadto spowodowałoby wzrost kosztów ich funkcjonowania w postaci kosztów doręczeń korespondencji zawierającej ww. informacje zarówno wnioskodawcom, jak i osobom trzecim, których dane osobowe zawarte są w dokumentach od wnioskodawców) Powyższe niewątpliwie skutkowałoby wydłużeniem czasu koniecznego na wydanie decyzji, co jest nie do przyjęcia z uwagi na grożące organom prowadzącym postępowania kary za niewydanie decyzji w ustawowym terminie (kara z art. 35 ust. 6 Pb – za wydanie decyzji o pozwolenia na budowę po upływie 65 dni). Dlatego wydaje się słusznym, iż realizacja obowiązku z art. 13 rozporządzenia 2016/679 mogłaby nastąpić poprzez zamieszczenie stosownych informacji na stronie BIP oraz internetowej podmiotu będącego administratorem danych osobowych.

Jednocześnie proponuje się wprowadzenie do projektowanej ustawy (art. 11a ust. 7) uregulowań dotyczących przetwarzania przez organy wskazane w zmienianej ustawie danych wrażliwych, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W projektowanych przepisach ustalono, że w powyższym zakresie mogą być przetwarzane dane wrażliwe, które zostały przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie. Podmioty prowadzące sprawę nie mogą bowiem decydować za daną osobę, które informacje są istotne dla tej sprawy, a w konsekwencji zakazać jej przekazywania informacji, które będą miały charakter danych wrażliwych. Kolejny przypadek ma na celu umożliwienie organowi weryfikacji prawidłowości danych, które zostały przekazane dobrowolnie na zasadach opisanych powyżej. Właściwy podmiot musi mieć możliwość sprawdzenia czy informacje/dowody przedłożone przez daną osobę odpowiadają rzeczywistości. Kolejny przypadek dotyczy sytuacji, w której z danego przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania danych wrażliwych. Przepisy posługują się bowiem tzw. klauzulami

generalnymi (takimi jak „słuszny interes strony” „okoliczności, na które strona nie miała wpływu”). Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w tych przesłankach mieszczą się okoliczności związane ze zdrowiem, możliwościami zarobkowymi, sprawowaniu opieki nad osobami, trybie życia. W tym zakresie zatem właściwy podmiot ma obowiązek zgromadzenia z urzędu wskazanych informacji, które należy kwalifikować jako dane wrażliwe w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. Ostatni przypadek dotyczy sytuacji, w której sąd nakazuje w wyroku dokonanie właściwemu podmiotowi określonych czynności wyjaśniających, które mogą również dotyczyć okoliczności obejmujących dane wrażliwe w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W celu zapewnienia prawidłowego wykonania wytycznych zawartych w wyroku opisanym powyżej właściwe podmioty muszą mieć możliwość przetwarzania danych wrażliwych w postępowaniu, które będzie prowadzone z uwzględnieniem wytycznych sądu orzekającego w danej sprawie. Przetwarzanie danych osobowych w powyższym zakresie jest zgodne z art. 9 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2016/679. Jest bowiem niezbędne ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, przy jednoczesnym poszanowaniu praw osoby będącej stroną postępowania do przetwarzania takich danych wrażliwych, które są wyłącznie niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Projektowane przepisy przewidują, że opisane powyżej regulacje dotyczące przetwarzania danych osobowych będą również miały zastosowanie do organów prowadzących postępowania odwoławcze od decyzji wydanych na podstawie ustawy – Prawo budowlane oraz organów prowadzących w tych sprawach postępowania nadzwyczajne uregulowane w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego i przepisach odrębnych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym

Zmiany zaproponowane w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym wynikają z planowanego wejścia w życie z dniem 25 maja 2018 r. rozporządzenia 2016/679 i mają na celu uregulowanie zasad stosowania niektórych przepisów tego rozporządzenia przez podmioty uprawnione do kontroli budowy i eksploatacji autostrady w zakresie przestrzegania warunków umowy o budowę i eksploatację autostrady. Przetwarzanie danych osobowych w związku z

prowadzeniem ww. kontroli jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym oraz następuje w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi. Jest to więc podstawa do przetwarzania danych osobowych, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679. Uregulowania określające zasady stosowania rozporządzenia 2016/679 przez podmioty prowadzące ww. kontrole wprowadza się w nowych jednostkach redakcyjnych dodawanych w art. 63d ustawy zmienianej.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. e i h rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw osoby, której dane osobowe są przetwarzane, na potrzeby powyższych postępowań, ze względu na ważny cel leżący w interesie publicznym, jakim niewątpliwie jest skuteczne i sprawne prowadzenie kontroli, która ma na celu weryfikację czy partner prywatny prawidłowo wykonuje powierzone mu zadania realizowane w interesie publicznym. Co ważne ww. zadanie jest istotne z punktu widzenia ogółu obywateli, ponieważ jego celem jest wybudowania autostrady lub jej odcinka, a więc arterii komunikacyjnej ważnej dla funkcjonowania państwa i jego obywateli.

Zakres proponowanych ograniczeń wynika z faktu, że zadanie, o którym mowa w art. 63d ust. 1 ustawy, ma charakter stricte kontrolny. Wyłączenie stosowania art. 18 (prawo do ograniczenia przetwarzania) oraz art. 21 ust. 1 i 4 (prawo do sprzeciwu) rozporządzenia 2016/679 ma na celu zapobieżenie sytuacji, w której kontrolowany i osoby działające w jego imieniu będą nadużywać ww. praw, co w praktyce skutkowałoby znaczącym utrudnieniem w sprawnym prowadzeniu kontroli. Ograniczenie wykonywania obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia 2016/679, wynika z charakteru dokumentacji sporządzanej w związku z prowadzonymi kontrolami, która może być następnie przekazywana organom ochrony i kontroli państwa. Realizacja przez organ kontrolny obowiązku informacyjnego, o którym mowa w powyższym przepisie, mogłaby negatywnie wpłynąć na prawidłowe wykonywanie zadań przez te organy. Również ograniczenie stosowania art. 15 ust. 3 rozporządzenia 2016/679 jest uzasadnione charakterem dokumentacji wytwarzanej w związku z prowadzonymi kontrolami. Dokumentacja ta zawiera nie tylko informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa, ale również inne informacje, które mogą być istotne z punktu widzenia bezpieczeństwa gospodarczego i finansowego państwa, w tym informacje o charakterze niejawnym.

Zaproponowane ograniczenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia 2016/679 w odniesieniu do postępowań kontrolnych, o których mowa w art. 63d

nowelizowanej ustawy, nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym wyżej opisanemu ważnemu interesowi państwa członkowskiego.

Przede wszystkim, wskazanym w rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w rozporządzeniu 2016/679, czyli w uprawnienie do żądania dostępu czy sprostowania danych osobowych gromadzonych przez administratora. Ograniczenie możliwości stosowania prawa do ograniczenia i sprzeciwu wobec przetwarzania danych w żaden sposób nie wpływa na prawa kontrolowanego, które przysługują mu na mocy umów o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady (prawa te mogą być przy tym dochodzone w ramach postępowania cywilnego). Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w zakresie prawa do informacji niczym natomiast nie uchybiają prawom osób, których dane są przetwarzane. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od właściwego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na organie władzy publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Powyższe potwierdza, że zaproponowane ograniczenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia 2016/679 nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspakajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest

zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. Nie ulega żadnej wątpliwości, że w interesie wszystkich obywateli jest prawidłowa i sprawna budowa autostrady przez partnera prywatnego. W tym kontekście zaproponowane ograniczenia stosowania rozporządzenia 2016/679 mają na celu umożliwienie organom kontrolnym realizacji funkcji, dla których zostały powołane. Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należy wyważyć interes publiczny, rozumiany jako zaspakajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny partnera prywatnego przejawiający się w korzystaniu praw przyznanych w rozporządzeniu 2016/679. Mając powyższe na względzie, zaproponowane ograniczenia są niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie.

Kolejne przepisy zaproponowane w nowelizowanej ustawie mają na celu wypełnienie wymagań określonych w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, od których uzależnione jest wprowadzanie ograniczeń w stosowaniu przepisów tego rozporządzenia. Uregulowano w szczególności kwestie związane z zabezpieczeniami mającymi na celu zapobieganie nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, okresach przechowywania oraz prawie osób, której dane dotyczą, do uzyskania informacji o ograniczeniach.

Proponuje się również wprowadzenie w projektowanej ustawie uregulowania dotyczącego przetwarzania przez kontrolujących danych wrażliwych, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W projektowanych przepisach wskazano, że w powyższym zakresie mogą być przetwarzane dane wrażliwe, które zostały przekazane dobrowolnie przez stronę w toku prowadzonej kontroli. Organy prowadzące kontrolę nie mogą bowiem w jego toku decydować za daną osobę, które informacje są istotne dla tej kontroli, a w konsekwencji zakazać jej przekazywania informacji, które będą miały charakter danych wrażliwych. Kolejny przypadek ma na celu umożliwienie organowi weryfikacji prawidłowości danych, które zostały przekazane dobrowolnie przez ww. osobę w ramach postępowania prowadzonej kontroli. Biorąc pod uwagę charakter postępowań kontrolnych, których wynik powinien się opierać o wiarygodnie ustalony stan faktyczny, właściwy organ musi mieć możliwość sprawdzenia czy informacje/dowody przedłożone przez daną osobę odpowiadają rzeczywistości. Przypadek trzeci dotyczy sytuacji, w której z danego przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania danych wrażliwych. Przepisy posługują się bowiem tzw.

klauzulami generalnymi (takimi jak „słuszny interes strony” „okoliczności, na które strona nie miała wpływu”). Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w tych przesłankach mieszczą się okoliczności związane ze zdrowiem, możliwościami zarobkowymi, sprawowaniu opieki nad osobami, trybie życia. W tym zakresie zatem organ ma obowiązek zgromadzenia z urzędu wskazanych informacji, które należy kwalifikować jako dane wrażliwe w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. Ostatni przypadek dotyczy sytuacji, w której sąd nakazuje w wyroku dokonanie kontrolującemu określonych czynności wyjaśniających, które mogą również dotyczyć okoliczności obejmujących dane wrażliwe w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W celu zapewnienia prawidłowego wykonania wytycznych zawartych w wyroku opisanym powyżej kontrolujący muszą mieć możliwość przetwarzania danych wrażliwych w postępowaniu, które będzie prowadzone z uwzględnieniem wytycznych sądu orzekającego w danej sprawie. Przetwarzanie danych osobowych w powyższym zakresie jest zgodne z art. 9 ust. 2 lit. e-g rozporządzenia 2016/679. Wymienione w projektowanej ustawie przypadki, w których jest dopuszczalne przetwarzanie danych osobowych dotyczy danych osobowych w sposób oczywisty upublicznionych przez osobę, której dane dotyczą, jest niezbędne w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości przez sądy lub jest niezbędne ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, jakim jest prawidłowe prowadzenie kontroli prawidłowości wykonywania przez partnera prywatnego obowiązków nałożonych na niego w stosownej umowie. Jednocześnie proponowane przepisy zapewniają, że w ramach postępowań kontrolnych przetwarzane będą jedynie takie dane wrażliwe, które są rzeczywiście niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 5 stycznia 1995 r. o fundacji – Zakład Narodowy imienia Ossolińskich.

W proponowanych zmianach ustawy z dnia 5 stycznia 1995 r. o fundacji - Zakład Narodowy imienia Ossolińskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 1881) uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679, który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych oraz rodzaj danych przetwarzanych w ramach zadań przypisanych ustawą. Zagadnienie to uregulowano w dodawanych przepisach art. 5 ust. 2, art. 9 ust. 2a, art. 12 ust. 2a oraz art. 15 ust. 2a.

Zakres zbieranych danych osobowych, zgodnie z zasadą minimalizacji danych, został w projekcie ograniczony jedynie do tych danych, których posiadanie przez ten organ jest

niezbędne z jednej strony do przeprowadzenia danej procedury, z drugiej strony do zagwarantowania realizacji praw osoby której te dane dotyczą. W związku z potrzebą identyfikacji określonych podmiotów należy uznać, iż numer telefonu i adres poczty elektronicznej powinny znaleźć się w katalogach przetwarzania danych osobowych. Umieszczenie tych danych w katalogu nie oznacza wprowadzenia obowiązku ich podawania, lecz stwarza podstawę skorzystania z takich danych w sytuacji, gdy zostały one pozyskane w inny sposób niż podanie ich przez podmiot danych (np. znalezione w Internecie).

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej

Projektowana nowelizacja ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1068, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą” lub „ustawą o statystyce publicznej”, ma przede wszystkim za zadanie dostosowanie przepisów ustawy do wymogów zasad przetwarzania danych osobowych, wprowadzonych przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”.

W tym celu została dokonana analiza obowiązujących przepisów ustawy w zakresie zasad przetwarzania danych osobowych dla celów statystycznych, zawartych w rozdziale 4a ustawy oraz w jej przepisach ogólnych. W konsekwencji konieczne okazało się przeprowadzenie szeregu zmian, tak aby wprowadzone rozwiązania legislacyjne, wynikające z rozporządzenia 2016/679, były spójne i miały zastosowanie do całokształtu działań służb statystyki publicznej.

W przypadku statystyki publicznej dane osobowe stanowią część zbieranych, opracowywanych, gromadzonych i przechowywanych danych statystycznych. Dane osobowe, tak samo jak inne dane, z chwilą ich zebrania przez służby statystyki publicznej, stają się danymi statystycznymi i są objęte tajemnicą statystyczną. Tajemnica statystyczna jest określona w art. 10 ustawy i gwarantuje pełną poufność zebranych danych. Jednakże z uwagi na postanowienia rozporządzenia 2016/679 konieczne stało się szersze ujęcie zmian.

Wprowadzone zmiany obejmują: przepisy dotyczące przetwarzania danych osobowych, na które składają się zmiany w obowiązującym rozdziale 4a, w przepisach ogólnych,

wprowadzenie nowego rozdziału 5a oraz zmiany wynikowe związane z zamieszczeniem w ustawie przepisów projektowanej nowelizacji.

W pkt 1 wprowadzającym zmiany w art. 2 ustawy o statystyce publicznej modyfikacji w stosunku do obecnie obowiązujących definicji uległy definicje danych statystycznych i operatu do badań statystycznych. Definicja osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą została przeniesiona z art. 42 ust. 2 ustawy. Wprowadzenie nowej definicji pozaadministracyjnych systemów informacyjnych wynika ze wskazania tych systemów jako jednego ze źródeł danych, z których statystyka publiczna może zbierać dane, jeżeli jest to konieczne w celu realizacji zadań ustawowych. Związane jest to również z faktem, że zgodnie z obowiązującym art. 13 ust. 5 i art. 18 ust. 3 ustawy służby statystyki publicznej są obowiązane do wykorzystywania danych już zgromadzonych i przechowywanych w istniejących rejestrach i systemach informacyjnych prowadzonych przez różnego rodzaju podmioty i organy. Wykorzystywanie danych z tego typu źródeł informacji miało już miejsce w przypadku narodowego spisu powszechnego ludności i mieszkań w 2011 r.

Wówczas wykorzystywane były dane, będące w posiadaniu zarządców zasobów mieszkaniowych, przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży energii elektrycznej oraz dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych. Ich wartość informacyjna pozwala na traktowanie ich jako cennych źródeł informacji do celów statystycznych. U podstaw takiego rozwiązania leży zasada maksymalnego wykorzystania danych już przetwarzanych w systemach informacyjnych i rejestrach w celach innych niż cele statystyczne statystyki publicznej i tym samym stałe dążenie do redukowania, do niezbędnego minimum, obciążeń respondentów przekazywaniem określonych danych bezpośrednio służbom statystyki, jak również obciążeń administracyjnych.

W pkt 2 wprowadzone zostało nowe brzmienie art. 5 w celu jednoznacznego wskazania działań wykonywanych przez służby statystyki publicznej w związku z realizowaniem zadań określonych

w ustawie. Podkreślona została zasada nieodpłatnego dostępu do danych, co koreluje z obowiązującym przepisem art. 13 ust. 1 oraz art. 53 ustawy. W związku z faktem, że zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy badania statystyczne statystyki publicznej mogą dotyczyć każdej dziedziny życia społecznego i gospodarczego oraz występujących w nim zjawisk konieczne jest zapewnienie dostępu do danych, niezbędnych do realizacji badań. Ze względu na cel

badania statystycznego dane niezbędne do jego realizacji mogą dotyczyć również danych objętych tajemnicami prawnie chronionymi. Przy czym dostęp do tego rodzaju danych określać będą przepisy ustaw konstytuujących na podstawie przepisu odrębnej ustawy warunki dostępu. Jak ma to miejsce np. w ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2017 r. poz. 869, z późn. zm.). Podkreślić należy, że wszystkie dane zbierane przez służby statystyki publicznej są objęte bezwzględną ochroną jaką gwarantuje tajemnica statystyczna i są wykorzystywane wyłącznie do prac statystycznych. Daleko idąca ochrona i poufność danych przekazywanych do celów statystycznych wynika też bezpośrednio z art. 20 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej oraz uchylającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 1101/2008 w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyk Wspólnoty oraz decyzję Rady 89/382/EWG, Euratom w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 164, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem 223/2009”.

W pkt 3 w dodawanym art. 5a wskazane zostały źródła danych wykorzystywanych przez służby statystyki publicznej. Art. 5a ust. 1 został przeniesiony z aktualnie obowiązującego art. 5 ust. 1 pkt 1. Ust. 2 odnosi się do źródeł danych dla potrzeb służb statystyki publicznej. Z kolei ust. 5 projektowanego art. 5a precyzuje format przekazywanych lub udostępnianych danych, odwołując się w tym zakresie do obowiązującego przepisu art. 18a ust. 2 i 3 ustawy. Przepis ten określa techniczne zasady przekazywania danych.

W pkt 4 wprowadzana jest zmiana w art. 6. I tak w ust. 1 doprecyzowane zostały metody zbierania danych od respondentów. Natomiast dodawane ust. 4 i 5 odnoszą się do zasad udziału w badaniach statystycznych osób fizycznych i osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą. W szczególności w przypadku badań, dotyczących działalności gospodarczej osób fizycznych konieczne było uszczegółowienie ogólnej zasady dobrowolnego udziału osób fizycznych w badaniach statystycznych prowadzonych przez służby statystyki publicznej. Badania takie, jako dotyczące działalności gospodarczej, a nie samych osób prowadzących taką działalność prowadzone są na zasadzie ich obowiązkowego udziału. Ust. 5 został przeniesiony z obowiązującego art. 35b ust. 4.

W pkt 5 zmiana polegająca na uchyleniu w art. 7 ust. 2 ustawy związana jest ze zmianą brzmienia art. 5.

W pkt 6 zaproponowane zostało doprecyzowane brzmienie obecnego art. 8 ustawy, poprzez wprowadzenie nazewnictwa zgodnego z wdrażanym w rozporządzeniem 2016/679 (art. 9 i 10). Co do zasady dane określane jako „dane sensytywne” mogą być zbierane wyłącznie na zasadzie dobrowolności udzielania odpowiedzi. Jest to rozwiązanie, które funkcjonuje w obecnym stanie prawnym.

W pkt 7, dotyczącym art. 10 ustawy wprowadzono wyrazy „statystykę publiczną” w odniesieniu do zbierania danych, które objęte są tajemnicą statystyczną, tak aby jednoznacznie wskazać, że wszelkie dane zbierane na potrzeby statystyczne są nią objęte. Pozostała część konstrukcji przepisu nie uległa zmianie w stosunku do brzmienia obecnie obowiązującego.

W pkt 8, dotyczącym art. 13 ustawy o statystyce publicznej zmiany wynikają z wprowadzenia do przepisów ustawy konstrukcji pozaadministracyjnych systemów informacyjnych.

W pkt 9-18 wprowadzone zostały zmiany w rozdziale 4a Przetwarzanie danych osobowych dla celów statystycznych. Zmiany te związane są z wprowadzeniem przepisów dostosowujących do rozporządzenia 2016/679 oraz wynikami analizy ex post obowiązujących przepisów.

W projektowanym art. 35a określone zostały cele statystyczne, w realizacji których niezbędne jest przetwarzanie danych osobowych. Zaproponowane rozwiązanie wychodzi na przeciw dyspozycji ustawodawcy unijnego, który w art. 5 ust. 1 lit. b jako jedną z zasad przetwarzania danych osobowych wskazuje zbieranie ich w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach. Art. 35 ust. 3 odnosi się do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej, którego prowadzenie jest jednym z zadań Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, realizowanym w ramach odrębnego od statystyki publicznej systemu informacyjnego administracji publicznej – art. 41 ust. 2.

Dodawany nowy art. 35aa określa administratora danych osobowych przetwarzanych przez służby statystyki publicznej. W związku z przewidzianą w art. 20 ust. 2 ustawy o statystyce publicznej możliwością prowadzenia badań statystycznych również przez inne podmioty wymienione w pkt 1 tego przepisu lub wspólnie przez Prezesa Głównego Urzędu

Statystycznego albo urząd statystyczny z innymi podmiotami, konieczne wydaje się wskazanie organu, który ustala cele i sposoby przetwarzania danych osobowych. Projektowany przepis wskazuje, że jest to Prezes Głównego Urzędu Statystycznego.

W ocenie projektodawcy wprowadzenie przepisów, o których mowa w art. 35aa-35ac pozwala na realizację zasady przejrzystości.

Wprowadzone w art. 35b zmiany wynikają z analizy obowiązującego art. 35b ustawy. Ze względu na konieczność prowadzenia badań statystycznych z obszaru statystyki społecznej i demografii konieczne okazało się uszczegółowienie katalogu danych osobowych, do których przetwarzania na mocy ustawy zobowiązane są służby statystyki publicznej. Jednocześnie katalog obszarów, w jakich przetwarzane są te dane został skorelowany z obszarami badań realizowanymi w ramach programu badań statystycznych statystyki publicznej. Katalog został ponadto rozszerzony o dane sensytywne określone w art. 8. Zgodnie z motywem 52 możliwe są wyjątki od zakazu przetwarzania szczególnych kategorii danych osobowych – o ile przewiduje to prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego i podlega to odpowiednim zabezpieczeniom chroniącym dane osobowe i inne prawa podstawowe. Wprowadzenie danych biometrycznych i danych genetycznych do katalogu wynika z rozwoju technik i narzędzi analitycznych oraz zmian w podejściu do badań demograficznych. Interpretacja trendów demograficznych wymaga uwzględnienia zmiennych biologicznych (nie tylko w przypadku umieralności, ale i rozrodczości). W demografii coraz więcej na znaczeniu zyskuje biodemografia (dziedzina demografii zajmująca się wyjaśnianiem biologicznych i demograficznych zależności pomiędzy procesami narodzin i śmierci, które kształtują jednostki, grupy i populacje. Bardziej wnikliwa analiza czynników biologicznych np. dziedziczenia pewnych cech przez człowieka może pozwolić na objaśnienie zjawisk i trendów demograficznych, które trudno wytłumaczyć odwołując się jedynie do czynników społecznych np. nadumieralność mężczyzn, która zwiększa się w miarę upływu czasu, mniejsza rodność, zachorowalność na określone choroby czy umieralność z powodu określonych przyczyn zgonów, jak również coraz dłuższe trwanie życia. Z kolei rozszerzenie katalogu o dane dotyczące seksualności lub orientacji seksualnej oraz pozyskanie informacji o pozostawaniu we wspólnym pożyciu pozwala na realizację obowiązków informacyjnych Polski wobec Unii Europejskiej, gdzie dane dotyczące m.in. statusu członków rodziny/osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym w zakresie stanu małżeńskiego lub partnerskiego stanowią jedną z informacji

wykorzystywanych w badaniach statystycznych. Zauważyć należy, że dane te będą wykorzystywane wyłącznie wtedy, jeżeli cel statystyczny, np. realizacja badania statystycznego zawartego w programie badań statystycznych statystyki publicznej, nie będzie możliwy do osiągnięcia w inny sposób i nie będą wykorzystywane w innym celu niż cel statystyczny, w szczególności do podejmowania decyzji lub indywidualnych rozstrzygnięć wobec konkretnej osoby fizycznej. Dane te objęte są również tajemnicą statystyczną, która gwarantuje im poufność.

Podkreślić należy, że katalog danych osobowych, określony w art. 35b ust.1 ustawy jest maksymalnym zakresem informacji, które służby statystyki publicznej mogą pozyskiwać. Adekwatność i niezbędność wykorzystania danych osobowych z tego katalogu jest każdorazowo oceniana na etapie projektowania badania statystycznego, a dane osobowe są wykorzystywane jedynie w sytuacji, gdy nie można celu osiągnąć w inny sposób, np. w drodze wykorzystania zagregowanych danych.

Dodawany ust. 2a dotyczy informacji uzyskiwanych w wyniku analizy danych osobowych pozyskanych bezpośrednio od osoby fizycznej lub z rejestrów i systemów informacyjnych, tj. danych wywiedzionych i danych wywnioskowanych.

Zmiana w art. 35b ust. 3 polega na dodaniu pozaadministracyjnych systemów informacyjnych, jako potencjalnego źródła danych osobowych. W art. 35b ust. 4 nakładający obowiązek informacyjny na służby statystyki publicznej został uchylony w związku z przeniesieniem jego treści do art. 6 ust. 5.

Zmiany w art. 35c w stosunku do obecnego brzmienia tego przepisu polegają na wprowadzeniu Centralnej Bazy Danych Ksiąg Wieczystych do katalogu źródeł danych oraz doprecyzowaniu obowiązujących przepisów w związku z wprowadzeniem pozaadministracyjnych systemów administracyjnych, jako potencjalnego źródła danych osobowych dla potrzeb realizacji celów statystycznych.

Art. 35d koresponduje z rozporządzeniem 2016/679, które wymienia pseudonimizację, jako jeden z możliwych środków zabezpieczenia danych osobowych. Zakłada się, że czynność ta będzie następowała niezwłocznie, po wykorzystaniu danych osobowych do celów statystycznych. Co do zasady opracowywanie danych statystycznych, a takimi danymi są również i dane osobowe zebrane w ramach statystyki publicznej, odbywa się z odłączeniem lub zakodowaniem informacji pozwalających na identyfikację konkretnego podmiotu obserwacji statystycznej. Sposób i tryb pseudonimizacji danych osobowych na

potrzeby realizacji przez służby statystyki publicznej zadań określonych w ustawie będzie określał dokument opracowany i wydany przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, w drodze zarządzenia.

Art. 35e - specyfika badań statystycznych wymaga wielokrotnego sięgania do danych już pozyskanych, zebranych w badaniach statystycznych. W przypadku danych osobowych czynność ta jest dokonywana w uzasadnionych przypadkach z poszanowaniem zasady minimalizacji danych. Działanie takie podyktowane jest również dążeniem do wtórnego wykorzystania danych zgromadzonych w różnego rodzaju rejestrach i systemach informacyjnych lub zebranych na potrzeby innych badań statystycznych, tak by stale zmniejszać poziom obciążeń respondentów i ograniczać obowiązki informacyjne obywateli i przedsiębiorców.

Jednocześnie w ust. 2 tego przepisu wprowadzona została gwarancja, że dane osobowe będą wykorzystywane wyłącznie w celu statystycznym, a wykorzystanie ich w innym celu, a w szczególności do podejmowania decyzji lub indywidualnych rozstrzygnięć wobec danej osoby jest zabronione. Należy ponownie powtórzyć, że dane osobowe są traktowane jak dane statystyczne, wobec czego są objęte bezwzględną ochroną na podstawie art. 10 ustawy o statystyce publicznej. Naruszenie ukonstytuowanej w tym przepisie tajemnicy statystycznej na mocy art. 54 ustawy jest zagrożone karą pozbawienia wolności do lat 3. Ponadto należy podnieść, że ustawodawca unijny pozwala na dalsze przetwarzanie danych osobowych i wskazuje, że takie działanie w myśl art. 89 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 w celu statystycznym nie jest niezgodne z kardynalnymi zasadami przetwarzania danych osobowych określonymi w art. 5 ust. 1 lit. b ww. rozporządzenia.

Projektowany art. 35h jest nowym rozwiązaniem i w całości jest związany z rozporządzeniem 679/2012. Zgodnie z motywem 162, jeżeli dane osobowe są przetwarzane do celów statystycznych, ww. rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do takiego przetwarzania. Niemniej jednak, ze względu na specyfikę takiego przetwarzania ustawodawca unijny postanowił w art. 89 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, że możliwe jest zastosowanie wyjątków od praw, o których mowa w art. 15, 16, 18 i 21, na poziomie prawa krajowego lub unijnego, z zastrzeżeniem warunków i zabezpieczeń dla praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Przy czym zabezpieczenia te mają polegać na wdrożeniu środków technicznych i organizacyjnych zapewniających poszanowanie zasady minimalizacji danych (art. 89 ust. 1, motyw 156). Zaznaczyć należy, że przesłanką do zastosowania takich

wyjątków jest istnienie prawdopodobieństwa, że korzystanie z tych praw uniemożliwi lub poważnie utrudni przetwarzanie danych dla wskazanych celów, a wyjątki takie są konieczne – do realizacji tych celów.

Kwestie zastosowania ww. derogacji do celów statystycznych są nadal przedmiotem prac Eurostatu i kierowników krajowych urzędów statystycznych (KUS) w ramach tzw. DGs workshop. W dniu 8 lutego 2018 r. zakończyło się spotkanie poświęcone skutkom implementacji rozporządzenia 2016/676 dla statystyk europejskich. Prawie we wszystkich państwach członkowskich zostały wszczęte procedury mające na celu wprowadzenie do krajowych porządków prawnych odstępstw od stosowania przepisów określonych w art. 89 ust. 2 rozporządzenia. Uznano, że pozwoli to w sposób najbardziej efektywny zaspokoić specyficzne potrzeby statystyk krajowych. Jednocześnie w celu harmonizacji ochrony podmiotów praw rozważane jest wprowadzenie jednolitych odstępstw w przepisach rozporządzenia 223/2009.

W ocenie projektodawcy wprowadzenie ograniczeń w zakresie wykonywania niektórych praw, wynikających z rozrządzenia 2016/679 jest konieczne. Mając na uwadze wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 9 listopada 2010 r. wydany w połączonych sprawach C-92/09 i C-93/09²³, w którym Trybunał podkreślił, że „prawo do ochrony danych osobowych nie jest prawem absolutnym i powinno być analizowane w kontekście funkcji jaką pełni w społeczeństwie” oraz wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 grudnia 2011 r. sygn. akt K 33/08, w którym wskazano, że prawidłowo funkcjonująca statystyka publiczna stanowi istotny element prawidłowo funkcjonującego państwa, dokonana została analiza zasadności zastosowania wyłączeń, o których mowa w art. 89 ust. 2 rozporządzenia 2016/679. W projektowanym art. 35h w ust. 1 zaproponowano wyłączenie - w przypadku wykorzystywania danych osobowych do celów statystycznych - uprawnienia wynikające z art. 15 (prawo dostępu), art. 16 (prawo do sprostowania danych), art. 18 (prawo do ograniczenia przetwarzania) i art. 21 (prawo do sprzeciwu).

Analizując przepisy ustawy o statystyce publicznej można wyraźnie wskazać zasady, które określają sposób postępowania z danymi osobowymi. Przepis art. 35a ust. 2 stanowi, że dane osobowe są zbierane dla celów statystycznych, wyłącznie jeżeli nie można tego celu

²³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 9 listopada 2010 r. Volker und Markus Schecke GbR (C-92/09) i Hartmut Eifert (C-93/09) przeciwko Land Hessen

osiągnąć za pomocą innych danych. Ustawa zawiera zamknięty katalog danych osobowych, które mogą być przetwarzane. Zgodnie z jej art. 18 ust. 1 pkt 8 lit. a, każde badanie zawiera m.in.: szczegółowy zakres danych osobowych z katalogu określonego w art. 35b ust. 1. Zatem na etapie projektowania badania następuje każdorazowo ocena niezbędności i adekwatności wykorzystania danych osobowych, co wpisuje się w praktyczne zastosowanie zasady minimalizacji danych. Niebagatelne znaczenie ma też fakt, że program badań statystycznych jest przyjmowany w drodze aktu prawnego powszechnie obowiązującego, tj.: rozporządzenia Rady Ministrów. Wobec czego jego treść podlega każdorazowo ocenie organów

i podmiotów biorących udział w procesie legislacyjnym, w tym przedstawicieli organu właściwego w sprawach ochrony danych osobowych. I ta zasada została utrzymana w projektowanych przepisach.

Mając na uwadze niezbywalne prawo osoby do poszanowania prywatności i autonomii informacyjnej utrzymane zostały obowiązujące rozwiązania, które w przypadku zbierania danych bezpośrednio od osób fizycznych zakładają dobrowolność udziału w badaniu i dobrowolność udzielania odpowiedzi, w szczególności w zakresie tzw. danych sensytywnych – art. 6 ust. 3 i art. 8 ustawy. Ze względu na charakter badania przewidziana została możliwość wyłączenia dobrowolności udziału w badaniu w przypadku spisów powszechnych, co będzie regulowane przepisami ustaw, dotyczących spisów, oraz w przypadku badań statystycznych, dotyczących przedsiębiorców będących osobami fizycznymi. Podkreślenia wymaga, że przetwarzanie danych w celach statystycznych skutkuje tym, że wynikiem takiego przetwarzania nie są dane osobowe, lecz dane zbiorcze (wynikowe informacje statystyczne), a dodatkowo sam wynik, ani dane osobowe nie służą za podstawę środków czy decyzji dotyczących konkretnych osób fizycznych.

Rozporządzenie 2016/679 w motywie 163 podkreśla konieczność ochrony informacji poufnych które organy statystyczne Unii i państw członkowskich gromadzą do celów opracowywania oficjalnych statystyk europejskich i krajowych, odwołując się do zasad wynikających z art. 338 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i zasad określonych w rozporządzeniu 223/2009. Na gruncie prawa krajowego wszystkie zebrane w celach statystycznych dane, w tym dane osobowe, są objęte tajemnicą statystyczną, która gwarantuje zachowanie danych w poufności i wykorzystywanie ich wyłącznie w celach określonych w ustawie o statystyce publicznej. Naruszenie tajemnicy statystycznej, a także

wykorzystanie danych statystycznych w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej jest penalizowane na mocy art. 54 i 55 ustawy. Tajemnica statystyczna jest podstawowym instrumentem uzyskania i utrzymania zaufania respondentów do statystyki publicznej. Jej nieprzestrzeganie doprowadziłoby do trudnych do oszacowania skutków, a w konsekwencji do utraty rzetelności i wiarygodności oficjalnych danych statystycznych, wynikających z przekazywania przez respondentów nieprawdziwych danych lub odmowy ich przekazania. Tak rozumiana tajemnica określona w art. 10 ustawy jest jednym z elementów praktycznej realizacji zasady poszanowania prywatności jednostki.

Samo opracowywanie danych statystycznych zakłada przetwarzanie danych z odłączeniem lub zakodowanie informacji pozwalających na zidentyfikowanie konkretnego podmiotu gospodarki narodowej albo osoby fizycznej i prowadzenie obliczeń, opracowań i analiz już na podstawie takich danych. Ponadto w projektowanym art. 35d wprowadzono pseudonimizację. Dane osobowe będą pseudonimizowane, o ile cel ich przetwarzania nie będzie wymagał pozostawienia ich w niezmienionej formie. Pseudonimizacja będzie dokonywana niezwłocznie. Zarówno informacje pozwalające na zidentyfikowanie konkretnej osoby (numer PESEL, imię i nazwisko), jak też informacje pozwalające na odszukanie i połączenie danych będą przechowywane osobno. Odwrócenie tego procesu będzie następowało wyłącznie w przypadku, i tylko w takim zakresie, w jakim będzie to niezbędne to osiągnięcia celu statystycznego np.: łączenia danych lub ich porównania, a następnie dane będą dalej opracowywane, zgodnie z zasadami, czyli z odłączeniem lub zakodowaniem informacji pozwalających na zidentyfikowanie konkretnej osoby fizycznej. Projektodawca zdecydował się na określenie szczegółowego sposobu i trybu dokonywania pseudonimizacji oraz odwracania tego procesu w zarządzeniu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Zatem oprócz czysto technicznych środków ochrony wynikających z zasad zabezpieczania systemów informatycznych i polityk bezpieczeństwa stosowane będą zabezpieczenia wynikające z pseudonimizacji i ochrona poufności, jaką gwarantuje tajemnica statystyczna.

W przypadku specyfiki działań statystyki publicznej rozwiązania przyjęte w art. 15, 16, 18 i 21 rozporządzenia 2016/679 spowodowałyby niekorzystne konsekwencje dla realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej. W ocenie projektodawcy już istniejące oraz wprowadzone w projekcie rozwiązania w zakresie wprowadzenia odpowiednich zabezpieczeń dla praw i wolności osoby, o których mowa w art.

89 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 uprawniają do zastosowania przewidzianych przez unijnego ustawodawcę odstępstw.

Z uwagi na fakt, iż dane wykorzystywane są wyłącznie dla celów statystycznych, osoba fizyczna, której dane są przetwarzane nie ponosi żadnych szkód w przypadku wyłączeń dla statystyki publicznej w powyższych przepisach. Nie spowoduje to również jakiegokolwiek uszczerbku dla ochrony danych osobowych przetwarzanych przez statystykę publiczną, i nie będzie miało jakiegokolwiek wpływu na sytuację jednostki gdyż dane osobowe są i nadal będą przetwarzane tylko i wyłącznie w celu statystycznym, tj.: wyłącznie do opracowywania i tworzenia wyników oraz analiz statystycznych. Dane osobowe są i nadal będą dostępne tylko i wyłącznie określonej grupie osób, w związku z wykonywaniem przez nie zadań służbowych, po złożeniu pisemnego oświadczenia o przestrzeganiu zasad poufności przetwarzanych danych i ich ochrony.

W cytowanym już wyroku Trybunału Konstytucyjnego TK 33/08 podniesiono, że „jak wynika z preambuły do Konstytucji, jedną z wartości jest zapewnienie rzetelności i sprawności działania instytucji publicznych. Dla efektywnego funkcjonowania państwa niezbędne jest oparcie działań organów państwowych na wiedzy o rzeczywistym obrazie społeczeństwa i gospodarki. Informacje te konieczne są również w celu realizacji określonych norm zawartych w Konstytucji, wyznaczających treść i sposób działania organów państwowych, takich jak zasada zrównoważonego rozwoju (art. 5) czy społeczna gospodarka rynkowa (art. 20)”. Zatem wychodząc z założenia, że prawidłowe funkcjonowanie statystyki publicznej mieści się w celu leżącym w ogólnym interesie publicznym, który jest w art. 23 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679 wskazany jako jedna z przesłanek pozwalających na ograniczenie obowiązków i praw przewidzianych w art. 12-22 i art. 34 zaproponowane zostały w projektowanym art. 35h ust. 2 ograniczenia stosowania rozporządzenia 2016/679. Jednocześnie w ocenie projektodawcy przepisy ustawy o statystyce publicznej spełniają przesłanki określone w ust. 2 art. 23 rozporządzenia 2016/679.

Projektowane dalsze ograniczenia niektórych praw, wynikających ze stosowania rozporządzenia 2016/679 związane są ze stosowaniem przejrzystej i „wszelkiej” komunikacji z podmiotem danych oraz z przekazywaniem podstawowych informacji na temat procesów przetwarzania danych. Należy zauważyć, że motyw 62 preambuły rozporządzenia 2016/679 wyraźnie wskazuje, iż ograniczenie obowiązków informacyjnych wobec podmiotów danych

jest w szczególności możliwe wtedy, kiedy przetwarzanie danych ma miejsce na podstawie przepisów prawa, podmiot danych dysponuje informacjami dotyczącymi szczegółów operacji przetwarzania danych lub wykonanie obowiązku wobec podmiotów danych wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku. W motywie tym podkreśla się, że „sytuacja braku możliwości lub niewspółmiernie dużego wysiłku może zachodzić w szczególności przypadku, gdy przetwarzanie służy celom archiwalnym w interesie publicznym, celom badań naukowych lub historycznych lub celom statystycznym. Uwzględnić przy tym należy liczbę osób, których dane dotyczą, okres przechowywania danych oraz wszelkie przyjęte odpowiednie zabezpieczenia.” Z kolei motyw 63 stwierdza, że „każda osoba fizyczna powinna mieć prawo dostępu do zebranych danych jej dotyczących oraz powinna mieć możliwość łatwego wykonywania tego prawa w rozsądnych odstępach czasu, by mieć świadomość przetwarzania i móc zweryfikować zgodność przetwarzania z prawem (...).”. Stąd w ocenie projektodawcy zasadne i celowe jest, by w przypadku statystyki publicznej proponować zmianę kwestii proceduralnych i terminów realizacji uprawnień jednostki, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia 2016/679. Tym bardziej, że wobec osób fizycznych, udzielających bezpośrednio odpowiedzi w badaniach statystycznych obowiązek informacyjny, ciążyący na administratorze będzie szeroko realizowany. Przed rozpoczęciem badania, tj.: przed przystąpieniem do udzielania odpowiedzi na pytania osoba fizyczna, której dane dotyczą, będzie informowana o podstawie prawnej badania, celu badania, gwarancjach zachowania tajemnicy statystycznej oraz czy badanie prowadzone jest na zasadzie obowiązku czy dobrowolności oraz będzie informowana o sprawach określonych w art. 13 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. Wobec czego w projektowanym art. 35h ust. 2 pkt 2 określony został tryb wykonywania tego uprawnienia przez osobę fizyczną. Zakłada się, że udzielanie informacji osobie, której dane dotyczą będzie następowało na jej wniosek nie częściej niż raz na pół roku.

Z kolei art. 34 rozporządzenia 2016/679 będzie stosowany w ten sposób, że zawiadomienie o naruszeniu ochrony danych osobowych, powodującym wysokie ryzyko naruszenia praw lub wolności osób fizycznych będzie udostępniane w BIP Urzędu. Rozwiązanie takie związane jest ze specyfiką działalności statystyki publicznej, która operuje na dużych zbiorach danych. Zatem czysto teoretycznie, takie naruszenie mogłoby dotyczyć ilości osób, co do której uzasadnione byłoby twierdzenie, że indywidualne zawiadomienia, o których mowa w art. 34 rozporządzenia 2016/679, wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku, o czym jest mowa w ust. 3 lit. c art. 34. Takie podejście do kwestii zawiadamiania

osób, których dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych przesądziło o tym, że projektodawca zdecydował się, by każdorazowo o naruszeniu ochrony danych osobowych, które może powodować wysokie ryzyko naruszenia praw lub wolności osób fizycznych administrator danych będzie zawiadamiał w drodze publicznego komunikatu, zamieszczanego w BIP. Jednocześnie ze względu na zaufanie respondentów do statystyki publicznej stosowane są wszelkie zabezpieczenia organizacyjne i techniczne uniemożliwiające naruszenie ochrony danych statystycznych, w tym danych osobowych. Ponadto omówione wcześniej zasady przetwarzania danych osobowych, sposób ich zabezpieczania w drodze pseudonimizacji oraz opracowywania danych statystycznych, który zakłada wykorzystywanie nieidentyfikowanych danych, co pozwala na zapewnienie minimalnego standardu ochrony danych osobowych.

Statystyka publiczna, tak samo jak statystyki innych krajów członkowskich dostrzegają znaczenie i rolę rozporządzenia 2016/679 jako narzędzia umożliwiającego podnoszenie zaufania respondentów do statystyki i prowadzonych przez nią działań. Stąd w ocenie projektodawcy przedstawione w art. 35h ust. 2 lit. a rozwiązanie, polegające na ograniczeniu stosowania art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 ma jedynie techniczny aspekt. Podkreślić należy, że wszelkie zasady dotyczące przetwarzania danych osobowych, określone w tym przepisie, będą ściśle przestrzegane. Mając na względzie wagę i potrzebę zapewnienia rozliczalności przestrzegania tych zasad Prezes Głównego Urzędu Statystycznego zapewnia wszelkie środki techniczne i organizacyjne pozwalające osiągnąć mu ten cel. Niemniej, z uwagi na ilość przetwarzanych przez statystykę publiczną danych zapewnienie pełnej rozliczalności rozumianej wyłącznie jako obowiązek dokumentowania każdej czynności związanej z ochroną danych osobowych może nie być w pełni realne, a także uniemożliwi lub znacząco utrudni prawidłowe wykonanie zadań określonych w ustawie. Należy mieć na względzie, że w tym przypadku interes lub podstawowe prawa i wolności osoby, której dane dotyczą, nie są nadrzędne w stosunku do interesu wynikającego z realizacji określonych w ustawie o statystyce publicznej. Stąd wskazanie nadmiernych kosztów, jako przesłanki ograniczającej z jednej strony i urealniającej możliwość takich działań z drugiej, w szczególności w zakresie rozwiązań technicznych.

W pkt 24 zmiana w art. 39 związana jest ze zmianami w rozdziale 4a.

W pkt 25 wprowadzony został nowy rozdział 5a Operat do badań statystycznych.

Operat do badań statystycznych (OBS) jest narzędziem ułatwiającym prowadzenie badań statystycznych, w tym spisów powszechnych. Ze względu na jego istotną rolę w pracach służb statystyki publicznej i przetwarzanie w nim danych osobowych, dotychczasowe przepisy ustawy o statystyce publicznej dotyczące operatu do badań statystycznych zostały przeniesione do nowego rozdziału i uszczegółowione.

Głównym celem funkcjonowania OBS jest zapewnienie informacji służących realizacji przez statystykę publiczną badań prowadzonych we wszystkich obszarach badawczych ujętych w Programach Badań Statystycznych Statystyki Publicznej, zgodnie z zapotrzebowaniem zgłaszanym przez użytkowników krajowych i zagranicznych, w tym zgodnie z wymogami organizacji międzynarodowych.

OBS:

- zawiera wszystkie typy jednostek podlegających obserwacjom statystycznym,
- zawiera minimalny zakres cech identyfikujących badaną jednostkę,
- umożliwia precyzyjny wybór próby pod względem podmiotowym i przestrzennym, co służy minimalizacji obciążenia respondentów i minimalizuje koszty badań, oraz poprawia precyzję wyników uzyskiwanych w badaniach reprezentacyjnych,
- pozwala na ograniczenie dostępu do niezbędnego minimum informacji, w zależności od celu statystycznego.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ o przechowywaniu zbiorów danych jednostkowych ze spisów zaproponowany został przepis określający okres przetwarzania danych osobowych w OBS. Podkreślić należy, że również ustawodawca unijny w art. 5 ust. 1 lit. e wskazał na możliwość dłuższego przechowywania danych, jeżeli są one przetwarzane do celów statystycznych, zgodnie z art. 89 ust. 1. Tak określony okres przechowywania danych z prowadzonych badań statystycznych znajduje swoje uzasadnienie w specyfice działalności służb statystyki publicznej.

Europejska Komisja Gospodarcza ONZ dokonując w 2013 r. analizy wyników spisów i wydając rekomendacje do spisów w roku 2020 przedstawiła zalecenie, dotyczące wydłużenia okresu przechowywania danych zebranych w spisach z uwagi na potrzebę przeprowadzenia porównań w długich szeregach czasowych, pozwalających na wskazanie zmian zachodzących w czasie. W ocenie projektodawcy, zakładany 100 letni okres przechowywania danych w OBS, umożliwi dokonywanie przez statystykę publiczną na przestrzeni wielu lat ciągłej

obserwacji populacji oraz porównywanie danych również w retrospekcji. Będzie to stanowiło bezcenne źródło dla badań np. charakteryzujących rodziny, gospodarstwa domowe, wybrane grupy społeczne, w tym grupy osób zagrożonych wykluczeniem społecznym, imigrantów, w tym imigrantów zarobkowych oraz warunki życia ludności. Posiadanie takich informacji jest istotnym źródłem informacji służących tworzeniu nowych polityk społecznych, gospodarczych, migracyjnych i środowiskowych oraz ocenie ich skuteczności. Wpisuje się także

w szeroko pojęte dziedzictwo narodowe, pozwalające na prowadzenie badań naukowych i historycznych. W wielu krajach dane statystyczne, w tym dane osobowe np. pochodzące ze spisów powszechnych są przechowywane przez kilkudziesięcioletnie okresy i udostępniane do publicznego użytku po 100 latach, jak to ma miejsce w przypadku Wielkiej Brytanii lub 72 latach w przypadku USA. W przypadku OBS dane takie nie będą udostępniane w sposób inny niż określony w art. 20 ust. 4 ustawy o statystyce publicznej, który zakłada udostępnienie danych adresowych podmiotów wylosowanych do badania lub wybranych na podstawie wskazanych przez prowadzącego badanie cech, z wyłączeniem danych adresowych osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej.

Statystyka publiczna jest obowiązana do stosowania kilkudziesięcioletnich okresów retencji danych również w przypadkach, gdy dane dotyczą przedsiębiorstw, ze względu na prowadzone analizy statystyczne. Zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 177/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. ustanawiającego wspólne ramy dla rejestrów przedsiębiorstw do celów statystycznych i uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 2186/93 (Dz. Urz. UE L 61 z 05.03.2008, str. 61) państwa członkowskie corocznie sporządzają kopię, która przedstawia stan rejestrów na koniec roku, i zachowują tę kopię przez okres co najmniej 30 lat do celów analizy.

Dla zapewnienia wysokiej jakości OBS wykorzystywane będą różne źródła aktualizacji, m.in.: systemy informacyjne administracyjne i pozaadministracyjne oraz informacje pochodzące od jednostek sprawozdawczych.

Projektowane rozwiązanie zapewnia gwarancje ochrony przetwarzanych danych statystycznych przez odesłanie do bezwzględnej tajemnicy, jaką jest tajemnica statystyczna. Sposób prowadzenia operatu do badań statystycznych zapewnia właściwą ochronę danych zgromadzonych w operacie, w tym danych osobowych. Są one umieszczane w bezpiecznym środowisku w odrębnych tabelach. W celu zachowania zasady poufności dostęp do danych

identyfikujących osoby jest ograniczony wyłącznie do osób prowadzących badanie. Dane jednostkowe z OBS zgodnie z ustawą o statystyce publicznej są udostępniane wyłącznie jednostkom prowadzącym badania statystyczne określone corocznym rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie programu badań statystycznych statystyki publicznej.

Zmiana określona w pkt 27 związana jest z przeniesieniem definicji osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą do art. 2 ustawy (projektowany pkt 11b).

W pkt 28 zmiana w art. 53 związana jest z wprowadzeniem do ustawy konstrukcji pozaadministracyjnego systemu informacyjnego.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników

Dodanie art. 15c

Należy zauważyć, że dane gromadzone i przetwarzane w CRP KEP (i podatkowych systemach informatycznych korzystających z tych danych, np. w związku z art. 35 ust. 3 pkt 2 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej) na podstawie ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników są wykorzystywane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz organy Krajowej Administracji Skarbowej do realizacji celów i zadań ustawowych (art. 14a ww. ustawy). Zatem istnieje ustawowe umocowanie do gromadzenia, przetwarzania i wykorzystywania przez administrację skarbową przedmiotowych danych. Konieczność realizacji ustawowych celów i zadań wymusza identyfikację i ewidencję podmiotów systemu podatkowego, co prowadzi do wejścia w posiadanie danych osobowych wyłącznie ze względu na realizowanie swoich ustawowych funkcji i niektórych ustawowych funkcji ZUS. Działania te w żadnym zakresie nie służyły i nie służą celom komercyjnym. W katalogu zadań wykonywanych przez administrację skarbową znajdują się zadania określone w przepisach podatkowych i realizacja ustawowych zobowiązań przez podmioty systemu podatkowego, w tym osoby fizyczne. Cel przetwarzania tych danych służy reprezentowanemu przez administrację publiczną (skarbową) ważnemu interesowi gospodarczemu i finansowemu państwa, w tym kwestiom budżetowym i - w szczególności - podatkowym. Zadania tej administracji są realizowane w interesie publicznym, a także - w pewnym zakresie - w ramach sprawowania władzy publicznej przez administratora, któremu zadanie to zostało powierzono jako sekretarzowi stanu (art. 14 ust. 1 ww. ustawy).

Wykonywanie przez administrację skarbową ustawowych zadań, opartych o posiadane dane osobowe, jest niezbędne dla prawidłowej i bezpiecznej realizacji obsługi podatników, finansów publicznych, ograniczenia ryzyka w systemie finansowym. Systemy informatyczne, służące realizacji tych zadań ustawowych, są wykorzystywane do funkcjonowania systemu podatkowego, w tym w zakresie zobowiązań podatkowych i niepodatkowych należności budżetowych, do których poboru są zobowiązane organy podatkowe i celne. CRP KEP jest zasilany danymi osobowymi pozyskiwanymi od tychże podmiotów systemu podatkowego w ramach dokonywanych zgłoszeń, lub - w celu ograniczenia zobowiązań tychże podmiotów - z rejestru PESEL (art. 14 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy) oraz z KRS (art. 5 ust. 2b pkt 1 ww. ustawy i art. 20 ust. 1c ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym).

Zakres podmiotowy danych dotyczy wielomilionowej rzeszy podmiotów (podatników), jest zatem niezwykle szeroki i trudno zaspokoić tu możliwość informowania każdej osoby, której dane są przetwarzane, wydaje się to również niezasadne skoro wszystko jest szczegółowo uregulowane ustawowo.

Katalog danych osobowych jest ograniczony do danych niezbędnych dla realizacji ustawowo określonych celów i zasad przetwarzania i gromadzenia danych. Zakres danych, w tym danych osobowych, osób fizycznych został skonkretyzowany w art. 5 ust. 2, 2b, 3-4. W CRP KEP gromadzone są również dane związane z NIP. Uszczegółowienie gromadzonych w CRP KEP danych objętych zgłoszeniem identyfikacyjnym, o którym mowa w art. 5 ust. 1 i art. 9 ust. 1 ww. ustawy, stanowią wzory formularzy zgłoszeń określone przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 5 ust. 5 ww. ustawy (rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 19 grudnia 2017 r. w sprawie wzorów formularzy zgłoszeń identyfikacyjnych i zgłoszeń aktualizacyjnych oraz zgłoszeń w zakresie danych uzupełniających - Dz. U. poz. 2452). W zgłoszeniach - dodatkowo - jest również możliwość dobrowolnego podania informacji o osobistym rachunku, na który ma być dokonywany zwrot podatku lub nadpłaty.

Należy zauważyć, że - w związku z instytucją tzw. „jednego okienka” - niektóre dane gromadzone są w oparciu o wniosek o wpis do CEIDG, którego integralną częścią jest zgłoszenie identyfikacyjne albo aktualizacyjne (art. 5 ust. 5a i art. 5a ww. ustawy) i o dane objęte treścią wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym (art. 5 ust. 2b pkt 1 ww. ustawy). Ponadto, w celu zapewnienia danych (uzupełniających) dla krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej (w GUS) i Centralnego Rejestru Płatników Składek (w

ZUS) i w związku z pośrednictwem CRP KEP w przekazywaniu danych podmiotów objętych wpisem w KRS (art. 14 ust. 3a i 3b ww. ustawy), w CRP KEP gromadzone są też dane określone w art. 3 i 5 ustawy z dnia 26 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1161), wskazane również w art. 5 ust. 5 ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników.

Należy zwrócić uwagę, że nie wszystkie prawa i obowiązki przewidziane w rozporządzenia 679/2016 będą wykonywane w odniesieniu do danych osobowych przetwarzanych w CRP KEP. Zastosowanie znaleźć mogą bowiem wyłączenia przewidziane w art. 12-22 i art. 34 rozporządzenia 679/2016 oraz w projektowanych art. 4-6 ustawy o ochronie danych osobowych. W odniesieniu do CRP KEP wyłączenia te będą proporcjonalne i konieczne do osiągnięcia interesu publicznego w związku ze stabilnością budżetową państwa, a co z tym się wiąże - z bezpieczeństwem publicznym i finansami publicznymi - w zakresie wynikającym z prawidłowego działania systemu podatkowego, u podstaw którego leży ewidencja podatników (CRP KEP). W związku z kluczowym znaczeniem CRP KEP dla działania systemu podatkowego, w tym platformy integracji aplikacji, uzyskał on status krytyczny, co oznacza jego wysoką wagę i poziom ochrony dla zapewnienia ciągłości jego funkcjonowania, w tym CRP KEP należy do infrastruktury krytycznej Ministerstwa Finansów. CRP KEP został zgłoszony do Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej.

Należy podkreślić, że dane gromadzone w CRP KEP podlegają tajemnicy skarbowej (art. 15 ust. 1 ww. ustawy z wyjątkami określonymi w ust. 1b). Dostęp do CRP KEP mają wyłącznie osoby upoważnione do przetwarzania danych osobowych zgromadzonych w CRP KEP. Upoważnienie może być wydane na wniosek przełożonego złożony w formie pisemnej do administratora danych osobowych. Przetwarzanie (dostęp do) danych może odbywać się wyłącznie w obszarach do tego celu przeznaczonych. Istnieje również zobowiązanie do przestrzegania tajemnicy skarbowej wobec danych zgromadzonych w CRP KEP przez osoby określone w art. 15 ust. 1a.

Udostępnianie danych zgromadzonych w CRP KEP, w zakresie wykraczającym poza art. 14a ww. ustawy, jest możliwe jedynie dla osób i instytucji enumeratywnie wymienionych w art. 15 ust. 2 ww. ustawy, w tym podmiotu (podatnika).

Pozyskiwane dane osobowe służą także do kontaktów z podmiotami lub ich reprezentantami, w szczególności w sytuacji, gdy w przekazanych dokumentach zostały wykryte nieprawidłowości.

Z uwagi na spójność otrzymywanych od podmiotu dokumentów, poprawa danych w nich zawartych nie jest możliwa. Podmioty mogą dokonywać sprostowania poprzez przesłanie kolejnej wersji dokumentu (aktualizacje stanu danych).

Zgodnie z projektowanym art. 15c ustawy dane zawarte w CRP KEP są przetwarzane wyłącznie przez okres niezbędny w celu realizacji zadań, obowiązków i uprawnień ustawowych. Dokumentacja związana z nadaniem NIP oraz aktualizowaniem danych zawartych w zgłoszeniach jest gromadzona i przechowywana w urzędach skarbowych i nie podlega przekazaniu do archiwów państwowych. Okres jej przechowywania jest określony w Jednolitym rzeczowym wykazie akt izb administracji skarbowej, urzędów skarbowych i urzędów celno-skarbowych będącym załącznikiem do zarządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie wprowadzenia jednolitego rzeczowego wykazu akt w izbach administracji skarbowej, urzędach skarbowych i urzędach celno-skarbowych (Dz. Urz. MRiF z 2017 r. poz. 44) jako kategoria B10, czyli 10-letni okres przechowywania liczy się od zakończenia działalności podmiotu lub zgonu podatnika (symbol klasyfikacyjny 4001). Przepisy podatkowe nie ograniczają zobowiązań podatkowych i niepodatkowych należności budżetowych osób (podatników) ich wiekiem.

Reasumując, ustawa o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, zgodnie z art. 23 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679, zawiera następujące szczegółowe przepisy:

- a) o celach przetwarzania – art. 14 ust. 2 i art. 14a ww. ustawy,
- b) kategoriach danych osobowych – określenie zakresu danych osobowych w art. 5 ww. ustawy, nie podlegają przetwarzaniu szczególne kategorie danych osobowych, o których mowa w art. 9 ust. 1 ww. rozporządzenia,
- c) zakresie wprowadzonych ograniczeń – przepisy ww. ustawy określają wymagania i zobowiązania wobec osób wskazując administratora (w art. 14 ust. 1 ww. ustawy) i umożliwiają dostęp do swoich danych (w art. 15 ust. 2 pkt 3 ww. ustawy),
- d) zabezpieczeniach zapobiegających nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu oraz ryzyka naruszenia praw lub wolności osoby, której dane

dotyczą - objęcie tajemnicą skarbową i ograniczeniami dostępu w zakresie określonym w art. 15-15b ww. ustawy,

e) określeniu administratora – art. 14 ust. 1 ww. ustawy,

f) okresach przechowywania oraz mających zastosowanie zabezpieczeniach z uwzględnieniem charakteru, zakresu i celów przetwarzania lub kategorii przetwarzania – okresy przechowywania są zgodne z obowiązującym Jednolitym Rzeczowym Wykazem Akt, a zabezpieczenia zgodne m.in. z przyjętą polityką bezpieczeństwa,

g) ryzyku naruszenia praw lub wolności osoby, której dane dotyczą - przepisy ww. ustawy umożliwiają dostęp do swoich danych (w art. 15 ust. 2 pkt 3) oraz zgłaszanie i aktualizowanie swoich danych (m.in. art. 5 ust. 1 i art. 9),

h) prawie osób, której dane dotyczą do uzyskania informacji o ograniczeniach – ograniczenia i obowiązek informacyjny wynikają z przepisów ustawy o ochronie danych osobowych (art. 4-6).

Dodatkowo należy wskazać, że do danych osobowych gromadzonych w CRP KEP mają zastosowanie również regulacje ujęte w art. 34a i 47b ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z ustawie z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie

Zgodnie z art. 21. ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie (Dz. U. z 2017 r. poz. 1295 z późn. zm.) egzamin ze znajomości wykonywania polowania oraz zasad ochrony przyrody przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez ministra właściwego

do spraw środowiska. W toku procedury przeprowadzania tego egzaminu przetwarzane są następujące dane osobowe: imię, nazwisko, miejsce zamieszkania, datę i miejsce urodzenia, PESEL, telefon kontaktowy, wizerunek osoby (weryfikacja osoby przystępującej do egzaminu przez okazanie dowodu osobistego), wzór podpisu. Proponowana zmiana ustawy - Prawo łowieckie ma na celu przeniesienie zakresu danych osobowych przetwarzanych na potrzeby przeprowadzania egzaminu z wydanego na podstawie art. 21 ust. 3 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 7 lutego 2005 r. w sprawie egzaminu ze znajomości wykonywania polowania oraz zasad ochrony przyrody (Dz. U. Nr 27 poz. 230).

Ponadto w związku z faktem, że powyższe rozporządzenie Ministra Środowiska zawiera zapis o konieczności okazywania dowodu tożsamości komisji egzaminacyjnej powołanej przez Ministra Środowiska, a celem takiego działania jest umożliwienie jednoznacznej identyfikacji osoby przystępującej do egzaminu, której wizerunek również podlega ochronie, proponuje się dodatkowo przeniesienie ww. zapisu z rozporządzenia do ustawy – Prawo łowieckie. przez dodanie w art. 21a ust. 2 w następującym brzmieniu:

Art. 21a ust. 2 W celu weryfikacji tożsamości osoba przystępująca do egzaminu ze znajomości wykonywania polowania oraz zasad ochrony przyrody okazuje komisji egzaminacyjnej, o której mowa w art. 21 ust. 1, dowód tożsamości.”.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z ustawie z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich

*(projektodawcą jest MRPiPS, projektodawca przedłożył wspólne uzasadnienie dla projektowanych zmian w ustawie z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych, ustawie z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o zadośćuczynieniu rodzinom ofiar zbiorowych wystąpień wolnościowych ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych)**

Uzasadnieniem proponowanych zmian w przepisach niżej wymienionych ustaw, tj.:

- w ustawie z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 693),

- w ustawie z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Dz. U. z 2014 r. poz. 1001),

- w ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o zadośćuczynieniu rodzinom ofiar zbiorowych wystąpień wolnościowych (Dz. U. poz.741),

- w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. 1383, z późn. zm.)

jest konieczność określenia zakresu przetwarzanych przez Urząd do spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych danych niezbędnych do przyznania świadczeń określonych w wyżej wymienionych ustawach.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym

Wyłączenie obowiązków informacyjnych określonych w art. 13 ust. 3, art. 14 ust. 1, 2 i 4 oraz art. 15 ust. 1 – 3, zawarte w projektowanych art. 4-6 ustawy o ochronie danych osobowych, znajduje umocowanie w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679: częściowo w lit. e – w zakresie związanym z ważnymi celami leżącymi w ogólnym interesie publicznym, częściowo w lit. g – w zakresie zapobiegania naruszeniom zasad etyki w zawodach regulowanych oraz prowadzeniem postępowań w takich sprawach, ich wykrywaniem oraz ściganiem i częściowo w lit. h, który definiuje funkcje kontrolne i regulacyjne związane ze sprawowaniem władzy publicznej w przypadkach, o których mowa w lit. e oraz g.

Przepisy rozporządzenia 2016/679 dotyczą zadań wykonywanych przez Ministra Finansów i samorząd zawodowy doradców podatkowych – w zakresie wynikającym z ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 377). Wymieniona ustawa nie przewiduje regulacji związanych z ochroną danych osobowych, jednak określa zadania publiczne realizowane przez wskazane podmioty, prowadzące do gromadzenia i przetwarzania danych osobowych.

Podmiotem wykonującym zadania publiczne na podstawie ww. ustawy jest Minister Finansów, który wykonuje zadania w zakresie trzech obszarów: nadzoru nad samorządem zawodowym doradców podatkowych, związane z postępowaniami administracyjnymi prowadzonymi na podstawie ustawy o doradztwie podatkowym oraz zadania związane z funkcjonowaniem Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego. Z kolei Krajowa Izba Doradców Podatkowych będąca samorządem zawodowym doradców podatkowych wykonuje, poprzez organy Izby, zadania publiczne związane m.in. z prowadzeniem listy doradców podatkowych oraz wydaje decyzje administracyjne w tych sprawach oraz nadzoru nad wykonywaniem doradztwa podatkowego. Zawód doradcy podatkowego jest zawodem zaufania publicznego, jednak jego wykonywanie podlega istotnym regułom, w zakresie m.in. kontroli niektórych aspektów wykonywania zawodu przez organy samorządu oraz Ministra Finansów. Podmioty te wykonują zadania publiczne, w związku z czym w świetle nowych regulacji prawa Unii Europejskiej zachodzi konieczność

zdefiniowania ich ze względu na ograniczenie stosowania rozporządzenia 2016/679 poprzez wyłączenie m.in. art. 15 tego rozporządzenia. Zgodnie z art. 23 ust. 2 lit. e rozporządzenia 2016/679 wyłączenie stosowania niektórych przepisów rozporządzenia jest możliwe pod warunkiem jednakże, że zostanie określony administrator lub kategorie administratorów. Stąd też zaproponowano regulację art. 5a, stosowne do wymogów określonych w art. 23 ust. 2 RODO.

Samorządy zawodowe są publicznymi korporacjami opartymi na więziach zawodowych. Z art. 17 ust. 1 Konstytucji RP wynikają funkcje samorządów zawodowych, do których prawidłowego wykonywania niezbędne jest wyposażenie ich w stosowne ustawowe kompetencje. Funkcje te obejmują reprezentację osób wykonujących dany zawód oraz sprawowanie pieczy nad jego należyтым wykonywaniem w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. W tym kontekście Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że „piecza” samorządów zawodów zaufania publicznego nad należyтым wykonywaniem tych zawodów ma charakter działalności (funkcji) o cechach władztwa publicznego (wyrok TK z 18 lutego 2004 r., sygn. akt P 21/02). Stąd też, usprawnienie wykonywania zadań samorządów i związanych z nimi kompetencji nadzorczych Ministra Finansów służy właściwemu wypełnianiu zasady prymatu interesu publicznego, wynikającej bezpośrednio ze wskazanej normy konstytucyjnej. Dotyczy to również postępowań administracyjnych skutkujących nabyciem bądź utratą uprawnień do wykonywania zawodu zaufania publicznego, wszczynanych na wniosek jak i z urzędu. Podkreślenia wymaga, że funkcje kontrolne Ministra Finansów wobec zawodu zaufania publicznego doradcy podatkowego obejmują także proces dochodzenia do tych zawodów, stąd też, w ramach przesłanki określonej w art. 23 ust. 1 pkt e i h rozporządzenia 2016/679 celowe jest ograniczenie stosowania tego rozporządzenia także w zakresie realizowanych zadań związanych z działalnością Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego oraz organizacją egzaminu na doradcę podatkowego, także w obszarze kompetencji przyznanych w tym procesie Krajowej Izbie Doradców Podatkowych.

Zapobieganie naruszeniom zasad etyki w zawodach regulowanych, prowadzenie postępowań w takich sprawach, ich wykrywanie oraz ściganie (art. 23 ust. 1 pkt g rozporządzenia 2016/679) stanowi z kolei podstawę do wprowadzenia ograniczeń w przypadku przetwarzania danych osobowych w związku z prowadzonymi przeciwko

doradcom podatkowym postępowaniami dyscyplinarnymi, jak również ma związek z ochroną tajemnicy zawodowej.

Ograniczenia zakresu obowiązków wynikających z art. 13 ust. 3, art. 14 ust. 1, 2 i 4 oraz art. 15 ust. 1 – 3 wynikają z projektowanych art. 4-6 ustawy o ochronie danych osobowych. potrzeba zastosowania tych ograniczeń będzie wynikać w szczególności z konieczności zapewnienia prawidłowego toku prowadzonych postępowań i ich sprawnego przebiegu oraz sprawnego wykonywania przez wymienione organy przypisanych im ustawowo zadań publicznoprawnych. Pozostaje to, co do zasady, w zgodzie z interesem indywidualnym osób, których dotyczą prowadzone postępowania, wyrażającym się oczekiwaniem szybkiego przeprowadzenia poszczególnych postępowań administracyjnych, z których większość wszczynana jest na ich wniosek.

Z uwagi na brzmienie art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 nowelizacja powinna określić cele przetwarzania i administratorów, dlatego też proponuje się wskazanie jako celu przetwarzania danych, realizację ustawowych zadań, obowiązków lub uprawnień przez samorząd zawodowy doradców podatkowych oraz Ministra Finansów, z jednoczesnym wskazaniem jako administratorów tych organów, którym są przypisane ustawowo zadania nadzorcze i kontrolne w ramach postępowań, wynikających z nowelizowanej ustawy.

Jednocześnie należy wskazać, że charakter działań objętych wyłączeniem, w których są przetwarzane dane osobowe, minimalizuje potencjalne ryzyka naruszenia praw lub wolności osoby, której dane dotyczą, stąd nie ma potrzeby dodatkowej regulacji określającej te ryzyka (art. 23 ust. 2 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych). Nie ma również zastosowania dyrektywa zawarta w art. 23 ust. 2 lit. h rozporządzenia 2016/679.

Wykonując przesłankę zawartą w art. 23 ust. 2 lit d – w zakresie konieczności określenia zabezpieczeń zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu – należy przyjąć rozwiązanie, zgodnie z którym na administratorach danych osobowych będzie spoczywał obowiązek sformułowania i wdrożenia zasad ochrony danych oraz technicznych narzędzi zapobiegających nadużyciom. Okresy przechowywania danych będą natomiast powiązane z koniecznością wykazania celu przetwarzania. Należy także nadmienić, że w przypadku danych przetwarzanych przez doradców podatkowych – istnieje prawny obowiązek – określony w art. 38 ustawy o doradztwie podatkowym przechowywania dokumentacji związanej z udzielonymi podatnikom poradami, po 5 latach zaś doradcy obowiązani są dokumenty zniszczyć. Nie jest możliwe szczegółowe określenie w

akcie prawnym rangi ustawowej zabezpieczeń stosowanych w zakresie ochrony danych osobowych, zwłaszcza przy uwzględnieniu faktu, iż dane osobowe przetwarzane będą samodzielnie przez niezależne od siebie podmioty będące administratorami danych osobowych. Zabezpieczenia przetwarzania danych będą bowiem specyficzne dla danej kategorii danych osobowych oraz struktury organizacyjnej podmiotu będącego administratorem tych danych.

Zgodnie z projektowanym art. 37 ust. 5 Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie przysługuje prawo dostępu do informacji objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej. W związku z tym, że obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej doradców podatkowych nie ustaje w przypadku gdy z żądaniem ujawnienia informacji występuje Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych należy wskazać, że – stosownie do preambuły rozporządzenia 2016/679, państwa członkowskie mogą przyjąć przepisy szczegółowe mające chronić obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej o ile jest to niezbędne by pogodzić prawo do ochrony danych osobowych z obowiązkiem zachowania tej tajemnicy. Konkretyzację tego przepisu stanowi art. 90 rozporządzenia 2016/679.

*Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników**

W ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników (Dz.U. z 2017 r. poz. 1055) dodano przepis ustanawiający ministra właściwego do spraw gospodarki administratorem danych osobowych przetwarzanych w celu nieodpłatnego zbycia akcji objętych przez Skarb Państwa uprawnionym pracownikom, rolnikom lub rybakom, a także ich spadkobiercom. Wyszpecyfikowano również dane osobowe, które mogą być przetwarzane.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach

Przedstawiona propozycja dodania art. 4b do ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1289 z późn. zm.) ma na celu wskazanie danych osobowych przetwarzanych przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta w związku z realizacją zadań związanych z utrzymaniem czystości i porządku w gminach.

W przypadku przetwarzania danych, o których mowa w projektowanym art. 4b ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach ograniczenie stosowania art. 13, 18 oraz wyłączenie stosowania art. 14 rozporządzenia 2016/679 jest środkiem służącym innym ważnym celom leżącym w interesie państwa członkowskiego (o czym mowa w art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679). Jednocześnie należy stwierdzić, że w tym przypadku ograniczenie to nie narusza podstawowych praw i wolności, a uprawnienie przetwarzania tych danych przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta wynika bezpośrednio z przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Nie jest możliwe wskazanie katalogu danych, które może przetwarzać wójt, burmistrz i prezydent miasta, w związku z wykonywaniem zadań związanych z utrzymaniem czystości i porządku w gminach. Ww. organy, zgodnie z art. 6m. ust. 1b ww. ustawy, mogą żądać od osób fizycznych podania różnych danych na potrzeby obliczenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Dane osobowe przetwarzane w związku z realizacją zadań związanych z utrzymaniem czystości i porządku w gminach nie podlegają częstym zmianom, w związku z czym nie jest możliwe, ani nie jest zasadne, wskazanie okresu przechowywania tych danych osobowych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach

W projektowanej zmianie przepisów ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2017 r. poz. 972 i 1086 oraz z 2018 r. poz. 369), zwanej dalej „ustawą o muzeach”, uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), który wymaga, aby przetwarzanie danych osobowych odbywało się w celu i zakresie niezbędnym do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze danych osobowych. Tym samym przetwarzanie danych osobowych na podstawie przedmiotowego artykułu musi odbywać się na podstawie przepisu prawa krajowego, który będzie określał obowiązek, z realizacją którego związana jest konieczność przetwarzania danych osobowych. Mając powyższe na uwadze zaproponowano zmiany w ustawie o muzeach określające obowiązek przetwarzania danych osobowych przez ministra

właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz muzea. Celem przedmiotowych zmian jest wskazanie podmiotu uprawnionego do przetwarzania danych osobowych oraz rodzaju danych osobowych przetwarzanych w ramach poszczególnych zadań ustawowych.

Zakres przetwarzanych danych osobowych, zgodnie z zasadą minimalizacji danych, został ograniczony jedynie do tych danych, których posiadanie przez organ jest niezbędne do przeprowadzenia danej procedury, z jednoczesnym zagwarantowaniem realizacji praw osób, których dane dotyczą. Należy przy tym podkreślić, że w związku z potrzebą identyfikacji określonych podmiotów należy uznać, iż numer telefonu i adres poczty elektronicznej powinny znaleźć się w katalogach przetwarzania danych osobowych. Umieszczenie tych danych w katalogu nie jest równoznaczne z obowiązkiem ich podawania przez osoby, których dane dotyczą, lecz stwarza podstawę prawną przetwarzania przedmiotowych danych osobowych w sytuacji, gdy zostały one pozyskane w inny sposób niż od osoby, której dane dotyczą (np. dane osobowe zostały wyszukane w Internecie). Wyszczególnienie wspomnianych danych osobowych w katalogu jest szczególnie istotne m.in. w związku z powoływaniem członków rady muzeum, czy komisji kwalifikacyjnej.

Artykuł 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 uprawnia państwa członkowskie do ograniczania praw osób, których dane dotyczą, paralelnie wskazując zakres przedmiotowy tych ograniczeń. Zgodnie z art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 ograniczanie praw osób, których dane dotyczą może nastąpić wyłącznie w formie aktu prawnego i musi zawierać szczegółowe przepisy dotyczące przedmiotowego ograniczenia praw osób, których dane dotyczą. W projektowanej ustawie warunek ten został spełniony przez zaprojektowanie przepisów ustawy o muzeach określających środki zabezpieczenia danych osobowych, czas przechowywania danych oraz przez wskazanie sposobu ogłaszania ograniczeń praw osób, których dane dotyczą. Zabezpieczenia, o których mowa w projektowanym art. 4a ust. 1, polegają co najmniej na dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienia do przetwarzania danych osobowych nadane przez administratora danych osobowych oraz na pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

Taka konstrukcja prawna sprawia, że każdy z administratorów danych osobowych (tj. każde z muzeów posiadających uzgodniony z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego statut lub regulamin, jak również Minister Kultury i

Dziedzictwa Narodowego) powinien posiadać własną politykę ochrony danych osobowych, w której określi zakres i sposoby przetwarzania danych osobowych oraz środki techniczne i organizacyjne służące ochronie tych danych. Należy podkreślić, że rzeczony projekt art. 4a zawiera minimalne standardy służące ochronie danych osobowych, stosowane przez administratorów danych osobowych, które mogą zostać spełnione poprzez wydanie pracownikowi przetwarzającemu dane osobowe u administratora danych osobowych jednego dokumentu pn. „Imienne upoważnienie do przetwarzania danych osobowych”, na którym upoważniony pracownik podpisze klauzulę zachowania w tajemnicy danych osobowych, do których będzie posiadał dostęp w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych.

W zakresie okresu przechowywania danych osobowych doprecyzowano poszczególne przepisy. Niemniej jednak brak jest możliwości określenia w sposób precyzyjny maksymalnego okresu przechowywania danych osobowych. Zgodnie z projektem art. 4a ust. 3 dane osobowe, o których mowa w art. 2 ust. 2, art. 5b ust. 2 pkt 3, art. 6a ust. 2a, art. 10 ust. 3c, art. 19a ust. 5, art. 29 ust. 1a oraz art. 31e ust. 2 pkt 1-3 przechowywane będą wyłącznie przez czas niezbędny do realizacji zadań których dotyczą. W związku z faktem, iż nie można oszacować ile będzie wynosił czas przetwarzania danych osobowych przez administratorów danych osobowych w związku z realizacją wyżej wymienionych zadań, zastosowano konstrukcję klauzuli generalnej, przyjmującą, że każdorazowo jest to czas niezbędny na ustalenie określonego zdarzenia i zareagowanie na nie. Jednocześnie powiązano czas przechowywania danych osobowych z realizacją zadań publicznych, dla których takie przechowywanie jest niezbędne (projektowany art. 4a ust. 3 ustawy o muzeach). Celem przyjęcia takiej konstrukcji prawnej było w szczególności nieutrudnianie muzeom realizacji ich ustawowych celów, zadań i obowiązków, które wynikają z ustawy o muzeach oraz wydanych na jej podstawie aktów wykonawczych.

Ponadto uwzględniając ogólne rozwiązania rozporządzenia 2016/679 dotyczące dostępu do informacji oraz zasad bezpłatnej realizacji praw osób, których dane są przetwarzane zaproponowano praktycznie jednolite i bardziej precyzyjne reguły korzystania z danych uprawnień w odniesieniu do wszystkich podmiotów z działu kultura i ochrona dziedzictwa narodowego. Propozycje te są de facto korzystniejsze dla zainteresowanych niż generalne rozwiązania rozporządzenia 2016/679, gdyż gwarantują bezpłatną realizację danych praw raz na 6 miesięcy, bez warunkowania jej ogólnymi klauzulami rozporządzenia 2016/679, tj. ewidentnie nieuzasadnionym lub nadmiernym, w szczególności ze względu na swój

ustawiczny charakter, żądaniem osoby, której dane dotyczą. Poza tym wykazują one również dbałość o interes finansowy państwa, dlatego, że koszt realizacji obowiązku informacyjnego administratora danych osobowych wobec osób, których dane dotyczą przez podmioty z działu kultura i ochrona dziedzictwa narodowego dotowane z budżetu państwa, byłby bezpośrednio znaczącym obciążeniem finansowym dla tych instytucji i pośrednio dla Skarbu Państwa.

Proponuje się także ograniczenie stosowania art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 w zakresie przetwarzania danych osobowych, o których mowa w projektach art. 2 ust. 2, art. 5b ust. 2 pkt 3, art. 6a ust. 2a, art. 6b ust. 3 pkt 1, art. 7 ust. 4a, art. 10 ust. 3c, art. 12a ust. 1, art. 19 ust. 1a, art. 19a ust. 5, art. 29 ust. 1a, art. 29a ust. 3a, art. 31e ust. 2 pkt 1 i 3 oraz art. 33d ust. 2a, z uwagi na konieczność ponoszenia niewspółmiernych do skali zadań nakładów, nie tylko finansowych, lecz również czasowych. Oznacza to, że administratorzy danych osobowych będą obowiązani do przetwarzania danych osobowych zgodnie z zasadami, o których mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, jednak nie będą oni musieli wykazywać ich rozliczalności. Nie oznacza to jednak, że nie będą oni wdrażać we własnym zakresie zasady rozliczalności przetwarzania danych osobowych. Niektórzy z administratorów danych osobowych będą mogli wdrożyć takie rozwiązanie w swoich wewnętrznie obowiązujących politykach ochrony danych osobowych.

Poza tym proponowany przepis ma na celu ułatwienie funkcjonowania mniejszych muzeów, mających siedzibę głównie w małych miejscowościach (duże muzea państwowe stanowią znacząco mniejszość w ogólnej liczbie kilkuset muzeów – w większości prowadzonych przez jednostki samorządu terytorialnego), w których za ochronę danych osobowych będzie odpowiedzialny pracownik realizujący również inne zadania, np. zadania z zakresu organizacji działalności muzeum, czy też pracownik ds. kadrowych lub informatyk. Dotyczy to głównie ograniczenia stosowania art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 w zakresie przetwarzania danych osobowych, o których mowa w projektach art. 2 ust. 2, art. 10 ust. 3c, art. 12a, art. 19 ust. 1a, art. 19a ust. 5 ustawy o muzeach. Jednocześnie należy podkreślić, że przyjęte rozwiązanie prawne jest zgodne z art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679, ponieważ będzie ono pośrednio wpływać na realizację konstytucyjnego obowiązku zapewnienia równego dostępu do dóbr kultury (art. 6 ust. 1 Konstytucji RP) oraz konstytucyjnej wolności korzystania z dóbr kultury (art. 73 Konstytucji RP).

Na podstawie art. 23 rozporządzenia 2016/679 proponuje się również ograniczenie praw osób, których dane dotyczą, o których mowa w art. 12 (obowiązek przejrzystości komunikacji

administratora danych osobowych) i art. 15 (prawo dostępu do danych osobowych) rozporządzenia 2016/679, w zakresie danych osobowych, o których mowa w projektach art. 2 ust. 2, art. 5b ust. 2 pkt 3, art. 6a ust. 2a, art. 6b ust. 3 pkt 1, art. 7 ust. 4a, art. 10 ust. 3c, art. 12a ust. 1, art. 19 ust. 1a, art. 19a ust. 5, art. 29 ust. 1a, art. 29a ust. 3a, art. 31e ust. 2 pkt 1 i 3 oraz art. 33d ust. 2a ustawy o muzeach. Przedmiotowe ograniczenie polega na wprowadzeniu odpłatności realizacji obowiązku informacyjnego administratora danych osobowych oraz prawa dostępu do danych osobowych przez osobę, której dane dotyczą, w przypadku realizacji przez osobę, której dane dotyczą w/w praw częściej niż raz na 6 miesięcy. Częstsza realizacja wspomnianych praw osób, których dane dotyczą wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty równej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym państwa, ponieważ minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz muzeum jako podmioty publiczne narażeni byłiby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. Dbłość o interes finansowy państwa znajduje przełożenie na efektywne funkcjonowanie państwa, a tym samym sprawną realizację zadań publicznych. W związku z powyższym przesłanka ograniczenia praw osób, których dane dotyczą z art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 została spełniona.

Ponadto proponuje się wyłączenie stosowania art. 15 ust. 3 rozporządzenia 2016/679 (prawo osoby, której dane dotyczą do uzyskania kopii jej danych osobowych przetwarzanych przez administratora danych osobowych) w projekcie art. 2 ust. 2 ustawy o muzeach w przypadku, gdy wykonanie obowiązku wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku związanego z wyszukaniem danych osobowych. Wyłączenie stosowania przedmiotowego artykułu wynika z faktu, iż wiele muzeów posiada braki kadrowe, a pracownicy posiadają szeroki zakres obowiązków. Realizacja uprawnienia osoby, której dane dotyczą byłaby znaczącym obciążeniem dla muzeów, co nie oznacza, że muzea nie będą realizować obowiązku informacyjnego administratora danych osobowych. Wobec osoby, której dane dotyczą zostanie spełniony obowiązek informacyjny administratora danych osobowych, jednak administrator danych osobowych nie będzie dostarczał osobie, której dane dotyczą kopii jej danych osobowych, jeśli związane byłoby to z niewspółmiernie dużym wysiłkiem związanym z ich wyszukaniem.

W projektowanej ustawie ogranicza się również wynikający z art. 19 rozporządzenia 2016/679 obowiązek poinformowania odbiorców danych o sprostowaniu, usunięciu lub

ograniczeniu przetwarzania danych osobowych, w zakresie danych osobowych, o których mowa w projektach art. 2 ust. 2, art. 5b ust. 2 pkt 3, art. 6a ust. 2a, art. 6b ust. 3 pkt 1, art. 7 ust. 4a, art. 10 ust. 3c, art. 12a ust. 1, art. 19 ust. 1a, art. 19a ust. 5, art. 29 ust. 1a, art. 29a ust. 3a, art. 31e ust. 2 pkt 1 i 3 oraz art. 33d ust. 2a ustawy o muzeach. Podstawą ograniczenia realizacji przedmiotowego obowiązku administratora danych osobowych są wysokie koszty jego realizacji. Należy wskazać, że muzea, ponieważ to one będą administratorami danych osobowych większości danych osobowych przetwarzanych na podstawie ustawy o muzeach, są jednostkami organizacyjnymi nienastawionymi na osiągnięcie zysku (art. 1 ustawy o muzeach), które mogą prowadzić tylko i wyłącznie fakultatywnie działalność gospodarczą (art. 9 ustawy o muzeach). W przypadku nieograniczenia stosowania art. 19 rozporządzenia 2016/679 w zakresie danych osobowych, o których mowa w projektach art. 2 ust. 2, art. 10 ust. 3c, art. 12a ust. 1, art. 19 ust. 1a, art. 19a ust. 5 ustawy o muzeach muzea mogłyby, w celu pozyskania środków na realizację zadań z zakresu ochrony danych osobowych, zwiększać zakresy prowadzonej działalności gospodarczej, a w efekcie stać się przedsiębiorcami, dotowanymi z budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

W przypadku nieograniczenia stosowania art. 19 rozporządzenia 2016/679 w zakresie danych osobowych, o których mowa w projektach art. 6a ust. 2a, art. 7 ust. 4a, art. 29 ust. 1a, art. 29 ust. 1a, art. 29a ust. 3a oraz art. 33d ust. 2a ustawy o muzeach dokonano na podstawie art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 realizacja ww. obowiązku nie tylko byłaby znacznym obciążeniem czasowym i finansowym dla Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, ale i prowokowałoby utrudniające pracę urzędu przypadki celowego i nie służącego dobru publicznemu nadużywania wobec niej nabytych praw przez osoby, których dane dotyczą.

Z tego samego powodu proponuje się ograniczenie obowiązku zawiadamiania osób, których dane dotyczą o naruszeniu ochrony danych, na podstawie art. 34 rozporządzenia 2016/679, z jednoczesnym zobowiązaniem do umieszczenia na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej komunikatu o naruszeniu ochrony w ciągu 72 godzin od stwierdzenia naruszenia. Termin 72 godzin jest realnym terminem pozwalającym na realizację zadania (konieczność ustalenia zdarzenia i zareagowania na nie) w sytuacji, gdy podmioty, których one dotyczą, wykonują również szereg innych, podstawowych obowiązków w toku swojej zwykłej bieżącej działalności. Należy podkreślić, że

zaproponowane rozwiązanie stanowi jednocześnie obostrzenie wobec przepisów rozporządzenia 2016/679, gdyż odnosi się do każdego naruszenia ochrony danych osobowych, a nie tylko do przypadków naruszenia danych osobowych mogących powodować wysokie ryzyko naruszenia praw i wolności poszczególnych osób. Niepoinformowanie o takim zdarzeniu we wskazanym terminie skutkować będzie pełnym stosowaniem obowiązku określonego w art. 34 rozporządzenia 2016/679.

Celem przetwarzania danych osobowych określonych w projektowanej ustawie jest wykonanie określonych zadań w interesie publicznym, w szczególności identyfikacja określonych podmiotów. Wprowadzenie ograniczeń praw podmiotu danych na podstawie art. 23 rozporządzenia 2016/679 jest niezbędne z uwagi na konieczność zapewnienia sprawnego funkcjonowania ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego jako organu administracji publicznej oraz innych podmiotów publicznych. Jednocześnie brak jest możliwości realizacji tychże zadań w sposób odmienny od zaproponowanego w projekcie. Należy zatem uznać, iż wprowadzenie proponowanych ograniczeń jest zgodne z art. 51 Konstytucji RP.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty

Zgodnie z art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE, zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679” lub „RODO”, zabrania się przetwarzania danych osobowych dotyczących zdrowia. Natomiast zgodnie z ust. 2 lit. g art. 9 rozporządzenia 2016/679 zakaz ten nie ma zastosowania w sytuacji, gdy przetwarzanie jest niezbędne ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, na podstawie prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego, które są proporcjonalne do wyznaczonego celu, nie naruszają istoty prawa do ochrony danych i przewidują odpowiednie i konkretne środki ochrony praw podstawowych i interesów osoby, której dane dotyczą.

Z uwagi na fakt, że marszałek województwa oraz Minister Obrony Narodowej zgodnie z art. 15 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty organizują, finansują oraz zapewniają warunki odbywania stażu podyplomowego przez absolwentów studiów lekarskich i lekarsko dentystycznych, a wojewoda sprawuje nadzór nad odbywaniem stażu podyplomowego lekarzy, konieczne jest, aby przetwarzali oni dane osobowe takie jak:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL – typ i numer dokumentu tożsamości;
- 3) datę urodzenia;
- 4) adres miejsca zamieszkania;
- 5) numer prawa wykonywania zawodu;
- 6) posiadane specjalizacje;

w tym informacje, które mogą zawierać dane wrażliwe dotyczące stanu zdrowia lekarzy stażystów, w tym:

- 7) powody i okresy absencji w pracy;
- 8) przewidywany i faktyczny termin porodu;
- 9) informację o orzeczonej niepełnosprawności;
- 10) informacje o trybie rozwiązania umowy o pracę.

Podobna sytuacja ma miejsce w przypadku danych lekarzy odbywających szkolenie specjalizacyjne. Z uwagi na fakt, że zgodnie z art. 16c-16l ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty minister właściwy do spraw zdrowia, Minister Obrony Narodowej oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych wykonują zadania w zakresie naboru, organizacji i finansowania szkolenia specjalizacyjnego, natomiast wojewoda wykonuje zadania z zakresu naboru i przedłużania szkolenia specjalizacyjnego lekarzy i lekarzy dentystów, do prawidłowego wykonywania wyżej wskazanych zadań konieczne jest, aby przetwarzali oni dane osobowe lekarzy odbywających szkolenie specjalizacyjne takie jak:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL – typ i numer dokumentu tożsamości;
- 3) datę urodzenia;
- 4) adres miejsca zamieszkania;
- 5) numer prawa wykonywania zawodu;
- 6) posiadane specjalizacje;

w tym informacje, które mogą zawierać dane wrażliwe dotyczące stanu zdrowia lekarzy stażystów, w tym:

- 7) powody i okresy absencji w pracy;
- 8) przewidywany i faktyczny termin porodu;
- 9) informację o orzeczonej niepełnosprawności;
- 10) informacje o trybie rozwiązania umowy o pracę.

Z uwagi na powyższe wprowadzenie przedmiotowych katalogów danych osobowych, które są przetwarzane w związku z realizacją zadań administracji publicznej z zakresu organizacji stażu podyplomowego i szkolenia specjalizacyjnego lekarzy i lekarzy dentystów jest niezbędne, gdyż na dzień dzisiejszy przepisy nie przewidują wprost, że wyżej wskazane (w pkt 7-10) dane wrażliwe są przetwarzane, a tego wymaga art. 9 ust. 2 pkt g rozporządzenia 2016/679.

Należy wskazać, że wyżej wskazane dane są niezbędne do wykonywania zadań z zakresu organizacji, finansowania, przedłużania i nadzoru nad odbywaniem stażu podyplomowego i szkolenia specjalizacyjnego. Wykonywanie tych zadań jest natomiast konieczne w celu realizacji ważnego interesu publicznego jakim jest zapewnienie obywatelom odpowiedniej opieki zdrowotnej, a także interesu publicznego polegającego na racjonalnym wydatkowaniu środków publicznych przeznaczonych na wypłacanie wynagrodzeń dla lekarzy i lekarzy dentystów odbywających staż podyplomowy lub szkolenie specjalizacyjne.

Ponadto w obu przypadkach w celu realizacji obowiązku w zakresie odpowiedniego zabezpieczenia praw podstawowych i interesów osoby, której dane dotyczą, na który wskazuje art. 9 z ust. 2 lit. g rozporządzenia 2016/679 przewidziano, że do danych wrażliwych, które mogą być zawarte w informacjach wskazanych w pkt 7-10 dostęp będą mogły mieć jedynie osoby, które otrzymają szczególne upoważnienie do przetwarzania tych danych wydane przez administratora i jedynie w celach wyraźnie wskazanych w tym przepisie. Powyższe znacznie ograniczy krąg osób, które będą mieć dostęp do danych wrażliwych, co wpłynie na odpowiednie zabezpieczenie praw podstawowych i interesów osób, których dane dotyczą.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne

Proponowana zmiana wynika z konieczności doprecyzowania skutku wykreślenia danych z rejestru poprzez wyraźne określenie, że wykreślenie z danego rejestru jest równoznaczne z fizycznym usunięciem z tego rejestru danych wykreślanego podmiotu. Pozwoli to uniknąć wątpliwości pojawiających się w związku z obecnym brzmieniem przepisu czy dane podmiotu wykreślonego są nadal widoczne, ale np. z adnotacją „wykreślony” lub odpowiadającym jej oznaczeniem graficznym. Należy jednocześnie wskazać, że wszystkie wykreślane dane nadal znajdują się w złożonych do organu rejestrowego wnioskach o wpis do rejestru, które stanowią akta sprawy. Ponieważ organ rejestrowy – Prezes Urzędu Regulacji Energetyki jest organem państwowym, do postępowania z aktami sprawy stosuje przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1506, z późn. zm.), w rozumieniu której, akta sprawy są materiałem archiwalnym podlegającym archiwizacji przez okres czasu zgodny z nadaną im kategorią, zgodnie z wewnętrzną instrukcją kancelaryjną. W związku z tym, zrezygnowano z wprowadzania do ustawy – Prawo energetyczne przepisu określającego okres przechowywania wniosków o wpis do rejestru.

Wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego określi, w drodze uchwały, rada gminy. Jednocześnie proponuje się wskazanie maksymalnego 5-letniego okresu przechowywania danych osobowych w związku z wypłaceniu dodatku energetycznego, który liczy się od dnia zaprzestania wypłacania tego dodatku .

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy

Na mocy art. 57 § 1 k.k.w sądowy kurator zawodowy niezwłocznie informuje właściwy organ gminy i podmiot o skierowaniu skazanego do wykonywania pracy na jego rzecz w ramach wykonania kary ograniczenia wolności. Jednocześnie na mocy art. 58 § 2 k.k.w oraz §7 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 czerwca 2010r. w sprawie podmiotów, w których jest wykonywana kara ograniczenia wolności oraz praca społecznie użyteczna (Dz.U. z 2010r., Nr 98, poz.634), podmioty wskazane w art. 56 § 2, 3 i 4 k.k.w. mają obowiązek niezwłocznego informowania kuratora o szeregu zdarzeń mających istotne znaczenie dla przebiegu wykonywania orzeczenia i stanowiących dane osobowe w rozumieniu ustawy o ochronie danych osobowych, jak chociażby o stosunku zatrudnienia czy stanie zdrowia.

Ponadto, w celu wykonania orzeczenia, do podmiotu lub zakładu pracy zatrudniającego skazanego, wobec którego zamiast obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne orzeczono potrącanie określonej części wynagrodzenia za pracę, przesyłany jest odpis orzeczenia zawierający dane wrażliwe dotyczące skazania (§ 380 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 grudnia 2015 r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz.U. z 2015r., poz.2316 z późn.zm.))

Zasadnym jest upoważnienie właściwych organów gminy oraz podmiotów i zakładów pracy (pracodawców) -przez analogię do projektowanych dla kuratorskiej służby sądowej przepisów – o możliwości przewarżania danych osobowych w rozumieniu wskazanej ustawy

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym

W ocenie Ministerstwa Infrastruktury zaproponowany zakres wyłączenia stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 jest zgodny z zasadami analizowanego aktu prawa Unii Europejskiej. Projektodawca zdecydował się na wprowadzenie tego rodzaju wyłączenia, ponieważ służy ono funkcjom kontrolnym, inspekcyjnym i regulacyjnym związanym z wykonywaniem zadań dotyczących m.in. zasad ruchu na drogach publicznych czy warunków dopuszczania pojazdów do ruchu drogowego. W konsekwencji zaproponowane wyłączenie spełnia przesłankę zawartą w art. 23 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2016/679.

W powyższym kontekście warto również zwrócić uwagę na fakt, że rezygnacja z wyłączenia stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 przez organy i podmioty wskazane w projektowanym przepisie mogłaby negatywnie wpłynąć na poziom bezpieczeństwa na drogach publicznych. Wynika to z faktu, że organy oraz podmioty wymienione w zaproponowanym artykule realizują zadania związane m.in. z zarządzaniem ruchem drogowym, w tym z ustalaniem zasad i warunków dopuszczania pojazdów do tego ruchu, a także przeprowadzaniem kontroli ruchu drogowego. Uniemożliwienie lub utrudnianie wskazanym organom lub podmiotom wykonywania tych działań poprzez rezygnację z zaproponowanego wyłączenia stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 mogłoby spowodować obniżenie poziomu bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego.

Istnieje również uzasadniona potrzeba wyłączenia przepisów art. 13 ust. 3, art.15 ust. 3, art. 18i art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679 (UE) dla procesów rejestracji pojazdów,

czasowej rejestracji, czasowego wycofania pojazdów z ruchu, wyrejestrowania pojazdów lub wytwarzania/wydawania dokumentów z tym związanych, czy też dokonywania przez ministra właściwego do spraw transportu wpisów osób na listę rzeczoznawców samochodowych.

Przetwarzanie danych osobowych przez organy rejestrujące odbywa się wyłącznie na podstawie i w zakresie ustanowionym przez przepisy prawa powszechnie obowiązującego w randze ustawy. Organy rejestrujące pojazdy (starosta i wojewoda mazowiecki) szacunkowo codziennie obsługują kilkadziesiąt tysięcy osób w sprawach, o których mowa w art. 2a pkt 2 i 2a (art. 73 ust. 1, art. 74 ust. 1, art. 75 ust. 1, art. 75d, art. 77 ust. 3 i 3a, art. 78 ust. 3, art. 78a ust. 1, art. 79 ust. 1, 3 i 3a).

W przepisach ustawowych określony jest również zakres przetwarzania danych osobowych również przez ministra właściwego do spraw transportu – art. 2a pkt 11 (art. 79a).

Rezygnacja z zaproponowanego wyłączenia w ww. procesach w sposób niewspółmierny obciążałaby administrację publiczną obowiązkami wynikającymi z rozporządzenia 2016/679 (UE).

W związku z powyższym zasadne są wyłączenia dla wskazanych powyżej procesów, w których następuje przetwarzanie danych osobowych - w zakresie art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 3, art. 18 i art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679 (UE) tj. obowiązku informacyjnego (art. 13 ust. 3) z uwzględnieniem obowiązku informowania o sprostowaniu lub usunięciu danych osobowych, określonego prawa do dostępu osoby, której dane dotyczą (art. 15 ust. 3 i 18) czy też prawa sprzeciwu (art. 21 ust. 1 i 4).

W związku z wejściem w życie w dniu 25 maja 2018 r. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, zaistniała potrzeba uregulowania pewnych szczególnych kwestii na poziomie ustawodawstwa krajowego, w tym w ustawie Prawo o ruchu drogowym oraz w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw w zakresie centralnej ewidencji pojazdów, centralnej ewidencji kierowców oraz centralnej ewidencji posiadaczy kart parkingowych.

Centralna ewidencja pojazdów.

Zgodnie z projektowanymi przepisami w art. 80a ustawy proponuje się dodanie w ust. 5 przepisu wskazującego zakres danych osobowych przetwarzanych przed administratorem danych i informacji zgromadzonych na potrzeby centralnej ewidencji pojazdów. W szczególności, wskazuje się takie dane osobowe jak: imię i nazwisko, numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL - serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość, datę i miejsce urodzenia, adres zamieszkania oraz identyfikator osoby dokonującej w ewidencji wprowadzenia lub zmiany danych. Dane te będą przetwarzane w zakresie niezbędnym dla realizacji zadań określonych w art. 80a.

W kolejnym ust. 5a, wskazuje się, że podmioty, o których mowa w art. 80ba ust. 1, tj. podmioty zobowiązane do przekazywania danych do ewidencji oraz w art. 80c ust. 1 i ust. 2a,

tj. podmioty, którym dane z ewidencji są udostępniane, przetwarzają ww. dane osobowe, w zakresie w jakim jest to niezbędne dla realizacji ich ustawowych zadań, przy jednoczesnej konieczności wdrożenia odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych w celu ochrony tych danych osobowych.

W kolejnych przepisach przewiduje się wyłączenia ze stosowania innych przepisów rozporządzenia 2016/679, w celu realizacji zadań władzy publicznej oraz zapewnienia prawidłowego funkcjonowania organów realizujących zadania publiczne. Dane osobowe

zgromadzone w centralnej ewidencji pojazdów podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu tych danych, które następnie zostaną opisane w stosownych politykach bezpieczeństwa danych osobowych.

W ramach przetwarzania danych osobowych na potrzeby prowadzenia centralnej ewidencji pojazdów, ze stosowania rozporządzenia 2016/679 wyłączono art. 18 rozporządzenia 2016/679, z uwagi na konieczność zapewnienia istnienia możliwości nieprzerwanego przetwarzania danych przez organy publiczne, zatem ograniczenie przetwarzania danych jest niedopuszczalne

Zgodnie z projektowanym ust. 6 w art. 80a, utrzymanie i rozwój centralnej ewidencji pojazdów zapewnia minister właściwy do spraw informatyzacji. W tym celu podejmuje on działania mające na celu: zapewnienie ochrony przed nieuprawnionym dostępem do ewidencji, zapewnienie integralności danych w ewidencji, zapewnienie dostępności systemu

teleinformatycznego, w którym ewidencja jest prowadzona dla podmiotów przetwarzających dane i informacje, określenie zasad bezpieczeństwa przetwarzanych danych i informacji, w tym danych osobowych oraz zapewnienie rozliczalności ewidencji.

Centralna ewidencja kierowców.

Zgodnie z projektowanymi przepisami w art. 100a ustawy proponuje się dodanie w ust. 6 przepisu wskazującego zakres danych osobowych przetwarzanych przed administratorem danych i informacji zgromadzonych na potrzeby centralnej ewidencji kierowców. W szczególności, wskazuje się takie dane osobowe jak: imię i nazwisko, numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL - serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość, data i miejsce urodzenia, adres zamieszkania, unikalny numer identyfikujący profil kandydata na kierowcę, identyfikator osoby dokonującej w ewidencji zamieszczenia lub zmiany danych, fotografię, wzór podpisu, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej. Dane te będą przetwarzane w zakresie niezbędnym dla realizacji zadań określonych w art. 100a.

W kolejnym ust. 6a, wskazuje się, że podmioty, o których mowa w art. 100b ust. 2, tj. podmioty zobowiązane do przekazywania danych do ewidencji oraz w art. 100c ust. 1 i ust. 1a, tj. podmioty, którym dane z ewidencji są udostępniane, przetwarzają ww. dane osobowe, w zakresie w jakim jest to niezbędne dla realizacji ich ustawowych zadań, przy jednoczesnej konieczności wdrożenia odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych w celu

ochrony tych danych osobowych.

W kolejnych przepisach przewiduje się wyłączenia ze stosowania innych przepisów rozporządzenia 2016/679, w celu realizacji zadań władzy publicznej oraz zapewnienia prawidłowego funkcjonowania organów realizujących zadania publiczne. Dane osobowe zgromadzone w centralnej ewidencji kierowców podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu tych danych, które następnie zostaną opisane w stosownych politykach bezpieczeństwa danych osobowych.

W ramach przetwarzania danych osobowych na potrzeby prowadzenia centralnej ewidencji kierowców, ze stosowania rozporządzenia 2016/679 wyłączono art. 18 rozporządzenia 2016/679, z uwagi na konieczność zapewnienia istnienia możliwości

nieprzerwanego przetwarzania danych przez organy publiczne, zatem ograniczenie przetwarzania danych jest niedopuszczalne;

Zgodnie z projektowanym ust. 7 w art. 100a, utrzymanie i rozwój centralnej ewidencji kierowców zapewnia minister właściwy do spraw informatyzacji. W tym celu podejmuje on działania mające na celu: zapewnienie ochrony przed nieuprawnionym dostępem do ewidencji, zapewnienie integralności danych w ewidencji, zapewnienie dostępności systemu teleinformatycznego, w którym ewidencja jest prowadzona dla podmiotów przetwarzających dane i informacje, określenie zasad bezpieczeństwa przetwarzanych danych i informacji, w tym danych osobowych oraz zapewnienie rozliczalności ewidencji.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach

W projektowanej zmianie przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 2012 r. poz. 642 i 908, z 2013 r. poz. 829 oraz z 2017 r. poz. 60 i 1086) uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, zgodnie z którym przepis prawa krajowego powinien określać obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych, oraz rodzaj danych przetwarzanych w ramach poszczególnych zadań ustawowych.

W związku z powyższym w projekcie zaproponowano zmiany polegające na określeniu zakresu danych, których przetwarzanie jest konieczne w związku z wykonywaniem poszczególnych obowiązków ustawowych, określeniu podstawy prawnej przetwarzania danych osobowych, wprowadzeniu ograniczenia wybranych praw podmiotu danych w celu uniknięcia sytuacji ponoszenia nadmiernie wysokich kosztów przez podmioty przetwarzające dane.

Zakres zbieranych danych osobowych, zgodnie z zasadą minimalizacji danych, został ograniczony jedynie do tych danych, których posiadanie przez organ jest niezbędne do - z jednej strony - przeprowadzenia danej procedury, z drugiej strony gwarantujące realizację praw osoby, której te dane dotyczą. Należy przy tym podkreślić, że w związku z potrzebą identyfikacji określonych podmiotów należy uznać, iż numer telefonu i adres poczty

elektronicznej powinny znaleźć się w katalogach przetwarzania danych osobowych. Umieszczenie tych danych w katalogu nie oznacza wprowadzenia obowiązku ich podawania, lecz stwarza podstawę skorzystania z takich danych w sytuacji, gdy zostały one pozyskane w inny sposób niż podanie ich przez podmiot danych (np. znalezione w Internecie). Zachowanie tych danych w katalogu jest szczególnie istotne m.in. w związku z powoływaniem członków Rady Naukowej.

Art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 zawiera wymagania dotyczące ograniczania praw podmiotów danych. Zostały one spełnione w projektowanej ustawie przez określenie środków zabezpieczenia danych, okresu przechowywania danych oraz przez wskazanie sposobu ogłaszania ograniczeń praw podmiotu danych. Zabezpieczenia, o których mowa w projektowanym art. 6c ust. 1, polegają co najmniej na dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych oraz pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

Natomiast w zakresie okresu przechowywania danych osobowych doprecyzowano poszczególne przepisy. Niemniej jednak brak jest możliwości określenia w sposób precyzyjny maksymalnego okresu przechowywania danych osobowych, o których mowa w projektowanym art. 6b ust. 1, z uwagi na fakt, iż każdorazowo jest to czas niezbędny na ustalenie określonego zdarzenia i zareagowanie na nie. Jednocześnie powiązano czas przechowywania danych osobowych z realizacją zadań publicznych, dla których takie przechowywanie jest niezbędne (projektowany art. 6b ust. 2).

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne

W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne dodano przepis ustanawiający przewodniczącego komisji rozpatrującej wnioski o wyrażenie zgody na zatrudnianie osób, które pełniły funkcje publiczne administratorem danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji zadań komisji. Jednocześnie określono kategorie danych osobowych przetwarzanych przez komisję. Dodatkowo doprecyzowano, że komisja przetwarza dane osobowe do celów archiwalnych w interesie publicznym.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o ustroju sądów wojskowych

** Uzasadnienie wspólne do zmian projektowanych w następujących ustawach: Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych, ustawa z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych, ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, ustawa z dnia 15 czerwca 2007 r. o lekarzu sądowym, ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, ustawa z dnia 11 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, ustawa z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu*

Zgodnie z art. 1 § 2 i 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 23, ze zm.) sądy powszechne sprawują wymiar sprawiedliwości oraz wykonują inne zadania z zakresu ochrony prawnej powierzone w drodze ustaw. W ramach realizacji swoich zadań sądy przetwarzają dane osób fizycznych. Jest to bowiem niezbędne dla zapewnienia należytego biegu toczącym się postępowaniom (doręczanie zawiadomień o rozprawach, informacji, pism i orzeczeń sądowych).

W wymiarze sprawiedliwości przetwarzanie danych osobowych ma miejsce zarówno w systemach teleinformatycznych obsługujących postępowania sądowe (np. elektroniczne postępowanie upominawcze), systemach teleinformatycznych, w których prowadzone są rejestry sądowe (np. elektroniczna księga wieczysta, Krajowy Rejestr Sądowy) oraz w sądowych systemach informatycznych (biurowość sądowa), jak również w postępowaniach sądowych prowadzonych w tradycyjny sposób.

Sposób przetwarzania danych osobowych (elektronicznie albo papierowo) determinuje administratora danych. Sądy w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości albo realizacji zadań z zakresu ochrony prawnej są administratorem danych osobowych przetwarzanych w prowadzonych papierowo aktach spraw, a także w elektronicznych postępowaniach sądowych oraz rejestrach sądowych.

W odniesieniu do niektórych z funkcjonujących w sądach systemów teleinformatycznych administratorem danych osobowych jest również Minister Sprawiedliwości jako podmiot odpowiedzialny za utrzymanie systemu i zapewnienie jego bezpieczeństwa, a także jako zwierzchnik komórki organizacyjnej Ministerstwa Sprawiedliwości wykonującej w systemie czynności określone w przepisach szczególnych (np. udzielanie informacji z rejestrów sądowych, zakładanie konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe).

W odniesieniu do sądowych systemów informatycznych, które wspierają pracę sądów, za administratora danych osobowych oprócz sądów należy również uznać prezesa właściwego sądu. Przepis § 82 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. poz. 22, z późn. zm.) upoważnia bowiem prezesa sądu do zarządzenia prowadzenia urzędów ewidencyjnych przez sekretariaty sądów przy wykorzystaniu systemów informatycznych, zastępujących tradycyjne urzędy ewidencyjne.

Mając powyższe na względzie w projektowanym art. 175da ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych jako administratorów danych osobowych w systemach teleinformatycznych obsługujących postępowania sądowe, w systemach teleinformatycznych, w których prowadzone są rejestry sądowe oraz w sądowych systemach informatycznych wskazano: sądy w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości albo realizacji zadań z zakresu ochrony prawnej, prezesów właściwych sądów oraz Ministra Sprawiedliwości w ramach realizowanych zadań.

Odrębnie natomiast określono administratorów danych osobowych w postępowaniach sądowych prowadzonych poza systemami teleinformatycznymi. Administratorami takich danych są wyłącznie sądy w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości albo realizacji zadań z zakresu ochrony prawnej (projektowany art. 175db ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych).

Mając na względzie, że stosownie do art. 178 ust. 1 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej sędziowie w sprawowaniu swojego urzędu są niezawisli i podlegają tylko konstytucji i ustawom, a przetwarzanie danych osobowych w postępowaniach sądowych oraz w rejestrach sądowych określają przepisy ustaw szczególnych regulujących poszczególne procedury sądowe oraz rejestry sądowe, za celowe i uzasadnione uznano wyłączenie stosowania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE..

Wyłączenia przewidziane w projektowanych zmianach w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych na potrzeby sprawowanego przez sądy wymiaru sprawiedliwości dotyczą: obowiązków informacyjnych

nałożonych na administratora danych osobowych w związku ze zbieraniem danych, prawa dostępu przysługującego osobie, której dane dotyczą, prawa do sprostowania danych, prawa do ograniczenia przetwarzania danych, obowiązku powiadomienia o sprostowaniu lub usunięciu danych osobowych lub o ograniczeniu przetwarzania, prawa do przenoszenia danych oraz prawa do sprzeciwu wobec przetwarzania danych. Podobna regulacja, z węższym zakresem wyłączeń, została zastosowana w odniesieniu do danych przetwarzanych w związku z postępowaniami dotyczącymi biegłych sądowych oraz osób ubiegających się o ustanowienie biegłym sądowym (wprowadzany art. 157 § 2b u.s.p.), stałych mediatorów oraz osób ubiegających się w wpis na listę stałych mediatorów (wprowadzany art. 157ea § 2 u.s.p.), ławników oraz osób ubiegających się o funkcję ławnika (wprowadzany art. 168a § 2 u.s.p.), a także lekarzy sądowych i kandydatów na lekarzy sądowych (wprowadzany art. 10a ust. 2 ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o lekarzu sądowym).

Wspomniane wyłączenia są dopuszczalne w świetle art. 23 ust. 1 rozporządzenia, który stanowi, że prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego, któremu podlegają administrator danych lub podmiot przetwarzający, może aktem prawnym ograniczyć zakres obowiązków i praw przewidzianych w art. 12–22 i w art. 34, a także w art. 5 – o ile jego przepisy odpowiadają prawom i obowiązkom przewidzianym w art. 12–22 – jeżeli ograniczenie takie nie narusza istoty podstawowych praw i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym, służącym określonym celom, wymienionym w tym przepisie.

Wspomniane wyłączenia są uzasadnione przede wszystkim celami wskazanymi w art. 23 ust. 1 lit. f i i rozporządzenia, tj. ochroną niezależności sądów i postępowania sądowego oraz ochroną osoby, której dane dotyczą, lub praw i wolności innych osób; posiłkowo wskazać należy również na cel określony w art. 23 ust. 1 lit. c, tj. bezpieczeństwo publiczne.

Projektowane wyłączenia są dopuszczalne także w świetle Konstytucji RP. Przepis art. 31 ust. 3 Konstytucji stanowi, że ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. Gwarancje dotyczące ochrony danych osobowych, ustanowione w art. 51 Konstytucji, są objęte regułą limitacyjną z art. 31

ust. 3. Należy wskazać, że zgodnie z zasadą autonomicznej wykładni Konstytucji i zasadą autonomicznej wykładni prawa Unii Europejskiej użyta w art. 31 ust. 3 Konstytucji klauzula „bezpieczeństwa lub porządku publicznego” bez wątpienia mieści przesłanki określone w art. 23 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia. Z kolei określona w art. 23 ust. 1 lit. f rozporządzenia przesłanka „ochrony niezależności sądów i postępowania sądowego” mieści się w zakresie konstytucyjnych klauzul zarówno „bezpieczeństwa lub porządku publicznego”, jak i „ochrony wolności i praw innych osób. Sprawne funkcjonowanie niezależnego sądownictwa jest bowiem istotnym elementem zapewnienia porządku publicznego, jak również zapewnienia ochrony wolności i praw – poprzez zagwarantowanie możliwości dochodzenia tej ochrony na drodze sądowej. Należy też mieć na względzie, że prawo do sądu jest prawem umocowanym konstytucyjnie, w art. 45 Konstytucji. Warto przy tym odnotować, że obejmuje ono m.in. prawo do jawnego rozpatrzenia sprawy przez sąd.

Dane osobowe są przetwarzane w postępowaniach sądowych oraz rejestrach sądowych w celu wypełnienia obowiązku prawnego. Operacje i procedury, a także cel i podstawę prawną przetwarzania danych osobowych przez sądy w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości w szerokim tego słowa znaczeniu, w sposób jasny i przejrzysty określają akty prawne regulujące poszczególne rodzaje postępowań sądowych oraz rejestrów sądowych. Przepisy poszczególnych procedur sądowych regulują również prawa osób, których dane dotyczą. Zważywszy na powyższe, a nadto na istniejące już duże obciążenie sądów czynnościami niezwiązanymi bezpośrednio ze sprawowaniem wymiaru sprawiedliwości, uzasadnione jest wyłączenie obowiązków informacyjnych z art. 13 i 14 rozporządzenia 2016/679. W przeciwnym razie można się spodziewać spadku wydajności sądów, spowodowanego realizacją dodatkowych obowiązków, co oczywiście negatywnie odbije się na sprawności postępowań sądowych, w tym szeroko rozumianych postępowań rejestrowych.

Ze względu na określone w poszczególnych procedurach sądowych zasady dostępu do akt spraw i rejestrów sądowych celowe jest wyłączenie art. 15 rozporządzenia 2016/679. Jeżeli bowiem dane osobowe znajdują się w aktach spraw albo w rejestrach sądowych, to dostęp do tych danych może odbywać się tylko na zasadach określonych w przepisach ustaw szczególnych regulujących dostęp do akt spraw i rejestrów sądowych. Z kolei dostęp do sądowych systemów informatycznych, w których prowadzone są urządzenia ewidencyjne sądów mają tylko upoważnione osoby.

Wyłączenie art. 16 rozporządzenia 2016/679 jest konsekwencją zasady integralności akt, sprzeciwiającej się usuwaniu z akt tego, co zostało do nich złożone oraz dokonywaniu zmian w treści akt. Sprostowania w postępowaniach sądowych oraz rejestrach sądowych mogą odbywać się wyłącznie na zasadach określonych w konkretnych ustawach, regulujących procedury sądowe albo rejestry sądowe (np. art. 350 i 62613 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, art. 12 ust. 2 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym). Przepisy tych ustaw regulują również odrębnie obowiązek powiadomienia o dokonanych przez sąd czynnościach, co uzasadnia wyłączenie także art. 19 rozporządzenia 2016/679.

Z wyżej przytoczonych powodów wyłączenia wymaga również art. 18 rozporządzenia 2016/679, jeżeli dane osobowe są gromadzone w postępowaniach sądowych, rejestrach sądowych oraz sądowych systemach informatycznych.

Zbyt duże obciążenie sądów czynnościami niezwiązanymi bezpośrednio ze sprawowaniem wymiaru sprawiedliwości uzasadnia wyłączenie art. 20 rozporządzenia 2016/679. Trzeba też mieć na względzie, że przetwarzanie danych osobowych w wymiarze sprawiedliwości jest niezbędne do wywiązania się z obowiązku prawnego, któremu podlega administrator. Brak jest zatem uzasadnienia dla nałożenia na administratorów obowiązku prowadzenia lub wprowadzenia kompatybilnych technicznie systemów przetwarzania.

Proponuje się również wyłączenie art. 21 rozporządzenia 2016/679 z uwagi na odrębne w wymiarze sprawiedliwości zasady przetwarzania danych osobowych przez sądy. Należy stanowczo podkreślić, że z uwagi na to, że przetwarzanie danych osobowych w postępowaniach sądowych związane jest ze sprawowaniem wymiaru sprawiedliwości, zgromadzone w tych postępowaniach dane muszą być przechowywane tak długo, jak długo, zgodnie z właściwymi przepisami, przechowywane są akt spraw sądowych oraz urzędzenia ewidencyjne. Przepisy regulujące rejestry sądowe, mając na względzie cel prowadzenia rejestrów, wyłączają z kolei trwałe usuwanie danych z systemów teleinformatycznych.

Jednocześnie wskazać należy, że spełnione są przesłanki, o których mowa w art. 23 ust. 2 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych. Właściwe akty prawne regulujące organizację sądów powszechnych, poszczególne procedury sądowe oraz rejestry sądowe określają podstawy prawne przetwarzania danych, cel przetwarzania danych, rodzaj danych osobowych podlegających przetwarzaniu, osoby, których dane dotyczą, podmioty którym można ujawnić dane osobowe, administratorów danych, okres przechowywania, a także zasady zabezpieczania danych, zapobiegające nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub

przekazywaniu i związane z tym ryzyka naruszenia praw lub wolności osoby, której dane dotyczą.

Zaproponowane w projektowanym art. 175dc ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych wyłączenie dotyczy przetwarzania danych we wszystkich postępowaniach sądowych prowadzonych w tradycyjny sposób jak i elektronicznie, obejmuje wszystkie ich etapy i podejmowane w nich czynności nie tylko przez sądy, ale również przez te podmioty, które w postępowaniu sądowym wykonują czynności na zlecenie sądu np. biegli sądowi czy tłumacze przysięgli.

Należy przyjąć, że zaproponowane w projektowanym art. 175dc ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych wyłączenie obejmuje również udzielanie informacji z prowadzonych w systemach teleinformatycznych rejestrów sądowych przez utworzone w tym celu komórki organizacyjne Ministerstwa Sprawiedliwości. Wyłączenie to uzasadnia zakres zadań wyznaczonych tym komórkom w ustawach szczególnych. Żadna z centralnych informacji nie jest uprawniona do podejmowania czynności ingerujących w treść danych zamieszczanych w rejestrach. Rejestry prowadzą sądy i co do zasady to one są wyłącznie uprawnione do dokonywania wpisów w rejestrach. Rolą centralnych informacji jest wyłącznie udzielanie informacji o treści danych zamieszczonych w rejestrach przez sądy.

Wprowadzone ograniczenia w odniesieniu do postępowania sądowego i funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości są niezbędne. Celem tych ograniczeń jest zapewnienie możliwości prowadzenia postępowania sądowego oraz możliwości dochodzenia przed sądem przez strony ochrony swoich praw. Dane osobowe zawarte w aktach sądowych są przetwarzane co do zasady tylko na potrzeby postępowań sądowych i tylko w takim zakresie wykorzystywane. Wskazać w tym zakresie należy na przepisy ustaw procesowych regulujące kwestie dostępu do akt, przede wszystkim art. 9 ustawy z dnia 17 czerwca 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 155) oraz art. 156 i nast. ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1904, z późn. zm.), a jednocześnie na przepisy regulujące jawność rozpatrywania spraw przed sądem i przypadki wyłączenia tej jawności.

Przeciwnie twierdzenie, ukierunkowane na przyznanie każdemu prawa do otrzymania informacji, czy jego dane osobowe są przetwarzane w sądzie, już na etapie ich uzyskania przez sąd, prowadziłoby do paraliżu postępowania i skupienia pracy sądu na działaniach niezwiązanych z zasadniczym celem działania sądów, jakim jest sprawowanie wymiaru

sprawiedliwości. Dopiero ocena sądu w toku postępowania sądowego – dokonana na podstawie przepisów proceduralnych – w wyniku której sąd uzna, że dana osoba powinna pełnić określoną rolę (np. świadka, pozwanego), skutkować będzie uzyskaniem przez tę osobę informacji o jej roli, a zarazem uzyskaniem informacji o przetwarzaniu jej danych osobowych. Wyraźnie jednak zaznaczyć należy, że uzyskanie tej wiedzy nastąpi w trybie przepisów proceduralnych (tj. np. przez wezwanie do stawienia się w charakterze świadka albo doręczenie pozwu), a nie rozporządzenia.

Należy także wskazać, że przyznanie osobom niebędącym stronami postępowania, np. świadkom, prawa do uzyskania informacji na temat tego, jakie dane ich dotyczące zostały przez sąd zebrane, mogłoby wpływać na treść ich zeznań.

Również przyznanie tak stronom, jak i osobom trzecim, np. świadkom, prawa do sprostowania dotyczących ich danych zawartych w aktach sądowych w trybie przepisów rozporządzenia stanowiłoby zaprzeczenie celów postępowania sądowego. Kwestionowanie prawdziwości informacji na temat danej osoby, które zostały przedstawione sądowi np. przez przeciwnika procesowego albo świadka, i w konsekwencji możliwości ich przetwarzania (brania pod uwagę przy rozstrzyganiu sprawy) przez sąd powinno następować nie w trybie regulacji rozporządzenia, lecz w trybie procesowym – poprzez zgłaszanie własnych twierdzeń i dowodów na ich poparcie. Wszystkie, w tym wykluczające się wzajemnie twierdzenia i dowody podlegają bowiem następnie ocenie niezawisłego sądu.

W ocenie projektodawcy tak właśnie należy odczytywać zasadniczy cel przepisów art. 23 ust. 1 lit. f i i rozporządzenia, które dopuszczają określone wyłączenia w celu ochrony niezależności sądów i postępowania sądowego oraz ochrony prawa do sądu.

Odnotować również należy, że procedury sądowe wyposażone są we własne instrumenty ukierunkowane na ograniczenie możliwości przetwarzania w ramach danego postępowania danych z punktu widzenia tego postępowania nieistotnych. Wskazać należy w tym zakresie przede wszystkim na możliwość odmowy przeprowadzenia przez sąd wnioskowanego przez stronę dowodu oraz uchylenia poszczególnych pytań kierowanych do świadków albo stron. Prawdziwość przedstawianych sądowi twierdzeń, w szczególności w przypadku osób, których praw dane postępowanie nie dotyczy w sposób bezpośredni, czyli przede wszystkim świadków, objęta jest także odpowiedzialnością karną za składanie fałszywych zeznań.

Z uwagi na wskazane powyżej cechy postępowań sądowych, tj. możliwość uzyskania informacji o przetwarzanych danych osobowych w trybie i na zasadach określonych w przepisach proceduralnych oraz przetwarzanie tych danych wyłącznie na potrzeby postępowań, należy stwierdzić, że w związku z ograniczeniami w stosunku do zasad wynikających z rozporządzenia nie dochodzi do naruszenia istoty praw związanych z ochroną danych osobowych oraz ograniczenia te nie są nadmierne, nie wykraczają poza to, co jest niezbędne dla zapewnienia prawidłowego przebiegu postępowania sądowego i dla zagwarantowania stronom możliwości dochodzenia przed sądem ochrony ich praw.

Podobna sytuacja zachodzi w przypadku ławników, lekarzy sądowych, stałych mediatorów oraz biegłych sądowych. Wskazane osoby pełnią określoną rolę w postępowaniu sądowym, która związana jest z koniecznością wykorzystania ich niezbędnej specjalistycznej wiedzy lub umiejętności. Tym samym nie można przyznać np. prawa do usunięcia czy ograniczenia przetwarzania danych tych osób, gdyż w toku postępowania sądowego niezbędne może być wykazanie, że osoba będąca lekarzem sądowym faktycznie posiadała uprawnienia lekarza sądowego czy osoba będąca ławnikiem faktycznie posiadała taki status.

W odniesieniu do powyższych kategorii osób współpracujących z wymiarem sprawiedliwości wskazać ponadto należy, że zaproponowane zmiany art. 157 i art. 175a ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych uwzględniają odrębny charakter i przeznaczenie przetwarzania danych osobowych biegłych sądowych oraz osób ubiegających się o ustanowienie biegłymi sądowymi związane z prowadzonymi w odniesieniu do nich postępowaniami administracyjnymi i innymi czynnościami podejmowanymi wobec nich przez prezesów sądów okręgowych oraz Ministra Sprawiedliwości. W tym zakresie konieczne jest zapewnienie możliwości szybkiego podejmowania wobec nich zróżnicowanych czynności administracyjnych wynikających z wykonywanych przez te organy zadań, co związane jest z pozyskiwaniem i przekazywaniem danych osobowych. Czynności te mają charakter pomocniczy wobec czynności z zakresu wymiaru sprawiedliwości wykonywanych przez sądy. Ponieważ dotyczą ich jedynie pośrednio, za celowe uznać należy odrębne ich uregulowanie w proponowany sposób.

Realizacja zadań przez prezesów sądów okręgowych i Ministra Sprawiedliwości w związku z postępowaniami w sprawie ustanawiania biegłych sądowych, zwalniania ich z funkcji, nadzorem nad nimi oraz prowadzeniem list biegłych sądowych służy ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym, przejawiającym się w konieczności powierzenia

czynności organu pomocniczego sądu osobom spełniającym warunki określone w § 12 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie biegłych sądowych. Ta sfera działalności podlega regulacjom zamieszczonym w tym rozporządzeniu czy w u.s.p. Postępowania w sprawie ustanawiania biegłych sądowych i zwalniania ich z funkcji toczą się według reguł określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego. Wynikające stąd zasady, w szczególności czynnego udziału strony w postępowaniu (art. 10 k.p.a.), obligują organ do informowania strony o wszczęciu postępowania z urzędu, zebranych materiałach i dowodach oraz do umożliwienia jej zapoznania się z aktami sprawy.

Dodać należy, że w roku 2017 r. do Ministerstwa Sprawiedliwości wpłynęło 250 skarg i zapytań dotyczących biegłych sądowych oraz 57 odwołań od decyzji wydanych przez prezesów sądów okręgowych. Wykonanie obowiązków informacyjnych przewidzianych w art. 13-15 i art. 19 rozporządzenia uniemożliwiałoby w praktyce terminową i rzetelną realizację podstawowych zadań związanych z nadzorem nad funkcjonowaniem biegłych. Zadośćuczynienie nowym powinnościom związanym z ochroną danych osobowych wymagałoby zatem znaczącego zwiększenia obsady kadrowej urzędu.

Opisane wyżej okoliczności czynią niecelowym, a nawet niemożliwym realizację przez administratorów wymienionych w art. 157 § 2a usp obowiązków wynikających z art. 13-15 i art. 19 rozporządzenia i uzasadniają odstępowanie od nich również na zasadzie art. 23 ust. 1 lit. e i h (w przypadku art. 14 podstawę wyłączenia może stanowić ewentualnie ust. 5 pkt b tego przepisu – realizacja zadań z niego wynikających wymagałaby niewspółmiernie dużego wysiłku). Niewątpliwie ograniczenie to – z uwagi na przedstawione wyżej unormowania, zapewniające szeroki dostęp do przetwarzanych danych oraz gwarancje ich wykorzystania tylko w niezbędnym zakresie – nie naruszy istoty podstawowych praw i wolności osób, których dane dotyczą, będzie też środkiem proporcjonalnym do osiągnięcia celu, jakim jest prawidłowa realizacja przez administratorów danych ich podstawowych obowiązków, związanych z biegłymi sądowymi.

Co więcej, wymienione w projektowanym art. 157 § 2a działania administratorów danych podlegają rygorom określonym w przepisach powszechnie obowiązującego prawa, m.in. w tej ustawie oraz Kodeksie postępowania administracyjnego, określających m.in. zakres uprawnień i obowiązków, formę i terminy podejmowanych czynności i załatwiania spraw. Ich nieprzestrzeganie może skutkować odpowiedzialnością dyscyplinarną bądź majątkową pracowników organu. Wykorzystanie przez osobę, której dane dotyczą, uprawnień

przewidzianych w art. 18 czy art. 21 rozporządzenia może znacznie utrudnić bądź uniemożliwić realizację przez administratorów danych nałożonych na nie obowiązków. Może zatem dojść do kolizji pomiędzy skutkami zastosowania wymienionych norm rozporządzenia a powinnościami wynikającymi z innych przepisów, np. regulujących przebieg postępowania administracyjnego.

Wymienione wyżej okoliczności uzasadniają wyłączenie obowiązków z art. 18 i art. 21 rozporządzenia w oparciu o art. 23 ust. 1 pkt e rozporządzenia. Ograniczenie to jest środkiem niezbędnym do zapewnienia prawidłowej realizacji ustawowych zadań przez administratorów danych osobowych, zaś z uwagi na okoliczności wymienione w punkcie poprzednim – nie narusza istoty podstawowych praw i wolności, spełnia też warunek proporcjonalności.

Kolejne zaproponowane zmiany w art. 157ea i art. 168a ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz w art. 10a ustawy o lekarzu sądowym mają na celu spójne uregulowanie kwestii przetwarzania danych osobowych dotyczące stałych mediatorów, ławników i lekarzy sądowych. Przedstawione propozycje zostały oparte o uregulowanie odnoszące się do analogicznych kwestii jak w przypadku biegłych sądowych. Zakres danych osobowych w przypadku stałych mediatorów oraz ławników określony został w postaci listy stałych mediatorów oraz listy ławników. Szczegółowy sposób prowadzenia listy stałych mediatorów został określony w odpowiednim akcie wykonawczym. W przypadku ławników zakres danych w postaci listy ławników przekazują właściwe rady gmin, po dokonaniu wyborów ławników.

Reasumując, zważywszy, że obowiązujące przepisy regulujące postępowania sądowe oraz rejestry sądowe, a także procedury administracyjne dotyczące podmiotów bezpośrednio współpracujących z wymiarem sprawiedliwości zapewniają wysoki i spójny stopień ochrony osób fizycznych, przewidziane w projekcie wyłączenia stosowania przepisów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych mieszczą się w katalogu określonym w art. 23 ust. 1 rozporządzenia, nie wykraczają poza zakres określony w Konstytucji RP, a także są zgodne z zasadą proporcjonalności i nie naruszają praw i wolności osób, których dane osobowe dotyczą.

W ustawie – Prawo o ustroju sądów wojskowych, ustawie – Prawo o ustroju sądów administracyjnych, ustawie o Sądzie Najwyższym, ustawie o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym oraz ustawie o Trybunale Stanu zaproponowano rozwiązania analogiczne jak w ustawie – Prawo o ustroju sądów

powszechnych. Sądy wojskowe, sądy administracyjne i Sąd Najwyższy oraz Trybunały podobnie jak sądy powszechne sprawują bowiem wymiar sprawiedliwości, w ramach którego przetwarzają dane osobowe. Konieczne jest zatem zachowanie odrębności postępowania z danymi osobowymi stosownie do reguł rządzących postępowaniami przed poszczególnymi organami władzy sądowniczej.

Ze względu na specyfikę funkcjonowania sądownictwa w projekcie ustawy należało zawrzeć szczególną regulację dotyczącą nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych przez sądy. Art. 55 ust. 3 rozporządzenia 2016/679 wprowadza istotny wyłom od ogólnej zasady dotyczącej nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych. Jasno wskazuje się w nim, że organy nadzorcze (centralny organ nadzorczy państwa członkowskiego) nie są właściwe do nadzorowania operacji przetwarzania dokonywanych przez sądy w ramach sprawowania przez nie wymiaru sprawiedliwości. Jednakże motyw 20 tego rozporządzenia dopuszcza możliwość powierzenia nadzoru nad operacjami przetwarzania danych osobowych specjalnym organom w systemie wymiaru sprawiedliwości państwa członkowskiego. Organy te, zgodnie z treścią motywu 20 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, powinny w szczególności zapewnić przestrzeganie przepisów ogólnego rozporządzenia, zwiększać wiedzę w wymiarze sprawiedliwości o jego obowiązkach wynikających z tego rozporządzenia oraz rozpatrywać skargi związane z operacjami przetwarzania danych.

W polskim systemie prawnym przetwarzanie danych osobowych w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości dokonuje się w toku postępowań prowadzonych przez sądy powszechne, sądy wojskowe, sądy administracyjne (Naczelny Sąd Administracyjny i wojewódzkie sądy administracyjne), Sąd Najwyższy oraz Trybunał Konstytucyjny. W związku z tym proponuje się, aby szczególny sposób sprawowania nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych dotyczył prowadzonych przez te sądy postępowań sądowych. W pozostałym zakresie działalności sądów – innym niż dotyczący postępowań sądowych – nadzór pozostałby w zakresie właściwości centralnego organu nadzorczego.

Generalna zasada nadzoru oparta jest o system kontroli rozproszonej. Oznacza to, że nie wskazuje się jednego organu, który pełniłby funkcję organu nadzorczego, a jedynie istniejącym podmiotom powierza się pełnienie tej funkcji.

Planuje się, aby przetwarzanie danych osobowych przez sądy powszechne dokonywane w ramach prowadzonych postępowań sądowych podlegało nadzorowi:

- w zakresie działalności sądu rejonowego – prezesa sądu okręgowego,
- w zakresie działalności sądu okręgowego – prezesa sądu apelacyjnego,
- w zakresie działalności sądu apelacyjnego – Krajowej Rady Sądownictwa.

Następnie, organem właściwym w zakresie nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych przez wojewódzkie sądy administracyjne będzie Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, a w zakresie nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych przez Naczelnny Sąd Administracyjny – Krajowa Rada Sądownictwa. W końcu, organem właściwym w zakresie nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych przez Sąd Najwyższy, Trybunał Konstytucyjny oraz Trybunał Stanu będzie wyłącznie Krajowa Rada Sądownictwa. Wymaga to także zmiany w ustawie o Krajowej Radzie Sądownictwa, wskazującej dodatkową kompetencję Rady.

Należy zauważyć, że podmioty będące organami nadzoru nad poszczególnymi sądami chociaż same pozostają w strukturze wymiaru sprawiedliwości, to zachowują samodzielność i niezależność od sądów podlegających nadzorowi.

Przewiduje się, że nadzór polegać będzie na ocenie przestrzegania przepisów rozporządzenia 2016/679. Zakres zadań i uprawnień organów sprawujących nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych w postępowaniach prowadzonych przez sądy został określony w oparciu o zadania i uprawnienia organu nadzorczego określone w art. 57 i 58 rozporządzenia 2016/679, przy czym ich wybór został dokonany z uwzględnieniem specyfiki wymiaru sprawiedliwości oraz konieczności zachowania zasad jego niezależności i niezawisłości.

Zgodnie z art. 55 ust. 1 w związku z motywem 20 rozporządzenia szczególny tryb nadzoru proponowany w odniesieniu do wymiaru sprawiedliwości dotyczy jedynie przetwarzania tych danych osobowych, dla których administratorami są sądy zgodnie z art. 175da i art. 175db u.s.p., a zatem przetwarzanych przez sądy w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości. Przetwarzanie danych osobowych w pozostałym zakresie – a zatem np. w zakresie dotyczącym kwestii kadrowych czy finansowych – będzie podlegać nadzorowi organu ogólnego, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, w trybie przepisów rozporządzenia. Wskazać przy tym należy, że nowelizowany art. 175a ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych uzupełniono o wskazanie także innych niż Minister

Sprawiedliwości organów, którym w zakresie realizowanych zadań przysługuje status administratora (współadministratora) danych osobowych.

W ustawie o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury zaproponowano zmianę art. 56 doprecyzowującą kwestię administratora danych osobowych kandydatów do egzaminu referendarskiego, osób, które przystąpiły do tego egzaminu, członków zespołu konkursowego opracowującego test oraz zadania na drugi etap konkursu na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską, komisji konkursowej przeprowadzającej konkurs na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską, zespołów egzaminacyjnych przygotowujących zadania praktyczne na część pisemną oraz kazusy na część ustną egzaminu sędziowskiego oraz egzaminu prokuratorskiego, komisji egzaminacyjnych przeprowadzających egzamin sędziowski i egzamin prokuratorski, zespołu egzaminacyjnego opracowującego zadania praktyczne na część pisemną oraz kazusy na część ustną egzaminu referendarskiego oraz komisji egzaminacyjnej przeprowadzającego egzamin referendarski, o których mowa odpowiednio w art. 19 ust. 1, art. 20 ust. 1, art. 32 ust. 5 i 8, art. 34 ust. 2 oraz art. 52c ust. 2 i 5 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury. Dodano również administratora danych osobowych w przypadku postępowań administracyjnych i innych prowadzonych na podstawie wskazanej ustawy w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami

Powyższe wyłączenia stosowania wybranych obowiązków informacyjnych nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym wyżej opisanemu ważnemu interesowi gospodarczemu Unii oraz państwa członkowskiego.

Przed wszystkim, wskazanym w Rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w RODO, czyli w uprawnienie do żądania dostępu, sprostowania czy usunięcia danych gromadzonych przez administratora. Projekt ogranicza się tylko i wyłącznie do ograniczenia stosowania niektórych przepisów dotyczących części obowiązków informacyjnych spoczywających na organach władzy publicznej, a także, wyłącznie w niezbędnych przypadkach, stosowania przez daną osobę prawa do ograniczenia lub sprzeciwu wobec przetwarzania danych. Ograniczenia

przewidziane w projektowanych przepisach w niczym nie uchybiają więc prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie w pewnym zakresie mają na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych spoczywających na organach administracji publicznej. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 Rozporządzenia, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Oznacza to, że mimo zwolnienia organów administracji publicznej z uprzedniego obowiązku poinformowania o przetwarzaniu danych w celu innym niż cel, w którym dane zostały zebrane, osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od tego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c RODO. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na organie władzy publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. składając wnioski o wszczęcie postępowania administracyjnego, wydanie zaświadczenia czy o dostęp do informacji publicznej, wnosząc skargi i petycje, a także kierując wszelkiego innego rodzaju wystąpienia do organów administracji publicznej), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. W przypadku zaś postępowań administracyjnych wszczynanych z urzędu, strona na każdym etapie postępowania ma prawo wglądu do akt sprawy, w tym do zawartych w nich danych osobowych jej dotyczących. Zaproponowane ograniczenia stosowania RODO w zakresie prawa stosowania prawa do sprzeciwu lub prawa do ograniczenia przetwarzania, w żaden też sposób negatywnie nie wpłyną na prawo strony do zaskarżania rozstrzygnięć organów administracji zapadających w sprawach jej dotyczących. Powyższe potwierdza, że wyłączenia stosowania wybranych przepisów RODO nie narusza istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w Rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspokajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz

dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. W tym kontekście zaproponowane ograniczenia stosowania RODO mają na celu umożliwienie organom realizacji podstawowych funkcji, dla których zostały powołane. Z całą pewnością podstawowym oczekiwaniem obywateli w stosunku do organów administracji jest sprawne załatwianie spraw, zarówno o charakterze zbiorowym, jak i indywidualnym. Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należyce wyważono interes publiczny, rozumiany jako zaspokajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu z pełni praw wskazanych w RODO, przy czym proponowane ograniczenia, jak już wyżej wskazano, nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności. Nie można przy tym pominąć faktu, że konieczność stosowania przez organy administracji w każdym przypadku przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 13 ust. 3, prawa do ograniczenia przetwarzania czy prawa do sprzeciwu, nie tylko spowodowałoby spowolnienie pracy urzędów wynikające ze znaczącego wzrostu obciążeń biurokratycznych, lecz również oznaczałby konieczność poniesienia dodatkowych znaczących kosztów, które poniosą wszyscy obywatele.”.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi

Z uwagi na wejście w życie rozporządzenia 2016/679, jak również konieczność uspoźnienia przedmiotowej regulacji z ustawą o kontroli w administracji rządowej oraz projektowanymi zmianami m.in w ustawie o działalności leczniczej w aspekcie przetwarzania danych osobowych podczas kontroli, zmiany wymaga również art. 25a ustawy o publicznej służbie krwi. Przepis ten, wraz z rozporządzeniem wydanym na podstawie art. 25a ust. 10 tej ustawy, określa zasady i tryb przeprowadzania kontroli przez Instytut Hematologii i Transfuzjologii w centrach krwiodawstwa i krwiolecznictwa. Zmiany wymaga również art. 35 ustawy o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów. Przepis ten, określa zasady i tryb przeprowadzania kontroli przez ministra właściwego do spraw zdrowia w zakresie objętym ustawą.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych

Ustawa o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

W związku z planowanym wejściem w życie w maju 2018 r. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) niezbędne jest uporządkowanie zagadnień dotyczących przetwarzania danych osobowych w związku z realizacją celów określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2046, z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą o rehabilitacji”.

Zmiany zaproponowane w pkt 1 projektu ustawy w dodawanym art. 2b ustawy o rehabilitacji przewidują wprowadzenie podstawy prawnej do przetwarzania danych osobowych, w tym danych o stanie zdrowia, przez pracodawców oraz podmioty i osoby realizujące zadania wynikające z ustawy o rehabilitacji. W przypadku pracodawców projekt ustawy określił zakres podmiotowy dotyczący osób, których dane osobowe, w tym dane o stanie zdrowia są przez niego przetwarzane.

W związku z realizacją przez pracodawcę obowiązków wobec osób niepełnosprawnych i korzystaniem z uprawnień wynikających z zatrudnienia tych osób oraz biorąc pod uwagę zmianę regulacji UE dotyczących ochrony danych osobowych, ustawa o rehabilitacji wprowadza dodatkowe przepisy stanowiące podstawę prawną do przetwarzania przez pracodawcę danych osobowych, w tym danych o stanie zdrowia. Na tej podstawie pracodawca przetwarza dane osobowe pracownika dotyczące jego stanu zdrowia (informacji o niepełnosprawności, stopniu niepełnosprawności czy też szczególnym schorzeniu). Dodatkowo przepis art. 2b ust. 1 ustawy o rehabilitacji wskazuje inne grupy osób, poza pracownikami, których dane osobowe, w tym dane o stanie zdrowia pracodawca przetwarza w celu realizacji przepisów ustawy: niepracujących byłych pracowników, osób niepełnosprawnych wykonujących pracę nakładczą, osób uczestniczących w procesie rekrutacji, odbywających szkolenie, staż, przygotowanie zawodowe albo praktyki zawodowe lub absolwenckie, osób należących do grup wymienionych w art. 5 załącznika nr 1 do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. WE L 214 z

09.08.2008, str. 3) oraz do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1), członków rodzin pracowników i byłych niepracujących pracowników, a także osób wymienionych w art. 21 ust. 2c ustawy o rehabilitacji, które są wliczane do wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych (dane osobowe dzieci, wychowanków, uczniów, studentów lub słuchaczy będących osobami niepełnosprawnymi i uczących się lub studiujących w ramach ogólnie obowiązującej w danej jednostce regulaminów nauczania i studiowania) oraz w art. 21 ust. 2e pkt 3 ustawy o rehabilitacji (dane osobowe beneficjentów publicznych i niepublicznych jednostek organizacyjnych w zakresie realizacji spełniania wymogu rehabilitacji społecznej i leczniczej osób niepełnosprawnych, edukacji lub opieki nad nimi).

Zaproponowana regulacja wyraźnie wskazuje, że przedstawienie pracodawcy dokumentów, potwierdzających dane osobowe o stanie zdrowia jest dobrowolne (w art. 2b ust. 2 ustawy o rehabilitacji).

Ponadto ustawa o rehabilitacji (w art. 2b ust. 3) wprowadza podstawę prawną do przetwarzania danych osobowych przez pozostałe podmioty i osoby realizujące zadania wynikające z ustawy o rehabilitacji m. in. warsztaty terapii zajęciowej, czy też osoby wchodzące w skład zespołu programowego w zakładzie aktywności zawodowej.

W art. 2b ust. 4 ustawa o rehabilitacji umożliwia organom realizującym zadania przewidziane w ustawie przetwarzanie danych osobowych dotyczących wyroków skazujących. Wspomniana regulacja jest konieczna z uwagi na art. 6 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności (Dz. U. z 2017 r. poz. 2151), który zwalnia przywiezione zakłady pracy z wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, pod warunkiem średniorocznego zatrudnienia osób pozbawionych wolności w przeliczeniu na pełne etaty w poprzednim roku podatkowym na poziomie 50% ogółu zatrudnionych. Podkreślić należy, że podmiot uprawniony do kontroli (PFRON) powinien posiadać podstawę prawną do przetwarzania danych, które uzasadniają zwolnienie z wpłat w omawianym przypadku. Proponowana regulacja jest zatem konieczna do realizacji tego zadania przez PFRON.

Pozostałe przepisy art. 2b ustawy o rehabilitacji (ust. 5-7) porządkują zagadnienia związane z zabezpieczeniem danych osobowych, zachowaniem ich poufności, a także z okresem przechowywania.

Zmiana zaproponowana w pkt 2 projektu ustawy dotycząca art. 6a ustawy o rehabilitacji poprzez dodanie ust. 5 ma na celu jednoznaczne wskazanie, że powiatowe zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności i wojewódzkie zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności w celu wydania orzeczenia o niepełnosprawności albo o stopniu niepełnosprawności, a także karty parkingowej i legitymacji osoby niepełnosprawnej, przetwarzają dane osobowe, w tym dane o stanie zdrowia, w związku z wydaniem powyższych dokumentów oraz wskazanych decyzji i postanowień. Natomiast zmiana zaproponowana w ust. 6 ma na celu wskazanie, że zespoły orzekające jako organy administracji obok postępowań mających na celu ustalenie statusu osoby niepełnosprawnej prowadzą również inne postępowania administracyjne określone na gruncie ustawy Kodeks postępowania administracyjnego. Mające rangę decyzji administracyjnych orzeczenia o niepełnosprawności lub o stopniu niepełnosprawności wydaje skład orzekający, co wynika wprost z przepisów orzecznich. Podobnie w tego rodzaju postępowaniach zespoły orzekające przetwarzają dane osobowe w celu i zakresie określonym przepisami prawa. W odniesieniu do pozostałych postępowań administracyjnych decyzje i postanowienia wydaje zespół orzekający reprezentowany przez przewodniczącego jako kierownika organu administracji. Rozstrzygnięcia tego rodzaju nie mają na celu ustalenia statusu osoby niepełnosprawnej i regulowane są przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego, niemniej jednak w celu ich wydawania zespoły orzekające przetwarzają dane osobowe, w tym dane o stanie zdrowia. Niezbędne jest więc rozróżnienie tych postępowań w odniesieniu do uprawnień zespołów orzekających jako administratorów danych osobowych w prowadzonych przez siebie postępowaniach, co wynika z konieczności dostosowania obecnie obowiązujących przepisów do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE.

Zaproponowana zmiana w pkt 3 projektu ustawy dotycząca art. 6c ust. 6 ustawy o rehabilitacji ma na celu uniknięcie dublowania przez wojewodę przetwarzania danych osobowych szczególnie wrażliwych w sytuacji, w której dane te przetwarzają już wojewódzkie zespoły w związku z realizowaniem przez siebie ustawowych zadań. W obowiązującym stanie prawnym zadanie wojewody w zakresie nadzoru już na dzień dzisiejszy realizują wojewódzkie zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności na

podstawie stosownych upoważnień, przy czym mając na względzie regulacje rozporządzenia 2016/679 niezbędne jest uregulowanie tej kwestii na gruncie przepisów ustawy.

Dodanie w pkt 4 projektu ustawy w art. 6ca ustawy o rehabilitacji ust. 5-7 ma na celu jednoznaczne określenie zakresu danych osobowych przetwarzanych w toku realizacji ustawowego zadania powiatowych zespołów do spraw orzekania o niepełnosprawności z zakresu wydawania legitymacji dokumentujących niepełnosprawność albo legitymacji dokumentujących stopień niepełnosprawności oraz ich duplikatów, jak również doprecyzowanie roli jako administratorów tych danych.

Przeformułowanie w pkt 5 projektu ustawy art. 6d ust. 4b ustawy o rehabilitacji wynika z art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679, który określa, iż podstawą do przetwarzania może być jedynie obowiązek prawny ciążyący na administratorze. W związku z powyższym przepis wymagał przeformułowania poprzez zastąpienie wyrażenia „mogą przetwarzać” na „przetwarzają”.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych

Zaproponowane przepisy w art. 35 poprzez dodanie ust. 4 i 5 w ustawie o usługach turystycznych w brzmieniu:

„4. Jeżeli jest to uzasadnione zakresem usług hotelarskich, przedsiębiorcy i rolnicy świadczący usługi hotelarskie odpowiednio w obiektach hotelarskich, o których mowa w ust. 1 oraz w innych obiektach, o których mowa w ust 2 i 3 są administratorami danych osobowych klientów, w tym danych osobowych dotyczących zdrowia.

5. Personel obiektów, o których mowa w ust. 4 jest obowiązany do zachowania w tajemnicy informacji związanych z klientem uzyskanych w związku ze świadczeniem usług hotelarskich.”

- są w pełni uzasadnione. Umowa o świadczenie usług hotelarskich jest swoistym rodzajem kontraktu nienazwanego. Można wręcz stwierdzić, iż jest to umowa sui generis, która nie daje się jednoznacznie zakwalifikować w ramach systemu prawa. W swej istocie umowa

o świadczenie usług hotelarskich dotyczy nie tylko wykonywania wobec gościa obiektu hotelarskiego usług w ramach obiektu, jest ona związana również z zapewnieniem takiej osobie elementarnego poczucia bezpieczeństwa. Owo bezpieczeństwo jest zapewniane

w wymiarze zarówno materialnym jak i niematerialnym. Obowiązkiem gestora bazy noclegowej jest zachowanie w tajemnicy danych osobowych gościa obiektu hotelarskiego. Zakres usług świadczonych w ramach usług hotelarskich z reguły jest bardzo szeroki. Wśród usług oferowanych np. przez hotele są usługi gastronomiczne, spa, konferencyjne. W przypadku usług gastronomicznych (żywieniowych) mogą być uwzględniane specjalne życzenia gościa wynikające chociażby z jego wyznania religijnego. Natomiast w przypadku usług spa brane są pod uwagę uwarunkowania zdrowotne gościa, które determinują zakres usług spa. Dlatego też ze względu na powyższe gość udziela niezbędnych informacji/danych, co do upodobań kulinarnych, bądź stanu zdrowia. W regulacji ustawowej wskazano, iż w szczególności dane wrażliwe dotyczące zdrowia muszą podlegać ochronie, ale zastosowanie to będzie dotyczyło wszystkich danych osobowych. Uzasadnieniem dla szerokiego spektrum przypadków objętych regulacją jest praktyka. Wskazuje ona bowiem, iż zakres danych osobowych może być nieograniczony. Przykładowo organizacja rady programowej partii politycznej na terenie obiektu hotelarskiego będzie prowadziła do pozyskania wrażliwych danych osobowych o poglądach politycznych, itd. W każdym

z tych przypadków musi być zapewniona kompleksowa ochrona, którą gwarantują propozycje zawarte w projektowanych regulacjach.

W Polsce regulacje te są zatem zaproponowane w przepisach szczegółowych, natomiast w Niemczech, podobne regulacje są zawarte, ale w przepisach ogólnych, tj. w sekcji 33 Federal Data Protection Act https://www.gesetze-im-internet.de/englisch_bdsch/englisch_bdsch.html#p0477 zgodnie z którym, powiadomienie osoby, której dane dotyczą nie jest wymagane w przypadku gdy:

dane muszą być przechowywane w tajemnicy zgodnie z przepisami prawnymi lub ze względu na ich charakter, w szczególności ze względu na nadrzędny interes prawny strony trzeciej.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa

1. Na mocy art. 119zn § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa organem, który dokonuje analizy ryzyka i stosuje środki prawne wymienione w dziale IIIB tej ustawy jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej zwany dalej „Szefem KAS”. Kompetencje Szefa KAS zasadniczo są normowane w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 508). Ogólne regulacje dotyczące

stosowania przepisów o ochronie danych osobowych zawarte w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej będą mieć więc zastosowanie także do Szefa KAS. W szczególności należy mieć na uwadze projektowane przepisy art. 47b ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej. Według tych przepisów prowadzenie działalności analitycznej, prognostycznej i badawczej dotyczącej zjawisk pozostających we właściwości KAS oraz dokonywanie analizy ryzyka, polega na zautomatyzowanym przetwarzaniu danych, w tym profilowaniu, lub na zautomatyzowanym podejmowaniu decyzji, wywołującym skutki prawne wobec osoby profilowanej lub której dane podlegają zautomatyzowanemu przetwarzaniu danych. Przetwarzanie danych może opierać się na danych osobowych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne oraz dane biometryczne. W przypadkach wymienionych w projektowanym art. 47b ust. 1 i 2 ustawy o KAS, administrator zapewnia odpowiednie środki służące ochronie interesu lub podstawowych praw, wolności i prawnie uzasadnionych interesów osoby, której dane dotyczą (art. 47b ust. 1-3 ustawy o KAS).

2. Obowiązki określone w dziale IIIB Ordynacji podatkowej nałożone na podmioty, które przetwarzają dane osobowe (np. Szef KAS, izba rozliczeniowa, banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe) są wykonywane w ramach zadań publicznych. Z przepisów działu IIIB Ordynacji podatkowej wynika, że celem tych przepisów jest zapobieganie wykorzystywania działalności banków i spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych do celów mających związek z wyłudzeniami skarbowymi. W tym przypadku izba rozliczeniowa oraz banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, które nie są organami władzy publicznej, na podstawie przepisów działu IIIB Op realizują zadania publiczne. Zgodnie z art. 23 rozporządzenia nr 2016/679 realizacja celu publicznego może uzasadniać wyłączenie stosowania przepisów tego rozporządzenia wymienionych w art. 23. Ogólne wyłączenia zostały zawarte w art. 4-6 projektu ustawy o ochronie danych osobowych. Wyłączenia te mają zastosowanie do podmiotów wykonujących zadania publiczne, w tym także do podmiotów prywatnych realizujących takie zadania. Wyłączenia zawarte w art. 4-6 ww. projektu mają zastosowanie w przypadku spełnienia warunków określonych w art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 2016/679. W odniesieniu do podmiotów przetwarzających dane osobowe na podstawie przepisów działu IIIB Op (np. izba rozliczeniowa, banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe) warunki te zostały spełnione.

3. Spełnienie przesłanek z art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 2016/679

a) Cel przetwarzania

Cel przetwarzania jest ściśle związany z celem analizy ryzyka dokonywanej przez Szefa KAS na podstawie art. 119zn § 1 Ordynacji podatkowej. Celem analizy ryzyka jest przeciwdziałanie wykorzystywaniu sektora finansowego do celów mających związek z wyłudzeniami skarbowymi. Przetwarzanie danych osobowych jest niezbędne do realizacji tego zadania.

Pojęcie wyłudzeń skarbowych zostało zdefiniowane w art. 119zg pkt 9 Ordynacji podatkowej. Definicja obejmuje zamknięty katalog przestępstw skarbowych przeciwko obowiązkom podatkowym (lit. a) oraz przestępstw najczęściej z nimi związanych (lit. b i c). Katalog nie obejmuje wykroczeń skarbowych. Intencją ustawodawcy jest, aby przetwarzanie danych służyło zapobieganiu wykorzystywania sektora finansowego do popełniania najpoważniejszych przestępstw skarbowych i ściśle określonych przestępstw z nimi związanych.

b) Kategorie danych osobowych

Kategorie przetwarzanych danych osobowych wynikają wprost z przepisów działu IIIB Ordynacji podatkowej oraz z przepisów przejściowych ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu przeciwdziałania wykorzystywaniu sektora finansowego do wyłudzeń skarbowych (Dz. U. poz. 2491).

c) Zakres wprowadzonych ograniczeń

Zakres wprowadzonych ogólnych ograniczeń wynika z art. 4-6 projektu ustawy o ochronie danych osobowych. Ograniczenia dotyczą stosowania art. 13 ust. 3, art. 14 ust. 1, 2 i 4 oraz 15 ust. 1-3 rozporządzenia 2016/579. Wskazane ograniczenia są środkiem niezbędnym oraz proporcjonalnym, służącym ważnemu interesowi publicznemu wymienionemu w art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/579.

d) Zabezpieczenia zapobiegające nadużyciom oraz niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu

Na każdym etapie przetwarzania dane będą zabezpieczone przez podmioty uprawnione do przetwarzania danych oraz zabezpieczone przed nieuprawnionym dostępem i ujawnieniem. Podkreślić należy, że banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowe zbierają dane, przetwarzane następnie na podstawie przepisów działu IIIB Op, na podstawie ustaw regulujących ich działalność (ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz ustawa z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych). Dane te

są zabezpieczane w sposób wymagany przez te ustawy. KIR SA także zapewnia najwyższy poziom bezpieczeństwa tych danych. Zgodnie z profilem prowadzonej działalności KIR SA dostarcza usług rozliczeniowych o najwyższych parametrach w zakresie niezawodności i bezpieczeństwa. System teleinformatyczny izby rozliczeniowej (dalej STIR) będzie posiadał niezbędny poziom zabezpieczeń, kontroli dostępu i autoryzacji oraz separację kanałów wymiany informacji. Zabezpieczenie i separacja STIR od środowiska dostępowego z banków i JAP będzie zapewniona na poziomie szyfrowanych i dedykowanych kanałów dostępowych:

1. dedykowanych i separowanych oraz szyfrowanych kanałów wymiany informacji plikowej
2. dedykowanych dla banków i JAP kanałów on-line oparte o konta imienne i certyfikaty imienne.

Dane osobowe przesłane Szefowi KAS na podstawie przepisów działu IIIB Ordynacji podatkowej oraz z przepisów przejściowych ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu przeciwdziałania wykorzystywaniu sektora finansowego do wyłudzeń skarbowych stanowią tajemnicę skarbową (art. 293 § 2 w pkt 7 Ordynacji podatkowej). Udostępnienie tych danych jest ograniczone przez art. 297c Ordynacji podatkowej.

Przepis art. 119zt Ordynacji podatkowej wprowadza ograniczenia w udostępnianiu przez izbę rozliczeniową informacji i zestawień, o których mowa w art. 119zp § 1 i 119zq Ordynacji podatkowej, które zawierają dane osobowe. Informacje te i zestawienia mogą być udostępniane przez izbę rozliczeniową podmiotom innym niż Szef Krajowej Administracji Skarbowej wyłącznie na żądanie podmiotów enumeratywnie wymienionym w art. 119zt Ordynacji podatkowej.

Ujawnienie danych osobowych stanowiących tajemnicę skarbową przetwarzanych na podstawie przepisów działu IIIB Op jest penalizowane karą pozbawienia wolności do lat 5 (art. 305r § 1 pkt 2-4 Ordynacji podatkowej).

e) Określenie administratora (kategorii administratorów)

Zgodnie z art. 4 pkt 7 rozporządzenia 679/2016 administratorem jest osoba fizyczna lub prawna, organ publiczny, jednostka lub inny podmiot, który samodzielnie lub wspólnie z innymi ustala cele i sposoby przetwarzania danych osobowych. Dane przesyłane Szefowi KAS na podstawie przepisów działu IIIB Op są przechowywane w Centralnym Rejestrze

Danych Podatkowych. Zgodnie z art. 35 ust. 2 ustawy o KAS administratorem danych zawartych w Centralnym Rejestrze Danych Podatkowych jest Szef KAS.

f) Okresy przechowywania oraz mające zastosowanie zabezpieczenia, z uwzględnieniem charakteru, zakresu i celów przetwarzania lub kategorii przetwarzania

Okresy przechowywania danych przetwarzanych na podstawie przepisów działu IIIB Ordynacji podatkowej przez izbę rozliczeniową, banki i SKOKi oraz Szefa KAS są uregulowane w art. 119zu § 3 i 4 Ordynacji podatkowej. Termin przechowywania danych wynosi 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym wymienione podmioty otrzymały te dane (art. 119zu § 3 Ordynacji podatkowej). Wyjątek dotyczy sytuacji, gdy po 5 latach nie upłynął jeszcze termin przedawnienia zobowiązania podatkowego, zwrotu podatku lub wyłudzenia skarbowego, w związku z którym przechowywane dane mogłyby stanowić dowód w postępowaniu. W takim przypadku dane te, mogą być przechowywane przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej nie dłużej niż do upływu terminu przedawnienia (art. 119zu § 4 Ordynacji podatkowej).

Zabezpieczenia w przechowywaniu danych osobowych wynikają z odrębnych przepisów, w zależności od podmiotu który przechowuje dane.

g) Ryzyko naruszenia praw lub wolności osoby, której dane dotyczą

Przepisy działu IIIB Ordynacji podatkowej oraz z przepisy przejściowe ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu przeciwdziałania wykorzystywaniu sektora finansowego do wyłudzeń skarbowych nie przewidują sytuacji wystąpienia ryzyka naruszenia praw lub wolności osoby, której dane dotyczą. Wszystkie podmioty przetwarzające dane osobowe działają na podstawie powyższych przepisów i w ich granicach w celu realizacji interesu publicznego.

h) Prawo osoby, której dane dotyczą, do uzyskania informacji o ograniczeniach, o ile nie narusza to celu ograniczenia

Ograniczenia i obowiązek informacyjny wynikają z przepisów ustawy o ochronie danych osobowych (art. 4-6).

Zmiana art. 119zn § 2

Przepis art. 119zn § 2 Ordynacji podatkowej dotyczy ustalania wskaźnika ryzyka przez izbę rozliczeniową. Projektowany przepis art. 119zn § 2 Op przewiduje, że ustalenie

wskaźnika ryzyka następuje wyłącznie w oparciu o zautomatyzowane przetwarzanie, w tym profilowanie. W tym przypadku czynnik ludzki nie będzie wykorzystany. Końcowa część przepisu („jeśli zachowane są cele i warunki określone w dziale IIIB Op”) oznacza, że podejmowanie rozstrzygnięć w oparciu o zautomatyzowane przetwarzanie danych osobowych, w tym profilowanie w każdym przypadku powinno realizować cele i warunki określone w dziale IIIB Op. Przykładowo nie jest dopuszczalne przetwarzanie danych osobowych w powyższy sposób na podstawie wadliwych algorytmów, o których mowa w art. 119zn § 3 Ordynacji podatkowej.

Dodanie art. 119zn § 5 i 6

Nowy przepis art. 119zn § 5 Ordynacji podatkowej wskazuje, że przetwarzanie danych, o którym mowa w art. 119zn § 2 Op może opierać się na danych osobowych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne oraz dane biometryczne. Przetwarzanie wymienionych danych jest dopuszczalne na mocy art. 9 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2016/679, tj. jeśli jest niezbędne ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, na podstawie prawa Unii lub prawa państwa członkowskiego, które są proporcjonalne do wyznaczonego celu, nie naruszają istoty prawa do ochrony danych i przewidują odpowiednie i konkretne środki ochrony praw podstawowych i interesów osoby, której dane dotyczą. Przepis art. 119zn § 5 Ordynacji podatkowej wiąże się z uwzględnianiem przy ustalaniu wskaźnika ryzyka określonych w art. 119zn § 3 Op kryteriów np. kryteriów geograficznych.

Zmiana art. 119zu § 2

Zmieniony przepis art. 119zu § 2 Op wskazuje, że przetwarzanie danych, o których mowa w art. 119zp § 1 i art. 119zq Op, oraz informacji o wskaźniku ryzyka w celach i na warunkach określonych w dziale IIIB Op stanowi wykonanie zadania publicznego zgodnie z art. 4-6 ustawy z dnia ... o ochronie danych osobowych. Wprowadzona regulacja ma na celu zapewnienie możliwości stosowania ogólnych wyłączeń do izby rozliczeniowej, która jako podmiot prywatny na podstawie przepisów działu IIIB Op realizuje zadania publiczne.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2016 r. poz. 1138, z późn. zm.) projektowane przepisy regulują trzy odrębne zagadnienia i dzielą się na trzy części. Pierwsza dotyczy określenia warunków przetwarzania danych

osobowych przez komorników sądowych, jako podmiotów wykonujących zadania w ramach sprawowania władzy publicznej, polegające na prowadzeniu postępowań egzekucyjnych i zabezpieczających oraz wykonywanie innych zadań przewidzianych w ustawie. Druga dotyczy zadań Ministra Sprawiedliwości jako podmiotu wyposażonego w określone kompetencje wobec komorników sądowych i asesorów komorniczych, związane w szczególności z powoływaniem, odwoływaniem i zawieszaniem w czynnościach komorników. Trzecia wiąże się z zadaniami Ministra Sprawiedliwości oraz innych organów (prezesa sądów, sędziowie wizytatorzy, Krajowa Rada Komornicza i komornicy – wizytatorzy) w zakresie realizacji nadzoru nad działalnością komorników.

Mając na uwadze konieczność sprawnego i niezakłóconego wykonywania przez komorników czynności egzekucyjnych oraz innych powierzonych im zadań, konieczne było wyłączenie stosowania części przepisów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych – zgodnie z upoważnieniem wynikającym z art. 23 tego rozporządzenia. Dotyczy to w szczególności obowiązków informacyjnych administratora danych osobowych określonych w art. 13-15 ust. 1 i 3, 19 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych oraz praw osoby, której dane są przetwarzane określonych w art. 18 i 21 ust. 1 tego rozporządzenia. Konieczność przetwarzania danych osobowych w toku prowadzonego przez komornika postępowania wyklucza również możliwość korzystania przez osobę, której dane są przetwarzane z prawa żądania ograniczenia przetwarzania danych i sprzeciwu wobec ich przetwarzania. Z kolei wykonywanie prawa do sprostowania tych danych (art. 16 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) odbywać się musi z zachowaniem przepisów regulujących prowadzone przez komornika postępowanie, tj. przepisów Kodeksu postępowania cywilnego i ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

Komornik został przy tym wskazany jako administrator danych. Natomiast funkcje przepisów dotyczących zabezpieczeń zapobiegających nadużyciom, niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu spełniają inne przepisy ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, w szczególności art. 20 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji regulujący tajemnicę komorniczą. Okresy przechowywania dokumentacji zawierającej dane osobowe reguluje art. 37b ustawy o komornikach sądowych i egzekucji i przepisy dotyczące archiwizacji akt wydane na jego podstawie.

Konieczność przetwarzania danych osobowych osób uczestniczących w postępowaniach w zakresie, w jakim dane te są zawarte w prowadzonych przez komorników aktach oraz

urządzeniach ewidencyjnych, jest nieodłącznie związane z nadzorem sprawowanym nad działalnością komorników. Stanowi bowiem nieodłączną część uprawnienia do wglądu w czynności komorników. Stąd też konieczność przyznania określonych uprawnień i wyłączenia stosowania przepisów rozporządzenia wobec podmiotów wykonujących funkcje nadzorcze.

Wreszcie uprawnienie do przetwarzania danych osobowych komorników i asesorów komorniczych przysługiwać powinno również Ministrowi Sprawiedliwości i organom, za pośrednictwem których Minister wykonuje zwierzchni nadzór nad działalnością komorników. W ramach sprawowanego nadzoru organy te są również uprawnione do podejmowania samodzielnych działań wobec komorników i asesorów, wymagających przetwarzania danych osobowych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), zwane dalej „rozporządzeniem”, obowiązywać będzie w polskim porządku prawnym bezpośrednio i będzie miało zastosowanie od dnia 25 maja 2018 r.

W związku z faktem, iż zakres obowiązywania rozporządzenia dotyczyć będzie co do zasady zdecydowanej większości wszystkich aspektów funkcjonowania organów i podmiotów publicznych, do których niewątpliwie można zaliczyć Narodowy Bank Polski, który jest organem przewidzianym w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej – bezwzględnie uznać należy istotne znaczenie przepisów rozporządzenia jak i regulacji implementujących rozporządzenie dla funkcjonowania Narodowego Banku Polskiego (zwanego dalej „NBP”).

NBP jest bankiem centralnym Rzeczypospolitej Polskiej. Wypełnia w szczególności zadania określone w Konstytucji RP, ustawie o Narodowym Banku Polskim oraz ustawie - Prawo bankowe. Działania realizowane przez NBP na podstawie art. 3 ust. 6a oraz 7 ustawy o Narodowym Banku Polskim – szczególnie w zakresie statystyki - mają kluczowe znaczenie dla prowadzenia analiz służących do ustalania polityki pieniężnej oraz ryzyka systemowego, jak też badania nierównowag zewnętrznych, czemu służy statystyka bilansu płatniczego, która w myśl art. 23 ust. 1 ustawy o NBP jest przekazywana przez Radę Polityki Pieniężnej

do Sejmu RP i Radzie Ministrów, co świadczy o wadze tej statystyki również dla prowadzenia polityki gospodarczej Państwa. Realizacja tych zadań wynika także z uczestnictwa w Europejskim Systemie Banków Centralnych i Europejskiej Radzie do spraw Ryzyka Systemowego. Brak ograniczeń stosowania rozporządzenia może znacząco utrudnić realizację tych zadań, biorąc pod uwagę potencjalne ograniczenia w przetwarzaniu danych w ww. celach.

Dane zbierane przez NBP do celów wynikających z realizacji zadań określonych w art. 3 ust. 2 pkt. 6a i 7 ustawy o NBP, z chwilą ich zebrania przez NBP, stają się danymi objętymi tajemnicą określoną w art. 23 ust. 6 ustawy o NBP, co zapewnia pewność nieudostępniania ich osobom trzecim. Dodatkowo należy zauważyć, że udostępnianie tych danych zostało poddane ścisłej reglamentacji prawnej poprzez wskazanie wyjątków w ustawie o NBP, określających w jakich sytuacjach mogą być one udostępniane. Podnieść jednocześnie należy, iż dane osobowe są integralną częścią zbieranych, opracowywanych, gromadzonych i przechowywanych danych statystycznych.

Należy zauważyć, iż proponowane wyłączenia dla NBP dotyczą w ograniczonym zakresie obowiązków informacyjnych i obowiązków wynikających z wykonania prawa do sprostowania danych.

Wśród projektowanych modyfikacji zakresu obowiązywania rozporządzenia wskazujemy również alternatywne zapisy w stosunku do art. 13 ust. 1 i 2 oraz art. 16 rozporządzenia. Należy zauważyć, że motyw 62 preambuły rozporządzenia wyraźnie wskazuje, iż ograniczenie obowiązków informacyjnych wobec podmiotów jest w szczególności możliwe wtedy, kiedy przetwarzanie danych ma miejsce na podstawie przepisów prawa, a podmiot danych dysponuje informacjami o podmiocie przetwarzania. W przypadku NBP taka przesłanka ma miejsce. Zakres pozyskiwanych danych jest określany w uchwałach Zarządu NBP (zgodnie z art. 23 ust. 4 ustawy o Narodowym Banku Polskim) lub rozporządzeniach Ministra właściwego do spraw instytucji finansowych (zgodnie z art. 23 ust. 2b i 2c ustawy o Narodowym Banku Polskim oraz art. 30 ust. 3 ustawy Prawo dewizowe). Podkreślić należy, że proponowane brzmienie przepisów nie ogranicza praw osób, których dane dotyczą, a jedynie wskazuje alternatywne formy realizowania ich uprawnień wynikające z aktualnie obowiązujących przepisów prawa (art. 16) lub realizowane są zbiorcze poprzez zamieszczenie adekwatnego zakresu informacji na stronie podmiotowej

Narodowego Banku Polskiego w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej.

Jednocześnie proponuje się wyłączenie uprawnienia wskazanego w art. 15 pkt 3 Rozporządzenia, dotyczącego przekazywania kopii danych. Należy zauważyć, że część danych pozyskiwanych przez NBP jest objęta tajemnicą bankową lub innymi tajemnicami ustawowo chronionymi, a zakres tych danych jest rozległy i są to dane przechowywane w różnych systemach informatycznych. W tym miejscu należy podkreślić, że dane nie pochodzą bezpośrednio od osób fizycznych ale w przeważającej większości od podmiotów rynku finansowego. W tym drugim przypadku osoba, której dane dotyczą może zwrócić się bezpośrednio do właściwego podmiotu. Powyższe przesądza również o potrzebie ograniczenia stosowania art. 16 rozporządzenia, bowiem NBP jako wtórny odbiorca tych danych nie ma możliwości ich sprostowania bez dostępu do informacji źródłowych, w których posiadaniu jest podmiot rynku finansowego (np. informacje dotyczące dużych zaangażowań). Ponadto systemy sprawozdawcze w NBP są w większości zbudowane na zasadzie, iż sprostowanie danych może być dokonane jedynie poprzez ponowne przekazanie danych sprawozdawczych. Pracownicy NBP nie mają wpływu na dane, nie posiadają dostępu do dokumentów źródłowych, co oznacza, że niezasadne byłoby przyznawanie NBP uprawnienia do ich sprostowania. Podmiot danych zachowuje możliwość sprostowania swoich danych bezpośrednio u źródła pozyskania danych.

Z uwagi na fakt, że dane są wykorzystywane wyłącznie do celów statystycznych, osoba fizyczna, której dane są przetwarzane, nie ponosi żadnych szkód w przypadku zastosowania ograniczeń od przepisów rozporządzenia.

Ponadto specyfika operacji realizowanych przez NBP wymaga niezaprzeczalnej weryfikacji uprawnień związanych z dostępem do krytycznych pomieszczeń jakimi są serwerownie oraz pomieszczenia, w których następuje przekazanie wartości pieniężnych transportowanych przez podmioty pozostające w relacjach z NBP. W takich przypadkach stosowane są szczególne wymogi bezpieczeństwa, w których inne metody weryfikacji mogłyby okazać się zawodne. Zaproponowany katalog danych biometrycznych ogranicza cel ich przetwarzania jedynie do zapewnienia wysokich standardów wymogów bezpieczeństwa związanych

z kontrolą dostępu do informacji oraz pomieszczeń. Realizacja powyższego jest kluczowa ze względu na zadania określone w art. 3 ustawy o Narodowym Banku Polskim. Wprowadzenie

przedmiotowego przepisu wyeliminowałoby wątpliwości interpretacyjne oraz praktyczne związane z przetwarzaniem danych biometrycznych w przedstawionym powyżej celu.

W odniesieniu do oceny skutków regulacji projekt nowelizacji nie będzie w sposób istotny ograniczał praw osób, których dane dotyczą, natomiast zwiększy możliwość niezakłóconego realizowania ustawowych zadań przez NBP, które mają kluczowy charakter z punktu widzenia funkcjonowania sektora finansów publicznych Rzeczypospolitej Polskiej.

Niezależnie od powyższego wydaje się, iż oceny skutków regulacji projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o ochronie danych osobowych należy dokonać w aspekcie całościowym po zgłoszeniu wszystkich uwag do tego projektu.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe

(uzasadnienie do wkładu przedłożonego przez Ministra Finansów)

Zmiana w art. 4

Proponowane uzupełnienie tzw. słowniczka do ustawy wynika z konieczności uwzględnienia odwołań do przepisów rozporządzenia nr 2016/679 w regulacjach ustawy - Prawo bankowe.

Zmiana art. 105a ust. 1

Zmiana polega na modyfikacji dotychczasowego brzmienia ww. artykułu poprzez wskazanie uprawnienia instytucji utworzonych na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy – Prawo bankowe (rejestrów kredytowych) do przetwarzania zgromadzonych danych dla celów statystycznych.

Należy wskazać, że funkcjonujące rejestry kredytowe mają za zadanie dostarczanie informacji niezbędnych do umożliwienia zarządzania ryzykiem ekspozycji kredytowych przez banki lub inne instytucje udzielające kredytów lub pożyczek. Celowym jest, aby instytucje te ustalając polityki zarządzania ryzykiem ekspozycji kredytowych brały pod uwagę informacje z międzybankowych baz danych budowanych przez instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4 Prawa bankowego. Przy realizacji polityki zarządzania ryzykiem ekspozycji kredytowych w szczególności istotne jest porównywanie jakości portfela detalicznych ekspozycji kredytowych z jakością portfela detalicznych ekspozycji kredytowych dla całego sektora bankowego. Z tego względu zarządzanie ryzykiem

kredytowym jest realizowane przez kredytodawców nie tylko na poziomie klienta ale również:

na poziomie wybranego portfela kredytowego lub całego portfela banku;

na poziomie całego rynku.

Rejestry kredytowe dostarczają bankom informacje umożliwiające porównanie jakości portfela ekspozycji kredytowych z jakością portfela ekspozycji kredytowych dla całego sektora bankowego poprzez udostępnianie zagregowanych wyników analiz statystycznych na poziomie wybranych portfeli lub całego portfela kredytowego banku. Wyniki tych analiz pozwalają bankom i innym kredytodawcom ocenić jakość swojej polityki kredytowej na tle rynku, ocenić trendy występujące w krajowym sektorze bankowym oraz identyfikować zagrożenia płynące z udzielenia kredytów, zarówno w ujęciu ogólnym jak i lokalnym. Te informacje są dla kredytodawców istotne z punktu widzenia zarządzania ryzykiem kredytowym, będącego jednym z filarów stabilności finansowej.

Przepisy RODO, które dotyczą przetwarzania danych w celach statystycznych – art. 89 – bezpośrednio odnoszą się do statystyki publicznej i w tym zakresie ustawodawca unijny przewidział możliwość w prawie Unii lub w prawie krajowym ograniczenia praw osób, których dane dotyczą przetwarzanych dla tego celu. Niemniej jednak, pozostali administratorzy danych mogą przetwarzać dane w celach statystycznych na podstawie jednej z przesłanek przetwarzania (art. 6 RODO) oraz przy zachowaniu interpretacji wyrażenia „celów statystycznych” przedstawionej w motywie 162 preambuły RODO:

„Wyrażenie „cele statystyczne” oznacza każdą operację zbierania i przetwarzania danych osobowych niezbędnych do badań statystycznych lub do opracowywania wyników statystycznych. Z kolei wyniki statystyczne mogą następnie służyć do dalszych celów, m.in. do celów badań naukowych. Wyrażenie „cel statystyczny” sugeruje, że wynikiem przetwarzania do celów statystycznych nie są dane osobowe, lecz dane zbiorcze, i że wynik ten lub te dane osobowe nie służą za podstawę środków czy decyzji dotyczących konkretnych osób fizycznych.”

Rejestr kredytowy jako instytucja, która gromadzi i przetwarza dane o wszystkich kredytach mieszkańców kraju, jest również kluczowym źródłem zagregowanych danych statystycznych na temat krajowego rynku kredytowego, zachowań kredytobiorców, zadłużenia gospodarstw domowych oraz jakości obsługi kredytów, tj. wielu informacji, które

są niezbędne do oceny aktualnego stanu zadłużenia gospodarstw domowych i mogą być wykorzystywane zarówno przez banki i innych kredytodawców, jak i różnego rodzaju instytucje pełniące istotną rolę w gospodarce np. bank centralny. Aby umożliwić opracowanie i udostępnienie kredytodawcom danych statystycznych, w tym danych potrzebnych do realizacji obowiązków sprawozdawczych wobec NBP, zasadnym jest zapewnienie rejestrom kredytowym uprawnienia do przetwarzania zgromadzonych danych dla celów statystycznych.

Należy zauważyć, że uprawnienie do przetwarzania zgromadzonych danych dla celów statystycznych ma istotne znaczenie dla umożliwienia przekazywania obowiązkowych sprawozdań na potrzeby Narodowego Banku Polskiego, Komisji Nadzoru Finansowego i Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Przykładowo, zgodnie z art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, banki przekazują NBP m.in.: dane niezbędne do ustalania polityki pieniężnej i okresowych ocen sytuacji pieniężnej państwa oraz na jego żądanie, dane niezbędne do analiz ryzyka systemowego. Natomiast zgodnie z art. 330 ust. 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, podmioty objęte systemem gwarantowania (banki) są obowiązane przekazywać Funduszowi informacje inne niż przekazywane do Narodowego Banku Polskiego i do Komisji Nadzoru Finansowego, niezbędne do wykonywania zadań Funduszu, w szczególności informacje o wartości wierzytelności i wartości środków gwarantowanych przez Fundusz oraz dane i informacje niezbędne do wyliczenia obowiązkowych składek, w tym banków. W przypadku Komisji Nadzoru Finansowego, zgodnie z art. 133a 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, Komisja Nadzoru Finansowego co najmniej raz w roku przeprowadza badanie i ocenę nadzorczą banku albo przegląd i weryfikację wyników poprzedniego badania i oceny nadzorczej. W ramach takiego badania i oceny nadzorczej ma prawo otrzymywania od banku wszelkich niezbędnych informacji, także z wykorzystaniem wszelkich zasobów, które bank posiada lub może posiadać jako dane w instytucji utworzonej na podstawie art. 105 ust. 4 Prawa bankowego - w rejestrze kredytowym. Stworzenie wyraźnej podstawy prawnej przetwarzania przez banki, innych kredytodawców oraz rejestry kredytowe zgromadzonych danych do celów statystycznych, pozwala na wypełnienie przesłanek zgodności przetwarzania z prawem, określonych w art. 6 RODO.

Zmiana art. 106d

Art. 106d dotyczy przetwarzania i udostępniania informacji na potrzeby tzw. Platformy Antyfraudowej. Proponuje się dotychczasowe zapisy dotyczące przetwarzania danych w sposób symetryczny uzupełnić o dokonywanie profilowania.

Przetwarzanie i wymiana danych, o której stanowi przepis art. 106d Prawa bankowego pozwala na zapobieganie przestępstwom popełnianym na szkodę instytucji finansowych i jej klientów (np. posługiwanie się fałszywymi dokumentami czy składanie fałszywych oświadczeń), wzmacniając bezpieczeństwo prowadzonej działalności oraz środków pieniężnych (depozytów) klientów zgromadzonych w tych podmiotach.

Efekty przetwarzania danych przez systemy antyfraudowe wskazują sytuacje, którym kredytodawca powinien się szczególnie przyjrzeć i dodatkowo zweryfikować (np. osoba, która złożyła wniosek kredytowy w banku lub w innej instytucji udzielającej kredytów posłużyła się dokumentem tożsamości, który został zastrzeżony).

System wymiany danych pomiędzy bankami i instytucjami udzielającymi finansowania (kredyt, leasing) z udziałem rejestru kredytowego i przy wykorzystaniu analiz antyfraudowych opierających się na profilowaniu niewątpliwie przyczynia się do ograniczania ryzyka operacyjnego występującego w podmiotach udzielających kredytów/pożyczek/leasingów i zmniejszenia strat wynikających z przestępstw popełnianych na ich szkodę oraz szkodę ich klientów. Doświadczenia, w tym europejskich biur kredytowych, wskazują na wysoką efektywność systemów antyfraudowych.

Mając na uwadze cele jakim służy przetwarzanie danych w ramach Platformy Antyfraudowej w postanowieniach art. 106 d określono niezbędne warunki/wyłączenia stosowania RODO. Podkreślenia wymaga, że proponowane wyłączenia RODO przewidziane są w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji celu polegającego na zapobieganiu przestępczości, tj. przesłanki określonej w art. 23 ust. 1 lit. d rozporządzenia RODO.

Zmiana art. 112b

Zmiana w ust. 1 ww. artykułu polega na uzupełnieniu dotychczasowego brzmienia o zapis dotyczący uprawnienia banków do przetwarzania danych biometrycznych zdefiniowanych w art. 4 pkt RODO. Dane biometryczne w rozumieniu przepisów RODO oznaczają dane osobowe, które wynikają ze specjalnego przetwarzania technicznego, dotyczą cech fizycznych, fizjologicznych lub behawioralnych osoby fizycznej oraz umożliwiają lub

potwierdzają jednoznaczną identyfikację tej osoby, takie jak wizerunek twarzy lub dane daktyloskopijne.

W regulacjach art. 112b ust. 1, który stanowi podstawę przetwarzania danych biometrycznych określa się równocześnie cele, w jakich banki mogą przetwarzać te dane, tj. w celu zidentyfikowania lub weryfikacji tożsamości osoby fizycznej, a także uwierzytelnienia czynności dokonywanej przez osobę fizyczną. Należy wskazać, że biometria stanowi coraz istotniejszą kwestię uwzględnianą w praktyce funkcjonowania sektora bankowego, w szczególności przy świadczeniu przez banki usług płatniczych oraz przy stosowaniu systemów bezpieczeństwa systemów bankowych. Biometria wykorzystywana jest przede wszystkim w zakresie tzw. silnej weryfikacji uwierzytelniania klienta. Przyjmuje się, że najnowsze systemy biometryczne należą do jednych z najbardziej wiarygodnych i niezawodnych metod identyfikacji/weryfikacji osoby. Wskazać warto, że dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, przewiduje wykorzystywanie danych biometrycznych na potrzeby silnego uwierzytelnienia klienta.

Biorąc pod uwagę fakt, że dane biometryczne są uznawane za dane wrażliwe zgodnie z art. 9 RODO, proponuje się wyraźne wskazanie w jakich przypadkach/celach banki mogą przetwarzać dane biometryczne. Ponadto projektowane przepisy dopuszczają możliwość przetwarzania danych biometrycznych pod warunkiem uzyskania wyraźnej zgody osoby, której dane są w ten sposób przetwarzane.

W art. 112b ust. 2 przewidziano możliwość przetwarzania danych biometrycznych również przez instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy – Prawo bankowe, w celu identyfikacji lub weryfikacji tożsamości osoby fizycznej. Przetwarzanie danych biometrycznych przez rejestry kredytowe pozwala na wzmocnienie bezpieczeństwa gromadzonych i udostępnianych informacji przez rejestry kredytowe oraz powinno przyczynić się do zmniejszenia zjawiska tzw. kradzieży tożsamości.

Zmiana (dodanie) art. 112e

Art. 23 RODO daje możliwość ograniczenia zakresu obowiązków administratora i podmiotu przetwarzającego, wynikających z RODO, o ile zakłada to prawo UE bądź państwa członkowskiego. Przepis art. 23 RODO określa jednocześnie jakim celem służyć ma przepis ograniczający odnośne obowiązki.

Proponuje się, aby w stosunku do banków zastosować ograniczenia obowiązków nałożonych na administratora danych osobowych poprzez wprowadzenie art. 112 e Prawa bankowego, w projektowanym brzmieniu.

Należy wskazać, iż obowiązki administratora podlegające ograniczeniu bądź wyłączeniu dotyczą obowiązków informacyjnych, obowiązków wykonania prawa do bycia zapomnianym, czy prawa do przenoszalności danych, ale także obowiązki notyfikacji naruszenia bezpieczeństwa danych wobec podmiotów danych osobowych.

Wśród projektowanych ograniczeń obowiązków nałożonych na administratorów, będących bankami, wymienić m.in. należy:

- ograniczenie prawa do dostępu do danych oraz prawa do informacji w zakresie realizacji ustawowych obowiązków banków przeciwdziałania oszustwom i innym przestępstwom, praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;

- ograniczenie katalogu sytuacji, w których bank obowiązany jest dokonywać notyfikacji naruszenia bezpieczeństwa danych osobowych wobec osób, których dane dotyczą (art. 34 RODO), w przypadku gdy taka notyfikacja mogłaby spowodować naruszenie stabilności funkcjonowania banku jako instytucji finansowej. Należy wskazać, że wyłączenie obowiązku zawiadomienia danej osoby o naruszeniu danych osobowych, przewidzianego w art. 34 ust. 1 RODO, ograniczone jest do sytuacji, gdy zawiadomienie to może spowodować naruszenie stabilności finansowej sektora bankowego. Ograniczenie to służyć ma realizacji celu określonego w art. 23 ust. 1 lit. e RODO i jego wprowadzenie jest pożądane ze względu na ochronę środków pieniężnych zgromadzonych w bankach oraz rolę banków w finansowaniu gospodarki i konieczność zapewnienia stabilności funkcjonowania sektora bankowego.

Jednocześnie projekt wprowadza obowiązek zapewnienia ze strony administratora odpowiednich środków zabezpieczenia danych, których dotyczy naruszenie.

W związku z regulacją w projektowanym art. 112e ust. 3 należy wskazać, że w sytuacji, w której rejestr kredytowy byłby zobowiązany do wykonania prawa do przenoszenia danych (art. 20 RODO) istotne jest, aby temu prawu nie podlegały dane stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa, w szczególności informacje dotyczące wierzycieli (kredytodawców). Prowadzone w aktualnym stanie prawnym i faktycznym systemy wymiany informacji kredytowej, oparte na podstawie ustawowej, tj. art. 105 ust. 4 ustawy Prawo bankowe, ale

również na podstawie umów zawieranych z bankami, jako zasadę przyjmują, iż informacje udostępniane ze zbioru rejestru kredytowego – na zasadzie wzajemności – innym bankom lub instytucjom upoważnionym do udzielania kredytów nie będą umożliwiały identyfikacji banku, a więc tych podmiotów, które przekazały dane kredytobiorców do rejestru kredytowego. Zasada nieujawniania informacji dotyczących wierzycieli (zasada neutralności) zapewnia konkurencyjność wśród banków i innych kredytodawców, ponieważ otrzymują one jedynie informacje o historii kredytowej klienta. Poza tym nieujawnianie danych wierzyciela służy także ochronie polityki kredytowej banku, która objęta jest tajemnicą przedsiębiorstwa. Mając powyższe na względzie, w projektowanym art. 112e ust. 2 wprowadzono ograniczenie, iż uprawnienie do przenoszenia danych (art. 20 rozporządzenia RODO) nie dotyczy przenoszenia danych stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 17 lipca 1998 r. o pożyczkach i kredytach studenckich

(BRAK WKŁADU ZE STRONY MNISW)

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną

Zmiany zaproponowane w art. 73 ustawy z dnia 13 października 1998 r. – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną wynikają z planowanego wejścia w życie z dniem 25 maja 2018 r. rozporządzenia 2016/679 i mają na celu uregulowanie zasad stosowania niektórych przepisów tego rozporządzenia przez organy realizujące zadania określone w ww. przepisie. Powyższe obejmuje:

- 1) organy reprezentujące Skarb Państwa albo jednostkę samorządu terytorialnego sporządzające wnioski o wydanie decyzji, o której mowa w art. 73 ust. 3 ww. ustawy, oraz wypłacenia odszkodowania, o którym mowa w art. 73 ust. 1 i 2 tej ustawy;
- 2) wojewodę, który prowadzi postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 73 ust. 3,
- 3) organy ustalające odszkodowania, o których mowa w art. 73 ust. 1 i 2.

Przetwarzanie danych osobowych na mocy ww. przepisów jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym oraz następuje w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi. Jest to więc podstawa do przetwarzania danych osobowych, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679. Uregulowania

określające zasady stosowania rozporządzenia 2016/679 wprowadza się w jednostkach redakcyjnych, które są dodawane w art. 73 ustawy.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. e i h rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw osoby, której dane osobowe są przetwarzane, na potrzeby powyższych postępowań, ze względu na ważny cel leżący w interesie publicznym, jakim niewątpliwie jest dążenie do jednoznacznego ustalenia stanu prawnego nieruchomości, na których zlokalizowano dobro wspólne, jakim są drogi publiczne, a także do ustalenia i wypłaty odszkodowania dotychczasowym właścicielom ww. nieruchomości. Podkreślić należy, że w wielu przypadkach dopiero ustalenie stanu prawnego nieruchomości, na których zlokalizowano drogi publiczne pozwala w pełni wykonywać ustawowe zadania przez zarządcę tej drogi, które mają przede wszystkim na celu zapewnienie bezpieczeństwa przejazdu drogą jej użytkownikom. Istnieje poważne ryzyko, że bez wprowadzenia zaproponowanych ograniczeń prawidłowe wykonywanie zadań przez organy administracji publicznej na podstawie nowelizowanej ustawy po wejściu w życie rozporządzenia 2016/679 będzie co najmniej utrudnione.

Zakres proponowanych ograniczeń wynika z charakteru postępowań, które są prowadzone na podstawie art. 73 nowelizowanej ustawy. Są one bowiem postępowaniami regulacyjnymi, prowadzonymi w ważnym interesie publicznym i mają na celu umożliwienie ustalenia stanu prawnego nieruchomości, na których położone są drogi publiczne. Wyłączenie stosowania art. 18 (prawo do ograniczenia przetwarzania) oraz art. 21 ust. 1 i 4 (prawo do sprzeciwu) rozporządzenia 2016/679 ma na celu zapobieżenie sytuacji, w której strony będą nadużywać ww. praw, co w praktyce skutkowałoby znaczącym wydłużeniem ww. postępowań. Brak ograniczeń wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 1-3 (przy czym obowiązki z ust. 1 i 2 będą realizowane poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie internetowej organu) oraz art. 15 ust. 3 oznaczałby spowolnienie prowadzonych postępowań wskutek istotnego zwiększenia obciążeń biurokratycznych ciążących na organy prowadzące postępowania, lecz również spowodowałoby koszty doręczeń korespondencji zawierającej ww. informacje. Powyższe niewątpliwie skutkowałoby wydłużeniem czasu koniecznego na wydanie decyzji, co jest nie do przyjęcia zarówno ze względu na konieczność jak najszybszego ustalenia stanu prawnego dróg publicznych.

Zaproponowane ograniczenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia 2016/679 nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym wyżej opisanemu ważnemu interesowi państwa członkowskiego.

Przede wszystkim, wskazanym w rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w rozporządzeniu 2016/679, czyli w uprawnienie do żądania dostępu czy sprostowania danych osobowych gromadzonych przez administratora. Ograniczenie możliwości stosowania prawa do ograniczenia i sprzeciwu wobec przetwarzania danych w żaden sposób nie wpływa na prawa strony, które przysługują jej w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego, ani na prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego na rozstrzygnięcia organów zapadłe w jej sprawie. Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w zakresie prawa do informacji niczym nie uchybiają natomiast prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie mają na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych spoczywających na organach administracji publicznej wykonujących zadania na podstawie art. 73 zmienianej ustawy. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od właściwego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679. Oprócz tego strona nadal będzie miała prawa do wglądu do akt sprawy na podstawie przepisów Kpa. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na organie władzy publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. w pismach procesowych), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. Powyższe potwierdza, że wyłączenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia 2016/679 nie narusza istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspakajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. Nie ulega żadnej wątpliwości, że w interesie wszystkich obywateli jest istnienie sieci dróg publicznych które umożliwią szybkie i bezpieczne przemieszczanie się po terytorium państwa zarówno dla konsumentów, jak i przedsiębiorców. Powyższe cele są z kolei możliwe do osiągnięcia, w przypadku jednoznacznego ustalenia stanu prawnego dróg publicznych, co pozwala zarządom tych dróg na prawidłowe wykonywanie powierzonych im ustawowych zadań. W tym kontekście zaproponowane ograniczenia stosowania rozporządzenia 2016/679 mają na celu umożliwienie organom realizacji podstawowych funkcji, dla których zostały powołane. Z całą pewnością podstawowym oczekiwaniem obywateli w stosunku do organów administracji jest sprawne załatwianie spraw uregulowanych w nowelizowanej ustawie, zarówno o charakterze zbiorowym (decyzje, o których mowa w art. 73 ust. 3 ustawy zmieniającej), jak i indywidualnym (decyzje odszkodowawcze). Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należy wyważyć interes publiczny, rozumiany jako zaspakajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu z praw przyznanych w rozporządzeniu 2016/679, oddając w pełni intencję ustawodawcy, który przepisami ww. art. 73 podjął trud pogodzenia społecznych oczekiwań dotyczących stanu dróg publicznych z konstytucyjnie przyznaną ochroną własności. Mając powyższe na względzie, zaproponowane ograniczenia są niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie.

Kolejne przepisy dodawane w omawianym art. 73 mają na celu wypełnienie wymagań określonych w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, od których uzależnione jest wprowadzanie ograniczeń w stosowaniu przepisów tego rozporządzenia. Uregulowano w szczególności kwestie związane z zabezpieczeniami mającymi na celu zapobieganie nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, okresach

przechowywania oraz prawie osób, której dane dotyczą, do uzyskania informacji o ograniczeniach.

Proponuje się również wprowadzenie uregulowania dotyczącego przetwarzania przez organy danych wrażliwych, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W projektowanych przepisach wskazano, że w powyższym zakresie mogą być przetwarzane dane wrażliwe, które zostały przekazane dobrowolnie przez stronę w toku prowadzonego postępowania. Organy prowadzące postępowanie nie mogą bowiem w jego toku decydować za stronę, które informacje są istotne dla tego postępowania, a w konsekwencji zakazać jej przekazywania informacji, które będą miały charakter danych wrażliwych. Kolejny przypadek ma na celu umożliwienie organowi weryfikacji prawidłowości danych, które zostały przekazane dobrowolnie przez stronę w ramach postępowania prowadzonego przez ten organ. Biorąc pod uwagę administracyjny charakter postępowań, których wynik powinien się opierać o wiarygodnie ustalony stan faktyczny, właściwy organ musi mieć możliwość sprawdzenia czy informacje/dowody przedłożone przez stronę odpowiadają rzeczywistości. Przypadek trzeci dotyczy sytuacji, w której z danego przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania danych wrażliwych. Przepisy posługują się bowiem tzw. klauzulami generalnymi (takimi jak „słuszny interes strony” „okoliczności, na które strona nie miała wpływu”). Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem w tych przesłankach mieszczą się okoliczności związane ze zdrowiem, możliwościami zarobkowymi, sprawowaniu opieki nad osobami, trybie życia. W tym zakresie zatem organ ma obowiązek zgromadzenia z urzędu wskazanych informacji, które należy kwalifikować jako dane wrażliwe w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. Ostatni przypadek dotyczy sytuacji, w której sąd nakazuje w wyroku dokonanie organowi określonych czynności wyjaśniających, które mogą również dotyczyć okoliczności obejmujących dane wrażliwe w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W celu zapewnienia prawidłowego wykonania wytycznych zawartych w wyroku opisanym powyżej organy muszą mieć możliwość przetwarzania danych wrażliwych w postępowaniu, które będzie prowadzone z uwzględnieniem wytycznych sądu orzekającego w danej sprawie. Przetwarzanie danych osobowych w powyższym zakresie jest zgodne z art. 9 ust. 2 lit. e-g rozporządzenia 2016/679. Wymienione w projektowanej ustawie przypadki, w których jest dopuszczalne przetwarzanie danych osobowych dotyczy danych osobowych w sposób oczywisty upublicznionych przez osobę, której dane dotyczą, jest niezbędne w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości przez sądy lub jest niezbędne ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, jakim jest prawidłowe prowadzenie

postępowań administracyjnych, o których mowa w art. 73 ustawy zmienianej. Jednocześnie proponowane przepisy zapewniają, że w ramach postępowań prowadzonych na podstawie ww. przepisu przetwarzane będą jedynie takie dane wrażliwe, które są rzeczywiście niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Proponuje się wreszcie wprowadzenie przepisu, na mocy którego opisane powyżej regulacje dotyczące danych osobowych będą również miały zastosowanie do organów prowadzących postępowania odwoławcze od decyzji wydanych na podstawie art. 73 ustawy zmienianej oraz prowadzących w tych sprawach postępowania nadzwyczajne uregulowane w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego albo przepisach odrębnych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych

Projektowany przepis art. 341 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych ma na celu ograniczenie stosowania przepisów regulujących prawa osób, których dane dotyczą, zgodnie z art. 23 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/67 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE. L 119 z 4.05.2016, str. 1, dalej jako: „RODO”).

Przepis ten przewiduje możliwość ograniczenia przez państwa członkowskie zakresu obowiązków i praw przewidzianych w art. 12-22, art. 34 oraz art. 5 RODO, pod warunkiem, że nie naruszają one istoty podstawowych praw i wolności oraz są w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym, służącym jednemu z celów enumeratywnie wskazanych w art. 23 ust. 1 lit. a-j RODO, związanych przede wszystkim z interesem publicznym. Przepisy aktu prawnego wprowadzającego takie ograniczenia powinny odpowiadać prawom i obowiązkom przewidzianym w art. 12-22 RODO.

Ograniczenia mogą dotyczyć: zasady przetwarzania danych osobowych (art. 5 RODO); obowiązków i praw przewidzianych w art. 12–22 RODO; obowiązku zawiadamiania osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych (art. 34 RODO).

W przypadku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (dalej jako: „ZUS”) wprowadzanie ograniczeń we wskazanym zakresie uzasadnione są celem wyrażonym w art. 23 ust. 1 lit. e

RODO. Zgodnie z tym przepisem, wprowadzenie ograniczeń na podstawie art. 23 ust. 1 RODO jest możliwe, jeżeli służy innym ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym Unii lub państwa członkowskiego, w szczególności ważnemu interesowi gospodarczemu lub finansowemu Unii lub państwa członkowskiego, w tym kwestiom pieniężnym, budżetowym i podatkowym, zdrowiu publicznemu i zabezpieczeniu społecznemu. Przepis ten wyraźnie wskazuje, że względy zabezpieczenia społecznego stanowią ważny cel leżący w ogólnym interesie publicznym państwa członkowskiego. Nie ulega przy tym wątpliwości, że działalność ZUS jako podmiotu publicznego realizującego zadania w zakresie zabezpieczenia społecznego na poziomie krajowym wchodzi w zakres przesłanki z art. 23 ust. 1 lit. e RODO.

Dane osobowe przetwarzane w ZUS obejmują w szczególności dane osobowe gromadzone na koncie ubezpieczonego, o których mowa w art. 40 – 40e, na koncie płatnika składek, o których mowa w art. 45, oraz dane osobowe gromadzone w prowadzonych przez ZUS rejestrach, o których mowa w art. 33 ust. 1. Przetwarzanie wskazanych danych osobowych przez ZUS jest niezbędne dla realizacji zadań określonych w art. 68 – 71b. Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. e RODO, projekt wprowadza ograniczenia stosowania określonych przepisów RODO w celu zapewnienia efektywnej realizacji zadań ZUS określonych w art. 68 – 71b oraz art. 33 ust. 1.

Zgodnie z art. 341 ust. 1 projektu, wyłącza się stosowanie w stosunku do ZUS przepisu art. 18, art. 13 ust. 1 i 2 oraz art. 14 ust. 1 i 2 RODO. Art. 18 RODO przewiduje prawo osoby, której dane dotyczą, do ograniczenia przetwarzania. W przypadku ograniczenia przetwarzania, zgodnie z art. 18 ust. 2 RODO, dane osobowe można przetwarzać, z wyjątkiem przechowywania, wyłącznie: (i) za zgodą osoby, której dane dotyczą, lub (ii) w celu ustalenia, dochodzenia lub obrony roszczeń, lub (iii) w celu ochrony praw innej osoby fizycznej lub prawnej, lub (iv) z uwagi na ważne względy interesu publicznego Unii lub państwa członkowskiego. Wyłączenie stosowania tego przepisu w stosunku do ZUS znajduje swoje uzasadnienie w zapewnieniu ciągłości i efektywności realizacji ustawowych zadań ZUS. ZUS, jako państwowa jednostka organizacyjna, działa na podstawie i w granicach prawa, a przetwarzane przez niego dane osobowe są niezbędne do ustalenia praw i obowiązków osób ubezpieczonych i płatników składek, również na przyszłość. Należy uwzględnić w szczególności fakt, że przetwarzane dane mogą okazać się niezbędne do ustalenia prawa i wysokości świadczenia z ubezpieczenia społecznego. Realizacja prawa do ograniczenia

przetwarzania przez osoby, których dane dotyczą, mogłaby utrudnić, o ile nie uniemożliwić, efektywne wykonywanie przez ZUS jego ustawowych zadań i funkcjonowanie całego systemu zabezpieczenia społecznego w Polsce.

Mając na uwadze powyższe, wyłączenie wobec ZUS obowiązku stosowania przepisu art. 18 RODO spełnia przesłanki określone w art. 23 ust. 1 lit. e RODO, tj. nie narusza istoty podstawowych praw i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym celom określonym w tym przepisie.

Jednocześnie zgodnie z projektowanym art. 341 ust. 2, dane osobowe, o których mowa w ust. 1 są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji ustawowych zadań oraz wymagany prawem okres archiwizacji danych. Przepis ten wprowadza zatem mechanizm zapobiegający nadużyciom, stosownie do z art. 23 ust. 2 lit. d RODO, oraz zastępuje art. 18 RODO. ZUS nie będzie bowiem przetwarzał danych osobowych przez okres dłuższy niż ten, wynikający z art. 341 ust. 2.

Przepisy art. 13 ust. 1 i 2 oraz art. 14 ust. 1 i 2 RODO przewidują natomiast obowiązek przekazania osobie, której dane dotyczą, określonych w tych przepisach informacji, odpowiednio w przypadku zbierania danych od osoby, której dane dotyczą (art. 13 RODO), oraz pozyskiwania danych osobowych w sposób inny niż od osoby, której dane dotyczą (art. 14 RODO). Projektowany art. 341 ust. 3 przewiduje, że informacje, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 i 14 ust. 1 i 2 RODO są zamieszczane na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Zakładu w stosunku do każdej z kategorii osób, których dane dotyczą.

Ze względu na skalę działania ZUS, w tym liczbę osób, których dane osobowe są przetwarzane przez ZUS, oraz fakt, że realizacja obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz art. 14 ust. 1 i 2 RODO w inny sposób (tj. w formie każdorazowego, bezpośredniego przekazywania wymaganych informacji osobom, których dane dotyczą, np. listownie) byłaby połączona z niewspółmiernie dużym wysiłkiem, potencjalnie wysokim kosztem realizacji oraz innymi znacznymi nakładami ZUS, przekazywanie osobom, których dane dotyczą, wymaganych informacji w proponowanej formie należy uznać za rozwiązanie adekwatne, proporcjonalne, a zarazem konieczne dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania ZUS.

Choć wymagane informacje nie będą zatem przekazywane osobie, której dane dotyczą, bezpośrednio, projektowany przepis gwarantuje realizację wskazanych obowiązków

informacyjnych przez administratora (ZUS) i tym samym nie narusza istoty podstawowych praw i wolności, spełniając warunki, o których mowa w art. 23 ust. 1 RODO. Ponadto, należy wskazać, że art. 13 RODO nie określa sposobu, w jakim nastąpić ma przekazanie osobie, której dane dotyczą, informacji określonych w wymienionych przepisach. Nakłada natomiast na administratora obowiązek podjęcia „odpowiednich środków”, które pozwolą mu na skuteczne wywiązanie się z obowiązków informacyjnych. Zamieszczenie wymaganych informacji na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Zakładu w stosunku do każdej z kategorii osób, należy uznać za taki „odpowiedni środek” pozwalający na skuteczną ich realizację.

Zgodnie z art. 341 ust. 4 projektu, wypełniając obowiązek wynikający z art. 23 ust. 2 lit. h RODO, ZUS będzie informował osoby, których dane dotyczą, o wprowadzonych ograniczeniach na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Zakładu.

Projektowany przepis spełnia zatem wymogi z art. 23 ust. 1 oraz art. 23 ust. 2 RODO. Określa cele przetwarzania danych osobowych przez ZUS (projektowany art. 341 ust. 1, zgodnie z art. 23 ust. 2 lit. a RODO), kategorie danych osobowych, których przetwarzanie podlega ograniczeniom (projektowany art. 341 ust. 1, zgodnie z art. 23 ust. 2 lit. b RODO), zakres wprowadzonych ograniczeń (projektowany art. 341 ust. 1, zgodnie z art. 23 ust. 2 lit. c RODO), zabezpieczenia zapobiegające nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu (projektowany art. 341 ust. 2, zgodnie z art. 23 ust. 2 lit. d RODO), wskazuje administratora danych osobowych - ZUS (zgodnie z art. 23 ust. 2 lit. e RODO), okresy przechowywania (projektowany art. 341 ust. 2, zgodnie z art. 23 ust. 2 lit. f RODO) oraz sposób realizacji prawa osoby, której dane dotyczą, do uzyskania informacji o ograniczeniach (projektowany art. 341 ust. 4, zgodnie z art. 23 ust. 2 lit. h RODO).

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

(projektodawcą jest MRPiPS, projektodawca przedłożył wspólne uzasadnienie dla projektowanych zmian w ustawie z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych, ustawie z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o zadośćuczynieniu rodzinom ofiar

*zbiorowych wystąpień wolnościowych ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych)**

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

(uzasadnienie pierwszej zmiany) Art. 53h ust. 3 ustawy o IPN w obecnym brzmieniu zobowiązuje podmioty będące administratorami baz materiału genetycznego lub baz materiału biologicznego przechowywanego w celu identyfikacji tożsamości osób, o których mowa w art. 53b ustawy o IPN, aby w przypadku wykreślenia bazy, o której mowa w ust. 1, z rejestru zbiorów danych osobowych zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, przekazywały do IPN informacje i dane związane z prowadzonymi przez IPN pracami poszukiwawczymi (art. 53f ust. 2 i art. 53h ust. 1).

Przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE likwidują obowiązek rejestracji zbiorów danych w rejestrze prowadzonym obecnie przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Uchylenie ww. obowiązku nie oznacza jednak zakończenia przetwarzania danych osobowych przez podmioty będące administratorami bazy materiału genetycznego lub bazy materiału biologicznego oraz przechowywania przez te podmioty próbek materiału genetycznego lub biologicznego.

Mając powyższe na uwadze proponuje się zmianę brzmienia art. 53h ust. 3 ustawy o IPN w taki sposób, aby w przypadku zaprzestania przetwarzania danych przez ww. podmioty lub zamiaru zniszczenia przez nie zbiorów danych wraz z zawartością, co de facto oznacza w praktyce zakończenie działalności tych podmiotów w przedmiotowym zakresie, dane oraz posiadane przez te podmioty próbki materiału genetycznego i biologicznego, zostały przekazane do IPN i pozwoliły na realizację jego zadań ustawowych.

(uzasadnienie drugiej zmiany) UE ma kompetencje w dziedzinie ochrony danych osobowych, ale wykorzystała je w taki sposób, że wyraźnie normatywnie przesądziła, iż dyrektywę 95/46/WE o ochronie danych osobowych stosuje się tylko w dziedzinach objętych zakresem prawa unijnego. Kwestią nie podlegającą dyskusji jest to, że UE nie ma kompetencji do ingerowania w działalność IPN określoną w art. 1 ustawy o IPN, ponieważ jest to działalność związana z suwerennością państwa polskiego, ochroną jego dziedzictwa narodowego i historycznego oraz tożsamością polskiego narodu doświadczonego działaniami

totalitaryzmów XX wieku. Ponadto państwo polskie ma pełne i suwerenne prawo upamiętniać swoją historię. Natomiast Prawo UE – zarówno pierwotne jak i wtórne – nie zajmowało stanowiska w tak wrażliwych kwestiach związanych z narodową tradycją i przeszłością państw członkowskich.

Dotychczas zgodność art. 71 ustawy o IPN z prawem Unii Europejskiej nie była kwestionowana, a działalność Instytutu (ochrona tożsamości narodowej, dziedzictwa kulturalnego i historycznego, bezpieczeństwa narodowego i bezpieczeństwa państwa oraz działalność w zakresie prawa karnego) mieści się w zakresie wyjątku ustanowionego przez art. 3 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE.

Należy wyraźnie podkreślić, że nie doszło do takiej zmiany systemu prawnego, która uwarunkowałaby stosowanie w działalności IPN, określonej w art. 1 ustawy o IPN, przepisów ww. rozporządzenia oraz dostosowujących przepisów krajowych, w zakresie szerszym niż stosowana jest obecnie ustawa o ochronie danych osobowych.

W związku z powyższym proponuje się nowe brzmienie art. 71 ustawy o IPN, które poprzez pozytywne wskazanie obowiązku stosowania w działalności IPN rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z dnia 4 maja 2016, str. 1) jedynie do prowadzenia Bazy materiału genetycznego, wyłączy z zakresu jego stosowania pozostałe przepisy ustawy o IPN.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji

W art. 27 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1839, z późn. zm.) zawarto upoważnienie dla Żandarmerii Wojskowej do przetwarzania informacji, w tym danych osobowych w ramach prowadzonych postępowań o pozwolenie na broń oraz czynności kontrolnych, o których jest mowa w powołanym powyżej akcie prawnym, w celu realizacji ustawowych zadań. W powołanym wyżej przepisie wskazano właściwość miejscową komendantów Oddziałów ŻW – jako administratorów tych danych osobowych, wynikającą z miejsca stałego pobytu wnioskodawcy w sprawach pozwoleń na broń. Wskazano również, że przedmiotowe dane osobowe podlegają ochronie przewidzianej dla

informacji o klauzuli tajności „zastrzeżone” określonej w przepisach o ochronie informacji niejawnych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 1999r o Polskiej Organizacji Turystycznej

W proponowanej zmianie przepisów, uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679, zgodnie z którym przepis prawa krajowego powinien określać obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim

(MNISW przedstawił uzasadnienie dla zmian przepisów o języku polskim w części zmiany w ustawach z obszaru szkolnictwa wyższego)

Zmiany w ustawach z obszaru szkolnictwa wyższego

W zmianach w ustawach z obszaru szkolnictwa wyższego proponuje się uregulowanie kwestii związanych z przetwarzaniem danych osobowych w celach realizacji zadań ustawowych. W przypadku gdy w przepisach ustawy nie wskazano zakresu przetwarzanych danych osobowych proponuje się określenie, jakie dane podlegają przetwarzaniu. W ustawach, w których dotychczas brakowało określenia administratorów danych osobowych, zaproponowano uzupełnienia w tym zakresie. W projektowanych przepisach zagwarantowano, iż przetwarzane dane będą podlegały zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, oraz że będą przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań. W trzech ustawach z obszaru szkolnictwa wyższego zaproponowano wyłączenia niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”.

W ustawie z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2011 r. poz. 224 i 455, z 2015 r. poz. 1132 oraz z 2017 r. poz. 60) proponuje się wyłączenie art. 21 rozporządzenia 2016/679 w stosunku do danych przetwarzanych przez kierowników

podmiotów uprawnionych w związku z organizacją i przeprowadzaniem egzaminów z języka polskiego jako obcego, w tym rejestracją uczestników egzaminów i powoływaniem komisji egzaminacyjnych. Ze względu na to, iż podmiot uprawniony do przeprowadzania egzaminów z języka polskiego jako obcego nie jest organem władzy publicznej, do zapewnienia prawidłowej realizacji ustawowych zadań związanych z przeprowadzaniem tych egzaminów nie jest uzasadnione stosowanie prawa do sprzeciwu, gdyż powodowałoby to niebezpieczeństwo zablokowania przetwarzania danych osobowych osób egzaminowanych, egzaminatorów i wizytatorów, a w konsekwencji mogłoby prowadzić do uniemożliwienia przeprowadzenia egzaminów. Możliwość wnoszenia sprzeciwu mogłaby również skutkować niemożnością weryfikacji wyników egzaminów.

W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789) proponuje się wyłączenie art. 12 ust. 3 i 4 i art. 14–16 rozporządzenia 2016/679 w stosunku do danych przetwarzanych przez Prezesa Rady Ministrów, ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz Przewodniczącą Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów. Wyłączane przepisy rozporządzenia 2016/679 stanowią o obowiązku administratora udzielania osobie, której dotyczą dane, informacji o działaniach podjętych w związku z żądaniem na podstawie art. 15–22 rozporządzenia 2016/679 oraz obowiązku informowania osoby zainteresowanej o powodach niepodjęcia tych działań, sposobie udostępniania danych osobowych niepozyskanych od osoby, której dane dotyczą, prawie osoby do uzyskania od administratora potwierdzenia, czy przetwarzane są dane osobowe jej dotyczące, a jeżeli ma to miejsce – prawie do szeregu informacji o tych danych oraz prawie do sprostowania danych osobowych, które są nieprawidłowe. Z uwagi na ilość danych gromadzonych w Zintegrowanym Systemie Informacji o Nauce i Szkolnictwie Wyższym POL-on, zwanym dalej „Systemem POL-on”, w tym m.in. w zakresie postępowań awansowych, jak również na ilość informacji zbieranych przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w kontekście obowiązku określonego w art. 36 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, nie jest możliwa realizacja przedmiotowych obowiązków. Przykładowo moduł „Stopień dr/dr hab.” zawiera na chwilę obecną 65 600 rekordów. Masowe korzystanie przez osoby fizyczne z uprawnień zawartych w ww. przepisach (i zaproponowanych do wyłączenia) mogłoby sparaliżować działalność Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, a w konsekwencji uniemożliwić realizację obowiązków ustawowych. W zakresie wykazów, o których mowa w art. 29c ust. 2a, art. 31a oraz 31d

ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki dane wprowadzane są do Systemu POL-on przez uczelnie, instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk oraz instytuty badawcze, a nie przez ministra właściwego do spraw nauki i ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego. W związku z powyższym prawa określone w art. 12 ust. 3 i 4 oraz art. 14–16 rozporządzenia 2016/679 powinny być realizowane przez podmioty wprowadzające dane osobowe do Systemu POL-on, nie zaś przez ww. ministrów. W świetle powyższego nie proponuje się wyłączeń w odniesieniu do dodawanego art. 36a ust. 1 pkt 4 w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Ograniczenia stosowania rozporządzenia 2016/679 proponowane w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183 i 2201 oraz z 2018 r. poz. 138 i 398) odnoszą się do jednego z kluczowych aspektów funkcjonowania państwa, jakim jest sfera szkolnictwa wyższego. Projektując wyłączenia niektórych przepisów rozporządzenia 2016/679 w ww. ustawie, uwzględniono specyfikę rozwiązań dotyczących sposobu pozyskiwania danych osobowych większości osób fizycznych na podstawie tej ustawy, które następnie są przetwarzane przez uprawnione organy i podmioty. Dane osobowe podlegające przetwarzaniu w ramach realizacji obowiązków przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i innych ministrów nadzorujących uczelnie, co do zasady, przekazywane są przez rektorów uczelni i kierowników podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni. Pierwotnymi odbiorcami danych (faktycznie zbierającymi je od osób fizycznych) są właśnie rektorzy i kierownicy podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni, zaś w wyjątkowych sytuacjach – minister. Mając to na względzie, a także biorąc pod uwagę, że przetwarzanie danych osobowych kandydatów na studia, studentów, doktorantów oraz nauczycieli akademickich jest niezbędne do realizacji szeregu obowiązków wynikających z ustawy, w tym związanych z podziałem dotacji dla uczelni, które stanowią zasadnicze źródło finansowania ich działalności, zasadne jest wyłączenie obowiązywania przepisów art. 12 ust. 3 i 4 oraz art. 14–16 rozporządzenia 2016/679 w stosunku do ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz pozostałych ministrów nadzorujących uczelnie. Ponadto z uwagi na specyfikę zadań realizowanych w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich, również zasadne jest wyłączenie stosowania niektórych przepisów rozporządzenia 2016/679 do przetwarzania danych osobowych w postępowaniach wyjaśniających i dyscyplinarnych. Dodatkowo istotną przesłanką przemawiającą za wprowadzeniem wskazanych wyłączeń jest ryzyko nadużywania praw

określonych w wyłączanych przepisach przez masowe korzystanie np. z prawa do informacji. Przepisy te mogą być w łatwy sposób wykorzystane do istotnego zaburzenia funkcjonowania podmiotów przetwarzających dane. Projektowane wyłączenia nie będą miały negatywnych skutków dla osób, których dane są przetwarzane, gdyż będą one mogły egzekwować swoje prawa od podmiotów, które wprowadziły ich dane osobowe do Systemu POL-on.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym

Zmiana art. 4 ust. 2 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym ma na celu usunięcie odwołania do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, która zostanie uchylona w związku z wejściem w życie rozporządzenia 2016/679. Z racji istnienia definicji legalnej administratora danych w ww. rozporządzeniu, nie jest konieczne precyzowanie, że Minister Sprawiedliwości pełni tę funkcję w rozumieniu innego aktu.

W art. 4 ust. 3 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym przewiduje się wyłączenie stosowania przepisów art. 18 (prawo do ograniczenia przetwarzania), art. 19 (obowiązek powiadomienia o sprostowaniu lub usunięciu danych osobowych) i art. 21 (prawo do sprzeciwu) rozporządzenia 2016/679.

Ograniczenie ww. praw i obowiązków w stosunku do danych przetwarzanych w KRK jest niezbędne dla zapewnienia ciągłości funkcjonowania i sprawności tego Rejestru, który służy bezpieczeństwu publicznemu, zapobieganiu przestępczości, prowadzeniu postępowań przygotowawczych, wykrywaniu i ściganiu czynów zabronionych i wykonywaniu kar, a także funkcjom kontrolnym, inspekcyjnym i regulacyjnym związanym ze sprawowaniem władzy publicznej (art. 23 ust. 1 lit. c, d i h rozporządzenia 2016/679).

Bezwzględne egzekwowanie prawa do ograniczenia przetwarzania danych lub prawa do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania danych mogłoby doprowadzić do uniemożliwienia przetwarzania danych poprzez udzielanie informacji o osobie z KRK. To z kolei zagrażałoby realizacji ww. zadań, realizowanych w interesie publicznym. Wskutek wniesienia wniosków o zrealizowanie omawianych uprawnień, Biuro Informacyjne KRK musiałoby ograniczyć lub zaprzestać przetwarzania danych osoby, co wiązałoby się z zaprzestaniem udzielania informacji o osobie uprawnionym osobom lub podmiotom lub wręcz usunięcia danych osoby z Rejestru.

Jednocześnie istniejące regulacje zapewniają odpowiednią ochronę praw i wolności osób w tym zakresie. Zgodnie z przepisem art. 18 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym, w przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na prawdopodobieństwo wprowadzenia do Rejestru nieprawidłowych danych osobowych, przeprowadza się postępowanie w celu ustalenia prawidłowych danych (por. art. 18 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/679). Postępowanie to nie wyklucza jednak możliwości dalszego przetwarzania tych danych w postaci udzielania informacji z KRK (gdy podejrzenie dotyczy nieprawidłowości nieistotnych danych). Natomiast możliwość wcześniejszego zatarcia skazania na karę pozbawienia wolności na mocy postanowienia sądu wydanego na wniosek skazanego (art. 107 § 2 k.k.), a także zatarcia skazania na mocy prawa łaski Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zabezpieczają interesy osoby do zaprzestania przetwarzania danych dotyczących jej karalności z przyczyn związanych z jej szczególną sytuacją (por. art. 21 ust. 1 rozporządzenia 2016/679).

Stosowanie obowiązku powiadomienia o sprostowaniu danych osobowych wszystkich odbiorców, którym ujawniono dane (art. 19 rozporządzenia 2016/679) stanowiłoby nadmierny ciężar, zagrażający efektywności działania KRK. Nie znajduje on ponadto uzasadnienia w kontekście informacji udzielanych z KRK. Odpowiednie zabezpieczenie praw i wolności osób w tym zakresie stanowi przepis art. 18 ust. 3 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym, przewidujący zawiadomienie o sprostowaniu danych strony, tj. podmiotu wnioskującego o sprostowanie.

W art. 8 ust. 3a ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym przewidziano dodatkowe wyłączenie określonych przepisów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych w odniesieniu do szczególnej kategorii danych osobowych przetwarzanych w KRK – danych przetwarzanych do badań naukowych i do celów statystycznych. Zakłada się wyłączenie stosowania przepisów art. 15 (prawo dostępu przysługujące osobie, której dane dotyczą) i 16 (prawo do sprostowania danych), art. 18 (prawo do ograniczenia przetwarzania) i art. 21 (prawo do sprzeciwu) rozporządzenia 2016/679. Stosowanie tych praw uniemożliwiłoby, a przynajmniej znacznie utrudniłoby, przekazywanie danych zgromadzonych w Rejestrze do badań naukowych i do celów statystycznych. Przetwarzanie danych do tych celów jest zarazem uregulowane rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 lipca 2015 r. w sprawie szczegółowych zasad i sposobu przetwarzania oraz przekazywania danych osobowych zgromadzonych w zbiorach Krajowego Rejestru Karnego do celów

statystycznych oraz badań naukowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 984). Rozporządzenie to odpowiednio zabezpiecza prawa i wolności osób, których dane dotyczą, zgodnie z ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji i restrukturyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”

Prawo do ochrony danych osobowych nie ma charakteru absolutnego i może podlegać ograniczeniom na zasadach określonych w art. 51 i art. 31 ust. 3 Konstytucji oraz art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W ocenie Ministra Inwestycji i Rozwoju zaproponowany zakres wyłączenia stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 jest zgodny z przepisami analizowanego aktu prawa Unii Europejskiej. Projektodawca zdecydował się na wprowadzenie tego rodzaju wyłączenia, ponieważ służy ono funkcjom regulacyjnym polegającym na wydawaniu decyzji administracyjnych w sprawie uwłaszczenia PKP. Istnieje ryzyko, że stosowanie wobec organów właściwych do wydawania powyższych rozstrzygnięć wszystkich obowiązków zawartych w rozporządzeniu 2016/679 może negatywnie wpłynąć na ekonomikę prowadzenia przez nie postępowań w zakresie uwłaszczenia PKP. W konsekwencji, w ocenie Projektodawcy, zaproponowane wyłączenie spełnia przesłankę zawartą w art. 23 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2016/679.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. o referendum lokalnym

Proponuje się dodać przepis zgodnie z którym, do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz art. 14 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. o referendum lokalnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 400 oraz z 2017 r. poz. 850), przepisów art. 12-22 i art. 34 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się. Dane, o których mowa przetwarzane są wyłącznie w celach określonych w ustawie o referendum lokalnym, tj. dla realizacji inicjatywy przeprowadzenia referendum lokalnego. Tryb przetwarzania tych danych, tj. cel oraz sposób ich przechowywania i udostępniania również został szczegółowo określony w powołanej ustawie. Dlatego też w zakresie realizacji zadań ustawowych, o których mowa odpowiednio w art. 12 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz art. 14 ust. 2 i 4, stosowanie przepisów rozporządzenia powinno być wyłączone.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. - Prawo atomowe

Przedstawiona propozycja dodania art. 110a do ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 576 i poz. 935) ma na celu wskazanie rodzajów danych osobowych przetwarzanych przez Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki. Propozycja ta stanowi spełnienie wymagania zawartego w art. 6 ust. 3 w związku z art. 6 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679, który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych. W proponowanym art. 110a ust. 1 ustawy – Prawo atomowe zamieszczono ogólny przepis upoważniający Prezesa Agencji do przetwarzania danych osobowych niezbędnych do wykonywania jego ustawowych zadań, których zakres jest określony w przepisach ustawy – Prawo atomowe, natomiast w ust. 2 i 3 tego przepisu wskazano przypadki, w których stosowanie rozporządzenia 2016/679 podlega ograniczeniu.

Działając na podstawie z art. 23 rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie stosowania art. 13 i 14 rozporządzenia 2016/679 w zakresie przetwarzania danych osobowych, o których mowa w projektowanym art. 110a ust. 2 i 3 ustawy – Prawo atomowe.

W przypadku przetwarzania danych, o których mowa w projektowanym art. 110a ust. 2 ustawy – Prawo atomowe ograniczenie stosowania art. 13 i art. 14 rozporządzenia 2016/679 jest środkiem, stosownie do art. 23 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2016/679, służącym funkcjom kontrolnym oraz inspekcyjnym związanym ze sprawowaniem władzy publicznej w ramach nadzoru nad przestrzeganiem bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej.

W przypadku przetwarzania danych, o których mowa w projektowanym art. 110a ust. 3 ustawy – Prawo atomowe ograniczenie stosowania art. 13 i art. 14 rozporządzenia 2016/679 jest środkiem, stosownie do art. 23 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679, służącym bezpieczeństwu publicznemu poprzez reagowanie na zdarzenia radiacyjne, czy też sytuacje związane z podwyższonym poziomem mocy dawki promieniowania jonizującego, czy też skażeń promieniotwórczych, jak również w przypadku wykrycia próby nielegalnego przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wywozu z tego terytorium substancji promieniotwórczej.

Prezes PAA zostanie uwolniony od niewspółmiernych obciążeń wynikających z art. 13 i 14 polegających na przekazywaniu informacji, o których mowa w tych przepisach, osobom, od których Prezes PAA pozyskuje dane w sytuacji gdy realizacja tego obowiązku mogłaby opóźnić działania organów powołanych do reagowania w sytuacji zdarzeń radiacyjnych lub prowadzenia kontroli. Realizacja tych obowiązków jest także nieproporcjonalna w stosunku

do zadań Prezesa PAA służących bezpieczeństwu publicznemu (konieczność szybkiego reagowania w przypadku możliwości wystąpienia zdarzenia radiacyjnego oraz nadzór i kontrola w zakresie bezpieczeństwa jądowego i ochrony radiologicznej, w tym podejmowanie pilnych niezbędnych działań w celu zapewnienia bezpieczeństwa jądowego i ochrony radiologicznej). Wyłączenie wskazanych przepisów rozporządzenia 2016/679 należy uznać także za środek proporcjonalny, bowiem jest środkiem służącym ważnym celom leżącym w interesie państwa członkowskiego, tj. bezpieczeństwu jądowemu i ochronie radiologicznej, i nie narusza podstawowych praw i wolności, a uprawnienie do przetwarzania tych danych przez Prezesa Agencji wynika bezpośrednio z przepisów ustawy – Prawo atomowe i aktów wykonawczych do tej ustawy. Pomimo wyłączenia stosowania art. 13 i 14 osoby, których dane osobowe będą przetwarzane, mogą korzystać z wszystkich pozostałych uprawnień przewidzianych w rozporządzeniu 2016/679. W związku z powyższym nie występuje ryzyko naruszenia praw lub wolności osoby, której dane dotyczą.

Zaproponowane okresy przechowywania danych osobowych, o których mowa w projektowanym art. 110b ust. 5 podyktowane są charakterem zadań wykonywanych przez Prezesa Agencji, w ramach, których dane te będą przetwarzane.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa

Wprowadzenie zmian w ustawie dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 1725) ma na celu umożliwienie prawidłowej realizacji zadań organów i podmiotów określonych w przedmiotowej ustawie poprzez wprowadzenie ograniczeń w stosowaniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „RODO”. Możliwość wprowadzenia tego typu ograniczeń przewiduje art. 23 RODO. Powyższe ograniczenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym ważnemu interesowi gospodarczemu Unii oraz państwa członkowskiego.

Przed wszystkim, wskazanym w RODO warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym

miejszu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w RODO, czyli w uprawnienie do żądania dostępu, sprostowania czy usunięcia danych gromadzonych przez administratora. Projekt ogranicza się tylko i wyłącznie do ograniczenia stosowania niektórych przepisów dotyczących części obowiązków informacyjnych spoczywających na organach władzy publicznej, a także, wyłącznie w niezbędnych przypadkach, stosowania przez daną osobę prawa do ograniczenia lub sprzeciwu wobec przetwarzania danych. Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w niczym nie uchybiają więc prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie w pewnym zakresie mają na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych spoczywających na organach administracji publicznej. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 RODO, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Oznacza to, że mimo zwolnienia organów administracji publicznej z uprzedniego obowiązku poinformowania o przetwarzaniu danych w celu innym niż cel, w którym dane zostały zebrane, osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od tego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c RODO. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na organie władzy publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. składając wnioski o wszczęcie postępowania administracyjnego, wydanie zaświadczenia czy o dostęp do informacji publicznej, wnosząc skargi i petycje, a także kierując wszelkiego innego rodzaju wystąpienia do organów administracji publicznej), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. W przypadku zaś postępowań administracyjnych wszczynanych z urzędu, strona na każdym etapie postępowania ma prawo wglądu do akt sprawy, w tym do zawartych w nich danych osobowych jej dotyczących. Zaproponowane ograniczenia stosowania RODO w zakresie prawa stosowania prawa do sprzeciwu lub prawa do ograniczenia przetwarzania, w żaden też sposób negatywnie nie wpłyną na prawo strony do zaskarżania rozstrzygnięć organów administracji zapadających w sprawach jej dotyczących. Powyższe potwierdza, że wyłączenia stosowania wybranych przepisów RODO nie narusza istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w RODO warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspakajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. W tym kontekście zaproponowane ograniczenia stosowania RODO mają na celu umożliwienie organom realizacji podstawowych funkcji, dla których zostały powołane. Z całą pewnością podstawowym oczekiwaniem obywateli w stosunku do organów administracji jest sprawne załatwianie spraw, zarówno o charakterze zbiorowym, jak i indywidualnym. Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należyce wyważono interes publiczny, rozumiany jako zaspakajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu z pełni praw wskazanych w RODO, przy czym proponowane ograniczenia, jak już wyżej wskazano, nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności. Nie można przy tym pominąć faktu, że konieczność stosowania przez organy administracji w każdym przypadku przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 13 ust. 3, prawa do ograniczenia przetwarzania czy prawa do sprzeciwu, nie tylko spowodowałoby spowolnienie pracy urzędów wynikające ze znaczącego wzrostu obciążeń biurokratycznych, lecz również oznaczałby konieczność poniesienia dodatkowych znaczących kosztów, które poniosą wszyscy obywatele.

W związku z powyższym zaproponowane przepisy w dodawanym art. 8d. ust. 1:

- 1) doszczegóławiają sposób realizacji obowiązku informacyjnego wskazanego w art. 13 ust. 1 i 2 RODO;
- 2) ograniczają stosowanie następujących przepisów RODO:
 - a) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4,
 - b) art. 15 ust. 1 lit. g RODO, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą,

c) art. 18 RODO (w ograniczonym zakresie).

Zaproponowane przepisy przewidują (dodawany art. 8d ust. 2), że w odniesieniu do rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 RODO, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g RODO, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

Czyniąc zadość pozostałym wymogom wynikającym z art. 23 RODO zaproponowane przepisy wskazują m.in. na realizację obowiązku informacyjnego o wprowadzonych ograniczeniach, okresie przechowywania danych, obowiązku dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania (dodawany art. 8d ust. 3-5).

Przepisy wskazują również kiedy można przetwarzać szczególne kategorie danych osobowych, o których mowa w art. 9 ust. 1 RODO (dodawany art. 8d ust. 7).

Ostatni zaproponowany przepis (dodawany art. 8d ust. 8) wskazuje, że przepisy ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej

Ustawa o Inspekcji Handlowej nakłada obowiązki, do realizacji których niezbędne jest przetwarzanie danych osobowych, m.in. danych dotyczących osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i ust. 3 rozporządzenia 2016/679 takie przetwarzanie jest dopuszczalne, m.in. gdy jest ono niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze a podstawa prawna przetwarzania określona jest w prawie Państwa Członkowskiego.

Ustawa o Inspekcji Handlowej obecnie nie przewiduje bezpośrednich regulacji związanych z ochroną danych osobowych. Dlatego też w świetle rozporządzenia 2016/679 występuje konieczność wprowadzenia do ww. ustawy odpowiednich uregulowań ustawowych określających m.in. ograniczenia zakresu obowiązków i praw wynikających z przedmiotowego rozporządzenia.

Art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 zawiera podstawę derogacyjną, którą zastosowano w odniesieniu do danych przetwarzanych na podstawie przepisów ustawy o Inspekcji Handlowej - przetwarzanie danych osobowych służy ochronie interesów i praw konsumentów oraz interesów gospodarczych państwa.

Prezes UOKiK (wojewoda, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej) wykonuje zadania o charakterze publicznym, w tym działania władcze. Działania te obejmują zbieranie danych np. w postępowaniach, w toku kontroli, na podstawie skarg konsumentów, skarg przedsiębiorców, dokumentów pozyskiwanych od przedsiębiorców. Dyrektywy unijne nakazują wprowadzenie skutecznych i efektywnych procedur mających na celu ochronę interesów konsumentów. Należy zauważyć, iż ochrona interesów konsumentów jest również wartością konstytucyjną (art. 76 Konstytucji - Władze publiczne chronią konsumentów, użytkowników i najemców przed działaniami zagrażającymi ich zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu oraz przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi. Zakres tej ochrony określa ustawa). Realizacja obowiązków wynikających z RODO może utrudnić lub wręcz uniemożliwić wykonywanie zadań nałożonych ustawą krajową. Nałożenie dodatkowego obowiązku informacyjnego związanego z ochroną danych osobowych w dużej mierze utrudniłoby zbieranie i wykorzystywanie przez administratorów informacji o sytuacji konsumentów.

Biorąc pod uwagę powyższe, w ustawie o Inspekcji Handlowej, wprowadza się ograniczenia dotyczące stosowania art. 13, art. 14 i art. 15 rozporządzenia 2016/679 (obowiązek informacyjny). Ze względu na cel i zakres przetwarzania danych osobowych, wprowadzane ograniczenia nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności oraz są konieczne i proporcjonalne. Ze względu na charakter przetwarzanych informacji (dane osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, dane konsumentów osób fizycznych), cel przetwarzania danych (ochrona konsumentów w interesie publicznym) oraz nieznaczne ograniczenie prawa osób, których dane są przetwarzane, należy uznać że zastosowanie wyłączeń obowiązków informacyjnych nie jest nieadekwatne i nadmierne.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym

Proponowany art. 45a ma na celu wprowadzenie ograniczeń w stosowaniu niektórych przepisów rozporządzenia 2016/679 do danych osobowych przetwarzanych przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego w związku z wykonywaniem przez ten organ zadań publicznych polegających na sprawowaniu dozoru technicznego. Istotą dozoru technicznego określonego ustawą z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1040 z późn. zm.) jest podejmowanie działań zmierzających do zapewnienia bezpiecznego funkcjonowania urządzeń technicznych, które mogą stwarzać zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego oraz mienia i środowiska wskutek:

- rozprężenia cieczy lub gazów znajdujących się pod ciśnieniem różnym od atmosferycznego,
- wyzwolenia energii potencjalnej lub kinetycznej przy przemieszczaniu ludzi lub ładunków w ograniczonym zasięgu,
- rozprzestrzeniania się materiałów niebezpiecznych podczas ich magazynowania lub transportu.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1040 z późn. zm.) urządzenia techniczne, o których mowa w art. 4 ust. 1 tejże ustawy, podlegają dozorowi technicznemu w toku ich projektowania, wytwarzania, naprawy, modernizacji, obrotu i eksploatacji. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1040 z późn. zm.) organy dozoru technicznego powołane są w celu zapewnienia bezpiecznego funkcjonowania wskazanych powyżej urządzeń technicznych poprzez wykonywanie czynności dozoru technicznego, tj. w szczególności zadania inspekcyjne/kontrolne/badania/czynności.

Zadania wskazane powyżej są realizowane w celu zapewnienia ochrony określonych wartości prawnie chronionych, w tym bezpieczeństwa publicznego, życia, zdrowia i mienia oraz ochrony środowiska, co zostało wprost wyrażone w art. 2 ust. 1 w zw. z art. 4 pkt 1 ustawy o dozorze technicznym. Warto wskazać, iż w roku 2017 ilość spraw załatwionych przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego wynosiła 141604. Pełne stosowanie wymogów rozporządzenia nałożyłoby na organ niewspółmierne obciążenia administracyjne.

Mając na uwadze przesłanki dopuszczalności stosowania wyłączeń określone w art. 23 ust. 1 lit. c, e oraz h rozporządzenia 2016/679 zaproponowano wyłączenie stosowania art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 3, art. 18 i art. 21 ust. 1 i 4 tego aktu prawnego. Proponowany zakres ograniczeń rozporządzenia 2016/679 nie wpływa na istotę prawa do ochrony danych osobowych i obejmuje wyłącznie te przepisy, których zastosowanie mogłoby znacznie utrudnić albo uniemożliwić skuteczne sprawowanie dozoru technicznego przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego.

Łącznie w 2017 r. było 141600 spraw w wyniku których TDT pozyskiwał dane osobowe i każdorazowe spełnienie rozszerzonego wg rozporządzenia 2016/679 obowiązku informacyjnego stanowiłoby nadmierne obciążenie Dyrektora TDT

Proponowany zakres ograniczeń rozporządzenia 2016/679 tj. art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 3, art. 18 i art. 21 ust. 1 i 4 nie wpływa na istotę prawa do ochrony danych osobowych i obejmuje wyłącznie te przepisy, których zastosowanie mogłoby znacznie utrudnić albo uniemożliwić skuteczne sprawowanie dozoru technicznego przez Dyrektora TDT.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej

(cz. 1 wkład MSiT) W proponowanej zmianie przepisów , zwanej dalej „ustawą”, uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679, zgodnie z którym przepis prawa krajowego powinien określać obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych.

W związku z powyższym w przepisach ustawy zaproponowano zmiany polegające na wyłączeniu z obowiązku informowania określanych osób o przetwarzaniu ich danych osobowych.

Na mocy art. 37b ust. 2 ustawy podmiot ubiegający się o upoważnienie do przeprowadzania egzaminów na uprawnienia w zakresie turystyki wodnej składa do ministra właściwego do spraw kultury fizycznej wniosek o udzielenie upoważnienia. Wraz z wnioskiem wnioskodawca dołącza kadrę egzaminatorów. W kwestii przetwarzania danych osobowych osób, które mają pełnić role egzaminatorów w podmiocie ubiegającym się o upoważnienie lub upoważnionym, minister właściwy kontaktuje się z wnioskodawcą, który odpowiada za pozyskanie i korygowanie danych osobowych tychże egzaminatorów. W związku z powyższym nie ma potrzeby bezpośredniego informowania przez ministra

właściwego do spraw kultury fizycznej osób pełniących rolę egzaminatorów o przetwarzaniu przez ministra ich danych osobowych.

Minister właściwy ds. kultury fizycznej zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sportu i Turystyki z dnia 9 kwietnia 2013 r. (Dz.U. z 2013 r., poz. 460) w sprawie uprawiania turystyki wodnej, wydanym na podstawie art. 37a ust. 15 ustawy, otrzymuje kopie protokołów z egzaminów na uprawnienia do uprawiania turystyki wodnej, przeprowadzonych przez właściwe polskie związki sportowe i podmioty upoważnione przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej. Ponieważ za przetwarzanie danych osobowych i informowanie o tym zdających, przy sporządzaniu oryginałów protokołów egzaminacyjnych, odpowiadają właściwe polskie związki sportowe i podmioty upoważnione przez ministra, nie ma powodu, by minister właściwy do spraw kultury fizycznej, który od tychże podmiotów otrzymuje tylko do wiadomości kopie protokołów, informował osoby, które zdawały egzaminy o fakcie przetwarzania ich danych osobowych.

Należy podkreślić, że art. 23 ust. 1 lit. e Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), pozwala na ograniczenie zakresu obowiązków przewidzianych w ww. rozporządzeniu w przypadku gdy jest ono środkiem niezbędnym służącym zdrowiu publicznemu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz.U. z 2017 r., poz. 1463) sportem są wszelkie formy aktywności fizycznej, które przez uczestnictwo doraźne lub zorganizowane wpływają na wypracowanie lub poprawienie kondycji fizycznej i psychicznej.

Natomiast turystyką wodną w myśl art. 37a ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz.U. z 2006 r., Nr 123, poz. 857 z późn. zm.) jest prowadzenie statków przeznaczonych do uprawiania sportu i rekreacji.

Oznacza to, że przepisy art. 37a ustawy o żegludze śródlądowej, dotyczące zasad uzyskiwania dokumentów uprawniających do uprawiania turystyki wodnej oraz zasad uzyskiwania upoważnień do przeprowadzania takich egzaminów, mieszczą się w ramach działań mających na celu poprawę stanu zdrowia publicznego. Osoby ubiegające się o uzyskanie patentów żeglarskich oraz patentów i licencji motorowodnych, realizują się następnie, na podstawie uzyskanych uprawnień, w szeroko pojętej rekreacji ruchowej (sporcie powszechnym), co jak wykazują badania prowadzone zarówno w Polsce jak i w Unii

Europejskiej, przekłada się na poziom zdrowotności społeczeństwa i zmniejszenie kosztów leczenia.

Wg danych uzyskanych w Polskim Związku Żeglarskim, corocznie jest wydawane łącznie ok. 14500 patentów żeglarskich, a w Polskim Związku Motorowodnym i Narciarstwa Wodnego ok. 27 000 patentów i licencji.

Obecnie prawo do egzaminowania mają z mocy ustawy Polski Związek Żeglarski i Polski Związek Motorowodny oraz wydano 230 decyzji o zgodzie na egzaminowanie dla podmiotów innych niż ww. związki sportowe.

W 2017 r. przeprowadzono ponad 3500 egzaminów na patenty żeglarskie lub pateny i licencje motorowodne. Należy podkreślić, że na każdym egzaminie uczestniczyło od jednego do kilkudziesięciu egzaminowanych.

Jest to skala pokazująca poziom społecznego zainteresowania uzyskaniem uprawnień do żeglowania, a przez to zainteresowania amatorskim uprawianiem tego sportu.

Wszelkie dodatkowe obowiązki nakładane na organy administracji publicznej zajmujące się rozwojem i promowaniem aktywności sportowej w obszarze żeglarstwa, wywołają negatywny skutek na poziom uczestnictwa społeczeństwa w uprawianiu sportów wodnych, a przez to wywołają skutki odwrotne w stosunku do promowanych przez Komisję Europejską działań na rzecz poprawy stanu zdrowia publicznego oraz aktywności fizycznej obywateli UE (zwłaszcza wpłynie to wydłużenie procesu postępowań administracyjnych związanych z wydawaniem dokumentów, przeprowadzaniem egzaminów oraz wydawaniem zgód na egzaminowanie).

Art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 zawiera wymagania dotyczące ograniczania praw podmiotów danych. Zostały one spełnione w projektowanej ustawie przez określenie środków zabezpieczenia danych, okresu przechowywania danych oraz przez wskazanie sposobu ogłaszania ograniczeń praw podmiotu danych. Zabezpieczenia, o których mowa w projektowanych przepisach, polegają co najmniej na dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych oraz pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

(cz. 2 wkład MG MiŻŚ) Zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c i e rozporządzenia 679/2016 przetwarzanie jest zgodne z prawem wyłącznie w przypadkach, gdy – i w takim zakresie, w

jakim – spełniony jest co najmniej jeden z warunków, m.in. przetwarzanie jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze albo przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi.

Natomiast w myśl art. 6 ust. 3 rozporządzenia 679/2016 podstawa przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 lit. c i e, musi być określona:

- a) w prawie Unii; lub
- b) w prawie państwa członkowskiego, któremu podlega administrator.

Cel przetwarzania musi być określony w tej podstawie prawnej lub, w przypadku przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 lit. e – musi być ono niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi.

W związku z powyższym przepis art. 57a ustawy o żegludze śródlądowej wskazuje podstawę prawną przetwarzania danych osobowych. Przedmiotowa podstawa prawna będzie dotyczyła zadań publicznych organów administracji żeglugi śródlądowej i obejmowała m.in. sprawy:

- 1) nadzoru nad bezpieczeństwem żeglugi śródlądowej;
- 2) przeprowadzania inspekcji statków;
- 3) weryfikacji ustalonej głębokości tranzytowej na szlaku żeglownym;
- 4) kontroli przestrzegania przepisów dotyczących żeglugi na śródlądowych drogach wodnych, w portach, przystaniach i zimowiskach;
- 5) kontroli stanu oznakowania szlaku żeglownego, śluz, pochylni, mostów, urządzeń nad wodami i wejść do portów;
- 6) przeprowadzania postępowania w sprawach wypadków żeglugowych;
- 7) kontroli dokumentów przewozowych i zgodności przewożonego przez statek ładunku z tymi dokumentami;
- 8) kontroli obcych statków w zakresie zgodności wykonywanych przewozów z postanowieniami umów międzynarodowych oraz pozwoleń na te przewozy;

9) współdziałania z innymi organami w zakresie bezpieczeństwa żeglugi, ochrony środowiska, ochrony portów lub przystani, w tym wykonywania zadań obronnych i zadań o charakterze niemilitarnym, w szczególności zapobiegania aktom terroru i likwidacji ich skutków;

10) kontroli dokumentów armatorów dotyczących Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowego;

11) wykonywania zadań organu krajowego, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1177/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. o prawach pasażerów podróżujących drogą morską i drogą wodną śródlądową oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 1, z późn. zm.),

12) przekazywania, w formie elektronicznej, do elektronicznego rejestru informacji o statku prowadzonego przez Komisję Europejską informacji o każdym nadanym europejskim numerze identyfikacyjnym statku oraz danych do identyfikacji statku określonych w dodatku IV załącznika II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/87/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającej wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej i uchylającej dyrektywę Rady 82/714/EWG (Dz. Urz. UE L 389 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.) - niezwłocznie po uzyskaniu tych informacji.

13) przeprowadzania:

a) pomiaru statku;

b) inspekcji technicznej statku.

Ponadto, przedmiotowa podstawa prawna będzie obejmowała zadania wynikające z ustaw szczególnych takich jak:

1) ustawy z dnia 28 października 2002 r. o Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2095);

2) ustawy z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1970);

3) ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych;

4) ustawy z dnia 6 lipca 2016 r. o aktywizacji przemysłu okrętowego i przemysłów komplementarnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 387);

5) ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne;

6) ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. poz. 317).

W związku z wejściem w życie rozporządzenia 679/2016 powstaje konieczność jednoznacznego wskazania podmiotu odpowiedzialnego za administrowanie danymi osobowymi.

Zgodnie z art. 4 pkt 7 oraz art. 6 ust. 3 rozporządzenia 679/2016 istnieje możliwość wyznaczenia administratora danych osobowych w przepisach prawa państwa członkowskiego, jeżeli cele i sposoby przetwarzania danych osobowych są wyznaczone w prawie Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego.

W związku z powyższym ustawodawca przesądził w art. 57b ustawy o żegludze śródlądowej, że podmioty określone w art. 57a mają status administratora danych osobowych w zakresie zadań, o których mowa w tym przepisie.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 3 lutego 2001 r. o ochronie dziedzictwa Fryderyka Chopina

W projektowanych zmianach ustawy z dnia 3 lutego 2001 r. o ochronie dziedzictwa Fryderyka Chopina (Dz. U. poz. 168) uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679, który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych oraz rodzaj przetwarzanych danych osobowych ww. ramach realizacji zadania ustawowego.

Z tego względu zaproponowano zmiany, określające zarówno zakres danych przetwarzanych w związku z przyznaniem odznaki „Zasłużony dla Ochrony Dziedzictwa Fryderyka Chopina”, jak i zasady prowadzenia stosownej ewidencji. Z uwagi na fakt, że w obecnym stanie prawnym, zasadnicza część regulacji związanej z przyznawaniem odznaki znajduje się w akcie wykonawczym, wprowadzenie przepisu określającego zakres przetwarzanych danych wymagało przeniesienia części unormowań z aktu wykonawczego bezpośrednio do ustawy. W zakresie samych zasad przyznawania odznaki, w stosunku do stanu obecnego, nie przewiduje się zmian.

Zakres zbieranych danych osobowych, zgodnie z zasadą minimalizacji danych, został w projekcie ograniczony jedynie do tych danych, których posiadanie przez ten organ jest niezbędne z jednej strony do przeprowadzenia danej procedury, z drugiej strony do zagwarantowania realizacji praw osoby której te dane dotyczą. W związku z potrzebą

identyfikacji określonych podmiotów należy uznać, iż numer telefonu i adres poczty elektronicznej powinny znaleźć się w katalogach przetwarzania danych osobowych. Umieszczenie tych danych w katalogu nie oznacza wprowadzenia obowiązku ich podawania, lecz stwarza podstawę skorzystania z takich danych w sytuacji, gdy zostały one pozyskane w inny sposób niż podanie ich przez podmiot danych (np. znalezione w Internecie).

Proponuje się natomiast wskazanie 80-letniego okresu przechowywania danych osobowych z jednoczesnym obowiązkiem przeglądu przydatności przetwarzanych danych osobowych co 5 lat.

Na podstawie art. 23 rozporządzeniem 2016/679 proponuje się ograniczenie praw podmiotu danych, o których mowa w art.

14 rozporządzeniem 2016/679 (prawo do informacji w przypadku, gdy dane pochodzą od osoby trzeciej) oraz obowiązek poinformowania odbiorców o sprostowaniu danych byłyby ograniczone tylko do przypadków, gdy administrator danych osobowych zbiera dane od podmiotów wnioskujących o przyznanie odznaki. Jednocześnie wprowadza się dodatkowy obowiązek poinformowania przez administrator danych osobowych na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej o ograniczeniach.

Ponadto należy zauważyć, że art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 zawiera wymagania dotyczące ograniczania praw podmiotów danych. Zostały one spełnione w niniejszej ustawie przez określenie środków zabezpieczenia danych, okresu przechowywania danych oraz przez wskazanie sposobu ogłaszania ograniczeń praw podmiotu danych. Zabezpieczenia, o których mowa w art. 6a, polegają co najmniej na dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych oraz pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

Celem przetwarzania danych osobowych jest wykonanie określonych zadań w interesie publicznym, w szczególności identyfikacja określonych podmiotów. Wprowadzenie ograniczeń praw podmiotu danych na podstawie art. 23 rozporządzenia 2016/679 jest niezbędne z uwagi na konieczność zapewnienia sprawnego funkcjonowania ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego jako organu administracji publicznej oraz Instytut jako podmiot publiczny. Jednocześnie brak jest możliwości realizacji tychże zadań w sposób odmienny od zaproponowanego w projekcie. Należy zatem uznać, iż wprowadzenie proponowanych ograniczeń jest zgodne z art. 51 Konstytucji RP.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych

Prawo do ochrony danych osobowych nie ma charakteru absolutnego i może podlegać ograniczeniom na zasadach określonych w art. 51 i art. 31 ust. 3 Konstytucji oraz art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W ocenie projektodawcy zaproponowany zakres wyłączeń stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 tj. art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 1 lit. g i ust. 3, oraz art. 21 ust. 1 i 4, jest zgodny z przepisami analizowanego aktu prawa Unii Europejskiej. Projektodawca zdecydował się na wprowadzenie tego rodzaju wyłączenia, ponieważ służy ono funkcjom kontrolnym, inspekcyjnym i regulacyjnym związanym z wykonywaniem zadań wskazanych w komentowanym przepisie przez wójtów, burmistrzów, prezydentów miast. Wskazane wyłączenie spełnia przesłanki zawarte w art. 23 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2016/679. Wynika to z faktu, że w zakresie zadań polegających na przyznawaniu dodatków mieszkaniowych na zasadach określonych w ustawie, brak możliwości wprowadzenia ograniczeń w stosowaniu przepisów rozporządzenia 2016/679, mógłby spowodować znaczne ograniczenie albo wręcz uniemożliwienie właściwym organom wykonywania ich ustawowych zadań. Ponadto mogłoby to wpłynąć na wydłużenie procedury przyznania dodatku mieszkaniowego.

Zaproponowane w projekcie wyłączenia stosowania wybranych obowiązków informacyjnych nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym wyżej opisanemu ważnemu interesowi gospodarczemu Unii oraz państwa członkowskiego.

Przede wszystkim, wskazanym w rozporządzeniu 2016/679 warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w RODO, czyli w uprawnienie do żądania dostępu, sprostowania czy usunięcia danych gromadzonych przez administratora. Projekt ogranicza się tylko i wyłącznie do ograniczenia stosowania niektórych przepisów dotyczących części obowiązków informacyjnych spoczywających na organach władzy publicznej, a także, wyłącznie w niezbędnych przypadkach, stosowania przez daną osobę prawa do ograniczenia lub sprzeciwu wobec przetwarzania danych. Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w niczym nie uchybiają więc prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie w pewnym zakresie mają na celu zmniejszenie

obciążeń administracyjnych spoczywających na organach administracji publicznej. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Oznacza to, że mimo zwolnienia organów administracji publicznej z uprzedniego obowiązku poinformowania o przetwarzaniu danych w celu innym niż cel, w którym dane zostały zebrane, osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od tego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c RODO. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na organie władzy publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. składając wnioski o wszczęcie postępowania administracyjnego, wydanie zaświadczenia czy o dostęp do informacji publicznej, wnosząc skargi i petycje, a także kierując wszelkiego innego rodzaju wystąpienia do organów administracji publicznej), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. W przypadku zaś postępowań administracyjnych wszczynanych z urzędu, strona na każdym etapie postępowania ma prawo wglądu do akt sprawy, w tym do zawartych w nich danych osobowych jej dotyczących. Zaproponowane ograniczenia stosowania RODO w zakresie prawa stosowania prawa do sprzeciwu, w żaden też sposób negatywnie nie wpłyną na prawo strony do zaskarżania rozstrzygnięć organów administracji zapadających w sprawach jej dotyczących. Powyższe potwierdza, że wyłączenia stosowania wybranych przepisów RODO nie narusza istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w rozporządzeniu 2016/679 warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspakajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego

wykonywania powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. W tym kontekście zaproponowane ograniczenia stosowania RODO mają na celu umożliwienie organom realizacji podstawowych funkcji, dla których zostały powołane. Z całą pewnością podstawowym oczekiwaniem obywateli w stosunku do organów administracji jest sprawne załatwianie spraw, zarówno o charakterze zbiorowym, jak i indywidualnym. Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należy wyważyć interes publiczny, rozumiany jako zaspakajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu z pełni praw wskazanych w RODO, przy czym proponowane ograniczenia, jak już wyżej wskazano, nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności. Nie można przy tym pominąć faktu, że konieczność stosowania przez organy administracji w każdym przypadku przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 13 ust. 3, czy prawa do sprzeciwu, nie tylko spowodowałoby spowolnienie pracy urzędów wynikające ze znaczącego wzrostu obciążeń biurokratycznych, lecz również oznaczałoby konieczność poniesienia dodatkowych znaczących kosztów, które poniosą wszyscy obywatele.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych

Z uwagi na to, że zawarte w art. 2 ust. 2 lit. d ogólnego rozporządzenia o ochronie danych wyłączenie jego stosowania do przetwarzania danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych lub wykonywania kar, w tym ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobiegania takim zagrożeniom, które uregulowano Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW, nie obejmuje swym zakresem części zadań i czynności wykonywanych przez kuratorów sądowych, konieczna jest zmiana ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 795).

Kuratorska służba sądowa funkcjonalnie i organizacyjnie usytuowana jest w sądach. Zgodnie z treścią przepisu art. 147 § 2 in principio ustawy – Prawo o ustroju sądów

powszechnych kuratorzy sądowi działają w sądach (kuratorzy rodinni i kuratorzy dla dorosłych), stanowiąc służbę kuratorską. Zakres czynności został zaś wskazany in fine cyt. przepisu określając, że kuratorzy sądowi wykonują czynności o charakterze wychowawczo-resocjalizacyjnym i profilaktycznym oraz inne czynności określone w przepisach szczególnych. Jak wynika z treści tego przepisu, ma on charakter ogólny, stanowi jedynie częściowe powtórzenie art. 1 ust. 1 ustawy o kuratorach sądowych, odsyłając jednocześnie do przepisów szczególnych.

Ażeby w pełni odkodować zakres czynności wykonywanych przez kuratorów sądowych (zawodowych i społecznych), należy posiłkować się zarówno ustawą o kuratorach sądowych, jak i wskazaniem pełnego zakresu czynności, w szczególności tych, które nie mieszczą się w zakresie wyłączenia opisanego w art. 2 ust. 2 lit. d cyt. rozporządzenia.

Należy podkreślić, że kuratorzy sądowi pełnią swoje czynności zawodowo (kuratorzy zawodowi) albo społecznie (kuratorzy społeczni), a zasady organizacji służby i wykonywania obowiązków przez kuratorów sądowych oraz status kuratorów sądowych określa odrębna ustawa (154 §1 i 2 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych). Zgodnie z treścią ustawy o kuratorach sądowych, kuratorzy sądowi realizują określone przez prawo zadania o charakterze wychowawczo – resocjalizacyjnym, diagnostycznym, profilaktycznym i kontrolnym, związane z wykonywaniem orzeczeń sądu (art. 1 tej ustawy). Prima facie zdawać się może, że wszystkie opisane zadania, mieszczą się w zakresie wyłączenia, o którym mowa, tj. przetwarzania danych osobowych przez właściwe organy, tj. zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych lub wykonywania kar, jednakże zakres szczególnych czynności wzbudza uzasadnione wątpliwości, które stały się przedmiotem rozważań Trybunału Konstytucyjnego w sprawie U 2/14, w której badał zgodność z Konstytucją RP niektórych przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 lutego 2013 r. w sprawie sposobu wykonywania obowiązków i uprawnień przez kuratorów sądowych w sprawach karnych wykonawczych (Dz. U. z 2013, poz. 335).

W wyroku z dnia 16 grudnia 2014 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł między innymi o niezgodności § 5 ust. 5 oraz § 25 ust. 5 tego rozporządzenia z art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) oraz z art. 92 ust. 1 zdanie pierwsze Konstytucji RP. Co istotne, Trybunał Konstytucyjny zajął się tą kwestią wpadkowo, będąc związanym granicami wniosku i skoncentrował się na uprawnieniach kuratorów do przetwarzania danych osobowych tylko w zakresie, w jakim byli

oni zobowiązani do przekazywania funkcjonariuszom policji informacji o powierzeniu lub zakończeniu dozoru nad skazanym za przestępstwa polegającego na użyciu przemocy lub groźby bezprawnej. W uzasadnieniu wyroku TK wskazał m.in., że:

„Nie ma zatem przepisów ustawowych, które zezwalałyby kuratorowi na przetwarzanie danych dotyczących skazania za przestępstwo popełnione z użyciem przemocy lub groźby bezprawnej w postaci przekazywania tych danych komendantowi powiatowemu Policji. Podstawą do tego nie są w szczególności ogólne przepisy określające prawa i obowiązki kuratorów, przywołane przez Ministra Sprawiedliwości w piśmie z 13 maja 2014 r., zawarte m.in. w art. 9 pkt 4 i 5 ustawy o kuratorach sądowych (na podstawie których kurator ma dostęp do dokumentacji dotyczącej podopiecznych oraz ma prawo żądać od Policji pomocy w wykonywaniu czynności służbowych). Nieuprawnione jest także twierdzenie Ministra Sprawiedliwości, że ustawową podstawą do przetwarzania przez kuratora danych, o których mowa w § 5 ust. 5 i § 25 ust. 5 rozporządzenia z 26 lutego 2013 r., są przepisy ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, z późn. zm.), przewidujące uprawnienie Policji do gromadzenia i przetwarzania danych osobowych w celu realizacji ustawowych zadań. Owszem, są to regulacje spełniające kryterium przyjęte w art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, lecz ich adresatem nie są kuratorzy, lecz Policja. Są one zatem ustawowym zezwoleniem na przetwarzanie danych wrażliwych przez Policję w celu realizacji jej ustawowych zadań, przede wszystkim zapobiegania i wykrywania przestępstw oraz identyfikacji osób.”

Wprawdzie wskazane rozporządzenie uchylono, a w jego miejsce przyjęto rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 czerwca 2016 r. w sprawie sposobu i trybu wykonywania czynności przez kuratorów sądowych w sprawach karnych wykonawczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 969 – dalej: rozporządzenie), to jednak przepisy w tej mierze zostały recypowane z rozporządzenia z 26 lutego 2013 r., zatem rozważania Trybunału Konstytucyjnego, z racji braku zmian ustawowych należy uznać za aktualne.

Biorąc pod uwagę kierunek orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, należy przyjąć, że szereg innych przepisów z dnia 13 czerwca 2016 r., może w przyszłości budzić uzasadnione wątpliwości, co do zgodności z ustawą o ochronie danych osobowych oraz rozporządzenia RODO, m.in. w zakresie:

1) przesyłania jednostce Policji właściwej dla miejsca stałego pobytu skazanego informacji o oddaniu pod dozór skazanego za przestępstwo z użyciem przemocy lub groźby bezprawnej (§ 4 ust. 1 pkt 1 rozp.),

2) uzyskiwania numeru telefonu lub adres poczty elektronicznej skazanego, umożliwiające mu kontaktowanie się ze skazanym podczas dozoru; jeżeli skazany wyraził na to zgodę, wezwań, zawiadomień lub przekazywania informacji kurator sądowy może dokonywać także telefonicznie lub za pośrednictwem poczty elektronicznej (§ 5 ust. 3 rozp.),

3) zasięgania informacji o skazanym w placówkach oświatowych i oświatowo-wychowawczych,

4) zaznajamiania się z wynikami leczenia, rehabilitacji lub terapii skazanego, a także utrzymywania kontaktu z osobami prowadzącymi leczenie, rehabilitację, terapię lub inne formy specjalistycznego oddziaływania oraz zapoznawania się z ewentualnymi wskazówkami tych osób dotyczącymi przebiegu dozoru a następnie konsultowania sposobu sprawowania dozoru z osobami, o których mowa; podejmowania działań mających na celu przestrzeganie przez skazanego zaleceń lekarskich bądź zaleceń innych specjalistów z zakresu rehabilitacji lub terapii, sprawując dozór wobec sprawcy przestępstwa popełnionego w stanie ograniczonej poczytalności lub w związku z uzależnieniem od alkoholu, środka odurzającego lub innego podobnie działającego środka (§ 15 ust. 1-4 rozp.);

5) nawiązania współpracy [...] z organizacjami pozarządowymi funkcjonującymi na terenie miejsca zamieszkania osób pokrzywdzonych w celu uzyskania w niezbędnym zakresie informacji o rodzinie dotkniętej przemocą (§ 16 ust. 1 pkt 2 rozp.), sprawując dozór wobec sprawcy przemocy w rodzinie;

6) w zakresie wymiany informacji w czasie uczestniczenia w posiedzeniach zespołu interdyscyplinarnego i grupy roboczej, o których mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1390) (§ 16 ust. 1 pkt 5 rozp.), sprawując dozór wobec sprawcy przemocy w rodzinie

Bezpośrednią przyczyną powstałych wątpliwości wydają się być kolejne zmiany w treści ustawy o ochronie danych osobowych. Pierwotne brzmienie przepisu art. 27 ust. 2 pkt 4 tejże ustawy pozwalało na pozyskiwanie, gromadzenie i przetwarzanie danych osobowych o ile „dane osobowe są niezbędne do wykonywania określonych prawem zadań, realizowanych dla dobra publicznego”, które w związku z treścią art. 9 pkt 5 ustawy o kuratorach sądowych

gwarantował kuratorom zawodowym możliwość „żądania od Policji oraz innych organów lub instytucji państwowych, organów samorządu terytorialnego, stowarzyszeń i organizacji społecznych w zakresie ich działania, a także od osób fizycznych pomocy w wykonywaniu czynności służbowych”.

Obecnie obowiązujący art. 27 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych wyklucza gromadzenie i przetwarzanie danych przez kuratorów sądowych wykonujących zarówno orzeczenia w sprawach karnych, m.in. w opisanym zakresie, a także kuratorów wykonujących orzeczenia w sprawach rodzinnych i nieletnich. Zaś zgodnie z art. 27 ust. 2 pkt 2 tej ustawy przetwarzanie danych wrażliwych jest dopuszczalne o ile „przepis szczególny innej ustawy zezwala na przetwarzanie takich danych bez zgody osoby, której dane dotyczą, i stwarza pełne gwarancje ich ochrony.

Mając na uwadze powyższe, w ustawie o kuratorach sądowych proponuje się dodanie art. 9a, art. 35a i art. 35b, a także określenie na nowo treści przepisu art. 87 ust. 3.

Określenie w art. 9a ust. 1 kręgu podmiotów, od których kurator zawodowy może pozyskiwać dane wrażliwe oraz je przetwarzać na potrzeby postępowania sądowego jest jednym z priorytetowych zadań niniejszej nowelizacji. Z uwagi na fakt, iż występują trudności w pozyskiwaniu danych z podmiotów oświatowych (przedszkoli, szkół podstawowych i średnich) oraz publicznych i niepublicznych szkół wyższych, proponuję wymienić takie placówki wprost w projektowanej regulacji, szczególnie, że część z tych podmiotów nie należy do sektora publicznego.

Wprowadzenie Ministra Sprawiedliwości, obok prezesa sądu okręgowego i rejonowego, jako uprawnionego do przetwarzania danych osób, o których mowa w art. 35a ust. 1, jest niezbędne do umożliwienia mu prawidłowego realizowania uprawnień i obowiązków wynikających z ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych, w tym:

zwolnienia od obowiązku odbycia aplikacji kuratorskiej i złożenia egzaminu kuratorskiego (art. 5 ust. 2),

udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia (art. 17 ust. 3),

delegowania kuratora zawodowego do pełnienia czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości (art. 31 ust. 1),

wyboru członków sądu dyscyplinarnego II instancji dla zawodowych kuratorów sądowych (art. 55 ust. 3); wyznaczenia składu sądu dyscyplinarnego II instancji (art. 56 ust. 1),

rozpatrywania odwołań kuratorów zawodowych od decyzji w sprawach wypowiedzenia lub rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym, przeniesienia na inne stanowisko bądź zawieszenia w pełnieniu obowiązków

– a także z zakresu nadzoru administracyjnego nad działalnością sądów na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Proponowane brzmienie art. 87 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych, przewiduje nadanie kuratorowi społecznemu – w związku z wykonywaniem czynności zleconych przez sąd lub kuratora zawodowego oprócz uprawnień, o których mowa w art. 9 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych, również uprawnień, o których mowa w projektowanym art. 9a.

Należy wskazać, iż kuratorzy sądowi (zawodowi i społeczni), szczególnie w toku postępowania wykonawczego, ale również rozpoznawczego (kuratorzy wykonujący orzeczenia w sprawach rodzinnych i nieletnich) wykonują także zarządzenia sędziego, które stanowią dla nich podstawę działania, np. przeprowadzenia wywiadu kontrolnego w trakcie trwającego nadzoru odpowiedzialnego rodziców. Dlatego też konieczne było wprowadzenie do projektowanego przepisu, obok sądu i kuratora zawodowego (wykonującego w praktyce uprawnienia sędziego do wydawania bezpośrednich poleceń kuratorowi społecznemu), również sędziego.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej

(wnioskodawca przedstawił jednakowe uzasadnienie dla proponowanych zmian w przepisach o izbach aptekarskich, o diagnostyce laboratoryjnej i o izbach lekarskich) *

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych

* *Uzasadnienie wspólne do zmian projektowanych w następujących ustawach: Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych, ustawa z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych, ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, ustawa z*

dnia 15 czerwca 2007 r. o lekarzu sądowym, ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, ustawa z dnia 11 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, ustawa z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu

Powyższe wyłączenia stosowania wybranych obowiązków informacyjnych nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym wyżej opisanemu ważnemu interesowi gospodarczemu Unii oraz państwa członkowskiego.

Przede wszystkim, wskazanym w Rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w RODO, czyli w uprawnienie do żądania dostępu, sprostowania czy usunięcia danych gromadzonych przez administratora. Projekt ogranicza się tylko i wyłącznie do ograniczenia stosowania niektórych przepisów dotyczących części obowiązków informacyjnych spoczywających na organach władzy publicznej, a także, wyłącznie w niezbędnych przypadkach, stosowania przez daną osobę prawa do ograniczenia lub sprzeciwu wobec przetwarzania danych. Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w niczym nie uchybiają więc prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie w pewnym zakresie mają na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych spoczywających na organach administracji publicznej. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 Rozporządzenia, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Oznacza to, że mimo zwolnienia organów administracji publicznej z uprzedniego obowiązku poinformowania o przetwarzaniu danych w celu innym niż cel, w którym dane zostały zebrane, osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od tego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c RODO. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na organie władzy

publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. składając wnioski o wszczęcie postępowania administracyjnego, wydanie zaświadczenia czy o dostęp do informacji publicznej, wnosząc skargi i petycje, a także kierując wszelkiego innego rodzaju wystąpienia do organów administracji publicznej), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. W przypadku zaś postępowań administracyjnych wszczynanych z urzędu, strona na każdym etapie postępowania ma prawo wglądu do akt sprawy, w tym do zawartych w nich danych osobowych jej dotyczących. Zaproponowane ograniczenia stosowania RODO w zakresie prawa stosowania prawa do sprzeciwu lub prawa do ograniczenia przetwarzania, w żaden też sposób negatywnie nie wpłyną na prawo strony do zaskarżania rozstrzygnięć organów administracji zapadających w sprawach jej dotyczących. Powyższe potwierdza, że wyłączenia stosowania wybranych przepisów RODO nie narusza istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w Rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspokajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. W tym kontekście zaproponowane ograniczenia stosowania RODO mają na celu umożliwienie organom realizacji podstawowych funkcji, dla których zostały powołane. Z całą pewnością podstawowym oczekiwaniem obywateli w stosunku do organów administracji jest sprawne załatwianie spraw, zarówno o charakterze zbiorowym, jak i indywidualnym. Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należyce wyważono interes publiczny, rozumiany jako zaspokajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu z pełni praw wskazanych w RODO, przy czym proponowane ograniczenia, jak już wyżej wskazano, nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności. Nie można przy tym pominąć faktu, że konieczność

stosowania przez organy administracji w każdym przypadku przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 13 ust. 3, prawa do ograniczenia przetwarzania czy prawa do sprzeciwu, nie tylko spowodowałoby spowolnienie pracy urzędów wynikające ze znaczącego wzrostu obciążeń biurokratycznych, lecz również oznaczałoby konieczność poniesienia dodatkowych znaczących kosztów, które poniosą wszyscy obywatele.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa

Zmiana przewidziana w projekcie ustawy polega na dodaniu art. 38a zawierającego dane, które mogą być przetwarzane w celu realizacji uprawnień wynikających z ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. Nr 205, poz. 1203, z późn. zm.). Zmiana ta ma na celu ujednolicenie przepisów dotyczących danych przetwarzanych w zakresie uprawnień przysługujących weteranom i weteranom poszkodowanym.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali

Prawo do ochrony danych osobowych nie ma charakteru absolutnego i może podlegać ograniczeniom na zasadach określonych w art. 51 i art. 31 ust. 3 Konstytucji oraz art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W ocenie Ministra Inwestycji i Rozwoju zaproponowany zakres wyłączenia stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 jest zgodny z przepisami analizowanego aktu prawa Unii Europejskiej. Projektodawca zdecydował się na wprowadzenie tego rodzaju wyłączenia, ponieważ służy ono funkcjom regulacyjnym polegającym na wydawaniu decyzji administracyjnych w sprawie uwłaszczenia hut. Istnieje ryzyko, że stosowanie wobec organów właściwych do wydawania powyższych rozstrzygnięć wszystkich obowiązków zawartych w rozporządzeniu 2016/679 może negatywnie wpłynąć na ekonomikę prowadzenia przez nie postępowań w zakresie uwłaszczenia hut. W konsekwencji, w ocenie Projektodawcy, zaproponowane wyłączenie spełnia przesłankę zawartą w art. 23 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2016/679.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych

W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 430, z późn. zm.) zmieniono przepisy art. 9 poprzez usunięcie w nim ust. 1a, który przeniesiono do nowoutworzonego art. 8a. Wskutek dodania art. 8a Żandarmeria Wojskowa posiada umocowanie w ustawie do przetwarzania danych osobowych w zakresie przeprowadzanych postępowań kwalifikacyjnych. Należy wskazać, że istotą interwencji legislacyjnej mającej doprowadzić do zastosowania RODO w prawie wewnętrznym państw członkowskich jest podniesienie do rangi ustawowej wszystkich przepisów krajowych dotyczących gromadzenia danych osobowych, w tym również gromadzenia danych osobowych w ramach prowadzonych postępowań kwalifikacyjnych do ŻW, dla zagwarantowania im należytej ochrony prawnej. Obecnie regulacje te mają miejsce w akcie wewnętrznym tj. decyzji nr 65/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 4 marca 2009 r. w sprawie postępowania kwalifikacyjnego wobec kandydatów do służby i pracy w Żandarmerii Wojskowej (Dz. Urz. MON Nr 4, poz. 57, z późn. zm.). Nowoutworzone przepisy art. 8a wypełniają obowiązek nałożony przez prawodawcę unijnego. W art. 8a ust. 9 projektu dokonano regulacji w zakresie retencji przetwarzanych danych zarówno w stosunku do osób, które ukończyły procedurę kwalifikacyjną z wynikiem pozytywnym oraz negatywnym. Informacje przetwarzane w ramach kwalifikacji do służby i pracy w ŻW są przechowywane przez okres 5 lat od zakończenia postępowania kwalifikacyjnego, z wyjątkiem dokumentacji badania psychologicznego zakończonego wynikiem pozytywnym, którą przechowuje się przez okres 20 lat, licząc od dnia przeprowadzenia badania. Powyższe okresy przechowywania tych informacji są podyktowane względami praktycznymi oraz faktycznymi prowadzenia kwalifikacji do służby i pracy w ŻW. Należy wskazać, że powyższe okresy są konieczne, biorąc pod uwagę to, że wyłącznie dzięki nim ŻW może uzyskać wiedzę o odpowiednim profilu kandydata do służby lub pracy w tej formacji. Ponadto przetwarzanie informacji przez taki okres wyeliminuje ryzyko błędnej kwalifikacji kandydata, który wielokrotnie został do niej dopuszczony.

Stosownie do brzmienia art. 23 RODO, ze względu na bezpieczeństwo narodowe w art. 8a ust. 10 projektu dokonano ograniczeń w zakresie stosowania przepisów art. 15 RODO. Art. 15 RODO uprawnia osobę, której dane dotyczą, do uzyskania od administratora potwierdzenia, czy przetwarzane są dane osobowe jej dotyczące. Jeżeli przetwarzanie to ma miejsce, osoba ta ma prawo do uzyskania dostępu do tych danych oraz informacji wyrażonych pod lit. a-h art. 15 ust. 1 RODO. Osoba, której dane dotyczą, ma prawo

do wszelkich dostępnych informacji o źródle pozyskania jej danych osobowych, jeżeli dane osobowe nie zostały zebrane od niej. Ponadto administrator danych osobowych jest zobowiązany do dostarczenia osobie, której dane dotyczą kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu. Należy podkreślić, że w ramach prowadzonych kwalifikacji do służby i pracy w Żandarmerii Wojskowej administrator przetwarza dane osobowe kandydatów uzyskane w drodze sprawdzeń w Krajowym Rejestrze Karnym i Kartotece Komendy Głównej Policji – Krajowy System Informacji Policyjnej (KSIP) oraz ewidencjach i kartotekach powszechnie niedostępnych, o których jest mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 412), w drodze wywiadu o kandydacie w miejscu zamieszkania i pracy oraz w drodze wyników przeprowadzonych badań psychologicznych oraz badań psychofizjologicznych. Żandarmeria Wojskowa jest wyodrębnioną i wyspecjalizowaną służbą wchodzącą w skład Sił Zbrojnych RP. Wykonuje szereg zadań, w tym zapewnia przestrzeganie dyscypliny wojskowej, ochrania porządek publiczny na terenach i obiektach jednostek wojskowych oraz w miejscach publicznych, ochrania życie i zdrowie ludzi, prowadzi działania antyterrorystyczne, ochrania najważniejsze osoby w państwie, prowadzi czynności dochodzeniowo-śledcze oraz operacyjno-rozpoznawcze, analizuje oświadczenia majątkowe żołnierzy. Żandarmeria Wojskowa realizuje zadania, które służą bezpieczeństwu narodowemu oraz obronie w Rzeczypospolitej Polskiej. Podkreślenia wymaga fakt, że postępowanie kwalifikacyjne ma na celu ustalenie, czy kandydat posiada predyspozycje i spełnia warunki do służby lub pracy w Żandarmerii Wojskowej. W rezultacie prawidłowość prowadzenia postępowań kwalifikacyjnych do służby lub pracy w ŻW służy bezpieczeństwu narodowemu. Z uwagi na powyższe należy wskazać, że ograniczenie stosowania art. 15 RODO jest środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym bezpieczeństwu narodowemu. Należy podnieść, że udostępnienie informacji o źródle pozyskiwanych danych (np. od służb) oraz treść tych informacji w sposób oczywisty naruszają bezpieczeństwo narodowe. Kopia wszystkich przetwarzanych danych osobowych w procesie kwalifikacji zawiera zbiór zagregowanych danych dotyczących kandydata. Przekazanie kopii danych dotyczących wyników badań psychologicznych (psychotechnicznych), sprawdzeń w kartotekach powszechnych i ogólnie niedostępnych, opinii z wywiadu środowiskowego, wyniki badania psychofizjologicznego mogą posłużyć kandydatowi lub obcym służbom (w celu przeniknięcia do formacji ŻW) do:

przygotowania się do kolejnych kwalifikacji, w przypadku zakończenia kwalifikacji z wynikiem negatywnym np. poprzez poznanie szczegółowych procedur realizowanych w Żandarmerii Wojskowej w procesie kwalifikacji,

wykorzystania lub przekazania pozyskanych danych do celów niezwiązanych z procesem kwalifikacji,

pozyskania przetworzonych przez analityków informacji, które są zawarte w kilku rejestrach państwowych, w tym również specjalistycznych metod przetwarzania tych danych,

identyfikacji osób biorących udział w kwalifikacjach do służby lub pracy,

uzyskania parametrów stanowisk w jednostkach organizacyjnych Żandarmerii Wojskowej zawartych w niejawnym etacie jednostki,

Dodatkowo domyślna droga elektroniczna przekazania danych rodzi problemy natury formalnej, ze względu na przetwarzanie danych dotyczących kwalifikacji w akredytowanym systemie o klauzuli zastrzeżone, którego sposób zabezpieczeń i zasady udostępniania jakichkolwiek danych określone są w Szczególnych Wymaganiach Bezpieczeństwa akceptowanych przez Służbę Kontrwywiadu Wojskowego. Należy również wskazać, że brak nałożenia tego ograniczenia ujawni sposób selekcji kandydatów do służby i pracy w ŻW, wskutek czego zostanie wykorzystane przez obce służby oraz może posłużyć do identyfikacji osób biorących udział w procesie kwalifikacyjnym.

Następnie, w art. 8b projektu nowelizacji ustawy o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych uregulowano pojęcie oraz prawo do przetwarzania informacji w ramach prowadzenia analizy oświadczeń o stanie majątkowym. Analiza ta polega na porównaniu treści oświadczenia z treścią uprzednio złożonych oświadczeń, treścią innych dostępnych dokumentów zawierających informacje o stanie majątkowym, dochodach i zobowiązaniach, danymi zawartymi w publicznych rejestrach i urzędach skarbowych wskazującymi na stan majątkowy, dochody i zobowiązania oraz żądania od osoby, która złożyła oświadczenie, złożenia wyjaśnień oraz przedłożenia złożonych przez nią zeznań podatkowych oraz innych dokumentów koniecznych do oceny rzetelności oraz prawdziwości oświadczenia. W ust. 2 tego artykułu uregulowano, że Żandarmeria Wojskowa, w celu realizacji zadania określonego w art. 4 ust. 1 pkt 4a ustawy o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych przetwarza informacje, w tym dane osobowe osób zobowiązanych do składania oświadczeń o stanie majątkowym. W rezultacie tym zapisem

ŻW jest uprawniona do przetwarzania danych osobowych żołnierzy w zakresie informacji, o której mowa w projektowanych przepisach art. 58 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

W projektowanym art. 8b ust. 6 ustawy o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych dokonano ograniczenia stosowania art. 15 RODO na podstawie art. 23 RODO mając na względzie, że Żandarmeria Wojskowa dokonując analiz oświadczeń majątkowych żołnierzy wypełnia zadanie służące bezpieczeństwu narodowemu. Analiza oświadczeń o stanie majątkowym żołnierzy pełni zarówno rolę prewencyjną dlatego, że z jednej strony zapobiega przestępstwom i wykroczeniom, w tym skarbowym, natomiast z drugiej przyczynia się do wykrywania oraz ujawniania sprawców przestępstw. Udostępnianie wszelkich dostępnych informacji o źródle danych pozyskiwanych w ramach analizy oświadczeń majątkowych utrudni skuteczne ujawnianie przestępstw, w zakresie legalności przyrostu majątku. Realizacja prawa, o którym mowa w art. 15 RODO wpłynie na bezpieczeństwo narodowe poprzez niemożność skutecznego wykonania ustawowego zadania. Z uwagi na powyższe należy podkreślić, że zadanie wynikające z art. 4 ust. 1 pkt 4a ustawy o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych służy bezpieczeństwu narodowemu.

Wskazane zmiany nie spowodują żadnych dodatkowych skutków finansowych dla resortu obrony narodowej, ponieważ przedmiotowe dane osobowe obecnie są już przetwarzane w zakresie niezbędnym do wykonywania ustawowych zadań przez Żandarmerię Wojskową.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym

W ocenie Ministerstwa Infrastruktury zaproponowany zakres wyłączenia stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 jest zgodny z zasadami analizowanego aktu prawa Unii Europejskiej. Projektodawca zdecydował się na wprowadzenie tego rodzaju wyłączenia, ponieważ służy ono funkcjom kontrolnym, inspekcyjnym i regulacyjnym związanym z wykonywaniem zadań dotyczących m.in. wydawania oraz cofania zezwoleń na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego czy licencji wspólnotowej. W konsekwencji zaproponowane wyłączenie spełnia przesłankę zawartą w art. 23 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2016/679.

W powyższym kontekście warto również zwrócić uwagę na fakt, że rezygnacja z wyłączenia stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 przez organy wskazane w projektowanym przepisie mogłaby osłabić efektywność wykonywania przez nie zadań ustawowych. Ponadto Projektodawca pragnie podkreślić, że w analizowanym przypadku stosowanie przepisów rozporządzenia 2016/679 w całości (bez zastosowania wyłączenia) mogłoby wydłużyć procedurę wydawania zezwoleń i licencji określonych w odpowiednich przepisach ustawy o transporcie drogowym, a tym samym stanowiłoby utrudnianie podejmowania działalności gospodarczej w zakresie krajowego, jak i międzynarodowego transportu drogowego.

Na dzień 31.12.2016 r. w samym tylko krajowym transporcie drogowym udzielonych było:

- ok. 8,0 tys. zezwoleń na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego w zakresie przewozu osób (dla ok. 63,6 tys. pojazdów); ok. 62,6 tys. zezwoleń na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego w zakresie przewozu rzeczy (dla ok. 220,0 tys. pojazdów); ok. 63,4 tys. licencji na przewóz osób taksówką; ok. 0,5 tys. licencji w zakresie przewozu osób samochodem osobowym (dla ok. 1,6 tys. pojazdów) ok. 1,2 tys. licencji w zakresie przewozu osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą (dla ok. 3,0 tys. pojazdów);
- ok. 9,5 tys. licencji na wykonywanie transportu drogowego w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. e i h rozporządzenia 2016/679 proponuje się w zmienianym art. 82 (dot. centralnej ewidencji naruszeń, zwanej dalej: CEN) i art. 82g (dot. Krajowego Rejestru Przedsiębiorców Transportu Drogowego, zwanego dalej: KREPTD) utd ograniczenie praw osoby, której dane osobowe są przetwarzane, ze względu na ważny cel leżący w interesie publicznym, jakim niewątpliwie jest zapewnienie skutecznego i efektywnego wykonywania ustawowych zadań przez ITD. Do zadań tych należy bowiem w szczególności kontrola: przestrzegania obowiązków lub warunków przewozu drogowego, przestrzegania przepisów ruchu drogowego, czy przestrzegania czasu pracy w zakresie przewozów drogowych, a także prowadzenie postępowań administracyjnych. Stosownie do wymagań zawartych w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 określono w dodawanych przepisach: zakres wprowadzonych ograniczeń (art. 82 ust. 3 i art. 82g ust. 3c), zabezpieczenia zapobiegające nadużyciom (art. 82 ust. 6 i 7 oraz art. 82g ust. 3f i 3g),

administratora danych (art. 82 ust. 2 i art. 82g ust. 3b), okres przechowywania (art. 82 ust. 5 i art. 82g ust. 3e) oraz prawa osób, których dane dotyczą, do uzyskania informacji o ograniczeniach (art. 82 ust. 4 i art. 82g ust. 3d).

Wyłączenie stosowania art. 13 ust. 3 i art.15 ust. 3 rozporządzenia 2016/679 jest konieczne ze względu na skalę gromadzonych w CEN i KREPTD danych.

Odnosząc się do zmiany art. 82 utd wskazać należy, że Wojewódzcy Inspektorzy Transportu Drogowego w roku 2017 przeprowadzili łącznie 192 693 kontroli drogowych, co oznacza, że przynajmniej w takiej liczbie po stronie administratora danych leży obowiązek zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/679 poinformowania zainteresowanych podmiotów o fakcie posiadania przez administratora ich danych osobowych. Należy również wyjaśnić, iż liczba ta nie jest ostateczna, oprócz przedsiębiorcy (osoby fizycznej) w kontroli uczestniczy również kierowca (lub kierowcy - w zależności od obsady danego transportu), gdzie ich dane również będą przetwarzane, co powoduje powstanie kolejnych obowiązków informacyjnych. Ponadto wyjaśnić należy, że podczas kontroli zbierane są dane dotyczące nadawców i odbiorców oraz właścicieli środków transportu poddawanych kontroli. Z łącznej liczby około 193 000 przeprowadzonych kontroli okazać się może, że po stronie administratora danych osobowych wytworzonych na skutek kontroli będzie istniał obowiązek poinformowania o przetwarzaniu danych dodatkowo jeszcze 2-3 innych powiązanych z kontrolą podmiotów. Łączna liczba przetwarzanych danych osobowych w związku z powyższym może wynosić nawet około 400 000. Do tej liczby należy dodać również liczbę danych osobowych przetwarzanych w związku z realizacją kontroli w siedzibie przedsiębiorstwa gdzie w 2017 r. WITD przeprowadziła ich w liczbie 1822 a liczba poddanych kontroli kierowców wynosiła 15499. W tym miejscu należy również przypomnieć o zarządzających transportem. W chwili obecnej Inspekcja Transportu Drogowego ze względu na potencjalną ilość zbieranych danych osobowych poprzez system CEN nie jest w stanie wypełnić obowiązku należytego informowania podmiotów indywidualnych o przetwarzaniu ich danych osobowych zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/679.

W zakresie art. 82g u.t.d. należy wskazać, że szacunkowa liczba podmiotów (przedsiębiorców) prowadzących działalność gospodarczą w zakresie transportu drogowego wpisana do KREPTD może wynieść nawet. 96000. Do tego należy dodać również liczbę osób zarządzających transportem, których obecnie liczba w KREPTD wynosi ok 56000. Wobec

powyższego trudno będzie powiadomić każdy podmiot indywidualnie o fakcie posiadania przez GITD jego danych w zakresie prowadzenia KREPTD.

Pozyskiwanie i gromadzenie danych osobowych do CEN i KREPTD jest wymagane ze względu na realizację zadań ustawowych wynikających z przepisów prawa unijnego i krajowego z zakresu przewozów drogowych. Przekazywanie informacji, o których mowa w art. 13 ust. 3 i art. 15 ust. 3 rozporządzenia 2016/679, okazałoby się praktycznie niemożliwe lub wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku i nakładów finansowych, zwłaszcza, że dotyczy przypadków przetwarzania danych osobowych w interesie publicznym.

Konieczne jest również wyłączenie art. 18 rozporządzenia 2016/679 (prawo do ograniczenia przetwarzania) z uwagi na konieczność zapewnienia istnienia możliwości nieprzerwanego przetwarzania danych przez organy publiczne, zatem ograniczenie przetwarzania danych jest niedopuszczalne. Przepis art. 21 ust. 1 i 4 (prawo do sprzeciwu) rozporządzenia 2016/679 również należy wyłączyć ze stosowania, ponieważ korzystanie z tych praw przez osoby, których dane osobowe dotyczą, mogłoby utrudnić albo nawet uniemożliwić skuteczne i efektywne wykonywanie przez ITD ustawowych zadań. Przetwarzane w CEN i KREPTD dane są kluczowe dla zapewnienia bezpieczeństwa oraz uczciwej konkurencji w transporcie drogowym, zatem nie jest dopuszczalne zaprzestanie przetwarzania danych danej osoby na podstawie jej sprzeciwu.

Ponadto należy wskazać, że znaczna część danych zbieranych przez ww. systemy jest nie tylko niezbędna do wykonywania zadań ustawowych przez GITD, ale jest również pomocna dla służb nadzorujących przestrzeganie prawa, w tym m.in. Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Krajowej Administracji Skarbowej, czy Państwowej Inspekcji Pracy, gdyż są przez nie wykorzystywane do realizacji nałożonych na nich zadań ustawowych, w tym prowadzenia postępowań administracyjnych.

Proponowany zakres ograniczeń rozporządzenia 2016/679 tj. art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 3, art. 18 i art. 21 ust. 1 i 4 nie wpływa na istotę prawa do ochrony danych osobowych i obejmuje wyłącznie te przepisy, których zastosowanie mogłoby znacznie utrudnić albo uniemożliwić skuteczne wykonywanie zadań przez organy lub podmioty je realizujące.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego

Ustawa o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego nakłada m.in. na Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów obowiązki, do realizacji których niezbędne jest przetwarzanie danych osobowych, m.in. danych dotyczących osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i ust. 3 rozporządzenia 2016/679 takie przetwarzanie jest dopuszczalne, m.in. gdy jest ono niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze a podstawa prawna przetwarzania określona jest w prawie Państwa Członkowskiego.

Ustawa o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego obecnie nie przewiduje bezpośrednich regulacji związanych z ochroną danych osobowych. Dlatego też w świetle rozporządzenia 2016/679 występuje konieczność wprowadzenia do ww. ustawy odpowiednich uregulowań ustawowych określających m.in. ograniczenia zakresu obowiązków i praw wynikających z przedmiotowego rozporządzenia.

Art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 zawiera podstawę derogacyjną, którą zastosowano w odniesieniu do danych przetwarzanych na podstawie przepisów ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego - przetwarzanie danych osobowych służy ochronie życia, zdrowia ludzi, mienia i środowiska poprzez zapewnienie zgodności materiałów wybuchowych z wymogami bezpieczeństwa.

Prezes UOKiK wykonuje zadania o charakterze publicznym, w tym działania władcze. Działania te obejmują zbieranie licznych danych (np. w postępowaniach bądź na podstawie skarg lub dokumentów od przedsiębiorców). Realizacja obowiązków wynikających z RODO może utrudnić lub wręcz uniemożliwić wykonywanie zadań nałożonych na Prezesa UOKiK ustawą krajową. Dyrektywy unijne nakazują wprowadzenie skutecznych i efektywnych procedur mających na celu ochronę interesów konsumentów. Należy zauważyć, iż ochrona interesów konsumentów jest również wartością konstytucyjną (art. 76 Konstytucji - Władze publiczne chronią konsumentów, użytkowników i najemców przed działaniami zagrażającymi ich zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu oraz przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi. Zakres tej ochrony określa ustawa). Działania Prezesa UOKiK nieodłącznie wiążą się z gromadzeniem dużej liczby różnego rodzaju danych, w tym danych od konsumentów (do Prezesa UOKiK wpływa rocznie około kilku tysięcy skarg). Nie można również zapominać o danych gromadzonych podczas podejmowania działań władczych i narzędziach służących realizacji tych działań (np. w postępowaniach – dane te pochodzą od

różnych podmiotów, nie tylko bezpośrednio od podmiotu danych, np. uzyskiwane są w toku kontroli). W trakcie np. kontroli, Prezes Urzędu może dokonać zajęcia wszelkiego rodzaju pism, korespondencji, dokumentów. Dokumenty te i pisma mogą zawierać dane osobowe osób trzecich - realizacja obowiązku z RODO mogłaby przeszkodzić zatem skutecznym działaniom Prezesa UOKiK wynikającym z ustawy.

Nałożenie dodatkowego obowiązku informacyjnego związanego z ochroną danych osobowych w dużej mierze utrudniłoby zbieranie i wykorzystywanie przez administratorów informacji o sytuacji konsumentów.

Biorąc pod uwagę powyższe, w ustawie o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, wprowadza się ograniczenia dotyczące stosowania art. 13, art. 14 i art. 15 rozporządzenia 2016/679 (obowiązek informacyjny). Ze względu na cel i zakres przetwarzania danych osobowych, wprowadzane ograniczenia nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności oraz są konieczne i proporcjonalne. Ze względu na charakter przetwarzanych informacji (dane osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, dane konsumentów, dane osób fizycznych), cel przetwarzania danych (ochrona konsumentów w interesie publicznym) oraz nieznaczne ograniczenie prawa osób, których dane są przetwarzane, należy uznać że zastosowanie wyłączeń obowiązków informacyjnych nie jest nieadekwatne i nadmierne.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze

W ocenie Ministerstwa Infrastruktury zaproponowany zakres wyłączenia stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 jest zgodny z zasadami analizowanego aktu prawa Unii Europejskiej. Projektodawca zdecydował się na wprowadzenie tego rodzaju wyłączenia, ponieważ służy ono celom leżącym w ogólnym interesie publicznym Rzeczypospolitej Polskiej tj. rozwojowi sieci lotnisk użytku publicznego. Jednocześnie projektowane wyłączenie zastosowania wskazanych regulacji rozporządzenia 2016/679 w żaden sposób nie wpływa i nie narusza istoty podstawowych praw i wolności obywateli. Projekt wskazuje tylko i wyłącznie ograniczenia stosowania niektórych przepisów dotyczących części obowiązków informacyjnych spoczywających na organach władzy publicznej, a także wyłącznie w niezbędnych przypadkach stosowania przez daną osobę prawa do ograniczenia sprzeciwu lub sprzeciwu wobec przetwarzania danych osobowych przewidzianego w art. 21 rozporządzenia 2016/679. W konsekwencji wskazane wyłączenie

spełnia przesłankę zawartą w art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679. Wynika to z faktu, że przetwarzanie danych przez wojewodę, który wydaje decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego, jest niezbędne do wykonywania zadań publicznych na podstawie tej ustawy i w zakresie niezbędnym do jej realizacji.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej

Kwestie dotyczące działalności w Polsce prawników z innych państw (adwokatów i radców prawnych) reguluje ustawa z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1874). Ustawa zasadniczo implementuje prawo Unii Europejskiej, umożliwiające prawnikom z państw członkowskich prowadzenie działalności zawodowej pod macierzystym tytułem zawodowym w innym państwie członkowskim, w zakresie odpowiadającym uprawnieniom prawników z danego państwa. Jej przepisy stosuje się do określenia warunków świadczenia pomocy prawnej w RP przez prawników zagranicznych, przy czym pomoc prawna oznacza działalność w zakresie odpowiadającym uprawnieniom adwokata lub radcy prawnego i obejmuje w szczególności udzielanie porad prawnych, sporządzanie opinii prawnych, opracowywanie projektów aktów prawnych oraz występowanie przed sądami i urzędami.

Z art. 3 ustawy wynika, że na zasadzie wzajemności, o ile umowy międzynarodowe ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską lub przepisy organizacji międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem, nie stanowią inaczej, prawnicy zagraniczni są uprawnieni do wykonywania stałej praktyki, na zasadach określonych w przepisach ustawy, po wpisaniu na jedną z list prawników zagranicznych, prowadzoną odpowiednio przez okręgowe rady adwokackie lub rady okręgowych izb radców prawnych. Zatem ustawa wymaga obowiązkowej rejestracji prawnika zagranicznego, a nadto świadczenia przez niego pomocy prawnej pod tytułem zawodowym uzyskanym w państwie macierzystym.

Prawnikiem zagranicznym jest w rozumieniu ustawy każda osoba, która jest uprawniona za granicą do wykonywania zawodu odpowiadającego pod względem wykształcenia i uprawnień oraz podstawowych zasad jego organizacji i wykonywania - zawodowi adwokata lub radcy prawnego, przy czym w przypadku „prawnika z Unii Europejskiej” (posiadającego obywatelstwo jednego z państw członkowskich) ustawodawca wylicza odpowiednie zawody wykonywane w państwach członkowskich Unii Europejskiej, zaś pojęcie „prawnika spoza Unii Europejskiej” obejmuje zarówno osoby uprawnione do wykonywania jednego z

wymienionych zawodów, które nie są obywatelami żadnego z państw członkowskich Unii, jak i osoby uprawnione do wykonywania za granicą innego zawodu odpowiadającego jednemu z polskich zawodów prawniczych - adwokata lub radcy prawnego.

Zakres stałej praktyki, a także dopuszczalne formy i szczegółowe warunki jej prowadzenia są zróżnicowane w zależności od tego, czy chodzi o prawnika zagranicznego z Unii Europejskiej, czy spoza niej.

Prawnik z Unii Europejskiej wpisany na listę prowadzoną przez okręgową radę adwokacką jest uprawniony do wykonywania stałej praktyki w zakresie odpowiadającym zawodowi adwokata, a wpisany na listę prowadzoną przez radę okręgowej izby radców prawnych - w zakresie odpowiadającym zawodowi radcy prawnego.

Prawnik spoza Unii Europejskiej wpisany na listę prowadzoną przez okręgową radę adwokacką jest uprawniony, w ramach wykonywania stałej praktyki, jedynie do udzielania porad prawnych i sporządzania opinii prawnych dotyczących prawa państwa macierzystego lub prawa międzynarodowego, w zakresie odpowiadającym zawodowi adwokata, a prawnik spoza Unii Europejskiej wpisany na listę prowadzoną przez radę okręgowej izby radców prawnych jest uprawniony, w ramach wykonywania stałej praktyki, jedynie do udzielania porad prawnych i sporządzania opinii prawnych dotyczących prawa państwa macierzystego lub prawa międzynarodowego, w zakresie odpowiadającym zawodowi radcy prawnego.

W myśl art. 10 ust. 1 ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej prawnik zagraniczny, w zależności od tego, na którą listę jest wpisany, podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej według przepisów o odpowiedzialności dyscyplinarnej adwokatów lub odpowiedzialności dyscyplinarnej radców prawnych. Odpowiednia regulacja dotyczy prawnika świadczącego usługę transgraniczną (art. 41 ust. 1).

Ustawa odsyła do odpowiedniego stosowania określonych przepisów ustawy – Prawo o adwokaturze i ustawy o radcach prawnych (art. 7 ust. 2) albo stosowania odpowiednich zasad (art. 20 ust. 2).

Powyższe uzasadnia odpowiednie stosowanie przepisów dotyczących ochrony danych osobowych w przypadku prawników zagranicznych, w zależności od listy, na którą są wpisani, przez odesłanie do ustawy – Prawo o adwokaturze i ustawy o radcach prawnych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną

Ustawa z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną zwana dalej „uśude” w zakresie przesyłania informacji handlowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej stanowi implementację dyrektywy 2002/58²⁴. Art. 13 ust. 1 dyrektywy 2002/58 wskazuje, iż używanie automatycznych systemów wywołujących bez ludzkiej ingerencji (aparaty wywołujące automatycznie), faksów lub poczty elektronicznej do celów marketingu bezpośredniego może być dozwolone jedynie wobec abonentów, którzy uprzednio wyrazili na to zgodę. W tym kontekście należy zwrócić uwagę, iż dyrektywa 2002/58 nie zawiera samodzielnej definicji zgody na przesyłanie informacji handlowej za pomocą środków komunikacji elektronicznej i w tym zakresie odwołuje się do dyrektywy 95/46. Zgodnie z motywem 17 dyrektywy 2002/58 „Do celów niniejszej dyrektywy, zgoda użytkownika lub abonenta, niezależnie od tego czy abonentem jest osoba fizyczna czy prawna, powinna mieć to samo znaczenie co zgoda podmiotu danych opisana i szerzej określona w dyrektywie 95/46/WE. Zgoda może być udzielona w jakikolwiek sposób umożliwiający swobodne i świadome wyrażenie woli użytkownika, włączając zaznaczenie okna wyboru podczas przeglądania witryny internetowej”.

W kontekście powyższego należy zwrócić uwagę, iż zgodnie z treścią art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 „Dyrektywa 95/46/WE zostaje uchylona ze skutkiem od dnia 25 maja 2018 r. W związku z tym należy w ramach treści art. 4 uśude odwołać się do treści rozporządzenia 2016/679 - definicja zgody zamieszczona w art. 4 uśude powinna uwzględnić zmianę kontekstu systemowego. W konsekwencji zmiany wymaga obecny art. 4 oraz art. 10 uśude.

Co istotne, zmiana w treści art. 10 ust. 2 uśude ma charakter wyłącznie porządkujący. Wobec odwołania się (w art. 4 uśude w nowym brzmieniu) do definicji zgody w rozumieniu przyjętym w rozporządzenia 2016/679, dookreślanie sposobu jej wyrażenia w art. 10 ust. 2 uśude stało się bezprzedmiotowe. Nie mniej z całą mocą należy podkreślić, iż zmiana art. 10 ust. 2 uśude nie oznacza, iż taki sposób wyrażenia zgody jest sprzeczny z treścią rozporządzenia 2016/679.

²⁴ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37

Odwołanie się do przepisów o ochronie danych osobowych w treści art. 4 uśude (w nowym brzmieniu) oznacza, iż zastosowanie znajdują w szczególności przepisy art. 4 ust. 11, art. 7 oraz 8 rozporządzenia 2016/679 a także art. 3 projektowanej ustawy o ochronie danych osobowych realizujący kompetencję wskazaną w art. 8 ust. 1 in fine rozporządzenia 2016/679 w zakresie zgody dziecka.

Rozporządzenie 2016/679 swoim zakresem podmiotowym i przedmiotowym obejmuje przetwarzanie danych osobowych związku ze świadczeniem usług drogą elektroniczną (regulowanych treścią uśude). Jednocześnie ogólne rozporządzenie nie daje podstaw do doprecyzowania lub zawężenia jego przepisów w zakresie i w sposób jaki ma to miejsce obecnie w rozdziale IV uśude. W związku z tym należy w rozdziale IV uśude uchylić przepisy dotyczące materii regulowanych treścią rozporządzenia 2016/679.

W treści rozdziału IV należało pozostawić wyłącznie dwie kategorie przepisów:

implementujące dyrektywę 2002/58 a to ze względu na treść art. 95 rozporządzenia 2016/679 („Niniejsze rozporządzenie nie nakłada dodatkowych obowiązków na osoby fizyczne ani prawne co do przetwarzania w związku ze świadczeniem ogólnodostępnych usług łączności elektronicznej w publicznych sieciach łączności w Unii w sprawach, w których podmioty te podlegają szczegółowym obowiązkom mającym ten sam cel określonym w dyrektywie 2002/58/WE”) a także motywu (173) rozporządzenia 2016/679: „Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do wszystkich tych kwestii dotyczących ochrony podstawowych praw i wolności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, które nie podlegają szczególnym obowiązkom mającym ten sam cel określonym w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/58/WE (2), w tym obowiązkom nałożonym na administratora oraz prawom osób fizycznych. Aby doprecyzować związek między niniejszym rozporządzeniem a dyrektywą 2002/58/WE, dyrektywę tę należy odpowiednio zmienić (...)”.

Powyższe dotyczy obecnego art. 18 ust. 5 uśude (z koniecznymi zmianami w związku z uchynieniem art. 18 ust. 1-4 uśude).

regulacji nienaruszających ogólnego rozporządzenia i nieobjętych jego treścią.

Dotyczy to obecnego art. 18 ust. 6 oraz art. 19 ust. 3 uśude.

Co istotne, uchylenie w rozdziale IV uśude poszczególnych przepisów nie może być traktowane jako zakaz przetwarzania danych osobowych (w związku ze świadczeniem usług drogą elektroniczną) w sposób określony w tych przepisach albo tym bardziej dopuszczenie

przetwarzania tych danych w sposób dowolny. Legalność takiego przetwarzania danych osobowych oceniać należy w świetle przepisów rozporządzenia 2016/679, w tym przede wszystkim zasad ogólnych określonych w art. 5 tej regulacji.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych

** Uzasadnienie wspólne do zmian projektowanych w następujących ustawach: Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych, ustawa z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych, ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, ustawa z dnia 15 czerwca 2007 r. o lekarzu sądowym, ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, ustawa z dnia 11 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, ustawa z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu*

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności

Ustawa o systemie oceny zgodności nakłada m.in. na Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów obowiązki, do realizacji których niezbędne jest przetwarzanie danych osobowych, m.in. danych dotyczących osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i ust. 3 rozporządzenia 2016/679 takie przetwarzanie jest dopuszczalne, m.in. gdy jest ono niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze a podstawa prawna przetwarzania określona jest w prawie Państwa Członkowskiego.

Ustawa o systemie oceny zgodności obecnie nie przewiduje bezpośrednich regulacji związanych z ochroną danych osobowych. Dlatego też w świetle rozporządzenia 2016/679 występuje konieczność wprowadzenia do ww. ustawy odpowiednich uregulowań ustawowych określających m.in. ograniczenia zakresu obowiązków i praw wynikających z przedmiotowego rozporządzenia.

Art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 zawiera podstawę derogacyjną, którą zastosowano w odniesieniu do danych przetwarzanych na podstawie przepisów ustawy o systemie oceny zgodności - przetwarzanie danych osobowych służy eliminowaniu zagrożeń

stwarzanych przez wyroby dla życia lub zdrowia użytkowników i konsumentów oraz mienia, a także zagrożeń dla środowiska, znoszeniu barier technicznych w handlu i ułatwianiu międzynarodowego obrotu towarowego oraz stworzeniu warunków do rzetelnej oceny wyrobów i procesów ich wytwarzania przez kompetentne i niezależne podmioty.

Prezes UOKiK i pozostali administratorzy danych wykonuje na podstawie niniejszej ustawy zadania o charakterze publicznym, w tym działania władcze. Działania te obejmują zbieranie licznych danych (np. w postępowaniach, na podstawie skarg, na podstawie dokumentów od przedsiębiorców). Realizacja obowiązków wynikających z RODO może utrudnić lub wręcz uniemożliwić wykonywanie zadań nałożonych na Prezesa UOKiK ustawą krajową. Dyrektywy unijne nakazują wprowadzenie skutecznych i efektywnych procedur mających na celu ochronę interesów konsumentów. Należy zauważyć, iż ochrona interesów konsumentów jest również wartością konstytucyjną (art. 76 Konstytucji - Władze publiczne chronią konsumentów, użytkowników i najemców przed działaniami zagrażającymi ich zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu oraz przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi. Zakres tej ochrony określa ustawa). Działania Prezesa UOKiK nieodłącznie wiążą się z gromadzeniem dużej liczby różnego rodzaju danych, w tym danych od konsumentów (do Prezesa UOKiK wpływa rocznie około kilku tysięcy skarg). Nie można również zapominać o danych gromadzonych podczas podejmowania działań władczych i narzędziach służących realizacji tych działań (np. w postępowaniach – dane te pochodzą od różnych podmiotów, nie tylko bezpośrednio od podmiotu danych, np. uzyskiwane są w toku kontroli). W trakcie np. kontroli, Prezes Urzędu może dokonać zajęcia wszelkiego rodzaju pism, korespondencji, dokumentów. Dokumenty te i pisma mogą zawierać dane osobowe osób trzecich.

Nałożenie dodatkowego obowiązku informacyjnego związanego z ochroną danych osobowych w dużej mierze utrudniłoby zbieranie i wykorzystywanie przez administratorów informacji o sytuacji konsumentów.

Biorąc pod uwagę powyższe, w ustawie o systemie oceny zgodności, wprowadza się ograniczenia dotyczące stosowania art. 13, art. 14 i art. 15 rozporządzenia 2016/679 (obowiązek informacyjny). Ze względu na cel i zakres przetwarzania danych osobowych, wprowadzane ograniczenia nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności oraz są konieczne i proporcjonalne. Ze względu na charakter przetwarzanych informacji (dane osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, dane konsumentów, dane osób fizycznych), cel przetwarzania danych (ochrona konsumentów w interesie publicznym) oraz

nieznaczne ograniczenie prawa osób, których dane są przetwarzane, należy uznać że zastosowanie wyłączeń obowiązków informacyjnych nie jest nieadekwatne i nadmierne.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki

(MNISW przedstawił uzasadnienie dla zmian przepisów o języku polskim w części zmiany w ustawach z obszaru szkolnictwa wyższego)

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

Powyższe wyłączenia stosowania wybranych obowiązków informacyjnych nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym wyżej opisanemu ważnemu interesowi gospodarczemu Unii oraz państwa członkowskiego.

Przed wszystkim, wskazanym w Rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w RODO, czyli w uprawnienie do żądania dostępu, sprostowania czy usunięcia danych gromadzonych przez administratora. Projekt ogranicza się tylko i wyłącznie do ograniczenia stosowania niektórych przepisów dotyczących części obowiązków informacyjnych spoczywających na organach władzy publicznej, a także, wyłącznie w niezbędnych przypadkach, stosowania przez daną osobę prawa do ograniczenia lub sprzeciwu wobec przetwarzania danych. Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w niczym nie uchybiają więc prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie w pewnym zakresie mają na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych spoczywających na organach administracji publicznej. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 Rozporządzenia, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Oznacza to, że mimo zwolnienia organów administracji publicznej z uprzedniego obowiązku poinformowania o przetwarzaniu danych w celu innym niż cel, w którym dane zostały zebrane, osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od tego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c RODO. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma

prawo uzyskania dostępu do danych jej do-tyczących. Oznacza to, że na organie władzy publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. składając wnioski o wszczęcie postępowania administracyjnego, wydanie zaświadczenia czy o dostęp do informacji publicznej, wnosząc skargi i petycje, a także kierując wszelkiego innego rodzaju wystąpienia do organów administracji publicznej), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. W przypadku zaś postępowań administracyjnych wszczynanych z urzędu, strona na każdym etapie postępowania ma prawo wglądu do akt sprawy, w tym do zawartych w nich danych osobowych jej dotyczących. Zaproponowane ograniczenia stosowania RODO w zakresie prawa stosowania prawa do sprzeciwu lub prawa do ograniczenia przetwarzania, w żaden też sposób negatywnie nie wpłyną na prawo strony do zaskarżania rozstrzygnięć organów administracji zapadających w sprawach jej dotyczących. Powyższe potwierdza, że wyłączenia stosowania wybranych przepisów RODO nie narusza istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w Rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspokajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. W tym kontekście zaproponowane ograniczenia stosowania RODO mają na celu umożliwienie organom realizacji podstawowych funkcji, dla których zostały powołane. Z całą pewnością podstawowym oczekiwaniem obywateli w stosunku do organów administracji jest sprawne załatwianie spraw, zarówno o charakterze zbiorowym, jak i indywidualnym. Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należyce wyważono interes publiczny, rozumiany jako zaspokajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu z pełni praw wskazanych w RODO, przy czym proponowane ograniczenia, jak już wyżej wskazano, nie naruszają istoty

podstawowych praw i wolności. Nie można przy tym pominąć faktu, że konieczność stosowania przez organy administracji w każdym przypadku przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 13 ust. 3, prawa do ograniczenia przetwarzania czy prawa do sprzeciwu, nie tylko spowodowałoby spowolnienie pracy urzędów wynikające ze znaczącego wzrostu obciążeń biurokratycznych, lecz również oznaczał-by konieczność poniesienia dodatkowych znaczących kosztów, które poniosą wszyscy obywatele.”.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym

Właściwy wojewoda prowadzący postępowania w sprawie wydania decyzji o lokalizacji linii kolejowej, zwanej dalej „dullk” (art. 9o ust. 1 ustawy o transporcie kolejowym), ustalenia odszkodowania za nieruchomości przejmowane pod inwestycje kolejowe (art. 9y ust. 2 ww. ustawy) i wydania pozwolenia na budowę linii kolejowej lub poszczególnych odcinków tej linii oraz wszystkich obiektów związanych z jej budową, przebudową i rozbudową (art. 9ac ust. 1 ww. ustawy) przetwarza dane osobowe w zakresie niezbędnym do wszczęcia i prowadzenia powyższych postępowań. Przetwarzanie danych osobowych na mocy ww. przepisów jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym oraz następuje w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi. Jest to więc podstawa do przetwarzania danych osobowych, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. e i f rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw osoby, której dane osobowe są przetwarzane, na potrzeby powyższych postępowań, ze względu na interes publiczny, jakim jest zapewnienie sprawności i skuteczności postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej, w ramach którego PKP PLK SA oraz właściwe jednostki samorządu terytorialnego uzyskują niezbędne rozstrzygnięcia administracyjne konieczne do realizacji inwestycji w zakresie linii kolejowych (ustalenia i wypłata od-szkodowań za wywłaszczone nieruchomości, pozwolenie na budowę linii kolejowej lub po-szczególnych odcinków tej linii oraz wszystkich obiektów związanych z jej budową, przebudową i rozbudową). Zakres wprowadzanych ograniczeń (art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 1 lit. g, art. 15 ust. 3 i art. 21) rozporządzenia 2016/679 wynika z charakteru prowadzonych postępowań. Są to postępowania dotyczące realizacji inwestycji celu publicznego. Braku powyższych ograniczeń może prowadzić do sytuacji, w której

realizacja przez stronę uprawnień określonych w przepisach rozporządzenia 2016/679 (np. prawa do ograniczenia przetwarzania czy prawa do sprzeciwu) będzie istotną barierą dla sprawności i efektywności prowadzonych postępowań dotyczących realizacji inwestycji kolejowych, co byłoby niewątpliwie sprzeczne z interesem publicznym. Z uwagi na bardzo dużą liczbę stron postępowania w sprawie dulk (często powyżej 100 podmiotów) realizacja prawa do informowania o dalszym przetwarzaniu danych osobowych w celu innym niż cel, w którym dane osobowe zostały zebrane powodowałaby znacznie opóźnienie prowadzonych postępowań wskutek zwiększenia obciążeń biurowatycznych nakładanych na organy prowadzące postępowania, jak również spowodowałaby istotne zwiększenie kosztów prowadzonej korespondencji zawierającej ww. informacje. Powyższe niewątpliwie skutkowałoby wydłużeniem czasu niezbędnego do rozpoznania sprawy i wydania decyzji, co z uwagi na dążenie Rządu RP do jak najszybszej realizacji inwestycji kolejowych jest nie do zaakceptowania.

Prezes UTK wykonuje zadania publiczne służące regulacji rynku kolejowego, ochronie praw pasażerów oraz bezpieczeństwu kolejowemu w aspekcie technicznym (dopuszczanie wyrobów stosowanych w kolejnictwie, kontrola stanu technicznego urządzeń i pojazdów kolejowych) i eksploatacyjnym (nadzór nad ruchem kolejowym, personelem kolejowym, zarządzaniem bezpieczeństwem). Realizacja tych zadań obejmująca zarówno czynności o charakterze regulacyjnym, inspekcyjnym i kontrolnym w rozumieniu art. 23 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2016/679 ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa w transporcie kolejowym i prawidłowego funkcjonowania rynku kolejowego. Ze względu na konieczność właściwego prowadzenia przez Prezesa UTK postępowań w przedmiotowych sprawach proponuje się ograniczenie stosowania przepisów rozporządzenia 2016/679 normujących określone obowiązki informacyjne (art. 13 ust. 3), prawo udostępniania przetwarzanych danych (art. 15 ust. 3), prawo do ograniczenia przetwarzania (art. 18) oraz prawo do sprzeciwu (art. 21). Proponowany zakres ograniczeń rozporządzenia 2016/679 nie wpływa na istotę prawa do ochrony danych osobowych.

Podobny zakres wyłączeń (różnica dot. art. 18 RODO) w oparciu o przesłankę bezpieczeństwa publicznego zaproponowano także w projektowanym art. 28aa w odniesieniu do Państwowej Komisji Badania Wypadków Kolejowych, która realizuje zadania w ważnym interesie publicznym badając przyczyny zdarzeń kolejowych i prowadząc postępowania w tym zakresie. Komisja w trakcie prowadzonych dochodzeń praktycznie w każdym przypadku

przetwarza dane osobowe w rozumieniu przepisów rozporządzenia. Są to dane osób uczestniczących w wypadku (ofiar, pracowników kolei). Trudno jest wskazać liczbę takich postępowań, gdyż jest ona bezpośrednio zależna od liczby wypadków i incydentów na kolei oraz ich skutków. Prowadzone przez PKBWK postępowania wymagają częstej i długoterminowej korespondencji i wymiany pism zawierających dane osobowe. Ponadto z art. 28h ustawy o transporcie kolejowym wynika, że prowadząc postępowanie w sprawie wypadku lub incydentu kolejowego, PKBWK powinna dokonywać określonych czynności w możliwie najkrótszym czasie. Zatem rezygnacja z zaproponowanego wyłączenia mogłaby osłabić sprawność wykonywania ustawowych zadań PKBWK. Biorąc pod uwagę powyższe oraz zapewnienie sprawności prowadzonych przez PKBWK postępowań proponowane wyłączenie uznaje się za zasadne.

Zwracamy uwagę, że rezygnacja z wyłączenia stosowania przez Prezesa UTK odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 mogłaby osłabić sprawność i efektywność wykonywania zadań ustawowych tego organu. Należy podkreślić, że stosowanie przepisów rozporządzenia 2016/679 w całości mogłoby wydłużyć w sposób istotny procedurę wydawania dokumentów dopuszczenia do eksploatacji, licencji i innych określonych w przepisach ustawy o transporcie kolejowym, a tym samym utrudnić podejmowanie i prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie transportu kolejowego. W skrajnym przypadku brak wyłączenia stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 może uniemożliwić lub utrudniać wykonywanie zadań co może też obniżyć poziom bezpieczeństwa przewozów kolejowych oraz bezpieczeństwa uczestników ruchu kolejowego. Zaproponowane przepisy dotyczące przetwarzania danych osobowych są wystarczające do realizacji zadań Prezesa UTK obejmujących przetwarzanie danych osobowych, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679.

Należy dodać, że projektowane przepisy w zakresie spraw realizowanych przez wojewodów, prezesa UTK oraz PKBWK na podstawie przepisów ustawy o transporcie kolejowym nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w RODO, czyli w uprawnienie do żądania dostępu, sprostowania czy usunięcia danych gromadzonych przez administratora. Projekt ogranicza się tylko i wyłącznie do ograniczenia stosowania niektórych przepisów dotyczących części obowiązków informacyjnych spoczywających na ww. organach władzy publicznej, a także, wyłącznie w niezbędnych przypadkach, stosowania przez daną osobę prawa do ograniczenia lub sprzeciwu wobec przetwarzania danych.

Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w niczym nie uchybiają więc prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie w pewnym zakresie mają na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych spoczywających na organach administracji publicznej. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 RODO, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Oznacza to, że mimo zwolnienia ww. organów administracji publicznej z uprzedniego obowiązku poinformowania o przetwarzaniu danych w celu innym niż cel, w którym dane zostały zebrane, osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od tego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c RODO. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na organie władzy publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. składając wnioski o wszczęcie postępowania administracyjnego, wydanie zaświadczenia czy o dostęp do informacji publicznej, wnosząc skargi i petycje, a także kierując wszelkiego innego rodzaju wystąpienia do organów administracji publicznej), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. W przypadku zaś postępowań administracyjnych wszczynanych z urzędu, strona na każdym etapie postępowania ma prawo wglądu do akt sprawy, w tym do zawartych w nich danych osobowych jej dotyczących. Zaproponowane ograniczenia stosowania RODO w zakresie prawa stosowania prawa do sprzeciwu lub prawa do ograniczenia przetwarzania, w żaden też sposób negatywnie nie wpłyną na prawo strony do zaskarżania rozstrzygnięć organów administracji zapadających w sprawach jej dotyczących. Powyższe potwierdza, że wyłączenia stosowania wybranych przepisów RODO nie narusza istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w RODO warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspakajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra

wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. W tym kontekście zaproponowane ograniczenia stosowania RODO mają na celu umożliwienie organom realizacji podstawowych funkcji, dla których zostały powołane. Z całą pewnością podstawowym oczekiwaniem obywateli w stosunku do organów administracji jest sprawne załatwianie spraw, zarówno o charakterze zbiorowym, jak i indywidualnym. Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należyce wyważono interes publiczny, rozumiany jako zaspakajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu z pełni praw wskazanych w RODO, przy czym proponowane ograniczenia, jak już wyżej wskazano, nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności. Nie można przy tym pominąć faktu, że konieczność stosowania przez organy administracji w każdym przypadku przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 13 ust. 3, prawa do ograniczenia przetwarzania czy prawa do sprzeciwu, nie tylko spowodowałoby spowolnienie pracy urzędów wynikające ze znaczącego wzrostu obciążeń biurokratycznych, lecz również oznaczałby konieczność poniesienia dodatkowych znaczących kosztów, które poniosą wszyscy obywatele.”.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych

Zmiany zaproponowane w ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych wynikają z planowanego wejścia w życie z dniem 25 maja 2018 r. rozporządzenia 2016/679 i mają na celu uregulowanie zasad stosowania niektórych przepisów tego rozporządzenia przez organy realizujące zadania określone w specustawie drogowej. Powyższe dotyczy zarówno organów występujących o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (dalej „zrid”), jak również organów prowadzących postępowania w sprawie zrid i postępowania w przedmiocie ustalenia odszkodowania za nieruchomości przejmowane pod inwestycje drogowe. Przetwarzanie danych osobowych na mocy specustawy drogowej jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym oraz następuje w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi. Jest to więc podstawa do przetwarzania danych osobowych, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. e rozporządzenia

2016/679. Uregulowania określające zasady stosowania rozporządzenia 2016/679 przez organy wskazane w specustawie drogowej wprowadza się w dodawanym art. 23a.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw osoby, której dane osobowe są przetwarzane, na potrzeby powyższych postępowań, ze względu na ważny cel leżący w interesie publicznym. Celem tym niewątpliwie jest dążenie do szybkiego i efektywnego wydawania zrid, które uprawniają zarządców dróg do realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, a także ustalenia i wypłaty odszkodowań za przejmowane nieruchomości. Postępowania prowadzone na podstawie specustawy są prowadzone w ważnym interesie publicznym, ponieważ ich celem jest umożliwienie zarządcy drogi jak najszybszej realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, co leży w interesie wszystkich użytkowników dróg. Oprócz tego celem rozwiązań przyjętych w specustawie drogowej jest sprawne i efektywne wykorzystywanie środków, które są przekazywane przez UE na realizację inwestycji drogowych. Istnieje poważne ryzyko, że bez wprowadzenia zaproponowanych ograniczeń prawidłowe prowadzenie postępowań na podstawie specustawy drogowej po wejściu w życie rozporządzenia 2016/679 nie będzie możliwe.

Zakres proponowanych ograniczeń wynika z charakteru postępowań, które prowadzone są na podstawie specustawy drogowej. Wyłączenie stosowania art. 18 (prawo do ograniczenia przetwarzania) oraz art. 21 ust. 1 i 4 (prawo do sprzeciwu) rozporządzenia 2016/679 ma na celu zapobieżenie sytuacji, w której strony będą nadużywać ww. praw, co ze względu na liczbę stron (patrz niżej) w praktyce skutkowałoby znaczącym wydłużeniem lub wręcz zatrzymaniem postępowań w sprawie zrid. Ograniczenie wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 1-3 (przy czym obowiązki z ust. 1 i 2 będą realizowane poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie internetowej właściwego organu) oraz art. 15 ust. 3 wynika z ogromnej liczby stron występujących w postępowaniach prowadzonych na podstawie specustawy drogowej. Aktualnie, jedynie w sprawach prowadzonych przez ministra właściwego do spraw budownictwa (organ odwoławczy w sprawach dotyczących zrid wydanych przez wojewodów) występuje ponad 22 tysiące stron. Brak tych ograniczeń nie tylko oznaczałby spowolnienie prowadzonych postępowań wskutek bardzo istotnego zwiększenia obciążeń biurokratycznych ciążących na organach prowadzących postępowania, lecz również spowodowałoby trudne do oszacowania, ale z pewnością znaczące koszty doręczeń korespondencji zawierającej informacje wymagane przepisami rozporządzenia 2016/679. Powyższe niewątpliwie skutkowałoby wydłużeniem

czasu koniecznego na wydanie decyzji, co jest nie do przyjęcia zarówno ze względu na dążenie Rady Ministrów do jak najszybszej realizacji inwestycji drogowych, jak również grożące organom prowadzącym postępowania kary za niewydanie decyzji w ustawowym terminie (patrz art. 11h specustawy drogowej).

Zaproponowane ograniczenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia 2016/679 w odniesieniu do postępowań prowadzonych na podstawie specustawy drogowej nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym wyżej opisanemu ważnemu interesowi państwa członkowskiego.

Przedewszystkim, wskazanym w rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w rozporządzeniu 2016/679, czyli w uprawnienie do żądania dostępu czy sprostowania danych osobowych gromadzonych przez administratora. Ograniczenie możliwości stosowania prawa do ograniczenia i sprzeciwu wobec przetwarzania danych w żaden sposób nie wpływa na prawa strony, które przysługują jej w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego, ani na prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego na rozstrzygnięcia organów, które zapadły w sprawie jej dotyczącej. Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w zakresie prawa do informacji niczym natomiast nie uchybiają prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie mają na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych spoczywających na organach administracji publicznej wykonujących zadania na podstawie specustawy drogowej. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od właściwego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679. Oprócz tego strona nadal będzie miała prawo do wglądu do akt sprawy na podstawie przepisów Kpa. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na organie władzy publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. w ramach pism procesowych i innych wystąpień kierowanych do organów

prowadzących postępowania na podstawie specustawy drogowej), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. Powyższe potwierdza, że zaproponowane ograniczenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia 2016/679 nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspakajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. Nie ulega żadnej wątpliwości, że w interesie wszystkich obywateli jest zaś istnienie rozbudowanej sieci dróg publicznych o wysokim standardzie technicznym, umożliwiającej szybkie i bezpieczne przemieszczanie się po terytorium państwa zarówno konsumentom, jak i przedsiębiorcom. W tym kontekście zaproponowane ograniczenia stosowania rozporządzenia 2016/679 mają na celu umożliwienie organom realizacji podstawowych funkcji, dla których zostały powołane. Z całą pewnością podstawowym oczekiwaniem ogółu obywateli w stosunku do organów administracji jest sprawne załatwianie spraw uregulowanych w specustawie drogowej, zarówno o charakterze zbiorowym (decyzje zrid), jak i indywidualnym (decyzje odszkodowawcze). Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należyte wyważono interes publiczny, rozumiany jako zaspakajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu z praw przyznanych w rozporządzeniu 2016/679, oddając w pełni intencję ustawodawcy, który przepisami specustawy podjął trud pogodzenia społecznych oczekiwań dotyczących budowy dróg publicznych z konstytucyjnie przyznaną ochroną własności. Nie można przy tym pominąć faktu, że konieczność stosowania przez organy administracji w pełnym zakresie przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych, czy prawa do sprzeciwu, nie tylko spowodowałoby spowolnienie pracy urzędów wynikające ze znaczącego wzrostu obciążeń biurokratycznych, lecz również oznaczałoby konieczność poniesienia

dodatkowych znaczących kosztów, które poniosą wszyscy obywatele. Mając powyższe na względzie, zaproponowane ograniczenia są niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie.

Kolejne przepisy zaproponowane w specustawie drogowej mają na celu wypełnienie wymagań określonych w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, od których uzależnione jest wprowadzanie ograniczeń w stosowaniu przepisów tego rozporządzenia. Uregulowano w szczególności kwestie związane z zabezpieczeniami mającymi na celu zapobieganie nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, okresach przechowywania oraz prawie osób, której dane dotyczą, do uzyskania informacji o ograniczeniach.

Proponuje się również wprowadzenie w specustawie drogowej uregulowania dotyczącego przetwarzania przez organy danych wrażliwych, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W projektowanych przepisach wskazano, że w powyższym zakresie mogą być przetwarzane dane wrażliwe, które zostały przekazane dobrowolnie przez stronę w toku prowadzonego postępowania. Organy prowadzące postępowanie nie mogą bowiem w jego toku decydować za stronę, które informacje są istotne dla tego postępowania, a w konsekwencji zakazać jej przekazywania informacji, które będą miały charakter danych wrażliwych. Kolejny przypadek ma na celu umożliwienie organowi weryfikacji prawidłowości danych, które zostały przekazane dobrowolnie przez stronę w ramach postępowania prowadzonego przez ten organ. Biorąc pod uwagę administracyjny charakter postępowań, których wynik powinien się opierać o wiarygodnie ustalony stan faktyczny, właściwy organ musi mieć możliwość sprawdzenia czy informacje/dowody przedłożone przez stronę odpowiadają rzeczywistości. Przypadek trzeci dotyczy sytuacji, w której z danego przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania danych wrażliwych. Przepisy posługują się bowiem tzw. klauzulami generalnymi (takimi jak „słuszny interes strony” „okoliczności, na które strona nie miała wpływu”). Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w tych przesłankach mieszczą się okoliczności związane ze zdrowiem, możliwościami zarobkowymi, sprawowaniu opieki nad osobami, trybie życia. W tym zakresie zatem organ ma obowiązek zgromadzenia z urzędu wskazanych informacji, które należy kwalifikować jako dane wrażliwe w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. Ostatni przypadek dotyczy sytuacji, w której sąd nakazuje w wyroku dokonanie organowi określonych czynności wyjaśniających, które mogą również dotyczyć okoliczności obejmujących dane

wrażliwe w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W celu zapewnienia prawidłowego wykonania wytycznych zawartych w wyroku opisanym powyżej organy muszą mieć możliwość przetwarzania danych wrażliwych w postępowaniu, które będzie prowadzone z uwzględnieniem wytycznych sądu orzekającego w danej sprawie. Przetwarzanie danych osobowych w powyższym zakresie jest zgodne z art. 9 ust. 2 lit. e-g rozporządzenia 2016/679. Wymienione w projektowanej ustawie przypadki, w których jest dopuszczalne przetwarzanie danych osobowych dotyczy danych osobowych w sposób oczywisty upublicznionych przez osobę, której dane dotyczą, jest niezbędne w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości przez sądy lub jest niezbędne ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, jakim jest prawidłowe prowadzenie postępowań administracyjnych mających na celu sprawną realizację inwestycji na drogach publicznych. Jednocześnie proponowane przepisy zapewniają, że w ramach postępowań prowadzonych na podstawie specustawy drogowej przetwarzane będą jedynie takie dane wrażliwe, które są rzeczywiście niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Projektowane przepisy przewidują, że opisane powyżej regulacje dotyczące przetwarzania danych osobowych będą również miały zastosowanie do organów prowadzących postępowania odwoławcze od decyzji wydanych na podstawie specustawy drogowej oraz organów prowadzących w tych sprawach postępowania nadzwyczajne uregulowane w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego i przepisach odrębnych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych

Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, zwany dalej „UFG” lub „Fundusz”, wykonuje zadania wynikające z przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 473), zwanej dalej „ustawą o ubezpieczeniach obowiązkowych”, takie jak likwidacja szkód, wypłata odszkodowań, dochodzenie roszczeń związanych z ubezpieczeniami, o których mowa w art. 4 tej ustawy, pełnienie funkcji ośrodka informacji (art. 102), prowadzenie Bazy Danych Ubezpieczeniowych (art. 102a) czy też zaspokajanie roszczeń w przypadku ogłoszenia upadłości zakładu ubezpieczeń. Dodatkowo należy wskazać, iż w ramach realizowanych

zadań ustawowych Fundusz realizuje także obowiązki wynikające z przepisów określonych w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz. Urz. UE L 263/11).

Na podstawie regulacji zawartych w przepisach ww. ustawy, UFG jest instytucją powołaną w drodze ustawy do pełnienia określonych funkcji gwarancyjnych, ochronnych oraz uprawnioną do przetwarzania określonej kategorii danych w celu identyfikacji i weryfikacji zjawisk związanych z przestępczością ubezpieczeniową.

Propozycja uzupełnienia art. 98 ustawy o ust. 6-8 ma na celu jednoznaczne wskazanie podstawy prawnej, zakresu oraz celu przetwarzania danych w związku z wykonywaniem przez Fundusz określonych zadań ustawowych.

Przepisy obowiązującej ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych nakładają na UFG obowiązki, z którymi wiąże się konieczność przetwarzania danych osobowych. Z kolei przepis art. 6 ust. 1 RODO określa podstawy prawne przetwarzania danych osobowych, w tym w lit. c i e, przesłanki stanowiące m.in., że administrator jest zobowiązany do przetwarzania danych w celu wypełnienia ciężącego na nim obowiązku prawnego oraz że przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym. Jednocześnie, art. 6 ust. 3 RODO nakazuje aby przesłanka obowiązku prawnego była wyraźnie określona w prawie państwa członkowskiego. Przepisy krajowe powinny także określać cel takiego przetwarzania. Proponowana w projekcie ustawy modyfikacja jest zatem uzasadniona ze względu na konieczność wyraźnego wskazania obowiązków jakie ciąży na Funduszu, w związku z którymi konieczne jest przetwarzanie danych osobowych oraz konieczność doprecyzowania celów przetwarzania danych w związku z wykonywaniem przez UFG wymienionych zadań.

Wskazane w projektowanym art. 98 ust. 7 ustawy uprawnienie do przetwarzania danych dotyczących zdrowia zostało oparte o art. 9 ust. 2 lit. g RODO. Należy wskazać, iż głównym zadaniem Funduszu jest zaspokajanie roszczeń z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz ubezpieczenia OC rolników za szkody na osobie i w mieniu. Przy prowadzonych wypłatach odszkodowań niezbędne jest wyznaczenie zakresu szkód na osobie w oparciu o dane dotyczące zdrowia. W oparciu o takie informacje rozstrzyga się czy u któregośkolwiek uczestnika zdarzenia nastąpiła śmierć, naruszenie czynności narządu ciała

lub rozstrój zdrowia, trwający dłużej niż 14 dni. Jednocześnie naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia powinny zostać stwierdzone orzeczeniem lekarza, posiadającego specjalizację w dziedzinie medycyny odpowiadającej rodzajowi i zakresowi powyższych naruszeń czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia.

Z kolei przetwarzanie danych osobowych dotyczących naruszeń prawa lub powiązanych środków bezpieczeństwa jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze i jest niezbędne do wykonania zadań realizowanych w interesie publicznym (identyfikacja i weryfikacja zjawisk związanych z przestępczością ubezpieczeniową), oraz jest dozwolone prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego. Elementem zabezpieczenia praw i wolności osób, których dane dotyczą będzie objęcie tajemnicą ubezpieczeniową UFG.

Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny przy wykonywaniu zadań ustawowych będzie korzystał z ograniczeń stosowania poszczególnych przepisów RODO w oparciu o bezpośrednie normy RODO, ogólne wyłączenia przepisów RODO zawarte w przepisach ustawy o ochronie danych osobowych oraz w oparciu o bezpośrednie wyłączenia wprowadzone do przepisów ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych.

Ograniczenia stosowania RODO będą miały swoje uzasadnienie w normie art. 23 RODO i będą docelowo służyć bezpieczeństwu publicznemu, zapobieganiu przestępczości ubezpieczeniowej, ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym Unii lub Rzeczypospolitej Polskiej, czy też egzekucji roszczeń cywilnoprawnych. Z uwagi na konieczność właściwego realizowania przez UFG obowiązków i zadań ustawowych, Fundusz będzie korzystał z ograniczenia stosowania art. 13 ust. 3, art. 14, art. 16-22 oraz art. 34 RODO.

Odnosząc się do obowiązków informacyjnych, które wynikają z art. 13 RODO należy wskazać, iż Fundusz jako administrator wykonujący zadania publiczne zbierający dane na podstawie i w celach określonych w przepisach prawa, będzie spełniał obowiązek wynikający z tych przepisów poprzez podanie informacji do publicznej wiadomości, np. poprzez stronę internetową. Z kolei ograniczenie stosowania art. 13 ust. 3 RODO będzie opierało się o ogólną normę dotyczącą tego wyłączenia zawartą w przepisach ustawy o ochronie danych osobowych. Niezależnie od tego, w powyższym zakresie bezpośrednie zastosowanie będzie miała także norma art. 13 ust. 4 RODO.

Ograniczenie stosowania art. 14 RODO będzie umotywowane dyspozycją art. 14 ust. 5 lit. b RODO, z uwagi na niewspółmiernie duży wysiłek jaki wiązałby się z obowiązkiem informowania przez UFG podmiotów danych, w przypadku pozyskiwania na ich temat informacji od podmiotu trzeciego. Na podstawie przepisów ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych oraz przepisów IV Dyrektywy Komunikacyjnej, wszystkie zakłady ubezpieczeń zawierające umowy ubezpieczenia w zakresie ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych są obowiązane przekazywać do Ośrodka Informacji UFG informacje o zawartych umowach ubezpieczenia i szkodach związanych z tymi umowami. W związku z tym, tak naprawdę wszystkie dane zgromadzone w Ośrodku Informacji (tj. ok 1 mld rekordów danych) pochodzą od podmiotów trzecich jakimi są zakłady ubezpieczeń. Jednocześnie wskazać należy, że przyrost danych w OI UFG wynosi ok 30-40 mln rekordów danych rocznie, a obowiązek informowania każdego podmiotu o pozyskiwaniu danych od osób trzecich wiązałby się z niewspółmiernie dużym wysiłkiem po stronie administratora danych - Funduszu. Dodatkowo należy zauważyć, że obowiązek informowania o przetwarzaniu danych powinien spoczywać na zakładach ubezpieczeń, które pozyskują dane i są zobowiązane do uzyskania stosownych zgód do przetwarzania danych osobowych. Oznacza to zatem, że podmioty danych będą poinformowane o przetwarzaniu ich danych osobowych, w tym ich przekazaniu do UFG, zatem ograniczenie tego obowiązku w stosunku do UFG nie będzie wiązało się z uszczerbkiem po stronie podmiotów danych, a tym samym nie będą prowadziły do naruszenia istoty podstawowych praw i wolności oraz będą w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym.

Nawiązując do powyższego należy zwrócić również uwagę na konieczność i niezbędność ograniczenia stosowania art. 16 RODO. W tym miejscu podobnie jak powyżej zasadność ograniczenia stosowania niniejszego przepisu wynika z faktu, że dane do Ośrodka Informacji UFG są przekazywane wyłącznie przez zakłady ubezpieczeń i to one są odpowiedzialne za jakość i poprawność danych. Wynika to z faktu, że zakłady ubezpieczeń zawierając umowy ubezpieczenia lub likwidując szkody komunikacyjne posiadają pełną wiedzę w zakresie zgromadzonych danych osobowych. Po skompletowaniu stosownych informacji zakłady ubezpieczeń przekazują następnie te dane do Ośrodka Informacji UFG, co zostało uregulowane w przepisach IV Dyrektywy Komunikacyjnej.

Wskazać tym samym należy, że zastosowanie powyższego ograniczenia wpisuje się w dyspozycję art. 23 RODO. W tym aspekcie, jako konsekwencja przyjęcia powyższego

ograniczenia, uzasadnione będzie również, w oparciu o te same przesłanki, ograniczenie przez UFG stosowania art. 19 RODO. Z powyższych powodów, tj. z uwagi na źródło danych zgromadzonych w Ośrodku Informacji UFG, uzasadnione będzie ograniczenie stosowania art. 20 RODO.

Jak wskazano powyżej UFG jest instytucją, powołaną w drodze ustawy do pełnienia określonych funkcji gwarancyjnych, ochronnych oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa na rynku ubezpieczeń i przeciwdziałania zjawiskom związanym z przestępczością ubezpieczeniową. Dodatkowo należy mieć na uwadze, iż Fundusz realizuje obowiązki wynikające z przepisów określonych w ww. Dyrektywie Komunikacyjnej 2009/103/WE. Mając na uwadze powyższe wskazać należy, że ewentualne niezastosowania ograniczeń art. 17, 18 i 21 RODO mogłoby uniemożliwić realizację obowiązków UFG, wynikających z art. 23 IV Dyrektywy Komunikacyjnej 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. Intencją prawodawcy unijnego było, aby każde z państw członkowskich UE posiadało organ - Ośrodek Informacji (centra informacyjne) - centralnie przetwarzający dane dotyczące umów ubezpieczenia komunikacyjnego oraz związanych z nimi szkód. Warto przy tym zauważyć, że zgodnie z Motywem 43 ww. Dyrektywy Komunikacyjnej w interesie takich stron poszkodowanych państwa członkowskie powinny stworzyć centra informacyjne, aby zapewnić niezwłoczne udostępnienie takich informacji dotyczących każdego wypadku drogowego. Takie centra informacyjne powinny również udostępniać stronom poszkodowanym informacje dotyczące przedstawicieli zakładów ubezpieczeń. Konieczne jest, aby takie centra bezwzględnie ze sobą współpracowały i szybko odpowiadały na wnioski o udzielenie informacji na temat przedstawicieli zakładów ubezpieczeń pochodzące z centrów w innych państwach członkowskich. Jak zatem można wywieść z przepisów UE, intencją było, aby w Centrach Informacyjnych (Ośrodku Informacji) gromadzone były informacje pochodzące z całego rynku ubezpieczeń danego państwa członkowskiego, co tym samym będzie uzasadniało stosowanie ograniczeń w zakresie art. 17, 18 i 21 RODO. Pobocznie należy zauważyć, że na podstawie danych pochodzących z Ośrodka Informacji UFG zakłady ubezpieczeń decydują o wysokości składki ubezpieczeniowej, w oparciu o historię ubezpieczenia i szkodowości osoby zamierzającej zawrzeć umowę ubezpieczenia. Prawo do bycia zapomnianym, prawo sprzeciwu oraz prawo do ograniczenia przetwarzania danych mogłoby stanowić przyczółek przestępczości ubezpieczeniowej, gdzie podmioty danych korzystając z ww. uprawnień będą dążyły do wyłudzenia świadczenia w postaci niższej składki ubezpieczeniowej, jak również mogłoby skutkować zaburzeniem informacji

niezbędnych do oceny ryzyka ubezpieczeniowego, co będzie godzić w interes ekonomiczny podmiotów rynku finansowego. Dodatkowo należy również zauważyć, że pozyskiwanie danych z Ośrodka Informacji jest niezbędne dla zakładów ubezpieczeń do wykonania umowy ubezpieczenia, w tym likwidacji szkód, a powyższe uprawnienia mogą uniemożliwić podmiotom danych egzekucję przysługujących im roszczeń cywilnoprawnych.

Mając na uwadze powyższe należy również mieć na uwadze, że ograniczenie stosowania art. 17-18 i 21 RODO będzie miało kluczowe znaczenie dla realizacji zadań UFG określonych w art. 102 ust. 7 i art. 102a ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, UFG i PBUK, tj. realizacji zadań związanych z identyfikacją i weryfikacją zjawisk związanych z przestępczością ubezpieczeniową oraz identyfikacją, weryfikacją i przeciwdziałaniem naruszeniom interesów uczestników rynku ubezpieczeniowego. Ewentualna realizacja uprawnień podmiotów danych, o których mowa w art. 17-18 i 21 RODO mogłaby uniemożliwić efektywne przetwarzanie danych w celu identyfikacji przypadków, w których zachodzi podejrzenie zjawisk związanych z przestępczością ubezpieczeniową, takich jak m.in. wyłudzenia świadczeń. Realizacja zadań UFG ma również istotny wpływ na poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego. Ograniczenie wyłudzeń świadczeń docelowo oddziałuje na zmniejszenie liczby zdarzeń drogowych (wypadków), będących celowym działaniem zmierzającym do wyłudzenia świadczeń odszkodowawczych. Biorąc pod uwagę realizację ww. zadania ustawowego UFG, konieczne jest zatem przetwarzanie wszystkich danych podmiotów funkcjonujących na rynku ubezpieczeń, ponieważ prawo do sprzeciwu przetwarzania danych osobowych, prawo do bycia zapomnianym i prawo do ograniczenia przetwarzania danych osobowych mogłoby prowadzić do udaremnienia działań związanych z identyfikacją i weryfikacją zjawisk związanych z przestępczością ubezpieczeniową oraz identyfikacją, weryfikacją i przeciwdziałaniem naruszeniom interesów uczestników rynku ubezpieczeń.

Należy również mieć na uwadze, że ograniczenie stosowania art. 17-18 i 21 RODO ma docelowo również istotne znaczenie dla ochrony interesów podmiotów danych. Ograniczenie przetwarzania, usunięcie danych lub sprzeciw wobec ich przetwarzania miałyby bezpośredni wpływ na trudności w zawarciu obowiązkowej umowy ubezpieczenia komunikacyjnego. W myśl litery prawa krajowego i unijnego zakłady ubezpieczeń na podstawie danych zgromadzonych w Ośrodku Informacji UFG dokonują oceny ryzyka i taryfikacji wysokości składki. Usunięcie lub brak możliwości przetwarzania danych w ramach Ośrodka Informacji

skutkował będzie brakiem informacji o historii ubezpieczeń i szkód podmiotów danych (klientów), co bezpośrednio przełoży się na zwiększenie wysokości składki. Tak więc, ograniczenie stosowania prawa do bycia zapomnianym, prawa sprzeciwu i ograniczenia przetwarzania danych, będzie istotne z punktu widzenia podmiotów danych i ochrony ich interesów ekonomicznych. Wskazać natomiast należy, że ww. ograniczenie nie będzie wiązało się z istotnym ograniczeniem praw obywatelskich, a dodatkowo umożliwi realizację UFG jego obowiązków wynikających z przepisów prawa krajowego i unijnego, oraz realizowanych w interesie publicznym. W związku z tym ograniczenia te należy uznać za środek niezbędny i proporcjonalny.

Zważając zatem na powyższe, ograniczenie stosowania art. 17-18 i 21 RODO znajduje swoje uzasadnienie w treści art. 23 RODO. Jednocześnie należy zauważyć, że z uwagi na konieczność zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, ograniczenia zjawisk związanych z przestępczością ubezpieczeniową, ułatwienia egzekucji roszczeń cywilnoprawnych, a także konieczność respektowania przepisów IV Dyrektywy Komunikacyjnej, uznać należy, że ograniczenie ww. przepisów jest niezbędne oraz proporcjonalne dla osiągnięcia ww. celów. W tym aspekcie, jako konsekwencja przyjęcia powyższych ograniczeń, uzasadnione jest również, w oparciu o te same przesłanki, umożliwienie ograniczenia stosowania art. 19 RODO.

Mając na uwadze normy wynikające z art. 22 RODO w projektowanych przepisach proponuje się regulację wskazującą wprost, iż w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 84 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 pkt 2, art. 98, art. 102 i art. 102a ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Fundusz może podjąć decyzje w indywidualnych przypadkach w oparciu o zautomatyzowane przetwarzanie, w tym profilowanie. Jednocześnie ze wspomnianym przetwarzaniem danych będzie związane wdrożenie przez Fundusz właściwych środków ochrony praw, wolności i prawnie uzasadnionych interesów osoby, której dane dotyczą, w tym w szczególności zapewnienie tej osobie prawa do uzyskania interwencji ludzkiej ze strony Funduszu, do wyrażenia własnego stanowiska oraz do zakwestionowania decyzji podjętej w sposób zautomatyzowany. Wskazana w tej normie „decyzja” nie ma charakteru administracyjnego i dotyczy podjęcia określonego rozstrzygnięcia.

Potrzeba podejmowania zautomatyzowanych decyzji, w tym profilowania, jest konieczna dla realizacji zadań ustawowych Funduszu polegających w szczególności na kontroli spełnienia obowiązku zawarcia ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów

mechanicznych i ubezpieczenia OC rolników, zaspokajaniu roszczeń z tytułu tych ubezpieczeń za szkody na osobie i w mieniu, zadań związanych z prowadzeniem Ośrodka Informacji w celu identyfikacji i weryfikacji zjawisk związanych z przestępczością ubezpieczeniową, czy też zadań związanych z prowadzeniem informatycznej bazy danych w zakresie niezbędnym do identyfikacji, weryfikacji i przeciwdziałania naruszeniu interesów uczestników rynku ubezpieczeniowego.

W celu prowadzenia przez UFG kontroli spełnienia obowiązku posiadania ubezpieczenia OC przez posiadaczy pojazdów mechanicznych zastosowanie ma profilowanie oraz podejmowanie zautomatyzowanych decyzji. Realizacja zadań w zakresie wykrywania nieubezpieczonych posiadaczy pojazdów mechanicznych jest natomiast uwarunkowana nie tylko krajowymi przepisami - ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych - ale również przepisami prawa Unii Europejskiej, tj. IV Dyrektywy Komunikacyjnej. Dodatkowo efektywne wykrywanie nieubezpieczonych posiadaczy pojazdów mechanicznych ma również istotne znaczenie z punktu widzenia bezpieczeństwa publicznego oraz egzekucji roszczeń cywilnoprawnych. Podstawową funkcją obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest zapewnienie ochrony poszkodowanym w wyniku wypadków drogowych oraz ochrony interesu majątkowego sprawcy zdarzenia, tak aby wypłata roszczeń nie odbywała się z majątku prywatnego sprawcy. Z tego też powodu, bardzo istotne znaczenie ma posiadanie przez posiadaczy pojazdów mechanicznych obowiązkowego ubezpieczenia OC oraz podejmowanie przez UFG w tym zakresie stosownych działań sankcjonujących, celem minimalizacji sytuacji niespełnienia obowiązku ubezpieczeniowego. Tym samym zauważyć należy, że posiadanie ważnego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych ma istotne znaczenie, z punktu widzenia bezpieczeństwa publicznego i stosownej ochrony poszkodowanych i sprawców zdarzeń drogowych. Dodatkowo nie ulega wątpliwości, że posiadanie ubezpieczenia OC ma również niebagatelne znaczenie z punktu widzenia możliwości i łatwości dochodzenia roszczeń przez poszkodowanych.

Niezależnie od powyższego, w zakresie działalności UFG profilowanie będzie miało również miejsce w zakresie działań związanych z realizacją zadań związanych z identyfikacją i weryfikacją zjawisk związanych z przestępczością ubezpieczeniową oraz identyfikacją, weryfikacją i przeciwdziałania naruszeń interesów uczestników rynku ubezpieczeniowego. W tym aspekcie, jak również w zakresie wykrywania nieubezpieczonych nie jest uzasadnione

informowanie podmiotów danych o dokonywanym w ich przypadku profilowaniu, bowiem może to prowadzić do pomniejszenia wartości celów, jakim mają służyć zadania realizowane przez UFG. Informowanie podmiotów danych o profilowaniu w ww. zakresie może skutkować podejmowaniem działań przez te podmioty, dzięki którym zjawisko przestępczości ubezpieczeniowej może okazać się niemożliwe do wykrycia.

Propozycja ograniczenia stosowania art. 34 RODO została uwarunkowana naruszeniem ważnego interesu gospodarczego lub finansowego Unii lub Rzeczypospolitej Polskiej, w tym w szczególności stabilności funkcjonowania Funduszu. Należy wskazać, iż z uwagi na skalę danych zgromadzonych w Ośrodku Informacji (1 mld rekordów danych), ewentualne zawiadomienie wszystkich osób, których dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych, wymagałoby od Funduszu niewspółmiernie dużego wysiłku. W przypadku zaistnienia konieczności przedmiotowego zawiadomienia Fundusz będzie zobowiązany do wydania publicznego komunikatu (np. na stronie internetowej Funduszu).

Propozycja zmiany art. 102 ust. 7 ustawy ma na celu bezpośrednie wskazanie, iż Fundusz przetwarza określone dane, w miejsce obowiązującego obecnie uprawnienia Funduszu do przetwarzania takich danych.

Proponuje się również uchylenie ust. 3 i 3a w art. 105 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, na podstawie których administrator danych przetwarzający dane osobowe na potrzeby Funduszu jest zwolniony z obowiązku informacyjnego określonego w art. 25 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz wskazuje się, iż dane do Funduszu są przekazywane bezpłatnie oraz bez wiedzy i zgody osoby, której te dane dotyczą. W momencie wejścia w życie rozporządzenia RODO przedmiotowe kwestie będą bezpośrednio regulowane przez RODO.

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, że Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, pełniąc zadania w imieniu państwa, a zatem w interesie publicznym, podejmuje szereg działań związanych z bezpieczeństwem publicznym, przeciwdziałaniem zjawiskom związanym z przestępczością ubezpieczeniową i naruszeniu interesów uczestników tegoż rynku i ułatwianiu dochodzenia przez obywateli roszczeń odszkodowawczych. Fundusz w ramach realizowanych zadań bezpośrednio oddziałuje m.in. na poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz eliminację zjawisk związanych z przestępczością ubezpieczeniową, co przekłada się na realne korzyści dla obywateli - podmiotów danych. Dla efektywnego wykonywania obowiązków Funduszu, a tym samym

podnoszenia bezpieczeństwa i jakości świadczonych usług na rynku ubezpieczeniowym, uzasadniona jest możliwość ograniczania stosowania przepisów RODO w przedstawionym powyżej zakresie. Ograniczenie stosowania wskazanych przepisów nie będzie wiązało się z istotnym ograniczeniem praw obywateli, natomiast w sposób niewspółmiernie znaczący wpłynie na poprawę sytuacji obywateli w obszarze funkcjonowania rynku ubezpieczeniowego. Eliminacja zjawisk związanych z przestępczością ubezpieczeniową bezpośrednio może przełożyć się na oszczędności obywateli, poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz unikanie sytuacji, w których uczeni obywatele stają się ofiarami oszustów wyłudających świadczenia ubezpieczeniowe. Dodatkowo zadania realizowane przez Fundusz, związane z zapewnianiem szczelności systemu ubezpieczeń poprzez wykrywanie nieubezpieczonych posiadaczy pojazdów mechanicznych, bezpośrednio wpływa na zabezpieczenie interesów zarówno poszkodowanych (łatwość dochodzenia roszczeń), jak również samych sprawców wypadków drogowych (ochrona interesu ekonomicznego, poprzez odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń, a nie odpowiedzialność z majątku osobistego sprawcy). Ewentualny brak możliwości zastosowania ww. ograniczeń stosowania RODO może przełożyć się wprost na niemożność realizowania przez UFG jego zadań ustawowych, co wiązałoby się z istotnym uszczerbkiem dla interesów podmiotów danych. Należy mieć bowiem na uwadze, że UFG jest również podmiotem odpowiedzialnym za wypłatę świadczeń odszkodowawczych na rzecz poszkodowanych w wyniku zdarzeń drogowych z nieznanym lub nieubezpieczonym sprawcą.

Podkreślić tym samym należy, że Fundusz został powołany w drodze ustawy do realizowania zadań w imieniu państwa, w zgodzie z przepisami krajowymi oraz unijnymi, a zatem działania Funduszu w zakresie właściwego funkcjonowania rynku ubezpieczeniowego są realizowane w interesie publicznym.

Mając powyższe na uwadze należy wskazać, iż wspomniane ograniczenia stosowania poszczególnych przepisów RODO pozostają środkiem niezbędnym i proporcjonalnym gdyż efekty regulacji pozostają w proporcji do nałożonych na obywatela ograniczeń.

Odnosząc się do zmian dotyczących działalności Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych należy wskazać, iż Biuro wykonuje zadania wynikające wprost z ww. ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, mające w szczególności na celu organizowaniem likwidacji szkód lub bezpośrednią likwidacją szkód spowodowanych na terytorium Polski przez posiadaczy pojazdów mechanicznych zarejestrowanych za granicą oraz pośredniczenie

w wymianie informacji na temat wypadków drogowych. Podobnie jak UFG, Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych co do zasady wykonuje swoje ustawowe zadania na podstawie danych otrzymanych od innych podmiotów. Z uwagi na charakter działalności Biura, zbliżony co do zasady do działalności prowadzonej przez UFG, uzasadnienie poszczególnych propozycji zapisów pozostaje zbieżne z uzasadnieniem zmian odnoszących się do UFG.

Dodanie art. 136a-b ma na celu jednoznacznie wskazanie podstawy prawnej, zakresu oraz celu przetwarzania danych w związku z wykonywaniem przez Biuro określonych zadań ustawowych. Przepisy ustawy nakładają na PBUK obowiązki, z którymi wiąże się konieczność przetwarzania danych osobowych. Przepis art. 6 ust. 1 RODO określa podstawy prawne przetwarzania danych osobowych, wśród nich - w lit. c - przesłankę stanowiącą, że administrator jest zobowiązany do przetwarzania danych w celu wypełnienia ciążącego na nim obowiązku prawnego. Jednocześnie, art. 6 ust. 3 RODO nakazuje, aby przesłanka obowiązku prawnego była wyraźnie określona w prawie państwa członkowskiego. Proponowana modyfikacja jest zatem uzasadniona ze względu na konieczność wyraźnego wskazania obowiązków jakie ciążyą na Biurze, a w związku z którymi konieczne jest przetwarzanie danych osobowych oraz konieczność doprecyzowanie celów przetwarzania danych w związku z wykonywaniem przez Biuro wymienionych zadań.

Biuro przetwarza szczególne kategorie danych, opisane w art. 9 i 10 RODO, tj. dane dotyczące zdrowia, naruszeń prawa lub powiązanych środków bezpieczeństwa. W przypadku tych danych należy osobno wskazać, jakie przepisy ustawy stanowić będą podstawę ich przetwarzania. Nie wszystkie bowiem zadania Biura wymagają przetwarzania szczególnych kategorii danych, natomiast możliwość ich wykorzystania, jako niezbędna do wykonywania ustawowych zadań przez Biuro musi być wskazana wprost. Wskazane w projektowanym art. 98 ust. 7 ustawy uprawnienie do przetwarzania danych dotyczących zdrowia zostało oparte o art. 9 ust. 2 lit. g RODO. Należy wskazać, iż jednym z zadań Biura jest zaspokajanie roszczeń z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody na osobie i w mieniu. Przy prowadzonych wypłatach odszkodowań niezbędne jest wyznaczenie zakresu szkód na osobie w oparciu o dane dotyczące zdrowia.

Z kolei przetwarzanie danych osobowych dotyczących naruszeń prawa lub powiązanych środków bezpieczeństwa jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze i jest niezbędne do wykonania zadań ustawowych nałożonych na Biuro.

Elementem zabezpieczenia praw i wolności osób, których dane dotyczą będzie objęcie tajemnicą ubezpieczeniową PBUK.

Zatem propozycja dodania art. 136a i art. 136b jest uzasadniona ze względu na konieczność doprecyzowania regulacji ustawowej w odniesieniu do zakresu i celu przetwarzanych szczególnych kategorii danych osobowych w celu wykonywania przez Biuro jego zadań ustawowych.

Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych przy wykonywaniu zadań ustawowych będzie korzystało z ograniczeń stosowania poszczególnych przepisów RODO w oparciu o bezpośrednie normy RODO, ogólne wyłączenia przepisów RODO zawarte w przepisach ustawy o ochronie danych osobowych oraz w oparciu o bezpośrednie wyłączenia wprowadzone do przepisów ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Ograniczenia stosowania RODO będą miały swoje uzasadnienie w normie art. 23 RODO i będą docelowo służyć ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym Unii lub Rzeczypospolitej Polskiej. Za cel taki należy uznać likwidację szkód komunikacyjnych.

W ramach prowadzonej działalności Biuro będzie korzystało m.in. z ograniczeń stosowania art. 13 ust. 3 oraz art. 14 RODO. Uzasadnione jest to koniecznością właściwego realizowania przez Biuro obowiązków i zadań ustawowych. Należy wskazać, iż PBUK organizuje likwidację szkód na podstawie danych otrzymanych od zagranicznych biur narodowych, krajowych lub zagranicznych zakładów ubezpieczeń, zagranicznych organów odszkodowawczych, zagranicznych ośrodków informacji, UFG lub zagranicznych funduszy gwarancyjnych. Brak możliwości zastosowania wspomnianych ograniczeń nie pozostawałoby w ogólnym interesie publicznym gdyż w sposób znaczący utrudniałoby likwidację szkód na rzecz poszkodowanych i uprawnionych. Ponadto przekazywanie informacji wskazanych w art. 14 ust. 1-4 RODO wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku. Konsekwencją przyjęcia ww. ograniczeń uzasadnione jest również ograniczenie stosowania art. 19 RODO. Dodatkowo Biuro będzie mogło skorzystać z ograniczenia art. 34 RODO w przypadku gdy realizacja obowiązku wynikającego z tego przepisu spowodowałaby naruszenie ważnego interesu gospodarczego lub finansowego Unii lub Rzeczypospolitej Polskiej, w tym w szczególności stabilności funkcjonowania Biura. Wskazać należy, że ww. ograniczenia nie będą wiązały się z istotnym ograniczeniem praw obywatelskich, a dodatkowo umożliwią PBUK realizację jego obowiązków wynikających z przepisów prawa krajowego i unijnego, oraz realizację interesu publicznego. W związku z tym ograniczenia te należy uznać za środek

niezbędny i proporcjonalny. W interesie publicznym pozostaje także uprawnienie Biura do podejmowania rozstrzygnięć w indywidualnych przypadkach w oparciu o zautomatyzowane przetwarzanie. Przetwarzanie takie będzie mogło być prowadzone, o ile Biuro wdroży właściwe środki ochrony praw, wolności i prawnie uzasadnionych interesów osoby, której dane dotyczą, w tym w szczególności zapewni tej osobie prawo do uzyskania interwencji ludzkiej, prawo do wyrażenia własnego stanowiska oraz zakwestionowania decyzji podjętej w sposób zautomatyzowany.

Dodatkowo mając na uwadze normy zawarte w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 proponuje się uzupełnienie obowiązujących regulacji o wskazanie, iż Biuro przechowuje otrzymane dane przez 21 lat.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym

Obowiązująca ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym, która będzie obowiązywać do 30 września 2018 r., jak i ustawa z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń, która wejdzie w życie z dniem 1 października 2018 r. nie zawierają regulacji pozwalających na zbieranie przez zakłady ubezpieczeń danych zawartych w informacjach z Krajowego Rejestru Karnego i odpowiednich informacjach o niekaralności wydanych przez organy innych państw w związku z wymogiem niekaralności przewidzianym w art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym oraz art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy o dystrybucji ubezpieczeń, osób wykonujących czynności agencyjne, agentów ubezpieczeniowych i agentów oferujących ubezpieczenia uzupełniające będący osobami fizycznymi, członków zarządu, a także wspólników spółek nieposiadających osobowości prawnej. Wymóg posiadania takich informacji obecnie wynika z § 7 pkt 2 lit. a rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 września 2014 r. w sprawie wniosków o wpis do rejestru agentów ubezpieczeniowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1376). Z uwagi na wymogi zawarte w art. 10 rozporządzenia 2016/679 wydaje się zasadne, aby upoważnienie do zbierania takich informacji wynikało z ustawy, która wprowadza wymóg niekaralności.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym

Zmiany do ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz.U. z 2016 r. poz. 1828) upoważniają podmioty tworzące centra integracji społecznej i kluby integracji społecznej do przetwarzania danych osobowych uczestników tych centrów i klubów. W

obowiązującym stanie prawnym brak jest przepisu upoważniającego do przetwarzania danych osobowych tych osób, a ze względu na fakt, że część tych danych to dane szczególnie chronione, niezbędne jest nadanie upoważnienia w akcie rangi ustawowej. Nakłada się również ustawowy obowiązek zachowania poufności wszelkich informacji i danych, które podmioty i osoby wykonujące zadania w ramach centrów i klubów integracji społecznej uzyskały przy wykonywaniu tych zadań.

Z uwagi na treść art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), który umożliwia przyjęcie przez Państwo członkowskie ograniczeń zakresu obowiązków i praw przewidzianych w niektórych przepisach ww. rozporządzenia m in. w dziedzinie zabezpieczenia społecznego, projekt ustawy wyłącza w stosunku do przetwarzania danych osobowych uczestników centrów i klubów integracji społecznej, następujące obowiązki:

- informowania uczestników centrów i klubów integracji społecznej w przypadku zbierania danych pochodzących od tych osób (art. 13 rozporządzenia 2016/679),
- informowania uczestników centrów i klubów integracji społecznej w przypadku pozyskania danych ich dotyczących od innych podmiotów (art. 14 rozporządzenia 2016/679),
- prawa do ograniczenia przetwarzania danych osobowych (art. 18 rozporządzenia 2016/679).

Prawo do ochrony danych osobowych nie ma charakteru absolutnego i może podlegać ograniczeniom na zasadach określonych w art. 51 i art. 31 ust. 3 Konstytucji oraz art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. Zaproponowany zakres wyłączenia stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 jest zgodny z przepisami analizowanego aktu prawa Unii Europejskiej. Projektodawca zdecydował się na wprowadzenie tego rodzaju wyłączenia, ponieważ służy ono funkcjom kontrolnym i regulacyjnym związanym z udzielaniem usług z zakresu zatrudnienia socjalnego. W konsekwencji wskazane wyłączenie spełnia przesłankę zawartą w art. 23 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2016/679.

Brak możliwości wprowadzenia ograniczeń w stosowaniu przepisów rozporządzenia 2016/679, mógłby spowodować znaczne ograniczenie albo wręcz uniemożliwienie

podmiotom zatrudnienia socjalnego i właściwym organom wykonywania ich ustawowych zadań, a w konsekwencji ograniczyć lub pozbawić obywateli możliwości korzystania z usług centrów i klubów integracji społecznej.

Realizując wymóg określony w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 wprowadza się w art. 8b ust. 3 – 7 oraz art. 18d ust. 3- 7 ustawy o zatrudnieniu socjalnym przepisy dotyczące celu przetwarzania danych osobowych, zakresu wprowadzanych ograniczeń, wskazania administratora danych, zabezpieczenia danych osobowych oraz okresu przechowywania danych.

Jako administratora danych osobowych uczestników centrum integracji społecznej wskazuje się to centrum, gdyż centrum przetwarza dane osobowe jako jednostka organizacyjna utworzona przez jednostkę samorządu terytorialnego w formie jednostki budżetowej lub samorządowego zakładu budżetowego, przez organizację pozarządową lub przez podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 1817 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60 i 573). Jako administratorów danych osobowych uczestników klubów integracji społecznej wskazano podmioty, które je utworzyły.

Projekt nakłada obowiązek zabezpieczenia danych osobowych uczestników centrów i klubów integracji społecznej przed nadużyciami i niezgodnym z prawem dostępem lub przekazywaniem, poprzez zastosowanie procedur prawnych, w których toku dane są przetwarzane.

Okres przechowywania danych osobowych będzie ustalał administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, z uwzględnieniem przepisów odrębnych dotyczących terminów.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej

Proponowane zmiany do ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej są powiązane ze zmianami do ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778, z późn. zm.). Zakład Ubezpieczeń Społecznych i inne organy rentowe wypłacają rentę socjalną na podstawie ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 982, z późn. zm.). W art. 15 tej ustawy zawarte jest odwołanie do niektórych przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. W związku z propozycją dodania do ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych art. 34¹, należy

poszerzyć odesłanie zawarte w art. 15 ustawy o rencie socjalnej o nowododawany przepis. Brak tego przepisu powodowałby, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych w odniesieniu do osób pobierających rentę socjalną stosowałby rozporządzenie 2016/679 w całości, natomiast do osób pobierających inne świadczenia stosowałby to rozporządzenie z uwzględnieniem wyłączeń wskazanych w art. 34¹ ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami

Nowelizacja ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2017 poz. 2187, z późn. zm.) zawarta w niniejszym projekcie wprowadza podstawę przetwarzania danych osobowych zgodnie z wymogiem określonym w art. 6 ust. 3 lit b rozporządzenia 2016/679. Podstawa ta dotyczy procedur administracyjnych, kontrolnych i rejestrowych realizowanych przez organy ochrony zabytków w stosunku do właścicieli i posiadaczy zabytków. Dane osobowe zbierane w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach (art. 5 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/679). Zakres zbieranych danych osobowych, zgodnie z zasadą minimalizacji danych, został ograniczony jedynie do tych danych, których posiadanie przez organ jest niezbędne do z jednej strony - przeprowadzenia danej procedury, z drugiej strony gwarantujące realizację praw osoby, której te dane dotyczą. Należy przy tym podkreślić, że w związku z potrzebą identyfikacji określonych podmiotów należy uznać, iż numer telefonu i adres poczty elektronicznej powinny znaleźć się w katalogach przetwarzania danych osobowych. Umieszczenie tych danych w katalogu nie oznacza wprowadzenia obowiązku ich podawania, lecz stwarza podstawę skorzystania z takich danych w sytuacji, gdy zostały one pozyskane w inny sposób niż podanie ich przez podmiot danych (np. znalezione w Internecie). Zachowanie tych danych w katalogu jest szczególnie istotne w związku z prowadzeniem postępowań administracyjnych, czy udzielaniem dotacji.

Projektowana regulacja jest zgodna z art. 51 ust. 2 Konstytucji RP, który zakazuje władzom publicznym pozyskiwania, gromadzenia i udostępniania informacji o obywatelach, innych niż niezbędne w demokratycznym państwie prawnym. Przepisy rangi ustawy mogą przyznać organom władzy publicznej uprawnienie do gromadzenia informacji o obywatelach, ale wyłącznie w niezbędnym zakresie (por. orz. TK z 21.11.1995 r., K 12/95, OTK 1995, Nr 2, s. 132–133), a więc muszą spełniać wymóg proporcjonalności. Proporcjonalność jest przez Trybunał Konstytucyjny rozumiana jako suma trzech zasad składowych: zasady przydatności,

zasady konieczności oraz zasady proporcjonalności sensu stricto, tzn. zakazu nadmiernej ingerencji (wyroki z: 11 kwietnia 2000 r., K 15/98 i 23 listopada 2009 r., P 61/08). Konstytucyjność wkroczenia przez ustawodawcę w sferę praw i wolności chronionych zależy od odpowiedzi na trzy pytania: 1) czy wprowadzone ograniczenie służy realizacji założonego celu, 2) czy jest niezbędne dla osiągnięcia tego celu oraz 3) czy nie stanowi zbyt wysokiego kosztu realizacji założonego celu, a zatem, czy pozostaje w odpowiedniej proporcji w stosunku do ciężarów nakładanych przez nie na jednostkę – proporcjonalność sensu stricto (wyroki z: 29 stycznia 2002 r., K 19/01 i 25 marca 2010 r., P 9/08). Odnosząc powyższe do projektowanej regulacji należy stwierdzić, że test proporcjonalności przechodzi pomyślnie. Na potrzeby procedur realizowanych przez organy ochrony zabytków pozyskiwane będą co do zasady dane dotyczące imienia i nazwiska, adres zamieszkania numeru telefonu i adresu poczty elektronicznej. Dane te są niezbędne do zidentyfikowania osoby będącej stroną postępowania administracyjnego i prowadzenia skutecznej korespondencji. Posiadanie ww. danych leży nie tylko w interesie publicznym, ale również w interesie osoby, której dane dotyczą.

Zaproponowane zmiany w art. 8 ust. 1a, art. 14a ust. 1a, art. 22 ust. 7, art. 23 ust. 3, art. 24a ust. 1a, art. 25 ust. 3, art. 27 ust. 2, art. 29 ust. 4a, art. 30 ust. 2a, art. 32 ust. 11, art. 33 ust. 5, art. 34 ust. 2b, art. 35a, art. 36 ust. 9, art. 38 ust. 1c, art. 50a, art. 58a, art. 59a ust. 3, art. 74 ust. 3, art. 81 ust. 3, art. 82a ust. 3, art. 83 ust. 2, art. 83a ust. 2a, 83b ust. 6, art. 90 ust. 5, art. 91 ust. 5 i 6, art. 92 ust. 5b, art. 96 ust. 6 i 7, art. 98 ust. 2a, art. 99a ust. 1, art. 100 ust. a, art. 105a, art. 106 ust. 5, art. 107ea oraz art. 107j ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opieki nad zabytkami mają na celu ustalenie katalogów danych osobowych przetwarzanych przez organy państwowe odpowiedzialne za ochronę zabytków. Propozycje czynią z jednej strony zadość wymogom konstytucyjnym, aby ograniczenia praw i wolności wynikały bezpośrednio z ustawy, z drugiej - wymaganiom art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679, który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych.

Jednocześnie uwzględniając ogólne rozwiązania rozporządzenia 2016/679 dot. dostępu do informacji oraz zasad bezpłatnej realizacji praw osób, których dane są przetwarzane zaproponowano praktycznie jednolite i bardziej precyzyjne reguły korzystania z danych uprawnień w odniesieniu do wszystkich podmiotów z działu kultura i ochrona dziedzictwa narodowego. Propozycje te z jednej strony są de facto korzystniejsze dla zainteresowanych

niż generalne rozwiązania RODO (gdyż gwarantują, bezpłatną realizację danych praw raz na 6 miesięcy, bez warunkowania jej ogólnymi klauzulami RODO tj. ewidentnie nieuzasadnionym lub nadmiernym, w szczególności ze względu na swój ustawiczny charakter, żądaniem osoby, której dane dotyczą), a z drugiej wyważają też dbałość o interes finansowy państwa tj. koszt realizacji danych praw przez podmioty z działu kultura i ochrona dziedzictwa narodowego. Na podstawie art. 23 rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw podmiotu danych, o których mowa w art. 12 i art. 15 rozporządzenia 2016/679, w ten sposób, że korespondencja oraz dostęp do danych byłyby realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty równej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym państwa: minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, wojewódzcy konserwatorzy zabytków i Generalny Konserwator Zabytków oraz pozostałe podmioty jako podmioty publiczne narażone byłyby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. Dbałość o interes finansowy państwa znajduje przełożenie na efektywne funkcjonowanie państwa, a co za tym idzie - sprawną realizację zadań publicznych.

Prawa określone w art. 13 i art. 14 rozporządzenia 2016/679 (prawo do informacji) także proponuje się ograniczyć w ten sposób, że nie znalazłyby one zastosowania w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań. Zgodnie z motywem 39 preambuły rozporządzenia 2016/679 dla osób fizycznych powinno być przejrzyste, że dotyczące ich dane osobowe są zbierane, wykorzystywane, przeglądane lub w inny sposób przetwarzane oraz w jakim stopniu te dane osobowe są lub będą przetwarzane. W przypadku ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opieki nad zabytkami dane osobowe są gromadzone w celu przeprowadzenia określonych procedur administracyjnych, których efektem jest wydanie aktu administracyjnego (decyzji, postanowienia, zaleceń konserwatorskich, itd.). W każdej z procedur przewidzianych w przedmiotowej ustawie osoba, której dane dotyczą, ma zagwarantowany udział i w toku całej procedury ma wiedzę, jaki organ, i w jakim celu przetwarza jej dane osobowe.

Z kolei obowiązek poinformowania podmiotu, którego dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych proponuje się ograniczyć w ten sposób, że administrator w terminie 72 godzin od stwierdzenia takiego naruszenia wyda o nim komunikat na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

Termin 72 godzin od stwierdzenia naruszenia jest realnym terminem pozwalającym na realizację zadania. (konieczność ustalenia zdarzenia i zareagowania na nie) w sytuacji, gdy podmioty, których ono dotyczy, wykonują również szereg innych, podstawowych obowiązków w toku swojej zwykłej bieżącej działalności. Należy podkreślić, że zaproponowane rozwiązanie stanowi jednocześnie obostrzenie wobec przepisów rozporządzenia 2016/679, gdyż odnosi się do każdego naruszenia ochrony danych osobowych, a nie tylko do przypadków naruszenia danych osobowych mogących powodować wysokie ryzyko naruszenia praw i wolności poszczególnych osób. Niepoinformowanie o takim zdarzeniu we wskazanym terminie skutkować będzie pełnym stosowaniem obowiązku określonego w art. 34 rozporządzenia 2016/679.

Art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 zawiera wymagania dotyczące ograniczania praw podmiotów danych. Zostały one spełnione w art. 6a ust. 2 przez określenie środków zabezpieczenia danych, okresu przechowywania danych oraz w art. 6a ust. 11 przez wskazanie sposobu ogłaszania ograniczeń praw podmiotu danych. Zabezpieczenia, o których mowa w art. 6 ust. 2, polegają co najmniej na dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych oraz pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy. W poszczególnych przepisach doprecyzowano okresy przechowywania danych osobowych, np. w odniesieniu do decyzji administracyjnych, dotacji. Niemniej jednak brak jest możliwości określenia w sposób precyzyjny maksymalnego okresu przechowywania danych osobowych, o których mowa w projektowanym art. 8 ust. 1a, art. 14a ust. 1a, art. 22 ust. 7, art. 23 ust. 3, art. 24a ust. 1a, art. 25 ust. 3, art. 34 ust. 2b, art. 35a, art. 38 ust. 1c, art. 59a ust. 3, art. 98 ust. 2a, ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opieki nad zabytkami. W związku z użyciu sformułowania, iż przedmiotowe dane osobowe „są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań”. Dodatkowo, spełniony został wymóg podania kategorii danych przez wskazanie ich zakresu w art. 8 ust. 1a, art. 14a ust. 1a, art. 22 ust. 7, art. 23 ust. 3, art. 24a ust. 1a, art. 25 ust. 3, art. 27 ust. 2, art. 29 ust. 4a, art. 30 ust. 2a, art. 32 ust. 11, art. 33 ust. 5, art. 34 ust. 2b, art. 35a, art. 36 ust. 9, art. 38 ust. 1c, art. 50a, art. 58a, art. 59a ust. 3, art. 74 ust. 3, art. 81 ust. 3, art. 82a ust. 3, art. 83 ust. 2, art. 83a ust. 2a, art. 90 ust. 5, art. 91 ust. 5 i 6, art. 92 ust. 5b, art. 96 ust. 6 i 7, art. 98 ust. 2a, art. 99a ust. 1, art. 100 ust. a, art. 105a, art. 106 ust. 5 art. 107ea oraz art. 107j ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opieki nad zabytkami.

Celem przetwarzania danych osobowych określonych w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opieki nad zabytkami jest wykonanie określonych zadań w interesie publicznym, w szczególności identyfikacja określonych podmiotów. Wprowadzenie ograniczeń praw podmiotu danych na podstawie art. 23 rozporządzenia 2016/679 jest niezbędne z uwagi na konieczność zapewnienia sprawnego funkcjonowania ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, wojewódzkich konserwatorów zabytków i Generalnego Konserwatora Zabytków oraz pozostałych podmiotów jako podmiotów publicznych. Jednocześnie brak jest możliwości realizacji tychże zadań w sposób odmienny od zaproponowanego w projekcie. Należy zatem uznać, iż wprowadzenie proponowanych ograniczeń jest zgodne z art. 51 Konstytucji RP.

Jednocześnie w art. 96 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opieki nad zabytkami upoważniono podmioty, którym powierzono na zasadzie porozumienia administracyjnego prowadzenie spraw z zakresu właściwości MKiDN albo wojewody do przetwarzania danych w zakresie przekazanych spraw. Tego rodzaju upoważnienie jest warunkiem wykonywania powierzonych spraw (np. wydawania decyzji administracyjnych).

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych

W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 173, z późn. zm.) dokonano nowelizacji art. 58, w celu spełnienia postanowień RODO. Powyższa zmiana ma charakter wyłącznie dostosowujący. Oficerowie zawodowi, z wyjątkiem oficerów zajmujących stanowiska służbowe sędziów sądów wojskowych oraz stanowiska służbowe prokuratorów do spraw wojskowych, oraz podoficerowie pełniący zawodową służbę wojskową w organach finansowych i logistycznych są zobowiązani do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym. Oświadczenie o stanie majątkowym dotyczy majątku osobistego oraz objętego małżeńską wspólnością majątkową. W projektowanym ust. 1a wskazuje się katalog informacji, w tym danych osobowych zawartych w składanym oświadczeniu – na gruncie tych zmian oraz art. 4 ust. 1 pkt 4a ustawy o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej dokonując analizy tych oświadczeń jest uprawniony do przetwarzania tych informacji,

Pozostałe zmiany mają na celu umieszczenie przepisów dotyczących ochrony danych osobowych w normach ustawowych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego

(uzasadnienie do wkładu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego) W proponowanej zmianie przepisu art. 43 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1453, 2203 i 2260), zwanej dalej „ustawą”, uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, zgodnie z którym przepis prawa krajowego powinien określać obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych oraz rodzaj danych osobowych przetwarzanych w ramach poszczególnych zadań ustawowych.

W związku z powyższym, w art. 43 ustawy zaproponowano zmianę polegającą na określeniu zakresu danych przetwarzanych w związku z przyznawaniem przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego dotacji na zadania objęte mecenatem państwa w dziedzinie kultury.

Zakres zbieranych danych osobowych, zgodnie z zasadą minimalizacji danych, został w projekcie ograniczony jedynie do tych danych, których posiadanie przez ten organ jest niezbędne z jednej strony do przeprowadzenia danej procedury, z drugiej strony do zagwarantowania realizacji praw osoby której te dane dotyczą. W związku z potrzebą identyfikacji określonych podmiotów należy uznać, iż numer telefonu i adres poczty elektronicznej powinny znaleźć się w katalogach przetwarzania danych osobowych. Umieszczenie tych danych w katalogu nie oznacza wprowadzenia obowiązku ich podawania, lecz stwarza podstawę skorzystania z takich danych w sytuacji, gdy zostały one pozyskane w inny sposób niż podanie ich przez podmiot danych (np. znalezione w Internecie).

Dane wskazane w proponowanym art. 43 ust. 1a dotyczą osób zaangażowanych w realizację projektów finansowanych przez MKiDN. Z racji na różnorodność danych podawanych we wnioskach, dotyczących osób fizycznych (w tym osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą) wskazany katalog zawiera dane istotne do analizy wniosków a w przypadku przyznania dofinansowania – na realizację umów i rozliczanie projektów.

W projekcie określono środki zabezpieczenia danych osobowych. Zabezpieczenia, o których mowa w art. 43 ust. 1b, polegają co najmniej na dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych oraz pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

W projektowanej ustawie brak jest możliwości określenia w sposób precyzyjny maksymalnego okresu przechowywania danych osobowych z uwagi na fakt, iż każdorazowo jest to czas niezbędny do realizacji zadania.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych

Ustawa z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych przewiduje przetwarzanie danych osobowych osób ubiegających się o świadczenia rodzinne oraz członków ich rodzin.

Projektowane zmiany tej ustawy przewidują, w zakresie przetwarzania wyżej wskazanych danych osobowych, zwolnienie z obowiązków informacyjnych określonych w art. 13 i 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1) oraz ograniczają prawo do potwierdzenia przetwarzania danych określone w art. 15 tego rozporządzenia, a jednocześnie wprowadzają regulacje służące odpowiedniemu zabezpieczeniu danych.

Zgodnie z art. 23 rozporządzenia 2016/679, prawo państwa członkowskiego może ograniczyć zakres obowiązków informacyjnych wynikających z art. 13 i 14 tego rozporządzenia i prawa do potwierdzenia przetwarzania danych, o którym mowa w art. 15, o ile ograniczenia takie nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności oraz są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym realizacji określonych w tymże przepisie celów.

Odnosząc się do kwestii ograniczenia stosowania ww. przepisów rozporządzenia 2016/679, należy zauważyć, że wszystkie świadczenia przysługujące na podstawie ustawy o świadczeniach rodzinnych są świadczeniami o charakterze wnioskowym. Oznacza to, że każda osoba chcąc uzyskać prawo do określonego świadczenia rodzinnego musi wystąpić z wnioskiem o to świadczenie do konkretnego organu właściwego, którym jest wójt, burmistrz,

prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się. We wniosku tym osoba wskazuje swoje, wymagane warunkami przyznawania poszczególnych świadczeń dane osobowe oraz dane członków swojej rodziny.

W konsekwencji, uzasadnione jest założenie, że zarówno osoby wnioskujące o świadczenia rodzinne, jak i członkowie ich rodzin mają świadomość kto (konkretny, ww. organ właściwy), w jakim celu (przyznanie, wypłata i ewentualna weryfikacja prawa do określonego świadczenia rodzinnego) i na jakiej podstawie prawnej (ustawa o świadczeniach rodzinnych) przetwarza ich dane osobowe zawarte we wniosku o konkretne świadczenie rodzinne.

Jednocześnie należy podkreślić, że złożone tylko w 2017 r. wnioski o wszystkie dostępne świadczenia rodzinne obejmowały dane osobowe około 7 milionów osób.

Istotne znaczenie ma też fakt, że organy właściwe przyznające i wypłacające świadczenia na podstawie ustawy o świadczeniach rodzinnych, przyznają i wypłacają także świadczenia na podstawie:

ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz.U. z 2017 r., poz. 1851 z późn. zm.) – złożone tylko w 2017 r. wnioski o świadczenie wychowawcze obejmowały dane 12 milionów osób,

oraz ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2017, poz. 489 z późn. zm.) – złożone tylko w 2017 r. wnioski o świadczenia z funduszu alimentacyjnego obejmowały dane 1,1 miliona osób.

Dodatkowo należy zauważyć, że prawo do większości świadczeń rodzinnych oraz świadczeń wychowawczych i świadczeń z funduszu alimentacyjnego ma charakter okresowy i jest ustalane na roczne okresy zasiłkowe/świadczeniowe. W związku z tym, aby pobierać dane świadczenie rodzinne, osoby zainteresowane co roku muszą występować z kolejnym wnioskiem.

W związku z powyższym, biorąc pod uwagę wskazaną wyżej skalę realizowanych przez organy właściwe zadań wynikających z ustawy o świadczeniach rodzinnych, ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci i ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, oraz liczbę danych przetwarzanych w ramach tych zadań, nałożenie na organy właściwe obowiązków wynikających z art. 13 14 i 15 rozporządzenia 2016/679 doprowadzi

do całkowitego paraliżu systemów wsparcia polskich rodzin z budżetu państwa, realizowanych na podstawie ww. ustaw

Nałożenie na organy właściwe ww. obowiązków spowoduje, że zamiast szybko i sprawnie przeprowadzać postępowania administracyjne w celu ustalenia prawa do świadczeń, organy właściwe w pierwszej kolejności będą musiały skupić się na informowaniu kilkunastu milionów osób o fakcie przetwarzania ich danych osobowych. Co więcej, organy właściwe będą musiały powielać te czynności co roku - w stosunku do każdego wniosku złożonego w kolejnym okresie świadczeniowym/zasiłkowym.

W związku z tym, że realizacja przez organy właściwe zadań wynikających z trzech ww. ustaw stanowi zadania zlecone z zakresu administracji rządowej, finansowane z budżetu państwa w drodze dotacji celowej, nałożenie na organy właściwe obowiązków wynikających z artykułu 13, 14 i 15 rozporządzenia 2016/679 będzie wiązała się także z ogromnymi kosztami dla budżetu państwa.

W świetle powyższego, należy uznać, że ograniczenie stosowania art. 13 14 i 15 rozporządzenia 2016/679 w stosunku do spraw związanych ze świadczeniami rodzinnymi jest środkiem niezbędnym i proporcjonalnym, służącym ogólnemu interesowi Polski, zwłaszcza z punktu widzenia kwestii budżetowych i zabezpieczenia społecznego:

Dodatkowo projekt przewiduje zastąpienie uprawnienia przetwarzania danych osobowych osób ubiegających się o świadczenia rodzinne oraz członków ich rodzin przez podmioty posiadające obecnie to uprawnienie – obowiązkiem ich przetwarzania (rozporządzenie 2016/679 stanowi, że przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem jeżeli jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze danych osobowych). Aby podmioty te mogły realizować swoje zadania ustawowe, muszą przetwarzać określone w ustawie dane osobowe.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nakłada na Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej obowiązki, do realizacji których niezbędne jest przetwarzanie danych osobowych, m.in. danych dotyczących osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i ust. 3 rozporządzenia 2016/679 takie przetwarzanie jest dopuszczalne, m.in. gdy jest ono niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze a podstawa prawna przetwarzania określona jest w prawie Państwa Członkowskiego.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów obecnie nie przewiduje bezpośrednich regulacji związanych z ochroną danych osobowych. Dlatego też w świetle rozporządzenia 2016/679 występuje konieczność wprowadzenia do ww. ustawy odpowiednich uregulowań ustawowych określających m.in. ograniczenia zakresu obowiązków i praw wynikających z przedmiotowego rozporządzenia.

Art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 zawiera podstawę derogacyjną, którą zastosowano w odniesieniu do danych przetwarzanych na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów - przetwarzanie danych osobowych służy zapewnieniu odpowiedniego nadzoru nad bezpieczeństwem produktów, a zatem ochronie interesów i praw konsumentów i przedsiębiorców oraz interesów gospodarczych państwa.

Prezes UOKiK wykonuje zadania o charakterze publicznym, w tym działania władcze. Działania te obejmują zbieranie licznych danych w postępowaniach bądź na podstawie skarg lub dokumentów od przedsiębiorców). Realizacja obowiązków wynikających z RODO może utrudnić lub wręcz uniemożliwić wykonywanie zadań nałożonych na Prezesa UOKiK ustawą krajową. Dyrektywy unijne nakazują wprowadzenie skutecznych i efektywnych procedur mających na celu ochronę interesów konsumentów. Należy zauważyć, iż ochrona interesów konsumentów jest również wartością konstytucyjną (art. 76 Konstytucji - Władze publiczne chronią konsumentów, użytkowników i najemców przed działaniami zagrażającymi ich zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu oraz przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi. Zakres tej ochrony określa ustawa). Działania Prezesa UOKiK nieodłącznie wiążą się z gromadzeniem dużej liczby różnego rodzaju danych, w tym danych od konsumentów (do Prezesa UOKiK wpływa rocznie około kilku tysięcy skarg). Nie można również zapominać o danych gromadzonych podczas podejmowania działań władczych i narzędziach służących realizacji tych działań (np. w postępowaniach – dane te pochodzą od różnych podmiotów, nie tylko bezpośrednio od podmiotu danych, np. uzyskiwane są w toku kontroli). Realizacja obowiązku z RODO mogłaby przeszkodzić zatem skutecznym działaniom Prezesa UOKiK wynikającym z ustawy.

Nałożenie dodatkowego obowiązku informacyjnego związanego z ochroną danych osobowych w dużej mierze utrudniłoby zbieranie i wykorzystywanie przez Prezesa UOKIK i administratorów informacji o sytuacji konsumentów.

Biorąc pod uwagę powyższe, w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadza się ograniczenia dotyczące stosowania art. 13, art. 14 i art. 15 rozporządzenia 2016/679 (obowiązek informacyjny). Ze względu na cel i zakres przetwarzania danych osobowych, wprowadzane ograniczenia nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności oraz są konieczne i proporcjonalne. Ze względu na charakter przetwarzanych informacji (dane osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, dane konsumentów, dane osób fizycznych), cel przetwarzania danych (ochrona konsumentów w interesie publicznym) oraz nieznaczne ograniczenie prawa osób, których dane są przetwarzane, należy uznać że zastosowanie wyłączeń obowiązków informacyjnych nie jest nieadekwatne i nadmierne.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej

Propozycja zmiany przedmiotowej ustawy wskazuje w art. 25 na administratorów danych osobowych w systemie pomocy społecznej, którymi są co do zasady jednostki organizacyjne pomocy społecznej.

W przypadku zlecenia realizacji zadania, podmiotem odpowiedzialnym za przetwarzanie danych osobowych osób, którym są udzielane świadczenia, jest podmiot przyjmujący zlecenie. W sytuacji, gdy podmiot ten udziela świadczeń w prowadzonej przez siebie jednostce organizacyjnej pomocy społecznej (pojęcie zdefiniowane w art. 6 pkt 5 ustawy o pomocy społecznej), administratorem danych osobowych jest ta jednostka organizacyjna, np. dom pomocy społecznej, ośrodek wsparcia. Podmiot przyjmujący zlecenie realizacji zadania z zakresu pomocy społecznej jest niezależny od organu udzielającego zlecenia, z tego względu jest odrębnym administratorem danych osobowych.

Zmiana do art. 100 ma na celu nadanie ustawowego upoważnienia do przetwarzania danych osobowych osób, do których stosuje się tę ustawę, oraz członków ich rodzin, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań wynikających z ustawy. Z uwagi na szeroki krąg podmiotów przetwarzających dane osobowe osób korzystających ze świadczeń pomocy społecznych, ale też innych osób, do których ustawa ma zastosowanie, np. osób ponoszących odpłatność za pobyt innej osoby w domu pomocy społecznej, osób korzystających z usług w placówce zapewniającej całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym

lub osobom w podeszłym wieku, zdecydowano o wprowadzeniu jednego upoważnienia, mającego zastosowanie do wszystkich podmiotów wykonujących zadania wynikające z ustawy, wskazanych w art. 2 ust. 2 ustawy.

Z uwagi na treść art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), który umożliwia przyjęcie przez Państwo członkowskie ograniczeń zakresu obowiązków i praw przewidzianych w niektórych przepisach ww. rozporządzenia m in. w dziedzinie zabezpieczenia społecznego, projekt ustawy wyłącza w stosunku do przetwarzania danych osobowych osób, do których stosuje się ustawę, oraz członków ich rodzin, następujące obowiązki:

- informowania ww. osób w przypadku zbierania danych pochodzących od tych osób (art. 13 rozporządzenia 2016/679),
- informowania ww. osób w przypadku pozyskania danych ich dotyczących od innych podmiotów (art. 14 rozporządzenia 2016/679),
- prawa do ograniczenia przetwarzania danych osobowych (art. 18 rozporządzenia 2016/679).

Odnosząc się do kwestii ograniczenia stosowania ww. przepisów rozporządzenia 2016/679, należy zauważyć, że co do zasady świadczenia przysługujące na podstawie ustawy o pomocy społecznej są świadczeniami udzielanymi na wniosek. Oznacza to, że każda osoba chcąc uzyskać prawo do określonego świadczenia musi wystąpić z wnioskiem o to świadczenie do organu właściwego. Przyznanie świadczenia jest poprzedzone, z pewnymi wyjątkami, przeprowadzeniem rodzinnego wywiadu środowiskowego, do którego podaje się dane osobowe. W konsekwencji, uzasadnione jest założenie, że zarówno osoby wnioskujące o świadczenia z pomocy społecznej, jak i członkowie ich rodzin mają świadomość kto (organ), w jakim celu (przyznanie, wypłata i ewentualna weryfikacja prawa do określonego świadczenia) i na jakiej podstawie prawnej (ustawa o pomocy społecznej) przetwarza ich dane osobowe zawarte we wniosku o konkretne świadczenie.

Ze świadczeń pomocy społecznej korzysta ponad 1,5 mln osób (w roku 2016 zgodnie ze Sprawozdaniem MPiPS-03-R liczba osób, którym przyznano świadczenie decyzją wyniosła 1

604 692). W przypadku świadczeń o charakterze stałym rodzinny wywiad środowiskowy jest przeprowadzany raz na 6 miesięcy, ale w systemie pomocy społecznej udzielane są również świadczenia okresowe i jednorazowe (np. zasiłek celowy), które są przyznawane nawet kilka razy w roku. Wypełnianie obowiązków wskazanych w art. 13 i 14 rozporządzenia 2016/679 mogłoby stanowić istotne utrudnienie dla organów pomocy społecznej, w konsekwencji przyczyniając się do opóźnień w załatwianiu spraw, a tym samym udzielania pomocy. Nałożenie na organy pomocy społecznej ww. obowiązków spowoduje, że zamiast szybko i sprawnie przeprowadzać postępowania administracyjne w celu ustalenia prawa do świadczeń, organy te w pierwszej kolejności będą musiały skupić się na informowaniu osób o fakcie przetwarzania ich danych osobowych. Co więcej, organy właściwe będą musiały powielać te czynności nawet kilka razy w roku, za każdym udzielanym świadczeniem, nawet o charakterze jednorazowym czy też udzielanym w sytuacji kryzysowej, w której szczególnie liczy się pilność udzielenia pomocy.

Wyłączenie będzie miało zastosowanie w przypadku danych osobowych niezbędnych do realizacji zadań określonych w ustawie, a więc do przyznawania, udzielania i kontroli świadczeń z pomocy społecznej. Wyłączenia będą rozciągały się na organy prowadzące postępowania odwoławcze od decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy, oraz organów prowadzących postępowania dotyczące decyzji prawomocnych.

Wyłączenie stosowania art. 18 rozporządzenia 2016/679 uzasadnione jest koniecznością przetwarzania danych osobowych w sytuacji toczącego się postępowania o przyznanie lub uchylenie prawa do świadczenia albo też udzielaniem tego świadczenia. Brak takiego wyłączenia mógłby spowodować nierealizację zadań określonych w ustawie przez czas trwania procedury sprawdzenia.

W świetle powyższego, należy uznać, że ograniczenie stosowania art. 13, 14 i 18 rozporządzenia 2016/679 w stosunku do świadczeń pomocy społecznej jest środkiem niezbędnym i proporcjonalnym, służącym ogólnemu interesowi Polski, zwłaszcza z punktu widzenia kwestii budżetowych i zabezpieczenia społecznego.

Realizując wymóg określony w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 wprowadza się w art. 100 ust. 4 – 8 ustawy o pomocy społecznej przepisy dotyczące celu przetwarzania danych osobowych, zakresu wprowadzanych ograniczeń, wskazania administratora danych, zabezpieczenia danych osobowych oraz okresu przechowywania danych.

Jako administratorów danych osobowych przetwarzanych w celu przyznawania i udzielania świadczeń z pomocy społecznej projekt wskazuje publiczne jednostki organizacyjne wykonujące zadania w zakresie pomocy społecznej.

Projekt nakłada obowiązek zabezpieczenia danych osobowych osób, do których stosuje się ustawę o pomocy społecznej, oraz członków ich rodzin, przed nadużyciami i niezgodnym z prawem dostępem lub przekazywaniem, poprzez zastosowanie procedur prawnych, w których toku dane są przetwarzane. Okres przechowywania danych osobowych będzie ustalał administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, z uwzględnieniem przepisów odrębnych dotyczących terminów. Zobowiązuje się również do zachowania poufności wszelkich informacji i danych, które podmioty przetwarzające dane osobowe uzyskały przy wykonywaniu tych zadań

Art. 66 projektu należy również uzupełnić o przepis wskazujący administratorów danych osobowych w ramach realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Żywnościowa 2014-2020, stąd zaproponowano dodanie art. 134m. Przepis wyłącza w stosunku do osób korzystających z pomocy określonej w Programie Operacyjnym następujące obowiązki:

- informowania ww. osób w przypadku zbierania danych pochodzących od tych osób (art. 13 rozporządzenia 2016/679),
- informowania ww. osób w przypadku pozyskania danych ich dotyczących od innych podmiotów (art. 14 rozporządzenia 2016/679),
- prawa do ograniczenia przetwarzania danych osobowych (art. 18 rozporządzenia 2016/679).

Wyłączenia będą miały zastosowanie w przypadku danych osobowych niezbędnych do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań określonych w Programie Operacyjnym. Zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1255/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014 w sprawie Europejskiego Funduszu Najbardziej Potrzebującym o przepisy określające zawartość rocznych i końcowych sprawozdań z wdrażania, w tym wykaz wspólnych wskaźników, państwa członkowskie zobowiązane są do gromadzenia danych dotyczących odbiorców końcowych Programu dla celów sprawozdawczych i kontrolnych wobec KE w okresie nie krótszym niż 5 lat od zakończenia realizacji Programu.

Z Programu Operacyjnego udzielana jest pomoc w postaci paczek żywnościowych i posiłków, a także tzw. działań towarzyszących (np. warsztaty na temat zdrowego żywienia, szkolenia z zakresu zarządzania budżetem domowym). Każda osoba i rodzina chcąc otrzymywać pomoc powinna w tym celu zgłosić się do organizacji wydającej pomoc. Forma udzielanej pomocy wskazuje, że jest ona doraźna, np. paczki wydawane są osobom uprawnionym kilka razy w roku. Ponadto nałożenie obowiązków wynikających z art. 13 i 14 rozporządzenia 2016/679 na małe, lokalne organizacje, borykające się z problemami kadrowymi i lokalowymi, mogłoby spowodować rezygnację części z nich od udziału w Programie Operacyjnym, a tym samym pozostawienie danej społeczności bez pomocy oferowanej w jego ramach.

Realizując wymóg określony w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 wprowadza się przepisy dotyczące celu przetwarzania danych osobowych, zakresu wprowadzanych ograniczeń, wskazania administratora danych, zabezpieczenia danych osobowych oraz okresu przechowywania danych.

Projekt nakłada obowiązek zabezpieczenia danych osobowych przed nadużyciami i niezgodnym z prawem dostępem lub przekazywaniem, poprzez zastosowanie procedur prawnych, w których toku dane są przetwarzane. Okres przechowywania danych osobowych będzie ustalał administrator zgodnie z celami ich przetwarzania, z uwzględnieniem przepisów odrębnych dotyczących terminów. Zobowiązuje się również do zachowania poufności wszelkich informacji i danych, które podmioty przetwarzające dane osobowe uzyskały przy wykonywaniu tych zadań.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych

Zgodnie z art. 23 ust. 1 lit. h rozporządzenia RODO prawo państwa członkowskiego, któremu podlegają administrator danych lub podmiot przetwarzający, może aktem prawnym ograniczyć zakres obowiązków i praw przewidzianych w art. 12–22 i w art. 34, a także w art. 5 – o ile jego przepisy odpowiadają prawom i obowiązkom przewidzianym w art. 12–22 – jeżeli ograniczenie takie nie narusza istoty podstawowych praw i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym, służącym funkcjom kontrolnym, inspekcyjnym lub regulacyjnym związanym, nawet sporadycznie, ze sprawowaniem władzy publicznej w przypadkach, o których mowa w lit. a)- e) oraz lit. g).

W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1570) przetwarzanie danych następuje w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 5, 15, 15a, 30-32a, 36a-36i, tj.: gromadzenia informacji o wynikach zleconych badań próbek, przeprowadzonych kontrolach wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym, wydanych postanowieniach, decyzjach i opiniach, prowadzenia Krajowego Wykazu Zakwestionowanych Wyrobów Budowlanych, przekazywania Prezesowi UOKiK kopii decyzji ostatecznych, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 2, art. 31 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 2 oraz art. 31a ust. 3 ustawy, dotyczących wyrobów budowlanych podlegających oznakowaniu CE, wydawania postanowień i decyzji po przeprowadzeniu kontroli u producenta, importera lub sprzedawcy bądź nałożenia kary pieniężnej.

Mając na względzie powyższe, należy wskazać, iż w tych przypadkach ma miejsce sprawowanie władzy służące bezpieczeństwu publicznemu (art. 23 ust. 1 lit. c rozporządzenia RODO) lub zapobieganiu przestępczości, prowadzeniu postępowań przygotowawczych, wykrywaniu lub ściganiu czynów zabronionych, a także wykonywaniu kar, w tym ochronie przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobieganiu takim zagrożeniom (art. 23 ust. 1 lit. d rozporządzenia RODO). M.in. zakwestionowanie wyrobów budowlanych czy wydanie postanowienia zakazującego dalszego udostępniania wyrobu budowlanego, odnosi się do rodzaju i zakresu niezgodności jak i potencjalnych zagrożeń generowanych przez zakwestionowany wyrób budowlany. W konsekwencji można stwierdzić, że wprowadzone wyłączenie stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia RODO służy zapewnieniu sprawnego i zgodnego z przepisami stosowania ustawy o wyrobach budowlanych, jak również mieści się w wykonywaniu funkcji kontrolnej i inspekcyjnej m.in. przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego czy wojewódzkich inspektorów nadzoru budowlanego.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

W związku z wejściem w maju 2018 r. w życie rozporządzenia 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) niezbędne jest uporządkowanie zagadnień przetwarzania danych osobowych przez publiczne służby zatrudnienia (PSZ).

Zmodyfikowane przepisy w zakresie przetwarzania danych osobowych uszczegóławiają zagadnienia, które były częściowo uregulowane w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”. W ustawie znajdowało się wiele przepisów dotyczących przetwarzania danych osobowych osób fizycznych posiadających status bezrobotnego lub poszukującego pracy oraz osób fizycznych (w tym cudzoziemców) korzystających z pomocy określonej w ww. ustawie i nieposiadających ww. statusu. Przepisy ustawowe określały podmioty, które przetwarzają dane osobowe, tj. publiczne służby zatrudnienia (PSZ) – bez posługiwania się pojęciem administratora danych. Określały także w sposób ogólny cel przetwarzania danych osobowych ww. osób. Natomiast na poziomie rozporządzeń wykonawczych wydanych na podstawie ustawy doprecyzowane były dane osobowe (w tym dane dotyczące niepełnosprawności) zbierane przez poszczególne podmioty (z wyjątkiem ministra właściwego do spraw pracy, który nie zbiera danych bezpośrednio, a jedynie przetwarza dane pozyskane przez PSZ na poziomie powiatu lub województwa).

Projektowane przepisy uchylają większość dotychczasowych regulacji w zakresie przetwarzania danych osobowych, które były dotychczas rozproszone w różnych częściach ustawy. Zamiast tego wprowadzany jest nowy rozdział, w którym kompleksowo uregulowane zostały zagadnienia przetwarzania danych osobowych przez PSZ, w tym m.in. kwestie dotyczące:

1) zbiorów danych osobowych PSZ i ich zawartości (zawartość zbiorów w zakresie kategorii danych określono na poziomie ustawy, a nie jak dotychczas – w rozporządzeniach),

2) celów przetwarzania i okresów przechowywania danych osobowych w zbiorach danych osobowych PSZ; określono cele przetwarzania danych i po raz pierwszy – okresy, przez które PSZ przetwarzają dane (z uwzględnieniem konieczności zabezpieczenia możliwości nabycia uprawnień emerytalnych), a także kiedy je usuwają,

3) administratorów danych osobowych oraz innych podmiotów uprawnionych do przetwarzania danych osobowych ze zbiorów danych osobowych PSZ (w szczególności jednostek pomocy społecznej i instytucji publicznych realizujących zadania na podstawie odrębnych ustaw) oraz przetwarzania przez PSZ danych pochodzących z innych rejestrów lub zbiorów,

4) zabezpieczenia danych osobowych.

W projektowanych przepisach doprecyzowano również kwestie ustalania dla bezrobotnych profilu pomocy. Jednoznacznie doprecyzowano, że profil pomocy dla bezrobotnego ustalany jest przez pracownika powiatowego urzędu pracy na podstawie wywiadu przeprowadzonego z bezrobotnym. Zgodnie z projektowanymi przepisami, wywiad ten jest wspierany systemem teleinformatycznym udostępnianym przez ministra właściwego do spraw pracy, ale decyzja dotycząca ustalenia profilu pomocy dla bezrobotnego nie jest podejmowana w sposób, polegający na zautomatyzowanym przetwarzaniu danych bezrobotnego.

Proponowane zmiany nie będą generować dodatkowych kosztów, a ewentualne modyfikacje systemów teleinformatycznych finansowane będą ze środków będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy przeznaczanych na utrzymanie i rozwój systemów teleinformatycznych PSZ.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej

W obecnym brzmieniu ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362) (dalej zwana „ustawą o pomocy publicznej”) nakłada na podmioty udzielające pomocy, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ministra właściwego do spraw rolnictwa i ministra właściwego do spraw finansów publicznych obowiązki, do realizacji których niezbędne jest przetwarzanie danych osobowych, m.in. danych dotyczących beneficjentów pomocy i podmiotów udzielających pomocy. Zgodnie z art. 6 ust. 1 i ust. 3 rozporządzenia 2016/679, takie przetwarzanie jest dopuszczalne, m.in. gdy jest ono niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze a podstawa prawna przetwarzania określona jest w prawie Państwa Członkowskiego.

W świetle rozporządzenia 2016/679 występuje konieczność wprowadzenia do ww. ustawy odpowiednich uregulowań ustawowych określających ograniczenia zakresu obowiązków i praw wynikających z przedmiotowego rozporządzenia.

Pomocą publiczną jest każda pomoc, która spełnia przesłanki określone w art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, czyli może powodować uszczuplenie dochodów państwa, ma charakter selektywny (skierowana jest do określonych podmiotów), może stanowić dla podmiotu korzyść, której nie uzyskałby w normalnych warunkach rynkowych, może zakłócić lub grozić zakłóceniem konkurencji i wpłynąć na wymianę

handlową między państwami członkowskimi Unii Europejskiej. Z kolei pomoc planowana w kwocie nieprzekraczającej określonego limitu odnoszącego się do jednego podmiotu gospodarczego - nie zakłóca konkurencji i tym samym może zostać udzielona przy zastosowaniu uproszczonej procedury, jako pomoc de minimis.

W przypadku przetwarzania danych na podstawie przepisów ustawy o pomocy publicznej zastosowano podstawę derogacyjną, o której mowa w art. 23 ust. 1 lit. e) oraz i) rozporządzenia 2016/679 - przetwarzanie danych osobowych służy ważnemu celowi gospodarczemu, w tym kwestiom o charakterze pieniężnym, budżetowym i podatkowym oraz służy ochronie praw i wolności innych osób. Ograniczenie praw i obowiązków informacyjnych nie jest zatem sprzeczne z zasadami określonymi w art. 51 i art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. Nr 78 poz. 483), zgodnie z którymi ograniczenie prawa do ochrony danych osobowych może być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie, m. in. dla ochrony wolności i praw innych osób.

Biorąc pod uwagę, że udzielona pomoc publiczna lub pomoc de minimis danemu przedsiębiorcy może negatywnie wpłynąć na sytuację ekonomiczną innych uczestników rynku, w tym osób fizycznych i prawnych prowadzących działalność gospodarczą, ważne jest zabezpieczenie także ich praw. Efektywne monitorowanie pomocy publicznej poprzez rzetelne gromadzenie i udostępnianie informacji (informacje o pomocy publicznej stanowią informację publiczną w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej) służy poprawie konkurencji na rynku wewnętrznym, a tym samym przyczynia się do poprawy ochrony prawa do równego traktowania w życiu gospodarczym (art. 32 Konstytucji) oraz prawa do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz podmiotów realizujących zadania publiczne gospodarujących mieniem publicznym (art. 61 Konstytucji).

Należy zaznaczyć, że osoby, których dane są przetwarzane na podstawie ustawy o pomocy publicznej, w znacznej mierze posiadają informacje wymagane art. 13-15 rozporządzenia 2016/679, w tym np. dane kontaktowe administratora, czy dane dotyczące celu przetwarzania. Biorąc pod uwagę różne kategorie administratorów danych (w tym podmioty prywatne, które w drodze np. umowy uzyskały kompetencje podmiotów udzielających pomocy), nakładanie dodatkowych obowiązków informacyjnych może zakłócić

realizację obowiązków i zadań wynikających z ustawy o pomocy publicznej i tym samym naruszyć prawa innych niż beneficjenci pomocy uczestników rynku.

Interesariusze przekazują dane osobowe swoje lub innych osób administratorom w ramach obowiązków i zadań określonych w ustawie o pomocy publicznej. W taki sposób pozyskiwane są dane m. in. o pracownikach podmiotów wnioskujących o opinię projektów programów pomocowych oraz pomocy indywidualnej (zgodnie z art. 12 ustawy o pomocy publicznej), czy zgodnie z art. 32 i 32a ustawy o pomocy publicznej – o użytkownikach aplikacji (informatycznej służącej do monitorowania pomocy publicznej w rolnictwie lub rybołówstwie) lub aplikacji SHRIMP (informatycznej służącej do monitorowania pomocy publicznej innej niż pomoc w rolnictwie lub rybołówstwie). Dane osobowe osób – pracowników organów administracji publicznej lub podmiotów realizujących zadania publiczne, są zbierane bezpośrednio od tych osób lub są przekazywane przez osoby do tego upoważnione. Przedmiotowe dane osobowe przekazywane są w ramach pełnienia przez te osoby obowiązków służbowych, a przetwarzane są przez administratorów wyłącznie w zakresie niezbędnym do wypełniania obowiązków i zadań wynikających z ustawy o pomocy publicznej.

W celu realizacji obowiązków i zadań określonych w ustawie o pomocy publicznej i przepisach unijnych zbierane są również informacje o podmiotach wnioskujących o pomoc i beneficjentach pomocy (m.in. osobach fizycznych), w tym za pomocą systemów informatycznych. Podmioty udzielające pomocy (m.in. jednostki samorządu terytorialnego, urzędy centralne, agencje rozwoju, stowarzyszenia, podmioty prywatne) po uprzednim ich pozyskaniu bezpośrednio od zainteresowanej strony, wprowadzają do aplikacji dane osobowe beneficjentów oraz informacje o udzielonej im pomocy. Przetwarzanie za pośrednictwem aplikacji informacji o pomocy służy celom wynikającym bezpośrednio z przepisów prawa (np. uzyskiwanie i udostępnianie sprawozdań o udzielonej pomocy) albo związane jest z realizacją zadania publicznego (np. przeglądanie, weryfikacja sprawozdań). Dodatkowo aplikacje wspomagają (aktualnie na warunkach fakultatywnych) podmioty udzielające pomocy w wiarygodnym ustaleniu otrzymanej pomocy *de minimis* przez przedsiębiorcę ubiegającego się o pomoc *de minimis* (w tym osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą). Służy to zapewnieniu, że nie zostanie udzielona pomoc niezgodna z rynkiem wewnętrznym. Zapewnienie kompletności informacji w aplikacji jest także niezbędne w kontekście planów Komisji Europejskiej dotyczących zadań jakie w przyszłości mają

realizować aplikacje. Opierając się na planowanych zmianach rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym, funkcjonujące systemy będą w przyszłości stanowić centralne rejestry pomocy i jedynie źródło informacji o udzielanej w kraju pomocy. Należy ponadto podkreślić, że dane gromadzone w obu aplikacjach, stanowią jedyne źródło informacji niezbędne do zapewnienia, że Polska wypełnia obowiązek publikacji na jednej stronie internetowej danych o pomocy, o którym mowa m.in. w art. 9 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.6.2014, str.1) i art. 9 rozporządzenia Komisji (UE) nr 702/2014 z dnia 25 czerwca 2014 r. uznającego niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 191 z 1.7.2014, str.1).

Nałożenie dodatkowego obowiązku informacyjnego i z zakresu dostępu do danych osobowych w dużej mierze utrudniłoby zbieranie, wykorzystywanie przez administratorów informacji o udzielanej pomocy, i w konsekwencji ograniczyło prawa podmiotów gospodarczych do uzyskania pełnej, prawidłowej informacji o wielkości udzielanej w Polsce pomocy oraz jej beneficjentach oraz prawa do równego traktowania w obrocie gospodarczym.

Biorąc pod uwagę powyższe, w ustawie o pomocy publicznej, wprowadza się ograniczenia dotyczące stosowania art. 13 – 15 rozporządzenia 2016/679. Ze względu na cel i zakres przetwarzania danych osobowych, wprowadzane ograniczenia nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności oraz są konieczne i proporcjonalne. Biorąc pod uwagę charakter przetwarzanych informacji (m. in. dane służbowe, informacja publiczna), cel przetwarzania danych (monitorowanie pomocy publicznej/pomocy de minimis, które służy m. in. ochronie praw i wolności innych osób) oraz nieznaczne ograniczenie prawa osób, których dane są przetwarzane, należy uznać że zastosowanie ograniczeń obowiązków informacyjnych i prawo dostępu do danych osobowych nie jest nieadekwatne i nadmierne.

W projektowanej zmianie dookreślono także informacje, wymagane na podstawie art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 m.in. o celu przetwarzania, administratorze i zakresie przetwarzanych danych osobowych. Dodatkową wartością wprowadzenia przedmiotowych przepisów jest zwiększenie przejrzystości w zakresie przetwarzania danych osobowych,

szczególnie biorąc pod uwagę dużą liczbę administratorów i zgłaszane wątpliwości przez podmioty udzielające pomocy dotyczące określenia administratorów, a także wielość kategorii danych przetwarzanych na podstawie ustawy o pomocy publicznej. Wyznaczenie 4 (grup) administratorów (określonych w projektowanym ust. 2) wynika ze szczególnych obowiązków i zadań nałożonych na określone podmioty w ustawie o pomocy publicznej (na Prezesa UOKiK m.in. na podstawie art. 32 ust. 1 ustawy o pomocy publicznej, ministra właściwego do spraw finansów m.in. na podstawie art. 32 ust. 10, ministra właściwego do spraw rolnictwa m.in. na podstawie art. 32a, podmiotów udzielających pomocy na podstawie art. 37) oraz z faktu że cele i sposoby ich przetwarzania ustalają oni samodzielnie. W celu realizacji prawa osoby, której dane dotyczą, do uzyskania informacji o ograniczeniach w zakresie stosowania przepisów rozporządzenia 2016/679, w projektowanym ust. 4 wprowadzono po stronie administratora obowiązek poinformowania takiej osoby, w terminie nie dłuższym niż miesiąc, na jej wniosek, o podstawie nieprzekazania informacji. Ze względu na różnorodność administratorów, nie jest możliwe szczegółowe ustalenie zabezpieczeń ich przetwarzania oraz określenie okresów przechowywania danych. W związku z tym w projektowanym ust. 6 wskazano, iż zabezpieczenia i okresy przechowywania określa administrator. Okres przechowywania danych wynika z unijnych i krajowych rozporządzeń szczegółowych, m. in. określających warunki udzielania pomocy publicznej/pomocy de minimis lub będzie zgodny z przepisami ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2018 poz. 217).

Dodatkowo w celu odzwierciedlenia stanu faktycznego wprowadzono ust. 7 dodawanego art. 11a, który wskazuje iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub minister właściwy do spraw rolnictwa może ujawnić dane osobowe podmiotu udzielającego pomocy lub beneficjenta pomocy.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi

Zmiana art. 2 – dodanie pkt 2e

Przepis ma na celu uzupełnienie słowniczka o pojęcia rozporządzenia nr 2016/679;

Dodanie art. 6a

a) ust. 1 - 3

Projektowany ust. 1 nowego art. 6a określa przypadki wyłączenia obowiązków przewidzianych przepisami rozporządzenia 2016/679 względem administratorów, do których zalicza się fundusze, towarzystwa, ASI, zarządzających ASI, oraz podmioty, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt. 1–3 i ust. 2 ustawy. Wyłączenie to dotyczy po pierwsze obowiązków informacyjnych w przypadku zbierania i pozyskiwania danych oraz prawa dostępu gdy przetwarzanie odbywa się na potrzeby przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz zapobiegania przestępstwom.

Przyjęcie natomiast rozwiązania zaproponowanego w projektowanym art. 6a ust. 1 pkt 2 pozwoli na uniknięcie sytuacji, w której obowiązki określone w art. 14 i 15 rozporządzenia nr 2016/679 podmioty, o których mowa w tym przepisie, będą musiały realizować w stosunku do osób, w przypadku których weszły w posiadanie ich danych osobowych w wyniku realizacji uprawnień przysługujących innym podmiotom na podstawie odrębnych przepisów prawa. Przykładem może tutaj być przetwarzanie danych osobowych zawartych w pytaniach kierowanych do funduszy przez organy egzekucyjne, policję, sądy, prokuraturę lub Urząd Komisji Nadzoru Finansowego. Zapytania te mają na celu czy wskazane w danym zapytaniu osoby są lub były klientami danego podmiotu. Wyłączenie stosowania obowiązków określonych w art. 14 i 15 rozporządzenia nr 2016/679 pozwoli na zachowanie w poufności faktu, iż takie zapytanie miało miejsce, co w wielu przypadkach będzie miało kluczowe znaczenie.

Ograniczeniu ulega również obowiązek administratora do zawiadomienia osoby, której dane dotyczą o naruszeniu ochrony tych danych, gdy może to spowodować naruszenie stabilności funkcjonowania rynku kapitałowego. Ograniczeniu ulega również obowiązek wydania danych osobie, której one dotyczą, bądź przekazania ich innemu administratorowi w sytuacji gdy prowadziłoby to do naruszenia przez administratora tajemnicy przedsiębiorstwa lub tajemnicy zawodowej. Wyłączenia zastosowania do administratora obowiązków wynikających z rozporządzenia 2016/679 dotyczą zatem konieczności realizacji przez niego innych istotnych obowiązków prawnych. Jest to zgodne z art. 23 rozporządzenia 2016/679, który pozwala na ograniczenie obowiązków administratora przewidzianych w rozporządzeniu 2016/679, przez prawo państwa członkowskiego, gdy służyć ma to przykładowo bezpieczeństwu publicznemu czy zapobieganiu przestępczości.

b) ust. 4

Projektowany przepis ma na celu zapewnienie odpowiednich środków służących ochronie interesu lub podstawowych praw i wolności osoby, której dane osobowe dotyczą.

Zmiana art. 193

W obecnym stanie prawnym analogiczny jak powyżej przepis stanowi podstawę przetwarzania danych osobowych przez fundusze sekurytyzacyjne oraz podmioty, z którym towarzystwo zawarło umowę o zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami. Zgodnie z treścią przepisu podmioty te mogą zbierać i przetwarzać dane osobowe dłużników sekurytyzowanych wierzytelności jedynie w celach związanych z zarządzaniem wierzytelnościami sekurytyzowanymi. Natomiast przepis art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679 wprowadza przesłankę istnienia „obowiązku prawnego” jako podstawy przetwarzania danych osobowych. W związku z powyższym treść art. 193 ustawy o TFI powinna wyrażać istnienie po stronie funduszy sekurytyzacyjnych oraz podmiotów, z którym towarzystwo zawarło umowę o zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami, obowiązku przetwarzania danych osobowych.

Przepis art. 281 ust. 1 – dodanie pkt 16

Przepis ma na celu umożliwienie przekazywania informacji stanowiących tajemnicę zawodową Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne

Zmiana w zakresie treści art. 174:

ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489, 1579, 1823, 1948, 1954, 2003, z 2017 r. poz. 935), zwana dalej „ustawą – PT”, w zakresie sposobu wyrażenia zgody, o której mowa w art. 174 stanowi implementację dyrektywy 2002/58 (zob. art. 2 lit. f). Natomiast rozporządzenie 2016/679 - stosownie do art. 95 - „nie nakłada dodatkowych obowiązków na osoby fizyczne ani prawne co do przetwarzania w związku ze świadczeniem ogólnodostępnych usług łączności elektronicznej w publicznych sieciach łączności w Unii w sprawach, w których podmioty te podlegają szczegółowym obowiązkom mającym ten sam cel określonym w dyrektywie 2002/58/WE”.

Zgodnie z motywem 17 dyrektywy 2002/58 „Do celów niniejszej dyrektywy, zgoda użytkownika lub abonenta, niezależnie od tego czy abonentem jest osoba fizyczna czy prawna, powinna mieć to samo znaczenie co zgoda podmiotu danych opisana i szerzej

określona w dyrektywie 95/46/WE. Zgoda może być udzielona w jakikolwiek sposób umożliwiający swobodne i świadome wyrażenie woli użytkownika, włączając zaznaczenie okna wyboru podczas przeglądania witryny internetowej”. Przepisy dyrektywy 2002/58 odwołują się do konstrukcji zgody zawartej w przepisach o ochronie danych osobowych.

W kontekście powyższego należy zwrócić uwagę, iż zgodnie z treścią art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2016/679: „Dyrektywa 95/46/WE zostaje uchylona ze skutkiem od dnia 25 maja 2018 r.”). W związku z tym należy w ramach treści art. 174 pr. tel. odwołać się do treści przepisów o ochronie danych, w tym rozporządzenia 2016/679 (definicja zgody zamieszczona w art. 174 ustawy – PT, powinna uwzględnić zmianę kontekstu systemowego podobnie jak w przypadku uśude). W konsekwencji zmiany wymaga obecny 174 ustawy – PT. Należy zwrócić uwagę, iż projektodawca nie zdecydował się zmienić art. 173 ustawy - PT. W związku z tym kryteria skutecznej zgody, o których mowa w art. 174 ustawy - PT dookreślane są m.in. w art. 173 ust. 2 ustawy – PT.

Projektodawca zdecydował się skorzystać z przewidzianej w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 możliwości, przewidzenia w przepisach prawnych możliwości przetwarzania przez dostawcę usług danych osobowych w sposób zautomatyzowany, w tym poprzez profilowanie, w celu dokonania oceny wiarygodności płatniczej użytkownika końcowego, o ile dostawca usług wdrożył właściwe środki ochrony praw, wolności i prawnie uzasadnionych interesów osoby, której dane dotyczą. W ocenie projektodawcy, rozwiązanie takie jest proporcjonalne i wpływa na większy komfort usługobiorców. Jednocześnie należy jednak wskazać, że każdy z podmiotów decydujących się skorzystać z przyznanego im uprawnienia zobowiązany będzie wdrożyć właściwe środki zabezpieczające dane. Uznając również, że podejmowanie działań zmierzających do tworzenia profili osobowych wymaga zachowania szczególnej staranności po stronie przedsiębiorcy, projektodawca zdecydował się nałożyć projektowanymi przepisami na każdego przedsiębiorcę korzystającego z profilowania ustawowy obowiązek powołania inspektora ochrony danych. Tym samym projektodawca skorzystał z uprawnienia wynikającego z art. 37 ust. 4 rozporządzenia 2016/679.

Uchylenie art. 174a-174d prawa telekomunikacyjnego:

uchylenie art. 174a-174d jest konsekwencją treści przepisów Rozporządzenia 611/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie środków mających zastosowanie przy powiadamianiu o przypadkach naruszenia danych osobowych, na mocy dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o prywatności i łączności elektronicznej.

Zmiany w art. 159 i 161 prawa telekomunikacyjnego:

przepisy rozdziału VII ustawy - PT w obecnym kształcie - zawierają regulacje dotyczące przetwarzania danych dotyczących użytkownika będącego osobą fizyczną, które nie stanowią implementacji dyrektywy 2002/58. Dane te nie są objęte treścią art. 95 rozporządzenia 2016/679, w związku z czym należy je wyłączyć spod regulacji ustawy - PT i objąć przepisami o ochronie danych osobowych. Odnosi się to do danych dotyczących użytkowników będących osobami fizycznymi innych wskazane w art. 159 ust. 1 pkt 2-5 ustawy - PT. Oznacza to, iż objęte regulacją ustawy prawo telekomunikacyjne pozostaje przetwarzanie danych wskazanych w art. 159 ust. 1 lit. 2-5 także w zakresie w jakim dotyczą one osób fizycznych i mogą być kwalifikowane jako dane osobowe w rozumieniu przepisów rozporządzenia 2016/679.

Co istotne, w zakresie nieuregulowanym przepisami prawa telekomunikacyjnego (także w odniesieniu do danych wskazanych w art. 159 ust. 1 lit. 2-5 ustawy - PT) do przetwarzania danych osobowych zastosowanie znajdują przepisy o ochronie danych osobowych, w tym regulacja rozporządzenia 2016/679.

W pozostałym zakresie zmiany w ustawie prawo telekomunikacyjne mają charakter porządkujący.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych

Celem zmian w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw jest możliwość wprowadzenia dodatkowych regulacji w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez Narodowy Funduszu Zdrowia, zwany dalej „NFZ”, w związku z wejściem w życie rozporządzenia 2016/679.

Wobec powyższego na podstawie na art. 23 rozporządzenia proponuje się wyłączenie zakresu obowiązków wynikających z art. 14 ww. rozporządzenia. Projektowany art. 70 w pkt 7 (dodawany art. 188ca) znosi obowiązek informacyjny nałożony na NFZ, który przetwarza dane osobowe pozyskane od podmiotów innych niż osoby, których te dane dotyczą, niezbędne do realizacji określonych celów. Zaproponowana regulacja wskazuje, że NFZ nie musi realizować obowiązków określonych w art. 14 ust. 1-4 w odniesieniu do wszystkich kategorii osób, których dane osobowe przetwarza. Zwolnienie NFZ z takiego obowiązku dotyczy nie tylko danych osobowych ubezpieczonych ale również całego personelu

medycznego i administracyjnego u świadczeniodawców oraz personelu aptecznego, jak również innych użytkowników systemów informatycznych, w których NFZ dane gromadzi i przetwarza, ale nie pozyskuje tych danych bezpośrednio od tych osób. Zwolnienie z obowiązku informowania dotyczy pozyskiwania informacji przez NFZ na podstawie upoważnienia ustawowego w celu ochrony zdrowia publicznego. Powyższa możliwość w sprawie ograniczenia informowania o przetwarzaniu danych osobowych przez administratora danych osobowych wynika wprost z brzmienia art. 23 ww. rozporządzenia, który stanowi, że państwo członkowskie może aktem prawnym ograniczyć zakres obowiązków i praw przewidzianych w art. 12-22 i w art. 34, a także w art. 5 - o ile jego przepisy odpowiadają prawom i obowiązkom przewidzianym w art. 12-22 - jeżeli ograniczenie takie nie narusza istoty podstawowych praw i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym, służącym: zgodnie z lit. c innym ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym. W powyższej sprawie interesem publicznym, który jest wskazywany wprost w art. 23 ww. rozporządzenia jest zdrowie publiczne i zabezpieczenie społeczne. Należy podkreślić, że NFZ zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa stosuje środki zabezpieczenia adekwatne do potrzeb. Z informacji podanych przez NFZ wynika, iż z uwagi na gromadzenie i przetwarzanie danych w ogromnej ilości (w tym pozyskiwanie danych z wielu źródeł), nie ma fizycznej możliwości poinformowania osób, których dane są przetwarzane o przetwarzaniu tych danych. W art. 188 w ust. 1 dodano pkt 11, w którym wskazano nowy cel przetwarzania danych osobowych przez NFZ przez odniesienie się do prowadzenia prac analitycznych i prognostycznych związanych z realizacją świadczeń opieki zdrowotnej.

Ponadto zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c ww. rozporządzenia, w art. 188 ust. 1, 2-2c, 3, 4, w art. 188 a, 188 b, art. 188ba, 188c ust. 6 oraz w art. ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej, w których wskazano obowiązek przetwarzania danych przez , ministra właściwego do spraw zdrowia i jednostki samorządu terytorialnego.

Ponadto Przedmiotowa regulacja ma na celu umożliwienie Agencji Oceny Technologii Medycznych i Taryfikacji korzystania z danych, o których mowa w art. 31lc ust. 2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, na potrzeby realizacji wszystkich ustawowych zadań Agencji. W obowiązującym stanie prawnym, Agencja jest w posiadaniu przedmiotowych danych, jednak uprawniona jest do

wykorzystywania ich wyłącznie w związku z realizacją jednego z jej ustawowych zadań, a mianowicie określenia taryf świadczeń (art. 31lc ust. 2 ustawy o świadczeniach).

Wartym podkreślenia jest fakt, że aktualnie Agencja aktywnie wykorzystuje pełen zakres postulowanych danych, jako niezbędnych do realizacji swoich zadań ustawowych. Przy braku możliwości prawnej samodzielnego przetwarzania przedmiotowych danych, na prośbę Agencji – zgodnie z posiadanymi uprawnieniami – przetwarzanie danych do postaci zagregowanych informacji analitycznych wykonują pracownicy NFZ. Przedmiotowe obciążenie analityczne NFZ skutkuje wydłużeniem procesu analitycznego, zaangażowaniem zasobów ingerującym w podstawowy zakres zadań tej instytucji oraz koniecznością wielokrotnego angażowania zespołu analitycznego NFZ. Równocześnie, ze względu na złożoność metodologiczną zapytań analitycznych w kontekście ograniczonych zasobów po stronie NFZ, część prac analitycznych istotnych dla realizowanych zleceń znajduje się poza możliwościami realizacji w aktualnym stanie prawnym.

W celu umożliwienia Agencji korzystania z danych, o których mowa w art. 31lc ust. 2 ustawy o świadczeniach, na potrzeby realizacji wszystkich ustawowych zadań Agencji, niezbędne jest niezwłoczne zainicjowanie nowelizacji przepisów prawa w przedmiotowym zakresie. Umożliwienie Agencji dostępu do ww. danych w celu realizacji zadań ustawowych Agencji, innych niż ustalanie taryf świadczeń, pozwoliłoby na wykonywanie zestawień i analiz niezbędnych w procesie oceny świadczeń opieki zdrowotnej, w szczególności w zakresie realizacji nowego zadania Agencji dotyczącego zmiany technologii medycznych, służącego weryfikacji wykazów świadczeń gwarantowanych.

Możliwość przetwarzania danych gromadzonych w systemie RUM-NFZ w zaproponowanym zakresie, stanowi warunek niezbędny do projektowania efektywnie optymalnych rozwiązań, mających na celu m. in. zwiększenie dostępności świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego

Przepisy rozporządzenia w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE dotyczą w dużej mierze zadań realizowanych na podstawie ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1505), wykonywanych przez Ministra Sprawiedliwości oraz wojewodę.

Zauważenia wymaga natomiast, że administratorami danych osobowych nie będą tłumacze przysięgli. Tłumaczenie poświadczone wykonywane jest bowiem na zlecenie podmiotów zewnętrznych, w tym organów wymiaru sprawiedliwości, które decydują o celu i sposobie sporządzenia tłumaczenia. W takich sytuacjach to podmiot zlecający tłumaczenie jest administratorem danych osobowych. Zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 7 rozporządzenia 2016/679 administratorem danych osobowych jest: „osoba fizyczna lub prawna, organ publiczny, jednostka lub inny podmiot, który samodzielnie lub wspólnie z innymi ustala cele i sposoby przetwarzania danych osobowych; jeżeli cele i sposoby takiego przetwarzania są określone w prawie Unii lub w prawie państwa członkowskiego, to również w prawie Unii lub w prawie państwa członkowskiego może zostać wyznaczony administrator lub mogą zostać określone konkretne kryteria jego wyznaczania”.

Zlecanodawca decyduje o celu, w jakim sporządzane jest tłumaczenie. Może to być np. sąd prowadzący postępowanie, może to być osoba fizyczna tłumacząca dokumenty potrzebne do zarejestrowania spółki lub osoba prawna kompletująca dokumentację do przetargu. Bardzo często tłumacz przysięgły nie wie, do jakiego celu jego klient wykorzysta otrzymane tłumaczenie.

Podmiot zlecający tłumaczenie ustala także za zwyczaj sposób wykonania tłumaczenia, czyli sposób przetworzenia danych osobowych. To on decyduje, czy tłumaczenie powinno być sporządzone na komputerze i następnie wydrukowane i opatrzone pieczęcią tłumacza przysięgłego (art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego), czy też wykonane w postaci pliku elektronicznego i poświadczone za pomocą kwalifikowanego podpisu elektronicznego (art. 18 ust. 1a ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego).

W takich sytuacjach tłumacz przysięgły występuje w roli „podmiotu przetwarzającego”, czyli w myśl art. 4 pkt 8 rozporządzenia 2016/679 osoby fizycznej przetwarzającej dane osobowe w imieniu administratora i dlatego wyłączenia wymienione w ust. 2 będą bezprzedmiotowe.

Ustawa z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego nie przewiduje regulacji związanych z ochroną danych osobowych, jednak określa zadania publiczne, prowadzące do gromadzenia i przetwarzania takich danych, w związku z czym w świetle nowych regulacji prawa Unii Europejskiej zajdzie konieczność wprowadzenia stosownych

przepisów ustawowych, w których zostaną określone ograniczenia zakresu obowiązków i praw wynikających z rozporządzenia 2016/679.

Przede wszystkim podkreślenia wymaga, że podstawy ograniczeń w zakresie ochrony danych osobowych, do których odwołano się w projektowanym art. 71 projektowanej ustawy, mieszczą się w katalogu określonym w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, nie wykraczają poza zakres określony w Konstytucji RP, a także są zgodne z zasadą proporcjonalności. Ograniczenia w zakresie ochrony danych osobowych, wprowadzane w objętych projektem ustawach regulujących wykonywanie tłumacza przysięgłego nie naruszają praw i wolności osób, których dane osobowe dotyczą. Ponadto są niezbędne dla prawidłowej realizacji zadań nałożonych przez ustawodawcę zarówno na Ministra Sprawiedliwości sprawującego szeroko rozumiany nadzór nad prawidłowym wykonywaniem tego zawodu.

Wyłączenia znajdują umocowanie w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, a ich wprowadzenie uzasadniają: ważne cele leżące w ogólnym interesie publicznym (art. 23 ust. 1 lit. e), zapobieganie naruszeniom zasad etyki w zawodach regulowanych, prowadzenie postępowań w takich sprawach, ich wykrywanie oraz ściganie (art. 23 ust. 1 lit. g) oraz funkcje kontrolne i regulacyjne związane ze sprawowaniem władzy publicznej w przypadkach, o których mowa w lit. e oraz g (art. 23 ust. 1 lit. h).

W odniesieniu do wyłączeń obowiązków określonych w art. 13, 14, 15 ust. 1 i 3 i 19 rozporządzenia 2016/679 w stosunku do Ministra Sprawiedliwości należy stwierdzić, że organ ten prowadzi postępowania mające na celu realizację ustawowych obowiązków wynikających z przepisów ustawy o zawodzie tłumacza przysięgłego. Realizacja tych zadań służy ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym, przejawiającym się w konieczności powierzenia czynności wykonywanych przez tłumaczy przysięgłych osobom o odpowiedniej wiedzy oraz spełniających warunki określone w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego.

Inne przepisy powołanej ustawy regulują zakres danych osobowych tłumaczy przysięgłych przetwarzanych przez Ministra Sprawiedliwości (art. 8 ust. 1), źródła pozyskiwania danych (art. 8 ust. 2), sposób i zakres udostępniania danych (art. 9), sytuacje, w których dane są usuwane (art. 12).

Podkreślić ponadto należy, że prowadzone na podstawie powołanej ustawy postępowania w przedmiocie nadania prawa do wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego, zawieszenia w czynnościach tłumacza przysięgłego oraz skreślenia z listy tłumaczy

przysięgłych podlegają rygorom Kodeksu postępowania administracyjnego. Wynikające stąd zasady, w szczególności czynnego udziału strony w postępowaniu (art. 10 kpa), obligują organ do informowania strony o wszczęciu postępowania z urzędu, zebranych materiałach i dowodach oraz do umożliwienia jej zapoznania się z aktami sprawy. Osoby, których dotyczą dane przetwarzane w celach określonych w projektowanym art. 29a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego, posiadają zatem bądź pełną wiedzę o okolicznościach wymienionych w art. 13, 14 i 15 rozporządzenia 2016/679, bądź też z łatwością mogą uzyskać dostęp do takich informacji.

Dodatkowo wskazać należy, że z uwagi na ilość wniosków o wpis na lite tłumaczy przysięgłych, jakie wpływają corocznie, wykonanie obowiązków informacyjnych przewidzianych w art. 13, 14, 15 i 19 rozporządzenia 2016/679 uniemożliwiłoby w praktyce terminową i rzetelną realizację podstawowych zadań Ministerstwa Sprawiedliwości i Państwowej Komisji Egzaminacyjnej, wynikających z ustawy o zawodzie tłumacza przysięgłego i aktów wykonawczych.

W odniesieniu do wojewodów właściwych na miejsce zamieszkania tłumacza przysięgłego to przetwarzają oni dane osobowe kontrolowanych tłumaczy przysięgłych. W ramach czynności kontrolnych mają prawo do wglądu do repertorium tłumacza przysięgłego, jednak w tym zakresie nie przetwarzają danych osobowych. Zakres kontroli i dane osobowe tłumaczy przetwarzane przez wojewodów wynikają z przepisów ustawy o zawodzie tłumaczy przysięgłych i dlatego zasadne jest wyłączenie stosowania w tym przypadku art. 13, 14, 15 i 19 rozporządzenia 2016/679.

Wyłączenie przepisów art. 18 i 21 wynika z konieczności realizowania przez administratorów danych obowiązków wynikających z ustawy o zawodzie tłumacza przysięgłego oraz regulowanych w Kodeksie postępowania administracyjnego. W szczególności przepisy określają zakres uprawnień i obowiązków, formę i terminy podejmowanych czynności i załatwiania spraw. Ich nieprzestrzeganie może skutkować odpowiedzialnością dyscyplinarną bądź majątkową pracowników organu. Wykorzystanie przez osobę, której dane dotyczą, uprawnień przewidzianych w art. 18 czy 21 rozporządzenia 2016/679 może znacznie utrudnić bądź uniemożliwić realizację przez administratorów danych nałożonych na nie obowiązków. Może zatem dojść do kolizji pomiędzy skutkami zastosowania wymienionych norm rozporządzenia a powinnościami wynikającymi z innych przepisów, np. regulujących przebieg postępowania administracyjnego. Wymienione wyżej

okoliczności uzasadniają wyłączenie obowiązków z art. 18 i 21 rozporządzenia 2016/679 w oparciu o art. 23 ust. 1 pkt e tego rozporządzenia. Ograniczenie to jest środkiem niezbędnym do zapewnienia prawidłowej realizacji ustawowych zadań przez administratorów danych osobowych, zaś z uwagi na okoliczności wymienione w punkcie poprzednim – nie narusza istoty podstawowych praw i wolności, spełnia też warunek proporcjonalności.

Projektowane przepisy przewidują, że dane osobowe podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

Ponadto proponuje się wprowadzenie przepisu, zgodnie z którym obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej nie ustaje w przypadku, gdy z żądaniem ujawnienia informacji uzyskanych w związku przez tłumacza przysięgłego w związku z wykonywaniem tłumaczenia występuje Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Nie oznacza to, że dane osobowe gromadzone przez tłumacza przysięgłego nie będą ochronione. Podstawową ochronę zapewnia im bowiem tajemnica zawodowa, do przestrzegania której przedstawiciele ww. zawodów są zobowiązani, i za naruszenie której ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną. Kwestia przestrzegania tajemnicy zawodowej podlega wnikliwej kontroli organów nadzoru, realizowanej przez państwo w interesie publicznym²⁵.

Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej ma charakter publicznoprawny. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego ustanowiono go w interesie klientów, a nie prawniczych zawodów regulowanych, przy czym nie jest on wyrazem uprzywilejowania grupy zawodowej, lecz właśnie obowiązkiem związanym z wykonywaniem zawodu zaufania publicznego²⁶. Oznacza to, że prawo do prywatności i poufności informacji nie przysługuje tłumaczom, lecz ich klientom. Na przedstawicielach tych zawodów ciąży zatem obowiązek respektowania tego prawa, bowiem ich relacje z klientami opierają się właśnie przede wszystkim na zaufaniu. Klienci mają więc prawo oczekiwać, że w każdym przypadku ich prawo do prywatności będzie stanowiło dobro najwyższe podlegające szczególnej ochronie.

Zauważenia wymaga, że tajemnica zawodowa tzw. prawniczych zawodów regulowanych zaufania publicznego była także wielokrotnie przedmiotem analizy Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zwłaszcza w odniesieniu do adwokatów prowadzących

²⁵ wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 14 września 2010 r. w sprawie C-550/07 P

²⁶ wyrok TK z 10 lipca 2000 r., SK 21/99, OTK 2000, nr 5, poz. 144; wyrok TK z 22 listopada 2004 r., SK 64/03, OTK-A 2004, nr 10, poz. 107

własne kancelarie. Prezentowane w tym zakresie rozstrzygnięcia są aktualne także względem radców prawnych²⁷. Utrwalony jest także kierunek orzecznictwa Trybunału, zgodnie z którym – biorąc pod uwagę kryteria wspólnotowe oraz występujące w przepisach prawa wewnętrznego państw członkowskich – tajemnica zawodowa między notariuszem a klientem powinna być również przedmiotem ochrony w przepisach unijnych. Konsekwencją takiego stanowiska, jak się wydaje, jest treść regulacji zawartej w art. 90 rozporządzenia 2016/679.

W kontekście powyższego, ponownie podkreślić należy, że brak jest podstaw by przedkładać uprawnienia kontrolne organu nadzorczego nad prawo osób fizycznych lub prawnych korzystających z usług przedstawicieli ww. zawodów. Tajemnica zawodowa chroni prawo tych osób w szerokim zakresie, a nadto, chroni ich dane osobowe.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych

Dodanie art. 3a

Ustawa z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (ustawa o odpowiedzialności), stanowi całościowe uregulowanie problematyki odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Zawiera ona przepisy o charakterze represyjnym. Osoba odpowiedzialna za naruszenie dyscypliny finansów publicznych podlega sankcji (ustawa zawiera m. in. katalog kar – od kary upomnienia, nagany, kary pieniężnej po zakaz pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi) za działanie, które jest szkodliwe z punktu widzenia interesu finansów publicznych.

W aktach sprawy mogą znaleźć się także dane osobowe dotyczące innych osób, np. takich, które zostały lub mogłyby zostać wezwane do złożenia zeznań w charakterze świadka, czy też takich, które zostały wymienione z imienia i nazwiska np.: w protokole pokontrolnym, w umowie, w określonym zestawieniu itd. Osoby wezwane w charakterze świadka będą oczywiście wiedziały, o tym fakcie oraz o tym jaki organ je wezwał. Natomiast osoby wymienione w dokumentacji postępowania, których to postępowanie nie będzie dotyczyło mogą o tym nie wiedzieć, ale identyfikowanie tych osób, a następnie informowanie

²⁷ zob. np. wyrok ETS z 18 maja 1982 r. w sprawie C-155/79 *AMS Europe przeciwko Komisji Europejskiej*, ECR 1982, s. 1575; wyrok ETS z 14 września 2010 r. w sprawie C-550/07 P *Akzo Nobel Chemicals Ltd przeciwko Komisji Europejskiej*, Zb. Orz. 2010, s. I-8301 – cyt. za A. Oleszko Komentarz do art. 18 ustawy – Prawo o notariacie

ich, że zostały wymienione w dokumentacji (często bardzo obszernej) nie byłoby uzasadnione. Zwłaszcza, że akta sprawy mogą nie zawierać danych pozwalających na przekazanie informacji (adresu, nr telefonu itd.). Nie ma jednak potrzeby określania w ustawie o odpowiedzialności szczególnych odstępstw od stosowania obowiązków informacyjnych, ponieważ ogólne odstępstwa zostały określone w rozporządzenia 2016/679 i procedowanej równolegle ustawie o ochronie danych osobowych. Na podstawie tych przepisów (tj. rozporządzenia 2016/679 i ustawy o ochronie danych osobowych) organ nie będzie obowiązany w szczególności do informowania konkretnych osób (niebędących stronami postępowania), że ich dane osobowe znalazły się w dokumentacji zgromadzonej w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Nie będzie to naruszało zasady proporcjonalności. Na te osoby nie są nakładane ciężary lub ograniczenia, a właściwi administratorzy będą mieli przesłanki do uznania, że zrealizowanie obowiązków informacyjnych wiązałoby się z wykonaniem zbyt pracochłonnych i czasochłonnych czynności, które wymagałyby niewspółmiernie dużego wysiłku. Dodatkowo, dostęp do akt sprawy jest znacząco ograniczony (art. 173 ustawy o odpowiedzialności).

Ustawa o odpowiedzialności, zawiera szereg przepisów w zakresie praw osób, których dotyczy postępowanie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych - normując m. in. kwestie związane z prawem dostępu do akt sprawy (art. 173 ustawy o odpowiedzialności), wskazując katalog podmiotów (w tym osób których dane dotyczą), którym przysługuje prawo pozyskania informacji zawartych w rejestrze, w którym znajdują się dane o osobach, którym przypisano odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (art. 191 ustawy o odpowiedzialności), czy określając podmioty właściwe do przetwarzania danych w postępowaniu w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Zatem ograniczenia w stosowaniu obowiązków informacyjnych, wynikających z ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych i procedowanej ustawy o ochronie danych osobowych, w kontekście uregulowań ustawy o odpowiedzialności, nie będą naruszały istoty podstawowych praw i wolności, a zatem są zgodne z art. 51 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 23 ust. 1 omawianego rozporządzenia. Odpowiadają także warunkom wskazanym w art. 23 ust. 2 tego rozporządzenia, m. in. zawierają przepisy szczególne, w zakresie celów, kategorii oraz ograniczeń dotyczących pozyskiwania danych osobowych, wskazuje także na administratorów danych osobowych w przedmiotowych sprawach.

W celu uniknięcia ewentualnych rozbieżności interpretacyjnych w przedmiocie kategorii administratorów danych osobowych proponuje się dodanie art. 3a ust. 1 w ustawie o odpowiedzialności, wskazującego podmioty przetwarzające i administrujące danymi osobowymi. W myśl dodawanej organy właściwe w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, organy nadzoru nad organami właściwymi w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz zawiadamiający, o których mowa w art. 93, będący administratorami danych osobowych, przetwarzają dane osobowe wyłącznie w celach realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w ustawie.

Jednocześnie uznano, że nie ma podstaw do wprowadzenia tożsamej regulacji w odniesieniu do podmiotów składających informację o naruszeniu dyscypliny finansów (art. 95 ustawy o odpowiedzialności). Niejednokrotnie takie informacje są składane przez osoby fizyczne, ponadto nie muszą zawierać danych osobowych.

W projektowanym przepisie użyto zwrotu „przetwarzają dane osobowe”, aby nie było wątpliwości, że podmioty wykonujące zadania określone w ustawie o odpowiedzialności mają prawo przetwarzać dane osobowe.

Przetwarzanie danych jest niezbędne do zrealizowania uprawnień i obowiązków wynikających z szeregu przepisów ustawy o odpowiedzialności oraz innych przepisów (np. na podstawie Kodeksu postępowania karnego, organy mają obowiązek złożyć zawiadomienie o przestępstwie). Dlatego wskazano, że dane osobowe są przetwarzane wyłącznie w celach realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w ustawie (rozumianej szerzej niż ustawa o odpowiedzialności - określonych w obowiązującym prawie).

Kategorie danych osobowych, które są przetwarzane przez organy właściwe w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych dotyczą - co do zasady – osób, w stosunku do których jest prowadzone postępowanie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz innych uczestników postępowania np. świadków, a także osób pełniących funkcję w organach właściwych w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, oraz kandydatów do pełnienia tych funkcji. Zakres przetwarzanych danych o osobach wynikający z przepisów ustawy obejmuje imiona i nazwiska, imiona rodziców, datę i miejsce urodzenia, adres zamieszkania lub pobytu, numer ewidencyjny PESEL, miejsce pracy, zawód, wykształcenie, serię i numer dowodu osobistego. Ponadto dodatkowo ww. organy mogą przetwarzać takie dane jak: nazwa i adres aktualnego pracodawcy oraz stanowisko zajmowane przez osobę podejrzaną o naruszenie dyscypliny finansów

publicznych. Organy mogą też przetwarzać dane dotyczące stanu zdrowia osób w stosunku do których prowadzone jest postępowanie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (lub innych osób, np. świadków) w sytuacji powoływania się przez strony lub innych uczestników postępowania, na występowanie przesłanki uniemożliwiającej lub utrudniającej prowadzenie postępowania lub konkretnych czynności w postępowaniu. Przetwarzane są też dane dotyczące skazań, orzeczeń o ukaraniu w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych i orzeczeń wydawanych w postępowaniu sądowym i administracyjnym. Zatem są określone w prawie kategorie danych w postępowaniach jakie są czy też ewentualnie mogą być przetwarzane przez organy właściwe w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, organy nadzoru nad organami właściwymi w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz zawiadamiających, o których mowa w art. 93 ustawy o odpowiedzialności. Dlatego podmioty te ograniczają wykonywanie obowiązków informacyjnych nie naruszają art. 23 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2016/679.

Proponowane brzmienie art. 3a ust. 2 ustawy o odpowiedzialności wskazuje na obowiązki administratorów danych osobowych w zakresie dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania. Przepis ten ma na celu zapewnienie właściwego przetwarzania danych osobowych a dodatkowo umożliwić administratorom ograniczenie obowiązków informacyjnych.

Natomiast w projektowanym art. 3a ust. 3 ustawy o odpowiedzialności uwzględniono, że kwestie związane z przechowywaniem dokumentów i ich archiwizacją określają przepisy paragrafów 40 – 44 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 930, z późn. zm.) w sprawie działania organów orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz organów właściwych do wypełniania funkcji oskarżyciela.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych

Zaproponowane wyłączenia stosowania wybranych obowiązków informacyjnych nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, są natomiast niezbędnym i proporcjonalnym środkiem służącym wyżej opisanemu ważnemu interesowi gospodarczemu Unii oraz państwa członkowskiego.

Wskazany w rozporządzeniu 2016/679 warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będą one naruszały istoty podstawowych praw i wolności. Należy podkreślić, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w rozporządzeniu 2016/679, czyli w uprawnienie do żądania dostępu, sprostowania czy usunięcia danych gromadzonych przez administratora. Projekt ogranicza się do ograniczenia stosowania niektórych przepisów dotyczących części obowiązków informacyjnych spoczywających na organach władzy publicznej, a także, wyłącznie w niezbędnych przypadkach, stosowania przez daną osobę prawa do ograniczenia lub sprzeciwu wobec przetwarzania danych. Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w niczym nie uchybiają więc prawom osób, których dane są przetwarzane, mają natomiast na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych spoczywających na organach administracji publicznej i innych podmiotach realizujących zadania publiczne.. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Oznacza to, że mimo zwolnienia organów administracji publicznej z uprzedniego obowiązku poinformowania o przetwarzaniu danych w celu innym niż ten, w którym dane zostały zebrane, osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od tego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na organie władzy publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. składając wnioski o wszczęcie postępowania administracyjnego, wydanie zaświadczenia czy o dostęp do informacji publicznej, wnosząc skargi i petycje, a także kierując wszelkiego innego rodzaju wystąpienia do organów administracji publicznej), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. Natomiast w przypadku postępowań administracyjnych wszczynanych z urzędu, strona na każdym etapie postępowania ma prawo wglądu do akt sprawy, w tym do zawartych w nich danych osobowych jej dotyczących. Zaproponowane ograniczenia stosowania rozporządzenia 2016/679 w zakresie prawa stosowania prawa do sprzeciwu lub prawa do ograniczenia przetwarzania w żaden też sposób negatywnie nie wpłyną na prawo strony do zaskarżania rozstrzygnięć organów administracji zapadających w sprawach jej dotyczących.

Powyższe potwierdza, że wyłączenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia 2016/679 nie narusza istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Wskazany w rozporządzeniu 2016/679 warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest również wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspakajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. W tym kontekście zaproponowane ograniczenia stosowania rozporządzenia 2016/679 mają na celu umożliwienie organom realizacji podstawowych funkcji, dla których zostały powołane. Z całą pewnością podstawowym oczekiwaniem obywateli w stosunku do organów realizujących zadania publiczne jest sprawne załatwianie spraw, zarówno o charakterze zbiorowym, jak i indywidualnym. Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należycie wyważono interes publiczny, rozumiany jako zaspakajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu z pełni praw wskazanych w rozporządzeniu 2016/679, przy czym proponowane ograniczenia nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności. Nie można przy tym pominąć faktu, że konieczność stosowania przez organy administracji w każdym przypadku przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 13 ust. 3, prawa do ograniczenia przetwarzania czy prawa do sprzeciwu, nie tylko spowodowałoby spowolnienie pracy urzędów wynikające ze znaczącego wzrostu obciążeń biurokratycznych, lecz również oznaczałoby konieczność poniesienia dodatkowych znaczących kosztów, które poniosą wszyscy obywatele.”.

W związku z powyższym wprowadza się następujące rozwiązania:

1. Obowiązki informacyjne, wynikające z art. 13 ust. 1 i 2, art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2016/679 powinny być realizowane za pośrednictwem strony internetowej podmiotu realizującego zadania publiczne.

2. Wyłącza się stosowanie Art. 15 ust. 3 (Prawo dostępu przysługujące osobie, której dane dotyczą – w zakresie uzyskiwania kopii danych) - konieczność przekazywania kopii dokumentów będzie skutkowałą koniecznością anonimizacji innych danych osobowych, poza tym w przypadku organów administracji mogą być tam również inne informacje wrażliwe, niebędące danymi osobowymi.

3. Ze względu na charakter prowadzonych postępowań administracyjnych, mających w dużej mierze charakter postępowań sankcyjnych lub postępowań ustalających obowiązek podmiotu, zasadne jest wyłączenie Art. 18 (Prawo do ograniczenia przetwarzania) – każdorazowe korzystanie przez zainteresowane osoby z tego prawa, powodowałoby konieczność wykazywania przez administratora danych „ważnych prawnie uzasadnionych podstaw do przetwarzania, nadrzędnych wobec interesów, praw i wolności osoby, której dane dotyczą”, co może znacząco wydłużyć prace organów administracji.

4. Art. 21 (Prawo do sprzeciwu) - wydaje się koniecznym wyłączenie tego przepisu w całości w przypadku, biorąc pod uwagę, że ustawa o opłatach abonamentowych dotyczy w przeważającej części ustalenia obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz poboru opłaty abonamentowej za ich używanie, a także postępowań o charakterze związanych z uchybieniem w/w obowiązkom. Każdorazowe korzystanie przez zainteresowane osoby z tego prawa, powodowałoby konieczność wykazywania przez administratora danych „ważnych prawnie uzasadnionych podstaw do przetwarzania, nadrzędnych wobec interesów, praw i wolności osoby, której dane dotyczą”, co może znacząco wydłużyć prace organów administracji. dane dotyczą.

5. Powyższe zasady odnoszą się zarówno do zadań realizowanych bezpośrednio przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, jak i do postępowań odwoławczych realizowanych przez ministra właściwego do spraw łączności oraz postępowań związanych z umorzeniem, zmniejszeniem lub rozłożeniem na raty opłat wynikających z ustawy, prowadzonych zgodnie z art. 10 ust. 1 przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji.

6. W art. 5 dodaje się ust. 5, regulujący kwestię wyrejestrowania odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych w przypadku zaprzestania ich używania. Wprowadzenie tego przepisu jest niezbędne dla wskazania momentu zaprzestania przetwarzania (usunięcia) danych osobowych użytkowników, którzy zaprzestali używania odbiorników i którzy nie posiadają zadłużeń z tytułu wnoszenia opłaty abonamentowej, a ponadto nie są prowadzone

wobec nich żadne postępowania w sprawie zaległości w uiszczaniu opłat ani postępowania egzekucyjne.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii

W projektowanych zmianach ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U z 2016 r. poz. 438 oraz z 2017 r. poz. 961) uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit.c rozporządzenia 2016/679, który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych. Zagadnienie to uregulowano w nowym Rozdziale 4a, w art. 30a-30b.

Podobnie jak w wypadku innych uregulowań brak jest możliwości określenia w sposób ogólny maksymalnego okresu przechowywania danych osobowych w przypadkach określonych w art. 30a, z uwagi na fakt, iż każdorazowo jest to czas niezbędny na ustalenie określonego zdarzenia i zareagowanie na nie. W treści art. 30a ust. 1 powiązano więc czas przechowywania danych osobowych z realizacją zadań publicznych, dla których takie przechowywanie jest niezbędne.

Zabezpieczenia, o których mowa w art. 30b ust. 1, polegają co najmniej na dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych oraz pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 1 lipca 2005 r. o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów

*(wnioskodawca przedstawił jednakowe uzasadnienie dla propozycji zmian przepisów o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów i o publicznej służbie krwi)**

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym

(wnioskodawca - MNISW- przedstawił wspólne uzasadnienie dla zmian przepisów o instytutach badawczych, Prawo o szkolnictwie wyższym i o Polskiej Akademii Nauk), (we właściwości MNISW pkt 1-3 projektowanych zmian)*

(uzasadnienie do wkladu Ministra Inwestycji i Rozwoju pkt 4 projektowanych zmian) Prawo do ochrony danych osobowych nie ma charakteru absolutnego i może podlegać ograniczeniom na zasadach określonych w art. 51 i art. 31 ust. 3 Konstytucji oraz art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W ocenie Ministra Inwestycji i Rozwoju zaproponowany zakres wyłączenia stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 jest zgodny z przepisami analizowanego aktu prawa Unii Europejskiej. Projektodawca zdecydował się na wprowadzenie tego rodzaju wyłączenia, ponieważ służy ono funkcjom regulacyjnym polegającym na wydawaniu decyzji administracyjnych w sprawie uwłaszczenia uczelni wyższych. Istnieje ryzyko, że stosowanie wobec organów właściwych do wydawania powyższych rozstrzygnięć wszystkich obowiązków zawartych w rozporządzeniu 2016/679 może negatywnie wpłynąć na ekonomikę prowadzenia przez nie postępowań w zakresie uwłaszczenia uczelni wyższych. W konsekwencji, w ocenie Projektodawcy, zaproponowane wyłączenie spełnia przesłankę zawartą w art. 23 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2016/679.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości

Powyższe wyłączenia stosowania wybranych obowiązków informacyjnych nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym wyżej opisanemu ważnemu interesowi gospodarczemu Unii oraz państwa członkowskiego.

Przed wszystkim, wskazanym w Rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w RODO, czyli w uprawnienie do żądania dostępu, sprostowania czy usunięcia danych gromadzonych przez administratora. Projekt ogranicza się tylko i wyłącznie do ograniczenia stosowania niektórych przepisów dotyczących części obowiązków informacyjnych spoczywających na organach władzy publicznej, a także, wyłącznie w niezbędnych przypadkach, stosowania przez daną osobę prawa do ograniczenia lub sprzeciwu wobec przetwarzania danych. Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w niczym nie uchybiają więc prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie w pewnym zakresie mają na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych spoczywających na organach administracji publicznej. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 Rozporządzenia, który

reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Oznacza to, że mimo zwolnienia organów administracji publicznej z uprzedniego obowiązku poinformowania o przetwarzaniu danych w celu innym niż cel, w którym dane zostały zebrane, osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od tego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c RODO. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na organie władzy publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. składając wnioski o wszczęcie postępowania administracyjnego, wydanie zaświadczenia czy o dostęp do informacji publicznej, wnosząc skargi i petycje, a także kierując wszelkiego innego rodzaju wystąpienia do organów administracji publicznej), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. W przypadku zaś postępowań administracyjnych wszczynanych z urzędu, strona na każdym etapie postępowania ma prawo wglądu do akt sprawy, w tym do zawartych w nich danych osobowych jej dotyczących. Zaproponowane ograniczenia stosowania RODO w zakresie prawa stosowania prawa do sprzeciwu lub prawa do ograniczenia przetwarzania, w żaden też sposób negatywnie nie wpłyną na prawo strony do zaskarżania rozstrzygnięć organów administracji zapadających w sprawach jej dotyczących. Powyższe potwierdza, że wyłączenia stosowania wybranych przepisów RODO nie narusza istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w Rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspokajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. W tym kontekście zaproponowane ograniczenia stosowania RODO mają na celu umożliwienie organom

realizacji podstawowych funkcji, dla których zostały powołane. Z całą pewnością podstawowym oczekiwaniem obywateli w stosunku do organów administracji jest sprawne załatwianie spraw, zarówno o charakterze zbiorowym, jak i indywidualnym. Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należy wyważyć interes publiczny, rozumiany jako zaspokajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu z pełni praw wskazanych w RODO, przy czym proponowane ograniczenia, jak już wyżej wskazano, nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności. Nie można przy tym pominąć faktu, że konieczność stosowania przez organy administracji w każdym przypadku przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 13 ust. 3, prawa do ograniczenia przetwarzania czy prawa do sprzeciwu, nie tylko spowodowałyby spowolnienie pracy urzędów wynikające ze znaczącego wzrostu obciążeń biurokratycznych, lecz również oznaczałyby konieczność poniesienia dodatkowych znaczących kosztów, które poniosą wszyscy obywatele.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi

Zmiana art. 3 – dodanie pkt 4i

Propozycja ma na celu uzupełnienie słowniczka o definicję rozporządzeniu 2016/679.

Dodanie art. 83d

ust. 1 pkt 1 -zgodnie z przepisami ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, instytucje obowiązane zobligowane zostały do oceny ryzyka klienta oraz weryfikacji czy jest osobą zajmującą eksponowane stanowisko polityczne lub znajduje się na tzw. liście sankcyjnej. W celu realizacji tego zadania firmy inwestycyjne wykorzystują automatyczne systemy. Zwolnienie firm inwestycyjnych z tego obowiązku pozwoli na zachowanie w tajemnicy zasad określania poziomu ryzyka klienta, a tym samym zapobiegnie unikaniu przez klientów udzielenia informacji pozwalających na uniknięcie przypisania ich do grupy klientów wysokiego ryzyka,

ust. 1 pkt 2 - przyjęcie zaproponowanego przepisu pozwoli na uniknięcie sytuacji, w której obowiązki określone w art. 14 i 15 rozporządzenia 2016/679 firma inwestycyjna będzie musiała realizować w stosunku do osób, w przypadku których weszła w posiadanie ich danych osobowych w wyniku realizacji uprawnień przysługujących innym podmiotom na

podstawie odrębnych przepisów prawa. Przykładem może tutaj być przetwarzanie danych osobowych zawartych w pytaniach kierowanych do firm inwestycyjnych przez organy egzekucyjne, policję, sądy, prokuraturę lub Urząd Komisji Nadzoru Finansowego. Zapytania te mają na celu czy wskazane w danym zapytaniu osoby są lub były klientami danej firmy inwestycyjnej. Wyłączenie stosowania obowiązków określonych w art. 14 i 15 rozporządzenia nr 2016/679 pozwoli na zachowanie w poufności faktu, iż takie zapytanie miało miejsce, co w wielu przypadkach będzie miało kluczowe znaczenie,

ust. 1 pkt 3 - przyjęcie zaproponowanego przepisu pozwoli na uniknięcie sytuacji, w której ujawnienie takiej informacji może w wyniku efektu paniki lub kuli śniegowej zagrozić stabilności funkcjonowania rynku kapitałowego,

ust. 2 - przyjęcie zaproponowanego przepisu pozwoli na uniknięcie sytuacji, w której zostaną przekazane dane związane z konkretnym klientem stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa. Przykładem tych danych może być np. przypisana klientowi grupa ryzyka prania pieniędzy, zaliczenie klienta do grona klientów VIP lub przyznanego klientowi specjalnego statusu (np. uprawnienie do rabatu w określonej wysokości). Tym samym przekazywaniu podlegałyby dane przekazane przez klienta lub wytworzone na podstawie jego zleceń lub dyspozycji,

ust. 3 - administrator danych będzie obowiązany do podjęcia niezwłocznie niezbędnych działań w celu wdrożenia odpowiednich technicznych i organizacyjnych środków ochrony danych osobowych, których dotyczy naruszenie, zgodnie z art. 34 ust. 3 lit. a i b rozporządzenia 2016/679,

ust. 4 - projektowany przepis ma na celu zapewnienie odpowiednich środków służących ochronie interesu lub podstawowych praw i wolności osoby, której dane osobowe dotyczą.

Zmiana art. 149 – dodanie pkt 13

Przepis ma na celu umożliwienie przekazywania informacji stanowiących tajemnicę zawodową Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o dokumentach paszportowych

Dokumenty paszportowe są jednym z dwóch rodzajów dokumentów, które potwierdzają tożsamość obywateli polskich, umożliwiając przede wszystkim przekraczanie granic. Dokument ten daje rękojmię prawdziwości zawartych w nim danych nie tylko polskim

organom, ale przede wszystkim organom innych państw. W związku z tym, w celu jednoznacznego przypisania określonej osoby do wydanego jej dokumentu i zapewnienie tym samym pewności obrotu prawn-administracyjnego, prowadzone są ewidencje paszportowe, centralna ewidencja wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych oraz gromadzona jest odpowiednia dokumentacja. W związku z powyższym przetwarzanie danych osobowych na potrzeby wydawania dokumentów paszportowych jest uregulowane w sposób szczególny w już obecnie obowiązującej ustawie o dokumentach paszportowych.

Ustawa o dokumentach paszportowych nie zawierała szczegółowych regulacji dotyczących przetwarzania danych osobowych w tym zasad ich zbierania, zakresu zbieranych danych, wskazania właściwości i zadań organów w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzanych danych, trybu usuwania niezgodności w zakresie gromadzonych danych, zasad dostępu do danych dla osób, których dane dotyczą czy też czasu przechowywania danych.

Dostosowanie ustawy do rozporządzenia 2016/679 polegało przede wszystkim na wprowadzeniu doprecyzowań w ww. kwestiach oraz służyło wyjaśnieniu:

- 1) konieczności doprecyzowania zasad przetwarzania danych osobowych w związku z wykonywaniem zadania publicznego, jakim jest wydawanie obywatelom polskim dokumentów paszportowych;
- 2) jakie organy i w jakim zakresie przetwarzają dane osobowe, oraz jasny podział zadań związany z przetwarzaniem danych osobowych w centralnej ewidencji wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych oraz w ewidencjach paszportowych, w tym określenie właściwości poszczególnych podmiotów, tj. ministra właściwego do spraw informatyzacji, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw zagranicznych, w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych centralnej ewidencji wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych i ewidencji paszportowych i przetwarzanych w nich danych osobowych;
- 3) celu przetwarzania danych osobowych oraz zgodnie z art. 23 rozporządzenia 2016/679 oraz wskazaniu przepisów ww. rozporządzenia, którego nie stosuje się w stosunku do przetwarzania danych na potrzeby wydawania dokumentów paszportowych;
- 4) jakiego rodzaju dane są przetwarzane w centralnej ewidencji wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych i w ewidencjach paszportowych, a także

określeniu, iż danych zgromadzonych w ww. ewidencjach nie usuwa się, za wyjątkiem danych określonych w art. 46 ust. 4 pkt 4 (tj. biometrycznych w postaci odcisków palców);

- 5) zasad i trybu udostępniania danych osobowych z centralnej ewidencji wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych oraz z ewidencji paszportowych na wnioski uprawnionych, ściśle określonych w ustawie podmiotów i tylko w zakresie niezbędnym do wykonywania ustawowych zadań (np. Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, czy Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu).

W ramach przetwarzania danych osobowych na potrzeby prowadzenia spraw paszportowych, wyłączono:

- 1) art. 18 rozporządzenia - ograniczenie przetwarzania danych nie jest dopuszczalne, gdyż musi istnieć możliwość nieprzerwanego przetwarzania danych przez organy publiczne w celu jednoznacznego potwierdzania tożsamości obywateli na podstawie wydanych dokumentów tożsamości. Biorąc pod uwagę znaczenie dokumentów paszportowych jako dokumentów, które potwierdzają tożsamość obywateli polskich oraz umożliwiają im przekraczanie granic, brak możliwości (choćby czasowego) jednoznacznego przypisania osoby do wydanego jej dokumentu – co może mieć miejsce jedynie w oparciu o dane zawarte w centralnej ewidencji i ewidencjach paszportowych – mogłoby wywołać zarówno daleko idące utrudnienia w zakresie ruchu granicznego (np. w zakresie braku możliwości zweryfikowania przez służby graniczne, czy osoba legitymująca się dokumentem paszportowym ma prawo do dysponowania nim), jak również w sposób negatywny wpłynąć na pewności obrotu prawno-administracyjnego. Ograniczenie przetwarzania danych dotyczących danej osoby w centralnej ewidencji oraz w ewidencjach paszportowych, w przypadku gdy osoba, której dane dotyczą kwestionuje ich prawidłowość znacząco utrudniłoby funkcjonowanie takiej osoby w społeczeństwie i mogłoby wiązać się z uniemożliwieniem wykonywania niektórych zadań przez organy administracji publicznej
- 2) art. 21 rozporządzenia - nie może być dopuszczalne zaprzestanie przetwarzania danych danej osoby na podstawie jej sprzeciwu gdyż nadrzędnym wobec praw jednostki jest w tym przypadku interes publiczny jakim jest możliwość jednoznacznego identyfikowania osób na podstawie wydanych tym osobom dokumentów tożsamości. Przetwarzane w centralnej ewidencji wydanych i unieważnionych dokumentów paszportowych i w ewidencjach paszportowych dane są kluczowe dla ustalania tożsamości osób

fizycznych, powiązania tych danych z wydawanymi osobom dokumentami paszportowymi, czy też dla umożliwienia organom publicznym ustalenia prawa danej osoby do posiadania dokumentu paszportowego (w tym ustalenia czy nie zachodzą ustawowe przesłanki uzasadniające odmowę wydania osobie dokumentu paszportowego, bądź unieważnienia już wydanego jej dokumentu paszportowego). Zdając sobie sprawę z możliwości odmowy poprzez wykazanie ważnych prawnie uzasadnionych podstaw przetwarzania należy podkreślić, że w ewidencjach paszportowych i centralnej ewidencji przetwarzane są dane większości obywateli i nigdy nie będzie możliwości, aby został przyjęty sprzeciw przeciwko przetwarzaniu danych. Zatem biorąc pod uwagę masowy charakter przetwarzania i konieczność, w przypadku wniesienia sprzeciwu o którym mowa w art. 21, każdorazowego wykazywania ww. ważnych prawnie uzasadnionych podstaw przetwarzania celem odmowy przyjęcia sprzeciwu, zasadnym jest aby ograniczyć stosowanie tego przepisu.

Zaproponowane ograniczenia nie stoją w sprzeczności z zasadami określonymi w rozporządzeniu, które dopuszcza możliwość ograniczenia ich stosowania na podstawie przepisów krajowych jeśli ograniczenie takie nie narusza istoty praw podstawowych i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym bezpieczeństwu publicznemu lub innym ważnym celom leżącym w interesie Unii lub państwa członkowskiego.

Regulacje zaproponowane w ustawie o dokumentach paszportowych nie naruszają również zasad określonych w art. 31 i 51 Konstytucji. Ograniczenia w zakresie korzystania z wolności i praw wynikają z przepisów rangi ustawowej. Obowiązki organów w sprawach związanych z paszportami, zakres danych, zasady ich gromadzenia, przechowywania i przetwarzania w ewidencjach i centralnej ewidencji uregulowane zostały w przepisach ustawy. Przepisy te, dzięki umożliwieniu jednoznacznego powiązania osoby z wydanym dokumentem w którym zawarte są jej podstawowe dane osobowe służą realizacji celów związanych z bezpieczeństwem publicznym i są niezbędne dla funkcjonowania państwa, realizacji zadań publicznych przez organy administracji publicznej w interesie publicznym, oraz funkcjonowania jednostki jako bytu prawnego, tym samym są niezbędne w demokratycznym państwie prawnym. Z drugiej strony dla obywateli zapewniona została również możliwość wglądu do przetwarzanych danych, które pozyskiwane są w oparciu o

regulacje ustawowe oraz uzyskiwanie informacji, o których mowa w art. 15 rozporządzenia 2016/679.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym

Wprowadzenie przepisów zmieniających ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym jest uzasadnione z uwagi na fakt, że ustawodawca niejednokrotnie nakłada na KNF konieczność oceny kwalifikacji danej osoby fizycznej (np. spełniania tzw. przesłanki rękojmiowej, czy daje ona rękojmię właściwego lub należytego wykonywania powierzanej mu funkcji). W tym miejscu należałoby choćby wskazać przepisy art. 22aa oraz art. 22b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, art. 41 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz art. 50 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

Jednym z instrumentów nadzorczych wykorzystywanych przez KNF w ramach wykonywania nadzoru nad rynkiem finansowym są administracyjne kary pieniężne nakładane na osoby fizyczne. W takich przypadkach KNF jest zobligowana częstokroć ustalić szereg okoliczności dotyczące różnych sfer życia tej osoby fizycznej. I tak ustalając przyczyny naruszenia prawa, za które ma być wymierzana kara, przykładowo trzeba ustalić zachodzące relacje rodzinne, a także konieczne jest poznanie sytuacji finansowej podmiotu, skalę korzyści i straty poniesionych przez osoby trzecie. Istotne jest wreszcie poczynienie ustaleń, co do przeszłych naruszeń przepisów prawa. Przykładem takiej regulacji jest choćby przepis art. 141 ust. 1a ww. ustawy Prawo bankowe.

Znaczącym polem aktywności KNF na rynku finansowym jest wykrywanie przestępstw, co realizowane jest m.in. w ramach postępowań wyjaśniających, o których mowa w rozdziale 2a ustawy z dnia 21 lipca 2016 r., o nadzorze nad rynkiem finansowym. Zdarzenia takie obligują KNF do powiadomienia odpowiednich organów o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Przykładem takich działań jest ściganie manipulacji na rynku kapitałowym, również osób działających wspólnie. W tym celu konieczne jest ustalenie wzajemnych powiązań pomiędzy uczestnikami manipulacji, które mogą wymagać gromadzenia różnego rodzaju informacji, np. o relacjach intymnych pomiędzy pracownikami podmiotów nadzorowanych lub uczestnikami porozumienia. Tożsame uwagi odnoszą się także innych przestępstw, np. wykorzystania informacji poufnej.

Przywołane przykłady ukazują, że wykonywanie zadań nadzorczych nałożonych na KNF przez ustawodawcę wymaga przetwarzania danych osobowych. Dane te niejednokrotnie mają walor kluczowy dla sprawy i decydują o treści rozstrzygnięcia. Co istotne, przetwarzanie tych danych odbywa się niejednokrotnie bez wiedzy i zgody osób, których dane są zbierane i gromadzone. Ta cecha jest wręcz istotą cechą wielu działań nadzorczych KNF. Uniemożliwienie przetwarzania danych osobowych będzie powodowało, że KNF nie będzie mogła właściwie wykonywać swoich zadań i funkcji. Dla wykonywania nadzoru nad rynkiem finansowym przetwarzanie danych osobowych jest zatem koniecznym, a wręcz niezbędnym warunkiem efektywnej i sprawnej realizacji zadań. Można stwierdzić, iż działalność KNF opiera się w tym przypadku na tej samej zasadzie, co nadzorcza działalność Europejskiego Banku Centralnego – zasadzie need to know. Wskazać należy, że Europejski Bank Centralny gwarantuje sobie prawo do niezakłóconego przechowywania danych osobowych uzyskanych w związku z wykonywaniem funkcji nadzorczych przez 15 lat. Okres ten wydaje się właściwy także dla KNF.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nakłada obowiązki, do realizacji których niezbędne jest przetwarzanie danych osobowych, m.in. danych dotyczących osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i ust. 3 rozporządzenia 2016/679 takie przetwarzanie jest dopuszczalne, m.in. gdy jest ono niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze a podstawa prawna przetwarzania określona jest w prawie Państwa Członkowskiego.

Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw obecnie nie przewiduje bezpośrednich regulacji związanych z ochroną danych osobowych. Dlatego też w świetle rozporządzenia 2016/679 występuje konieczność wprowadzenia do ww. ustawy odpowiednich uregulowań ustawowych określających m.in. ograniczenia zakresu obowiązków i praw wynikających z przedmiotowego rozporządzenia.

Art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 zawiera podstawę derogacyjną, którą zastosowano w odniesieniu do danych przetwarzanych na podstawie przepisów ustawy

o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - przetwarzanie danych osobowych służy ograniczeniu negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi.

Prezes UOKiK (wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej) wykonuje zadania o charakterze publicznym, w tym działania władcze. Działania te obejmują zbieranie licznych danych (np. w postępowaniach na podstawie dokumentów pozyskanych od przedsiębiorców, kontroli bądź na podstawie skarg konsumentów, zgłoszeń przedsiębiorców). Realizacja obowiązków wynikających z RODO może utrudnić lub wręcz uniemożliwić wykonywanie zadań nałożonych na Prezesa UOKiK i wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej ustawą krajową. Należy wskazać, że Dyrektywy unijne nakazują wprowadzenie skutecznych i efektywnych procedur mających na celu ochronę interesów konsumentów. Należy zauważyć, iż ochrona interesów konsumentów jest również wartością konstytucyjną (art. 76 Konstytucji - Władze publiczne chronią konsumentów, użytkowników i najemców przed działaniami zagrażającymi ich zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu oraz przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi. Zakres tej ochrony określa ustawa). Działania Prezesa UOKiK nieodłącznie wiążą się z gromadzeniem dużej liczby różnego rodzaju danych, w tym danych od konsumentów (do Prezesa UOKiK wpływa rocznie około kilku tysięcy skarg).

Nałożenie dodatkowego obowiązku informacyjnego związanego z ochroną danych osobowych w dużej mierze utrudniłoby zbieranie i wykorzystywanie przez administratorów informacji i będzie miało wpływ na sytuację konsumentów ich bezpieczeństwo i dobrobyt.

Biorąc pod uwagę powyższe, w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wprowadza się ograniczenia dotyczące stosowania art. 13, art. 14 i art. 15 rozporządzenia 2016/679 (obowiązek informacyjny). Ze względu na cel i zakres przetwarzania danych osobowych, wprowadzane ograniczenia nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności oraz są konieczne i proporcjonalne. Ze względu na charakter przetwarzanych informacji (dane osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, dane konsumentów, dane osób fizycznych), cel przetwarzania danych (ochrona konsumentów w interesie publicznym) oraz nieznaczne ograniczenie prawa osób, których dane są przetwarzane, należy uznać że zastosowanie wyłączeń obowiązków informacyjnych nie jest nieadekwatne i nadmierne.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych

Pomimo, że w rejestrach, których dotyczą ww. przepisy (rejestr wytwórców oraz rejestr podmiotów sprowadzających) nie gromadzi się danych osobowych (art. 5 ust. 4 pkt 1 oraz art. 12c ust. 3 pkt 1 stanowią, że we wniosku należy ujawnić oznaczenie firmy wytwórcy, jej siedziby, adresu oraz inne dane teleadresowe) proponuje się wprowadzić projektowaną zmianę celem zapewnienia spójności ustawy – analogiczna zmiana będzie bowiem konieczna do wprowadzenia w przypadku kolejnego rejestru, który dane osobowe zawiera. Ponadto, proponowana zmiana pozwoli uniknąć wątpliwości pojawiających się w związku z obecnym brzmieniem ww. przepisu czy dane podmiotu wykreślonego są nadal widoczne, ale np. z adnotacją „wykreślony” lub odpowiadającym jej oznaczeniem graficznym. W praktyce, obecnie, wykreślenie jest równoznaczne z fizycznym usunięciem podmiotu z rejestru.

Proponowana zmiana w art. 15 ust. 3 wynika z konieczności zapewnienia należytej ochrony danych osobowych podmiotu wpisywanego do rejestru, zgodnie z wymaganiami nałożonymi przez rozporządzenie 2016/679.

Biorąc pod uwagę jawny charakter rejestru oraz wprowadzone w art. 17 rozporządzenia 2016/679 prawo do usunięcia danych w ww. projektowanych przepisach proponuję doprecyzować kwestię skutku wykreślenia danych z rejestrów i wyraźnie określić, że wykreślenie z danego rejestru jest równoznaczne z fizycznym usunięciem z tego rejestru danych wykreślanego podmiotu. Pozwoli to uniknąć wątpliwości pojawiających się w związku z obecnym brzmieniem ww. przepisu czy dane podmiotu wykreślonego są nadal widoczne, ale np. z adnotacją „wykreślony” lub odpowiadającym jej oznaczeniem graficznym.

Jednocześnie wszystkie usuwane z rejestrów prowadzonych na podstawie przedmiotowej ustawy dane nadal znajdują się w złożonych do organu rejestrowego wnioskach o wpis do rejestru, które stanowią akta sprawy. Ponieważ organ rejestrowy – Prezes Agencji Rynku Rolnego jest organem państwowym, do postępowania z aktami sprawy stosuje przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1506, z późn. zm.), w rozumieniu której, akta sprawy są materiałem archiwalnym podlegającym archiwizacji przez okres czasu zgodny z nadaną im kategorią, zgodnie z wewnętrzną instrukcją kancelaryjną (w Agencji Rynku Rolnego akta te mają kategorię archiwalną A). W związku z tym, zrezygnowano z wprowadzania do przedmiotowej ustawy odrębnych przepisów regulujących okres przechowywania wniosków o wpis do rejestru.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nakłada na Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz m.in. rzeczników konsumentów obowiązki, do realizacji których niezbędne jest przetwarzanie danych osobowych osób fizycznych oraz osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i ust. 3 rozporządzenia 2016/679 takie przetwarzanie jest dopuszczalne, m.in. gdy jest ono niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze a podstawa prawna przetwarzania określona jest w prawie Państwa Członkowskiego.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów obecnie nie przewiduje bezpośrednich regulacji związanych z ochroną danych osobowych. Dlatego też w świetle rozporządzenia 2016/679 występuje konieczność wprowadzenia do ww. ustawy odpowiednich uregulowań ustawowych określających m.in. ograniczenia zakresu obowiązków i praw wynikających z przedmiotowego rozporządzenia.

Art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 zawiera podstawę derogacyjną, którą zastosowano w odniesieniu do danych przetwarzanych na podstawie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów - przetwarzanie danych osobowych przez Prezesa Urzędu służy ochronie konkurencji i konsumentów podejmowanej w interesie publicznym. Z kolei przetwarzanie danych przez rzeczników konsumentów oraz organizacje konsumenckie ma na celu ochronę interesu konsumentów.

Prezes UOKiK wykonuje zadania o charakterze publicznym, w tym działania władcze. Działania te obejmują zbieranie licznych danych np. w postępowaniach administracyjnych bądź na podstawie skarg konsumentów lub zgłoszeń przedsiębiorców, w toku kontroli i przeszukań. Realizacja obowiązków wynikających z RODO może utrudnić lub wręcz uniemożliwić wykonywanie zadań nałożonych na Prezesa UOKiK ustawą krajową (będącą implementacją przepisów unijnych).

Należy podkreślić szczególny charakter prowadzonych przez Prezesa UOKiK, w interesie publicznym, postępowań, w których szczególne znaczenie ma postępowanie dowodowe i dokonywana przez Prezesa UOKiK na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów, ocena zachowania przedsiębiorcy. W polskim systemie prawa Prezes UOKiK jest

organem quasi policyjnym, który gromadzi materiał dowodowy w toku kontroli i przeszukań (przeszukania pomieszczeń i rzeczy przedsiębiorców, w tym dysków twardych komputerów (laptopów), zawartości służbowych skrzynek pocztowych, szaf, biur, itp.) W toku kontroli organ gromadzi taki materiał dowodowy, który kontrolowany przedsiębiorca mógłby chcieć ukryć lub zniszczyć, a który może wskazywać bezpośrednio, np. na zawarcie umowy cenowej/przetargowej. Ponadto, kontrole i przeszukania prowadzone przez Prezesa UOKiK nie są działaniami zapowiedzianymi, ale są organizowane doraźnie w związku z potrzebą uzyskania określonych dowodów w prowadzonych postępowaniach i w odpowiedzi na informacje wskazujące na możliwość naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Ze względu na ryzyko utraty dowodów działania te są trzymane w ścisłej tajemnicy (o przygotowaniach do przeszukań wie wąska grupa pracowników Urzędu). Ujawnienie faktu zbierania i przetwarzania danych dotyczących osób, które ma dotyczyć przeszukiwanie (np. osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, członków organów przedsiębiorcy, osób przebywających w lokalu, który będzie przeszukiwany) może zniweczyć cel prowadzonych działań, dlatego proponowane ograniczenie jest niezbędne i proporcjonalne do zapewnienia realizacji celów zawartych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów. Mając na uwadze powyższe zasadne jest wyłączenie Prezesa UOKiK z obowiązków informacyjnych dotyczących przetwarzania danych osobowych osób fizycznych (art. 13 - 15 RODO). Ze względu na powyższe uzasadnione jest ograniczenie przewidzianych przez RODO obowiązków dotyczących danych osobowych gromadzonych przez Prezesa UOKiK (analogicznie do wyłączenia obowiązku informacyjnego Policji).

Dodatkowo w uzasadnieniu konieczności wprowadzenia ww. ograniczeń należy wskazać, że jakkolwiek dane osobowe jako dane wrażliwe w świetle podstawowych praw i wolności obywatelskich wymagają szczególnej ochrony, to jednak ww. ograniczenia informacyjne Prezesa UOKiK są niezbędne do wywiązywania się przez Prezesa UOKiK z obowiązku prawnego, jakim jest zapewnienie skutecznej konkurencji, która jest jedną z podstawowych wartości gospodarki wolnorynkowej. Jak wskazuje się w doktrynie konkurencja jest dobrym publicznym. „Konkurencja może być kwalifikowana jako rodzaj dobra publicznego. Jest ono determinowane normami prawa kształtującymi wolnorynkowy ustrój gospodarczy, a chroni się je za pomocą wyspecjalizowanych regulacji (szeroko rozumianego prawa konkurencji, obejmującego prawo antymonopolowe, prawo pomocy publicznej i prawo zwalczania nieuczciwej konkurencji). W ujęciu ordoliberalnym konkurencja, jako pierwszorzędne dobro publiczne, wymaga ochrony za pomocą prawa

konkurencji, kwalifikowanego jako dobro publiczne komplementarne. Konkurencja jest rdzeniem społecznej gospodarki rynkowej. Ludwig Erhard zaliczał konkurencję do fundamentalnych zasad ładu społecznej gospodarki rynkowej²⁸. Ponadto, podkreślenia wymaga, że realizowana przez Prezesa UOKiK zasada ochrony konkurencji wyprowadzana jest z art. 20 Konstytucji RP, który wskazuje zasadę społecznej gospodarki rynkowej, jako podstawę ustroju gospodarczego RP. „Społeczna gospodarka rynkowa oznacza system gospodarczy, w którym państwo pełni rolę arbitra i interweniuje na rynku tylko wówczas, gdy jest to konieczne dla realizacji pewnych zadań społecznych, których mechanizmy wolnej konkurencji mogą nie realizować. Podstawą rozwoju gospodarczego Polski mają być zatem mechanizmy rynkowe, na które państwo może wpływać tylko w zakresie przewidzianym ustawami dla realizacji tych zadań. Społeczna gospodarka rynkowa opiera się na zasadzie wolności działalności gospodarczej, własności prywatnej oraz solidarności i współpracy partnerów społecznych. Wolność działalności gospodarczej oznacza swobodę podejmowania i prowadzenia tej działalności w dowolnie wybranych formach. Działalność tę mogą prowadzić wszystkie podmioty uprawnione do tego, by działać gospodarczo, niezależnie od tego, czy zaliczamy je do jednostek prawa publicznego, czy prywatnego. Z kolei filar wolności gospodarczej stanowi wolna konkurencja, której zasady określa ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów²⁹.

Wobec powyższego, ww. ograniczenie stanowi niezbędny i proporcjonalny środek chroniący ważny interes publiczny. Przepisy dotyczące ochrony danych osobowych nie powinny mieć wpływu na gromadzenie danych i ich przepływ podczas wykonywania działań przez Prezesa UOKiK (patrz też motyw 112 RODO).

Dodatkowo należy wskazać, że Dyrektywy unijne nakazują wprowadzenie skutecznych i efektywnych procedur mających na celu ochronę interesów konsumentów. Prezes UOKiK jest organem do którego zadań należy, również ochrona konsumentów. Na gruncie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jest on odpowiedzialny za ochronę zbiorowych interesów konsumentów. Kompetencja ta związana jest z implementacją dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/22/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w

²⁸ Rajmund Molski w „WOKÓŁ KONSTYTUCJI I ZDROWEGO ROZSĄDKU Circum constitutionem rationemque sanam Prace dedykowane Profesorowi Tadeuszowi Smolińskiemu” pod redakcją Jerzego Ciapały i Antoniego Rosta.

²⁹ Prawo konkurencji. System Prawa Prywatnego. Tom 15, Seria: System Prawa Prywatnego, 2013 r. pod red. Mariana Kępińskiego.

sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów. Zgodnie z art. 2 ww. dyrektywy, Państwa członkowskie wyznaczają sądy lub organy administracyjne właściwe do prowadzenia postępowań wszczętych przez upoważnione podmioty w rozumieniu art. 3, wnoszące o: a) nakaz zaprzestania lub zakazu jakiejkolwiek szkodliwej praktyki w trybie pilnym, w odpowiednich przypadkach w drodze procedury doraźnej; b) w odpowiednich przypadkach, podjęcie takich środków, jak opublikowanie decyzji, w całości lub w części, w takiej formie, jaka okaże się właściwa, lub opublikowanie oświadczenia korygującego w celu wyeliminowania długotrwałych skutków szkodliwej praktyki; c) tak dalece, jak pozwala na to system prawny danego państwa członkowskiego, nakazanie przegrywającemu sprawę pozwanemu uiszczenia na rzecz skarbu państwa lub na rzecz beneficjenta wyznaczonego w ramach ustawodawstwa krajowego, w przypadku niezastosowania się do decyzji w terminie wyznaczonym przez sąd lub organy administracyjne, określonej kwoty ustalonej za każdy dzień opóźnienia lub innej kwoty określonej w ustawodawstwie krajowym w celu zapewnienia przestrzegania decyzji.

Należy zauważyć, iż ochrona interesów konsumentów jest również wartością konstytucyjną (art. 76 Konstytucji RP - Władze publiczne chronią konsumentów, użytkowników i najemców przed działaniami zagrażającymi ich zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu oraz przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi. Zakres tej ochrony określa ustawa). Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego w [art. 76](#) Konstytucji został na władze publiczne nałożony obowiązek podejmowania działań chroniących konsumentów, użytkowników i najemców przed działaniem zagrażającym ich zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu oraz przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi. Przepis ten stanowi w założeniu ochronę słabszej strony w procesie dystrybucji dóbr lub usług (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 września 2011 r. sygn. K 8/09). Ponadto, zdaniem Trybunału Konstytucyjnego, przepis ten stanowi podstawę do wskazania, że obowiązki ochronne spoczywające na władzach publicznych obejmują konieczność zapewnienia określonych, minimalnych gwarancji ustawowych wszelkim podmiotom, w szczególności osobom fizycznym, które, jakkolwiek ich stosunki kształtowane są na zasadzie autonomii woli, to jednak zajmują słabszą pozycję, przede wszystkim, choć nie wyłącznie, ekonomiczną w ramach ich relacji z profesjonalnymi uczestnikami gry rynkowej. Taka jest istota, sens i cel

regulacji zawartej w tym przepisie (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 września 2005 r. sygn. K 38/04).

Działania Prezesa UOKiK nieodłącznie wiążą się z gromadzeniem dużej liczby różnego rodzaju danych, w tym danych od konsumentów (do Prezesa UOKiK wpływa rocznie około kilku tysięcy skarg). Nie można również zapominać o danych gromadzonych podczas podejmowania działań władczych i narzędziach służących realizacji tych działań (np. w postępowaniach – dane te pochodzą od różnych podmiotów, nie tylko bezpośrednio od podmiotu danych, przeszukania, kontrole, instytucja tajemniczego klienta, publikacja ostrzeżeń publicznych). W trakcie np. kontroli, Prezes Urzędu może dokonać zajęcia wszelkiego rodzaju pism, korespondencji, dokumentów. Dokumenty te i pisma mogą zawierać dane osobowe osób trzecich - realizacja obowiązku z RODO mogłaby przeszkodzić zatem skutecznym działaniom Prezesa UOKiK wynikającym z ustawy. Ochrona przewidziana w przepisie art. 76 Konstytucji przysługuje – z jednej strony – przed działaniami zagrażającymi zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu, zaś z drugiej strony – przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi. Tytułem przykładu realizacji ochrony przewidzianej w art. 76 Konstytucji RP można wymienić przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Adresatem nakazu ochrony są władze publiczne. W pierwszej kolejności nakaz ten skierowany jest do ustawodawcy, co potwierdza art. 76 zd. 2 Konstytucji RP, zgodnie z którym zakres ochrony określa ustawa. Obowiązek zapewnienia stosownej ochrony spoczywa jednak na każdym organie i instytucji, której właściwość obejmuje kwestie dotyczące konsumentów, użytkowników i najemców więc także na organach władzy wykonawczej i na sądach w procesie stosowania prawa (Art. 76 Konstytucja RP red. Safjan, Bosek 2016, wyd. 1/Mikłaszewicz, Legalis). Realizacja zadań wynikających z ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów byłaby utrudniona w związku z koniecznością stosowania przepisów RODO, a zatem uniemożliwiłaby również realizację art. 76 Konstytucji.

Poszczególnym wartościom konstytucyjnym rzadko przyznawany jest bezwzględny prymat nad innymi. Konstytucja RP pozostawia prawodawcy swobodę wyboru rozstrzygnięć, a swoboda ta dotyczy również – jak się zdaje – decyzji w przedmiocie konfliktu wartości konstytucyjnych (np. prawo do informacji – autonomia informacyjna, interes publiczny – autonomia informacyjna itp. Art. 51 Konstytucja RP red. Safjan, Bosek 2016, wyd. 1/Wild, Legalis).

Granice ingerencji w konstytucyjne prawa i wolności wyznacza zasada proporcjonalności oraz koncepcja istoty poszczególnych praw i wolności. Stwierdzenie, że ograniczenia mogą być ustanawiane tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie, nakazuje rozważyć: czy wprowadzona regulacja jest w stanie doprowadzić do zamierzonych przez nią skutków; czy regulacja ta jest niezbędna dla ochrony interesu publicznego, z którym jest połączona; czy efekty wprowadzonej regulacji pozostają w proporcji do ciężarów nakładanych przez nią na obywatela. Tak też treść zasady proporcjonalności jest formułowana w dotychczasowym orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego (wyrok z dnia 22 lutego 2005r., sygn. akt K10/04).

Wobec powyższego, należy stwierdzić, iż ograniczenie przepisów RODO w stosunku do Prezesa UOKiK jest w świetle zasad konstytucyjnych niezbędne do realizacji zadań związanych z ochroną przez Prezesa UOKiK interesu publicznego, którym jest także ochrona konsumentów. Biorąc pod uwagę orzecznictwo TK, ograniczenie to wydaje się proporcjonalne dla realizacji skutecznej i efektywnej ochrony konsumentów przez władze publiczne. Nie bez znaczenia pozostaje tu fakt, iż obowiązek ten wynika również z prawa UE.

Biorąc pod uwagę powyższe, w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, wprowadza się ograniczenia dotyczące stosowania art. 13 ust. 1-3, art. 14 ust. 1, 2 i 4 i art. 15 ust. 1-3 rozporządzenia 2016/679 (obowiązki informacyjne). Ze względu na cel i zakres przetwarzania danych osobowych, wprowadzane ograniczenia nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności oraz są konieczne i proporcjonalne. Ze względu na charakter przetwarzanych informacji (dane osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, dane konsumentów, dane osób fizycznych), cel przetwarzania danych (ochrona konkurencji i konsumentów w interesie publicznym) oraz nieznaczne ograniczenie prawa osób, których dane są przetwarzane, należy uznać że zastosowanie wyłączeń obowiązków informacyjnych nie jest nieadekwatne i nadmierne.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym

Celem zapewnienia zgodności z rozporządzeniem 2016/679 proponuje się usunąć regulację zgodnie zawartą w art. 29b ust. 5 zgodnie z którą podczas przeglądu zapasów interwencyjnych nie przetwarza się danych osobowych. Wszelkie dane zebrane podczas tego przeglądu są niezwłocznie usuwane.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym

W uzasadnieniu propozycji uzupełnienia treści rozdziału 2 projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o ochronie danych osobowych o projektowane zmiany w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym - należy wskazać, iż w założeniu mają one za zadanie wzmocnienie ochrony infrastruktury krytycznej oraz dostosowanie szeroko rozumianego obiegu informacji na potrzeby zarządzania kryzysowego do nowoprojektowanych regulacji w zakresie ochrony danych osobowych.

Infrastruktura krytyczna (dalej „IK”) to rzeczywiste i cybernetyczne systemy niezbędne do minimalnego funkcjonowania gospodarki i państwa. Zapewnienie ciągłości działania IK jest podstawowym celem dla operatorów IK i jest realizowane poprzez implementację wielu środków ochronnych.

W celu zapewnienia skutecznej ochrony infrastruktury krytycznej konieczne jest powzięcie rozwiązań kompleksowych. Dlatego też Narodowy Program Ochrony Infrastruktury Krytycznej ukonstytuował sześć rodzajów zapewnienia bezpieczeństwa, m.in. zapewnienie bezpieczeństwa osobowego i zapewnienie bezpieczeństwa fizycznego.

Weryfikacja niekaralności kadr zatrudnionych w obiektach IK jest jedną z podstawowych technik w obszarze osobowym. Proponowane brzmienie Art. 6d. ust. 1 jest podstawowym rozwiązaniem dotyczącym takiej weryfikacji u każdego operatora IK.

Natomiast proponowane brzmienie przepisu art. 6d ust. 2 jest konsekwencją zarówno wymagań zapewnienia bezpieczeństwa osobowego jak i zapewnienia bezpieczeństwa fizycznego. Nowoczesne systemy kontroli dostępu do chronionych stref w obiektach infrastruktury krytycznej korzystają z rozwiązań biometrycznych w szczególności w postaci odwzorowań linii papilarnych palców dłoni, głosu, obrazu rogówki i sieci żył palców.

Skuteczność kontroli dostępu jest kluczowa szczególnie w obiektach IK, której dysfunkcjonalność może mieć ogromne znaczenie dla całego społeczeństwa. Dlatego też możliwość żądania przez operatora IK od pracownika pobrania i użytkowania identyfikatorów biometrycznych jest w pełni uzasadnione koniecznością ochrony obiektów IK.

Powyższe kwestie znalazły odzwierciedlenie m.in. dokumentach opracowywanych na potrzeby Międzyresortowego Zespołu ds. Zagrożeń Terrorystycznych a dotyczyły

minimalnych wymagań w obszarze zapewnienia bezpieczeństwa fizycznego. Dokument wskazuje m.in. na informacje biometryczne jako jedne z danych identyfikacyjnych w elektronicznych Systemach Kontroli Dostępu, które umożliwiają identyfikację i weryfikację uprawnień dostępu do obiektów, urządzeń i instalacji IK.

Obok obecnego brzmienie przepisu art. 20a wskazującego, że organy właściwe w sprawach zarządzania kryzysowego oraz dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa mają prawo żądania udzielenia informacji, gromadzenia i przetwarzania danych niezbędnych do realizacji zadań określonych w ustawie – dodaje się regulacje w zakresie przetwarzania danych osobowych przez ww. podmioty, w ramach realizacji ich ustawowych zadań.

Przewiduje się, iż organy właściwe w sprawach zarządzania kryzysowego oraz dyrektor Centrum w ramach realizacji zadań określonych w ustawie przetwarzają następujące dane osobowe:

- imię i nazwisko,
- adres zamieszkania,
- miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub pełniona funkcja,
- numer telefonu i adres elektroniczny, w tym adres poczty elektronicznej.

Do przetwarzania ww. danych osobowych nie będzie miał zastosowania art. 13 i art. 14 rozporządzenia 2016/679, w zakresie, w jakim dane osobowe są niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji ustawowych zadań organów właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego oraz dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o lekarzu sądowym

** Uzasadnienie wspólne do zmian projektowanych w następujących ustawach: Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych, ustawa z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych, ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, ustawa z dnia 15 czerwca 2007 r. o lekarzu sądowym, ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, ustawa z dnia 11 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, ustawa z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu.*

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego

Przepisy rozporządzenia w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE dotyczą w dużej mierze zadań realizowanych na podstawie ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 883) wykonywanych przez Ministra Sprawiedliwości oraz podmioty wymienione w art. 20a ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 85 projektu.

Ustawa z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego nie przewiduje regulacji związanych z ochroną danych osobowych, jednak określa zadania publiczne, prowadzące do gromadzenia i przetwarzania takich danych, w związku z czym w świetle nowych regulacji prawa Unii Europejskiej celowe jest wprowadzenie stosownych przepisów ustawowych, w których zostaną określone ograniczenia zakresu obowiązków i praw wynikających z rozporządzenia 2016/679.

Przed wszystkim podkreślenia wymaga, że podstawy ograniczeń w zakresie ochrony danych osobowych, do których odwołano się w art. 85 projektowanej ustawy, mieszczą się w katalogu określonym w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, nie wykraczają poza zakres określony w Konstytucji RP, a także są zgodne z zasadą proporcjonalności. Przed wszystkim ograniczenia w zakresie ochrony danych osobowych, wprowadzane w objętych projektem ustawach regulujących wykonywanie zawodu doradcy restrukturyzacyjnego nie naruszają praw i wolności osób, których dane osobowe dotyczą.

Wyłączenia znajdują umocowanie w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, a ich wprowadzenie uzasadniają: ważne cele leżące w ogólnym interesie publicznym (art. 23 ust. 1 lit. e), zapobieganie naruszeniom zasad etyki w zawodach regulowanych, prowadzenie postępowań w takich sprawach, ich wykrywanie oraz ściganie (art. 23 ust. 1 lit. g) oraz funkcje kontrolne i regulacyjne związane ze sprawowaniem władzy publicznej w przypadkach, o których mowa w lit. e oraz g (art. 23 ust. 1 lit. h).

Przed wszystkim podnieść należy, że wykonywania zadań wskazanych w projektowanym art. 20a ust. 1 ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego związane jest z określonymi w przepisach powszechnie obowiązującego prawa obowiązkami i kompetencjami podmiotów wymienionych w tym przepisie. Realizacja tych zadań służy ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym, przejawiającym

się w konieczności powierzenia czynności wykonywanych przez osoby posiadające licencję doradcy restrukturyzacyjnego (w szczególności funkcji syndyka, nadzorcy i zarządcy w postępowaniach upadłościowych i restrukturyzacyjnych) osobom o odpowiedniej wiedzy, doświadczeniu oraz posiadających nieposzlakowaną opinię, a więc dających gwarancję należytej i zgodnej z prawem realizacji swoich kompetencji. Ich osiągnięcie wymaga regulacji zawodu doradcy restrukturyzacyjnego, w szczególności poprzez ścisłą reglamentację przesłanek i trybu przyznania uprawnień od wykonywania tego zawodu (tj. przyznania licencji doradcy restrukturyzacyjnego), zawieszania i pozbawiania tych uprawnień, a także poprzez wprowadzenie mechanizmu nadzoru nad wykonywaniem przez osoby posiadające licencję doradcy restrukturyzacyjnego powierzonych im funkcji, np. syndyka w postępowaniach upadłościowych. Ponadto, konieczne jest wyposażenie osób wykonujących ten zawód w uprawnienia pozwalające na sprawną i skuteczną realizację zleconych im obowiązków, związanych z posiadaną licencją.

Przepisami reglamentującymi tę sferę działalności są przede wszystkim przepisy ustawy o licencji doradcy restrukturyzacyjnego oraz wydanych na jej podstawie aktów wykonawczych.

Z regulacji tych wynikają zadania, obowiązki i uprawnienia wymagające przetwarzania danych osobowych, o których mowa w projektowanym art. 20a ust. 1 ustawy. Określają one zatem zakres danych podlegających przetwarzaniu (art. 6, 10, 11, 11a, 16 ust. 1, 17 ust. 2, 18 i 20 ustawy), źródła pozyskiwania tych danych (art. 6, 10, 19), cel ich przetwarzania (art. 6, 10, 16 ust. 1, 17 ust. 2, 18, 18a i 20 ustawy) czy odbiorców danych (art. 18a). Po wejściu w życie art. 20 a ust. 1 ustawy określona zostanie także tożsamość administratora danych i okres ich przechowywania. Podkreślić ponadto należy, że prowadzone na podstawie powołanej ustawy postępowania w przedmiocie przyznania licencji doradcy restrukturyzacyjnego oraz cofnięcia licencji i zawieszenia praw z niej wynikającej podlegają rygorom Kodeksu postępowania administracyjnego. Wynikające stąd zasady, w szczególności czynnego udziału strony w postępowaniu (art. 10 kpa), obligują organ do informowania strony o wszczęciu postępowania z urzędu, zebranych materiałach i dowodach oraz do umożliwienia jej zapoznania się z aktami sprawy. Osoby, których dotyczą dane przetwarzane w celach określonych w projektowanym art. 20a ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego, posiadają zatem bądź pełną wiedzę o okolicznościach wymienionych w

art. 13, 14 i 15 rozporządzenia 2016/679, bądź też z łatwością mogą uzyskać dostęp do takich informacji.

Dodatkowo wskazać należy, że z uwagi na liczbę wniosków składanych na podstawie ustawy o licencji doradcy restrukturyzacyjnego, prawidłowe wykonanie przez podmioty wymienione w art. 29a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 85 projektu obowiązków informacyjnych przewidzianych w art. 13, 14, 15 i 19 rozporządzenia 206/679 uniemożliwiłoby w praktyce terminową i rzetelną realizację podstawowych zadań administratorów danych, wynikających z ustawy o licencji doradcy restrukturyzacyjnego i aktów wykonawczych.

Opisane wyżej okoliczności czynią niecelowym, a nawet niemożliwym realizację przez administratorów wymienionych w art. 20a ust. 1 ustawy o licencji doradcy restrukturyzacyjnego obowiązków wynikających z art. 13, 14, 15 i 19 rozporządzenia i uzasadniają odstępstwo od nich na zasadzie art. 23 ust. 1 pkt e, g i h (w przypadku art. 14 podstawę odstąpienia może stanowić ewentualnie ust. 5 pkt b tego przepisu – realizacja zadań z niego wynikających wymagałaby niewspółmiernie dużego wysiłku). Niewątpliwie ograniczenie to – z uwagi na przedstawione wyżej unormowania, zapewniające szeroki dostęp do przetwarzanych danych oraz gwarancje ich wykorzystania tylko w niezbędnym zakresie – nie naruszy istoty podstawowych praw i wolności osób, których dane dotyczą, będzie też środkiem proporcjonalnym do osiągnięcia celu, jakim jest prawidłowa realizacja przez administratorów danych ich podstawowych obowiązków, związanych z zawodem doradcy restrukturyzacyjnego.

Odnosząc się do wyłączenia art. 18 i 21 rozporządzenia 2016/679, jak wyżej wskazano, realizacja zadań wymienionych w projektowanym art. 20a ust. 1 ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego związana jest z określonymi w przepisach powszechnie obowiązującego prawa obowiązkami i kompetencjami podmiotów wymienionych w tym przepisie. Realizacja tych zadań służy ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym, przejawiającym się przede wszystkim w konieczności powierzenia czynności wykonywanych przez osoby posiadające licencję doradcy restrukturyzacyjnego (w szczególności funkcji syndyka, nadzorcy i zarządcy w postępowaniach upadłościowych i restrukturyzacyjnych) osobom o odpowiednich kwalifikacjach merytorycznych i etycznych, a także zapewnienia bezpieczeństwa obrotu gospodarczego i ochrony interesów majątkowych uczestników postępowań upadłościowych i

restrukturyzacyjnych. Działania te podlegają rygorom określonym w przepisach powszechnie obowiązującego prawa, m.in. w ustawie o licencji doradcy restrukturyzacyjnego, Kodeksie postępowania administracyjnego czy Prawie upadłościowym, określających m.in. zakres uprawnień i obowiązków, formę i terminy podejmowanych czynności i załatwiania spraw. Ich nieprzestrzeganie może skutkować odpowiedzialnością dyscyplinarną bądź majątkową (nawet karną) pracowników organu albo osób posiadających licencję doradcy restrukturyzacyjnego. Wykorzystanie przez osobę, której dane dotyczą, uprawnień przewidzianych w art. 18 czy 21 rozporządzenia 2016/679 może znacznie utrudnić bądź uniemożliwić realizację przez administratorów danych nałożonych na nie obowiązków. Może zatem dojść do kolizji pomiędzy skutkami zastosowania wymienionych norm rozporządzenia a powinnościami wynikającymi z innych przepisów, np. regulujących przebieg postępowania administracyjnego.

Wymienione wyżej okoliczności uzasadniają wyłączenie obowiązków z art. 18 i 21 rozporządzenia 2016/679 w oparciu o art. 23 ust. 1 pkt e rozporządzenia. Ograniczenie to jest środkiem niezbędnym do zapewnienia prawidłowej realizacji ustawowych zadań przez administratorów danych osobowych, zaś z uwagi na okoliczności wymienione w punkcie poprzednim – nie narusza istoty podstawowych praw i wolności, spełnia też warunek proporcjonalności. Ewentualną podstawę ograniczenia może też stanowić art. 21 ust. 1 rozporządzenia.

Projektowane przepisy przewidują, że dane osobowe podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane.

Zgodnie z wytycznymi przewidzianymi w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, projektowane przepisy przewidują także okresy przechowywania danych osobowych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów

Ustawa z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów przewiduje przetwarzanie danych osobowych osób ubiegających się o świadczenia z funduszu alimentacyjnego i członków ich rodzin oraz dłużników alimentacyjnych.

Projektowane zmiany tej ustawy przewidują, w zakresie przetwarzania wyżej wskazanych danych osobowych, zwolnienie z obowiązków informacyjnych określonych w

art. 13 i 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1) oraz ograniczają prawo do potwierdzenia przetwarzania danych określone w art. 15 tego rozporządzenia, a jednocześnie wprowadzają regulacje służące odpowiedniemu zabezpieczeniu danych.

Zgodnie z art. 23 rozporządzenia 2016/679, prawo państwa członkowskiego może ograniczyć zakres obowiązków informacyjnych wynikających z art. 13 i 14 tego rozporządzenia i prawa do potwierdzenia przetwarzania danych, o którym mowa w art. 15, o ile ograniczenia takie nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności oraz są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym realizacji określonych w tymże przepisie celów.

Odnosząc się do kwestii ograniczenia stosowania ww. przepisów rozporządzenia 2016/679, należy zauważyć, że świadczenia z funduszu alimentacyjnego są świadczeniami wypłacanymi w przypadku bezskuteczności egzekucji prowadzonej wobec dłużnika alimentacyjnego. Bezskuteczność egzekucji ma miejsce wówczas, gdy w okresie dwóch ostatnich miesięcy nie wyegzekwowano pełnej kwoty należności z tytułu zaległych i bieżących zobowiązań alimentacyjnych. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują w wysokości bieżąco ustalonych alimentów, nie więcej jednak niż 500 zł miesięcznie na osobę. Świadczenia te przysługują osobie uprawnionej, tj. dziecku, do ukończenia 18. roku życia lub do ukończenia 25. roku życia, jeżeli dziecko uczy się w szkole lub szkole wyższej. W przypadku posiadania przez osobę uprawnioną orzeczenia o znacznym stopniu niepełnosprawności, świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługuje bez względu na jej wiek. Świadczenia te mają, co do zasady, charakter zwrotny – do zwrotu kwot z tytułu wypłaconych osobom uprawnionym świadczeń z funduszu alimentacyjnego, wraz z odsetkami, zobowiązany jest dłużnik alimentacyjny.

Jednocześnie należy podkreślić, że świadczenia z funduszu alimentacyjnego mają charakter wnioskowy. Oznacza to, że każda osoba chcąc uzyskać prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego musi wystąpić z wnioskiem o to świadczenie do konkretnego organu właściwego wierzyciela, którym jest wójt, burmistrz, prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby uprawnionej. We wniosku tym osoba wskazuje swoje dane osobowe, dane członków swojej rodziny, a także wskazuje dłużnika alimentacyjnego.

Uzasadnione jest założenie, że zarówno osoby wnioskujące o świadczenia z funduszu alimentacyjnego, jak i członkowie ich rodzin mają świadomość kto (konkretny, ww. organ właściwy wierzyciela), w jakim celu (przyznanie, wypłata i ewentualna weryfikacja prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego) i na jakiej podstawie prawnej (ustawa o pomocy osobom uprawnionym do alimentów) przetwarza ich dane osobowe zawarte we wniosku o świadczenia z funduszu alimentacyjnego.

Jednocześnie należy podkreślić, że złożone tylko w 2017 r. wnioski o świadczenia z funduszu alimentacyjnego obejmowały dane osobowe około 1,1 miliona osób.

Istotne znaczenie ma też fakt, że organy właściwe przyznające i wypłacające świadczenia na podstawie ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, przyznają i wypłacają także świadczenia na podstawie:

ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1952 z późn. zm.) – złożone tylko w 2017 r. wnioski o poszczególne świadczenia rodzinne obejmowały dane 7 milionów osób,

oraz ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz.U. z 2017, poz. 1851 z późn. zm.) – złożone tylko w 2017 r. wnioski o świadczenie wychowawcze obejmowały dane 12 milionów osób.

Dodatkowo należy zauważyć, że prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego, świadczenia wychowawczego, większości świadczeń rodzinnych ma charakter okresowy i jest ustalane na roczne okresy zasiłkowe/świadczeniowe. W związku z tym, aby pobierać świadczenia z funduszu alimentacyjnego, osoby zainteresowane co roku muszą występować z kolejnym wnioskiem.

W związku z powyższym, biorąc pod uwagę wskazaną wyżej skalę realizowanych przez organy właściwe zadań wynikających z ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci i ustawy o świadczeniach rodzinnych, oraz liczbę danych przetwarzanych w ramach tych zadań, nałożenie na organy właściwe obowiązków wynikających z art. 13, 14 i 15 rozporządzenia 2016/679 doprowadzi do całkowitego paraliżu systemów wsparcia polskich rodzin z budżetu państwa, realizowanych na podstawie ww. ustaw.

Nałożenie na organy właściwe ww. obowiązków spowoduje, że zamiast szybko i sprawnie przeprowadzać postępowania administracyjne w celu ustalenia prawa do świadczeń,

organy właściwe w pierwszej kolejności będą musiały skupić się na informowaniu kilkunastu milionów osób o fakcie przetwarzania ich danych osobowych. Co więcej, organy właściwe będą musiały powielać te czynności co roku - w stosunku do każdego wniosku złożonego w kolejnym okresie świadczeniowym/zasiłkowym.

Jednocześnie należy uznać za zasadne zwolnienie organów właściwych wierzyciela i organów właściwych dłużnika z obowiązków wynikających z art. 13,14 i 15 rozporządzenia 2016/679 wobec dłużników alimentacyjnych. Zgodnie z art. 27 ust. 2 ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, organ właściwy wierzyciela przekazuje dłużnikowi alimentacyjnemu, o ile adres zamieszkania dłużnika jest znany, oraz organowi właściwemu dłużnika informację o przyznaniu osobie uprawnionej świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz o obowiązku zwrotu wraz z odsetkami należności z tytułu świadczeń z funduszu alimentacyjnego wypłacanych osobie uprawnionej. Natomiast organ właściwy dłużnika podejmuje szereg działań wobec dłużnika alimentacyjnego, w szczególności przeprowadza z dłużnikiem wywiad alimentacyjny. Zatem należy uznać, że dłużnicy alimentacyjni mają świadomość kto (konkretny organ właściwy wierzyciela i konkretny organ właściwy dłużnika), w jakim celu (w celu przyznania osobie uprawnionej prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz w celu aktywizacji dłużnika alimentacyjnego) i na jakiej podstawie prawnej (ustawa o pomocy osobom uprawnionym do alimentów) przetwarza ich dane osobowe.

Ponadto, należy podkreślić, że realizacja przez organy właściwe zadań wynikających z trzech ww. ustaw, tj. ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci i ustawy o świadczeniach rodzinnych, stanowi zadania zlecone z zakresu administracji rządowej, finansowane z budżetu państwa w drodze dotacji celowej. Nałożenie na organy właściwe obowiązków wynikających z artykułu 13,14 i 15 rozporządzenia 2016/679 będzie wiązała się także z ogromnymi kosztami dla budżetu państwa.

W świetle powyższego, należy uznać, że ograniczenie zakresu stosowania art. 13 art. 14 i 15 rozporządzenia 2016/679 w stosunku do spraw związanych ze świadczeniami z funduszu alimentacyjnego i działaniami podejmowanymi wobec dłużników alimentacyjnych przez organy właściwe dłużnika na podstawie ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, jest środkiem niezbędnym i proporcjonalnym, służącym ogólnemu interesowi Polski, zwłaszcza z punktu widzenia kwestii budżetowych i zabezpieczenia społecznego:

Dodatkowo projekt przewiduje zastąpienie uprawnienia przetwarzania danych osobowych osób ubiegających się o świadczenia z funduszu alimentacyjnego i członków ich rodzin oraz dłużników alimentacyjnych przez podmioty posiadające obecnie to uprawnienie – obowiązkiem ich przetwarzania (rozporządzenie 2016/679 stanowi, że przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem jeżeli jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze danych osobowych). Aby podmioty te mogły realizować swoje zadania ustawowe, muszą przetwarzać określone w ustawie dane osobowe.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z 5 września 2008 r. o komercjalizacji państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej "Poczta Polska"

Przetwarzanie danych przez Poczta Polska S.A. przy świadczeniu powszechnych usług pocztowych polega m. in. na przechowywaniu danych w pocztowych książkach nadawczych, na podstawie których przesyłki są nadawane przez masowych nadawców oraz nadawców nadających jednorazowo co najmniej 10 przesyłek pocztowych, ewidencje pełnomocnictw pocztowych, w tym pełnomocnictwa pocztowe, wnioski o realizację usług dodatkowych takich jak dosyłanie przesyłek pocztowych i/lub przekazów pocztowych pod wskazany adres w kraju, ewidencje przechowywanych przesyłek pocztowych i przekazów pocztowych po upływie terminu odbioru, zastrzeżenia adresatów w zakresie doręczania przesyłek rejestrowanych, przekazów pocztowych, osobie pełnoletniej zamieszkałej wraz z adresatem czy oświadczenia adresatów o doręczaniu przesyłek poleconych do oddawczej skrzynki pocztowej.

Przetwarzanie danych przy świadczeniu usług finansowych polega na przechowywaniu danych m.in. w pocztowych książkach nadawczych, na podstawie których są nadawane przekazy pieniężne w formie papierowej przez nadawców nadających jednorazowo co najmniej 10 przekazów, ewidencje pełnomocnictw pocztowych oraz same pełnomocnictwa pocztowe, wnioski o realizację usług dodatkowych (np. dosyłanie przekazów pod wskazany adres w kraju, ewidencje przechowywanych przekazów po upływie terminu odbioru, zastrzeżenia adresatów w zakresie doręczania przekazów, osobie pełnoletniej zamieszkałej wraz z adresatem oraz dowody wpłat na rachunki bankowe, które również zawierają dane adresowe - usługa wpłat na rachunki bankowe, jak również przekazów pieniężnych jest realizowana w oparciu o ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003, z późn. zm.). Dane osobowe są ponadto pozyskiwane od innych osób niż osoby, których dane dotyczą, np. dane podawane przez nadawcę przekazu

pocztowego/pieniężnego w zakresie danych odbiorców są podawane przez nadawcę przy zlecaniu usługi do realizacji.

Osoba, która skorzysta z usług spółki po dniu 25 maja 2018 r. będzie uprawniona do uzyskania informacji zgodnie z art. 15 rozporządzenia RODO oraz dodatkowo do otrzymania kopii danych, które jej dotyczą, zgodnie z art. 15 ust. 3 ww. rozporządzenia.

Do oszacowania kosztów przy świadczeniu usług pocztowych w ww. zakresie Poczta Polska S.A. przyjęła konieczność weryfikacji dokumentacji papierowej i elektronicznej w każdej placówce pocztowej, bowiem niewiele informacji, którymi Poczta Polska S.A. dysponuje jest zawartych w systemach informatycznych. W przeważającej części placówek pocztowych dane te są w postaci papierowej - nie są centralizowane, a znajdują się w każdej placówce pocztowej. Koszty są trudne do precyzyjnego wyliczenia, gdyż oszacowanie i wskazanie liczby osób korzystających z usług pocztowych, która zwróci się o przesłanie kopii danych jest niemożliwe. Poczta Polska S.A. szacuje jednak, że koszt realizacji przedmiotowego obowiązku tylko w stosunku do wniosku złożonego przez 1 osobę fizyczną wyniesie ok. 400 tys. zł. (wyłącznie koszty pracy, bez dodatkowych kosztów materiałów eksploatacyjnych, np. papieru, tonera, kopert czy kosztów przesyłek pocztowych). W sytuacji, gdyby liczba wniosków o przesłanie kopii danych wynosiła około 100 sztuk – szacowany koszt pracy związany z ich obsługą mógłby ukształtować się na poziomie ok. 40 mln. zł.

Należy się jednak spodziewać, że liczba takich wniosków może być wyższa, bowiem np. w 2016 r. Poczta Polska S.A. otrzymała ponad 200 wniosków i zapytań dotyczących przetwarzania danych osobowych na podstawie art. 32 i 33 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922). W sytuacji, gdyby wpłynęło około 1000 wniosków, co może być bardzo prawdopodobne, koszt mógłby kształtować się w granicach 400 mln. zł.

Ze wstępnych informacji uzyskanych od spółki wynika, że weryfikacja w jednej placówce pocztowej będzie trwała nie krócej niż 120 minut - przy czym ten czas w rzeczywistości może okazać się dużo dłuższy, ponieważ dokumentacja dotycząca świadczonych usług przechowywana jest zarówno w placówkach pocztowych nadawczych, jak i placówkach doręczających przesyłki adresatom. Poczta Polska S.A. oszacowała koszty z uwzględnieniem czasochłonności dla tego procesu przy wykorzystaniu danych o koszcie 1

minuty pracy w poszczególnych jednostkach organizacyjnych Poczty Polskiej S.A. wg planu kosztów na 2018 r.

Realizacja przedmiotowego wniosku będzie zatem wiązała się z koniecznością przeszukania i docelowego skopiowania dokumentacji w każdej własnej placówce pocztowej, a nie tylko placówce pocztowej właściwej ze względu na adres zamieszkania tej osoby (doręczającej lub wydającej przesyłki), ponieważ dane osobowe osoby będącej adresatem przesyłek mogą znajdować się w każdej placówce pocztowej na terenie kraju, w której potencjalnie mogła zostać nadana przesyłka rejestrowana.

Przygotowanie kopii danych w związku ze świadczeniem usług finansowych także wiąże się z koniecznością weryfikacji dokumentacji zarówno papierowej, jak i elektronicznej w każdej placówce pocztowej, bowiem nie wszystkie informacje związane z danymi osobowymi, którymi Poczta Polska S.A. dysponuje są zawarte w scentralizowanym systemie informatycznym. W 2017 r. zostało zrealizowanych ok. 15,4 mld. sztuk usług - Poczta Polska S.A. szacuje koszt realizacji tego obowiązku tylko w stosunku do 1 wniosku złożonego przez jedną osobę fizyczną na kwotę ok 3 100 tys. zł. (z uwzględnieniem czasochłonności dla tego procesu przy wykorzystaniu danych o koszcie 1 minuty pracy w poszczególnych jednostkach organizacyjnych Poczty Polskiej wg planu kosztów na 2018 r.).

Przygotowanie kopii danych w związku ze świadczeniem przez spółkę usług logistycznych również wiąże się z koniecznością weryfikacji dokumentacji papierowej i elektronicznej. Koszt przesłania informacji tylko 1 osobie szacuje się na kwotę ok. 138 tys. zł. Zatem łączne koszty w zakresie usług logistycznych są określone na poziomie ponad 3,6 mln zł.

Należy liczyć się ze wzrostem liczby osób chcących skorzystać z dostępu do kopii danych, chociażby w celu przetestowania jak przedsiębiorca będzie wywiązywał się z obowiązku udostępnienia danych.

Może to być również narzędzie walki konkurencyjnej przez operatorów, którzy obsługują znacznie mniejszy wolumen przesyłek pocztowych, a którzy w celu łatwego pozyskania klientów będą podejmowali celowe działania polegające na generowaniu dodatkowych kosztów spółki - mając świadomość, że koszty te wpłyną na wzrost poziomu cen, co przyczyni się do szybkiego przejęcia klientów. Ta także bardzo prawdopodobna wizja – biorąc pod uwagę niezbyt uczciwie stosowaną wobec Poczty Polskiej S.A. walkę konkurencyjną na przestrzeni lat funkcjonowania wolnego rynku pocztowego (woreczki z

piaskiem czy metalowe blaszki w celu obejścia przepisów) – może się nasilać i w konsekwencji doprowadzić do znacznego pogorszenia efektywności spółki oraz wygenerowania straty na usługach powszechnych.

Odnosnie obowiązku, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia RODO, Poczta Polska S.A. po zrealizowaniu usługi (np. doręczeniu przesyłki, wypłaty przekazu pocztowego itp.) nie ma możliwości realizacji prawa do sprostowania danych – spółka może jedynie dokonać na żądanie nadawcy (złożone przed doręczeniem przesyłki), zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, zmiany adresata lub jego adresu. W związku z tym w ocenie projektodawcy spółka powinna zostać wyłączona z ww. obowiązku ze względu na brak możliwości sprostowania danych po realizacji usługi, ponieważ przesyłka lub przekaz pocztowy został już doręczony, a Poczta Polska S.A. nie jest w ich posiadaniu.

Prawo do ograniczenia przetwarzania (art. 18) będzie wręcz niemożliwy do zrealizowania przez spółkę, biorąc pod uwagę charakter świadczonych usług oraz możliwe konsekwencje, włącznie z zakwestionowaniem możliwości doręczania przez Poczta Polska S.A. przesyłek pocztowych przez osoby, które złożyły wniosek o ograniczenie przetwarzania ich danych osobowych. Dane osobowe adresatów przesyłek rejestrowanych znajdują się w informatycznym systemie operacyjnym zarówno w placówce pocztowej, w której nastąpiło nadanie przesyłki do danego adresata, jak i w placówce realizującej doręczenie czy wydanie przesyłki.

Obowiązek informowania o sprostowaniu, usunięciu danych osobowych lub o ograniczeniu przetwarzania danych osobowych (art. 19) każdego odbiorcy może okazać się niemożliwe lub będzie także wymagać niewspółmiernie dużego wysiłku biorąc pod uwagę kategorie możliwych odbiorców (adresatów, nadawców czy innych operatorów pocztowych, w tym zagranicznych).

Poczta Polska S.A. jest zobowiązana do realizacji prawa do przenoszenia danych (art. 20) w sposób i zakresie określonym w art. 39, art 66 ust. 1 pkt 1 i 4 oraz art. 70 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe. Przenoszenie danych dotyczy obsługi zwrotów przesyłek pocztowych nadanych u innych operatorów i niewłaściwie doręczonych przez nich do oddawczej skrzynki pocztowej adresata, a wrzuconych jako „zwrot” do nadawczej skrzynki pocztowej operatora wyznaczonego (art. 39), przekazywania innym operatorom pocztowym informacji o zmianie adresu osoby fizycznej korzystającej z usług pocztowych w celu przekierowania przesyłek pocztowych na podstawie zgody osoby, której dane dotyczą

(art. 66 ust. 1 pkt 4 oraz art. 70) oraz przekazywania informacji o posiadaczach skrzytek pocztowych (art. 66 ust. 1 pkt 1).

Realizacja ww. obowiązku może być znacząco utrudniona, w szczególności ze względu na ograniczenia przekazywania osobom danych w formacie nadającym się do masowego odczytu. Poczta Polska S.A. ze względu na charakter świadczonych usług nie dokonuje uwierzytelnienia osób, których dane dotyczą poprzez system informatyczny - dane mogłyby być przekazywane wyłącznie w formie tradycyjnej, listowej, co może skutkować przenoszeniem danych, które stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa spółki.

Prawo do sprzeciwu (art. 21), analogicznie jak prawo do ograniczenia przetwarzania, będzie także niemożliwe do zrealizowania, biorąc przede wszystkim pod uwagę charakter świadczonych przez spółkę usług oraz możliwe konsekwencje, włącznie z zakwestionowaniem możliwości doręczania przesyłek pocztowych przez osoby, które wystąpiły do spółki o ograniczenie przetwarzania ich danych osobowych.

W ocenie Ministerstwa Infrastruktury zaproponowane wyłączenia wypełniają dyspozycję art. 23 ust. 1 pkt e rozporządzenia RODO. Zakres projektowanych wyłączeń jest proporcjonalny i niezbędny do uniknięcia i zminimalizowania ponoszonych przez Poczta Polską S.A. jako operatora wyznaczonego do świadczenia powszechnych usług pocztowych - realizującego obowiązek państwa w zakresie zapewnienia wszystkim obywatelom dostępu do usług publicznych (powszechnych) po przystępnych cenach - dodatkowych, znacznych kosztów. Jest to środek służący ważnemu celowi leżącemu w ogólnym interesie Polski, w szczególności ważnemu interesowi gospodarczemu, w tym finansowemu, naszego kraju. Ponadto, w pojęciu ważnego interesu gospodarczego mieści się ochrona Spółki przed obciążeniami regulacyjnymi, nieproporcjonalnymi do charakteru, zakresu i celu przetwarzania danych osobowych. Poczta Polska S.A. będąc operatorem wyznaczonym jest zobligowana do zwiększania swojej efektywności pod względem kosztów, a dodatkowe obciążenia, nie związane bezpośrednio z realizacją obowiązku w zakresie usługi powszechnej, efektywność tę zmniejszają, generując dodatkowe koszty.

Prowadzenie działalności przy świadczeniu usług finansowych, w szczególności usług związanych z transferem środków pieniężnych w obrocie krajowym i zagranicznym, umożliwia spółce finansowanie strat generowanych w obszarze świadczenia usług powszechnych operatora wyznaczonego, co w konsekwencji ogranicza dofinansowanie, o jakie

Poczta Polska S.A. mogłaby ubiegać się z dopłat innych operatorów pocztowych oraz budżetu państwa.

Co istotne, spółka przy świadczeniu również innych usług niż pocztowe w systemach technologiczno-informatycznych nie ma możliwości wyodrębnienia każdej przesyłki świadczonej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (jako przesyłki pocztowej) od przesyłki świadczonej np. w oparciu o przepisy ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1983).

Należy także nadmienić, że Poczta Polska S.A. z uzyskanych przychodów z usług powszechnych, jak i usług komercyjnych pokrywa stratę w około 95% jej wysokości. Dlatego też w celu zmniejszenia obciążania innych operatorów pocztowych oraz budżetu państwa w interesie Polski jest, aby operator wyznaczony nie generował dodatkowych kosztów. Niezależnie od tego Poczta Polska S.A. dokłada wszelkich starań, aby zarówno usługi powszechne, jak i komercyjne (pocztowe, finansowe i logistyczne), które świadczy i z których jest finansowana strata na usługach powszechnych, takiej straty nie przynosiły. Te starania przynoszą efekty, ponieważ od 2014 r. usługi powszechne są zyskowe i nie ma potrzeby stosowania do nich dopłat zarówno od innych operatorów pocztowych, jak i z budżetu państwa. Poczta Polska S.A. osiągnęła to olbrzymim wysiłkiem w zakresie redukcji kosztów Spółki.

Wskazać ponadto należy, że nowelizacja ustawy o komercjalizacji nie będzie generowała skutków finansowych dla budżetu Państwa. Projektodawca podziela stanowisko Poczty Polskiej S.A., że ograniczenie obowiązków wynikających z rozporządzenia RODO w sposób istotny zminimalizuje poziom kosztów ponoszonych przez spółkę, co w sposób nie budzący żadnych wątpliwości służy celom leżącym w ogólnym interesie publicznym naszego Państwa.

Podkreślenia wymaga także fakt, że art. 31 ust. 1 pkt 22 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zarządzaniu mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2259, z późn. zm.) stanowiący, że Spółka z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, prowadząca działalność gospodarczą, której przedmiotem jest działalność pocztowa objęta obowiązkiem świadczenia usług powszechnych może być uznana za spółkę o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa (w tym pkt 13 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 2017 r. w sprawie wykazu spółek o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa (Dz. U. poz. 95) wymieniający Poczta Polska S.A. jako spółkę o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa)

dodatkowo uzasadnia racjonalność wyłączenia spółki z obowiązków wynikających z RODO w brzmieniu zaproponowanym w niniejszym projekcie.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

W związku z wejściem w życie rozporządzenia 2016/679 powstaje konieczność wskazania podmiotów odpowiedzialnych za administrowanie danymi osobowymi pozyskiwanymi oraz przetwarzanymi w zakresie niezbędnym do realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w ustawie.

Dodatkowo proponuje się określić ograniczenie zakresu obowiązków wynikających z art. 13-15, 17-21 oraz 34 rozporządzenia 2016/679. Proponowane ograniczenia wynikają z konieczności zapewnienia prawidłowego toku prowadzonych postępowań i ich sprawnego przebiegu, mając na uwadze także inne zadania, obowiązki oraz uprawnienia określone w ustawie.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 17 października 2008 o zmianie imienia i nazwiska

W ustawie doprecyzowano sposób przetwarzania danych przez kierownika urzędu stanu cywilnego podczas prowadzenia postępowania administracyjnego w przedmiocie zmiany imienia i nazwiska. Wskazano, że kierownik urzędu stanu cywilnego w prowadzonym postępowaniu wykorzystuje dane zgromadzone w rejestrze stanu cywilnego. Dzięki temu, od 2015 roku, obywatele są zwolnieni z przedstawiania kierownikowi dodatkowych dokumentów stanu cywilnego takich jak np. odpisy aktów urodzenia. Należy jednocześnie podkreślić, że kierownik urzędu stanu cywilnego na mocy ustawy Prawo o aktach stanu cywilnego ma dostęp do rejestru stanu cywilnego, zatem dodane przepisy nie wpływają na przetwarzanie danych w tym rejestrze, gdyż nie zmienia się ani krąg podmiotów uprawnionych, ani zakres danych w nim przetwarzanych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta

Wprowadzone zmiany w ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2017 r. poz. 882, z późn. zm.), mają na celu wprowadzenie systemowej spójności przepisów tej ustawy i ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach

pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2017 r. poz. 1318, z późn. zm.), w zakresie organu obowiązane do ochrony praw osób korzystających ze świadczeń zdrowotnych udzielanych przez szpital psychiatryczny. W nowelizowanym art. 10b ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego, jednoznacznie stanowi się, że organem takim jest Rzecznik Praw Pacjenta, który realizuje swoje zadanie w szczególności przy pomocy Rzeczników Praw Pacjenta Szpitala Psychiatrycznego. Zgodnie z art. 42. ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta, to Rzecznik Praw Pacjenta jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony praw pacjentów, określonych w tej ustawie oraz w przepisach odrębnych. Natomiast, jak wynika z art. 10d ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego, Rzecznicy Praw Pacjenta Szpitala Psychiatrycznego, są jedynie pracownikami Biura Rzecznika Praw Pacjenta.

W związku z powyższym, zgodnie z art. 26 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta, podmiot udzielający świadczeń zdrowotnych udostępnia dokumentację medyczną organom władzy publicznej, w tym Rzecznikowi Praw Pacjenta, w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań, w szczególności nadzoru i kontroli. Zatem to Rzecznik Praw Pacjenta wymieniony jest w przedmiotowym katalogu podmiotów, a nie Rzecznik Praw Pacjenta Szpitala Psychiatrycznego. Za zasadne wydaje się skorelowanie powyższych przepisów i uwzględnienie Rzecznika Praw Pacjenta Szpitala Psychiatrycznego w ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta – art. 87 projektu ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę o ochronie danych osobowych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej

W projektowanych zmianach uwzględniono brzmienie przepisu art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych oraz rodzaj danych osobowych w ramach realizacji zadania ustawowego.

W projektowanym przepisie wskazano administratorów danych osobowych przetwarzających dane osobowe, w celu realizacji zadań wynikających z ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej: Szefa Służby Cywilnej, Radę Służby Publicznej, dyrektora generalnego urzędu, dyrektora Krajowej Szkoły Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego oraz w zakresie prowadzonych postępowań określonych w rozdziale 9 ustawy: Wyższą Komisję Dyscyplinarną Służby Cywilnej, komisję dyscyplinarną działającą w urzędzie obsługującym Głównego Lekarza Weterynarii, komisję dyscyplinarną działającą w urzędzie obsługującym właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii, komisję dyscyplinarną urzędu, wspólną komisję dyscyplinarną, rzecznika dyscyplinarnego do spraw dyscyplinarnych osób zajmujących stanowiska dyrektorów generalnych urzędów, rzecznika dyscyplinarnego do spraw dyscyplinarnych osób zajmujących stanowiska wojewódzkich lekarzy weterynarii i ich zastępców, rzecznika dyscyplinarnego do spraw dyscyplinarnych osób zajmujących stanowiska powiatowych lekarzy weterynarii i ich zastępców, rzecznika dyscyplinarnego urzędu lub wspólnego rzecznika dyscyplinarnego. Określono także katalog danych osobowych, jakie mogą być przetwarzane. Biorąc pod uwagę, że zakres zadań realizowanych w oparciu o przepisy ustawy ma charakter otwarty, nie jest możliwe wskazanie zamkniętego katalogu przetwarzanych danych osobowych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego

Zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c i e rozporządzenia 679/2016 przetwarzanie jest zgodne z prawem wyłącznie w przypadkach, gdy – i w takim zakresie, w jakim – spełniony jest co najmniej jeden z warunków, m.in. przetwarzanie jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze albo przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi.

Natomiast w myśl art. 6 ust. 3 rozporządzenia 679/2016 podstawa przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 lit. c i e, musi być określona:

- a) w prawie Unii; lub
- b) w prawie państwa członkowskiego, któremu podlega administrator.

Cel przetwarzania musi być określony w tej podstawie prawnej lub, w przypadku przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 lit. e – musi być ono niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi.

W związku z powyższym przepis art. 62j ustawy o organizacji rynku rybnego wskazuje podstawę prawną przetwarzania danych osobowych. Przedmiotowa podstawa prawna będzie dotyczyła zadań następujących organów administracji publicznej:

- 1) ministra właściwego do spraw rybołówstwa,
- 2) okręgowego inspektora rybołówstwa morskiego,
- 3) Główny Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, tj. organów Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, o której mowa w 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o organizacji rynku rybnego,
- 4) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz wojewódzkiego inspektora inspekcji handlowej, tj. organów Inspekcji Handlowej, o których mowa w art. 5 ust. 2 ustawy o organizacji rynku rybnego.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia 679/2016 powstaje konieczność jednoznacznego wskazania podmiotu odpowiedzialnego za administrowanie danymi osobowymi.

Zgodnie z art. 4 pkt 7 oraz art. 6 ust. 3 rozporządzenia 679/2016 istnieje możliwość wyznaczenia administratora danych osobowych w przepisach prawa państwa członkowskiego, jeżeli cele i sposoby przetwarzania danych osobowych są wyznaczone w prawie Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego.

W związku z powyższym ustawodawca przesądził w art. 62k ustawy o organizacji rynku rybnego, że podmioty określone w art. 62j ustawy o organizacji rynku rybnego mają status administratora danych osobowych w zakresie zadań, o których mowa w tym przepisie.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury

** Uzasadnienie wspólne do zmian projektowanych w następujących ustawach: Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. –*

Prawo o ustroju sądów wojskowych, ustawa z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych, ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, ustawa z dnia 15 czerwca 2007 r. o lekarzu sądowym, ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, ustawa z dnia 11 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, ustawa z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego

W ocenie Ministerstwa Infrastruktury zaproponowany zakres wyłączenia stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 jest zgodny z zasadami analizowanego aktu prawa Unii Europejskiej. Projektodawca zdecydował się na wprowadzenie wskazanych wyłączeń, ponieważ służy ono realizacji głównych zadań ministra właściwego ds. transportu jako naczelnego organu administracji rządowej właściwego w sprawach lotnictwa cywilnego, wynikających z przepisów ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, tj.:

1) wykonywanie funkcji wynikających ze zwierzchnictwa RP w przestrzeni powietrznej, w zakresie niezwiązanym z umacnianiem obronności państwa;

2) nadzór nad polskim lotnictwem cywilnym i nad działalnością obcego lotnictwa cywilnego w RP w zakresie ustalonym w ustawie – Prawo lotnicze i innych ustawach oraz umowach międzynarodowych. Działania podejmowane przez ministra właściwego do spraw transportu na podstawie ustawy – Prawo lotnicze w wyżej wymienionym zakresie mają na celu zapewnienie bezpieczeństwa publicznego i bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego. Dotyczy to w szczególności postępowań prowadzonych przez ministra właściwego do spraw transportu, na podstawie art. 127 ust. 2 ustawy – Prawo lotnicze w sprawie wyznaczania instytucji zapewniającej służby żeglugi powietrznej, której

zadania obejmują zarządzanie ruchem lotniczym, zarządzanie przestrzenią powietrzną i zarządzanie przepływem ruchu lotniczego.

W wielu przypadkach to obywatel z własnej nieprzymuszonej woli przekazuje dane osobowe jego dotyczące, np. składając wniosek, skargę, czy petycję, w praktyce godząc się na że adresat podania będzie przetwarzał jego dane w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. Oznacza to realizację podstawowej funkcji funkcjom organu administracji

publicznej, tj. sprawnego zarządzania państwem w celu ochrony interesów wszystkich obywateli.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu

Zmiany zaproponowane w ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu wynikają z planowanego wejścia w życie z dniem 25 maja 2018 r. rozporządzenia 2016/679 i mają na celu uregulowanie zasad stosowania niektórych przepisów tego rozporządzenia przez organy i inwestorów realizujących zadania określone w specustawie gazowej. Powyższe obejmuje zarówno inwestorów występujących o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji, pozwolenia na budowę, jak również organy prowadzące postępowania w tym zakresie i postępowania w przedmiocie ustalenia odszkodowania za nieruchomości przejmowane pod te inwestycje. Przetwarzanie danych osobowych na mocy specustawy gazowej jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym. Jest to więc podstawa do przetwarzania danych osobowych, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679. Uregulowania określające zasady stosowania rozporządzenia 2016/679 przez podmioty wskazane w specustawie gazowej wprowadza się w dodawanym art. 19a tej ustawy.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw osoby, której dane osobowe są przetwarzane, na potrzeby powyższych postępowań, ze względu na ważny cel leżący w interesie publicznym, jakim niewątpliwie jest dążenie do szybkiego i efektywnego wydawania stosownych decyzji, które uprawniają inwestora do realizacji inwestycji gazowej, a także ustalenia i wypłaty odszkodowań za przejmowane nieruchomości. Postępowania prowadzone na podstawie specustawy gazowej są prowadzone w ważnym interesie publicznym, ponieważ ich celem jest umożliwienie inwestorowi jak najszybszej realizacji inwestycji, co leży w interesie wszystkich obywateli. Istnieje poważne ryzyko, że bez wprowadzenia zaproponowanych ograniczeń prawidłowe wykonywanie zadań przez organy administracji publicznej na podstawie specustawy gazowej po wejściu w życie rozporządzenia 2016/679 nie będzie możliwe.

Zakres proponowanych ograniczeń wynika z charakteru postępowań, które prowadzone są na podstawie specustawy gazowej. Wyłączenie stosowania art. 18 (prawo do ograniczenia

przetwarzania) oraz art. 21 ust. 1 i 4 (prawo do sprzeciwu) rozporządzenia 2016/679 ma na celu zapobieżenie sytuacji, w której strony będą nadużywać ww. praw, co, ze względu na liczbę stron w praktyce skutkowałoby znaczącym wydłużeniem przedmiotowych postępowań. Ograniczenie wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 1-3 (przy czym obowiązki z ust. 1 i 2 będą realizowane poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie internetowej organu) oraz art. 15 ust. 3 wynika z ogromnej liczby stron występujących w postępowaniach prowadzonych na podstawie specustawy gazowej. Aktualnie, jedynie w sprawach prowadzonych przez ministra właściwego do spraw budownictwa jako organ odwoławczy występuje ponad 2 tysiące stron. Brak tych ograniczeń nie tylko oznaczałoby spowolnienie prowadzonych postępowań wskutek bardzo istotnego zwiększenia obciążeń biurowatycznych ciążących na organy prowadzące postępowania, lecz również spowodowałoby trudne do oszacowania, ale z pewnością znaczące koszty doręczeń korespondencji zawierającej ww. informacje. Powyższe niewątpliwie skutkowałoby wydłużeniem czasu koniecznego na wydanie decyzji, co jest nie do przyjęcia zarówno ze względu na dążenie Rządu RP do jak najszybszej realizacji inwestycji gazowych.

Zaproponowane ograniczenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia 2016/679 w odniesieniu do postępowań prowadzonych na podstawie specustawy gazowej nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym wyżej opisanemu ważnemu interesowi państwa członkowskiego.

Przede wszystkim, wskazanym w Rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w rozporządzeniu 2016/679, czyli w uprawnienie do żądania dostępu czy sprostowania danych osobowych gromadzonych przez administratora. Ograniczenie możliwości stosowania prawa do ograniczenia i sprzeciwu wobec przetwarzania danych w żaden sposób nie wpływa na prawa strony, które przysługują jej w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego, ani na prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego rozstrzygnięcia organów, zapadłe w jej sprawie. Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w zakresie prawa do informacji niczym natomiast nie uchybiają prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie mają na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych spoczywających na organach administracji

publicznej wykonujących zadania na podstawie specustawy gazowej. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od właściwego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679. Oprócz tego strona nadal będzie miała prawa do wglądu do akt sprawy na podstawie przepisów Kpa. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na organie władzy publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. w ramach pism procesowych i innych wystąpień kierowanych do organów prowadzących postępowania na podstawie specustawy gazowej), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. Powyższe potwierdza, że wyłączenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia 2016/679 nie narusza istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspakajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. Nie ulega żadnej wątpliwości, że w interesie wszystkich obywateli jest istnienie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu jak i inwestycji towarzyszących. W tym kontekście zaproponowane ograniczenia stosowania rozporządzenia 2016/679 mają na celu umożliwienie organom realizacji podstawowych funkcji, dla których zostały powołane. Z całą pewnością podstawowym oczekiwaniem obywateli w stosunku do organów administracji jest sprawne załatwianie spraw uregulowanych w specustawie gazowej, zarówno o charakterze zbiorowym

(decyzje o ustaleniu lokalizacji inwestycji i pozwoleniu na budowę), jak i indywidualnym (decyzje odszkodowawcze). Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należy wyważyć interes publiczny, rozumiany jako zaspakajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu praw przyznanych w rozporządzeniu 2016/679, oddając w pełni intencję ustawodawcy, który przepisami specustawy podjął trud pogodzenia społecznych oczekiwań z konstytucyjnie przyznaną ochroną własności. Nie można przy tym pominąć faktu, że konieczność stosowania przez organy administracji w pełnym zakresie przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych, czy prawa do sprzeciwu, nie tylko spowodowałoby spowolnienie pracy urzędów wynikające ze znaczącego wzrostu obciążeń biurokratycznych, lecz również oznaczałoby konieczność poniesienia dodatkowych znaczących kosztów, które poniosą wszyscy obywatele. Mając powyższe na względzie, zaproponowane ograniczenia są niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie.

Kolejne przepisy zaproponowane w specustawie gazowej mają na celu wypełnienie wymagań określonych w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, od których uzależnione jest wprowadzanie ograniczeń w stosowaniu przepisów tego rozporządzenia. Uregulowano w szczególności kwestie związane z zabezpieczeniami mającymi na celu zapobieganie nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, okresach przechowywania oraz prawie osób, której dane dotyczą, do uzyskania informacji o ograniczeniach.

Proponuje się również wprowadzenie w specustawie gazowej uregulowania dotyczącego przetwarzania przez organy danych wrażliwych, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W projektowanych przepisach wskazano, że w powyższym zakresie mogą być przetwarzane dane wrażliwe, które zostały przekazane dobrowolnie przez stronę w toku prowadzonego postępowania. Organy prowadzące postępowanie nie mogą bowiem w jego toku decydować za stronę, które informacje są istotne dla tego postępowania, a w konsekwencji zakazać jej przekazywania informacji, które będą miały charakter danych wrażliwych. Kolejny przypadek ma na celu umożliwienie organowi weryfikacji prawidłowości danych, które zostały przekazane dobrowolnie przez stronę w ramach postępowania prowadzonego przez ten organ. Biorąc pod uwagę administracyjny charakter postępowań, których wynik powinien się opierać o wiarygodnie ustalony stan faktyczny,

właściwy organ musi mieć możliwość sprawdzenia czy informacje/dowody przedłożone przez stronę odpowiadają rzeczywistości. Przypadek trzeci dotyczy sytuacji, w której z danego przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania danych wrażliwych. Przepisy posługują się bowiem tzw. klauzulami generalnymi (takimi jak „słuszny interes strony” „okoliczności, na które strona nie miała wpływu”). Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w tych przesłankach mieszczą się okoliczności związane ze zdrowiem, możliwościami zarobkowymi, sprawowaniu opieki nad osobami, trybie życia. W tym zakresie zatem organ ma obowiązek zgromadzenia z urzędu wskazanych informacji, które należy kwalifikować jako dane wrażliwe w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. Ostatni przypadek dotyczy sytuacji, w której sąd nakazuje w wyroku dokonanie organowi określonych czynności wyjaśniających, które mogą również dotyczyć okoliczności obejmujących dane wrażliwe w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W celu zapewnienia prawidłowego wykonania wytycznych zawartych w wyroku opisanym powyżej organy muszą mieć możliwość przetwarzania danych wrażliwych w postępowaniu, które będzie prowadzone z uwzględnieniem wytycznych sądu orzekającego w danej sprawie. Przetwarzanie danych osobowych w powyższym zakresie jest zgodne z art. 9 ust. 2 lit. e-g rozporządzenia 2016/679. Wymienione w projektowanej ustawie przypadki, w których jest dopuszczalne przetwarzanie danych osobowych dotyczy danych osobowych w sposób oczywisty upublicznionych przez osobę, której dane dotyczą, jest niezbędne w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości przez sądy lub jest niezbędne ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, jakim jest prawidłowe prowadzenie postępowań administracyjnych mających na celu sprawną realizację inwestycji. Jednocześnie proponowane przepisy zapewniają, że w ramach postępowań prowadzonych na podstawie specustawy gazowej przetwarzane będą jedynie takie dane wrażliwe, które są rzeczywiście niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Projektowane przepisy przewidują, że opisane powyżej regulacje dotyczące przetwarzania danych osobowych będą również miały zastosowanie do organów prowadzących postępowania odwoławcze od decyzji wydanych na specustawy gazowej oraz organów prowadzących w tych sprawach postępowania nadzwyczajne uregulowane w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego i przepisach odrębnych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o zadośćuczynieniu rodzinom ofiar zbiorowych wystąpień wolnościowych w latach 1956-1989

*(projektodawcą jest MRPiPS, projektodawca przedłożył wspólne uzasadnienie dla projektowanych zmian w ustawie z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych, ustawie z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o zadośćuczynieniu rodzinom ofiar zbiorowych wystąpień wolnościowych ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych)**

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji

Zmiana ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2017 r. poz. 286, 1566 i 1999) (dalej: usze), ma na celu ustanowienie na gruncie przepisów rangi ustawowej upoważnienia dla Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami (KOBiZE) do przetwarzania danych osobowych osób fizycznych.

Potrzeba przetwarzania danych osobowych jest konsekwencją zadań nałożonych na Krajowy ośrodek, który jest odpowiedzialny m.in. za prowadzenie Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji, a także zarządzanie zbiorem rachunków w Rejestrze Unii podlegających jurysdykcji RP.

W przypadku prowadzenia Krajowej bazy Krajowy ośrodek przetwarza szereg danych osobowych związanych z procesem identyfikacji w Bazie jej użytkowników tj. podmiotów korzystających ze środowiska, które poprzez Krajową bazę realizują obowiązek sporządzenia i przekazania raportu o emisjach, o którym mowa w art. 7 ust. 1 usze, a także upoważnionych przez te podmioty użytkowników Krajowej bazy. Są to m.in. imiona i nazwiska osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu korzystającego ze środowiska, a także dane osób upoważnionych, które uzyskują dostęp do konta tego podmiotu w Krajowej bazie. Identyfikację podmiotów prowadzi się na podstawie m.in. kopii dowodów tożsamości użytkowników.

Szczegółowy zakres danych gromadzonych przez Krajowy ośrodek określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 listopada 2016 r. w sprawie szczegółowego zakresu informacji zawartych w raporcie oraz sposobu jego wprowadzania do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2016 r. poz. 1877).

Ponieważ informacje wprowadzane do Krajowej bazy docelowo, w związku z treścią przepisów oczekujących na wejście w życie, mają służyć do wygenerowania informacji na temat wysokości należnych opłat za korzystanie ze środowiska (w zakresie emisji pyłów i gazów do powietrza) utrzymanie systemu identyfikacji podmiotów, który realizuje Krajowa baza jest uzasadniony względami bezpieczeństwa informacji, które mogą się stać źródłem obowiązków finansowych podmiotów korzystających ze środowiska.

W przypadku rachunków w rejestrze Unii Krajowy ośrodek gromadzi szereg danych osobowych dotyczących podmiotów prowadzących instalacje objęte systemem handlu oraz operatorów statków powietrznych, dla których RP jest administrującym państwem członkowskim, a także wyznaczonych przez posiadaczy rachunków upoważnionych przedstawicieli do tych rachunków.

Prowadzący instalacji i wspomniani operatorzy statków powietrznych, są zobowiązani posiadać aktywne rachunki w rejestrze Unii. Niezależnie od tego podmioty mogą dobrowolnie otwierać rachunki posiadania (rachunki te mogą otwierać również wspomniani prowadzący instalacje i operatorzy lotniczy). Niezależnie od typu rachunku, na mocy przepisów Rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013³⁰ podmiot wnioskujący o otwarcie rachunku jest zobligowany przedłożyć do KOBiZE zestaw dokumentów zawierających dane osobowe osób wyznaczonych przez podmiot do wykonywania operacji w rejestrze Unii, oraz osób upoważnionych do reprezentowania podmiotu określone w rozporządzeniu Komisji. Są to m.in.

- 1) kopia dokumentu stwierdzającego tożsamość (dowód, paszport),
- 2) kopia dokumentu potwierdzającego miejsce zamieszkania (jeżeli nie zostało wskazane w dokumencie tożsamości),
- 3) informacja z Rejestru Karnego o niekaralności.

³⁰ Rozporządzenie Komisji (UE) Nr 389/2013 z dnia 2 maja 2013 r. ustanawiające rejestr Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, decyzjami nr 280/2004/WE i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylające rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i nr 1193/2011, Dz. Urz. UE L 122 z 3.5.2013, str. 1)

Krajowy ośrodek gromadzi dane osobowe w odniesieniu do posiadaczy rachunków będących osobami fizycznymi (nazwa podmiotu (może zawierać imię i nazwisko), NIP, adres siedziby głównej, nr konta bankowego), natomiast w odniesieniu do wyznaczonych przez posiadaczy rachunków upoważnionych przedstawicieli (imię i nazwisko, data urodzenia, miejsce urodzenia (miejscowość, państwo), pesel, nr dowodu tożsamości (lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość), adres (na który zostają dostarczone tzw. klucze aktywacyjne do Rejestru Unii), numery telefonów kontaktowych, adres e-mail).

W obu przypadkach, tj. posiadaczy rachunków będących osobami fizycznymi, a także wyznaczonych przez posiadaczy rachunków upoważnionych przedstawicieli - zakres gromadzonych danych osobowych wyznacza bezpośrednio skuteczne rozporządzenie Komisji.

Dodatkowo proponuje się określić ograniczenie zakresu obowiązków wynikających z art. 13, 14, 18 i 20 rozporządzenia 2016/679. Proponowane ograniczenia wynikają z konieczności prawidłowego i sprawnego wykonywania zadań Krajowego ośrodka określonych w ustawie i są uzasadnione publicznym charakterem zadań realizowanych przez Krajowy ośrodek, a także tym że liczba podmiotów, których dane osobowe są przetwarzane przez Krajowy ośrodek jest znacząca (grupa podmiotów realizujących zadania ustawowe związane z przetwarzaniem danych osobowych sięga kilkudziesięciu tysięcy docelowo może objąć grupę ponad 100 tys. podmiotów).

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej

Zmiana przewidziana w projekcie ustawy polegająca na dodaniu w art. 84 po ust. 10 ust. 11-14, prowadzi do wskazania danych, które mogą być przetwarzane w celu realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień wynikających ustawy z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2024).

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych

(uzasadnienie do wkładu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego - zmiany zawarte w pkt 1) W proponowanej zmianie przepisu art. 87 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 165) uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679, zgodnie z którym przepis prawa krajowego powinien określać

obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych oraz rodzaj danych osobowych przetwarzanych w ramach poszczególnych zadań ustawowych.

W związku z powyższym w przepisach ustawy zaproponowano zmiany polegające na określeniu zakresu danych przetwarzanych w związku z przyznawaniem przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego nagród, stypendiów oraz prowadzonych programów.

Dane wskazane w art. 87 ust. 6a pkt 2 dotyczą osób zaangażowanych w realizację projektów finansowanych przez MKiDN. Z racji na różnorodność danych podawanych we wnioskach, dotyczących osób fizycznych (w tym osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą) wskazany został katalog, który zawiera dane istotne do analizy wniosków a w przypadku przyznania dofinansowania – na realizację umów i rozliczanie projektów. Zakres zbieranych danych osobowych, zgodnie z zasadą minimalizacji danych, został w projekcie ograniczony jedynie do tych danych, których posiadanie przez ten organ jest niezbędne z jednej strony do przeprowadzenia danej procedury, z drugiej strony do zagwarantowania realizacji praw osoby której te dane dotyczą. W związku z potrzebą identyfikacji określonych podmiotów należy uznać, iż numer telefonu i adres poczty elektronicznej powinny znaleźć się w katalogach przetwarzania danych osobowych. Umieszczenie tych danych w katalogu nie oznacza wprowadzenia obowiązku ich podawania, lecz stwarza podstawę skorzystania z takich danych w sytuacji, gdy zostały one pozyskane w inny sposób niż podanie ich przez podmiot danych (np. znalezione w Internecie).

Jednocześnie proponuje się wyraźne wskazanie okresów przechowywania danych osobowych w związku z realizacją ww. celów.

Zakres retencji danych wymieniony w art. 87 ust. 6b:

1) w pkt 1 zapewnienia spójność z zapisami z art. 19 przepisów wprowadzających. Taki okres jest wymagany dla ochrony praw osób aplikujących w sytuacji gdy będą formułowane zarzuty o naruszenie praw autorskich osób trzecich;

2) w pkt 2 stanowi adekwatny horyzont czasowy dotyczący retencji danych z zakresu złożonych do MKiDN (w tym i finansowanych) projektów kulturalnych. Należy pokreślić, iż dane wykonawców projektów (w szczególności artystów) są niezbędne do oceny jakości danego przedsięwzięcia. Bez danych osobowych opis projektów będzie niekompletny i

niemożliwie będzie przedstawienie rzetelnego umotywowania odrzucenia bądź realizowania konkretnych projektów. Proponowany okres 20 lat to czas w przypadku którego mogą się pojawiać zapytania o zakres finansowanych projektów, zaangażowanie konkretnych osób lub podmiotów w działania.

Ponadto w ustawie o grach hazardowych wprowadzono przepis, w którym upoważniono dyrektora instytucji kultury, któremu minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego powierzył realizację zadań, o których mowa w art. 87 ust. 4, do przetwarzania danych osobowych w zakresie zadań przekazanych do realizacji, w granicach, w których uprawnienie do przetwarzania danych osobowych przysługuje ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

W projekcie określono środki zabezpieczające dane osobowe oraz okres przechowywania danych. Zabezpieczenia, o których mowa w art. 96 ust. 6c, polegają co najmniej na dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych oraz pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

(uzasadnienie do wkladu Ministra Sportu i Turystyki - zmiany zawarte w pkt 2) W proponowanej zmianie przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. - o grach hazardowych (Dz. U. Z 2016 r., poz. 471 z późn. zm.), uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/879, zgodnie z którym przepis prawa krajowego powinien określać obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych.

W związku z powyższym w przepisach ustawy zaproponowano zmiany polegające na określeniu zakresu danych przetwarzanych w związku z dofinansowaniem realizacji zadań, o których mowa w art. 86 ust. 4 ustawy o grach hazardowych.

Biorąc pod uwagę powyższe wszystkie przedstawione propozycje ograniczeń stosowania rozporządzenia 2016/879 spełniają przesłankę określoną w art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/879, nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności oraz są w demokratycznym społeczeństwie środkami niezbędnymi i proporcjonalnymi służącymi ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym, w szczególności zdrowiu publicznemu.

Brak uwzględnienia proponowanych przez MSiT ograniczeń stosowania rozporządzenia 2016/879 negatywnie wpłynie na szeroko rozumiany obszar zdrowia publicznego.

Zgodnie z art. 23 ust.1 lit.e rozporządzenia wprowadzone ograniczenia wiążą się z ważnym celem leżącym w ogólnym interesie publicznym – MSiT zabiega o to, żeby jak największa liczba podmiotów mogła skorzystać z dofinansowania oferowanego w ramach ogłaszanych programów. Z interesem publicznym nierozdzielnie związana jest kwestia zdrowia publicznego. Propozycje dofinansowania działań realizowanych w ramach proponowanych programów dotyczą obszaru upowszechniania szeroko pojętej kultury fizycznej i sportu. Zwiększenie aktywności społecznej, różnych grup docelowych, ogłaszanych naborów przyczynia się do ogólnej poprawy stanu zdrowia w społeczeństwie. Ograniczenie art.13, jest uzasadnione ze względu na cele leżące w ogólnym interesie publicznym: beneficjent biorący udział w naborze podaje we wniosku swoje dane oraz kieruje ten wniosek do właściwego organu w odpowiedzi na ogłoszony program – nie ma potrzeby więc, podawać temu podmiotowi informacji, które zostały określone w art. 13 ust.1, natomiast dane o których mowa w art. 13 ust. 2 są zawarte we wniosku, gdzie ściśle określono, jakie dane należy podać a następnie w samej umowie znajdują się informacje do jakich celów dane te będą przetwarzane. Art. 14 rozporządzenia: przy programach realizowanych w zakresie sportu powszechnego należy stwierdzić, że beneficjent oraz osoba z nim współpracująca, doskonale wiedzą od kogo otrzymują dofinansowanie i kto wobec tego będzie administratorem ich danych osobowych: oprócz Ministra Sportu i Turystyki także jednostki terenowe i osoby realizujące dany program np. animatorzy.

Odnosząc się do zdrowia publicznego, należy wziąć pod uwagę badania eksperckie, które jednoznacznie wskazują na pogłębiające się tendencje spadkowe, dotyczące sprawności fizycznej dzieci i młodzieży w wieku szkolnym. Według badań GUS (2009), około 50% dzieci niemal w każdej kategorii wiekowej do 14 roku życia ocenia swój stan zdrowia jako bardzo dobry. Podobne wnioski przynoszą wcześniejsze badania (por. Woynarowska, Mazur, 2000; Supranowicz i wsp., 2002; Maniecka-Bryła, 2004). Jak wynika z badań Trzeźniowskiego (1990, 1996), Dobosza (2003) i Przewędy (1996, 2003, 2009), pomimo możliwego do zaobserwowania trendu w zwiększaniu wysokości ciała oraz akceleracji rozwoju, poziom sprawności oraz wydolności fizycznej młodych ludzi stale i systematycznie pogarsza się. Teza ta znajduje potwierdzenie w wielu badaniach (por. m.in. Woynarowska, 2002; TNS OBOP, 2011; Dobosz, 2012 i wcześniejsze).

Zaproponowane ograniczenia stosowania rozporządzenia 2016/879 mają na celu ochronę jednostki, której dane będą przetwarzane, przed negatywnymi skutkami jej decyzji w zakresie udostępnienia danych. Odmienne uregulowanie mogłoby prowadzić do braku możliwości działania organu administracji publicznej i realizacji jego zadań na rzecz danej jednostki. Przy projektowaniu proponowanego rozwiązania szczególny nacisk położono na adekwatność celu – jakim jest dbanie o zdrowie publiczne ogółu społeczeństwa, w szczególności dzieci, młodzieży i osób niepełnosprawnych - i dobraniu do niego właściwego środka użytego do jego osiągnięcia.

Art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 zawiera wymagania dotyczące ograniczania praw podmiotów danych. Zostały one spełnione w projektowanej ustawie przez określenie środków zabezpieczenia danych, okresu przechowywania danych oraz przez wskazanie sposobu ogłaszania ograniczeń praw podmiotu danych. Zabezpieczenia, o których mowa w projektowanych przepisach, polegają co najmniej na dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych oraz pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich

(wnioskodawca przedstawił jednakowe uzasadnienie dla proponowanych zmian w przepisach o izbach aptekarskich, o diagnostyce laboratoryjnej i o izbach lekarskich) *

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej.

Zgodnie z treścią art. 10 projektowanej ustawy zbiory i usługi danych przestrzennych należące do osób trzecich mogą na ich wniosek być włączane do infrastruktury zbiorów i usług danych przestrzennych, jeżeli jest to zgodne z interesem publicznym, a osoba taka wyrazi na to zgodę. Należy przyjąć, że część danych wchodzących w skład takich zbiorów mogą zostać uznane za dane osobowe np. poprzez możliwość powiązania określonych informacji jak chociażby numer księgi wieczystej przypisanej do danego gruntu z osobą fizyczną w pewnych okolicznościach stanu faktycznego tj. gdy numer takiej księgi jest przedmiotem zbioru. W takim przypadku w niektórych przypadkach nie powinna wystarczyć zgoda osoby tworzącej taki zbiór informacji (osoby trzeciej) ale konieczne jest spełnienie przesłanek legalizujących przetwarzane w zbiorze dane osobowe o których mowa w art. 6

rozporządzenia 2016/679. W niektórych przypadkach przesłanką taką może okazać się np. zgoda osoby której dane dotyczą i znajdują się w zbiorze. Projektowany przepis w wymogach przedłożenia wniosku o włączenie zbiorów do infrastruktury zbiorów i usług danych przestrzennych nie zobowiązuje jednak wnioskodawcy do uwzględnienia na tym etapie przepisów o ochronie danych osobowych. W związku z powyższym, projektodawca zdecydował się przesądzić w projektowanym przepisie, że jednym z warunków wystąpienia z przedmiotowym wnioskiem powinna być zgodność zbioru z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa. Projektodawca odstąpił od przesądzenia w tym zakresie wyrażnie, że chodzi wyłącznie o zgodności z „przepisami o ochronie danych osobowych”, gdyż w niektórych przypadkach mogą to być również np. prawa autorskie.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki

W proponowanych zmianach ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 1071, z 2017 r. poz. 1089.1556) uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych oraz rodzaj danych osobowych przetwarzanych w ramach poszczególnych zadań. Mając na uwadze zasadę generalną, że umocowanie podmiotu do przetwarzania danych osobowych powinno być uregulowane w akcie rangi ustawowej proponuje się wprowadzenie zmian do ustawy o Narodowym Centrum Nauki.

Proponowane regulację i wyłączenia podyktowane są specyfiką systemu grantowego i wynikają wprost z charakteru działalności Centrum i ustawowych zadań, które Centrum realizuje jako agencja wykonawcza w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, powołana do wspierania działalności naukowej w zakresie badań podstawowych, w tym przede wszystkim – finansowania badań podstawowych poprzez system konkursowy (granty). Skala, na jaką są podczas realizacji zadań Centrum przetwarzane dane osobowe, na każdym z etapów realizacji ustawowych zadań, jest olbrzymia. Tylko w roku 2017 złożono w konkursach organizowanych przez Centrum - 10

503 wniosków w tym 480 w ramach inicjatyw międzynarodowych. Na merytorycznym etapie procesu oceny wniosków rozpatrzonych w 2017 r. współpracowało z Centrum 980 ekspertów biorących udział w pracach 85 Zespołów Ekspertów oceniających złożone wnioski w ramach 25 paneli dziedzinowych (dyscyplin lub grup dyscyplin), tematycznie pokrywających cały obszar badań naukowych oraz 8 350 ekspertów zewnętrznych z krajową, jak i zagraniczną afiliacją naukową. Na drugim etapie oceny eksperci zewnętrzni opracowali łącznie 10 770 indywidualnych ocen złożonych wniosków, przy czym aż 92% z nich było wykonanych przez recenzentów zagranicznych z 88 krajów. W samym roku 2017, na podstawie trwających umów zawartych z laureatami konkursów realizowanych było łącznie 9 434 projektów badawczych, staży, stypendiów i innych zadań finansowanych przez Centrum.

Z tych względów proponuje się wprowadzenie do ustawy o Narodowym Centrum Nauki przepisów określających obowiązki przetwarzania danych w związku z wykonywaniem określonych w niniejszej ustawie zadań i wskazanie katalogu danych osobowych przetwarzanych w celu realizacji tych zadań. W kolejnych przepisach proponowane jest wyłączenie ze stosowania innych przepisów rozporządzenia 2016/679, w celu realizacji zadań oraz zapewnienia prawidłowego funkcjonowania organów realizujących zadania publiczne.

Tym samym, na podstawie art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, które umożliwia przyjęcie przez Państwo członkowskie ograniczeń zakresu obowiązków i praw przewidzianych w niektórych przepisach ww. rozporządzenia, zmiana ustawy o Narodowym Centrum Nauki wyłącza w stosunku do przetwarzania danych osobowych podmiotów wskazanych w art. 22a ust. 1 i art. 37a ust. 1 ww. projektu następujące obowiązki:

informowania ekspertów, w przypadku zbierania danych pochodzących od tych osób (art. 13 rozporządzenia 2016/679), w przypadku przetwarzania danych z art. 22a ust. 1 projektu;

informowania członków zespołu badawczego i osób realizujących działania naukowe, w przypadku pozyskania danych ich dotyczących od innych podmiotów (art. 14 rozporządzenia 2016/679), w przypadku art. 37a ust. 1 ww. projektu.

Na podstawie art. 23 rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw podmiotu danych, o których mowa w art. rozporządzenia 2016/679. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym państwa. Z tego samego powodu proponuje się ograniczenie obowiązku zawiadamiania podmiotu danych o naruszeniu ochrony, na podstawie art. 34 rozporządzenia 2016/679, poprzez wprowadzenie normy nakazującej nie

później niż 72 godziny od stwierdzenia naruszenia, umieszczenie przez administratora danych osobowych komunikatu na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

Realizując wymóg określony w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 proponuje się wprowadzenie w ustawie o Narodowym Centrum Nauki regulacji w art. 22a ust. 1 - 7 oraz w art. 37a ust. 1 - 7 dotyczących celu przetwarzania danych osobowych, kategoriach danych osobowych, zakresie wprowadzanych ograniczeń, wskazania administratora danych tj. Dyrektora Centrum, a także regulacji o zabezpieczeniu danych osobowych oraz okresie przechowywania danych oraz prawie uzyskania informacji o ustanowionych ograniczeniach.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych

*(wnioskodawca przedstawił wspólne uzasadnienie dla zmian przepisów o instytutach badawczych, Prawo o szkolnictwie wyższym i o Polskiej Akademii Nauk)**

Wyłączenia dotyczące przetwarzania danych osobowych dla celów badawczych

Proponuje się wyłączenie stosowania art. 9 ust. 1, art. 15, art. 16, art. 18 i art. 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 do przetwarzania danych osobowych wykorzystywanych do celów badawczych. W tym celu proponuje się wprowadzenie:

- art. 2a w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1158, 1452 i 2201);

- art. 55d w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183 i 2201 oraz z 2018 r. poz. 138 i 398);

- art. 2a w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2017 r. poz. 1869 i 2201).

Wprowadzane przepisy dotyczą wyłączenia stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 w ww. zakresie przy realizacji badań naukowych i prac rozwojowych ze względu na specyfikę działalności badawczo-rozwojowej i gwarantowanej przez prawo wolności badawczej.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 679/2016 dopuszcza możliwość ograniczenia w ustawodawstwie krajowym praw osób fizycznych, związanych z ochroną ich

danych osobowych, jeżeli miałyby to umożliwić prowadzenie działalności badawczej i byłoby podyktowane interesem publicznym. Warunkiem jest, aby cele działalności badawczej, w ramach których dane osobowe są przetwarzane, nie naruszały istoty prawa do ochrony tych danych i przewidywały odpowiednie, konkretne środki ochrony praw podstawowych i interesów osoby fizycznej, której dane dotyczą.

Dodawane w trzech ww. ustawach przepisy pozwolą zabezpieczyć szereg sytuacji, w których przetwarzanie danych osobowych jest niezbędne do realizacji celów badawczych. Dotyczy to zwłaszcza badań o charakterze sektorowym prowadzonych na dużej populacji osób.

Jednocześnie wprowadzono przepis, że jednostki naukowe przetwarzające dane osobowe w celach badawczych wdrażają odpowiednie zabezpieczenia praw i wolności osób fizycznych, których dane osobowe są zawarte w materiałach badawczych, zgodnie z art. 89 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 679/2016.

Należy wyraźnie podkreślić, że możliwość przetwarzania tzw. wrażliwych danych osobowych, wymienionych w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 679/2016, dotyczących m. in. pochodzenia rasowego lub etnicznego, poglądów politycznych, przekonań religijnych lub filozoficznych, czy też przynależności wyznaniowej, jeżeli jest to niezbędne do prowadzenia badań naukowych, jest przewidziana już obecnie w art. 27 ust. 2 pkt 9 obowiązującej ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922 oraz z 2018 r. poz. 138). W przepisie tym wskazano, iż publikowanie wyników badań naukowych nie może następować w sposób umożliwiający identyfikację osób, których dane zostały przetworzone. Można zatem stwierdzić, że obecny stan prawny wypełnia zasady przetwarzania danych osobowych określone w art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 679/2016.

Proponowane zmiany mają na celu utrzymanie standardu ochrony danych osobowych przetwarzanych do prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych w takim samym stopniu, jak ma to miejsce na gruncie obecnie obowiązujących przepisów.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju

(BRAK UZASADNIENIA ZE STRONY MNISW)

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk

*(wnioskodawca przedstawił wspólne uzasadnienie dla zmian przepisów o instytutach badawczych, Prawo o szkolnictwie wyższym i o Polskiej Akademii Nauk)**

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki

Zmiany w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki

W art. 4c ust. 1 określono wprost cele, w jakich minister właściwy do spraw nauki prowadzi System Informacji o Nauce w ramach Zintegrowanego Systemu Informacji o Nauce i Szkolnictwie Wyższym „POL-on”. Wskazano także, że administratorem danych osobowych przetwarzanych w systemie POL-on jest minister właściwy do spraw nauki. Doprecyzowano równocześnie, że instytut badawczy, któremu minister właściwy do spraw nauki na podstawie art. 4c ust. 5 ustawy zlecił administrowanie bazami danych systemu POL-on, jest podmiotem przetwarzającym dane osobowe w rozumieniu art. 4 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/67.

W art. 4c dodano także ust. 13a–13d w celu ograniczenia stosowania art. 12 ust. 3 i 4, art. 14–16 i art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679. W dodawanych przepisach jednoznacznie wskazano, że dane osobowe przetwarzane w systemie POL-on podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu i są przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji zadań. Ograniczenie stosowania ww. przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 w zakresie danych osobowych przetwarzanych w systemie POL-on wynika z faktu, że dane te są wprowadzane do systemu (zgodnie z art. 4c ust. 6 ustawy) przez jednostki naukowe. Zakres danych osobowych przetwarzanych w systemie POL-on szczegółowo określa przepis art. 4c ust. 10. Zakres innych danych i informacji przetwarzanych w systemie POL-on określa szczegółowo rozporządzenie wydane na podstawie art. 4c ust. 14. W związku z powyższym celowe jest wyłączenie nakładanych na ministra właściwego do spraw nauki – jako administratora danych osobowych – niektórych obowiązków informacyjnych w stosunku do danych niezbędnych do realizacji celów, w jakim te dane są przetwarzane. Należy zauważyć, że w systemie POL-on przetwarzane są dane osobowe przeszło 100 000 osób. Dane te są niezbędne do realizacji, w interesie publicznym, ustawowych zadań ministra właściwego do spraw nauki. Ponadto jak

już wcześniej wskazano minister właściwy do spraw nauki jest administratorem danych osobowych, które z mocy ustawy o zasadach finansowania nauki, wprowadzają jednostki naukowe. Z tego względu obowiązki wynikające z przepisów 12 ust. 3 i 4, art. 14 – art. 16 rozporządzenia powinny dotyczyć administratorów danych osobowych podmiotów wprowadzających te dane do systemu.

Ponadto doprecyzowano sytuacje, w których nie będą stosowane obowiązki informacyjne określone w art. 34 w przypadku naruszenia ochrony tych danych. Wskazano, że jeśli administrator danych osobowych (minister właściwy do spraw nauki) w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych wyda komunikat o naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej obsługującego go urzędu, to nie będzie wymagane informowanie osób, których naruszenie danych osobowych nastąpiło.

W art. 13e określono, że w celu przyznawania i rozliczania środków finansowych na naukę, o których mowa w art. 5 pkt 4, 6–10b, 11 i 11a, oraz sprawowania kontroli nad wydatkowaniem przyznanych środków, minister właściwy do spraw nauki przetwarza dane osobowe:

kierowników i wykonawców projektów badawczych, kandydatów ubiegających się o stypendia dla wybitnych młodych naukowców oraz kandydatów do nagród za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne;

małżonków i dzieci uczestników programów lub przedsięwzięć ustanawianych przez ministra, jeżeli konieczność taka wynika ze specyfiki programu lub przedsięwzięcia.

W projektowanych przepisach określono szczegółowo zakres przetwarzanych danych osobowych. Jednocześnie wskazano, że administratorem ww. danych osobowych jest minister właściwy do spraw nauki. W zakresie przetwarzania danych osobowych zaproponowano ograniczenia w zakresie stosowania art. 14, 15 i 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679. Proponuje się ograniczenie praw osoby fizycznej, o których mowa w art. 15 ww. rozporządzenia, w ten sposób, że dostęp do danych byłby realizowany bezpłatnie raz na 6 miesięcy. Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty równej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym państwa.

W art. 29a określono, że w celu przyznawania środków finansowych na naukę na finansowanie działalności, o której mowa w art. 29 ust. 1 ustawy, minister przetwarza dane ekspertów i recenzentów sporządzających opinie w sprawach przyznawania i rozliczania środków finansowych na naukę oraz ekspertów przeprowadzających kontrole merytoryczne i finansowe dotyczące realizacji zadań finansowanych ze środków na naukę. Określono także szczegółowy zakres przetwarzanych danych osobowych. W zakresie przetwarzania danych osobowych zaproponowano te same ograniczenia w zakresie stosowania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 679/2016, co w przypadku danych osobowych przetwarzanych na podstawie art. 13e.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie

W proponowanej zmianie przepisów ustawy o sporcie, uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679, zgodnie z którym przepis prawa krajowego powinien określać obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych.

Zaproponowano również zmiany polegające na określeniu zakresu danych przetwarzanych w związku z realizacją zadań, o których mowa w art. 22 pkt 2 ustawy o instytutach badawczych oraz art. 2 ust 1 pkt 5 tj. w szczególności rozwijaniem kultury fizycznej i sportu oraz prowadzeniem i rozwijaniem baz danych związanych z przedmiotem działania instytutu związanych z kulturą fizyczną i sportem (Instytut Sportu-Państwowy Instytut Badawczy gromadzi dane w tym również dane osobowe w zakresie aplikacji Szkolnych Klubów Sportowych oraz Narodowej Bazy Talentów.)

Ponadto w przepisach ustawy zaproponowano zmiany polegające na określeniu zakresu danych przetwarzanych w związku z wykonywaniem przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej zadań, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 7 oraz w art. 29a, przyznawaniem przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej stypendiów (art. 32 i art. 32a), wyróżnień, nagród pieniężnych (art. 34) oraz świadczenia pieniężnego ze środków budżetu państwa (art. 36).

Biorąc pod uwagę powyższe wszystkie przedstawione propozycje ograniczeń stosowania rozporządzenia 2016/879 spełniają przesłankę określoną w art. 23 ust. 1 lit e rozporządzenia 2016/879, nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności oraz są w demokratycznym społeczeństwie środkami niezbędnymi i proporcjonalnymi służącymi

ważnym celem leżącym w ogólnym interesie publicznym, w szczególności zdrowiu publicznemu.

Brak uwzględnienia proponowanych przez MSiT ograniczeń stosowania rozporządzenia 2016/879 negatywnie wpłynie na szeroko rozumiany obszar zdrowia publicznego.

Przede wszystkim należy podkreślić, że wyniki sportowe w prowadzonej rywalizacji międzynarodowej nie są celem samym w sobie, lecz sposobem promocji powszechnej aktywności fizycznej i promocji Polski na świecie. Należy tu mieć na względzie prozdrowotne i edukacyjne walory poszczególnych sportów, możliwość ich powszechnego uprawiania przez całe życie oraz medialność i poziom światowego współzawodnictwa. Takie podejście, wskazując na korzyści społeczne oraz gospodarcze, uzasadnia wspieranie sportu wyczynowego ze środków publicznych i wyjaśnia jego wpływ na zdrowie społeczne. Warto zauważyć jak liczną grupę stanowią zawodnicy w samych tylko sportach i konkurencjach objętych programem igrzysk olimpijskich, tj. blisko 640 tysięcy osób, do tego należy doliczyć trenerów i instruktorów – ponad 24 tys. osób, którzy stanowią ogromną rzeszę potencjalnych promotorów zdrowego stylu życia.

Bardzo istotne w tym kontekście jest także wspieranie sportu osób niepełnosprawnych. Zgodnie z tendencjami w organizacji współzawodnictwa sportowego osób niepełnosprawnych na poziomie międzynarodowym, konieczna jest integracja ze sportem osób pełnosprawnych. Kierunek tych działań jest spójny z wytycznymi Międzynarodowego Komitetu Paraolimpijskiego. Profesjonalizacja sportu osób niepełnosprawnych powoduje, iż sytuacją pożądaną w sporcie wyczynowym jest szkolenie sportowców niepełnosprawnych w środowisku zawodników pełnosprawnych. Ponadto ze względów sportowych, jak i społecznych, nie jest wskazana izolacja tej grupy sportowców. Stworzenie spójnego systemu sportu osób pełnosprawnych i niepełnosprawnych promuje dostęp do aktywności sportowej dla wszystkich i na równych zasadach. Takie podejście przekłada się na szerszy obszar aktywności fizycznej całego społeczeństwa, a co za tym idzie i zdrowie publiczne.

W tym kontekście istotną rolę we wsparciu sportu wyczynowego ma państwowy system stypendialny. Stypendium sportowe można otrzymać za wyniki sportowe osiągane wyłącznie na igrzyskach olimpijskich, paraolimpijskich, głuchych, mistrzostwach świata oraz mistrzostwach Europy. Warto również zaznaczyć, że Polska jest jednym z niewielu krajów, która wysyła zawodowych sportowców na zawody sektorowe – akademickie czy wojskowe. To wprost przekłada się na promocję aktywności fizycznej i zdrowego stylu życia w tych

środowiskach, zaszczepiając w młodych ludziach (studentach i żołnierzach) nawyki, które procentować będą w przyszłości mniejszą liczbą chorób cywilizacyjnych. W roku 2017 r. stypendia za osiągnięcia sportowe otrzymało 931 członków kadr narodowych polskich związków sportowych.

Należy też podkreślić szczególną rolę sportu młodzieżowego, którego głównym zadaniem jest aktywizacja dzieci i młodzieży oraz zapewnienie im oferty prowadzenia treningu, a także uczestniczenia w rywalizacji sportowej. Sport młodzieżowy jest traktowany jako element polityki wychowawczej, a jego celem jest jak najszersze włączenie młodzieży do sportu

i utrzymanie w nim przez całe życie. To bez wątpienia zaprocentuje w przyszłości zdrowszym społeczeństwem i mniejszymi nakładami na opiekę zdrowotną. W szeroko pojętym obszarze sportu młodzieżowego w 2017 r. szkolonych było 28.892 zawodników w różnych kategoriach wiekowych (młodzik, junior młodszy, junior i młodzieżowiec). To ogromna rzesza młodych osób, które swoim przykładem oddziałują na grupy rówieśnicze, promując osobistym przykładem aktywność fizyczną i zdrowy styl życia.

Warto też zauważyć, że organizacja imprez sportowych rangi międzynarodowej jest bardzo dobrą metodą popularyzacji sportu, a przy okazji niesie za sobą wiele dodatkowych korzyści, bardzo często wykraczających poza obszar sportu. Do najważniejszych aspektów należy zaliczyć inwestycje w infrastrukturę – nie tylko tę sportową, lecz również transportową (drogi, dworce, lotniska). Wielkie imprezy sportowe to również pobudzenie gospodarki – zarówno w bezpośrednim związku z organizacją, jak i długofalowy wzrost atrakcyjności turystycznej, co może wspomagać powstawanie kolejnych miejsc pracy. Istotny jest także aspekt popularyzacji danego sportu i wzbudzenie chęci jego uprawiania, co bez wątpienia nie pozostaje bez wpływu na zdrowie publiczne. Na koniec, choć jest to aspekt nie do przecenienia, należy również wspomnieć o budowie kapitału społecznego – skupienia się społeczności lokalnej wokół wydarzenia sportowego, rosnącego poczucia dumy i tożsamości, także nauki i nowych doświadczeń wyniesionych z międzykulturowych kontaktów.

Warto również podkreślić wykorzystanie w przekazie promocyjnym największych polskich imprez sportowych skierowanych do amatorów lub łączących rywalizację sportowców wyczynowych oraz nastawionych na masowe uczestnictwo. Imprezy takie jak masowe biegi (np. maratony), wyścigi kolarskie czy biegi narciarskie, przy osiągnięciu odpowiedniego poziomu organizacyjnego oraz rozpoznawalności, stają się również świetną

wizytówką Polski oraz służą jej promocji. Fakt, że imprezy te nastawione są na masowe uczestnictwo, sprawia, że tego typu wydarzenia mogą również istotnie wpływać na ożywienie turystyczno-gospodarcze na poziomie lokalnym i przełożyć się wprost na popularyzację zdrowego stylu życia.

W ostatnich latach Polska była gospodarzem wielu istotnych imprez sportowych rangi międzynarodowej, które okazały się wizerunkowymi sukcesami. Finałowy turniej piłkarskich Mistrzostw Europy UEFA EURO 2012™ czy Mistrzostwa Świata w Piłce Siatkowej Mężczyzn w 2014 r. zebrały świetne recenzje wśród uczestników i widzów, a cykliczne imprezy takie jak Tour de Pologne czy Puchar Świata w skokach narciarskich regularnie wzbudzają duże zainteresowanie.

Zaproponowane ograniczenia stosowania rozporządzenia 2016/679 mają na celu ochronę jednostki, której dane będą przetwarzane, przed negatywnymi skutkami jej decyzji w zakresie udostępnienia danych. Odmienne uregulowanie mogłoby prowadzić do braku możliwości działania organu administracji publicznej i realizacji jego zadań na rzecz danej jednostki. Przy projektowaniu proponowanego rozwiązania szczególny nacisk położono na adekwatność celu – jakim jest dbanie o zdrowie publiczne ogółu społeczeństwa, w szczególności dzieci, młodzieży i osób niepełnosprawnych - i dobraniu do niego właściwego środka użytego do jego osiągnięcia.

Art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 zawiera wymagania dotyczące ograniczania praw podmiotów danych. Zostały one spełnione w projektowanej ustawie przez określenie środków zabezpieczenia danych, okresu przechowywania danych oraz przez wskazanie sposobu ogłaszania ograniczeń praw podmiotu danych. Zabezpieczenia, o których mowa w projektowanych przepisach, polegają co najmniej na dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych oraz pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych

Zmiany zaproponowane w ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych wynikają z planowanego wejścia w życie z dniem 25 maja 2018 r. rozporządzenia 2016/679 i mają na

celu uregulowanie zasad stosowania niektórych przepisów tego rozporządzenia przez organy i inwestorów realizujących zadania określone w specustawie przeciwpowodziowej. Powyższe obejmuje zarówno inwestorów występujących o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji zwanej dalej „decyzją o pozwoleniu”, jak również organy prowadzące postępowania w sprawie decyzji o pozwoleniu i postępowania w przedmiocie ustalenia odszkodowania za nieruchomości przejmowane pod te inwestycje. Przetwarzanie danych osobowych na mocy specustawy przeciwpowodziowej jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym. Jest to więc podstawa do przetwarzania danych osobowych, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679. Uregulowania określające zasady stosowania rozporządzenia 2016/679 przez organy wskazane w specustawie przeciwpowodziowej wprowadza się w dodawanym art. 18a tej ustawy.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw osoby, której dane osobowe są przetwarzane, na potrzeby powyższych postępowań, ze względu na ważny cel leżący w interesie publicznym, jakim niewątpliwie jest dążenie do szybkiego i efektywnego wydawania decyzji o pozwoleniu, które uprawniają inwestora do realizacji inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych, a także ustalenia i wypłaty odszkodowań za przejmowane nieruchomości. Postępowania prowadzone na podstawie specustawy są prowadzone w ważnym interesie publicznym, ponieważ ich celem jest umożliwienie inwestorowi jak najszybszej realizacji inwestycji, co leży w interesie wszystkich obywateli. Specustawa przeciwpowodziowa ma za zadanie sprawne i efektywne wykorzystywanie środków, które są przekazywane przez UE bądź też innych źródeł w tym Banku Światowego, na realizację inwestycji przeciwpowodziowych. Istnieje poważne ryzyko, że bez wprowadzenia zaproponowanych ograniczeń prawidłowe wykonywanie zadań przez organy administracji publicznej na podstawie specustawy przeciwpowodziowej po wejściu w życie rozporządzenia 2016/679 nie będzie możliwe.

Zakres proponowanych ograniczeń wynika z charakteru postępowań, które prowadzone są na podstawie specustawy przeciwpowodziowej. Wyłączenie stosowania art. 18 (prawo do ograniczenia przetwarzania) oraz art. 21 ust. 1 i 4 (prawo do sprzeciwu) rozporządzenia 2016/679 ma na celu zapobieżenie sytuacji, w której strony będą nadużywać ww. praw, co, ze względu na liczbę stron w praktyce skutkowałoby znaczącym wydłużeniem przedmiotowych postępowań. Ograniczenie wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 1-3 (przy czym obowiązki z ust. 1 i 2 będą realizowane poprzez zamieszczenie informacji o

zbieraniu danych osobowych na stronie internetowej organu) oraz art. 15 ust. 3 wynika z ogromnej liczby stron występujących w postępowaniach prowadzonych na podstawie specustawy przeciwpowodziowej. Brak tych ograniczeń nie tylko oznaczałoby spowolnienie prowadzonych postępowań wskutek bardzo istotnego zwiększenia obciążeń biurowatycznych ciążących na organy prowadzące postępowania, lecz również spowodowałoby trudne do oszacowania, ale z pewnością znaczące koszty doręczeń korespondencji zawierającej ww. informacje. Powyższe niewątpliwie skutkowałoby wydłużeniem czasu koniecznego na wydanie decyzji, co jest nie do przyjęcia zarówno ze względu na dążenie Rządu RP do jak najszybszej realizacji inwestycji przeciwpowodziowych.

Zaproponowane ograniczenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia 2016/679 w odniesieniu do postępowań prowadzonych na podstawie specustawy przeciwpowodziowej nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym wyżej opisanemu ważnemu interesowi państwa członkowskiego.

Przede wszystkim, wskazanym w Rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w rozporządzeniu 2016/679, czyli w uprawnienie do żądania dostępu czy sprostowania danych osobowych gromadzonych przez administratora. Ograniczenie możliwości stosowania prawa do ograniczenia i sprzeciwu wobec przetwarzania danych w żaden sposób nie wpływa na prawa strony, które przysługują jej w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego, ani na prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego rozstrzygnięcia organów, zapadłe w jej sprawie. Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w zakresie prawa do informacji niczym natomiast nie uchybiają prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie mają na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych spoczywających na organach administracji publicznej wykonujących zadania na podstawie specustawy przeciwpowodziowej. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od właściwego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679. Oprócz tego strona nadal będzie miała prawa do wglądu do akt sprawy na podstawie przepisów Kpa. Projekt ustawy przewiduje

również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na organie władzy publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. w ramach pism procesowych i innych wystąpień kierowanych do organów prowadzących postępowania na podstawie specustawy przeciwpowodziowej), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. Powyższe potwierdza, że wyłączenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia 2016/679 nie narusza istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspakajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. Nie ulega żadnej wątpliwości, że w interesie wszystkich obywateli jest istnienie budowli przeciwpowodziowych jak i stacji radarów meteorologicznych. W tym kontekście zaproponowane ograniczenia stosowania rozporządzenia 2016/679 mają na celu umożliwienie organom realizacji podstawowych funkcji, dla których zostały powołane. Z całą pewnością podstawowym oczekiwaniem obywateli w stosunku do organów administracji jest sprawne załatwianie spraw uregulowanych w specustawie przeciwpowodziowej, zarówno o charakterze zbiorowym (decyzje o pozwoleniu), jak i indywidualnym (decyzje odszkodowawcze). Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należy wyważyć interes publiczny, rozumiany jako zaspakajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu praw przyznanych w rozporządzeniu 2016/679, oddając w pełni intencję ustawodawcy, który przepisami specustawy podjął trud pogodzenia społecznych oczekiwań z

konstytucyjnie przyznaną ochroną własności. Nie można przy tym pominąć faktu, że konieczność stosowania przez organy administracji w pełnym zakresie przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych, czy prawa do sprzeciwu, nie tylko spowodowałoby spowolnienie pracy urzędów wynikające ze znaczącego wzrostu obciążeń biurokratycznych, lecz również oznaczałby konieczność poniesienia dodatkowych znaczących kosztów, które poniosą wszyscy obywatele. Mając powyższe na względzie, zaproponowane ograniczenia są niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie.

Kolejne przepisy zaproponowane w specustawie przeciwpowodziowej mają na celu wypełnienie wymagań określonych w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, od których uzależnione jest wprowadzanie ograniczeń w stosowaniu przepisów tego rozporządzenia. Uregulowano w szczególności kwestie związane z zabezpieczeniami mającymi na celu zapobieganie nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, okresach przechowywania oraz prawie osób, której dane dotyczą, do uzyskania informacji o ograniczeniach.

Proponuje się również wprowadzenie w specustawie przeciwpowodziowej uregulowania dotyczącego przetwarzania przez organy danych wrażliwych, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W projektowanych przepisach wskazano, że w powyższym zakresie mogą być przetwarzane dane wrażliwe, które zostały przekazane dobrowolnie przez stronę w toku prowadzonego postępowania. Organy prowadzące postępowanie nie mogą bowiem w jego toku decydować za stronę, które informacje są istotne dla tego postępowania, a w konsekwencji zakazać jej przekazywania informacji, które będą miały charakter danych wrażliwych. Kolejny przypadek ma na celu umożliwienie organowi weryfikacji prawidłowości danych, które zostały przekazane dobrowolnie przez stronę w ramach postępowania prowadzonego przez ten organ. Biorąc pod uwagę administracyjny charakter postępowań, których wynik powinien się opierać o wiarygodnie ustalony stan faktyczny, właściwy organ musi mieć możliwość sprawdzenia czy informacje/dowody przedłożone przez stronę odpowiadają rzeczywistości. Przypadek trzeci dotyczy sytuacji, w której z danego przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania danych wrażliwych. Przepisy posługują się bowiem tzw. klauzulami generalnymi (takimi jak „słuszny interes strony” „okoliczności, na które strona nie miała wpływu”). Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w tych przesłankach mieszczą się okoliczności związane ze zdrowiem, możliwościami

zarobkowymi, sprawowaniu opieki nad osobami, trybie życia. W tym zakresie zatem organ ma obowiązek zgromadzenia z urzędu wskazanych informacji, które należy kwalifikować jako dane wrażliwe w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. Ostatni przypadek dotyczy sytuacji, w której sąd nakazuje w wyroku dokonanie organowi określonych czynności wyjaśniających, które mogą również dotyczyć okoliczności obejmujących dane wrażliwe w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W celu zapewnienia prawidłowego wykonania wytycznych zawartych w wyroku opisanym powyżej organy muszą mieć możliwość przetwarzania danych wrażliwych w postępowaniu, które będzie prowadzone z uwzględnieniem wytycznych sądu orzekającego w danej sprawie. Przetwarzanie danych osobowych w powyższym zakresie jest zgodne z art. 9 ust. 2 lit. e-g rozporządzenia 2016/679. Wymienione w projektowanej ustawie przypadki, w których jest dopuszczalne przetwarzanie danych osobowych dotyczy danych osobowych w sposób oczywisty upublicznionych przez osobę, której dane dotyczą, jest niezbędne w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości przez sądy lub jest niezbędne ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, jakim jest prawidłowe prowadzenie postępowań administracyjnych mających na celu sprawną realizację inwestycji. Jednocześnie proponowane przepisy zapewniają, że w ramach postępowań prowadzonych na podstawie specustawy przeciwpowodziowej przetwarzane będą jedynie takie dane wrażliwych, które są rzeczywiście niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Projektowane przepisy przewidują, że opisane powyżej regulacje dotyczące przetwarzania danych osobowych będą również miały zastosowanie do organów prowadzących postępowania odwoławcze od decyzji wydanych na specustawy przeciwpowodziowej oraz organów prowadzących w tych sprawach postępowania nadzwyczajne uregulowane w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego i przepisach odrębnych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych

Dowód osobisty jest jednym z dwóch rodzajów dokumentów, który potwierdza tożsamość obywatela polskiego. W celu jednoznacznego przypisania określonej osoby do wydanego jej dokumentu i zapewnienie tym samym pewności obrotu prawnoadministracyjnego prowadzony jest Rejestr Dowodów Osobistych oraz gromadzona jest odpowiednia dokumentacja. W związku z powyższym przetwarzanie danych osobowych na

potrzeby wydawania, wymiany i unieważniania dowodów osobistych jest już obecnie jasno uregulowane w ustawie o dowodach osobistych.

Z uwagi na to, że zmieniana ustawa o dowodach osobistych zawiera wiele bardzo szczegółowych regulacji dotyczących przetwarzania danych osobowych, w tym:

- 1) zasady ich zbierania,
- 2) zakres zbieranych danych
- 3) wskazuje właściwe organy i ich zadania,
- 4) zasady dostępu do danych zarówno dla osób, których dane dotyczą, jak i dla innych osób fizycznych oraz pozostałych podmiotów,

Dostosowanie ustawy do rozporządzenia 2016/679 polegało przede wszystkim na:

- 1) doprecyzowaniu, w jakim zakresie uprawnione organy przetwarzają dane osobowe,
- 2) określeniu okresu przetwarzania danych,
- 3) doprecyzowaniu procedury w przypadku stwierdzenia niezgodności danych zawartych we wniosku z danymi zawartymi w Rejestrze Dowodów Osobistych i rejestrze PESEL,
- 4) określeniu zasad sprostowania i uzupełnienia danych dotyczących wniosku o wydanie dowodu osobistego,
- 5) wskazaniu celu przetwarzania danych osobowych oraz zgodnie z art. 23 rozporządzenia 2016/679 wskazaniu, stosowanie których przepisów ww. rozporządzenia zostało ograniczone w stosunku do przetwarzania danych na potrzeby wydawania, wymiany i unieważniania dowodów osobistych.

W ramach przetwarzania danych osobowych na potrzeby wydawania, wymiany i unieważniania dowodów osobistych oraz prowadzenia Rejestru Dowodów Osobistych ze stosowania wyłączono:

- 1) art. 18 rozporządzenia - ograniczenie przetwarzania danych jest niedopuszczalne, gdyż musi istnieć możliwość nieprzerwanego przetwarzania danych przez organy publiczne w celu jednoznacznego potwierdzania tożsamości obywateli na podstawie wydanych dokumentów tożsamości,

2) art. 21 rozporządzenia - nie może być dopuszczalne zaprzestanie przetwarzania danych danej osoby na podstawie jej sprzeciwu gdyż nadrzędnym wobec praw jednostki jest w tym przypadku interes publiczny jakim jest możliwość jednoznacznego identyfikowania osób na podstawie wydanych tym osobom dokumentów tożsamości. Zdając sobie sprawę z możliwości odmowy poprzez wykazanie ważnych prawnie uzasadnionych podstaw przetwarzania należy podkreślić, że w rejestrze dowodów osobistych przetwarzane są dane praktycznie wszystkich obywateli i nigdy nie będzie możliwości, aby został przyjęty sprzeciw przeciwko przetwarzaniu danych. Zatem biorąc pod uwagę masowy charakter przetwarzania i konieczność, w przypadku wniesienia sprzeciwu o którym mowa w art. 21, każdorazowego wykazywania ww. ważnych prawnie uzasadnionych podstaw przetwarzania celem odmowy przyjęcia sprzeciwu, zasadnym jest aby ograniczyć stosowanie tego przepisu.

Zaproponowane ograniczenia nie stoją w sprzeczności z zasadami określonymi w rozporządzeniu, które dopuszcza możliwość ograniczenia ich stosowania na podstawie przepisów krajowych jeśli ograniczenie takie nie narusza istoty praw podstawowych i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym bezpieczeństwu publicznemu lub innym ważnym celom leżącym w interesie Unii lub państwa członkowskiego.

Regulacje zaproponowane w ustawie o dowodach osobistych nie naruszają również zasad określonych w art. 31 i 51 Konstytucji. Ograniczenia w zakresie korzystania z wolności i praw wynikają z przepisów rangi ustawowej. Obowiązki organów w sprawach związanych z dowodami, zakres danych, zasady ich gromadzenia, przechowywania i przetwarzania w RDO uregulowane zostały w przepisach ustawy i służą realizacji celów związanych z bezpieczeństwem publicznym, w tym wydawaniem dowodów osobistych, ustalaniem tożsamości ich posiadaczy w tym wizerunku twarzy, co dzięki możliwości jednoznacznego powiązania osoby z wydany dokumentem w którym zawarte są jej podstawowe dane osobowe, przekłada się na bezpieczeństwo obrotu prawnego dokumentami tożsamości jak i bezpieczeństwo państwa i tym samym jest niezbędne w demokratycznym państwie prawnym. Z drugiej strony dla obywateli zapewniona została również możliwość wglądu do przetwarzanych danych, które pozyskiwane są w oparciu o regulacje ustawowe oraz uzyskiwanie informacji o których mowa w art. 15 rozporządzenia 2016/679.

Ponadto celem sprawniejszej realizacji zadań określonych w ustawie zaproponowano rozszerzenie dostępu do Rejestru Dowodów Osobistych dla wojewodów i konsuli.

Wojewodowie, którzy sprawują nadzór nad realizacją spraw związanych z wydawaniem dowodów osobistych, powinni, celem weryfikacji działania organów gmin, mieć dostęp do danych zgromadzonych w rejestrze. Z kolei konsulowie, którzy odpowiadają za przyjmowanie zgłoszeń o utracie dowodu osobistego, powinni mieć możliwość weryfikacji danych w rejestrze, celem właściwego informowania organu, który wydał dokument.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności

Prowadzenie ewidencji ludności i nadawanie osobom numeru PESEL służy stworzeniu jednej, podstawowej bazy danych osobowych - rejestru PESEL- umożliwiającej jednoznaczną identyfikację osób fizycznych, którym nadano numer PESEL zawierającą przede wszystkim ich aktualne dane. Rejestr PESEL jest rejestrem referencyjnym dla wielu innych rejestrów państwowych. W związku z powyższym dane w tym rejestrze muszą być pewne, a dostęp do rejestru jednoznacznie określony, co już obecnie jest jasno uregulowane w ustawie o ewidencji ludności.

Mając na względzie, że zmieniana ustawa o ewidencji ludności zawiera wiele szczegółowych regulacji dotyczących przetwarzania danych osobowych, w tym:

- 1) zasady ich zbierania,
- 2) zakres zbieranych danych
- 3) wskazuje właściwe organy i ich zadania,
- 4) tryby zmiany, uzupełniania i sprostowania danych,
- 5) zasady dostępu do danych zarówno dla osób, których dane dotyczą, jak i dla innych osób fizycznych oraz pozostałych podmiotów,
- 6) zasady przechowywania danych,
- 7) dostosowanie ustawy do rozporządzenia 2016/679 polegało przede wszystkim na:
 - a) doprecyzowaniu, w jakim zakresie uprawnione organy przetwarzają dane osobowe,
 - b) określeniu okresu przetwarzania danych osobowych,
 - c) jasnym wskazaniu celu przetwarzania danych osobowych oraz zgodnie z art. 23 rozporządzenia 2016/679 wskazaniu, których przepisów ww. rozporządzenia nie stosuje się w stosunku do przetwarzania danych na potrzeby prowadzenia ewidencji ludności.

W ramach przetwarzania danych osobowych na potrzeby prowadzenia ewidencji ludności, w tym prowadzenia rejestru PESEL, ze stosowania wyłączono:

- 1) art. 18 rozporządzenia- ograniczenie przetwarzania danych jest niedopuszczalne, gdyż musi istnieć możliwość nieprzerwanego przetwarzania danych zgromadzonych m.in. w rejestrze PESEL, którego celem jest jednoznaczne ustalanie tożsamości osób. Rejestr ten jest referencyjnym dla innym rejestrów państwowych zatem ograniczenie przetwarzania wybranych danych wpłynęłoby negatywnie na możliwość korzystania przez te osoby z wielu usług publicznych (np. ochrony zdrowia)
- 2) art. 21 rozporządzenia nie może być dopuszczalne zaprzestanie przetwarzania danych danej osoby na podstawie jej sprzeciwu, gdyż nadrzędnym wobec praw jednostki jest w tym przypadku interes publiczny jakim jest możliwość jednoznacznego identyfikowania osób. Zdając sobie sprawę z możliwości odmowy poprzez wykazanie ważnych prawnie uzasadnionych podstaw przetwarzania należy podkreślić, że w rejestrze PESEL przetwarzane są dane praktycznie wszystkich obywateli i nigdy nie będzie możliwości, aby został przyjęty sprzeciw przeciwko przetwarzaniu danych. Zatem biorąc pod uwagę masowy charakter przetwarzania i konieczność, w przypadku wniesienia sprzeciwu o którym mowa w art. 21, każdorazowego wykazywania ww. ważnych prawnie uzasadnionych podstaw przetwarzania celem odmowy przyjęcia sprzeciwu zasadnym jest aby ograniczyć stosowanie tego przepisu.

Zaproponowane ograniczenia nie stoją w sprzeczności z zasadami określonymi w rozporządzeniu, które dopuszcza możliwość ograniczenia ich stosowania na podstawie przepisów krajowych jeśli ograniczenie takie nie narusza istoty praw podstawowych i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym bezpieczeństwu publicznemu lub innym ważnym celom leżącym w interesie Unii lub państwa członkowskiego. W interesie publicznym oraz w celu zapewnienie bezpieczeństwa publicznego konieczne jest zapewnienie przez państwo jednoznacznej identyfikacji oraz ustalenia statusu administracyjno-prawnego osób fizycznych polegającej na rejestracji określonych w ustawie podstawowych danych identyfikujących ich tożsamość oraz ich statusu administracyjnoprawny.

Regulacje zaproponowane w ustawie o ewidencji ludności nie naruszają również zasady określonej w art. 31 i 51 Konstytucji, gdyż ograniczenia w zakresie korzystania z wolności i praw wynikają z przepisów rangi ustawowej i służą bezpieczeństwu państwa oraz interesowi publicznemu a jednocześnie są ograniczone do tego co niezbędne w demokratycznym państwie prawnym. Pewność obrotu administracyjno –prawnego wymaga aby możliwe było

jednoznaczne określanie tożsamości osób fizycznych co jest zapewnione dzięki nadawaniu osobom fizycznym numery PESEL. Z drugiej strony dla obywateli zapewniona została również możliwość wglądu do przetwarzanych danych, które pozyskiwane są w oparciu o regulacje ustawowe oraz uzyskiwanie informacji o których mowa w art. 15 rozporządzenia 2016/679.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych

Prawo do ochrony danych osobowych nie ma charakteru absolutnego i może podlegać ograniczeniom na zasadach określonych w art. 51 i art. 31 ust. 3 Konstytucji oraz art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W ocenie Ministra Inwestycji i Rozwoju zaproponowany zakres wyłączenia stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 jest zgodny z przepisami analizowanego aktu prawa Unii Europejskiej. Projektodawca zdecydował się na wprowadzenie tego rodzaju wyłączenia, ponieważ służy ono funkcjom regulacyjnym polegającym na wydawaniu decyzji administracyjnych w sprawie uwłaszczenia Agencji Rezerw Materiałowych. Istnieje ryzyko, że stosowanie wobec organów właściwych do wydawania powyższych rozstrzygnięć wszystkich obowiązków zawartych w rozporządzeniu 2016/679 może negatywnie wpłynąć na ekonomikę prowadzenia przez nie postępowań w zakresie uwłaszczenia hut. W konsekwencji, w ocenie Projektodawcy, zaproponowane wyłączenie spełnia przesłankę zawartą w art. 23 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2016/679.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym

Organizatorzy publicznego transportu zbiorowego, a minister właściwy do spraw transportu także w zakresie dotyczącym prowadzenia Centralnej Ewidencji Przewoźników, przetwarzają dane osobowe realizując zadania związane z organizacją publicznego transportu zbiorowego. W ramach prowadzonych postępowań organizatorzy wydają zaświadczenia (art. 28 ust. 1) i potwierdzenia zgłoszenia przewozu (art. 30 ust. 1), a minister jest administratorem danych gromadzonych w ewidencji (art. 39). W toku tych czynności zbierane są dane obejmujące imię, nazwisko i adres zamieszkania przedsiębiorców będących osobami fizycznymi, którzy wykonują działalność operatorów publicznego transportu zbiorowego. Realizacja tych zadań przez organy władzy publicznej następuje w ramach wykonywania funkcji regulacyjnych związanych z funkcjonowaniem rynku przewozów pasażerskich. Zapewnienie sprawności publicznego transportu zbiorowego leży w interesie publicznym

oraz warunkuje możliwość prawidłowego funkcjonowania gospodarki i utrzymania wysokiego poziomu mobilności społeczeństwa. Ustawa z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym obowiązuje od dnia 1 marca 2011 r. a wszystkie jej przepisy wejdą w życie 1 stycznia 2018 r. Ustawa będzie docelowo określała zasady organizacji i funkcjonowania regularnego przewozu osób w publicznym transporcie zbiorowym w Polsce. W związku z tym podanie liczby zaświadczeń na wykonywanie publicznego transportu zbiorowego i potwierdzeń zgłoszenia przewozu na obecnym etapie nie jest możliwe, Przewiduje się, że po pełnym wejściu w życie wszystkich przepisów ustawy będzie funkcjonowała podobna liczba uprawnień jak obecnie. Na dzień 31 grudnia 2018 r. funkcjonowało ok. 20,5 tys. zezwoleń na przewozy regularne i ok. 97,5 tys. wypisów z tych zezwoleń.

W świetle powyższych uwarunkowań konieczne jest ograniczenie zakresu zastosowania rozporządzenia 2016/679 do postępowań prowadzonych przez organizatorów publicznego transportu zbiorowego i przetwarzania danych przez ministra właściwego do spraw transportu w ramach prowadzenia Centralnej Ewidencji Przewoźników. Ograniczenie to nastąpi poprzez wyłączenie stosowania przepisów art. 13 ust. 3 - art. 15 ust. 3, art. 18 i art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679 zapewniając możliwość właściwego wykonywania zadań ustawowych przez organizatorów publicznego transportu zbiorowego oraz ministra właściwego do spraw transportu bez uszczerbku dla istoty praw do ochrony danych osobowych osób fizycznych wynikających z rozporządzenia 2016/679.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy

Ponadto proponuje się dodać przepis zmieniający ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. — Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 15 i 1089 oraz z 2018 r. poz. 4, 130 i 138) , zgodnie z którym do przetwarzania danych osobowych, dotyczących enumeratywnie wymienionych w proponowanym przepisie kwestii, uregulowanych w Kodeksie wyborczym, przepisów art. 12-22 i art. 34 rozporządzenia 2016/679, nie stosuje się. Dane osobowe, o których mowa w wymienionych sprawach organy wyborcze i organy jednostek samorządu terytorialnego przetwarzają w celach szczegółowo określonych w Kodeksie wyborczym i jedynie w zakresie niezbędnym do realizacji tych zadań, tj. związanych z przeprowadzaniem wyborów. Należy także podkreślić, że zakres pozyskiwanych danych niezbędnych dla realizacji określonych celów jest tak obszerny, że w rzeczywistości nie ma możliwości stosowania art. 12-22 i art.

34 rozporządzenia 2016/679. Przykładowo rejestr wyborców, według stanu na dzień 31 grudnia 2017 r. obejmował dane 30 143 157 wyborców. Dane osobowe dotyczące wymienionych w proponowanym przepisie sprawach są gromadzone i przetwarzane w celu realizacji konkretnych zadań związanych z przeprowadzaniem wyborów. W związku z tym, przykładowo żądanie usunięcia tych danych przez osobę, której dotyczą lub zgłoszenie sprzeciwu wobec przetwarzania dotyczących jej danych, uniemożliwiłoby prawidłowe przeprowadzenie wyborów. Ponadto należy zauważyć, że niektóre dane osobowe są przetwarzane w różnych okresach przez różnych administratorów danych, tj. m. in. stałe organy wyborcze (Państwową Komisję Wyborczą i komisarzy wyborczych), doraźne organy wyborcze (okręgowe komisje wyborcze, rejonowe komisje wyborcze, terytorialne komisje wyborcze, obwodowe komisje wyborcze oraz organy gmin (wójtów, burmistrzów prezydentów miast), a także organy wykonawcze powiatów i województw, które zapewniają obsługę terytorialnych komisji wyborczych (gminnych, powiatowych, wojewódzkich). Przykładowo spis wyborców dla obwodów głosowania w kraju jest sporządzany i aktualizowany przez gminę, jako zadanie zlecone (art. 18 § 10 Kodeksu wyborczego). Zatem do czasu przekazania go właściwej obwodowej komisji wyborczej jego administratorem jest wójt (burmistrz, prezydent miasta). Natomiast na podstawie Kodeksu wyborczego dysponentem spisu wyborców od otrzymania go w przeddzień wyborów, aż do przekazania protokołu głosowania organowi wyborczemu wyższego rzędu, są obwodowe komisje wyborcze. Podkreślenia wymaga fakt, że organy wyborcze (Państwowa Komisja Wyborcza, okręgowe komisje wyborcze, terytorialne komisje wyborcze) gromadzą i przetwarzają przede wszystkim dane osobowe wyborców przekazane jej przez pełnomocników wyborczych komitetów wyborczych. Dane te nie pochodzą zatem bezpośrednio od wyborców, których one dotyczą. Zakres tych danych jest niezwykle obszerny i w każdych wyborach jest różny. Trzeba podkreślić, że w poszczególnych wyborach inne komisje pozyskują i przetwarzają dane osobowe dotyczące rejestracji list kandydatów i kandydatów. Natomiast po wykonaniu ustawowych zadań związanych z rejestracją kandydatów i list kandydatów okręgowe komisje wyborcze (w przypadku wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyborów do Parlamentu Europejskiego) oraz terytorialne komisje wyborcze, tj. gminne, powiatowe, wojewódzkie, dzielnicowe w m. st. Warszawie (w przypadku wyborów samorządowych) zostają rozwiązane, gdyż są organami doraźnymi powoływanymi w celu przeprowadzenia konkretnych wyborów. Powyższe uzasadnia zatem wyłączenie stosowania rozporządzenia 2016/679 w wymienionych w proponowanym

przepisie kwestiach wyborczych. Ponadto projektowany przepis zakłada, że dane osobowe, które podlegają wyłączeniu podlegają zabezpieczeniom przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym, przetwarzaniem z naruszeniem kodeksu oraz zmianą, utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem i są przechowywane wyłącznie przez okres określony w odrębnych przepisach, a jeżeli okres ten nie jest określony przez okres niezbędny do realizacji ustawowych zadań oraz, że informacje o ograniczeniach w stosowaniu rozporządzenia 2016/679 właściwe organy udostępnią na stronach podmiotowych w Biuletynie Informacji Publicznej.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami

W ocenie Ministerstwa Infrastruktury zaproponowany zakres wyłączenia stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 jest zgodny z zasadami analizowanego aktu prawa Unii Europejskiej. Projektodawca zdecydował się na wprowadzenie tego rodzaju wyłączenia, ponieważ służy ono funkcjom kontrolnym, inspekcyjnym i regulacyjnym związanym z wykonywaniem zadań dotyczących m.in. wydawania oraz cofania uprawnień do kierowania pojazdami. W konsekwencji zaproponowane wyłączenie spełnia przesłankę zawartą w art. 23 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2016/679.

W powyższym kontekście warto również zwrócić uwagę na fakt, że rezygnacja z wyłączenia stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 przez organy i podmioty wskazane w projektowanym przepisie mogłaby osłabić efektywność wykonywania przez nie zadań ustawowych. Ponadto Projektodawca pragnie podkreślić, że w analizowanym przypadku stosowanie przepisów rozporządzenia 2016/679 w całości (bez zastosowania wyłączenia) mogłoby negatywnie wpłynąć na poziom bezpieczeństwa na drogach publicznych oraz drogach położonych w strefach zamieszkania i strefach ruchu. Wynika to z faktu, że organy oraz podmioty wymienione w projektowanym art. 123a ust. 1 pkt 1-14 realizują zadania związane m.in. z przeprowadzaniem egzaminów (selekcja przyszłych kierowców) czy weryfikacją stanu zdrowia osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdem określonego rodzaju. Uniemożliwienie lub utrudnianie wskazanym organom lub podmiotom wykonywania tych działań poprzez rezygnację z zaproponowanego wyłączenia stosowania odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 mogłoby spowodować obniżenie poziomu bezpieczeństwa osób poruszających się po drogach publicznych. Proponowany zakres ograniczeń rozporządzenia 2016/679 tj. art. 13 ust. 3, art.

15 ust. 3, art. 18 i art. 21 ust. 1 i 4 nie wpływa na istotę prawa do ochrony danych osobowych i obejmuje wyłącznie te przepisy, których zastosowanie mogłoby znacznie utrudnić albo uniemożliwić skuteczne wykonywanie zadań przez organy lub podmioty je realizujące.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3

Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 przewiduje prowadzenie przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) rejestru żłobków i klubów dziecięcych oraz wykazu dziennych opiekunów. Projektowane zmiany przewidują uporządkowanie w tej ustawie regulacji dotyczących administratora danych osobowych oraz wprowadzenie, w zakresie danych zawartych w rejestrze żłobków i klubów dziecięcych oraz wykazie dziennych opiekunów, zwolnień z obowiązku z obowiązków informacyjnych określonych w art. 13 i 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1) oraz ograniczają prawo do potwierdzenia przetwarzania danych określone w art. 15 tego rozporządzenia, a jednocześnie wprowadzają regulacje służące odpowiedniemu zabezpieczeniu danych.

Zgodnie z art. 23 rozporządzenia 2016/679, prawo państwa członkowskiego może ograniczyć zakres obowiązków informacyjnych wynikających z art. 13 i 14 tego rozporządzenia i prawa do potwierdzenia przetwarzania danych, o którym mowa w art. 15, o ile ograniczenia takie nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności oraz są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym realizacji określonych w tymże przepisie celów.

Prowadzenie instytucji opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 – żłobków, klubów dziecięcych oraz dziennych opiekunów – zawsze wiąże się z prowadzeniem działalności gospodarczej, a ponadto w przypadku prowadzenia żłobków i klubów dziecięcych jest to działalność regulowana i wymaga dokonania wpisu do rejestru takiej działalności. Zatrudnianie dziennych opiekunów wiąże się natomiast ze zgłoszeniem ich do prowadzonego przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta wykazu zawierającego zarówno dane dziennego opiekuna (imię, nazwisko, miejsce, w którym sprawuje opiekę nad dziećmi), jak również dane podmiotu zatrudniającego dziennego opiekuna.

Przetwarzanie tych danych osobowych – zarówno podmiotów prowadzących instytucje opieki nad dziećmi w wieku do lat 3, jak również dziennych opiekunów jest niezbędne dla

możliwości przeprowadzania czynności nadzorczych przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, jak również jest niezbędne dla możliwości dokonania weryfikacji przez rodziców, czy znaleziona przez nich instytucja opieki nad dziećmi jest prowadzona legalnie.

Podmioty składające wnioski o wpis do rejestru żłobków i klubów dziecięcych lub wykazu dziennych opiekunów oraz podmiotów ich zatrudniających są świadome, komu i w jakim celu przekazują te dane – czynią to bowiem w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej i na podstawie przepisów prawa. Także w sytuacji, gdy dane te nie są podawane wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta przez osobę, której dane te dotyczą, ponieważ osobą składającą wniosek i przekazującą te dane jest zawsze osoba upoważniona do podania tych danych. W przypadku przekazywania wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta przez podmiot zatrudniający dziennego opiekuna jego danych osobowych, przekazywanie tych danych osobowych następuje w związku ze spełnieniem wymogu wynikającego z art. 36 ust. 1a ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3. Niewypełnienie tego obowiązku uniemożliwia legalne podjęcie przez dziennego opiekuna swoich obowiązków, czyli pełnienia opieki nad dziećmi.

Ustawa o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 określa zarówno zakres danych wskazywanych na wniosku o wpis do rejestru lub wykazu, jak również określa kto jest zobowiązany do złożenia ww. wniosku oraz kto jest administratorem tych danych. W związku z powyższym obowiązek wójta, burmistrza lub prezydenta miasta w zakresie obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 13 i 14 rozporządzenia 2016/679 wiązałoby się wydłużeniem postępowania w sprawach o wpis do ww. rejestru lub wykazu, czyli z wydłużonym okresem oczekiwania na możliwość rozpoczęcia przez przedsiębiorcę planowanej przez niego działalności związanej z prowadzeniem opieki nad dziećmi w wieku do lat 3, czyli z utratą dochodów z tego tytułu, a także ze zwiększeniem kosztów tego postępowania. Z kolei nałożenie na wójta, burmistrza lub prezydenta miasta obowiązku wynikającego z art. 15 rozporządzenia 2016/679 nie stanowiłoby żadnego dodatkowego uprawnienia dla podmiotów, których dane są przetwarzane, a jedynie wprowadzałoby dodatkowe, zupełnie bezcelowe obciążenia administracyjne dla gmin, bowiem zarówno rejestr jak i wykaz są jawne (są publikowane), i podmioty te mają do nich bezpośredni dostęp.

Dodatkowo projekt przewiduje zastąpienie uprawnienia przetwarzania danych osobowych przez podmioty prowadzące żłobki, kluby dziecięce lub zatrudniające dziennego

opiekuna – obowiązkiem ich przetwarzania (rozporządzenie 2016/679 stanowi, że przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem jeżeli jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze danych osobowych). Aby podmioty te mogły realizować swoje zadania ustawowe, muszą przetwarzać określone w ustawie dane osobowe.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 25 marca 2011 r. o Centrum Polsko - Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia

W projektowanych przepisach ustawy z dnia 25 marca 2011 r. o Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia (Dz. U. z 2016 r. poz. 494) uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679, który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych oraz rodzaj danych przetwarzanych w ramach poszczególnych zadań ustawowych. W związku z powyższym w projekcie zaproponowano zmiany określające zarówno zakres danych przetwarzanych w związku z przyznaniem przez Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia stypendiów i dofinansowania przedsięwzięcia na rzecz dialogu i porozumienia w stosunkach polsko-rosyjskich. Z tego samego powodu proponuje się wprowadzenie nowego art. 27a określającego obowiązek przetwarzania danych w związku z wykonywaniem przez ministra właściwego do spraw kultury i dziedzictwa narodowego oraz Centrum określonych w ustawie zadań.

Jednocześnie proponuje się wskazanie 10-letniego okresu przechowywania danych osobowych w związku z realizacją zadań, o których mowa w art. 24-25. W pozostałym zakresie okres przetwarzania danych byłby zależny od realizacji celu przetwarzania.

W związku z koniecznością przetwarzania danych o skazaniach, wprowadza się zakaz ich udostępniania innym podmiotom jako dodatkową gwarancję, o której mowa w art. 10 rozporządzenia 2016/679.

Rozważono ponownie zasadność każdorazowego wyprowadzenia ograniczenia. Uwzględniając ogólne rozwiązania rozporządzenia 2016/679 dotyczące dostępu do informacji oraz zasad bezpłatnej realizacji praw osób, których dane są przetwarzane zaproponowano praktycznie jednolite i bardziej precyzyjne reguły korzystania z danych uprawnień w odniesieniu do wszystkich podmiotów z działy kultura i ochrona dziedzictwa narodowego.

Propozycje te z jednej strony są de facto korzystniejsze dla zainteresowanych niż generalne rozwiązania RODO (gdyż gwarantują, bezpłatną realizację danych praw raz na 6 miesięcy, bez warunkowania jej ogólnymi klauzulami RODO tj. ewidentnie nieuzasadnionym lub nadmiernym, w szczególności ze względu na swój ustawiczny charakter, żądaniem osoby, której dane dotyczą), a z drugiej wyważają też dbałość o interes finansowy państwa tj. koszt realizacji danych praw przez podmioty z działu kultura i ochrona dziedzictwa narodowego.

Mając na uwadze art. 23 rozporządzenia 2016/679 w projekcie zaproponowano ograniczenie praw podmiotu danych, o których mowa w art. 12 i 15 rozporządzenia 2016/679, w ten sposób, że korespondencja oraz dostęp do danych byłyby realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty równej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym państwa: minister właściwy do spraw kultury i dziedzictwa narodowego oraz Centrum jako podmioty publiczne narażone byłoby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. Ponadto należy zauważyć, że art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 zawiera wymagania dotyczące ograniczania praw podmiotów danych. Zostały one spełnione w niniejszej ustawie przez określenie środków zabezpieczenia danych, okresu przechowywania danych oraz przez wskazanie sposobu ogłaszania ograniczeń praw podmiotu danych. Zabezpieczenia, o których mowa w art. 27a ust. 2, polegają co najmniej na dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych oraz pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

Proponuje się także ograniczenie obowiązku zawiadamiania podmiotu danych o naruszeniu ochrony danych, na podstawie art. 34 rozporządzenia 2016/679, wprowadzając zarazem normę nakazującą umieścić na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej informację o zaistniałym naruszeniu w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia. Termin 72 godzin jest realnym terminem pozwalającym na realizację zadania (konieczność ustalenia zdarzenia i zareagowania na nie) w sytuacji, gdy podmioty, których ono dotyczy, wykonują również szereg innych, podstawowych obowiązków w toku swojej zwykłej bieżącej działalności. Należy podkreślić, że zaproponowane rozwiązanie stanowi jednocześnie obostrzenie wobec przepisów rozporządzenia 2016/679, gdyż odnosi się do

każdego naruszenia ochrony danych osobowych, a nie tylko do przypadków naruszenia danych osobowych mogących powodować wysokie ryzyko naruszenia praw i wolności poszczególnych osób. Niepoinformowanie o takim zdarzeniu we wskazanym terminie skutkować będzie pełnym stosowaniem obowiązku określonego w art. 34 rozporządzenia 2016/679.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia

W zaproponowanej zmianie w art. 19 ust. 7 ujednolicono terminologię z RODO przez zastąpienie pojęcia „cele naukowo-badawcze” na „w celu prowadzenia badań naukowych”.

Zaproponowano w art. 19 ust. 9 usunięcie z ustawy obowiązku informacyjnego nałożonego na podmiot prowadzący rejestr medyczny w stosunku do osób których dane dotyczą i są przetwarzane w rejestrze. W myśl bowiem art. 14 ust. 5 lit. b RODO obowiązek informacyjny administratora danych osobowych nie ma zastosowania, jeżeli udzielenie takich informacji okazuje się niemożliwe lub wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku, w szczególności w przypadku przetwarzania do celów archiwalnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych lub historycznych lub do celów statystycznych, z zastrzeżeniem warunków i zabezpieczeń, o których mowa w art. 89 ust. 1, lub o ile ten obowiązek może uniemożliwić lub poważnie utrudnić realizację celów takiego przetwarzania. Z dostępnych Ministerstwu Zdrowia informacji wynika, że podmioty prowadzące rejestry medyczne, tj. podmioty lecznicze, w których niejednokrotnie znajduje się dziesiątki tysięcy i więcej danych osobowych, nie mają fizycznej możliwości poinformowania osób, których dane są przetwarzane w rejestrze, o przetwarzaniu w tych rejestrach danych dotyczących pacjentów. Niejednokrotnie nie dysponują bowiem aktualnymi danymi adresowymi pacjentów, a koszty tej operacji, przy bazach danych zawierających nawet kilkaset tysięcy pacjentów byłyby nieproporcjonalne w stosunku do przewidywanych korzyści. Zasadnym jest zatem zrezygnowanie z tego obowiązku przez usunięcie całego ust. 9, w szczególności, że przedmiotowa problematyka została kompleksowo uregulowana w RODO. Większość podmiotów prowadzących rejestry medyczne będzie mogła skorzystać ze zwolnienia z obowiązku informacyjnego na podstawie art. 14 ust. 5 lit. b lub c. W art. 19 w ust. 15 zaproponowano uchylenie zdania drugiego odnoszącego się do poziomu zabezpieczenia danych osobowych, o którym mowa w art. 39a uchylanej ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. Problematyka zabezpieczenia danych osobowych została

uregulowana w art. 32 RODO. W art. 39 w ust. 5 dodano pkt 4 do katalogu uprawnień kontrolera prowadzenia baz danych przez podmioty systemu informacji w ochronie zdrowia dodano uprawnienia związane z przetwarzaniem danych osobowych w kontrolowanych przez niego podmiotach prowadzących bazy danych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 11 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa

** Uzasadnienie wspólne do zmian projektowanych w następujących ustawach: Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych, ustawa z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych, ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, ustawa z dnia 15 czerwca 2007 r. o lekarzu sądowym, ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, ustawa z dnia 11 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, ustawa z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu.*

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej

Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej zawiera – w zakresie przetwarzania danych osobowych – przepisy dotyczące przetwarzania danych osobowych:

1) osób objętych wspieraniem rodziny (dotyczy to rodzin przeżywających trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych);

2) osób tworzących rodzinną pieczę zastępczą i dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej (dzieci te następnie stają się wychowankami pieczy zastępczej – osobami usamodzielnianymi);

3) osób, które chcą adoptować dziecko i dzieci kwalifikowanych do adopcji.

Projektowane zmiany tej ustawy przewidują, w zakresie przetwarzania wyżej wskazanych danych osobowych, zwolnienie z obowiązków informacyjnych określonych w art. 13 i 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1) oraz ograniczają prawo do potwierdzenia

przetwarzania danych określone w art. 15 tego rozporządzenia, a jednocześnie wprowadzają regulacje służące odpowiedniemu zabezpieczeniu danych.

Zgodnie z art. 23 rozporządzenia 2016/679, prawo państwa członkowskiego może ograniczyć zakres obowiązków informacyjnych wynikających z art. 13 i 14 tego rozporządzenia i prawa do potwierdzenia przetwarzania danych, o którym mowa w art. 15, o ile ograniczenia takie nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności oraz są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym realizacji określonych w tymże przepisie celów.

Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oparta jest o art. 18 i art. 72 Konstytucji RP, które stanowią, że Rzeczpospolita Polska zapewnia opiekę i ochronę rodzinie a także zapewnia ochronę praw dziecka i jednocześnie określa, że każdy ma prawo żądać od organów władzy publicznej ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją. Dziecko pozbawione opieki rodzicielskiej ma prawo do opieki i pomocy władz publicznych. Z preambuły do ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej wynika, że została wprowadzona dla dobra dzieci, które potrzebują szczególnej ochrony i pomocy ze strony dorosłych, środowiska rodzinnego, atmosfery szczęścia, miłości i zrozumienia, w trosce o ich harmonijny rozwój i przyszłą samodzielność życiową, dla zapewnienia ochrony przysługujących im praw i wolności, dla dobra rodziny, która jest podstawową komórką społeczeństwa oraz naturalnym środowiskiem rozwoju, i dobra wszystkich jej członków, a w szczególności dzieci, w przekonaniu, że skuteczna pomoc dla rodziny przeżywającej trudności w opiekowaniu się i wychowywaniu dzieci oraz skuteczna ochrona dzieci i pomoc dla nich może być osiągnięta przez współpracę wszystkich osób, instytucji i organizacji pracujących z dziećmi i rodzicami.

W aktualnym stanie prawnym, zgodnie z art. 7 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, podmioty i osoby realizujące zadania w zakresie wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej mogą przetwarzać dane osobowe osób, do których stosuje się niniejszą ustawę, oraz członków ich rodzin w zakresie niezbędnym do realizacji zadań wynikających z niniejszej ustawy. Zbieranie danych, o których mowa powyżej, w celu realizacji zadań z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej przez podmioty i osoby realizujące te zadania, nie powoduje po ich stronie obowiązku, o którym mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2016 r. poz. 922). Jednocześnie, podmioty i osoby realizujące zadania

w zakresie wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej są obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji o osobach, do których stosuje się niniejszą ustawę, oraz członkach ich rodzin, w tym informacji o udzielonej tym osobom pomocy i świadczeniach.

Dotychczasowe brzmienie przepisów odnoszących się do ochrony danych osobowych w ustawie o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej pozwala na realizację jej założeń.

Cieężko sobie bowiem wyobrazić sytuację, w której jednostki organizacyjne wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, przed podjęciem działań zmierzających do ochrony dziecka czy rodziny, musiałyby wypełnić obowiązek poinformowania osoby o przetwarzaniu jej danych. Działania jednostek organizacyjnych wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej są działaniami, których źródłem są przepisy prawa, i ich wypełnienie nie może być uzależnione od wypełnienia obowiązku wynikającego z ochrony danych osobowych. Stoją bowiem one na straży dóbr wymagających szczególnej ochrony ze strony państwa.

Prawodawca unijny w przepisach rozporządzenia 2016/679 wprowadza także możliwość skorzystania przez państwa członkowskie z ograniczeń dotyczących określonych zasad oraz prawa do informacji, dostępu do danych osobowych i ich sprostowania lub usuwania, prawa do przenoszenia danych, prawa do sprzeciwu, decyzji opartych na profilowaniu, zawiadamiania osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych oraz określonych powiązanych obowiązków administratorów, o ile jest to niezbędne i proporcjonalne w społeczeństwie demokratycznym, by zapewnić ochronę osoby, której dane dotyczą, lub praw i wolności innych osób, w tym cele w dziedzinie ochrony socjalnej.

Działania jednostek organizacyjnych wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej z całą pewnością można zaliczyć do działań, które mają na celu zapewnienie ochrony osoby, której dane dotyczą, lub praw i wolności innych osób, w tym cele w dziedzinie ochrony socjalnej, o których mowa powyżej (art. 23 ust. 1 lit. i rozporządzenia).

Skorzystanie z przewidzianego w art. 23 rozporządzenia 2016/679 ograniczenia wymaga przeprowadzenia testu „niezbędności i proporcjonalności”. Tak jak było to już wskazane powyżej, jednostki organizacyjne wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, działają jedynie w granicach określonych przez prawo i przetwarzają jedynie takie dane osobowe, które wprost z tych przepisów wynikają, a które są niezbędne do realizacji celów i założeń ustawy. Nie ma więc tu ryzyka zbędności i nieproporcjonalności przetwarzania

danych. Dodatkowo gromadzone przez jednostki organizacyjne wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej dane osobowe służą wskazanym w art. 23 ust. 1 lit. e innym ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym Unii lub państwa członkowskiego, w szczególności zabezpieczeniu społecznemu, a także związanymi z tym celem funkcjami kontrolnymi, inspekcyjnymi lub regulacyjnymi.

Ponadto projektowane przepisy wprowadzają terminy przetwarzania wyżej wskazanych danych osobowych.

Dodatkowo projekt przewiduje zastąpienie uprawnienia przetwarzania danych osobowych przez podmioty i osoby realizujące zadania w zakresie wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej – obowiązkiem ich przetwarzania (rozporządzenie 2016/679 stanowi, że przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem jeżeli jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze danych osobowych). Aby podmioty te mogły realizować swoje zadania ustawowe, muszą przetwarzać określone w ustawie dane osobowe.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej

Proponowana zmiana uwzględnia nowy środek zabezpieczenia danych przewidziany w rozporządzeniu 2016/679.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej

Przedmiotowe regulacje mają charakter porządkujący, są skierowane do osób uprawnionych do wykonywania kontroli organizatorów kształcenia wpisanych do rejestru (w ramach kontroli prowadzonej przez organ prowadzących rejestr, o której mowa w art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej) oraz osób uprawnionych do wykonywania czynności kontrolnych (w ramach nadzoru nad realizacją kształcenia podyplomowego sprawowanego przez ministra właściwego do spraw zdrowia, o którym mowa w art. 83 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej) – które uzyskają prawo do przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji celu kontroli. Powyższa propozycja wzoruje się na unormowaniu funkcjonującym w art. 22 ust. 4 ustawy z 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz.U. poz. 1092), przewidującym uprawnienie kontrolera do przetwarzania danych w zakresie niezbędnym do

realizacji kontroli. Postulat ten został uwzględniony w również projekcie ustawy – przepisy wprowadzające ustawę o ochronie danych osobowych w odniesieniu do kontroli przeprowadzanych na podstawie ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz.U. z 2018 r. poz. 160, z późn.zm.) – w art. 104 projektowanej ustawy.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych

Zmiana art. 10

Poza dostosowaniem dotychczasowej regulacji zawartej w art. 10 do przepisów rozporządzenia 2016/679, w ramach przedmiotowej zmiany w ust. 4 przewiduje uprawnienie dostawców usług płatniczych do przetwarzania danych biometrycznych (w określonych okolicznościach). W związku z faktem, iż biometria stanowi coraz istotniejszą kwestię w świadczeniu usług płatniczych, w szczególności w zakresie tzw. silnej weryfikacji uwierzytelniania klienta, konieczne jest wprowadzenie w ustawie o usługach płatniczych odpowiedniej podstawy prawnej uprawniającej katalog dostawców usług płatniczych do przetwarzania tych danych. Silne uwierzytelnianie klienta ma zapewniać wyższy poziom wiarygodności i odporności na oszustwa w związku z realizacją płatności elektronicznych i oznacza uwierzytelnianie w oparciu o zastosowanie co najmniej dwóch elementów należących do kategorii: wiedza (coś, co wie wyłącznie użytkownik), posiadanie (coś, co posiada wyłącznie użytkownik) i cechy klienta (coś, czym jest użytkownik), niezależnych w tym sensie, że naruszenie jednego z nich nie osłabia wiarygodności pozostałych, które to uwierzytelnianie jest zaprojektowane w sposób zapewniający ochronę poufności danych uwierzytelniających. W związku z faktem, iż dane biometryczne wchodzą w skład elementów w oparciu o które można dokonywać uwierzytelniania na potrzeby realizacji transakcji płatniczych należy dokonać przedmiotowej zmiany art. 10 ustawy. Poprzez objęcie powyższym uprawnieniem całego katalogu dostawców usług płatniczych zmiana ta uwzględnia jednocześnie możliwość pojawienia się nowych kategorii dostawców usług płatniczych, co zakłada projekt ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw (implementujący dyrektywę PSD2 do krajowego porządku prawnego). Mając na uwadze cel, jakiemu w omawianym zakresie służyć ma przetwarzanie danych (zapobieganie oszustwom) w ust. 2 i 3 określono również niezbędne warunki/wyłączenia stosowania RODO.

Dodanie art. 10a

Rozporządzenie 2016/679 daje możliwość ograniczenia obowiązków administratora i przetwarzającego, wynikających z art. 12-22 oraz 34 i 5 rozporządzenia 2016/679, o ile zakłada to prawo UE bądź państwa członkowskiego. Przepis art. 23 ust. 1 określa jakie cele ma realizować taki przepis ograniczający obowiązki.

Proponuje się, aby w stosunku do dostawców usług płatniczych zastosować ograniczenia obowiązków nałożonych na administratora danych osobowych poprzez wprowadzenie art. 10 a ustawy o usługach płatniczych, w projektowanym brzmieniu.

Należy wskazać, iż obowiązki administratora podlegające ograniczeniu bądź wyłączeniu dotyczą obowiązków informacyjnych, obowiązków wykonania prawa do bycia zapomnianym, czy prawa do przenoszalności danych, ale także obowiązki notyfikacji naruszenia bezpieczeństwa danych wobec podmiotów danych osobowych. Ograniczenie zawarte w art. 10 a służyć ma realizacji celu określonego w art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 i jego wprowadzenie jest pożądane ze względu na rolę dostawców usług płatniczych w kontekście zapewnienia stabilności funkcjonowania sektora bankowego.

Jednocześnie projekt wprowadza obowiązek zapewnienia ze strony administratora odpowiednich środków zabezpieczenia danych, których dotyczy naruszenie.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych

Organy administracji publicznej i inne podmioty realizujące zadania publiczne na podstawie ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 169) przetwarzają dane osobowe uczestników przewozu towarów niebezpiecznych będących osobami fizycznymi oraz osób wykonujących czynności związane z przewozem towarów niebezpiecznych. Ze względu na ważny interes publiczny w postaci zapewnienia bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych w zakresie konieczne jest wprowadzenie ograniczeń w stosowaniu niektórych przepisów rozporządzenia 2016/679. Ograniczenie to nastąpi poprzez wyłączenie stosowania przepisów art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 3, art. 18 i art. 21 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2016/679 zapewniając możliwość właściwego wykonywania zadań ustawowych przez organy i podmioty, które wykonują zadania publiczne związane z przewozem towarów niebezpiecznych, bez uszczerbku dla istoty praw do ochrony danych osobowych osób fizycznych wynikających z rozporządzenia 2016/679.

Wskazać należy, że stosowanie odpowiednich przepisów rozporządzenia 2016/679 przez organy i podmioty wskazane w projektowanym przepisie mogłaby negatywnie wpłynąć na poziom bezpieczeństwa w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych. Wynika to z faktu, że organy oraz podmioty wymienione w zaproponowanym artykule przeprowadzają w ciągu roku tysiące postępowań związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych.

Mając na uwadze powyższe w związku z przesłankami dopuszczalności stosowania wyłączeń określonych w art. 23 ust. 1 lit. c, e oraz h rozporządzenia 2016/679 zaproponowano wyłączenie stosowania art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 3, art. 18 i art. 21 ust. 1 i 4 tego aktu prawnego. Proponowany zakres ograniczeń rozporządzenia 2016/679 nie wpływa na istotę prawa do ochrony danych osobowych i obejmuje wyłącznie te przepisy, których zastosowanie mogłoby znacznie utrudnić albo uniemożliwić skuteczne sprawowanie zadań publicznych przez organy, którym w drodze ustawy przyznano realizację zadań związanych z przewozem towarów niebezpiecznych.

Aby zobrazować skalę zadań realizowanych na podstawie ustawy o przewozie towarów niebezpiecznych przykładowo należy wskazać, że w 2013 r. do egzaminu kończącego odpowiedni kurs ADR, o którym mowa w art. 23 ustawy o przewozie towarów niebezpiecznych, przystąpiło około 31000 kandydatów na kierowców. Zdawalność wynosiła ok. 90%.

Zgodnie z art. 26 ustawy o przewozie towarów niebezpiecznych marszałek województwa przekazuje do centralnej ewidencji kierowców, o której mowa w art. 100a ust. 1 ustawy - Prawo o ruchu drogowym, dane osób, którym wydano zaświadczenie ADR albo jego wtórnik. W 2013 r. wydano ok. 28000 zaświadczeń dla kierowców przewożących towary niebezpieczne.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 28 czerwca 2012 r. o spłacie niektórych niezaspokojonych należności przedsiębiorców, wynikających z realizacji udzielonych zamówień publicznych

Zmiany zaproponowane w ustawie z dnia 28 czerwca 2012 r. o spłacie niektórych niezaspokojonych należności przedsiębiorców, wynikających z realizacji udzielonych zamówień publicznych wynikają z planowanego wejścia w życie z dniem 25 maja 2018 r. rozporządzenia 2016/679 i mają na celu uregulowanie zasad stosowania niektórych przepisów tego rozporządzenia przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad (GDDKiA),

który realizuje zadania określone ww. ustawą. Zadania te obejmują w szczególności podejmowanie czynności mających na celu ustalenie należności i jej spłaty oraz dochodzenie roszczeń od wykonawcy o zwrot środków wypłaconych na podstawie ustawy o spłacie. Przetwarzanie danych osobowych na mocy ustawy o spłacie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym oraz następuje w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi. Jest to więc podstawa do przetwarzania danych osobowych, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679. Uregulowania określające zasady stosowania rozporządzenia 2016/679 przez GDDKiA wprowadza się w dodawanym art. 12a tej ustawy.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. e i j rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw osoby, której dane osobowe są przetwarzane, na potrzeby powyższych postępowań, ze względu na ważny cel leżący w interesie publicznym, jakim niewątpliwie jest usunięcie negatywnych skutków zjawiska niepłacenia przez wykonawców robót budowlanych ich kontrahentom, którzy zawarli z nimi umowy pozostające w związku z realizacją zamówienia publicznego udzielonego przez GDDKiA. Wprowadzenie regulacji zawartej w komentowanej ustawie było spowodowane dążeniem do usunięcia lub złagodzenia szkodliwych skutków powyższego zjawiska nie tylko dla przedsiębiorców będących kontrahentami wykonawców robót budowlanych, lecz również dla polskiej gospodarki. Istnieje poważne ryzyko, że bez wprowadzenia zaproponowanych ograniczeń prawidłowe wykonywanie zadań przez GDDKiA na podstawie ustawy o spłacie po wejściu w życie rozporządzenia 2016/679 może być co najmniej utrudnione. Zakres wprowadzanych ograniczeń rozporządzenia 2016/679 rozporządzenia 2016/679 wynika z istoty i celu ustawy o spłacie.

Wyłączenie stosowania art. 18 (prawo do ograniczenia przetwarzania) oraz art. 21 ust. 1 i 4 (prawo do sprzeciwu) rozporządzenia 2016/679 ma na celu zapobieżenie sytuacji, w której wykonawcy/osoby działające w ich imieniu będą nadużywać ww. praw, co w praktyce skutkowałoby znaczącym wydłużeniem postępowań w sprawie spłaty należności. Brak ograniczeń wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 1-3 (przy czym obowiązki z ust. 1 i 2 będą realizowane poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie internetowej organu) oraz art. 15 ust. 3 oznaczałby nie tylko spowolnienie prowadzonych postępowań wskutek istotnego zwiększenia obciążeń biurowatycznych ciążących na GDDKiA, lecz również spowodowałoby koszty doręczeń korespondencji zawierającej informacje wymagane przez rozporządzenie 2016/679.

Powyższe niewątpliwie skutkowałoby wydłużeniem czasu koniecznego na podjęcie rozstrzygnięcia w sprawie ewentualnego zwrotu należności, co jest nie do przyjęcia ze względu na konieczność jak najszybszej wypłaty środków poszkodowanym podwykonawcom.

Zaproponowane ograniczenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia 2016/679 w odniesieniu do spłaty należności podwykonawców drogowej nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym wyżej opisanemu ważnemu interesowi państwa członkowskiego.

Przedewszystkim, wskazanym w rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w rozporządzeniu 2016/679, czyli w uprawnienie do żądania dostępu czy sprostowania danych osobowych gromadzonych przez administratora. Ograniczenie możliwości stosowania prawa do ograniczenia i sprzeciwu wobec przetwarzania danych w żaden sposób nie wpływa na prawa strony, które przysługują jej w ramach procedury cywilnej, która jest stosowana do spraw, o których mowa w ustawie o spłacie. Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w zakresie prawa do informacji niczym natomiast nie uchybiają prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie mają na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych spoczywających na GDDKiA. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od właściwego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na GDDKiA będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. w ramach zgłoszeń i innych wystąpień kierowanych do GDDKiA w związku z realizacją przez ten organ obowiązków określonych w ustawie o spłacie), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. Powyższe potwierdza, że

zaproponowane ograniczenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia 2016/679 nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspakajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania powierzonych jej zadań. Nie ulega żadnej wątpliwości, że dla interesu gospodarczego państwa istotne jest, aby na rynku budownictwa funkcjonowały mniejsze przedsiębiorstwa realizujące prace na rzecz wykonawców robót drogowych, generujące miejsca pracy i uiszczające daniny publiczne w kraju. Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należy wyważyć interes publiczny, rozumiany jako zaspakajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu praw przyznanych w rozporządzeniu 2016/679, oddając w pełni intencję ustawodawcy, który miał na względzie ochronę polskich przedsiębiorców działających na rynku budowlanych. Mając powyższe na względzie, zaproponowane ograniczenia są niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie.

Kolejne przepisy zaproponowane w ustawie o splanie mają na celu wypełnienie wymagań określonych w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, od których uzależnione jest wprowadzanie ograniczeń w stosowaniu przepisów tego rozporządzenia. Uregulowano w szczególności kwestie związane z zabezpieczeniami mającymi na celu zapobieganie nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, okresach przechowywania oraz prawie osób, której dane dotyczą, do uzyskania informacji o ograniczeniach.

Proponuje się również wprowadzenie w ustawie o splanie uregulowania dotyczącego przetwarzania przez GDDKiA danych wrażliwych, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W projektowanych przepisach wskazano, że w powyższym zakresie mogą być przetwarzane dane wrażliwe, które zostały przekazane dobrowolnie przez

stronę w danej sprawie. GDDKiA nie może bowiem decydować za daną osobę, które informacje są istotne dla sprawy, a w konsekwencji zakazać jej przekazywania informacji, które będą miały charakter danych wrażliwych. Kolejny przypadek ma na celu umożliwienie GDDKiA weryfikacji prawidłowości danych, które zostały przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie. Rozstrzygnięcia GDDKiA na podstawie ustawy o spłacie, skutkujące wypłatą środków publicznych, powinny się opierać o wiarygodnie ustalony stan faktyczny, co oznacza, że organ musi mieć możliwość sprawdzenia czy przedłożone informacje/dowody odpowiadają rzeczywistości. Przypadek trzeci dotyczy sytuacji, w której z danego przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania danych wrażliwych. Przepisy posługują się bowiem tzw. klauzulami generalnymi (takimi jak „słuszny interes strony” „okoliczności, na które strona nie miała wpływu”). Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w tych przesłankach mieszczą się okoliczności związane ze zdrowiem, możliwościami zarobkowymi, sprawowaniu opieki nad osobami, trybie życia. W tym zakresie zatem organ ma obowiązek zgromadzenia z urzędu wskazanych informacji, które należy kwalifikować jako dane wrażliwe w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. Ostatni przypadek dotyczy sytuacji, w której sąd nakazuje w wyroku dokonanie organowi określonych czynności wyjaśniających, które mogą również dotyczyć okoliczności obejmujących dane wrażliwe w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W celu zapewnienia prawidłowego wykonania wytycznych zawartych w wyroku opisanym powyżej GDDKiA musi mieć możliwość przetwarzania danych wrażliwych w postępowaniu, które będzie prowadzone z uwzględnieniem wytycznych sądu orzekającego w danej sprawie. Przetwarzanie danych osobowych w powyższym zakresie jest zgodne z art. 9 ust. 2 lit. e-g rozporządzenia 2016/679. Wymienione w projektowanej ustawie przypadki, w których jest dopuszczalne przetwarzanie danych osobowych dotyczy danych osobowych w sposób oczywisty upublicznionych przez osobę, której dane dotyczą, jest niezbędne w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości przez sądy lub jest niezbędne ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, jakim jest sprawne dokonywanie weryfikacji zasadności roszczeń wykonawców oraz ich spłaty. Jednocześnie proponowane przepisy zapewniają, że w ramach spraw prowadzonych na podstawie ustawy o spłacie przetwarzane będą jedynie takie dane wrażliwe, które są rzeczywiście niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy.

(uzasadnienie dla przepisu epizodycznego) Projektowany przepis, mający charakter przepisu epizodycznego, wynikają z planowanego wejścia w życie z dniem 25 maja 2018 r.

rozporządzenia 2016/679 i mają na celu uregulowanie zasad stosowania niektórych przepisów tego rozporządzenia przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad (GDDKiA), który pomiędzy dniem wejściem w życie przepisów rozporządzenia 2016/679, a datą przejęcia ww. zadań przez GITD na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 12) jest odpowiedzialny za pobór opłat za przejazd autostradą oraz pobór opłaty elektronicznej. Przetwarzanie danych osobowych na potrzeby realizacji ww. ustawowych zadań jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym oraz następuje w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi. Jest to więc podstawa do przetwarzania danych osobowych, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw osoby, której dane osobowe są przetwarzane, na potrzeby realizacji ww. zadań, ze względu na ważny cel leżący w interesie publicznym, jakim niewątpliwie jest prawidłowy i niezakłócony pobór opłat drogowych. Środki z tych opłat trafiają bowiem do Krajowego Funduszu Drogowego. Ze środków Funduszu realizowany jest rządowy program budowy dróg krajowych. Przychody z tytułu opłat za przejazd zapewniają wieloletnie podstawy finansowe funkcjonowania Funduszu, który jest podstawowym źródłem finansowania inwestycji na drogach krajowych i mechanizmem pozwalającym na absorpcję środków z budżetu UE (ich refundację). Sprawna budowa spójnej dróg krajowych o wysokim standardzie technicznym jest niewątpliwie zadaniem realizowanym w interesie publicznym, ponieważ ma istotny wpływ na bezpieczne i sprawne przemieszczanie się obywateli po terytorium RP. Istnieje poważne ryzyko, że bez wprowadzenia zaproponowanych ograniczeń prawidłowe wykonywanie przez GDDKiA zadań z zakresu poboru opłat za przejazd na może być co najmniej utrudnione, jeśli nie niemożliwe.

Wyłączenie stosowania art. 18 (prawo do ograniczenia przetwarzania) oraz art. 21 ust. 1 i 4 (prawo do sprzeciwu) rozporządzenia 2016/679 ma na celu zapobieżenie sytuacji, w której użytkownicy dróg korzystać będą z ww. uprawnień w celu uniemożliwienia lub wręcz uniemożliwienia wyegzekwowania od nich obowiązku uiszczania opłat. Ograniczenie wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 1-3 (przy czym obowiązki z ust. 1 i 2 będą realizowane poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie internetowej GDDKiA) oraz art. 15 ust. 3 wynika z m. in. z ogromnej liczby

użytkowników korzystających z dróg płatnych zarządzanych przez GDDKiA (samych tylko użytkowników elektronicznego systemu poboru opłat viaTOLL jest ok. 730 tysięcy), co wynika z faktu, że pobór opłat drogowych w praktyce dotyczy nieograniczonej liczby osób. W przypadku niewprowadzenia proponowanych ograniczeń w stosowaniu obowiązków informacyjnych mógłby prowadzić do nadużyć ze strony użytkowników dróg, którzy na podstawie informacji uzyskanych od GDDKiA byłiby w stanie skutecznie uniknąć obowiązku uiszczania opłat, co niweczyłoby cele, dla których funkcjonują systemy poboru opłat za przejazd. Oprócz tego brak rzeczonych ograniczeń nie tylko utrudniłby sprawny pobór opłat drogowych wskutek bardzo istotnego zwiększenia obciążeń biurokratycznych ciążących na GDDKiA, lecz również spowodowałoby trudne do oszacowania, ale z pewnością bardzo znaczące koszty doręczeń korespondencji zawierającej ww. informacje albo umieszczenia stosownych informacji na drogach płatnych.

Zaproponowane ograniczenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia 2016/679 w odniesieniu do zadania obejmującego pobór opłat za przejazd nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym wyżej opisanemu ważnemu interesowi państwa członkowskiego.

Przedewszystkim, wskazanym w rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w rozporządzeniu 2016/679, czyli w uprawnienie do żądania dostępu czy sprostowania danych osobowych gromadzonych przez administratora. Ograniczenie możliwości stosowania prawa do ograniczenia i sprzeciwu wobec przetwarzania danych w żaden sposób nie wpływa na prawa strony, które przysługują jej w ramach stosownej procedury (administracyjnej, sądowej czy reklamacyjnej), która ma zastosowanie do danej kategorii spraw dotyczących poboru opłat drogowych. Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w zakresie prawa do informacji niczym natomiast nie uchybiają prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie mają na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych spoczywających na GDDKiA. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności

dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na GDDKiA będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. w ramach wystąpień kierowanych do GDDKiA w sprawach dotyczących poboru opłat drogowych), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. Powyższe potwierdza, że zaproponowane ograniczenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia 2016/679 nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspakajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania powierzonych jej zadań. Nie ulega żadnej wątpliwości, że dla interesu państwa istotne jest funkcjonowanie sprawnych systemów poboru opłat, które generują środki na budowę dróg. Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należyce wyważono interes publiczny, rozumiany jako zaspakajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu praw przyznanych w rozporządzeniu 2016/679, oddając w pełni intencję ustawodawcy, który miał na względzie nałożenie na użytkowników dróg obowiązku ponoszenia opłat, w zamian za co otrzymują oni możliwość korzystania z dróg o wysokim standardzie technicznym. Mając powyższe na względzie, zaproponowane ograniczenia są niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie.

Kolejne przepisy zaproponowane w ustawie o spłacie mają na celu wypełnienie wymagań określonych w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, od których uzależnione jest wprowadzanie ograniczeń w stosowaniu przepisów tego rozporządzenia. Uregulowano w

szczegółności kwestie związane z zabezpieczeniami mającymi na celu zapobieganie nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, okresach przechowywania oraz prawie osób, której dane dotyczą, do uzyskania informacji o ograniczeniach.

Jednocześnie proponuje się wprowadzenie uregulowania dotyczącego przetwarzania przez GDDKiA danych wrażliwych, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, w związku z realizacją zadań obejmujących pobór opłat drogowych. W zaproponowanych przepisach wskazano, że w powyższym zakresie mogą być przetwarzane dane wrażliwe, które zostały przekazane dobrowolnie przez osobę występującą w danej sprawie. GDDKiA nie może bowiem decydować za daną osobę, które informacje są istotne dla sprawy, a w konsekwencji zakazać jej przekazywania informacji, które będą miały charakter danych wrażliwych. Kolejny przypadek ma na celu umożliwienie organowi weryfikacji prawidłowości danych, które zostały przekazane dobrowolnie przez daną osobę. GDDKiA musi mieć możliwość sprawdzenia czy informacje/dowody przedłożone przez daną osobę odpowiadają rzeczywistości. Kolejny przypadek dotyczy sytuacji, w której z danego przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania danych wrażliwych. Przepisy posługują się bowiem tzw. klauzulami generalnymi (takimi jak „słuszny interes strony” „okoliczności, na które strona nie miała wpływu”). Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w tych przesłankach mieszczą się okoliczności związane ze zdrowiem, możliwościami zarobkowymi, sprawowaniu opieki nad osobami, trybie życia. W tym zakresie zatem organ ma obowiązek zgromadzenia z urzędu wskazanych informacji, które należy kwalifikować jako dane wrażliwe w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. Ostatni przypadek, wskazany w pkt 4, dotyczy sytuacji, w której sąd nakazuje w wyroku dokonanie GDDKiA określonych czynności wyjaśniających, które mogą również dotyczyć okoliczności obejmujących dane wrażliwe w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W celu zapewnienia prawidłowego wykonania wytycznych zawartych w wyroku opisanym powyżej GDDKiA musi mieć możliwość przetwarzania danych wrażliwych w postępowaniu, które będzie prowadzone z uwzględnieniem wytycznych sądu orzekającego w danej sprawie. Przetwarzanie danych osobowych w powyższym zakresie jest zgodne z art. 9 ust. 2 lit. e-g rozporządzenia 2016/679. Wymienione w projektowanej ustawie przypadki, w których jest dopuszczalne przetwarzanie danych osobowych dotyczy danych osobowych w sposób oczywisty upublicznionych przez osobę, której dane dotyczą, jest niezbędne w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości przez sądy lub jest niezbędne ze względów

związanych z ważnym interesem publicznym, jakim jest sprawny pobór opłat drogowych, z których finansowane są inwestycje drogowe. Jednocześnie proponowane przepisy zapewniają, że w ramach wykonywania zadań z zakresu poboru opłat za przejazd przetwarzane będą jedynie takie dane wrażliwe, które są rzeczywiście niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy.

W przepisie epizodycznym uregulowano również tryb udostępniania danych zgromadzonych przez GDDKiA w związku z poborem opłat za przejazd uprawnionym organom państwa. Znaczna część ww. danych jest nie tylko niezbędna do wykonywania zadań ustawowych przez ww. podmioty, ale jest również pomocna dla służb nadzorujących przestrzeganie prawa, w tym Służby Celno-Skarbowej, Policji, Inspekcji Transportu Drogowego, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, gdyż są przez nie wykorzystywane do realizacji nałożonych na nich zadań ustawowych, w tym prowadzenia postępowań administracyjnych, karnych, wykroczeniowych, karno-skarbowych, a także prac statystycznych. Wraz z rozwojem systemów informatycznych w działalności operacyjnej poszczególnych służb, pojawiają się jednak nowe potrzeby na pozyskiwanie coraz większej liczby różnego rodzaju danych, które następnie są przez te służby wykorzystywane dla coraz efektywniejszego wypełniania swoich zadań, do których zaliczyć należy m.in. nadzór nad przestrzeganiem przepisów ruchu drogowego, rozwiązywanie spraw kryminalnych, ochronę granic państwa, nadzór nad realizacją dochodów z podatków. Stąd wynika coraz większa liczba wniosków o umożliwienie automatycznego dostępu do danych GDDKiA dla celów operacyjnych prowadzonych przez funkcjonariuszy ww. służb, dlatego też są one bardzo zainteresowane zacieśnianiem współpracy w tym zakresie. W związku z przyrostem wniosków o przekazanie danych niezbędne jest stworzenie rozwiązania prawnego na szczeblu ustawowym umożliwiającego gromadzenie i przetwarzanie danych przez GDDKiA, a także z informatyzowanie wymiany informacji pomiędzy ww. podmiotami a uprawnionymi organami państwa. Zaproponowane zmiany wpłyną na poprawę efektywności działania organów aparatu administracji publicznej, a także na obniżenie kosztów funkcjonowania systemów informatycznych, obsługujących każdą z instytucji współpracujących. Wskazano zamknięty katalog służb i innych podmiotów, które będą miały dostęp do danych zgromadzonych przez GDDKiA. W powyższym katalogu wymieniono służby i inne podmioty, które wykonują zadania istotne z punktu widzenia interesu publicznego, takie jak ochrona bezpieczeństwa państwa, ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego, ochrona ważnego interesu finansowego RP lub UE. Podkreślić w tym miejscu należy, że proponowany przepis

nie nakłada na GDDKiA obowiązku gromadzenia i przetwarzania danych, które nie są lub nie mogą być pozyskiwane w związku z wykonywaniem zadań ustawowych przez ten organ. Wymaga podkreślenia, że proponowane rozwiązania będą miały zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy odrębne przepisy, regulujące funkcjonowanie właściwych organów państwa, nie określają w inny sposób pozyskiwania przez nie danych. Intencją projektodawców nie jest bowiem w przedmiotowym zakresie wprowadzenie dodatkowych utrudnień dla podmiotów, które już pozyskują obecnie dane w trybie pisemnym. Powinno więc to się odbywać na dotychczas obowiązujących zasadach uregulowanych w przepisach odrębnych. W projektowanych przepisach uregulowano tryb udostępniania danych znajdujących się w posiadaniu właściwych administratorów ze względu na potrzebę zabezpieczenia bezpieczeństwa narodowego i obronności, bezpieczeństwa publicznego, prowadzonych czynności dochodzeniowo-śledczych i prokuratorskich w sprawach karnych oraz ważnego interesu ekonomicznego i finansowego Państwa, za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Zaproponowane rozwiązanie ma na celu przede wszystkim usprawnienie wymiany danych poprzez umożliwienie ich przekazywania w trybie automatycznym. W tym przypadku zastosowano więc inną konstrukcję niż w zakresie udostępniania tych danych w trybie pisemnym. Zasadą więc będzie, że udostępnianie danych w trybie automatycznym będzie następować zgodnie z rozwiązaniami wprowadzanymi w przepisie epizodycznym, a nie przepisami właściwych ustaw regulujących funkcjonowanie poszczególnych organów, służb i innych instytucji państwowej. Jako, że poszczególne ustawy ustrojowe w różny sposób regulują kwestię dostępu ww. podmiotów do danych za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej albo w ogóle nie przewidują tego typu rozwiązań, zasadnym jest wprowadzenie przepisu umożliwiającego dostęp wszystkim podmiotom wskazanym w projektowanym przepisie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, na takich samych zasadach. W celu uzyskania danych w trybie automatycznym właściwe organy muszą spełniać dodatkowe warunki. Zasadą będzie pozyskiwanie danych za pomocą środków komunikacji elektronicznej wyłącznie w przypadku uzyskania stosownej zgody administratora danych osobowych. W celu zapewnienia, że podmioty, który uzyskały dane od administratora, nie przechowują ich przez czas dłuższy niż jest to niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań wprowadzono zasadę, zgodnie z którą rzeczone podmioty dokonują weryfikacji danych, nie rzadziej niż raz na 3 miesiące, usuwając dane zbędne. Dodatkowo wprowadza się gwarancję, że w ramach udostępniania danych na podstawie projektowanego przepisu nie będą przekazywane przez GDDKiA zgromadzone dane wrażliwe, o których

mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 – jedynym wyjątkiem będzie przypadek, w którym podmiot wnioskujący posiada stosowne upoważnienie do przetwarzania tego typu danych na podstawie właściwych przepisów odrębnych.

(uzasadnienie dla przepisu przejściowego) Przedmiotowy przepis jest konieczny ze względu na konieczność uregulowania trybu postępowania w sprawie wniesionych wniosków o udostępnienie danych, które nie zostały zrealizowane do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Dla przykładu wprowadzone w projekcie ustawy zmiany w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych wprowadzają przepisy określające szczegółowy tryb udostępniania danych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 14 września 2012 r. o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych

Ustawa o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych nakłada m.in. na Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów obowiązki, do realizacji których niezbędne jest przetwarzanie danych osobowych, m.in. danych dotyczących osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i ust. 3 rozporządzenia 2016/679 takie przetwarzanie jest dopuszczalne, m.in. gdy jest ono niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze a podstawa prawna przetwarzania określona jest w prawie Państwa Członkowskiego.

Ustawa o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych obecnie nie przewiduje bezpośrednich regulacji związanych z ochroną danych osobowych. Dlatego też w świetle rozporządzenia 2016/679 występuje konieczność wprowadzenia do ww. ustawy odpowiednich uregulowań ustawowych określających m.in. ograniczenia zakresu obowiązków i praw wynikających z przedmiotowego rozporządzenia.

Art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 zawiera podstawę derogacyjną, którą zastosowano w odniesieniu do danych przetwarzanych na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych - przetwarzanie danych osobowych

służy ochronie konsumentów w zakresie prawa do informacji o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię.

Prezes UOKiK wykonuje zadania o charakterze publicznym, w tym działania władcze. Działania te obejmują zbieranie licznych danych w postępowaniach bądź na podstawie skarg lub dokumentów uzyskanych od przedsiębiorców. Realizacja obowiązków wynikających z RODO może utrudnić lub wręcz uniemożliwić wykonywanie zadań nałożonych na Prezesa UOKiK ustawą krajową. Dyrektywy unijne nakazują wprowadzenie skutecznych i efektywnych procedur mających na celu ochronę interesów konsumentów. Należy zauważyć, iż ochrona interesów konsumentów jest również wartością konstytucyjną (art. 76 Konstytucji - Władze publiczne chronią konsumentów, użytkowników i najemców przed działaniami zagrażającymi ich zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu oraz przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi. Zakres tej ochrony określa ustawa). Działania Prezesa UOKiK nieodłącznie wiążą się z gromadzeniem dużej liczby różnego rodzaju danych, w tym danych od konsumentów (do Prezesa UOKiK wpływa rocznie około kilku tysięcy skarg). Nie można również zapominać o danych gromadzonych podczas podejmowania działań władczych i narzędziach służących realizacji tych działań (np. w postępowaniach – dane te pochodzą od różnych podmiotów, nie tylko bezpośrednio od podmiotu danych, np. uzyskiwane są w toku kontroli). W trakcie np. kontroli, Prezes Urzędu może dokonać zajęcia wszelkiego rodzaju pism, korespondencji, dokumentów. Dokumenty te i pisma mogą zawierać dane osobowe osób trzecich - realizacja obowiązku z RODO mogłaby przeszkodzić zatem skutecznym działaniom Prezesa UOKiK wynikającym z ustawy.

Nałożenie dodatkowego obowiązku informacyjnego związanego z ochroną danych osobowych w dużej mierze utrudniłoby zbieranie i wykorzystywanie przez administratorów informacji o sytuacji konsumentów.

Biorąc pod uwagę powyższe, w ustawie o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych, wprowadza się ograniczenia dotyczące stosowania art. 13, art. 14 i art. 15 rozporządzenia 2016/679 (obowiązek informacyjny). Ze względu na cel i zakres przetwarzania danych osobowych, wprowadzane ograniczenia nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności oraz są konieczne i proporcjonalne. Ze względu na charakter przetwarzanych informacji (dane osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, dane konsumentów, dane osób fizycznych), cel przetwarzania danych (ochrona konsumentów

w interesie publicznym) oraz nieznaczne ograniczenie prawa osób, których dane są przetwarzane, należy uznać że zastosowanie wyłączeń obowiązków informacyjnych nie jest nieadekwatne i nadmierne

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach

Zmiany dotyczące ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 21 oraz z 2017 r. poz. 2422) dotyczą określenia obowiązków marszałka województwa związanych z danymi osobowymi uzyskiwanymi i przetwarzanymi w związku z prowadzeniem bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami (BDO), o której mowa w art. 79 ust. 1 tej ustawy. Ograniczenie stosowania art. 13, 18 oraz wyłączenie stosowania art. 14 rozporządzenia 2016/679 jest środkiem służącym innym ważnym celom leżącym w interesie państwa członkowskiego (o czym mowa w art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679). Jednocześnie należy stwierdzić, że w tym przypadku ograniczenie to nie narusza podstawowych praw i wolności, a uprawnienie przetwarzania tych danych przez marszałka województwa wynika bezpośrednio z przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Natomiast przepisy art. 164–167 tej ustawy dotyczą postępowań w sprawie uzyskania świadectwa stwierdzającego kwalifikacje w zakresie gospodarowania odpadami, co będzie wymagało od marszałka województwa przetwarzania danych osobowych osób fizycznych ubiegających się o takie świadectwa, jak również członków komisji egzaminacyjnych. W związku z tym proponuje się dodać również art. 167a określający obowiązki marszałka województwa w związku z przetwarzaniem tych danych osobowych. Ograniczenie stosowania art. 13, 18 oraz wyłączenie stosowania art. 14 rozporządzenia 2016/679 jest środkiem służącym innym ważnym celom leżącym w interesie państwa członkowskiego (o czym mowa w art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679). Jednocześnie należy stwierdzić, że w tym przypadku ograniczenie to nie narusza podstawowych praw i wolności, a uprawnienie przetwarzania tych danych przez marszałka województwa wynika bezpośrednio z przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Dane osobowe przetwarzane w związku z realizacją zadań związanych z uznaniem kwalifikacji w zakresie gospodarowania odpadami mogą być przechowywane przynajmniej przez cały czas ważności danego świadectwa, w związku z czym nie jest możliwe, ani nie jest zasadne, wskazanie

okresu przechowywania tych danych osobowych. Katalog danych przetwarzanych w związku z prowadzonymi postępowaniami jest wskazany w art. 164 – 167 ww. ustawy.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych

Vide uzasadnienie do ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych

Powyższe wyłączenia stosowania wybranych obowiązków informacyjnych nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym wyżej opisanemu ważnemu interesowi gospodarczemu Unii oraz państwa członkowskiego.

Przed wszystkim, wskazanym w Rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w RODO, czyli w uprawnienie do żądania dostępu, sprostowania czy usunięcia danych gromadzonych przez administratora. Projekt ogranicza się tylko i wyłącznie do ograniczenia stosowania niektórych przepisów dotyczących części obowiązków informacyjnych spoczywających na organach władzy publicznej, a także, wyłącznie w niezbędnych przypadkach, stosowania przez daną osobę prawa do ograniczenia lub sprzeciwu wobec przetwarzania danych. Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w niczym nie uchybiają więc prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie w pewnym zakresie mają na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych spoczywających na organach administracji publicznej. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 Rozporządzenia, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Oznacza to, że mimo zwolnienia organów administracji publicznej z uprzedniego obowiązku poinformowania o przetwarzaniu danych w celu innym niż cel, w którym dane zostały zebrane, osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od tego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c RODO. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma

prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na organie władzy publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. składając wnioski o wszczęcie postępowania administracyjnego, wydanie zaświadczenia czy o dostęp do informacji publicznej, wnosząc skargi i petycje, a także kierując wszelkiego innego rodzaju wystąpienia do organów administracji publicznej), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. W przypadku zaś postępowań administracyjnych wszczynanych z urzędu, strona na każdym etapie postępowania ma prawo wglądu do akt sprawy, w tym do zawartych w nich danych osobowych jej dotyczących. Zaproponowane ograniczenie stosowania RODO w zakresie prawa stosowania prawa do sprzeciwu, w żaden też sposób negatywnie nie wpłynie na prawo strony do zaskarżania rozstrzygnięć organów administracji zapadających w sprawach jej dotyczących. Powyższe potwierdza, że wyłączenia stosowania wybranych przepisów RODO nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w Rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspokajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. W tym kontekście zaproponowane ograniczenia stosowania RODO mają na celu umożliwienie organom realizacji podstawowych funkcji, dla których zostały powołane. Z całą pewnością podstawowym oczekiwaniem obywateli w stosunku do organów administracji jest sprawne załatwianie spraw, zarówno o charakterze zbiorowym, jak i indywidualnym. Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należyce wyważono interes publiczny, rozumiany jako zaspokajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu z pełni praw wskazanych w RODO, przy czym proponowane ograniczenia, jak już wyżej wskazano, nie naruszają istoty

podstawowych praw i wolności. Nie można przy tym pominąć faktu, że konieczność stosowania przez organy administracji w każdym przypadku przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 13 ust. 3, prawa do ograniczenia przetwarzania czy prawa do sprzeciwu, nie tylko spowodowałyby spowolnienie pracy urzędów wynikające ze znaczącego wzrostu obciążeń biurokratycznych, lecz również oznaczałby konieczność poniesienia dodatkowych znaczących kosztów, które poniosą wszyscy obywatele.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków

Wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 24 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków (Dz. U. z 2017 r. poz. 1498, z późn. zm.) ma na celu umożliwienie prawidłowej realizacji zadań organów i podmiotów określonych w przedmiotowej ustawie poprzez wprowadzenie ograniczeń w stosowaniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „RODO”. Możliwość wprowadzenia tego typu ograniczeń przewiduje art. 23 RODO. Powyższe ograniczenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym ważnemu interesowi gospodarczemu Unii oraz państwa członkowskiego.

Przedewszystkim, wskazanym w RODO warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w RODO, czyli w uprawnienie do żądania dostępu, sprostowania czy usunięcia danych gromadzonych przez administratora. Projekt ogranicza się tylko i wyłącznie do ograniczenia stosowania niektórych przepisów dotyczących części obowiązków informacyjnych spoczywających na organach władzy publicznej, a także, wyłącznie w niezbędnych przypadkach, stosowania przez daną osobę prawa do ograniczenia lub sprzeciwu wobec przetwarzania danych. Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w niczym nie uchybiają więc prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie w pewnym zakresie mają na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych

spoczywających na organach administracji publicznej. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 RODO, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Oznacza to, że mimo zwolnienia organów administracji publicznej z uprzedniego obowiązku poinformowania o przetwarzaniu danych w celu innym niż cel, w którym dane zostały zebrane, osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od tego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c RODO. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na organie władzy publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. składając wnioski o wszczęcie postępowania administracyjnego, wydanie zaświadczenia czy o dostęp do informacji publicznej, wnosząc skargi i petycje, a także kierując wszelkiego innego rodzaju wystąpienia do organów administracji publicznej), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. W przypadku zaś postępowań administracyjnych wszczynanych z urzędu, strona na każdym etapie postępowania ma prawo wglądu do akt sprawy, w tym do zawartych w nich danych osobowych jej dotyczących. Zaproponowane ograniczenia stosowania RODO w zakresie prawa stosowania prawa do sprzeciwu lub prawa do ograniczenia przetwarzania, w żaden też sposób negatywnie nie wpłyną na prawo strony do zaskarżania rozstrzygnięć organów administracji zapadających w sprawach jej dotyczących. Powyższe potwierdza, że wyłączenia stosowania wybranych przepisów RODO nie narusza istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w RODO warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspakajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania

powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. W tym kontekście zaproponowane ograniczenia stosowania RODO mają na celu umożliwienie organom realizacji podstawowych funkcji, dla których zostały powołane. Z całą pewnością podstawowym oczekiwaniem obywateli w stosunku do organów administracji jest sprawne załatwianie spraw, zarówno o charakterze zbiorowym, jak i indywidualnym. Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należyce wyważono interes publiczny, rozumiany jako zaspakajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu z pełni praw wskazanych w RODO, przy czym proponowane ograniczenia, jak już wyżej wskazano, nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności. Nie można przy tym pominąć faktu, że konieczność stosowania przez organy administracji w każdym przypadku przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 13 ust. 3, prawa do ograniczenia przetwarzania czy prawa do sprzeciwu, nie tylko spowodowałoby spowolnienie pracy urzędów wynikające ze znaczącego wzrostu obciążeń biurokratycznych, lecz również oznaczałby konieczność poniesienia dodatkowych znaczących kosztów, które poniosą wszyscy obywatele.

W związku z powyższym zaproponowane przepisy w dodawanym art. 31a ust. 1:

3) doszczegóławiają sposób realizacji obowiązku informacyjnego wskazanego w art. 13 ust. 1 i 2 RODO;

4) ograniczają stosowanie następujących przepisów RODO:

d) art. 13 ust. 3, 15 ust. 3 oraz art. 21 ust. 1 i 4,

e) art. 15 ust. 1 lit. g RODO, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą,

f) art. 18 RODO (w ograniczonym zakresie).

Zaproponowane przepisy przewidują (dodawany art. 31a ust. 2), że w odniesieniu do rozpatrywania i załatwiania wniosków, podań i innych wystąpień dotyczących spraw uregulowanych w ustawie, organy i podmioty wykonują obowiązki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 oraz w art. 21 ust. 4 RODO, poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej, a także nie stosują art. 15 ust. 1 lit. g RODO, jeżeli mogłoby to wpływać na ochronę praw i wolności osób, których dane dotyczą.

Czyniąc zadość pozostałym wymogom wynikającym z art. 23 RODO zaproponowane przepisy wskazują m.in. na realizację obowiązku informacyjnego o wprowadzonych ograniczeniach, okresie przechowywania danych, obowiązku dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania (dodawany art. 31a ust. 3-5).

Przepisy wskazują również kiedy można przetwarzać szczególne kategorie danych osobowych, o których mowa w art. 9 ust. 1 RODO (dodawany art. 31a ust. 7).

Ostatni zaproponowany przepis (dodawany art. 31a ust. 8) wskazuje, że przepisy ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do organów prowadzących postępowania odwoławcze oraz postępowania na podstawie art. 145 § 1, art. 145a § 1, art. 145b § 1, art. 154 § 1, art. 155, art. 156 § 1, art. 161 § 1, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, dotyczące decyzji i postanowień wydawanych na podstawie ustawy.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. aktach stanu cywilnego

Rejestracja stanu cywilnego polega na odnotowywaniu w centralnym rejestrze podstawowych zdarzeń w życiu człowieka, które kształtują byt administracyjno - prawny osoby, w tym jej podstawowe dane osobowe, takie jak: imię, nazwisko, imiona i nazwiska rodziców, datę urodzenia, małżeństwa itd. Rejestr Stanu Cywilnego jest także rejestrem referencyjnym dla rejestru PESEL i w związku z tym dane w tym rejestrze muszą być pewne, oparte na właściwej dokumentacji i przechowywane przez odpowiednio długi okres czasu, a dostęp do nich, odpowiednio uregulowany. W związku z powyższym zasady przetwarzania danych osobowych na potrzeby rejestracji stanu cywilnego muszą być dostosowane do specyfiki tego szczególnego zadania realizowanego w interesie publicznym i dla zapewnienia bezpieczeństwa publicznego. Zmieniana ustawa Prawo o aktach stanu cywilnego zawiera wiele bardzo szczegółowych regulacji dotyczących przetwarzania danych osobowych, w tym dotyczących zasad ich zbierania, zakresu zbieranych danych, właściwych organów i ich zadań, trybu zmiany, uzupełniania i sprostowania danych, zasad dostępu do danych zarówno dla osób, których dane dotyczą, jak i organów państwowych i innych osób fizycznych oraz okresu przechowywania danych. W związku z powyższym dostosowanie ustawy do rozporządzenia 2016/679 polegało przede wszystkim na:

1. Doprecyzowaniu, jakie organy i w jakim zakresie przetwarzają dane osobowe, oraz określeniu podziału zadań związanych z przetwarzaniem danych osobowych w rejestrze stanu cywilnego. Zaproponowane regulacje odzwierciedlają stan faktyczny w tym zakresie, niemniej w świetle rozporządzenia, niezbędnym wydaje się precyzyjne ich określenie w prawie krajowym.

2. Wskazaniu, zgodnie z art. 23 rozporządzenia 2016/679, których przepisów ww. rozporządzenia nie stosuje się w stosunku do przetwarzania danych na potrzeby rejestracji stanu cywilnego.

W ramach przetwarzania danych osobowych na potrzeby prowadzenia rejestracji stanu cywilnego ze stosowania wyłączono:

art. 18 rozporządzenia, gdyż musi istnieć możliwość nieprzerwanego przetwarzania danych przez organy publiczne, zatem ograniczenie przetwarzania danych jest niedopuszczalne. Ograniczenie przetwarzania danych dotyczących danej osoby w rejestrze stanu cywilnego, w przypadku gdy osoba, której dane dotyczą, kwestionuje ich prawidłowość znacząco utrudniłoby funkcjonowanie takiej osoby w społeczeństwie i mogłoby wiązać się z uniemożliwieniem wykonywania niektórych zadań przez organy administracji publicznej.

art. 21 rozporządzenia, gdyż przetwarzane w rejestrze dane są kluczowe dla ustalania tożsamości osób fizycznych, zatem niedopuszczalne jest zaprzestanie przetwarzania danych danej osoby na podstawie jej sprzeciwu. Realizacja takiego prawa również oznaczałaby, że osoba nie funkcjonuje w obrocie prawnym. Przetwarzanie danych w tym przypadku zawsze będzie nadrzędne wobec interesów, praw i wolności osoby której dane dotyczą. Zdając sobie sprawę z możliwości odmowy poprzez wykazanie ważnych prawnie uzasadnionych podstaw przetwarzania należy podkreślić, że w rejestrze stanu cywilnego przetwarzane są dane praktycznie wszystkich obywateli i nigdy nie będzie możliwości, aby został przyjęty sprzeciw przeciwko przetwarzaniu danych. Zatem biorąc pod uwagę masowy charakter przetwarzania i konieczność, w przypadku wniesienia sprzeciwu o którym mowa w art. 21, każdorazowego wykazywania ww. ważnych prawnie uzasadnionych podstaw przetwarzania celem odmowy przyjęcia sprzeciwu zasadnym jest aby ograniczyć stosowanie tego przepisu.

Zaproponowane ograniczenia nie stoją w sprzeczności z zasadami określonymi w rozporządzeniu, które dopuszcza możliwość ograniczenia ich stosowania na podstawie przepisów krajowych, jeśli ograniczenie takie nie narusza istoty praw podstawowych i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i

proporcjonalnym służącym bezpieczeństwu publicznemu lub innym ważnym celom leżącym w interesie Unii lub państwa członkowskiego. W interesie publicznym oraz w celu zapewnienie bezpieczeństwa publicznego konieczne jest zapewnienie przez państwo pewnej i właściwej rejestracji stanu cywilnego, która jest źródłem bytu prawnoadministracyjnego osoby fizycznej. Dane zapisane w rejestrze stanowią źródło podstawowych danych osobowych osoby fizycznej i są, co do zasady, podstawą wpisów w rejestrze PESEL i wydawania dokumentów tożsamości obywatelom polskim.

Regulacje zaproponowane w ustawie Prawo o aktach stanu cywilnego nie naruszają również zasady określonej w art. 31 i 51 Konstytucji, gdyż ograniczenia w zakresie korzystania z wolności i praw wynikają z przepisów rangi ustawowej i służą bezpieczeństwu państwa oraz interesowi publicznemu, a jednocześnie są ograniczone do tego co niezbędne w demokratycznym państwie prawnym. Pewność obrotu administracyjno –prawnego wymaga, aby możliwe było jednoznaczne określanie danych osobowych, pochodzenia i tożsamości osób fizycznych. Z drugiej strony dla obywateli zapewniona została również możliwość wglądu do przetwarzanych danych, które pozyskiwane są w oparciu o regulacje ustawowe oraz uzyskiwanie informacji, o których mowa w art. 15 rozporządzenia 2016/679.

Dodatkowo wprowadza się zmiany polegające na:

- doszczegółowieniu przepisów określających okresy przechowywania aktów;
- wprowadzeniu obowiązku trwałego usuwania danych z systemów wspomagających prowadzenie papierowej rejestracji stanu cywilnego przed 2015 r. przez urzędy stanu cywilnego po przeniesieniu papierowego aktu stanu cywilnego do rejestru stanu cywilnego.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny

Ustawa z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny zawiera – w zakresie przetwarzania danych osobowych – przepisy dotyczące przetwarzania danych osobowych członków rodziny wielodzietnej.

Projektowane zmiany tej ustawy przewidują, w zakresie przetwarzania wyżej wskazanych danych osobowych, zwolnienie z obowiązków informacyjnych określonych w art. 13 i 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy

95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1) oraz ograniczają prawo do potwierdzenia przetwarzania danych określone w art. 15 tego rozporządzenia, a jednocześnie wprowadzają regulacje służące odpowiedniemu zabezpieczeniu danych.

Zgodnie z art. 23 rozporządzenia 2016/679, prawo państwa członkowskiego może ograniczyć zakres obowiązków informacyjnych wynikających z art. 13 i 14 tego rozporządzenia i prawa do potwierdzenia przetwarzania danych, o którym mowa w art. 15, o ile ograniczenia takie nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności oraz są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym realizacji określonych w tymże przepisie celów.

W przypadku przetwarzania danych osobowych członków rodzin wielodzietnych ubiegających się o przyznanie Karty Dużej Rodziny lub wydanie jej duplikatu zarówno zakres tych danych, jak również organy będące administratorami tych danych oraz cel ich przetwarzania zostały jednoznacznie określone w ustawie z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny. Nie ulega wątpliwości, że osobie składającej wniosek znany jest zarówno organ, do którego ten wniosek składa i który będzie jej dane przetwarzał jako administrator danych osobowych, cel przetwarzania tych danych, a także zakres tych danych, zatem dodatkowe informowanie go o tym stanowiłoby jedynie dodatkową formalność związaną ze składaniem wniosku. Należy mieć również na względzie okoliczność, że konieczność poinformowania wszystkich osób (ok. 2,5 mln obecnie, natomiast od 2019 r. – po wejściu w życie zmiany polegającej na wprowadzeniu prawa do posiadania Karty dla rodziców, którzy kiedykolwiek mieli 3 dzieci – ok. 5 mln osób), których dane są przetwarzane w związku z realizacją ustawy o Karcie Dużej Rodziny wiązałoby się z bardzo wysokimi kosztami, nieproporcjonalnymi do celu wynikającego z art. 13, 14 i 15 rozporządzenia 2016/679.

Ponadto należy zauważyć, że wniosek o przyznanie Karty Dużej Rodziny obejmuje dane osobowe co najmniej czterech osób (co najmniej jeden rodzic oraz co najmniej troje dzieci), a może również obejmować dane kilkunastu osób. Obowiązek każdorazowego informowania przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) wszystkich pozostałych członków rodziny o przetwarzaniu ich danych osobowych wiązałoby się nie tylko ze znacznym zwiększeniem kosztów postępowania w sprawie przyznania Karty Dużej Rodziny, ale przede wszystkim z wydłużeniem czasu rozpatrzenia wniosku, co opóźniłoby możliwość korzystania przez członków rodzin wielodzietnych ze swoich uprawnień. Karta Dużej Rodziny jest dokumentem, który umożliwia korzystanie z wielu atrakcyjnych zniżek, zarówno ustawowych (zniżki dla rodziców i małżonków rodziców na przejazdy kolejowe, zniżki w

opłacie paszportowej oraz darmowy wstęp do parków narodowych), jak również do ponad 3,5 tysięcy Partnerów Karty Dużej Rodziny – wśród których są sklepy spożywcze, stacje paliw, muzea itp., zatem każdy dzień wydłużający postępowanie w sprawie przyznania Karty Dużej Rodziny stanowi dla członków rodzin wielodzietnych odczuwalną stratę pieniędzy, które zaoszczędziliby mogąc korzystać z przysługujących im zniżek. Konsekwencje te wydają się nieproporcjonalne wobec realizacji uprawnień członków rodzin wielodzietnych wynikających z art. 13, 14 i 15 rozporządzenia 2016/679, zasadnym zatem wydaje się wyłączenie jego stosowania w zakresie ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny.

Dodatkowo projekt przewiduje zastąpienie uprawnienia przetwarzania danych osobowych członków rodzin wielodzietnych przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oraz ministra właściwego do spraw rodziny realizujących zadania w zakresie Karty Dużej Rodziny – obowiązkiem przetwarzania tych danych (rozporządzenie 2016/679 stanowi, że przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem jeżeli jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze danych osobowych). Aby podmioty te mogły realizować swoje zadania ustawowe, muszą przetwarzać określone w ustawie dane osobowe.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim

Zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c i e rozporządzenia 679/2016 przetwarzanie jest zgodne z prawem wyłącznie w przypadkach, gdy – i w takim zakresie, w jakim – spełniony jest co najmniej jeden z warunków, m.in. przetwarzanie jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze albo przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi.

Natomiast w myśl art. 6 ust. 3 rozporządzenia 679/2016 podstawa przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 lit. c i e, musi być określona:

- a) w prawie Unii; lub
- b) w prawie państwa członkowskiego, któremu podlega administrator.

Cel przetwarzania musi być określony w tej podstawie prawnej lub, w przypadku przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 lit. e – musi być ono niezbędne do wykonania

zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi.

W związku z powyższym przepis art. 114a ustawy o rybołówstwie morskim wskazuje podstawę prawną przetwarzania danych osobowych w zakresie organów administracji rybołówstwa morskiego, co obejmuje m.in. następujące zadania:

I. ministra właściwego do spraw rybołówstwa:

1) monitorowanie działalności połowowej statków rybackich za pomocą satelitarnego systemu monitorowania statków, o którym mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009;

2) zbieranie, gromadzenie i przetwarzanie danych w zakresie wykonywania rybołówstwa morskiego;

3) realizację obowiązków państwa członkowskiego Unii Europejskiej dotyczących:

a) przypadkowych połowów walen, określonych w rozporządzeniu nr 812/2004,

b) programu krajowego, w tym przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 25 ust. 3 rozporządzenia nr 1380/2013;

4) przekazywanie informacji, o których mowa w art. 40 ust. 1 rozporządzenia nr 1005/2008, poprzez stronę internetową urzędu obsługującego tego ministra;

5) pełnienie funkcji organu, o którym mowa w art. 5 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009;

6) za pośrednictwem Centrum Monitorowania Rybołówstwa:

a) przyjmowanie uprzednich powiadomień, o których mowa w art. 17 i art. 18 rozporządzenia nr 1224/2009,

b) przyjmowanie uprzednich zgłoszeń, o których mowa w art. 17 rozporządzenia nr 1098/2007,

c) wykonywanie obowiązków państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie powiadomienia o wejściu do portu statku rybackiego i wyładunku w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej,

d) realizowanie zadania punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 80 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009,

e) monitorowanie i dokonywanie kontroli danych, o których mowa w art. 19 rozporządzenia nr 404/2011;

7) zatwierdzanie świadectwa połowowego, w przypadkach, o których mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 1005/2008;

8) wyznaczanie obserwatorów kontroli, o których mowa w art. 93 ust. 2 rozporządzenia nr 404/2011;

9) przekazywanie informacji, o których mowa w art. 34 rozporządzenia nr 1224/2009.

10) odmowy, w drodze decyzji, zatwierdzenia świadectwa połowowego, w przypadku niezgodności danych zawartych w tym świadectwie z danymi zawartymi w elektronicznym systemie raportowania połowów.

II. okręgowego inspektora rybołówstwa morskiego:

1) sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o rybołówstwie morskim i o organizacji rynku rybnego, w tym:

a) wykonywanie kontroli, a także inspekcji, o których mowa w rozporządzeniu nr 1224/2009 oraz rozporządzeniu nr 1005/2008,

b) w przypadku przywozu produktów rybołówstwa drogą morską realizuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w rozporządzeniu nr 1005/2008;

2) dokonywanie oceny wagi naruszeń przepisów Wspólnej Polityki Rybołówstwa w ramach wspólnotowego systemu kontroli;

3) nakładanie kar pieniężnych za naruszenia przepisów o rybołówstwie morskim oraz o organizacji rynku rybnego;

4) przyznawanie punktów za poważne naruszenia;

5) poświadczanie dokumentów, o których mowa w art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 404/2011;

6) poświadczanie dokumentów, o których mowa w art. 14 ust. 5 lub 6;

7) wykonywanie obowiązków państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie:

a) przyjęcia deklaracji, o której mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1005/2008, i przekazywania jej ministrowi właściwemu do spraw rybołówstwa,

b) weryfikacji mocy silników zgodnie z art. 41 rozporządzenia nr 1224/2009

- za pośrednictwem inspektorów rybołówstwa morskiego.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia 679/2016 powstaje konieczność jednoznacznego wskazania podmiotu odpowiedzialnego za administrowanie danymi osobowymi.

Zgodnie z art. 4 pkt 7 oraz art. 6 ust. 3 rozporządzenia 679/2016 istnieje możliwość wyznaczenia administratora danych osobowych w przepisach prawa państwa członkowskiego, jeżeli cele i sposoby przetwarzania danych osobowych są wyznaczone w prawie Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego.

W związku z powyższym ustawodawca przesądził w art. 114b ustawy o rybołówstwie morskim, że podmioty określone w art. 114b ustawy o rybołówstwie morskim mają status administratora danych osobowych w zakresie zadań, o których mowa w tym przepisie.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii

Proponowana zmiana polegająca na dodaniu w art. 15 ust. 1a wynika z konieczności doprecyzowania skutku wykreślenia danych z rejestru poprzez wyraźne określenie, że wykreślenie z danego rejestru jest równoznaczne z fizycznym usunięciem z tego rejestru danych wykreślanego podmiotu. Pozwoli to uniknąć wątpliwości pojawiających się w związku z obecnym brzmieniem ww. przepisu czy dane podmiotu wykreślonego są nadal widoczne, ale np. z adnotacją „wykreślony” lub odpowiadającym jej oznaczeniem graficznym. Należy jednocześnie wskazać, że wszystkie wykreślane dane nadal znajdują się w złożonych do organu rejestrowego (Prezes Urzędu Regulacji Energetyki) wnioskach o wpis do rejestru, które stanowią akta sprawy i jako takie są archiwizowane. W związku z tym zrezygnowano z określania w ustawie, przez jaki okres wnioski mają być przechowywane.

W związku z nałożonym przez rozporządzenie 2016/679 obowiązkiem wyraźnego określenia administratora danych osobowych proponuję wskazać, że wszystkie podmioty biorące udział w przetwarzaniu danych związanym z przekazywaniem wymienionych w przepisie informacji i sprawozdań są ich administratorami. Pozwoli to, przede wszystkim, uniknąć wątpliwości co do tego, który podmiot jest administratorem, a który podmiotem przetwarzającym. Wybierając takie rozwiązanie proponuję jednocześnie zrezygnować z zastępowania używanego w przepisach słowa „przekazuje” słowem „udostępnia”. Wynika to

z faktu, iż słowo „przekazuje” odnosi się do przekazania organowi (Prezesowi URE) kompleksowego dokumentu (określonego jako informacja lub sprawozdanie), w którym główną treść stanowią dane inne niż osobowe (zmiana w art. 22 ust. 3).

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych

*(projektodawcą jest MRPiPS, projektodawca przedłożył wspólne uzasadnienie dla projektowanych zmian w ustawie z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych, ustawie z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o zadośćuczynieniu rodzinom ofiar zbiorowych wystąpień wolnościowych ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych)**

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego

Zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c i e rozporządzenia 679/2016 przetwarzanie jest zgodne z prawem wyłącznie w przypadkach, gdy – i w takim zakresie, w jakim – spełniony jest co najmniej jeden z warunków, m.in. przetwarzanie jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze albo przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi.

Natomiast w myśl art. 6 ust. 3 rozporządzenia 679/2016 podstawa przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 lit. c i e, musi być określona:

- a) w prawie Unii; lub
- b) w prawie państwa członkowskiego, któremu podlega administrator.

Cel przetwarzania musi być określony w tej podstawie prawnej lub, w przypadku przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 lit. e – musi być ono niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi.

W związku z powyższym przepis art. 6a ustawy o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego wskazuje podstawę prawną przetwarzania danych osobowych w zakresie zadań realizowanych przez:

ministra właściwego do spraw rybołówstwa,

Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa,

samorząd województwa

w ramach:

1) wspierania zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem środków finansowych pochodzących z Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego w ramach Programu Operacyjnego "Rybacko i Morze", zwanego dalej "programem operacyjnym", określonego w:

a) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającym rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (Dz. Urz. UE L 149 z 20.05.2014, str. 1), oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia,

b) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającym wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320, z późn. zm.) oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia;

2) warunków i trybu przyznawania, wypłaty oraz zwrotu pomocy finansowej na realizację:

a) działań objętych priorytetami zawartymi w programie operacyjnym,

b) zadań określonych w art. 59 rozporządzenia nr 1303/2013 oraz w art. 78 ust. 1 rozporządzenia nr 508/2014.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia 679/2016 powstaje konieczność jednoznacznego wskazania podmiotu odpowiedzialnego za administrowanie danymi osobowymi.

Zgodnie z art. 4 pkt 7 oraz art. 6 ust. 3 rozporządzenia 679/2016 istnieje możliwość wyznaczenia administratora danych osobowych w przepisach prawa państwa członkowskiego, jeżeli cele i sposoby przetwarzania danych osobowych są wyznaczone w prawie Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego.

W związku z powyższym ustawodawca przesądził w art. 6b ustawy o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, że podmioty określone w art. 6a ustawy o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego mają status administratora danych osobowych w zakresie zadań, o których mowa w tym przepisie.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych

Zmiany zaproponowane w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych wynikają z planowanego wejścia w życie z dniem 25 maja 2018 r. rozporządzenia 2016/679 i mają na celu uregulowanie zasad stosowania niektórych przepisów tego rozporządzenia przez organy i inwestorów realizujących zadania określone w specustawie przesyłowej. Powyższe obejmuje zarówno inwestorów występujących o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji, pozwolenia na budowę, jak również organy prowadzące postępowania w tym zakresie i postępowania w przedmiocie ustalenia odszkodowania za nieruchomości przejmowane pod te inwestycje. Przetwarzanie danych osobowych na mocy specustawy przesyłowej jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym. Jest to więc podstawa do przetwarzania danych osobowych, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679. Uregulowania określające zasady stosowania rozporządzenia 2016/679 przez podmioty wskazane w specustawie przesyłowej wprowadza się w dodawanym art. 3a tej ustawy.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw osoby, której dane osobowe są przetwarzane, na potrzeby powyższych postępowań, ze względu na ważny cel leżący w interesie publicznym, jakim niewątpliwie jest dążenie do szybkiego i efektywnego wydawania stosownych decyzji, które uprawniają inwestora do realizacji inwestycji przesyłowej, a także ustalenia i wypłaty odszkodowań za przejmowane nieruchomości. Postępowania prowadzone na podstawie specustawy przesyłowej są prowadzone w ważnym interesie publicznym, ponieważ ich celem jest umożliwienie inwestorowi jak najszybszej realizacji inwestycji, co leży w interesie wszystkich obywateli. Istnieje poważne ryzyko, że bez wprowadzenia zaproponowanych ograniczeń prawidłowe wykonywanie zadań przez organy administracji publicznej na podstawie specustawy przesyłowej po wejściu w życie rozporządzenia 2016/679 nie będzie możliwe.

Zakres proponowanych ograniczeń wynika z charakteru postępowań, które prowadzone są na podstawie specustawy przesyłowej. Wyłączenie stosowania art. 18 (prawo do ograniczenia przetwarzania) oraz art. 21 ust. 1 i 4 (prawo do sprzeciwu) rozporządzenia 2016/679 ma na celu zapobieżenie sytuacji, w której strony będą nadużywać ww. praw, co, ze względu na liczbę stron w praktyce skutkowałoby znaczącym wydłużeniem przedmiotowych postępowań. Ograniczenie wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 13 ust. 1-3 (przy czym obowiązki z ust. 1 i 2 będą realizowane poprzez zamieszczenie informacji o zbieraniu danych osobowych na stronie internetowej organu) oraz art. 15 ust. 3 wynika z ogromnej liczby stron występujących w postępowaniach prowadzonych na podstawie specustawy przesyłowej. Brak tych ograniczeń nie tylko oznaczałoby spowolnienie prowadzonych postępowań wskutek bardzo istotnego zwiększenia obciążeń biurokratycznych ciążących na organy prowadzące postępowania, lecz również spowodowałoby trudne do oszacowania, ale z pewnością znaczące koszty doręczeń korespondencji zawierającej ww. informacje. Powyższe niewątpliwie skutkowałoby wydłużeniem czasu koniecznego na wydanie decyzji, co jest nie do przyjęcia zarówno ze względu na dążenie Rządu RP do jak najszybszej realizacji inwestycji przesyłowych.

Zaproponowane ograniczenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia 2016/679 w odniesieniu do postępowań prowadzonych na podstawie specustawy przesyłowej nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym wyżej opisanemu ważnemu interesowi państwa członkowskiego.

Przede wszystkim, wskazanym w Rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w rozporządzeniu 2016/679, czyli w uprawnienie do żądania dostępu czy sprostowania danych osobowych gromadzonych przez administratora. Ograniczenie możliwości stosowania prawa do ograniczenia i sprzeciwu wobec przetwarzania danych w żaden sposób nie wpływa na prawa strony, które przysługują jej w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego, ani na prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego rozstrzygnięcia organów, zapadłe w jej sprawie. Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w zakresie prawa do informacji niczym natomiast nie uchybiają prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie mają na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych spoczywających na organach administracji publicznej wykonujących zadania na podstawie specustawy przesyłowej. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od właściwego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679. Oprócz tego strona nadal będzie miała prawa do wglądu do akt sprawy na podstawie przepisów Kpa. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na organie władzy publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. w ramach pism procesowych i innych wystąpień kierowanych do organów prowadzących postępowania na podstawie specustawy przesyłowej), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. Powyższe potwierdza, że wyłączenia stosowania wybranych przepisów rozporządzenia 2016/679 nie narusza istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspakajanie

zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. W tym kontekście zaproponowane ograniczenia stosowania rozporządzenia 2016/679 mają na celu umożliwienie organom realizacji podstawowych funkcji, dla których zostały powołane. Z całą pewnością podstawowym oczekiwaniem obywateli w stosunku do organów administracji jest sprawne załatwianie spraw uregulowanych w specustawie przesyłowej, zarówno o charakterze zbiorowym (decyzje o ustaleniu lokalizacji inwestycji i pozwoleniu na budowę), jak i indywidualnym (decyzje odszkodowawcze). Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należy wyważyć interes publiczny, rozumiany jako zaspokajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu z praw przyznanych w rozporządzeniu 2016/679, oddając w pełni intencję ustawodawcy, który przepisami specustawy podjął trud pogodzenia społecznych oczekiwań z konstytucyjnie przyznaną ochroną własności. Nie można przy tym pominąć faktu, że konieczność stosowania przez organy administracji w pełnym zakresie przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych, czy prawa do sprzeciwu, nie tylko spowodowałoby spowolnienie pracy urzędów wynikające ze znaczącego wzrostu obciążeń biurokratycznych, lecz również oznaczałoby konieczność poniesienia dodatkowych znaczących kosztów, które poniosą wszyscy obywatele. Mając powyższe na względzie, zaproponowane ograniczenia są niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie.

Kolejne przepisy zaproponowane w specustawie przesyłowej mają na celu wypełnienie wymagań określonych w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, od których uzależnione jest wprowadzanie ograniczeń w stosowaniu przepisów tego rozporządzenia. Uregulowano w szczególności kwestie związane z zabezpieczeniami mającymi na celu zapobieganie nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, okresach przechowywania oraz prawie osób, której dane dotyczą, do uzyskania informacji o ograniczeniach.

Proponuje się również wprowadzenie w specustawie przesyłowej uregulowania dotyczące przetwarzania przez organy danych wrażliwych, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W projektowanych przepisach wskazano, że w powyższym zakresie mogą być przetwarzane dane wrażliwe, które zostały przekazane dobrowolnie przez stronę w toku prowadzonego postępowania. Organy prowadzące postępowanie nie mogą bowiem w jego toku decydować za stronę, które informacje są istotne dla tego postępowania, a w konsekwencji zakazać jej przekazywania informacji, które będą miały charakter danych wrażliwych. Kolejny przypadek ma na celu umożliwienie organowi weryfikacji prawidłowości danych, które zostały przekazane dobrowolnie przez stronę w ramach postępowania prowadzonego przez ten organ. Biorąc pod uwagę administracyjny charakter postępowań, których wynik powinien się opierać o wiarygodnie ustalony stan faktyczny, właściwy organ musi mieć możliwość sprawdzenia czy informacje/dowody przedłożone przez stronę odpowiadają rzeczywistości. Przypadek trzeci dotyczy sytuacji, w której z danego przepisu prawa wynika konieczność przetwarzania danych wrażliwych. Przepisy posługują się bowiem tzw. klauzulami generalnymi (takimi jak „słuszny interes strony” „okoliczności, na które strona nie miała wpływu”). Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w tych przesłankach mieszczą się okoliczności związane ze zdrowiem, możliwościami zarobkowymi, sprawowaniu opieki nad osobami, trybie życia. W tym zakresie zatem organ ma obowiązek zgromadzenia z urzędu wskazanych informacji, które należy kwalifikować jako dane wrażliwe w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. Ostatni przypadek dotyczy sytuacji, w której sąd nakazuje w wyroku dokonanie organowi określonych czynności wyjaśniających, które mogą również dotyczyć okoliczności obejmujących dane wrażliwe w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679. W celu zapewnienia prawidłowego wykonania wytycznych zawartych w wyroku opisanym powyżej organy muszą mieć możliwość przetwarzania danych wrażliwych w postępowaniu, które będzie prowadzone z uwzględnieniem wytycznych sądu orzekającego w danej sprawie. Przetwarzanie danych osobowych w powyższym zakresie jest zgodne z art. 9 ust. 2 lit. e-g rozporządzenia 2016/679. Wymienione w projektowanej ustawie przypadki, w których jest dopuszczalne przetwarzanie danych osobowych dotyczy danych osobowych w sposób oczywisty upublicznionych przez osobę, której dane dotyczą, jest niezbędne w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości przez sądy lub jest niezbędne ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, jakim jest prawidłowe prowadzenie postępowań administracyjnych mających na celu sprawną realizację inwestycji. Jednocześnie

proponowane przepisy zapewniają, że w ramach postępowań prowadzonych na podstawie specustawy przesyłowej przetwarzane będą jedynie takie dane wrażliwe, które są rzeczywiście niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Projektowane przepisy przewidują, że opisane powyżej regulacje dotyczące przetwarzania danych osobowych będą również miały zastosowanie do organów prowadzących postępowania odwoławcze od decyzji wydanych na podstawie specustawy przesyłowej oraz organów prowadzących w tych sprawach postępowania nadzwyczajne uregulowane w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego i przepisach odrębnych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej

Zmiana art. 3 ust. 1 pkt 37a

Zmiana polega na dodaniu przepisu w art. 3 ust. 1 pkt 37a ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej i ma na celu uzupełnienie słowniczka o wyjaśnienie skrótu rozporządzenia nr 2016/679.

Zmiana art. 35 ust. 7

Propozycja uzupełnienia art. 35 ust. 7 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej poprzez wskazanie Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego i Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (obok Polskiej Izby Ubezpieczeń) jako podmiotów zobowiązanych do zachowania tajemnicy dotyczącej poszczególnych umów ubezpieczenia. Propozycja ma na celu potwierdzenie objęcia obowiązkiem zachowania tajemnicy ubezpieczeniowej Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, co jest związane m.in. z prowadzeniem przez UFG informatycznych baz danych, które obejmują informacje o wypłaconych odszkodowaniach i świadczeniach z umów ubezpieczenia. Należy wskazać, iż UFG przejęło część uprawnień do prowadzenia baz danych od Polskiej Izby Ubezpieczeń (art. 102a ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych). Przetwarzanie przez UFG danych sensytywnych wymaga w świetle rozporządzenia 2016/679 (art. 9 i 10) dodatkowych gwarancji praw i wolności. Objęcie UFG *expressis verbis* tajemnicą ubezpieczeniową będzie mogło być uznane za taką gwarancję. Propozycja objęcia obowiązkiem zachowania tajemnicy ubezpieczeniowej Polskiego Biura

Ubezpieczycieli Komunikacyjnych związana jest z umożliwieniem Biura, na gruncie przepisów rozporządzenia 2016/679, przetwarzanie danych osobowych dotyczących naruszeń prawa. Na podstawie obecnie obowiązujących regulacji PBUK otrzymuje od Policji informacje dotyczące wypadku drogowego, wśród których znajdują się m.in. informacje dotyczące przyczyny wypadku, jeżeli ją ustalono i osoby sprawcy albo osoby, której przedstawiono zarzut lub przeciwko której skierowano wniosek do sądu albo informację o wystąpieniu o wszczęcie postępowania karnego. Przedmiotowe informacje są niezbędne do wykonywania przez Biuro zadań ustawowych. Mając na uwadze art. 10 rozporządzenia 2016/679 przetwarzania danych osobowych dotyczących naruszeń prawa musi być dozwolone prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego przewidującym zabezpieczenia praw i wolności osób, których dane dotyczą. Objęcie tajemnicą ubezpieczeniową Biura będzie stanowiło element takiego zabezpieczenia.

Propozycja dodania art. 35a

Zjawisko przestępczości ubezpieczeniowej w Unii Europejskiej (wypłaty nienależnych odszkodowań i świadczeń z umów ubezpieczenia), jest duże i niezmiennie wykazuje tendencję wzrostową. Zgodnie z szacunkami Insurance Europe (Europejska Federacja Stowarzyszeń Ubezpieczycieli i Reasekuratorów) ok. 10% wypłaconych odszkodowań i świadczeń wypłacanych jest na skutek oszustwa ubezpieczeniowego³¹. Biorąc pod uwagę, że w 2016 roku zakłady ubezpieczeń w Polsce dokonały wypłat odszkodowań i świadczeń w wysokości 36 677 338 000 (zakłady ubezpieczeń na życie - 18 284 273 000; pozostałe zakłady ubezpieczeń - 18 393 065 000), to, przyjmując szacunki Insurance Europe, można uznać, że zakłady ubezpieczeń mogły potencjalnie wypłacić w 2016 nawet 3,7 miliarda zł nienależnych odszkodowań i świadczeń. Właściwa ochrona przez wyłudzeniami nienależnych odszkodowań i świadczeń zabezpiecza interesy ubezpieczających, w tym także kilkunastu milionów posiadaczy pojazdów mechanicznych w Polsce ubezpieczających się z racji obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Jednocześnie należy wskazać, że wartość wypłacanych odszkodowań i świadczeń ma wpływ na ustalanie poziomu stawek i taryf usług ubezpieczeniowych, ponieważ składkę ubezpieczeniową ustala się w wysokości, która zapewnia co najmniej wykonanie wszystkich zobowiązań z umów ubezpieczenia i pokrycie kosztów wykonywania

³¹ „The Impact of Insurance Fraud”, Insurance Europe, Bruksela 2013, str. 9.

działalności ubezpieczeniowej zakładu ubezpieczeń (art. 33 ust. 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej).

Zgodnie z art. 35 ust. 6 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy dotyczącej poszczególnych umów ubezpieczenia, złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę zakładu ubezpieczeń albo o tym że działalność zakładu ubezpieczeń jest wykorzystywana w celu ukrycia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego lub do celów mających związek z przestępstwem lub przestępstwem skarbowym. W celu zapewnienia zakładom ubezpieczeń możliwości skutecznego zapobiegania przestępczości na ich szkodę (a w dalszej konsekwencji na szkodę ogółu ubezpieczonych) proponuje się uzupełnienie ww. regulacji poprzez nadanie zakładowi ubezpieczeń uprawnienia do przetwarzania informacji w przypadku popełnienia przestępstwa na jego szkodę w celu i w zakresie niezbędnym do zapobiegania temu przestępstwu. Do przetwarzania danych osobowych w zakresie nieuregulowanym w art. 14 ust. 5 rozporządzenia RODO, nie stosuje się art. 13 ust. 3 oraz art. 14 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia 2016/679, jeżeli niewykonanie obowiązków określonych w tych przepisach, jest niezbędne dla realizacji celu zapobiegania przestępstwom, o których mowa w ust. 1, oraz wykonanie obowiązków określonych w art. 13 ust. 3 oraz w art. 14 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia 2016/679, w przypadku gdy jest to niezbędne dla realizacji celu zapobiegania przestępczości (tj. przesłanki określonej w art. 23 ust. 1 lit. d rozporządzenia 2016/679) na zasadach zbliżonych do rozwiązań zaproponowanych dla administratorów wykonujących zadania publiczne.

Ponadto proponuje się podstawę prawną dla przetwarzania przez zakłady ubezpieczeń danych dotyczących wyroków skazujących i naruszeń prawa w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę zakładu ubezpieczeń w celu i zakresie niezbędnym do zapobiegania temu przestępstwu. W przeważającej części produktów ubezpieczeniowych zawarte są wyłączenia odpowiedzialności dotyczące zdarzeń będących następstwem przestępstw. Dla ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń niezbędne jest przetwarzanie przez ubezpieczyciela danych osobowych dotyczących wyroków skazujących oraz naruszeń prawa (mandaty, środki karne, postanowienia o warunkowym umorzeniu postępowania, postanowienia o zatrzymaniu dowodu rejestracyjnego, decyzje o zatrzymaniu prawa jazdy), np. w ubezpieczeniach ochrony prawnej oraz odpowiedzialności cywilnej ustalenie odpowiedzialności jest często nierozzerwalnie związane z ustaleniem

odpowiedzialności karnej ubezpieczonych. W sprawach z ubezpieczeń odpowiedzialności cywilnej bardzo często osoby uprawnione zwracają się po wielu latach z roszczeniami o wypłatę odszkodowania. Z uwagi na uwarunkowania art. 10 rozporządzenia 2016/679, dane dotyczące wyroków skazujących i naruszeń prawa należą do szczególnej kategorii danych, a ich przetwarzanie jest możliwe dopiero po spełnieniu przez administratora danych dwóch szczególnych warunków, z których pierwszy dotyczy funkcjonowania normy prawnej, przewidzianej na gruncie prawa krajowego umożliwiającej przetwarzanie tego rodzaju danych, a drugi związany jest z koniecznością wdrożenia odpowiednich środków ochrony.

Zmiana art. 38 ust. 6 i 8

Propozycja zmiany brzmienia art. 38 ust. 6 i 8 dotyczy modyfikacji w zakresie sposobu udzielenia zgody przez osobę, której dane o stanie zdrowia dotyczą. Wyrażenie wyraźnej zgody na przetwarzanie danych osobowych przez osobę ubezpieczoną, osobę na której rachunek ma być zawarta umowa ubezpieczenia lub przedstawiciela ustawowego każdej z tych osób, wynika z art. 9 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2016/679, który *explicite* wskazuje na konieczność pozyskania wyraźnej zgody.

Zaproponowana zmiana zapewni zgodność regulacji krajowych z regulacjami unijnymi. Ponadto, w określonych sytuacjach fakt udzielenia wyraźnej zgody może mieć bardziej praktyczne zastosowanie, niż fakt udzielenia pisemnej zgody, która w określonych sytuacjach losowych może być pozbawiona elementu wyraźnej świadomości osoby, która tej zgody udziela. Taki sposób rozumienia wymogu udzielenia wyraźnej zgody przewiduje również uzasadnienie wynikające z motywy 111 preambuły rozporządzenia 2016/679.

Ponadto, warunkiem wyrażenia zgody, zapewniającym jej wyraźny charakter są obowiązki nałożone na administratora dotyczące sposobu sformułowania klauzuli wyrażenia zgody. Dotyczą one jej przejrzystości i precyzyjnego sformułowania, co jest dodatkowym elementem, uzasadniającym wystarczający charakter wyraźnego udzielenia zgody, przez osobę, której dane dotyczą.

Zmiana art. 39 ust. 1

Zmiana rekomendowana w odniesieniu do brzmienia art. 39 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej dotyczy sposobu wyrażenia zgody przez podmiot danych na udostępnienie danych osobowych innym zakładom ubezpieczeń. Uzasadnione jest

usunięcie wymogu formy pisemnej (pisemnego żądania) w odniesieniu do wyrażania zgody na udostępnienia danych osobowych.

Postulat ten wydaje się być zasadny nie tylko na gruncie omówionego, w odniesieniu do propozycji zmiany art. 38 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej wymogu uzyskania zgody a nie pisemnej zgody osoby, której dane dotyczą, ale również na gruncie art. 43 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, który przewiduje możliwość tworzenia dokumentów – ale w konsekwencji nakładający obowiązki na zakład ubezpieczeń należytego ich utrwalenia i zabezpieczenia – dotyczących zawierania i wykonywania umów ubezpieczenia w postaci elektronicznej. Zmiana jest również zgodna z art. 6 ust. 1 lit. a w zw. z art. 7 rozporządzenia 2016/679, który nie odwołuje się do wymogu pisemności zgody osoby, której dane dotyczą.

Zmiana art. 41 ust. 1 i 2

Modyfikacja zaproponowana do brzmienia art. 41 ust. 1 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej odnosi się do usunięcia przepisów odnoszących się jedynie do możliwości zbierania danych osobowych, a zastąpienie go obowiązkiem zbierania danych w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze.

Zmiana wynika z regulacji zawartej w art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/679, stanowiącej że administrator jest zobowiązany do przetwarzania danych w celu wypełnienia ciążącego na nim obowiązku prawnego. Należy podkreślić, że przetwarzanie danych osobowych osób korzystających z usług ubezpieczeniowych oferowanych przez administratora nie jest uznawane za przysługujące mu prawo, ale za obowiązek związany z zapewnieniem kompleksowej i profesjonalnej jakości świadczonych usług.

Proponuje się również uchylenie ust. 2 w art. 41 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, zgodnie z którym zbieranie przez zakład ubezpieczeń danych, o których mowa w ust. 1, nie powoduje po stronie zakładu ubezpieczeń obowiązku powiadomienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. Analogiczne obowiązki o których mowa ww. przepisie zawarte zostały w art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679. Regulacje te mają charakter bezpośrednio obowiązujący, a ograniczenie ich stosowanie jest możliwe jedynie pod ściśle określonymi warunkami (art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679), które w tym zakresie nie mogą być spełnione.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji

Powyższe wyłączenia stosowania wybranych obowiązków informacyjnych nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym wyżej opisanemu ważnemu interesowi gospodarczemu Unii oraz państwa członkowskiego.

Przed wszystkim, wskazanym w Rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w RODO, czyli w uprawnienie do żądania dostępu, sprostowania czy usunięcia danych gromadzonych przez administratora. Projekt ogranicza się tylko i wyłącznie do ograniczenia stosowania niektórych przepisów dotyczących części obowiązków informacyjnych spoczywających na organach władzy publicznej, a także, wyłącznie w niezbędnych przypadkach, stosowania przez daną osobę prawa do ograniczenia lub sprzeciwu wobec przetwarzania danych. Ograniczenia przewidziane w projektowanych przepisach w niczym nie uchybiają więc prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie w pewnym zakresie mają na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych spoczywających na organach administracji publicznej. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 Rozporządzenia, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Oznacza to, że mimo zwolnienia organów administracji publicznej z uprzedniego obowiązku poinformowania o przetwarzaniu danych w celu innym niż cel, w którym dane zostały zebrane, osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od tego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c RODO. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na organie władzy publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. składając wnioski o wszczęcie postępowania administracyjnego, wydanie zaświadczenia czy o dostęp do informacji publicznej, wnosząc skargi i petycje, a także kierując wszelkiego innego rodzaju wystąpienia do organów administracji publicznej), w

praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. W przypadku zaś postępowań administracyjnych wszczynanych z urzędu, strona na każdym etapie postępowania ma prawo wglądu do akt sprawy, w tym do zawartych w nich danych osobowych jej dotyczących. Zaproponowane ograniczenia stosowania RODO w zakresie prawa stosowania prawa do sprzeciwu lub prawa do ograniczenia przetwarzania, w żaden też sposób negatywnie nie wpłyną na prawo strony do zaskarżania rozstrzygnięć organów administracji zapadających w sprawach jej dotyczących. Powyższe potwierdza, że wyłączenia stosowania wybranych przepisów RODO nie narusza istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w Rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspokajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. W tym kontekście zaproponowane ograniczenia stosowania RODO mają na celu umożliwienie organom realizacji podstawowych funkcji, dla których zostały powołane. Z całą pewnością podstawowym oczekiwaniem obywateli w stosunku do organów administracji jest sprawne załatwianie spraw, zarówno o charakterze zbiorowym, jak i indywidualnym. Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należyce wyważono interes publiczny, rozumiany jako zaspokajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu z pełni praw wskazanych w RODO, przy czym proponowane ograniczenia, jak już wyżej wskazano, nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności. Nie można przy tym pominąć faktu, że konieczność stosowania przez organy administracji w każdym przypadku przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 13 ust. 3, prawa do ograniczenia przetwarzania czy prawa do sprzeciwu, nie tylko spowodowałoby spowolnienie pracy urzędów wynikające ze znaczącego wzrostu obciążeń biurokratycznych, lecz również

oznaczałby konieczność poniesienia dodatkowych znaczących kosztów, które poniosą wszyscy obywatele.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 9 października 2015 r. o wykonywaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA

Vide uzasadnienie do ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci

Ustawa z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci przewiduje przetwarzanie danych osobowych osób ubiegających się o świadczenia wychowawcze oraz członków ich rodzin.

Projektowane zmiany tej ustawy przewidują, w zakresie przetwarzania wyżej wskazanych danych osobowych, zwolnienie z obowiązków informacyjnych określonych w art. 13 i 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1) oraz ograniczają prawo do potwierdzenia przetwarzania danych określone w art. 15 tego rozporządzenia, a jednocześnie wprowadzają regulacje służące odpowiedniemu zabezpieczeniu danych.

Zgodnie z art. 23 rozporządzenia 2016/679, prawo państwa członkowskiego może ograniczyć zakres obowiązków informacyjnych wynikających z art. 13 i 14 tego rozporządzenia i prawa do potwierdzenia przetwarzania danych, o którym mowa w art. 15, o ile ograniczenia takie nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności oraz są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym realizacji określonych w tymże przepisie celów.

Odnosząc się do kwestii ograniczenia obowiązków wynikających z art. 13, 14 i 15 rozporządzenia 2016/679, należy zauważyć, że świadczenie wychowawcze ma charakter wnioskowy. Oznacza to, że każda osoba chcąc uzyskać prawo do świadczenia wychowawczego musi wystąpić z wnioskiem o to świadczenie do konkretnego organu właściwego, którym jest wójt, burmistrz, prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce

zamieszkania osoby ubiegającej się. We wniosku tym osoba wskazuje swoje dane osobowe oraz dane członków swojej rodziny.

W konsekwencji, uzasadnione jest założenie, że zarówno osoby wnioskujące o świadczenie wychowawcze, jak i członkowie ich rodzin mają świadomość kto (konkretny, ww. organ właściwy), w jakim celu (przyznanie, wypłata i ewentualna weryfikacja prawa do świadczenia wychowawczego) i na jakiej podstawie prawnej (ustawa o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci) przetwarza ich dane osobowe zawarte we wniosku o świadczenie wychowawcze.

Jednocześnie należy podkreślić, że złożone tylko w 2017 r. wnioski o świadczenie wychowawcze obejmowały dane osobowe około 12 milionów osób.

Istotne znaczenie ma też fakt, że organy właściwe przyznające i wypłacające świadczenia na podstawie ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, przyznają i wypłacają także świadczenia na podstawie:

- ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1952 z późn. zm.) – złożone tylko w 2017 r. wnioski o poszczególne świadczenia rodzinne obejmowały dane 7 milionów osób

- oraz ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2017, poz. 489 z późn. zm.) – złożone tylko w 2017 r. wnioski o świadczenia z funduszu alimentacyjnego obejmowały dane 1,1 miliona osób.

Dodatkowo należy zauważyć, że prawo do świadczenia wychowawczego, większości świadczeń rodzinnych i świadczeń z funduszu alimentacyjnego ma charakter okresowy i jest ustalane na roczne okresy zasiłkowe/świadczeniowe. W związku z tym, aby pobierać świadczenie wychowawcze, osoby zainteresowane co roku muszą występować z kolejnym wnioskiem.

W związku z powyższym, biorąc pod uwagę wskazaną wyżej skalę realizowanych przez organy właściwe zadań wynikających z ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, ustawy o świadczeniach rodzinnych i ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, oraz liczbę danych przetwarzanych w ramach tych zadań, nałożenie na organy właściwe obowiązków wynikających z art. 13,14 i 15 rozporządzenia 2016/679 doprowadzi do całkowitego paraliżu systemów wsparcia polskich rodzin z budżetu państwa, realizowanych na podstawie ww. ustaw, w tym Programu „Rodzina 500+”.

Nałożenie na organy właściwe ww. obowiązków informacyjnych spowoduje, że zamiast szybko i sprawnie przeprowadzać postępowania administracyjne w celu ustalenia prawa do świadczeń, organy właściwe w pierwszej kolejności będą musiały skupić się na informowaniu kilkunastu milionów osób o fakcie przetwarzania ich danych osobowych. Co więcej, organy właściwe będą musiały powielać te czynności co roku - w stosunku do każdego wniosku złożonego w kolejnym okresie świadczeniowym/zasiłkowym.

W związku z tym, że realizacja przez organy właściwe zadań wynikających z trzech ww. ustaw stanowi zadania zlecone z zakresu administracji rządowej, finansowane z budżetu państwa w drodze dotacji celowej, nałożenie na organy właściwe obowiązków wynikających z art. 13, 14 i 15 rozporządzenia 2016/679 będzie wiązała się także z ogromnymi kosztami dla budżetu państwa.

W świetle powyższego, należy uznać, że ograniczenie zakresu stosowania art. 13, 14 i 15 rozporządzenia 2016/679 w stosunku do spraw związanych ze świadczeniem wychowawczym jest środkiem niezbędnym i proporcjonalnym, służącym ogólnemu interesowi Polski, zwłaszcza z punktu widzenia kwestii budżetowych i zabezpieczenia społecznego.

Dodatkowo projekt przewiduje zastąpienie uprawnienia przetwarzania danych osobowych osób ubiegających się o świadczenia wychowawcze oraz członków ich rodzin przez podmioty posiadające obecnie to uprawnienie – obowiązkiem ich przetwarzania (rozporządzenie 2016/679 stanowi, że przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem jeżeli jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze danych osobowych). Aby podmioty te mogły realizować swoje zadania ustawowe, muszą przetwarzać określone w ustawie dane osobowe.

Projektowana ustawa przewiduje także uregulowanie kwestii związanych z przetwarzaniem danych osobowych wnioskodawców (i członków ich rodzin) składających wnioski o świadczenie z Programu „Rodzina 500+” za pomocą systemów teleinformatycznych banków krajowych i spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.

Ustawa o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci przewiduje dość innowacyjne – w porównaniu do funkcjonujących obecnie w systemie prawnym sposobów składania wniosków o różne świadczenia – rozwiązanie w zakresie sposobu składania wniosku o świadczenie wychowawcze. Zgodnie z ustawą o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci wniosek o

świadczenie wychowawcze może zostać złożony drogą elektroniczną za pomocą systemu teleinformatycznego banku krajowego świadczącego usługi drogą elektroniczną, spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Rozwiązanie takie zostało wprowadzone ze względu na to, aby maksymalnie ułatwić obywatelom ubieganie się o świadczenie wychowawcze – bez konieczności stania w kolejkach w urzędzie, czy na poczcie – a bankowość elektroniczną w naszym kraju posiada znaczna część obywateli. W praktyce rozwiązanie to funkcjonuje w taki sposób, że na stronie internetowej banku (po zalogowaniu się do konta) dostępna jest zakładka w której udostępniona jest usługa umożliwiająca wypełnienie wniosku o świadczenie wychowawcze, dołączenia do niego odpowiednich załączników i wysłanie do adresata, tj. do gminy (administratora danych). Aby umożliwić komunikację systemu teleinformatycznego banku z systemem teleinformatycznym gminy, wniosek (wraz z załącznikami) „przepływa” przez system teleinformatyczny ministra właściwego do spraw rodziny (Emp@tia), który jest połączony bezpośrednio z wszystkimi gminami w Polsce (każda gmina ma na Emp@tii odpowiednią skrzynkę podawczą). W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że dane osobowe wniosku złożonego w banku są niezwłocznie, gdy tylko bank dostanie informację o złożeniu wniosku w gminie, usuwane. Określa to wprost art. 13 ust. 21 ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci.

Obecnie powyższe rozwiązanie realizowane jest w oparciu o art. 2 ust. 3 ustawy o ochronie danych osobowych, zgodnie z którym, w odniesieniu do zbiorów danych osobowych sporządzanych doraźnie, wyłącznie ze względów technicznych, szkoleniowych lub w związku z dydaktyką w szkołach wyższych, a po ich wykorzystaniu niezwłocznie usuwanych albo poddanych anonimizacji, mają zastosowanie jedynie przepisy rozdziału 5 tej ustawy. Po wejściu w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 przepis art. 2 ust. 3 ustawy o ochronie danych osobowych straci rację bytu.

Omawiane rozwiązanie obecnie funkcjonuje bez zarzutu i w ten sposób składanych jest ok 25% wniosków.

W związku z powyższym w projekcie proponuje się wykorzystanie rozwiązania określonego w art. 28 rozporządzenia 2016/679. Tym samym projektowana ustawa wprost stanowi, że przetwarzanie danych osobowych przez podmiot przetwarzający (bank krajowy świadczący usługi drogą elektroniczną, spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych) odbywa się na podstawie ustawy o pomocy państwa w

wychowywaniu dzieci, z zachowaniem wymogów określonych w art. 28 rozporządzenia 2016/679.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 25 marca 2016 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

W proponowanej zmianie przepisów ustawy z dnia 25 marca 2016 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/879, zgodnie z którym przepis prawa krajowego powinien określać obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych.

W związku z powyższym w przepisach ustawy zaproponowano zmiany polegające na określeniu zakresu danych przetwarzanych w związku z dofinansowaniem realizacji zadań, o których mowa w art. 133 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Biorąc pod uwagę powyższe wszystkie przedstawione propozycje ograniczeń stosowania rozporządzenia 2016/879 spełniają przesłankę określoną w art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/879, nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności oraz są w demokratycznym społeczeństwie środkami niezbędnymi i proporcjonalnymi służącymi ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym, w szczególności zdrowiu publicznemu.

Brak uwzględnienia proponowanych przez MSiT ograniczeń stosowania rozporządzenia 2016/879 negatywnie wpłynie na szeroko rozumiany obszar zdrowia publicznego.

Środki Funduszu przeznacza się wyłącznie na dofinansowanie zajęć sportowych dla uczniów oraz na zadania określone w przepisach o zdrowiu publicznym w zakresie aktywności fizycznej, prowadzonych przez:

- kluby sportowe działające w formie stowarzyszenia,
 - inne organizacje pozarządowe, które w ramach swojej statutowej działalności realizują zadania z zakresu upowszechniania kultury fizycznej wśród dzieci i młodzieży,
- a także organizowanych przez:
- jednostki samorządu terytorialnego.

Zaproponowane ograniczenia stosowania rozporządzenia 2016/679 mają na celu ochronę jednostki, której dane będą przetwarzane, przed negatywnymi skutkami jej decyzji w zakresie udostępnienia danych. Odmienne uregulowanie mogłoby prowadzić do braku możliwości działania organu administracji publicznej i realizacji jego zadań na rzecz danej jednostki. Przy projektowaniu proponowanego rozwiązania szczególny nacisk położono na adekwatność celu – jakim jest dbanie o zdrowie publiczne ogółu społeczeństwa, w szczególności dzieci, młodzieży i osób niepełnosprawnych - i dobraniu do niego właściwego środka użytego do jego osiągnięcia.

Art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 zawiera wymagania dotyczące ograniczania praw podmiotów danych. Zostały one spełnione w projektowanej ustawie przez określenie środków zabezpieczenia danych, okresu przechowywania danych oraz przez wskazanie sposobu ogłaszania ograniczeń praw podmiotu danych. Zabezpieczenia, o których mowa w projektowanych przepisach, polegają co najmniej na dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych oraz pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku

Ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nakłada m.in. na Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów obowiązki, do realizacji których niezbędne jest przetwarzanie danych osobowych, m.in. danych dotyczących osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i ust. 3 rozporządzenia 2016/679 takie przetwarzanie jest dopuszczalne, m.in. gdy jest ono niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze a podstawa prawna przetwarzania określona jest w prawie Państwa Członkowskiego.

Ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku obecnie nie przewiduje bezpośrednich regulacji związanych z ochroną danych osobowych. Dlatego też w świetle rozporządzenia 2016/679 występuje konieczność wprowadzenia do ww. ustawy odpowiednich uregulowań ustawowych określających m.in. ograniczenia zakresu obowiązków i praw wynikających z przedmiotowego rozporządzenia.

Art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 zawiera podstawę derogacyjną, którą zastosowano w odniesieniu do danych przetwarzanych na podstawie przepisów ustawy o systemie oceny zgodności - przetwarzanie danych osobowych służy zapewnieniu konkurencyjności i innowacyjności gospodarki, eliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez wyroby dla zdrowia i bezpieczeństwa, w tym w miejscu pracy, w celu ochrony konsumentów, mienia, środowiska i bezpieczeństwa publicznego oraz znoszeniu barier technicznych w handlu i ułatwianiu obrotu towarowego.

Prezes UOKiK wykonuje zadania o charakterze publicznym, w tym działania władcze. Działania te obejmują zbieranie licznych danych (np. w postępowaniach bądź na podstawie skarg lub dokumentów od przedsiębiorców). Realizacja obowiązków wynikających z RODO może utrudnić lub wręcz uniemożliwić wykonywanie zadań nałożonych na Prezesa UOKiK ustawą krajową. Dyrektywy unijne nakazują wprowadzenie skutecznych i efektywnych procedur mających na celu ochronę interesów konsumentów. Należy zauważyć, iż ochrona interesów konsumentów jest również wartością konstytucyjną (art. 76 Konstytucji - Władze publiczne chronią konsumentów, użytkowników i najemców przed działaniami zagrażającymi ich zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu oraz przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi. Zakres tej ochrony określa ustawa). Działania Prezesa UOKiK nieodłącznie wiążą się z gromadzeniem dużej liczby różnego rodzaju danych, w tym danych od konsumentów (do Prezesa UOKiK wpływa rocznie około kilku tysięcy skarg). Nie można również zapominać o danych gromadzonych podczas podejmowania działań władczych i narzędziach służących realizacji tych działań (np. w postępowaniach – dane te pochodzą od różnych podmiotów, nie tylko bezpośrednio od podmiotu danych, np. uzyskiwane są w toku kontroli). W trakcie np. kontroli, Prezes Urzędu może dokonać zajęcia wszelkiego rodzaju pism, korespondencji, dokumentów. Dokumenty te i pisma mogą zawierać dane osobowe osób trzecich - realizacja obowiązku z RODO mogłaby przeszkodzić zatem skutecznym działaniom Prezesa UOKiK wynikającym z ustawy.

Nałożenie dodatkowego obowiązku informacyjnego związanego z ochroną danych osobowych w dużej mierze utrudniłoby zbieranie i wykorzystywanie przez administratorów informacji o sytuacji konsumentów.

Biorąc pod uwagę powyższe, w ustawie o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, wprowadza się ograniczenia dotyczące stosowania art. 13, art. 14 i art. 15 rozporządzenia 2016/679 (obowiązek informacyjny). Ze względu na cel i zakres przetwarzania danych

osobowych, wprowadzane ograniczenia nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności oraz są konieczne i proporcjonalne. Ze względu na charakter przetwarzanych informacji (dane osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, dane konsumentów, dane osób fizycznych), cel przetwarzania danych (ochrona konsumentów w interesie publicznym) oraz nieznaczne ograniczenie prawa osób, których dane są przetwarzane, należy uznać że zastosowanie wyłączeń obowiązków informacyjnych nie jest nieadekwatne i nadmierne.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 29 kwietnia 2016 r. o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań z zakresu informatyzacji działalności organów Krajowej Administracji Skarbowej

Zmiana w art. 17 ust. 1 i 4

Zmiana ma charakter dostosowawczy. Zgodnie z obecnie obowiązującym art. 17 ust. 1 ustawy w celu wykonywania zadań spółki celowa może przetwarzać dane osobowe bez wiedzy i zgody osoby, której te dane dotyczą. Przepis ten wyłącza obowiązki informacyjne, o których mowa w art. 25 ust. 1 i art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. W związku z planowanym uchYLENIEM przywołanych przepisów ustawy o ochronie danych osobowych konieczne staje się zaktualizowanie treści art. 17 ust. 1 ustawy. Zaproponowana treść art. 17 ust. 1 ustawy ma na celu zapewnienie, że spółka celowa, która jest spółką prawa handlowego, realizuje zadania publiczne powierzone przez Ministra Finansów i możliwe będzie w przypadku danych osobowych przetwarzanych przez spółkę celową stosowanie ograniczeń/wyłączeń przewidzianych w projektowanym art. 4-6 ustawy o ochronie danych osobowych.

Projektowane przepisy art. 4-6 ustawy o ochronie danych osobowych będą miały zastosowanie w zakresie niezbędnym do realizowania zadań spółki celowej utworzonej w celu realizacji niektórych projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu z zakresu spraw należących do działu administracji rządowej finanse publiczne ustawowych przez organy podatkowe. Celem projektów realizowanych przez spółkę celową jest zapewnienie organom Krajowej Administracji Skarbowej systemów teleinformatycznych wspierających wykrywanie naruszenia przepisów prawa podatkowego, w oparciu o dane uzyskiwane z systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz organów Krajowej Administracji Skarbowej. W związku z tym za dopuszczalne uznać należy powoływanie się przez spółkę celową na przesłankę ważnego celu leżącego w ogólnym interesie publicznym, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679.

Przepis zawiera ponadto o wymaganą przez przepisy unijne regulację zobowiązującą administratora danych do wdrożenia odpowiednich zabezpieczeń zapobiegających nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu danych osobowych. Przepis ten wskazuje także, że osoby, których dane dotyczą mają prawo uzyskania od administratora danych informacji, o powyższych ograniczeniach, o ile nie narusza to celu ograniczenia.

W celu zagwarantowania realizacji wymogów określonych w art. 23 ust. 2 lit. d rozporządzenia 2016/679 w art. 17 ust. 4 ustawy nałożono na administratora danych osobowych obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

Zmiana w art. 18 ust. 1, 2 i 6

Zmiana ma charakter dostosowawczy i polega na zastąpieniu odwołania ogólnie do przepisów o ochronie danych osobowych zamiast obecnie obowiązujących przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym

W związku z wejściem w życie ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych zmiany wymaga również ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. poz. 862, z późn. zm.). W ustawie tej zaproponowano następujące zmiany:

1) w związku z tym, że administratorem danych osobowych przetwarzanych w Rejestrze Sprawców na Tle Seksualnym jest Minister Sprawiedliwości – odpowiedniej korekty wymaga art. 5 ust. 2.

2) ze względu na to, że zgromadzone w Rejestrze dane będą przetwarzane, obok celu pierwotnego, także dla potrzeb badań naukowych lub statystycznych, dodając art. 17 ust. 3a proponuje się wyłączyć stosowanie co do danych przetwarzanych dla tych celów:

– art. 15 rozporządzenia zapewniającego osobie, której dane dotyczą, prawo dostępu do informacji od administratora danych, czy przetwarzane są jej dane osobowe,

– art. 16 rozporządzenia przyznającego osobie, której dane dotyczą, prawo do sprostowania danych,

– art. 18 rozporządzenia przyznającego osobie, której dane dotyczą, prawo żądania od administratora ograniczenia przetwarzania jej danych osobowych w określonych przypadkach,

– art. 21 rozporządzenia przyznającego osobie, której dane dotyczą, prawo wniesienia sprzeciwu, z przyczyn związanych z jej szczególną sytuacją, wobec przetwarzania dotyczących jej danych osobowych.

Podstawę wyłączeń stanowi art. 89 ust. 2 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych. Ich wprowadzenie podyktowane jest koniecznością zapewnienia niezakłóconej realizacji przetwarzania danych zgromadzonych w Rejestrze do celów badań naukowych lub statystycznych, które to badania, z uwagi na rodzaj przetwarzanych danych, mogą mieć niebagatelne znaczenie także dla realizacji głównego celu Rejestru, tj. zapobieżenia zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym.

Z drugiej strony wskazać należy, że rozwiązania przewidziane w ustawie zapewniają prawa i wolności osoby, której dane dotyczą, zgodnie z rozporządzeniem (art. 89 ust. 1 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych). Mianowicie ustawa przewiduje w art. 19 szczegółową procedurę korygowania danych nieprawidłowych lub błędnie wprowadzonych. Ustawa gwarantuje nadto każdej osobie prawo do uzyskania informacji z Rejestru, czy jej dane zostały zgromadzone w Rejestrze (art. 12 pkt 8 ustawy).

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich

Ustawa o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich nakłada obowiązki, do realizacji których niezbędne jest przetwarzanie danych osobowych, m.in. danych dotyczących podmiotów zgłaszających się do procedury ADR oraz podmiotów uprawnionych do prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i ust. 3 rozporządzenia 2016/679 takie przetwarzanie jest dopuszczalne, m.in. gdy jest ono niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze a podstawa prawna przetwarzania określona jest w prawie Państwa Członkowskiego.

Ustawa o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich obecnie nie przewiduje bezpośrednich regulacji związanych z ochroną danych osobowych. Dlatego też w świetle rozporządzenia 2016/679 występuje konieczność wprowadzenia do ww. ustawy odpowiednich uregulowań ustawowych określających m.in. ograniczenia zakresu obowiązków i praw wynikających z przedmiotowego rozporządzenia.

Art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 zawiera podstawę derogacyjną, którą zastosowano w odniesieniu do danych przetwarzanych na podstawie przepisów ustawy o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich - przetwarzanie danych osobowych służy ochronie interesów i praw konsumentów.

Prezes UOKiK wykonuje zadania o charakterze publicznym, w tym działania władcze. Działania te obejmują zbieranie licznych danych w ramach nadzoru nad podmiotami uprawnionymi, w tym w związku z możliwością składania skarg. Realizacja obowiązków wynikających z RODO może utrudnić lub wręcz uniemożliwić wykonywanie zadań nałożonych na Prezesa UOKiK ustawą krajową (będącą implementacją przepisów unijnych). Przepisy unijne nakazują wprowadzenie skutecznych i efektywnych procedur mających na celu ochronę interesów konsumentów a Prezes UOKiK jest organem do którego zadań należy ochrona konsumentów.

Zadania nałożone przez ustawę o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich na Prezesa UOKiK, są wynikiem implementacji pakietu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (dyrektywa w sprawie ADR w sporach konsumenckich) oraz wdrożenia rozporządzenia Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 524/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie internetowego systemu rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (rozporządzenie w sprawie ODR w sporach konsumenckich). Należy zauważyć, iż ochrona interesów konsumentów jest również wartością konstytucyjną (art. 76 Konstytucji - Władze publiczne chronią konsumentów, użytkowników i najemców przed działaniami zagrażającymi ich zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu oraz przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi. Zakres tej ochrony określa ustawa).

Nałożenie dodatkowego obowiązku informacyjnego związanego z ochroną danych osobowych w dużej mierze utrudniłoby zbieranie i wykorzystywanie przez Prezesa UOKiK i administratorów informacji o sytuacji konsumentów.

Biorąc pod uwagę powyższe, w ustawie o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich, wprowadza się ograniczenia dotyczące stosowania art. 13, art. 14 i art. 15 rozporządzenia 2016/679 (obowiązek informacyjny). Ze względu na cel i zakres przetwarzania danych osobowych, wprowadzane ograniczenia nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności oraz są konieczne i proporcjonalne. Ze względu na charakter przetwarzanych informacji (dane osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, dane konsumentów, dane osób fizycznych), cel przetwarzania danych (ochrona konsumentów w interesie publicznym) oraz nieznaczne ograniczenie prawa osób, których dane są przetwarzane, należy uznać że zastosowanie wyłączeń obowiązków informacyjnych nie jest nieadekwatne i nadmierne.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej

Dodanie art. 34a

Przepis art. 34a ma na celu stworzenie podstawy prawnej do udzielania upoważnień przez organ do dostępu oraz przetwarzania danych osobowych. W obowiązującej ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych taka podstawa prawna istnieje w art. 37. Zgodnie z tym przepisem „Do przetwarzania danych mogą być dopuszczone wyłącznie osoby posiadające upoważnienie nadane przez administratora danych.”. Ogólne rozporządzenie o ochronie danych nie przewiduje wprost takiej normy prawnej. Jedynie z przepisów rozporządzenia (art. 29 i 32), można wnioskować, że umocowanie do przetwarzania danych powinno mieć miejsce. W literaturze przedmiotu wspomina się, że brak szczegółowej regulacji w tym zakresie ma zapewnić administratorowi danych elastyczność w sposobie upoważniania osób zatrudnionych do dostępu i przetwarzania danych osobowych: „Samo umocowanie do przetwarzania – upoważnienie sensu largo – wpływać musi odpowiednio od administratora lub podmiotu przetwarzającego, natomiast – co ważne – niezależnie od źródła tego umocowania, osoba upoważniona tak przez administratora, jak i podmiot przetwarzający, oraz sam podmiot przetwarzający mogą działać wyłącznie na podstawie i w granicach polecenia wydawanego jedynie przez administratora. (...) Z przepisu tego nie wynika, że na administratorze lub podmiocie przetwarzającym ciąży obowiązek

nadawania upoważnień do przetwarzania danych.” (Bielak-Jomaa Edyta (red.), Lubasz Dominik (red.), RODO. Ogólne rozporządzenie o ochronie danych. Komentarz. Opublikowano: WKP 2018). „Rozporządzenie nie przesądza, czy upoważnienie powinno być nadawane indywidualnie, czy też może przyjąć formę zbiorczej listy obejmującej wykaz upoważnianych osób. Wydaje się, że celowo decyzja w tym zakresie została pozostawiona administratorom danych, gdyż istotny jest fakt dopuszczenia do przetwarzania danych osób upoważnionych, zaś drugorzędne znaczenie ma forma aktu upoważnienia.” („Rozporządzenie UE w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i swobodnym przepływem takich danych. Komentarz” red. dr Paweł Litwiński, 2018). Takie stanowisko potwierdza również NSA w wyroku z dnia 31 maja 2017 r. w sprawie sygn. akt I FSK 1835/15, w którym Sąd stwierdził na gruncie Ordynacji podatkowej „Udzielenie upoważnienia zgodnie z art. 143 § 1 o.p. jest czynnością wewnętrzną organu podatkowego, w związku z tym nie doręcza się go stronie w związku z wszczęciem postępowania, nie musi się również ono znajdować w aktach postępowania. Za prawidłowe, z zachowaniem wymogu pisemności, należy uznać upoważnienie wynikające z regulaminu urzędu, zarządzenia czy zakresu czynności, które są dostępne, czy to w siedzibie organu, czy też na jego stronie internetowej.” Mając na uwadze powyższe projektowany przepis wychodzi naprzeciw potrzebom organów będących jednocześnie administratorami danych. Jego celem jest z jednej strony utworzenie podstawy prawnej do wydania upoważnienia, a z drugiej wprowadzenie możliwości nadania tego upoważnienia również innym aktem niż indywidualnym dokumentem. Biorąc pod uwagę ilość osób realizujących zadania Krajowej Administracji Skarbowej, w których niezbędny jest dostęp do danych osobowych, rozwiązanie to wydaje się optymalne i spełnia zarówno wymogi rozporządzenia 2016/679 (dotyczące istnienia upoważnienia), nie przeszkadza w wywiązywaniu się z zasady rozliczalności określonej w art. 24 ust. 1 i art. 30 rozporządzenia 2016/679, a ponadto umożliwia odstępnie od sformalizowanego obowiązku wydawania każdorazowo osobom zatrudnionym oraz funkcjonariuszom indywidualnych upoważnień.

Z uwagi na to, że dane mogą być przetwarzane na polecenie administratora (przez osoby działające z upoważnienia) albo gdy wymaga tego prawo Unii lub państwa członkowskiego, należałoby przyjąć, że polecenie to wynika z zakresu obowiązków osoby na danym stanowisku albo z opisu stanowiska (w ten sposób uniemożliwi się jednocześnie dostęp do danych, które nie będą potrzebne do wykonywania zadań służbowych poszczególnych

pracowników na ich stanowiskach). Jednocześnie organy KAS będą prowadziły rejestry osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych.

Wejście w życie tak ukształtowanej regulacji (w tym odpowiednich postanowień w statutach organów i zarządzeniach) wraz z początkiem obowiązywania rozporządzenia 2016/679 pozwoli uniknąć już na etapie wdrożenia RODO kosztów i innych obciążeń wynikających z konieczności wydania ponad 60 tysięcy indywidualnych upoważnień pracownikom KAS oraz funkcjonariuszom Służby Celno-Skarbowej.

Zmiana art. 45 ust. 1

Zmiana w art. 45 ma na usunięciu sformułowania „bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą”. Organy administracji publicznej przetwarzają dane osobowe w związku z realizacją ich zadań ustawowych. W projekcie ustawy o ochronie danych osobowych w art. 5 zawarto ograniczenia stosowania art. 14 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia 2016/679 przez organy realizujące zadania publiczne. Powyższe oznacza, że w przypadku pozyskiwania danych osobowych w sposób inny niż od osoby, której dane dotyczą, organ nie ma obowiązku informowania o tym tej osoby (przy spełnieniu warunków określonych w tym przepisie), a zatem dane te będą przetwarzane „bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą”. W związku z tym, nie jest zasadne powtarzanie tego zwrotu w poszczególnych przepisach ustawy.

Zmiana art. 47 ust. 1 i 2

Zmiany w art. 47 polegają na usunięciu odesłań do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych oraz wprowadzeniu odesłania do nowych przepisów z zakresu danych osobowych dotyczących danych wrażliwych.

W stosunku do dotychczasowego brzmienia w ust. 1 usunięto również sformułowanie „bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą”.

Dodanie art. 47a i art. 47b

Po art. 47 dodaje się art. 47a i art. 47b. Zgodnie z art. 47a organy KAS będące administratorami danych osobowych mogą przetwarzać dane osobowe, w tym również w systemie CRDP, wyłącznie w celach realizacji ich zadań, uprawnień i obowiązków, przy czym dane te mogą być przetwarzane przez okres niezbędny do osiągnięcia tych celów. Na administratorach danych osobowych ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania

dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

Wprowadzenie tego przepisu ma na celu realizację warunku wprowadzenia ograniczeń, o którym mowa w art. 23 ust. 2 lit. d i f oraz normy art. 13 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2016/679 poprzez wskazanie ustawowo określonego okresu przechowywania danych osobowych – „okres niezbędny do osiągnięcia tych celów”.

Wyodrębnienie przepisu jako odrębnej jednostki redakcyjnej ma stanowić normę ogólną dla organów KAS przetwarzających wszelkie dane osobowe niezależnie od trybu i celu ich przetwarzania, a poprzez umieszczenie jej w odrębnym dziale Pomoc i informacje przepis ten jest stosowany w przypadku prowadzenia wszystkich działań przez organy KAS.

Przepis art. 47b wprowadza normę, która pozwoli na wyłączenie stosowania art. 22 rozporządzenia 2016/679 w zakresie zautomatyzowanego przetwarzania danych i podejmowania na tej podstawie decyzji. Przepis wyraźnie stanowi, że prowadzenie działalności analitycznej, prognostycznej i badawczej dotyczącej zjawisk występujących we właściwości KAS oraz analizy ryzyka, może polegać na zautomatyzowanym przetwarzaniu danych, w tym profilowaniu, i może wywoływać skutki prawne, w tym podejmować decyzje, wobec osoby profilowanej lub której dane podlegają zautomatyzowanemu przetwarzaniu danych.

Dodanie art. 145a

Zmiana polegająca na dodaniu art. 145a ma na celu wskazanie, że Szef KAS przetwarza informacje, w tym dane osobowe członków korpusu służby cywilnej i osób zatrudnionych na stanowiskach pracy poza korpusem służby cywilnej oraz funkcjonariuszy odpowiednio zatrudnionych albo pełniących służbę w jednostkach organizacyjnych KAS do celów realizacji zadań z zakresu pracy i służby.

Wszystkie zawarte w ustawie o ochronie danych osobowych ograniczenia stosowania rozporządzenia 679/2016 znajdą stosowanie w ramach realizacji zadań przez organy Krajowej Administracji Skarbowej.

Ustawa o Krajowej Administracji Skarbowej, wraz z projektowanymi niniejszą ustawą przepisami zawiera regulacje wymagane przez art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 dla

skuteczności ograniczeń zaproponowanych w ustawie o ochronie danych osobowych i w ustawie o KAS.

Zgodnie z tym przepisem akt prawny ograniczający zakres praw i obowiązków przewidzianych w art. 12-22, art. 34 i art. 5, musi zawierać szczegółowe przepisy przynajmniej o:

a) celach przetwarzania lub kategorii przetwarzania – cele przetwarzania danych osobowych wynikają z art. 2 ustawy o KAS, a także dodatkowo z art. 45, 47, 113 i 137;

b) kategoriach danych osobowych – zadania realizowane przez organy KAS wymagają przetwarzania bardzo szerokiego zakresu danych osobowych, dlatego też przyjmuje się, że jest to zakres określony w art. 4 pkt 1 rozporządzenia; jednocześnie dla wyodrębnienia kategorii danych w art. 47 wyraźnie wskazuje się przypadki, w których możliwe jest przetwarzanie danych wrażliwych;

c) zakresie wprowadzonych ograniczeń – zakres wprowadzonych ograniczeń odnoszący się do administratora wykonującego zadanie publiczne (a zatem także do administratorów w ramach KAS), został określony w projekcie ustawy o ochronie danych osobowych; nie przewiduje się wyłączeń w ustawie o KAS stosowania tych przepisów;

d) zabezpieczeniach zapobiegających nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu – pracownicy KAS i funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej zobowiązani są na podstawie ustaw szczególnych do zachowania tajemnic prawne chronionych tj. tajemnicy skarbowej (normowana w ustawie Ordynacja podatkowa, a jej przestrzeganie zabezpieczone jest art. 278 ustawy o KAS), tajemnicy celnej (normowana ustawą Prawo celne, do której stosuje się odpowiednio Ordynację podatkową; sankcjonowanej jak tajemnica skarbowej); niezależnie od powyższego w art. 47a ustawy o KAS dodaje się kolejne zabezpieczenie, zgodnie z którym administratorzy danych osobowych są zobowiązani do dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania;

e) określeniu administratora lub kategorii administratorów – zgodnie z art. 35 ust. 2 ustawy o KAS administratorem danych zawartych w CRDP jest Szef KAS; niezależnie od powyższego zgodnie z art. 4 pkt 7 rozporządzenia 2016/679 administratorem jest organ publiczny, który samodzielnie lub wspólnie z innymi ustala cele i sposoby przetwarzania

danych osobowych; cele przetwarzania danych osobowych są określone zwłaszcza w art. 2 ustawy o KAS; ponadto cele te przypisane są również poszczególnym organom, co zostało określone w art. 14, art. 22, art. 24, art. 28 i art. 33 ustawy o KAS;

f) okresach przechowywania oraz mających zastosowanie zabezpieczeniach z uwzględnieniem charakteru, zakresu i celów przetwarzania lub kategorii przetwarzania – mając na uwadze konieczność spełnienia tego warunku w projekcie dodano przepis art. 47a, zgodnie z którym organy KAS będące administratorami danych osobowych przetwarzają dane osobowe, w tym w CRDP, wyłącznie w celach realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w ustawie, przez okres niezbędny do osiągnięcia tych celów. Przepis ten zawiera ograniczenia przetwarzania danych do zadań, uprawnień i obowiązków organów oraz wskazuje termin ich przechowywania poprzez wskazanie kryterium ustalania tego okresu;

g) ryzykach naruszenia praw lub wolności osoby, której dane dotyczą – ustawa o KAS nie przewiduje sytuacji wystąpienia ryzyka naruszenia praw lub wolności osoby, której dane dotyczą – organ administracji działa na podstawie i w granicach prawa;

h) prawie osób, których dane dotyczą, do uzyskania informacji o ograniczeniach, o ile nie narusza to celu ograniczenia – ograniczenia oraz obowiązek poinformowania osoby, której dane dotyczą, zostały zawarte w projekcie ustawy o ochronie danych osobowych (art. 4-6).

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym

** Uzasadnienie wspólne do zmian projektowanych w następujących ustawach: Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych, ustawa z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych, ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, ustawa z dnia 15 czerwca 2007 r. o lekarzu sądowym, ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, ustawa z dnia 11 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, ustawa z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu.*

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe

Dodanie art. 30a

Projektowane dodanie nowego art. 30a w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe ma na celu doprecyzowanie obowiązków jednostek organizacyjnych i innych podmiotów realizujących zadania i obowiązki określone w tej ustawie, związanych z przetwarzaniem danych osobowych. Zmiana uwzględnia przesłanki przetwarzania danych osobowych określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE, zwanym dalej "RODO".

Projektowany przepis art. 30a ust. 2 nakładający na nauczycieli oraz innych pracowników podmiotów wymienionych w ust. 1, realizujących czynności związane z przetwarzaniem tzw. danych wrażliwych, obowiązek zachowania w tajemnicy informacji, które powzięli w toku wykonywania czynności służbowych, stanowi wzmocnienie środków ochrony podstawowych praw i interesów osób, których dane są przetwarzane na podstawie przepisów prawa w celu realizacji praw i obowiązków edukacyjnych.

Dodanie pkt 12 w ust. 1 w art. 68

Dodanie nowego pkt 12 w ust. 1 w art. 68 ustawy – Prawo oświatowe ma na celu uzupełnienie zakresu obowiązków dyrektora szkoły lub placówki, zawartego w tym przepisie, o zobowiązanie do odpowiedniego zabezpieczenia procesów przetwarzania danych osobowych przez szkołę lub placówkę, tak aby zapewnić ich zgodność z przepisami obowiązującymi w tym zakresie.

Dodanie art. 108a

Propozycja dodania art. 108a w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe ma na celu wprowadzenie podstawy ustawowej do stosowania przez publiczne szkoły i placówki systemu oświaty monitoringu wizyjnego.

Dotychczas, dane pozyskiwane w wyniku monitoringu w szkołach i placówkach były przetwarzane w oparciu o przesłankę z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych

osobowych. Natomiast RODO umożliwia podmiotom publicznym przetwarzanie danych osobowych wyłącznie w przypadkach wskazanych w art. 6 ust. 1 lit. c i e.

W wyniku realizacji Rządowego programu wspierania w latach 2007-2009 organów prowadzących w zapewnieniu bezpiecznych warunków nauki, wychowania i opieki w publicznych szkołach i placówkach „Monitoring wizyjny w szkołach i placówkach” w systemy monitoringu wizyjnego wyposażono 4912 szkół i placówek w całym kraju (szkoły, zespoły szkół oraz młodzieżowe ośrodki wychowawcze, młodzieżowe ośrodki socjoterapii, specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze, specjalne ośrodki wychowawcze, bursy, szkoły przy zakładach poprawczych i szkoły przy schroniskach dla nieletnich).

Jednocześnie, w informacji pokontrolnej "Wykorzystanie monitoringu wizyjnego w szkołach i jego wpływ na bezpieczeństwo uczniów", Najwyższa Izba Kontroli zwróciła uwagę na powszechność monitoringu w szkołach i fakt nieuregulowania w przepisach zasad jego stosowania.

Należy wskazać, że szkoła jest instytucją, wobec której ustawodawca definiuje szczególne obowiązki w sferze bezpieczeństwa uczniów (kwalifikacje nauczycieli, wymogi sanitarne, bhp itp.). Monitoring jest narzędziem szeroko stosowanym obecnie w szkołach i placówkach oświatowych. Konieczne jest zatem wprowadzenie podstawy prawnej umożliwiającej szkołom i placówkom korzystanie z tego narzędzia.

Decyzja dyrektora szkoły lub placówki o wprowadzeniu monitoringu powinna zostać podjęta w uzgodnieniu z organem prowadzącym oraz po konsultacji ze społecznością szkolną, na podstawie oceny i adekwatności jego wprowadzenia jako metody zapewnienia bezpieczeństwa uczniom, nauczycielom i ochrony mienia szkoły. Elementem oceny powinna być diagnoza potrzeb i celowości oraz prognoza jego skuteczności jako alternatywy do podejmowanych innych działań zapewniających bezpieczeństwo.

W ust. 2 i 3 określono miejsca, w których monitoring nie może zostać zainstalowany. Są to miejsca, w których obserwacja naruszałaby ochronę praw i wolności jednostek. Proponuje się ustalenie okresu retencji danych na 30 dni, z wyjątkiem przypadków gdy nagrania dotyczą incydentów i będą wykorzystane w odpowiednich postępowaniach, biorąc pod uwagę, że celem wdrożenia monitoringu jest zapewnienie bezpieczeństwa osobom i przeciwdziałanie szkodom w mieniu.

W związku z zainstalowaniem monitoringu, szkoła i placówka musi spełnić obowiązki informacyjne dotyczące osób i miejsca, które będą nim objęte. Dotyczy to w szczególności realizacji obowiązków informacyjnych określonych w art. 12 i 13 RODO.

Dyrektor szkoły lub placówki będzie miał również obowiązek oznaczyć pomieszczenia i teren monitorowany w sposób widoczny i czytelny, za pomocą odpowiednich znaków lub ogłoszeń dźwiękowych, nie później niż jeden dzień przed jego uruchomieniem.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej

W projekcie przewidziano zmianę w ustawie z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 2261), polegającą na dodaniu art. 6a, umożliwiającego wyłączenie bezpośredniego stosowania określonych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE 2016) z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), dalej „rozporządzenie 2016/679”.

Dopuszczalność ustanowienia takiego wyłączenia przez państwo członkowskie przewidziana została w treści art. 23 rozporządzenia 2016/679, pod warunkiem uznania, że przepisy krajowe odpowiadają prawom i obowiązkom przewidzianym w art. 12-22 tego rozporządzenia o ile ograniczenie takie nie narusza istoty podstawowych praw i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym, służącym określonym w tym przepisie wartościom.

Mając na względzie zadania Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, w ramach których mogą być przetwarzane dane osobowe, do których odwołuje się wybiórczo proponowana regulacja, konieczne jest więc zapewnienie realizacji ważnych celów leżących w ogólnym interesie publicznym Unii Europejskiej i państwa (art. 23 ust. 1 lit. e) oraz ochronie postępowania sądowego (art. 23 ust. 1 lit. f rozporządzenia 2016/679).

Dla oceny przesłanek niezbędności i proporcjonalności uzasadniających dopuszczalność wyłączenia bezpośredniego stosowania przepisów rozporządzenia 2016/679, kluczowe znaczenie ma waga spraw realizowanych w ramach przywołanych w projektowanym przepisie zadań Prokuraturii Generalnej, wśród których wymienić należy zastępstwo Skarbu Państwa, organów administracji rządowej, państwowych jednostek organizacyjnych

nieposiadających osobowości prawnej oraz innych, niż Skarb Państwa osób prawnych przed Sądem Najwyższym, sądami powszechnymi, sądami administracyjnymi oraz polubownymi. W ramach tych zadań mieści się również zastępstwo Rzeczypospolitej Polskiej przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi w stosunkach międzynarodowych oraz wydawanie opinii prawnych w sprawach dotyczących praw i interesów Rzeczypospolitej Polskiej, w tym praw i interesów Skarbu Państwa, a także udział w negocjacjach i mediacjach. W art. 6 ust. 1 tejże ustawy przewidziany został obowiązek współdziałania Prokuratorii Generalnej i Prezesa Prokuratorii Generalnej z określonymi w tym przepisie podmiotami, które zobowiązane są do przekazywania informacji i dokumentów, w tym stanowiących tajemnicę prawnie chronioną, niezbędnych do wykonywania ich zadań.

Natomiast przywołane przepisy ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym, nakładają określone zadania na Prezesa Prokuratorii, który, w art. 16 ust. 2 upoważniony został do występowania z powództwem o stwierdzenie nieważności zbycia akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej oraz zobowiązany – w określonych przypadkach - do wyrażania zgody na dokonanie przez państwową osobę prawną czynności prawnej w zakresie rozporządzenia składnikami aktywów trwałych, zaliczonych do wartości niematerialnych i prawnych, rzeczowych aktywów trwałych lub inwestycji długoterminowych, w tym wniesienia ich jako wkładu do spółki lub spółdzielni, a także do wyrażania zgodny na dokonanie przez państwową osobę prawną czynności prawnej w zakresie oddania tych składników do korzystania innemu podmiotowi, na okres dłuższy niż 180 dni w roku kalendarzowym (por. art. 38 ust. 1 i 2 ustawy o zarządzaniu mieniem państwowym). W art. 43 pkt 2 tejże ustawy na Prezesa Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej został ponadto nałożony obowiązek prowadzenia ewidencji podmiotów, w szczególności państwowych jednostek organizacyjnych, którym przysługuje prawo wykonywania uprawnień wynikających z praw majątkowych Skarbu Państwa lub do działania w imieniu Skarbu Państwa.

Realizacja tych zadań, obowiązków oraz uprawnień wiąże się więc w sposób naturalny z przetwarzaniem danych osobowych stron postępowań lub osób, których dane zostaną uzyskane w ramach wydawania opinii prawnych, udziału w negocjacjach i mediacjach oraz w ramach współdziałania z podmiotami określonymi w art. 6 ust. 1 ustawy o Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Podlegające przetwarzaniu, dane osobowe osób trzecich, mogą być również uzyskane w wyniku występowania z powództwem o stwierdzenie

nieważności zbycia akcji należących do Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, wyrażania zgód, czy też w przypadku realizacji obowiązku prowadzenia ewidencji podmiotów, o których mowa w przywołanych powyżej przepisach o zasadach zarządzania mieniem państwowym. Mając zatem na względzie wagę czynności, które podejmowane są w celu realizacji ustawowych zadań zarówno Prokuraturii Generalnej, jak i jej Prezesa oraz obowiązujące przepisy prawne, a także regulacje projektowane w ustawie o ochronie danych osobowych, zmierzające do ustanowienia w krajowym porządku prawnym praw i obowiązków w zakresie ochrony danych osobowych, oparte na rozwiązaniach przyjętych w rozporządzeniu 2016/679, zasadnym jest wyłączenie bezpośredniego stosowania wskazanych przepisów tego aktu w przypadku ich przetwarzania w ramach przedstawionych powyżej zadań.

Należy podkreślić, że w celu urzeczywistnienia realizacji przesłanek niezbędności i proporcjonalności projektowanego ograniczenia wskazane przepisy rozporządzenia 2016/679 podlegać mają wyłączeniu od bezpośredniego stosowania jedynie w przypadkach realizacji ustawowych zadań Prokuraturii, służących ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym państwa polskiego. Przywołany powyżej zakres zadań realizowany przez Prokuratorię Generalną, której celem - zgodnie z art. 1 ustawy o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej - jest stanie na straży praw i interesów Rzeczypospolitej Polskiej, w tym praw i interesów Skarbu Państwa, oraz mienia państwowego nienależącego do Skarbu Państwa, niewątpliwie mieści się w kategorii ważnych celów leżących w ogólnym interesie publicznym, w rozumieniu art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679. W świetle powyższego obowiązku istotne jest zatem zapewnienie odpowiedniego poziomu ochrony tych wartości w ramach przetwarzania danych osobowych w związku z wypełnianiem zadań w interesie publicznym.

Odrębną wartością uzasadniającą wyłączenie bezpośredniego stosowania przepisów rozporządzenia 2016/679 w zakresie zadań Prokuraturii Generalnej jest ponadto ochrona postępowania sądowego, wskazana w art. 23 ust. 1 lit. e tego rozporządzenia. Brak proponowanego ograniczenia może stanowić zagrożenie dla postępowań sądowych prowadzonych przez Prokuratorię, znacznie utrudniając lub uniemożliwiając procesową ochronę praw i interesów Rzeczypospolitej Polskiej, Skarbu Państwa oraz mienia państwowego nienależącego do Skarbu Państwa.

Regulacje ograniczające przetwarzanie danych osobowych w polskim porządku prawnym zawarte zostały przede wszystkim w przepisach Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. W art. 51 Ustawy Zasadniczej zawarto bowiem dla władz publicznych zarówno zakaz pozaustawowego nakładania obowiązku ujawniania informacji zawierających dane osobowe, jak i zakaz pozyskiwania, gromadzenia i udostępniania innych informacji o obywatelach, niż jest to niezbędne w demokratycznym państwie prawnym. Przepis ten zawiera również w swej treści publiczne prawa podmiotowe w zakresie dostępu do urzędowych dokumentów i zbiorów danych, umożliwiając jednocześnie ograniczenie tego prawa przez ustawę oraz do żądania sprostowania i usunięcia informacji nieprawdziwych, niepełnych lub zebranych w sposób sprzeczny z ustawą, powierzając temu aktowi normatywnego określenie zasad i trybu gromadzenia oraz udostępniania informacji. Ograniczenia ustawowe, o których mowa powyżej muszą jednak odpowiadać konstytucyjnym warunkom ich wprowadzania wymaganych przez art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, który to przepis uzależnia dopuszczalność ingerencji w konstytucyjne wolności i prawa pod warunkiem jej obiektywnej konieczności w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób.

Proponowane przepisy projektu ustawy ograniczające bezpośrednie stosowanie rozporządzenia 2016/679, realizują zarówno wymogi niezbędności i proporcjonalności w rozumieniu tego rozporządzenia, jak i przesłanki dokonywania ograniczeń w korzystaniu z praw podmiotowych, wynikające z Konstytucji RP. Odnosząc się do przywołanej uprzednio treści art. 1 ustawy o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, który statuuje Prokuraturę jako jednostkę zobowiązaną do stania na straży praw i interesów Rzeczypospolitej Polskiej, w tym praw i interesów Skarbu Państwa, oraz mienia państwowego nienależącego do Skarbu Państwa stwierdzić należy, że tak sformułowany cel powołania tej instytucji wiąże się naturalnie z ochroną porządku publicznego, która stanowi jedną z przywołanych powyżej przesłanek ustawowego ograniczenia konstytucyjnych wolności i praw. Zarówno proponowany zakres ograniczeń, jak i gwarancje normatywne dotyczące zasad przetwarzania danych osobowych, pozwalają na uznanie, że projektowane regulacje są proporcjonalne wobec realizowanych celów i nie naruszają istoty wolności i praw. Zauważyć przy tym należy, że regulacje wyłączające bezpośrednie stosowanie niektórych przepisów rozporządzenia odniesione zostały jedynie do obowiązujących regulacji ustaw, normujących zadania Prokuraturii oraz uprawnienia i obowiązki Prezesa Prokuraturii,

na podstawie których mogą być przetwarzane dane osobowe konieczne do realizacji zasadniczego celu ustawy. Relatywnie wąskie określenie rzeczywistego zakresu dopuszczalnych wyłączeń bezpośredniego stosowania rozporządzenia, realizuje więc przesłankę niezbędności, określoną w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679.

Konieczność przetwarzania danych wrażliwych, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, podyktowana jest charakterem formułowanych roszczeń wobec Rzeczypospolitej Polskiej i Skarbu Państwa, zastępowanych przez Prokuratorię Generalną, co jednocześnie umożliwia wyłączenie zakazu ich przetwarzania z uwagi na spełnienie warunku określonego w ust. 2 lit. f tego przepisu, przez uznanie, że przetwarzanie tych danych jest konieczne do ustalenia, dochodzenia lub obrony roszczeń (...).

Projektowane przepisy nie naruszają zasady równości w relacji do regulacji wiążących inne podmioty świadczące usługi prawne, ponieważ Prokuratoria Generalna wykonuje wyłączne zastępstwo Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym. Zastępstwo Skarbu Państwa wykonywane przez Prokuratorię Generalną jest obowiązkowe do zakończenia sprawy:

- 1) w sprawach rozpoznawanych w pierwszej instancji przez sąd okręgowy;
- 2) w sprawach:
 - a) o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,
 - b) o stwierdzenie zasiedzenia - jeżeli wartość przedmiotu sprawy przekracza kwotę 1.000.000 zł;
- 3) w sprawach rozpoznawanych przez sądy polubowne, niezależnie od tego, czy miejsce postępowania przed tym sądem znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, czy poza jej granicami lub nie jest oznaczone;
- 4) w sprawach o uchylenie wyroku sądu polubownego oraz uznanie albo stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego lub ugody przed nim zawartej (art. 7 ust. 2 ustawy).

Ustanawiając ograniczenia w zakresie wypełniania przez Prokuratorię Generalną obowiązków informacyjnych określonych w rozporządzeniu 2016/679 należy mieć na uwadze tajemnicę Prokuratorii Generalnej, ustanowioną w przepisach rozdziału 4 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z art. 38 ust. 1 tej ustawy czynności Prokuratorii Generalnej związane z wykonywaniem zastępstwa, wydawaniem opinii, sporządzaniem raportów, analiz i stanowisk, udziałem w

negocjacjach i mediacjach oraz w postępowaniach przed organami międzynarodowymi, a także informacje i dokumenty stanowiące podstawę dokonania takich czynności są objęte tajemnicą Prokuraturii Generalnej. Dokumenty sporządzone w związku z tymi czynnościami przez Prokuratorię Generalną, podmiot reprezentujący Skarb Państwa, organ lub osobę zastępowaną mogą być udostępnione przez właściwą jednostkę albo osobę prawną po zakończeniu sprawy, natomiast w przypadku, gdy dokumenty zakończonej sprawy są związane z inną sprawą prowadzoną przez Prokuratorię Generalną, podmiot reprezentujący Skarb Państwa, organ lub osobę zastępowaną mogą być one udostępnione po zakończeniu tej sprawy. Tym samym prawo dostępu osoby fizycznej do dotyczących jej urzędowych dokumentów i zbiorów danych zostało ograniczone zgodnie z art. 51 ust. 3 Konstytucji RP z zachowaniem zasady proporcjonalności.

Wzmiankowana powyżej tajemnica Prokuraturii Generalnej, obowiązująca zarówno radców, referendarzy, jak i asystentów, zdaje stanowić się niezależną od projektowanych przepisów, dodatkową – istniejącą już – gwarancję zabezpieczeń zapobiegających nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu danych, który to warunek określony został w art. 23 ust. 2 lit. d rozporządzenia 2016/679. W celu realizacji tego wymogu projekt ustawy proponuje ponadto nałożenie na administratora danych osobowych obowiązków określonych w ust. 2-5 proponowanego przepisu, które to obowiązki realizują jednocześnie pozostałe warunki wymagane - przez art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 - od regulacji krajowej, w zakresie ograniczenia bezpośredniego stosowania przepisów rozporządzenia.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi

Ustawa o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi nakłada na Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów obowiązki, do realizacji których niezbędne jest przetwarzanie danych osobowych, m.in. danych dotyczących osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i ust. 3 rozporządzenia 2016/679 takie przetwarzanie jest dopuszczalne, m.in. gdy jest ono niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego

na administratorze a podstawa prawna przetwarzania określona jest w prawie Państwa Członkowskiego.

Ustawa o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi obecnie nie przewiduje bezpośrednich regulacji związanych z ochroną danych osobowych. Dlatego też w świetle rozporządzenia 2016/679 występuje konieczność wprowadzenia do ww. ustawy odpowiednich uregulowań ustawowych określających m.in. ograniczenia zakresu obowiązków i praw wynikających z przedmiotowego rozporządzenia.

Art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 zawiera podstawę derogacyjną, którą zastosowano w odniesieniu do danych przetwarzanych na podstawie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi - przetwarzanie danych osobowych przez Prezesa Urzędu służy ochronie podejmowanej w interesie publicznym.

Ustawa o przewadze kontraktowanej dotyczy nieuczciwych praktyk w łańcuchu dostaw żywności - odnosi się do relacji sieci handlowych, producentów spożywczych oraz ich dostawców. Często są to podmioty o dużym potencjale gospodarczym, szerokiej rzeszy kontrahentów (są to liczby sięgające nawet kilku tysięcy). Dodatkowo, biorąc pod uwagę specyfikę łańcucha dostaw - w przypadku działalności rolniczej dostawcy bardzo często prowadzą działalność gospodarczą jako osoby fizyczne. Zebranie danych o podmiotach dotkniętych praktyką nieuczciwą czy podmiotów mogących ją stosować jest jednak konieczne dla prawidłowego prowadzenia postępowań z zakresu przewagi kontraktowej (ustalenie relacji handlowych podmiotu, poziomu osiągniętych obrotów, potencjału gospodarczego). Do tego konieczne jest ustalenie listy dostawców/nabywców danego przedsiębiorcy, co wiąże się z koniecznością przetwarzania danych prawnie chronionych. Niektóre obowiązki wynikające z RODO, np. przekazywanie informacji o przetwarzaniu ich danych osobowych w sposób znaczący utrudniłoby w praktyce ich gromadzenie i rzetelne rozpatrzenie stanu faktycznego sprawy.

Nałożenie dodatkowego obowiązku informacyjnego związanego z ochroną danych osobowych w dużej mierze utrudniłoby zbieranie i wykorzystywanie przez administratorów informacji o sytuacji konsumentów.

Biorąc pod uwagę powyższe, w ustawie o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi,

wprowadza się ograniczenia dotyczące stosowania art. 13, art. 14 i art. 15 rozporządzenia 2016/679 (obowiązek informacyjny). Ze względu na cel i zakres przetwarzania danych osobowych, wprowadzane ograniczenia nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności oraz są konieczne i proporcjonalne. Ze względu na charakter przetwarzanych informacji (dane osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, dane konsumentów, dane osób fizycznych), cel przetwarzania danych (ochrona konsumentów w interesie publicznym) oraz nieznaczące ograniczenie prawa osób, których dane są przetwarzane, należy uznać że zastosowanie wyłączeń obowiązków informacyjnych nie jest nieadekwatne i nadmierne.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym

W projektowanych zmianach uwzględniono brzmienie przepisu art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1), który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych oraz rodzaj danych osobowych w ramach realizacji zadania ustawowego.

W ustawie z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym dodano przepisy regulujące przetwarzanie danych osobowych. W projektowanym przepisie art. 44a wskazano administratora danych osobowych przetwarzanych w związku z przeprowadzaniem egzaminów na członków rad nadzorczych, administratorów danych przetwarzanych w celu wydania przez Radę do spraw spółek z udziałem Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych opinii o kandydacie na członka organu nadzorczego oraz na członka organu zarządzającego oraz administratorów danych osobowych członków organów zarządzających i nadzorczych spółek. Określono również szczegółowo dane osobowe podlegające przetwarzaniu.

Na podstawie art. 23 rozporządzenia nr 2016/679 proponuje się ograniczenie praw podmiotu danych, o których mowa w art. 12 i art. 15 rozporządzenia 2016/679, w ten sposób, że korespondencja oraz dostęp do danych byłyby realizowane bezpłatnie raz na sześć miesięcy. Częstsza realizacja dostępu do danych wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty odpowiadającej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych. Propozycja

uzasadniona jest interesem finansowym państwa. Administratorzy danych jako organy i podmioty publiczne, realizujące zadania w ramach środków budżetowych narażone byłyby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń.

Z tego samego powodu proponuje się ograniczenie obowiązku zawiadamiania podmiotu danych o naruszeniu ochrony, na podstawie art. 34 rozporządzenia 2016/679, zobowiązując administratora danych osobowych do umieszczenia na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej komunikatu o zaistniałym naruszeniu nie później niż 72 godziny od stwierdzenia naruszenia.

W związku z przetwarzaniem danych osobowych w celu i w zakresie niezbędnym do prawidłowej realizacji zadań, ogranicza się prawa podmiotu danych wynikające z art. 14 rozporządzenia 2016/679 (prawo do informacji), z art. 17 rozporządzenia 2016/679 (prawo do usunięcia danych), z art. 18 rozporządzenia 2016/679 (prawo do ograniczenia przetwarzania danych) oraz art. 19 rozporządzenia 2016/679 (obowiązek powiadomienia o sprostowaniu, usunięciu lub ograniczeniu przetwarzania danych) w ten sposób, że nie znalazłyby one zastosowania w zakresie, w jakim jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, obowiązków i uprawnień.

Jednocześnie wprowadza się dodatkowy obowiązek poinformowania przez administratora danych na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej o wprowadzonych ograniczeniach.

*Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym**

W związku z przejściem od dnia 1 stycznia 2017 r. przez ministra właściwego do spraw gospodarki uprawnień i obowiązków wynikających z umów zawartych przez Ministra Skarbu Państwa na podstawie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji, w tym przetwarzaniem danych osobowych nabywców akcji i udziałów spółek Skarbu Państwa, będących dłużnikami Skarbu Państwa z tytułu zobowiązań inwestycyjnych, dokonano zmiany w ustawie z dnia 16 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym. W art. 109a tej ustawy ustanowiono ministra właściwego do spraw gospodarki administratorem danych osobowych, wskazano rodzaj danych osobowych podlegających przetwarzaniu oraz określono termin przetwarzania tych danych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia

Zmiany zaproponowane w ustawie z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia wynikają z planowanego wejścia w życie z dniem 25 maja 2018 r. rozporządzenia 2016/679 i mają na celu uregulowanie zasad stosowania niektórych przepisów tego rozporządzenia przez drogowe spółki specjalnego przeznaczenia w związku z realizacją zadań obejmujących:

1) sporządzanie dokumentacji i występowanie z wnioskami o wydanie decyzji: o ustaleniu lokalizacji drogi, o ustaleniu lokalizacji autostrady, o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu albo o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz dokumentacji do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o pozwoleniu na budowę, o pozwoleniu na użytkowanie, a także innej dokumentacji niezbędnej do przygotowania lub realizacji przedsięwzięcia drogowego;

2) pobieranie opłat za przejazd autostradą;

3) przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, zgodnie z art. 20 pkt 12 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

Podkreślić należy, że proponowane przepisy, wprowadzane w dodawanym w ustawie art. 4a, sformułowano w sposób analogiczny do innych projektowanych przepisów regulujących przetwarzanie danych osobowych przez organy wykonujące zadania z zakresu dróg publicznych. Przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia 2016/679 do przygotowywania dokumentacji i składania wniosków o wydanie decyzji inwestycyjnych oparto na rozwiązaniach zaproponowanych w przepisach zmieniających ustawę z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, co jest uzasadnione ze względu na analogiczny charakter opisanego zadania realizowanego przez dssp. W zakresie przetwarzania danych osobowych na cele związane z poborem opłat za przejazd autostradą oraz przeciwdziałaniem niszczeniu dróg przez ich użytkowników przyjęto analogiczne rozwiązania, które proponuje się wprowadzić dla Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad oraz innych zarządców dróg w związku z wykonywaniem tych samych zadań na podstawie ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. Dotyczy to również uregulowań określających tryb udostępniania danych zgromadzonych przez dssp uprawnionym organom państwa, a także zasad przetwarzania przez spółkę danych o charakterze wrażliwym.

W art. 7a ustawy zmienianej dodaje się ust. 4, w którym uregulowano kwestię przeniesienia na dssp prawa do przetwarzania danych osobowych, których administratorem był GDDKiA w związku z decyzjami administracyjnymi i postanowieniami wydanymi na rzecz GDDKiA oraz umowami i porozumieniami zawartymi przez ten organ w celu przygotowania lub realizacji przedsięwzięcia drogowego.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami

Proponuje się wprowadzić zmiany dostosowujące ustawę z dnia 9 października 2015 r. o wykonywaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA (Dz. U. z 2017 r. poz. 1858) do rozporządzenia 679/2016 i ustawy o ochronie danych osobowych.

Zgodnie z art. 11 ust. 3 ustawy Szef Krajowej Administracji Skarbowej i upoważniony organ Krajowej Administracji Skarbowej, będące administratorami danych osobowych, przetwarzają dane osobowe wyłącznie w celach realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w ustawie, przez okres niezbędny do osiągnięcia tych celów. Na administratorach danych osobowych ciąży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

Wprowadzenie tego przepisu ma na celu realizację warunku wprowadzenia ograniczeń, o którym mowa w art. 23 ust. 2 lit. f oraz normy art. 13 ust. 2 lit. a poprzez wskazanie ustawowo określonego okresu przechowywania danych osobowych – „okres niezbędny do osiągnięcia tych celów”.

Analogiczne rozwiązania przyjęto także w ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. poz. 648).

Zgodnie z art. 6 ust. 2 minister właściwy do spraw finansów publicznych, upoważniony przez niego organ Krajowej Administracji Skarbowej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej będące administratorami danych osobowych, przetwarzają dane osobowe wyłącznie w celach realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w ustawie, przez okres niezbędny do osiągnięcia tych celów. Na administratorach danych osobowych

cięży obowiązek dochowania najwyższej staranności w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi do nich przez osoby niepowołane, możliwości ich utraty lub bezprawnego rozpowszechniania.

Wprowadzenie tego przepisu ma na celu realizację warunku wprowadzenia ograniczeń, o którym mowa w art. 23 ust. 2 lit. f) oraz normy art. 13 ust. 2 lit. a) poprzez wskazanie ustawowo określonego okresu przechowywania danych osobowych – „okres niezbędny do osiągnięcia tych celów”.

Zmiany w art. 30 ust 1 polegają na usunięciu odesłań do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych oraz wprowadzeniu odesłania do przepisów rozporządzenia 2016/679.

Zmieniane ustawy po uwzględnieniu zmian przewidzianych w niniejszej ustawie zawierają regulacje wymagane przez art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 dla skuteczności zaproponowanych w ustawie o ochronie danych osobowych i w ww. ustawach ograniczeń.

Zgodnie z tym przepisem akt prawny ograniczający zakres praw i obowiązków przewidzianych w art. 12-22, art. 34 i art. 5, musi zawierać szczegółowe przepisy przynajmniej o:

a) celach przetwarzania lub kategorii przetwarzania – cele przetwarzania danych osobowych wynikają z ustawy z dnia 9 października 2015 r. o wykonywaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA i ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami;

b) kategoriach danych osobowych – zadania realizowane przez Ministra właściwego do spraw finansów publicznych i Szefa Krajowej Administracji Skarbowej wymagają przetwarzania bardzo szerokiego zakresu danych osobowych, dlatego też przyjmuje się, że jest to zakres określony w art. 4 pkt 1 rozporządzenia;

c) zakresie wprowadzonych ograniczeń – zakres wprowadzonych ograniczeń odnoszący się do administratora wykonującego zadanie publiczne (a zatem także do administratorów w ramach MF i KAS), został określony w projekcie ustawy o ochronie danych osobowych;

d) zabezpieczeniach zapobiegających nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu. Regulacje w tym zakresie zawarte są w art. 4 ustawy o wymianie informacji podatkowych oraz art. 13 ust 3 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o

wykonywaniu Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA;

e) określeniu administratora lub kategorii administratorów – zgodnie z art. 11 ust 3 ustawy FATCA i 13 pkt 1 ustawy o wymianie informacji z innymi państwami, administratorami danych osobowych są Szef Krajowej Administracji Skarbowej oraz dodatkowo minister właściwy do spraw finansów publicznych w przypadku danych przetwarzanych ustawą o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami;

f) okresach przechowywania oraz mających zastosowanie zabezpieczeniach z uwzględnieniem charakteru, zakresu i celów przetwarzania lub kategorii przetwarzania. Wypełnieniem powyższego jest przetwarzanie danych osobowych wyłącznie w celach realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w ustawie, przez okres niezbędny do osiągnięcia tych celów. Rozwiązania prawne zawierają ograniczenia przetwarzania danych do zadań, uprawnień i obowiązków organów oraz wskazuje termin ich przechowywania poprzez wskazanie kryterium ustalania tego okresu;

g) ryzykach naruszenia praw lub wolności osoby, której dane dotyczą – ustawy wymienione w art. 11 i 13 ustawy nie przewiduje sytuacji wystąpienia ryzyk naruszenia praw lub wolności osoby, której dane dotyczą – organ administracji działa na podstawie i w granicach prawa;

h) prawie osób, których dane dotyczą, do uzyskania informacji o ograniczeniach, o ile nie narusza to celu ograniczenia – ograniczenia stosowania rozporządzenia 2016/679 i obowiązek powiadamiania zostały określone w projekcie ustawy o ochronie danych osobowych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego przewozu towarów

Uchylenie art. 4 ust. 6

Proponuje się uchylenie przepisu stanowiącego, że do danych gromadzonych w rejestrze zgłoszeń nie stosuje się przepisu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

Ze względu na wprowadzenie do projektu ustawy o ochronie danych osobowych przepisów art. 4-6 przewidujących możliwość ograniczenia/wyłączenia stosowania niektórych przepisów rozporządzenia 2016/679 w odniesieniu do administratorów realizujących zadania publiczne, nie istnieje potrzeba wprowadzania dodatkowej regulacji w miejsce uchylanego ust. 6. Projektowane przepisy art. 4-6 ustawy o ochronie danych osobowych będą miały bowiem zastosowanie wprost do organów publicznych i innych podmiotów realizujących zadania publiczne w przypadku zaistnienia przesłanek wskazanych w tych przepisach. Oznacza to, że administratorzy danych realizujący zadania publiczne, w tym Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, będą mogli powołać się na treść tych przepisów i w konsekwencji odmowę realizacji praw przysługujących osobie, której dane dotyczą, w szczególności gdy ograniczenie to będzie służyło ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym Unii lub państwa członkowskiego, w szczególności ważnemu interesowi gospodarczemu lub finansowemu Unii lub państwa członkowskiego, w tym kwestiom pieniężnym, budżetowym i podatkowym, zdrowiu publicznemu i zabezpieczeniu społecznemu (art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679).

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 21 kwietnia 2017 r. o zwalczaniu dopingu w sporcie

Art. 11 ustawy o zwalczaniu dopingu w sporcie określa warunki i tryb naboru na stanowisko Dyrektora Polskiej Agencji Antydopingowej (dalej również jako „POLADA” lub „Agencja”). Projektowany przepis ust. 11 w art. 11 ma umożliwiać ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej przetwarzanie określonych danych osobowych kandydatów w związku z przeprowadzaniem naboru na to stanowisko. Katalog tych danych obejmuje wyłącznie dane niezbędne na potrzeby naboru, w tym – zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy, pozwalające ocenić, czy kandydat spełnia warunki określone dla Dyrektora Agencji.

Art. 15 ust. 1 ustawy o zwalczaniu dopingu w sporcie konstituuje po stronie ministra właściwego do spraw kultury fizycznej uprawnienie do powoływania i odwoływania członków Rady Agencji, a więc jednego z organów POLADA. Realizacja tego uprawnienia wymaga przetwarzania danych członków Rady, co umożliwia projektowany przepis art. 15 ust. 5 ustawy. Katalog danych podlegających przetwarzaniu na tej podstawie obejmuje wyłącznie dane niezbędne do realizacji przedmiotowego uprawnienia, w tym pozwalające

ocenić, czy członek Rady Agencji spełnia warunki członkostwa w Radzie, o których mowa w art. 13 ust. 2-4.

Rozdział 3 ustawy o zwalczaniu dopingu w sporcie dotyczy kontroli antydopingowej, w tym szkolenia oraz egzaminowania kontrolerów przez POLADA, a także realizacji przez nich kontroli. Każdy z tych procesów wymaga przetwarzania danych kontrolerów antydopingowych przez POLADA. Dlatego projektowany przepis art. 26a przewiduje możliwość przetwarzania przez Agencję danych osobowych kontrolerów, w związku z prowadzeniem ich szkolenia, egzaminu kończącego to szkolenie oraz planowaniem i przeprowadzaniem kontroli antydopingowej w okresie podczas zawodów oraz w okresie poza nimi. Katalog danych podlegających na tej podstawie przetwarzaniu obejmuje wyłącznie dane konieczne do realizacji określonych w rozdziale 3 ustawy zadań Agencji, w tym dane pozwalające zweryfikować zdolność osoby do bycia kontrolerem antydopingowym Agencji, na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy.

Art. 29 ustawy o zwalczaniu dopingu w sporcie dotyczy przetwarzania przez Agencję danych osobowych zawodników na potrzeby realizowanej kontroli antydopingowej. Projektowana ustawa przewiduje następujące zmiany w ramach zakresu regulacji art. 29 ustawy:

1) dokonuje się zmiany w ust. 1, wynikającej z zastąpienia pojęcia dobra publicznego pojęciem interesu publicznego, zgodnie z rozporządzeniem 2016/679, a także z uchylenia przepisu, na podstawie którego pojęcie to wprowadzono do ustawy o zwalczaniu dopingu w sporcie, tj. art. 23 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych;

2) dodaje się ust. 3a i 3b dotyczące zabezpieczeń, jakim w toku przetwarzania podlegają dane osobowe zawodników;

3) określa się w ust. 4a podmiot będący administratorem danych osobowych zawodników, w rozumieniu przepisów rozporządzenia 2016/679;

4) dokonuje się ujednolicenia terminologicznego i korekty redakcyjnej ust. 4 oraz ust. 5-8;

5) wyłącza się stosowanie do przetwarzania danych osobowych zawodników art. 14 i 18 rozporządzenia 2016/679, w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do zapewnienia

prawidłowej realizacji zadania POLADA, polegającego na przeprowadzaniu kontroli antydopingowej.

Zgodnie z art. 29 ustawy o zwalczaniu dopingu w sporcie, POLADA przetwarza dane zawodników, w związku z realizowaną kontrolą antydopingową. Częścią kontroli antydopingowej jest zarządzanie jej wynikami, w tym realizacja odpowiedzialności dyscyplinarnej za doping w sporcie. Za doping w sporcie uznaje się wystąpienie co najmniej jednego z zachowań, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o zwalczaniu dopingu w sporcie. Do katalogu naruszeń przepisów antydopingowych należy m.in.: obecność substancji zabronionej, jej metabolitów lub markerów w próbce fizjologicznej zawodnika, posiadanie substancji zabronionej lub przyrządów umożliwiających użycie metody zabronionej, wprowadzenie do obrotu lub usiłowanie wprowadzenia do obrotu substancji zabronionej lub przyrządów umożliwiających użycie metody zabronionej, podanie lub usiłowanie podania zawodnikowi w okresie podczas zawodów substancji zabronionej lub metody zabronionej albo podanie lub usiłowanie podania zawodnikowi w okresie poza zawodami substancji zabronionej w okresie poza zawodami lub metody zabronionej w okresie poza zawodami.

Podstawą realizacji odpowiedzialności dyscyplinarnej za doping w sporcie mogą być też informacje uzyskane w toku działań Agencji, w tym dotyczące zawodników uzyskane od osób trzecich. Tego rodzaju informacje mogą równocześnie stanowić podstawę do sporządzenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, w szczególności stypizowanego w art. 48 i 49 ustawy o zwalczaniu dopingu w sporcie. Ponadto Agencja może wejść w posiadanie informacji świadczących o potencjalnym naruszeniu przepisów antydopingowych z urzędu, na podstawie art. 44 ustawy o zwalczaniu dopingu w sporcie, od organów takich jak Policja, Służba Celno-Skarbowa, Straż Graniczna, Żandarmeria Wojskowa oraz prokurator. Informowanie osób, których informacje te dotyczą i których dane są przetwarzane w przypadkach podejrzenia naruszenia przepisów antydopingowych (mogącego także skutkować podejrzeniem popełnienia przestępstwa) wydaje się sprzeczne z celem działania Agencji i może negatywnie wpływać na pracę służb i organów wymienionych w art. 44 ustawy o zwalczaniu dopingu w sporcie. Innymi słowy, informowanie osób, których dotyczą dane pozyskanych w inny sposób niż bezpośrednio od tych osób, mogłoby prowadzić do zniweczenia celowości realizacji działań operacyjnych ukierunkowanych na wykrywanie naruszeń przepisów antydopingowych, które do momentu postawienia osobom podejrzanym zarzutu dyscyplinarnego powinny pozostawać poufne.

Wyłączenie stosowania art. 14 rozporządzenia 2016/679 w omawianym zakresie jest uzasadnione ważnym celem leżącym w interesie publicznym, jakim jest ochrona zdrowia publicznego. Nie ma wątpliwości co do faktu, iż dobrem chronionym w związku z prowadzeniem walki z dopingiem w sporcie jest zdrowie zawodników, rozumianych jako sportowców uprawiających sport wyczynowo, jak i rekreacyjnie. Wpisuje się to w zakres szerszego pojęcia, jakim jest ochrona zdrowia publicznego. Wiedzą powszechną jest, iż stosowanie substancji zabronionych w sporcie, które także w pewnej mierze są produktami leczniczymi, może prowadzić do uszczerbku na zdrowiu, zagrożenia życia lub w najpoważniejszych przypadkach nawet doprowadzić do śmierci.

Co więcej, jak zostało wykazane wyżej, działania podejmowane przez Agencję we współpracy m.in. z Policją mają służyć zapobieganiu przestępczości oraz prowadzeniu postępowań przygotowawczych i wykrywaniu lub ściganiu czynów zabronionych, które mogą jednocześnie stanowić naruszenia przepisów dyscyplinarnych w sporcie.

Postawione tezy znajdują potwierdzenie już w obecnym brzmieniu art. 29 ust. 1 ustawy o zwalczaniu dopingu w sporcie, który stanowi iż Agencja, przeprowadzając kontrolę antydopingową w okresie podczas zawodów lub w okresie poza nimi, wykonuje zadanie realizowane dla dobra publicznego, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922), którego celem jest zapewnienie uczciwości współzawodnictwa sportowego, ujawnienie przestępstw, o których mowa w art. 48 ust. 1 i art. 49, oraz ochrona zdrowia zawodników.

Ze względu na powyższe, wyłączenie art. 14 rozporządzenia 2016/679 należy uznać za konieczne i prawnie uzasadnione, na podstawie łącznie spełnionych przesłanek zawartych w art. 23 ust. 1 lit. d i e rozporządzenia 2016/679.

Polska Agencja Antydopingowa realizuje również, w ramach kontroli antydopingowej, postępowania wyjaśniające oraz zaangażowana jest jako strona skarżąca w postępowania dyscyplinarne przed Panelem Dyscyplinarnym przy Polskiej Agencji Antydopingowej. Art. 18 rozporządzenia 2016/679 rodzi realne niebezpieczeństwo pojawienia się prób wpływania na przebieg wskazanych postępowań, a zwłaszcza na szybkość ich realizacji. Żądanie ograniczenia przetwarzania danych, w szczególności kwestionowania prawidłowości danych przez osobę, której one dotyczą, prowadziłyby do wstrzymywania realizacji postępowań. Można wyobrazić sobie sytuację, w której to zawodnik obwiniony za stosowanie wykrytej w pobranej od niego próbce substancji zabronionej będzie kwestionował np. prawidłowość

wyniku laboratoryjnego czy danych zawartych w protokole kontroli antydopingowej lub protokole z przeprowadzonej rozprawy. Każda taka interwencja wpływałaby na ograniczenie przetwarzania danych osobowych przez Agencję.

W oparciu o powyżej wskazane fakty należy uznać za uzasadnione wyłączenie art. 18 rozporządzenia 2016/679 poprzez spełnienie przesłanki określonej w art. 23 ust. 1 lit. d rozporządzenia 2016/679.

Na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy o zwalczaniu dopingu w sporcie przy POLADA działa Panel Dyscyplinarny, którego członków powołuje minister właściwy do spraw kultury fizycznej. Projektowany przepis art. 38 ust. 4 ustawy przewiduje możliwość przetwarzania przez ministra oraz Agencję danych osobowych członków Panelu, w związku z ich powoływaniem i odwoływaniem. Katalog ten obejmuje wyłącznie dane niezbędne do realizacji powyższych działań, w tym związane z weryfikacją możliwości członkostwa w Panelu osób, na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy.

Art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 zawiera wymagania dotyczące ograniczania praw podmiotów danych. Zostały one spełnione w projektowanej ustawie przez określenie środków zabezpieczenia danych, okresu przechowywania danych oraz przez wskazanie sposobu ogłaszania ograniczeń praw podmiotu danych. Zabezpieczenia, o których mowa w projektowanych przepisach, polegają co najmniej na dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych oraz pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym

Przepisy rozporządzenia 2016/679 dotyczą w dużej mierze zadań wykonywanych przez samorząd zawodowy biegłych rewidentów oraz m.in. Komisję Nadzoru Audytowego (KNA) na podstawie obowiązującej ustawy z dnia 11 maja 2017 r. – ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1089, z późn. zm.).

Powyższa ustawa nie przewiduje regulacji związanych z ochroną danych osobowych, jednak określa zadania publiczne, prowadzące do gromadzenia i przetwarzania takich danych, w związku z czym w świetle nowych regulacji prawa Unii Europejskiej zajdzie konieczność

wprowadzenia stosownych przepisów ustawowych, w których zostaną określone ograniczenia zakresu obowiązków i praw wynikających z rozporządzenia 2016/679.

Należy podkreślić, iż wskazanym w rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będą one naruszały istoty podstawowych praw i wolności, mieszczą się w katalogu określonym w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, nie wykraczają poza zakres określony w Konstytucji RP, a także są zgodne z zasadą proporcjonalności. Wprowadzane w ustawie ograniczenie w zakresie ochrony danych osobowych nie narusza praw i wolności osób, których dane osobowe dotyczą. Ponadto jest niezbędne dla prawidłowej realizacji zadań nałożonych przez ustawodawcę na organy nadzoru (KNA, KNF) oraz organy samorządu zawodowego biegłych rewidentów (PIBR).

Wyłączenia znajdują umocowanie w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679: w lit. e (ważne cele leżące w ogólnym interesie publicznym), w lit. g (zapobieganie naruszeniom zasad etyki w zawodach regulowanych, prowadzenie postępowań w takich sprawach, ich wykrywanie oraz ściganie) oraz w lit. h (funkcje kontrolne i regulacyjne związane ze sprawowaniem władzy publicznej w przypadkach, o których mowa w lit. e oraz g).

Zastosowanie podstawy derogacyjnej zawartej w art. 23 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/679 w odniesieniu do samorządów zawodowych, ich organów i przedstawicieli znajduje uzasadnienie w przepisie art. 17 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Stąd też usprawnienie wykonywania zadań samorządów i związanych z nimi kompetencji nadzorczych KNA służy właściwemu wypełnianiu zasady prymatu interesu publicznego, wynikającej bezpośrednio ze wskazanej normy konstytucyjnej. Dotyczy to również postępowań administracyjnych skutkujących nabyciem bądź utratą uprawnień do wykonywania zawodu biegłego rewidenta. W tych przypadkach wskazać należy na istotny interes publiczny, polegający na konieczności sprawnego wykluczenia wykonywania uprawnień publicznoprawnych przez osoby, które w sposób określony obowiązującymi przepisami nimi utraciły przymiot dawania rękojmi należytego ich wykonywania.

Podkreślenia wymaga, że funkcje kontrolne KNA, organów PIBR wobec zawodu biegłego rewidenta nie ograniczają się jedynie do nadzoru nad prawidłowym wykonywaniem tego zawodu, ale obejmują także proces dochodzenia do tego zawodu, stąd też, w ramach przesłanki określonej w art. 23 ust. 1 pkt e i h rozporządzenia 2016/679 celowe jest wprowadzenie ograniczenia stosowania tego rozporządzenia zarówno przez KNA, jak i samorząd zawodowy uczestniczący z woli ustawodawcy, w tym procesie.

Zapobieganie naruszeniom zasad etyki w zawodach regulowanych, prowadzenie postępowań w takich sprawach, ich wykrywanie oraz ściganie (art. 23 ust. 1 pkt g rozporządzenia 2016/679) stanowi z kolei podstawę do wprowadzenia ograniczeń w przypadku przetwarzania danych osobowych przez biegłych rewidentów, w związku z dokonywanymi przez te podmioty czynnościami zawodowymi, prowadzonymi przeciwko nim postępowaniami dyscyplinarnymi jak również ma związek z ochroną tajemnicy zawodowej (art. 78 ust. 1 ustawy o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym).

Zakres wprowadzonych ograniczeń został określony w art. 4-6 projektu ustawy o ochronie danych osobowych. W związku z tym, że wymienione w projektowanym art. 2a ust. 1 ustawy podmioty realizują zadania publiczne będą uprawnione do powoływania się na ograniczenia/wyłączenia przewidziane w projekcie ustawy o ochronie danych osobowych w celu realizacji zadań, obowiązków i uprawnień określonych w ustawie i rozporządzeniu nr 537/2014. Wprowadzone ograniczenie nie obejmuje swoim zakresem wyłącznie art. 18 rozporządzenia. Nie oznacza to jednak, że żądanie ograniczenia przetwarzania danych osobowych będzie mogło być wykorzystywane w celu uniemożliwienia wykonywania tych zadań przez PiBR, KNA i KNF. Zgodnie bowiem art. 18 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 pomimo złożenia takiego żądania dane osobowe można przetwarzać m.in. z uwagi na ważne względy interesu Unii lub państwa członkowskiego. Potrzeba odwołania się do tej przesłanki wynikać może m.in. z konieczności zapewnienia prawidłowego toku prowadzonych postępowań i ich sprawnego przebiegu oraz sprawnego wykonywania przez wymienione organy przypisanych im ustawowo zadań publicznoprawnych. W przeciwnym razie nadużywanie tego prawa mogłoby prowadzić do obstrukcji postępowań, a tym samym niemożności prowadzenia postępowań, ze względu na przedawnienie karalności czynu będącego przedmiotem danego postępowania.

W celu wykonania dyrektyw zawartych w art. 23 ust. 2 lit. d i f RODO proponuje się wyraźne wskazanie, że dane osobowe podlegają zabezpieczeniom wynikającym z procedur prawnych, w których toku są przetwarzane oraz mogą być przetwarzane przez okres niezbędny w celach realizacji zadań, obowiązków lub uprawnień określonych w ustawie i rozporządzeniu nr 537/2014.

Zgodnie z projektowanym art. 2a ust. 6 ustawy Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie przysługuje prawo dostępu do informacji objętych obowiązkiem zachowania

tajemnicy zawodowej, o której mowa w art. 78 ust. 1 i art. 95 ust. 1. Nie oznacza to, że dane osobowe gromadzone przez firmy i biegłych rewidentów, czy też KNA, PIBR czy KNF nie będą chronione, gdyż podstawową ochronę zapewnia im tajemnica zawodowa do przestrzegania której są zobowiązani i za naruszenie której ponoszą odpowiedzialność. Z uwagi, iż tajemnica chroni klientów firm audytorskich w tym ich interesy gospodarcze, brak podstaw by przedkładać uprawnienia kontrolne organu nadzorczego nad prawo klientów firm audytorskich.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 25 maja 2017 r. o restytucji narodowych dóbr kultury

W projektowanych przepisach uwzględniono brzmienie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia (określającego podstawę przetwarzania danych osobowych), który wymaga, aby przepis prawa krajowego określał obowiązek, którego realizacja wiązałaby się z koniecznością przetwarzania danych osobowych, podmiot uprawniony do przetwarzania oraz rodzaj danych osobowych przetwarzanych w ramach poszczególnych zadań ustawowych.

Z tego względu zaproponowano zmiany określające zakres danych osobowych przetwarzanych przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, Dyrektora Biblioteki Narodowej oraz Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych w związku z pozwoleniem na stały wywóz dobra kultury za granicę, jeżeli to dobro kultury nie jest zabytkiem. W poszczególnych przepisach wskazano także okresy przechowywania danych osobowych.

Jednocześnie uwzględniając ogólne rozwiązania rozporządzenia 2016/679 dotyczące dostępu do informacji oraz zasad bezpłatnej realizacji praw osób, których dane są przetwarzane zaproponowano praktycznie jednolite i bardziej precyzyjne reguły korzystania z danych uprawnień w odniesieniu do wszystkich podmiotów z działu kultura i ochrona dziedzictwa narodowego. Propozycje te z jednej strony są de facto korzystniejsze dla zainteresowanych niż generalne rozwiązania RODO (gdyż gwarantują bezpłatną realizację danych praw raz na 6 miesięcy ,bez warunkowania jej ogólnymi klauzulami RODO, tj. ewidentnie nieuzasadnionym lub nadmiernym, w szczególności ze względu na swój ustawiczny charakter, żądaniem osoby, której dane dotyczą), a z drugiej wyważają też dbałość o interes finansowy państwa, tj. koszt realizacji danych praw przez podmioty z działu kultura i ochrona dziedzictwa narodowego.

Na podstawie art. 23 rozporządzenia 2016/679 proponuje się ograniczenie praw podmiotu danych, o których mowa w art. 12 i art. 15 rozporządzenia 2016/679, w ten sposób, że korespondencja oraz dostęp do danych byłyby realizowane bezpłatnie raz na 6 miesięcy. Częstsza realizacja wiązałaby się z koniecznością wniesienia opłaty równej kosztom sporządzenia odpowiedzi lub kopii danych. Propozycja jest uzasadniona interesem finansowym państwa: minister, Dyrektor Biblioteki Narodowej oraz Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych jako podmioty realizujące zadania publiczne narażeni byłiby na poniesienie znacznych kosztów w przypadku realizacji praw przewidzianych w powyższych przepisach bez ograniczeń. Dbłość o interes finansowy państwa znajduje przełożenie na efektywne funkcjonowanie państwa, a co za tym idzie - sprawną realizację zadań publicznych.

Z tego samego powodu proponuje się ograniczenie obowiązku zawiadamiania podmiotu danych o naruszeniu ochrony danych, na podstawie art. 34 rozporządzenia 2016/679, z jednoczesnym zobowiązaniem do publicznego poinformowania na stronie podmiotowej w BIP lub internetowej stronie podmiotowej, o naruszeniu ochrony w ciągu 72 godzin od jego stwierdzenia. Termin 72 godzin jest realnym terminem pozwalającym na realizację zadania (konieczność ustalenia zdarzenia i zareagowania na nie) w sytuacji, gdy podmioty, których one dotyczą, wykonują również szereg innych, podstawowych obowiązków w toku swojej zwykłej bieżącej działalności. Należy podkreślić, że zaproponowane rozwiązanie stanowi jednocześnie obostrzenie wobec przepisów rozporządzenia 2016/679, gdyż odnosi się do każdego naruszenia ochrony danych osobowych, a nie tylko do przypadków naruszenia danych osobowych mogących powodować wysokie ryzyko naruszenia praw i wolności poszczególnych osób. Niepoinformowanie o takim zdarzeniu we wskazanym terminie skutkować będzie pełnym stosowaniem obowiązku określonego w art. 34 rozporządzenia 2016/679.

Celem przetwarzania danych osobowych określonych w projektowanej ustawie jest wykonanie określonych zadań w interesie publicznym, w szczególności identyfikacja określonych podmiotów. Wprowadzenie ograniczeń praw podmiotu danych na podstawie art. 23 rozporządzenia 2016/679 jest niezbędne z uwagi na konieczność zapewnienia sprawnego funkcjonowania ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego jako organu administracji publicznej oraz innych podmiotów publicznych. Jednocześnie brak jest możliwości realizacji tychże zadań w sposób odmienny od zaproponowanego w

projekcie. Należy zatem uznać, iż wprowadzenie proponowanych ograniczeń jest zgodne z art. 51 Konstytucji RP.

Ponadto należy zauważyć, że art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 zawiera wymagania dotyczące ograniczania praw podmiotów danych. Zostały one spełnione w niniejszej ustawie przez określenie środków zabezpieczenia danych, okresu przechowywania danych oraz przez wskazanie sposobu ogłaszania ograniczeń praw podmiotu danych. Zabezpieczenia, o których mowa w projektowanym art. 13a ust. 1, polegają co najmniej na dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających upoważnienie nadane przez administratora danych oraz pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.

Proponuje się również ograniczenie stosowania art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 z uwagi na konieczność ponoszenia niewspółmiernych do skali zadań nakładów, nie tylko finansowych.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2017 r. o Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej

(BRAK UZASADNIENIA ZE STRONY MNISW)

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. o Krajowym Zasobie Nieruchomości

Powyższe wyłączenia stosowania wybranych obowiązków informacyjnych nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności, jak również są środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym wyżej opisanemu ważnemu interesowi gospodarczemu Unii oraz państwa członkowskiego.

Przed wszystkim, wskazanym w Rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest zagwarantowanie, że nie będzie ono naruszało istoty podstawowych praw i wolności. W tym miejscu zasadnym wydaje się podkreślenie, że projektowane przepisy nie ingerują w istotę praw osób fizycznych uregulowanych w RODO, czyli w uprawnienie do żądania dostępu, sprostowania czy usunięcia danych gromadzonych przez administratora. Projekt ogranicza się tylko i wyłącznie do ograniczenia stosowania niektórych przepisów dotyczących części obowiązków informacyjnych spoczywających na organach władzy publicznej, a także, wyłącznie w niezbędnych przypadkach, stosowania przez daną osobę prawa do ograniczenia lub sprzeciwu wobec przetwarzania danych. Ograniczenia

przewidziane w projektowanych przepisach w niczym nie uchybiają więc prawom osób, których dane są przetwarzane, a jedynie w pewnym zakresie mają na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych spoczywających na organach administracji publicznej. W szczególności, ograniczeniom nie będzie podlegał art. 15 ust. 1 i 2 Rozporządzenia, który reguluje zasady prawa dostępu osoby do dotyczących jej danych. Oznacza to, że mimo zwolnienia organów administracji publicznej z uprzedniego obowiązku poinformowania o przetwarzaniu danych w celu innym niż cel, w którym dane zostały zebrane, osoba fizyczna w każdej chwili będzie mogła zażądać od tego organu uzyskania takiej informacji na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c RODO. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie z konieczności dostarczenia kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu, jednocześnie przepis art. 15 ust. 1, który będzie miał zastosowanie, gwarantuje, że osoba ma prawo uzyskania dostępu do danych jej dotyczących. Oznacza to, że na organie władzy publicznej będzie ciążył obowiązek zapewnienia takiego dostępu. Dodać należy, że w wielu przypadkach to obywatele z własnej nieprzymuszonej woli przekazują dane osobowe ich dotyczące (np. składając wnioski o wszczęcie postępowania administracyjnego, wydanie zaświadczenia czy o dostęp do informacji publicznej, wnosząc skargi i petycje, a także kierując wszelkiego innego rodzaju wystąpienia do organów administracji publicznej), w praktyce godząc się na to, że adresat podania będzie przetwarzał te dane, oczywiście w zakresie niezbędnym do załatwienia danej sprawy. W przypadku zaś postępowań administracyjnych wszczynanych z urzędu, strona na każdym etapie postępowania ma prawo wglądu do akt sprawy, w tym do zawartych w nich danych osobowych jej dotyczących. Zaproponowane ograniczenie stosowania RODO w zakresie prawa stosowania prawa do sprzeciwu, w żaden też sposób negatywnie nie wpłynie na prawo strony do zaskarżania rozstrzygnięć organów administracji zapadających w sprawach jej dotyczących. Powyższe potwierdza, że wyłączenia stosowania wybranych przepisów RODO nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności obywateli.

Kolejnym, wskazanym w Rozporządzeniu warunkiem wprowadzenia ograniczeń jest wykazanie, że są one niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie. W tym kontekście zauważyć należy, że celem istnienia i funkcjonowania organów administracji publicznej jest sprawne zarządzanie państwem przejawiające się poprzez zaspokajanie zbiorowych i indywidualnych potrzeb obywateli, wynikających ze współżycia ludzi w społecznościach (patrz próba definicji pojęcia administracja publiczna w: J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 10). Administracja publiczna działa więc na rzecz

dobra wspólnego, którego synonimem jest interes publiczny. Z tego względu istotnym jest zapewnienie organom administracji możliwości skutecznego i efektywnego wykonywania powierzonych jej zadań, co leży w interesie wszystkich obywateli. W tym kontekście zaproponowane ograniczenia stosowania RODO mają na celu umożliwienie organom realizacji podstawowych funkcji, dla których zostały powołane. Z całą pewnością podstawowym oczekiwaniem obywateli w stosunku do organów administracji jest sprawne załatwianie spraw, zarówno o charakterze zbiorowym, jak i indywidualnym. Zaproponowane ograniczenia są więc niezbędne i proporcjonalne, ponieważ przy ich wprowadzaniu należyce wyważono interes publiczny, rozumiany jako zaspokajanie potrzeb obywateli jako ogółu, oraz interes indywidualny, przejawiający się w korzystaniu z pełni praw wskazanych w RODO, przy czym proponowane ograniczenia, jak już wyżej wskazano, nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności. Nie można przy tym pominąć faktu, że konieczność stosowania przez organy administracji w każdym przypadku przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 13 ust. 3, prawa do ograniczenia przetwarzania czy prawa do sprzeciwu, nie tylko spowodowałoby spowolnienie pracy urzędów wynikające ze znaczącego wzrostu obciążeń biurokratycznych, lecz również oznaczałby konieczność poniesienia dodatkowych znaczących kosztów, które poniosą wszyscy obywatele

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym

** Uzasadnienie wspólne do zmian projektowanych w następujących ustawach: Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych, ustawa z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych, ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, ustawa z dnia 15 czerwca 2007 r. o lekarzu sądowym, ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, ustawa z dnia 11 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, ustawa z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, ustawa z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu.*

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń

Vide uzasadnienie do ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym.

Uzasadnienie do propozycji zmian przepisów ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze skróceniem okresu przechowywania akt pracowniczych oraz ich elektroniczną

(wnioskodawca projektowanych przepisów przedłożył jedno uzasadnienie dla zmiany przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze skróceniem okresu przechowywania akt pracowniczych oraz ich elektroniczną)

(dołączone uzasadnienie do wkładu MSWIA przekazane w dniu 28.03.2018)

1) Ustawa z 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 736 i 1169)

Projektowana zmiana ustawy z dnia z 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 736 i 1169) dotyczy zmiany treści przepisu art. 14h dotyczącego przetwarzania danych osobowych w Systemie Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej, zwanym dalej „SWD PSP”. Zmiana ta jest podyktowana wejściem w życie z dniem 25 maja 2018 r. przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE, zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”. Nowelizacja odnosi się do uregulowania kwestii ochrony danych osobowych w jednostkach ochrony przeciwpożarowej w kontekście możliwości ograniczenia praw podmiotów danych wskazanych w art. 12–22 i art. 34 rozporządzenia 2016/679. Ograniczenie praw podmiotów danych jest możliwe na podstawie art. 23 ust. 1 lit. c i e rozporządzenia 2016/679, o ile ograniczenie takie nie narusza istoty podstawowych praw i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym bezpieczeństwu publicznemu oraz innym ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym Unii lub państwa członkowskiego, w szczególności ważnemu interesowi gospodarczemu lub finansowemu Unii lub państwa członkowskiego, w tym kwestiom pieniężnym, budżetowym i podatkowym, zdrowiu publicznemu i zabezpieczeniu społecznemu.

Jak widać z powyższego działania realizowane przez jednostki ochrony przeciwpożarowej, w tym Państwową Straż Pożarną, związane są z szeroko pojętym bezpieczeństwem publicznym, w tym ratowaniem życia, zdrowia i mienia osób, co stanowi jedno z kluczowych zadań państwa. W procesie działań ratowniczych jednym z najistotniejszych elementów, wręcz kluczowym, jest czas. Zanim jednostka ochotniczej straży pożarnej lub Państwowej Straży Pożarnej podejmie działania ratownicze-gaśnicze musi nastąpić zgłoszenie zdarzenia. Im szybciej to nastąpi, tym szybciej ta jednostka podejmie przedmiotowe działania. Konieczne jest zatem, aby proces obsługi zgłoszenia zdarzenia był skrócony oraz uproszczony w celu oszczędzania czasu. Dla optymalnego przyjęcia zgłoszenia niezbędne jest zatem zwolnienie administratora danych m.in. z obowiązku informacyjnego lub obowiązku uzyskiwania zgody. Nie jest bowiem wskazane, aby osoba zgłaszająca telefonicznie zdarzenie zagrażające życiu, zdrowiu lub mieniu musiała np. wysłuchiwać formuł informacyjnych dotyczących m.in.: kto i w jakim celu przetwarza jej dane osobowe, do czego ona ma prawo oraz jakie są obowiązki ochotniczej straży pożarnej lub Państwowej Straży Pożarnej w tym zakresie. Takie czynności powodują stratę cennego czasu, a na to państwo i obywatele, w obliczu zagrożenia lub sytuacji kryzysowej, nie mogą sobie pozwolić.

W pełni zrozumiałe jest, że prawa wynikające z art. 51 Konstytucji RP muszą być przestrzegane, lecz jednocześnie wskazać należy, że przepis art. 31 pkt 3 Konstytucji RP stanowi, że w szczególnych przypadkach związanych z bezpieczeństwem, porządkiem publicznym, ochroną środowiska oraz ochroną zdrowia prawa te mogą być ograniczone drogą ustawy. Takie rozwiązanie, będące w pełni zgodne z Konstytucją RP, funkcjonuje w obecnie obowiązującej ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, gdzie art. 14h ust. 5, odnoszący się do SWD PSP stanowi, iż „W odniesieniu do danych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się obowiązku określonego w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych”. Powyższe oznacza, że test proporcjonalności, który odnosi się do ochrony wartości określonych Konstytucją RP, przeniesiony na grunt ustawy o ochronie przeciwpożarowej oraz ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, wykazuje konieczność wprowadzenia postulowanych rozwiązań prawnych w kontekście istoty ochrony interesu obywateli RP, których życie, zdrowie i mienie są wartościami równie mocno chronionymi przez Konstytucję RP, o ile nie mocniej, a co za tym idzie stanowią one argumenty przemawiające

za ograniczeniami lub wyłączeniami z rozporządzenia 2016/679 zawartymi w projekcie, który

to projekt wprowadza również stosowne gwarancje ochrony danych osobowych.

W przypadku art. 14h projektu ustawy o ochronie przeciwpożarowej przedmiotowe ograniczenie lub wyłączenie zostało zastosowane w zakresie niezbędnym dla zapewnienia bezpieczeństwa publicznego oraz realizacji zadań publicznych przez jednostki organizacyjne Państwowej Straży Pożarnej.

Państwowa Straż Pożarna jest jednym z elementów systemu bezpieczeństwa publicznego rozumianego bardzo szeroko jako nie tylko tożsamego z porządkiem publicznym, lecz również z ratownictwem, ochroną przeciwpożarową, ochroną przeciwpowodziową, a także przeciwdziałaniem negatywnym skutkom klęsk żywiołowych i tzw. miejscowych zagrożeń.

Ze względu na fakt, że centralnym organem administracji rządowej w sprawach organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego oraz ochrony przeciwpożarowej jest Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, który kieruje formacją korzystającą z SWD PSP, to należało uwzględnić w projekcie przedmiotowej nowelizacji również jednostki ochrony przeciwpożarowej wymienione w art. 15 ustawy o ochronie przeciwpożarowej.

Szeroki katalog podmiotów oraz liczba osób, których dane osobowe gromadzone są i przetwarzane w systemie SWD PSP w skali jednego roku (szacunkowo około kilka mln) wyklucza, aby administrator informował wszystkie te osoby, których dane dotyczą o prawach im przysługujących z rozporządzenia 2016/679, a szczególnie, że dane większości tych samych osób przetwarzanych w SWD PSP są jednocześnie przetwarzane w szerszym zakresie w innych systemach (np. SWD Policji, czy przez Państwowe Ratownictwo Medyczne). Dotyczy to również różnego rodzaju postępowań administracyjnych wszczynanych zarówno na wniosek, jak i z urzędu, a prowadzonych na wszystkich szczeblach poczynając od poziomu komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, a kończąc na Komendancie Głównym Państwowej Straży Pożarnej mającym kompetencje nadzorcze. Proponowane ograniczenia wynikają z konieczności zapewnienia prawidłowego toku prowadzonych postępowań i ich sprawnego przebiegu oraz sprawnego wykonywania przez wymienione organy przypisanych im ustawowo zadań publicznoprawnych. Ograniczenia znajdują swoje uzasadnienie w treści art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/679: w lit. c (bezpieczeństwo publiczne), częściowo w lit. d (ochrona

przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobieganie takim zagrożeniom), częściowo w lit. e (ważne cele leżące w ogólnym interesie publicznym), oraz częściowo w lit. h (funkcje kontrolne i regulacyjne związane ze sprawowaniem władzy publicznej w przypadkach, o których mowa w lit. c, e oraz g).

W przypadku art. 14h ustawy o ochronie przeciwpożarowej ograniczenie wskazane w art. 23 rozporządzenia 2016/679 zostało zastosowane w zakresie niezbędnym dla zapewnienia bezpieczeństwa publicznego oraz realizacji zadań publicznych przez jednostki organizacyjne ochrony przeciwpożarowej, w tym jednostki organizacyjne Państwowej Straży Pożarnej.

Projekt nowelizacji ustawy o ochronie przeciwpożarowej został uzupełniony o wymaganą przez przepisy unijne regulację zobowiązującą administratora danych do wdrożenia odpowiednich zabezpieczeń zapobiegających nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu danych osobowych (procedury prawne określają administratorzy), jak również ich przechowywaniu przez okres niezbędny w kontekście przepisów dotyczących archiwów oraz zobowiązanie do weryfikacji tych danych nie rzadziej niż co 10 lat od dnia ich uzyskania. Przepis ten wskazuje także, że osoby, których dane dotyczą mają prawo uzyskania od administratora informacji o ograniczeniach.

Projekt jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

Wejście w życie ustawy nie spowoduje powstania dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa ponad przewidziane w ustawie budżetowej na 2018 rok.

2) Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1204, 1321 i 1567 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138)

Projektowana zmiana w postaci dodania do ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1204, 1321 i 1567 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138) nowego rozdziału dotyczącego przetwarzania danych osobowych jest podyktowana wejściem w życie z dniem 25 maja 2018 r. przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE, zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”.

Projektowane przepisy mają na celu dostosowanie funkcjonowania Państwowej Straży Pożarnej do nowych zasad ochrony danych osobowych, w szczególności w kontekście możliwości ograniczenia praw podmiotów danych wskazanych w art. 12–22 i art. 34 rozporządzenia 2016/679. Ograniczenie praw podmiotów danych jest możliwe na podstawie art. 23 ust. 1 lit. c i e rozporządzenia 2016/679, o ile ograniczenie takie nie narusza istoty podstawowych praw i wolności oraz jest w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym bezpieczeństwu publicznemu oraz innym ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym Unii lub państwa członkowskiego, w szczególności ważnemu interesowi gospodarczemu lub finansowemu Unii lub państwa członkowskiego, w tym kwestiom pieniężnym, budżetowym i podatkowym, zdrowiu publicznemu i zabezpieczeniu społecznemu. W przypadku art. 124o ustawy o Państwowej Straży Pożarnej ograniczenie to zostało zastosowane w zakresie niezbędnym dla zapewnienia bezpieczeństwa publicznego oraz realizacji zadań publicznych przez jednostki organizacyjne Państwowej Straży Pożarnej.

W tym miejscu wskazać należy, że język potoczny pod pojęciem „bezpieczeństwo publiczne” rozumie: „ogół warunków i [instytucji](#) chroniących życie, zdrowie, mienie [obywateli](#) oraz [majątek ogólnonarodowy](#), [ustrój](#) i [suwerenność państwa](#) przed zjawiskami groźnymi dla ładu prawnego, a także przed zjawiskami mogącymi zakłócić normalne funkcjonowanie obywateli, godzącymi w przyjęte normy postępowania”. Autorzy pracy (Pani Magdalena Gikiewicz, Pan Paweł Gromek i Pan Rafał Wróbel) zamieszczonej w Zeszytach Naukowych Szkoły Głównej Służby Pożarniczej (Nr 46 z 2013 r. strony 65-93) pod tytułem: „Analiza systemu bezpieczeństwa publicznego i jego relacji z innymi podmiotami bezpieczeństwa państwa w odniesieniu do Państwowej Straży Pożarnej” wskazują, że Państwowa Straż Pożarna jest jednym z elementów systemu bezpieczeństwa publicznego rozumianego bardzo szeroko jako nie tylko tożsamego z porządkiem publicznym, lecz również z ratownictwem, ochroną przeciwpożarową, ochroną przeciwpowodziową, a także przeciwdziałaniem negatywnym skutkom klęsk żywiołowych i tzw. miejscowych zagrożeń. Powyższe determinuje zatem zastosowanie ograniczeń wynikających z art. 23 rozporządzenia 2016/679 oraz odrębną regulację kwestii ochrony danych osobowych w ramach ustawy o Państwowej Straży Pożarnej w związku ze specyficznymi zadaniami realizowanymi przez tę formację.

Jak widać z powyższego działania realizowane przez Państwową Straż Pożarną związane są z szeroko pojętym bezpieczeństwem publicznym, w tym ratowaniem życia, zdrowia i mienia osób, co stanowi jedno z kluczowych zadań państwa. W procesie działań ratowniczych jednym z najistotniejszych elementów, wręcz kluczowym, jest czas. Zanim Państwowa Straż Pożarna lub np. ochotnicze straże pożarne podejmie działania ratowniczo-gaśnicze musi nastąpić zgłoszenie zdarzenia. Im szybciej to nastąpi, tym szybciej jednostka organizacyjna Państwowej Straży Pożarnej lub inna jednostka ochrony przeciwpożarowej podejmie przedmiotowe działania. Konieczne jest zatem, aby proces obsługi zgłoszenia zdarzenia był skrócony oraz uproszczony w celu oszczędzania czasu. Dla optymalnego przyjęcia zgłoszenia niezbędne jest zatem zwolnienie administratora danych m.in. z obowiązku informacyjnego lub obowiązku uzyskiwania zgody. Nie jest bowiem wskazane, aby osoba telefonicznie zgłaszająca zdarzenie zagrażające życiu, zdrowiu lub mieniu musiała np. wysłuchiwać formuł informacyjnych dotyczących m.in.: kto i w jakim celu przetwarza jej dane osobowe, do czego ona ma prawo oraz jakie są obowiązki Państwowej Straży Pożarnej lub ochotniczej straży pożarnej w tym zakresie. Takie czynności powodują stratę cennego czasu, a na to państwo i obywatele nie mogą sobie pozwolić.

W pełni zrozumiałe jest, że prawa wynikające z art. 51 Konstytucji RP muszą być przestrzegane, lecz jednocześnie wskazać należy, że przepis art. 31 pkt 3 Konstytucji RP stanowi, że w szczególnych przypadkach związanych z bezpieczeństwem, porządkiem publicznym, ochroną środowiska oraz ochroną zdrowia prawa te mogą być ograniczone drogą ustawy. Takie rozwiązanie, będące w pełni zgodne z Konstytucją RP, funkcjonuje w obecnie obowiązującej ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U.z 2017 r. poz. 736 i 1169), gdzie w art. 14h ust. 5, odnoszącym się do SWD PSP (Systemu Wspomagania Dowodzenia Państwowej Straży Pożarnej), wskazano: „W odniesieniu do danych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się obowiązku określonego w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych”. Powyższe oznacza, że test proporcjonalności, który odnosi się do ochrony wartości określonych Konstytucją RP, przeniesiony na grunt ustawy o Państwowej Straży Pożarnej i ustawy o ochronie przeciwpożarowej, wykazuje konieczność wprowadzenia postulowanych rozwiązań prawnych w kontekście istoty ochrony interesu obywateli RP, których życie, zdrowie i mienie są wartościami równie mocno chronionymi przez Konstytucję RP, o ile nie mocniej, a co za tym idzie stanowią one argumenty przemawiające za ograniczeniami lub wyłączeniami

z rozporządzenia 2016/679 zawartymi w projekcie, który to projekt wprowadza również stosowne gwarancje ochrony danych osobowych.

Na podstawie art. 37 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/679 organ publiczny jako podmiot przetwarzający dane ma obowiązek powołania inspektora ochrony danych (w przypadku Państwowej Straży Pożarnej 357 inspektorów). Jednak przepis art. 37 ust. 3 rozporządzenia 2016/679 umożliwia wyznaczenie jednego inspektora ochrony danych dla kilku takich organów z uwzględnieniem struktury organizacyjnej i wielkości. Korzystając z tego przepisu proponuje się budowę systemu ochrony danych osobowych w Państwowej Straży Pożarnej na poziomie Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej, Szkoły Głównej Służby Pożarniczej, szkół Państwowej Straży Pożarnej, Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpowodzi, Centralnego Muzeum Pożarnictwa, komend wojewódzkich Państwowej Straży Pożarnej oraz komend miejskich Państwowej Straży Pożarnej I kategorii.

Koncepcja stworzenia takiej struktury w Państwowej Straży Pożarnej uzyskała pełną akceptację Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej. Możliwość budowy takiej struktury wynika wprost z przepisów art. 37 rozporządzenia 2016/679, niemniej jednak wprowadzenie takiej regulacji do ustawy o Państwowej Straży Pożarnej jest wskazane ze względu na to, że stanowić to będzie wskazówkę dla Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji do wprowadzenia stosownych zmian w rozporządzeniu w sprawie ramowej organizacji komendy wojewódzkiej i powiatowej (miejskiej) Państwowej Straży Pożarnej w zakresie umożliwienia ustanowienia jednego inspektora ochrony danych dla kilku komend powiatowych i miejskich Państwowej Straży Pożarnej lub komendy wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej i komendy lub komend powiatowych i miejskich Państwowej Straży Pożarnej. Tego typu konstrukcja systemu ochrony danych osobowych ma wpływ nie tylko na ograniczenie ilości inspektorów ochrony danych, co wiąże się nierozłącznie z ograniczeniem ilości etatów i oszczędnościami dla budżetu, ale również lepszym doborze kadry i przygotowaniu merytorycznym mniejszej ich liczby, co przekłada się na lepszy poziom zapewnienia bezpieczeństwa osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych w sytuacji komend powiatowych i miejskich Państwowej Straży Pożarnej, które nie przetwarzają dużej ilości tego rodzaju danych. Na poziomie komend powiatowych i miejskich Państwowej Straży Pożarnej (nie dotyczy komend miejskich Państwowej Straży Pożarnej I kategorii) zostanie wskazana jedna osoba odpowiedzialna za koordynację działań i

kontakty z inspektorem ochrony danych na poziomie komendy wojewódzkiej PSP, co pozwoli w sposób racjonalny zarządzać posiadanymi zasobami kadrowymi.

Projekt nowelizacji ustawy o Państwowej Straży Pożarnej został uzupełniony o wymaganą przez przepisy unijne regulację zobowiązującą administratora danych do wdrożenia odpowiednich zabezpieczeń zapobiegających nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu danych osobowych (procedury prawne określą administratorzy), jak również ich przechowywaniu przez okres niezbędny w kontekście przepisów dotyczących archiwów oraz zobowiązanie do weryfikacji tych danych nie rzadziej niż co 10 lat od dnia ich uzyskania. Przepis ten wskazuje także, że osoby, których dane dotyczą mają prawo uzyskania od administratora informacji o ograniczeniach.

Projekt jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

Wejście w życie ustawy nie spowoduje powstania dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa ponad przewidziane w ustawie budżetowej na 2018 rok.

3) Ustawa z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2018 r. poz. 132 i 138) oraz ustawa z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 481)

Dodanie w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2018 r. poz. 132 i 138), zwanej dalej „ustawą zaopatrzeniową”, przepisów (art. 11a) regulujących przetwarzanie przez organy emerytalne danych osobowych funkcjonariuszy zwolnionych ze służby oraz członków ich rodzin, w celu prawidłowej realizacji zadań, obowiązków i uprawnień będących we właściwości tych organów, wynika z faktu, iż w chwili obecnej kwestia przetwarzania danych osobowych w ogóle nie jest uregulowana w ustawie zaopatrzeniowej.

Wyłączenie w ustawie zaopatrzeniowej obowiązku stosowania art. 13, 14 i 17–22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE, zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, jest niezbędne, ponieważ pracownicy jednostek obsługujących organy emerytalne realizując swoje zadania, tj. przede wszystkim ustalając prawo do świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego i ich wysokości, zbierają i przetwarzają w sposób ciągły dane osobowe kilkuset tysięcy świadczeniobiorców (w Zakładzie Emerytalno-Rentowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji ponad 200 tys.), w związku z czym realizacja obowiązków wynikających z art. 13, 14 i 17–22 rozporządzenia 2016/679, nie znajduje uzasadnienia z punktu widzenia terminowości, a także kosztów realizacji zadań organów emerytalnych. Wykonywanie obowiązków wynikających z wyżej wymienionych przepisów rozporządzenia 2016/679 (szczególnie informacyjnych z art. 13, 14 i 19, czy związanych z przenoszeniem danych z art. 20) w stosunku do kilkuset tysięcy świadczeniobiorców pociągałoby za sobą niewspółmiernie duże koszty i nakład czasu pracy. Organy emerytalne przetwarzają dane osobowe realizując swoje zadania ustawowe, co do zasady na wniosek i w celu ustalenia, a następnie wypłaty świadczeń emerytalno-rentowych. Wniesienie przez osobę, której dane dotyczą, a następnie obowiązek uwzględnienia przez organ emerytalny, żądania usunięcia danych osobowych (art. 17 rozporządzenia 2016/679), żądania ograniczenia przetwarzania tych danych (art. 18 rozporządzenia 2016/679), czy sprzeciwu wobec przetwarzania tych danych (art. 21 rozporządzenia 2016/679) spowodowałoby de facto niemożność ustalenia prawa do świadczenia, bądź jego wypłaty. Wyłączenie stosowania art. 22 rozporządzenia 2016/679 (prawo do niepodlegania decyzji, która opiera się wyłącznie na zautomatyzowanym przetwarzaniu) jest niezbędne z uwagi na fakt, iż coroczna obowiązkowa waloryzacja świadczeń emerytalno-rentowych wykonywana jest niejako automatycznie przez system informatyczny, po przyjęciu odpowiednich założeń i wprowadzeniu stosownych modyfikacji tego systemu dla zasad waloryzacji obowiązujących w danym roku. Ponadto wprowadzono warunkowe ograniczenie stosowania art. 16 (prawo do sprostowania danych) i art. 34 (zawiadomienie o naruszeniu ochrony danych osobowych) rozporządzenia 2016/679, z równoczesnym określeniem sposobów działania organów

emerytalnych w sytuacjach regulowanych tymi przepisami. Ograniczenie stosowania art. 16 wynika z faktu, że nie każde dane osobowe mogą być uzupełnione na podstawie oświadczenia, ponieważ dla części z nich wymagane jest przedstawienie stosownego dokumentu potwierdzającego określone dane osobowe (np. dane dotyczące stanu zdrowia potwierdzane są wyłącznie orzeczeniem komisji lekarskiej). Ograniczenie stosowania art. 34 podyktowane jest przede wszystkim niewspółmiernie wysokimi kosztami, jakie pociągnąłby za sobą obowiązek indywidualnego informowania o naruszeniu ochrony danych osobowych każdego z kilkuset tysięcy świadczeniobiorców.

Przewidziane powyżej ograniczenia stosowania poszczególnych przepisów rozporządzenia 2016/679 są zgodne z art. 23 ust. 1 lit. e tego rozporządzenia, bowiem nie naruszają one istoty podstawowych praw i wolności oraz są w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym ważnemu celowi leżącemu w ogólnym interesie publicznym państwa członkowskiego, którym jest zabezpieczenie społeczne. Ponadto projektowany art. 11a ustawy zaopatrzeniowej zawiera, zgodnie z art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2016/679, przepisy określające m.in. cele przetwarzania i kategorie danych osobowych (art. 11a ust. 1), zakres wprowadzonych ograniczeń (art. 11a ust. 2–4 i 10), zabezpieczenia zapobiegające nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu (art. 11 ust. 6, 7 i 9) oraz okresy przechowywania (art. 11a ust. 8).

W zakresie zaproponowanych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin wyłączeń:

1) art. 13 rozporządzenia 2016/679 dotyczącego informacji podawanych w przypadku zbierania danych osobowych, należy wskazać, że organ emerytalny przetwarza dane osobowe realizując swoje zadania ustawowe, co do zasady na wniosek osoby, której dane dotyczą i w celu ustalenia, a następnie wypłaty świadczeń emerytalno-rentowych. Organ emerytalny poda cel przetwarzania danych osobowych oraz okresy przechowywania danych osobowych w ustawie emerytalnej. Organ emerytalny poinformuje o tym wyłączeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej. Tak więc osoba będzie miała informację o zastosowanym wyłączeniu;

2) art. 14 rozporządzenia 2016/679 dotyczącego informacji podawanych w przypadku pozyskiwania danych osobowych w sposób inny niż od osoby, której dane dotyczą, należy zauważyć, że organ emerytalny przetwarza dane osobowe realizując swoje zadania ustawowe, co do zasady na wniosek osoby, której dane dotyczą i w celu ustalenia, a następnie wypłaty świadczeń emerytalno-rentowych. Organ emerytalny pobiera również dane z innych podmiotów celem realizacji zadań ustawowych. Cel i zakres zbierania danych od innych podmiotów jest ściśle określony obowiązkiem ustawowym, o którym świadczeniobiorca wie. Obowiązek informacyjny w stosunku do kilkuset tysięcy świadczeniobiorców pociągałaby za sobą niewspółmiernie duże koszty i nakład czasu pracy pracowników organu emerytalnego. Organ emerytalny poinformuje o tym wyłączeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej. Tak więc osoba będzie miała informację o zastosowanym wyłączeniu;

3) art. 16 rozporządzenia 2016/679 dotyczącego prawa do sprostowania danych, należy wskazać, że organ emerytalny przetwarza dane osobowe realizując swoje zadania ustawowe, co do zasady na wniosek osoby, której dane dotyczą i w celu ustalenia, a następnie wypłaty świadczeń emerytalno-rentowych. Przepisów tego artykułu nie stosuje się, o ile przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania. Ograniczenie stosowania tego art. wynika z faktu, że nie każde dane osobowe mogą być uzupełnione na podstawie oświadczenia, ponieważ dla części z nich wymagane jest przedstawienie stosownego dokumentu potwierdzającego określone dane osobowe (np. dane dotyczące stanu zdrowia potwierdzane są wyłącznie orzeczeniem komisji lekarskiej). Organ emerytalny poinformuje o tym częściowym wyłączeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej. Tak więc osoba będzie miała informację o zastosowanym wyłączeniu;

4) art. 17 rozporządzenia 2016/679 dotyczącego prawa do usunięcia danych, należy wskazać, że organ emerytalny przetwarza dane osobowe realizując swoje zadania ustawowe, co do zasady na wniosek osoby, której dane dotyczą i w celu ustalenia, a następnie wypłaty świadczeń emerytalno-rentowych. Obowiązek uwzględnienia przez organ emerytalny żądania usunięcia danych osobowych spowodowałoby de facto niemożność ustalenia prawa do świadczenia, bądź jego wypłaty. Żądanie takie stoi w sprzeczności z ustawowym obowiązkiem organu. Organ nie może usunąć danych, gdyż obowiązują go wymogi w zakresie przechowywania dokumentacji. Organ emerytalny poinformuje o tym wyłączeniu na

swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej.

Tak więc osoba będzie miała informację o zastosowanym wyłączeniu;

5) art. 18 rozporządzenia 2016/679 dotyczącego prawa do ograniczenia przetwarzania, należy wskazać, że organ emerytalny przetwarza dane osobowe realizując swoje zadania ustawowe, co do zasady na wniosek osoby, której dane dotyczą i w celu ustalenia, a następnie wypłaty świadczeń emerytalno-rentowych. Obowiązek uwzględnienia przez organ emerytalny żądania ograniczenia przetwarzania danych osobowych spowodowałoby de facto niemożność ustalenia prawa do świadczenia, bądź jego wypłaty. Żądanie takie stoi w sprzeczności z ustawowym obowiązkiem organu. Organ emerytalny poinformuje o tym wyłączeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej. Tak więc osoba będzie miała informację o zastosowanym wyłączeniu;

6) art. 19 rozporządzenia 2016/679 dotyczącego obowiązku powiadomienia o sprostowaniu lub usunięciu danych osobowych lub o ograniczeniu przetwarzania, należy wskazać, że organ emerytalny przetwarza dane osobowe realizując swoje zadania ustawowe, co do zasady na wniosek osoby której dane dotyczą i w celu ustalenia, a następnie wypłaty świadczeń emerytalno-rentowych. Obowiązek informacyjny określony w tym artykule pociągnąłby za sobą niewspółmiernie duże koszty i nakład czasu pracy pracowników organu emerytalnego na obsługę tego obowiązku. Organ emerytalny poinformuje o tym wyłączeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej. Tak więc osoba będzie miała informację o zastosowanym wyłączeniu;

7) art. 20 rozporządzenia 2016/679 dotyczącego prawa do przenoszenia danych, należy wskazać, że organ emerytalny przetwarza dane osobowe realizując swoje zadania ustawowe, co do zasady na wniosek osoby, której dane dotyczą i w celu ustalenia, a następnie wypłaty świadczeń emerytalno-rentowych. Obowiązek przenoszenia danych pociągnąłby za sobą niewspółmiernie duże koszty i nakład czasu pracy pracowników organu emerytalnego na obsługę tego obowiązku. Tak więc obowiązek ten nie znajduje uzasadnienia z punktu widzenia terminowości, a także kosztów realizacji zadań organu emerytalnego. Organ emerytalny poinformuje o tym wyłączeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej. Tak więc osoba będzie miała informację o zastosowanym wyłączeniu;

8) art. 21 rozporządzenia 2016/679 dotyczącego prawa do sprzeciwu, należy wskazać, że organ emerytalny przetwarza dane osobowe realizując swoje zadania ustawowe, co do zasady

na wniosek osoby, której dane dotyczą i w celu ustalenia, a następnie wypłaty świadczeń emerytalno-rentowych. Obowiązek uwzględnienia przez organ emerytalny żądania prawa do sprzeciwu spowodowałoby de facto niemożność ustalenia prawa do świadczenia, bądź jego wypłaty. Żądanie takie stoi w sprzeczności z ustawowym obowiązkiem organu. Organ emerytalny poinformuje o tym wyłączeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej. Tak więc osoba będzie miała informację o zastosowanym wyłączeniu,

9) art. 22 rozporządzenia 2016/679 dotyczącego zautomatyzowanego podejmowania decyzji w indywidualnych przypadkach, w tym profilowania, należy wskazać, że organ emerytalny przetwarza dane osobowe realizując swoje zadania ustawowe, co do zasady na wniosek osoby, której dane dotyczą i w celu ustalenia, a następnie wypłaty świadczeń emerytalno-rentowych. Obowiązek uwzględnienia przez organ emerytalny żądania prawa do sprzeciwu w zakresie zautomatyzowanego przetwarzania spowodowałoby de facto niemożność wykonywania przez organ obowiązków ustawowych. Żądanie takie stoi w sprzeczności z ustawowym obowiązkiem organu. Automatyczne przetwarzanie jest niezbędne z uwagi na fakt, iż coroczna obowiązkowa waloryzacja świadczeń emerytalno-rentowych wykonywana jest automatycznie przez system informatyczny, po przyjęciu odpowiednich założeń i wprowadzeniu stosownych modyfikacji tego systemu dla zasad waloryzacji obowiązujących w danym roku. Organ emerytalny poinformuje o tym wyłączeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej. Tak więc osoba będzie miała informację o zastosowanym wyłączeniu;

10) art. 34 rozporządzenia 2016/679 dotyczącego zawiadomienia osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych, należy wskazać, że organ emerytalny przetwarza dane osobowe realizując swoje zadania ustawowe, co do zasady na wniosek osoby, której dane dotyczą i w celu ustalenia, a następnie wypłaty świadczeń emerytalno-rentowych. Organ emerytalny przewiduje zastosowanie obowiązku informacyjnego w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej. Tak więc w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych organ emerytalny wyda komunikat o tym naruszeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji

Publicznej lub na swojej stronie internetowej. Obowiązek informacyjny w innej formie w stosunku do kilkuset tysięcy świadczeniobiorców pociągałby za sobą niewspółmiernie duże koszty i nakład czasu pracy pracowników organu emerytalnego. Organ emerytalny poinformuje o tym wyłączeniu na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na swojej stronie internetowej. Tak więc osoba będzie miała informację o zastosowanym wyłączeniu.

Przewidziane powyżej ograniczenia stosowania poszczególnych przepisów rozporządzenia 2016/679 nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności osób oraz są w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym ważnemu celowi leżącemu w ogólnym interesie publicznym państwa członkowskiego, którym jest zabezpieczenie społeczne. Należy zaznaczyć, że powyższe wyłączenia są zgodne z art. 51 Konstytucji RP. Dodatkowo należy zaznaczyć, że wyłączenia te w istotny sposób wpłyną na ograniczenia kosztów związanych z funkcjonowaniem organu emerytalnego, a tym samym znacząco wpłyną na ograniczenie wydatków budżetowych. Można przychylić się do argumentacji, że właściwe wykonywanie prac na rzecz zabezpieczenia społecznego wpływa również na bezpieczeństwo publiczne.

Nowelizacja art. 36 ustawy zaopatrzeniowej, polega na rozszerzeniu katalogu organów i instytucji zobligowanych do pomocy i udzielania informacji organom emerytalnym w sprawach świadczeń. Powyższe wynika z problemów na jakie napotykają pracownicy zajmujący się ustalaniem świadczeń, np. chcąc uzyskać zaświadczenie z uczelni wyższej, potwierdzające faktyczny okres nauki, w przypadku weryfikacji prawa do świadczenia (renty rodzinnej). W odpowiedzi na wnioski Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji o udostępnienie danych, uczelnie wyższe odmawiają wystawienia zaświadczenia, argumentując to brakiem umocowania prawnego organu emerytalnego do żądania ww. dokumentu. Zaproponowane brzmienie art. 36 oparto na jego dotychczasowym brzmieniu oraz doprecyzowano w zakresie szkół i uczelni wyższych oraz wprowadzono rozwiązania wzorujące się na art. 23b ust. 4 i 6 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1518, z późn. zm.). Jednoznaczne potwierdzenie prawa dostępu do rejestrów publicznych ma znaczenie dla sprawnego wykonywania zadań organów emerytalnych, np. w zakresie dostępu do aktualnych danych adresowych (rejestr PESEL) w sytuacji konieczności skontaktowania się ze świadczeniobiorcą, który jest niedostępny pod adresem, którym dysponuje organ emerytalny.

Analogiczne uzasadnienie, odnosi się odpowiednio do ustawy z dnia 28 listopada 2014 r.

o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 481), która w chwili obecnej nie zawiera regulacji odnoszących się do przetwarzania danych osobowych, a także przepisów związanych z pozyskiwaniem informacji, w tym danych osobowych od innych podmiotów.

Natomiast w zakresie wyłączenia w projekcie ustawy o zmianie ustawy o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych:

1) art. 13 rozporządzenia 2016/679 dotyczącego informacji podawanych w przypadku zbierania danych osobowych, należy wskazać, że komisje lekarskie, w zakresie uprawnień określonych ustawą przetwarzają dane osobowe, w szczególności osób objętych orzecznictwem komisji lekarskich, w celu wydania orzeczenia komisji lekarskiej oraz realizacji innych zadań określonych w ustawie. Komisje lekarskie podadzą cel przetwarzania danych osobowych oraz okresy przechowywania danych osobowych w ustawie o komisjach lekarskich. Komisje lekarskie poinformują o tym wyłączeniu na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej jednostki, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy.

Tak więc osoba będzie miała informację o zastosowanym wyłączeniu;

2) art. 14 rozporządzenia 2016/679 dotyczącego informacji podawanych w przypadku pozyskiwania danych osobowych w sposób inny niż od osoby, której dane dotyczą, należy zauważyć, że komisje lekarskie, w zakresie uprawnień określonych ustawą przetwarzają dane osobowe, w szczególności osób objętych orzecznictwem komisji lekarskich, w celu wydania orzeczenia komisji lekarskiej oraz realizacji innych zadań określonych w ustawie. Komisje lekarskie pobierają również dane z innych podmiotów, celem realizacji zadań ustawowych. Cel i zakres zbierania danych od innych podmiotów jest ściśle określony obowiązkiem ustawowym, o którym orzekani wiedzą. Obowiązek informacyjny w stosunku do kilkuset tysięcy orzekanych pociągałby za sobą niewspółmiernie duże koszty i nakład czasu pracy pracowników komisji lekarskich. Komisje lekarskie poinformują o tym wyłączeniu na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy. Tak więc osoba będzie miała informację o zastosowanym wyłączeniu;

3) art. 16 rozporządzenia 2016/679 dotyczącego prawa do sprostowania danych, należy wskazać, że komisje lekarskie, w zakresie uprawnień określonych ustawą przetwarzają dane osobowe, w szczególności osób objętych orzecznictwem komisji lekarskich, w celu wydania orzeczenia komisji lekarskiej oraz realizacji innych zadań określonych w ustawie. Przepisów tego art. nie stosuje się, o ile przepisy szczególne przewidują odrębny tryb sprostowania. Ograniczenie stosowania tego art. wynika z faktu, że nie każde dane osobowe mogą być uzupełnione na podstawie oświadczenia, ponieważ dla części z nich wymagane jest przedstawienie stosownego dokumentu potwierdzającego określone dane osobowe (np. dane o stanie zdrowia osoby z instytucji leczniczych). Komisje lekarskie poinformują o tym częściowym wyłączeniu na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy. Tak więc osoba będzie miała informację o zastosowanym wyłączeniu;

4) art. 17 rozporządzenia 2016/679 dotyczącego prawa do usunięcia danych, należy wskazać, że komisje lekarskie, w zakresie uprawnień określonych ustawą przetwarzają dane osobowe, w szczególności osób objętych orzecznictwem komisji lekarskich, w celu wydania orzeczenia komisji lekarskiej oraz realizacji innych zadań określonych w ustawie. Obowiązek uwzględnienia przez komisje lekarskie żądania usunięcia danych osobowych spowodowałby de facto niemożność orzekania. Żądanie takie stoi w sprzeczności z ustawowym obowiązkiem komisji lekarskich. Komisje lekarskie nie mogą usunąć danych, gdyż obowiązują je wymogi w zakresie przechowywania dokumentacji. Komisje lekarskie poinformują o tym wyłączeniu na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej jednostki, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy. Tak więc osoba będzie miała informację o zastosowanym wyłączeniu;

5) art. 18 rozporządzenia 2016/679 dotyczącego prawa do ograniczenia przetwarzania, należy wskazać, że komisje lekarskie, w zakresie uprawnień określonych ustawą przetwarzają dane osobowe w szczególności osób objętych orzecznictwem komisji lekarskich w celu wydania orzeczenia komisji lekarskiej oraz realizacji innych zadań określonych w ustawie. Obowiązek uwzględnienia przez komisje lekarskie żądania ograniczenia przetwarzania danych osobowych spowodowałby de facto niemożność orzekania. Żądanie takie stoi w sprzeczności z ustawowym obowiązkiem komisji lekarskich. Komisje lekarskie poinformują o tym wyłączeniu na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie

internetowej jednostki, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy. Tak więc osoba będzie miała informację o zastosowanym wyłączeniu;

5) art. 19 rozporządzenia 2016/679 dotyczącego obowiązku powiadomienia o sprostowaniu lub usunięciu danych osobowych lub o ograniczeniu przetwarzania, należy wskazać, że komisje lekarskie, w zakresie uprawnień określonych ustawą przetwarzają dane osobowe, w szczególności osób objętych orzecznictwem komisji lekarskich, w celu wydania orzeczenia komisji lekarskiej oraz realizacji innych zadań określonych w ustawie. Obowiązek informacyjny określony w tym artykule pociągnąłby za sobą niewspółmiernie duże koszty i nakład czasu pracy pracowników komisji lekarskich na obsługę tego obowiązku. Komisje lekarskie poinformują o tym wyłączeniu na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej jednostki, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy. Tak więc osoba będzie miała informację o zastosowanym wyłączeniu;

6) art. 20 rozporządzenia 2016/679 dotyczącego prawa do przenoszenia danych, należy wskazać, że komisje lekarskie, w zakresie uprawnień określonych ustawą przetwarzają dane osobowe, w szczególności osób objętych orzecznictwem komisji lekarskich, w celu wydania orzeczenia komisji lekarskiej oraz realizacji innych zadań określonych w ustawie. Obowiązek przenoszenia danych pociągnąłby za sobą niewspółmiernie duże koszty i nakład czasu pracy pracowników komisji lekarskich na obsługę tego obowiązku. Tak więc obowiązek ten nie znajduje uzasadnienia z punktu widzenia terminowości, a także kosztów realizacji zadań komisji lekarskich. Komisje lekarskie poinformują o tym wyłączeniu na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej jednostki, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy. Tak więc osoba będzie miała informację o zastosowanym wyłączeniu;

7) art. 21 rozporządzenia 2016/679 dotyczącego prawa do sprzeciwu, należy wskazać, że komisje lekarskie, w zakresie uprawnień określonych ustawą przetwarzają dane osobowe, w szczególności osób objętych orzecznictwem komisji lekarskich, w celu wydania orzeczenia komisji lekarskiej oraz realizacji innych zadań określonych w ustawie. Obowiązek uwzględnienia przez organ emerytalny żądania prawa do sprzeciwu spowodowałby de facto niemożność orzekania. Żądanie takie stoi w sprzeczności z ustawowym obowiązkiem komisji lekarskich. Komisje lekarskie poinformują o tym wyłączeniu na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej jednostki, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy. Tak więc osoba będzie miała informację o zastosowanym wyłączeniu;

8) art. 22 rozporządzenia 2016/679 dotyczącego zautomatyzowanego podejmowanie decyzji

w indywidualnych przypadkach, w tym profilowania, należy wskazać, że komisje lekarskie w zakresie uprawnień określonych ustawą przetwarzają dane osobowe, w szczególności osób objętych orzecnictwem komisji lekarskich, w celu wydania orzeczenia komisji lekarskiej oraz realizacji innych zadań określonych w ustawie. Obowiązek uwzględnienia przez komisje lekarskie żądania prawa do sprzeciwu w zakresie zautomatyzowanego przetwarzania jest niezasadny, gdyż w komisjach lekarskich nie odbywa się automatyczne przetwarzanie. Komisje lekarskie poinformują o tym wyłączeniu na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej jednostki, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy.

Tak więc osoba będzie miała informację o zastosowanym wyłączeniu;

9) art. 34 rozporządzenia 2016/679 dotyczącego zawiadomienia osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych, należy wskazać, że komisje lekarskie, w zakresie uprawnień określonych ustawą przetwarzają dane osobowe, w szczególności osób objętych orzecnictwem komisji lekarskich, w celu wydania orzeczenia komisji lekarskiej oraz realizacji innych zadań określonych w ustawie. Komisje lekarskie przewidują zastosowania obowiązku informacyjnego w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy. Tak więc w terminie

72

godzin

od stwierdzenia naruszenia ochrony danych osobowych komisje lekarskie wydadzą komunikat o tym naruszeniu na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej jednostki, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy. Obowiązek informacyjny w innej formie w stosunku do kilkuset tysięcy orzekanych pociągałby za sobą niewspółmiernie duże koszty i nakład czasu pracy pracowników komisji lekarskich. Komisje lekarskie poinformują o tym wyłączeniu na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej jednostki, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy. Tak więc osoba będzie miała informację o zastosowanym wyłączeniu.

Przewidziane powyżej ograniczenia stosowania poszczególnych przepisów rozporządzenia 2016/679 nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności osób oraz są w demokratycznym społeczeństwie środkiem niezbędnym i proporcjonalnym służącym ważnemu celowi leżącemu w ogólnym interesie publicznym państwa członkowskiego,

którym jest orzekanie o stanie zdrowia. Należy zaznaczyć, że powyższe wyłączenia są zgodne z art. 51 Konstytucji RP. Dodatkowo należy zaznaczyć, że wyłączenia te w istotny sposób wpłyną na ograniczenia kosztów związanych z funkcjonowaniem komisji lekarskich, a tym samym znacząco wpłyną na ograniczenie wydatków budżetowych.

4) Ustawa z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 556 oraz z 2018 r. poz. 138 i 398)

Na mocy obowiązujących przepisów ustawy o usługach detektywistycznych detektyw jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych, zebranych w toku wykonywanych przez niego czynności służbowych bez zgody osób, których dane dotyczą, w zakresie sprawy prowadzonej przez przedsiębiorcę. Charakter czynności detektywistycznych wykonywanych w ramach usług detektywistycznych uniemożliwia wypełnianie obowiązków i praw wynikających z niektórych artykułów rozdziału III rozporządzenia dotyczących praw osoby, której dane dotyczą. Czynności wykonywane przez detektywa polegają na zbieraniu informacji, w tym m.in. w sprawach karnych i cywilnych. Uzyskiwanie zgody osób w stosunku do których wykonywane są czynności, wpływałoby na bezprzedmiotowość podejmowanych przez detektywa działań i niemożność wykonywania zawodu regulowanego jakim jest zawód detektywa. Osoby, w stosunku do których detektyw wykonuje swoje czynności, nie powinny nic o tym wiedzieć.

Przedsiębiorca wykonujący usługi detektywistyczne współuczestniczy w realizacji funkcji państwa jaką jest zbieranie informacji m.in. w sprawach w których toczy się postępowanie karne, postępowanie o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe albo inne jeżeli w toku postępowania można zastosować przepisy prawa karnego, poszukiwanie zaginionych osób, w tym dzieci, poszukiwanie mienia.

W celu dostosowania przepisów ustawy o usługach detektywistycznych do prawa Unii Europejskiej dotyczącego ochrony danych osobowych proponuje się wyłączenie zakresu obowiązków i praw przewidzianych w art. 12, art. 14–22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) ze względu na bezpieczeństwo publiczne oraz zapobieganie

przestępczości, prowadzenie postępowań przygotowawczych, wykrywanie czynów zabronionych i zapobieganie zagrożeniom dla bezpieczeństwa publicznego.

W związku z przepisami rozporządzenia 2016/679 (art. 5) proponuje się także w projekcie zmieniającym art. 25a ust. 3 ustawy o usługach detektywistycznych ograniczenie możliwości przechowywania danych osobowych wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji umowy. Obecnie przedsiębiorca ma obowiązek zniszczyć przetwarzane dane osobowe, zebrane w toku wykonywania działalności, najpóźniej bezpośrednio po wykreśleniu z rejestru.